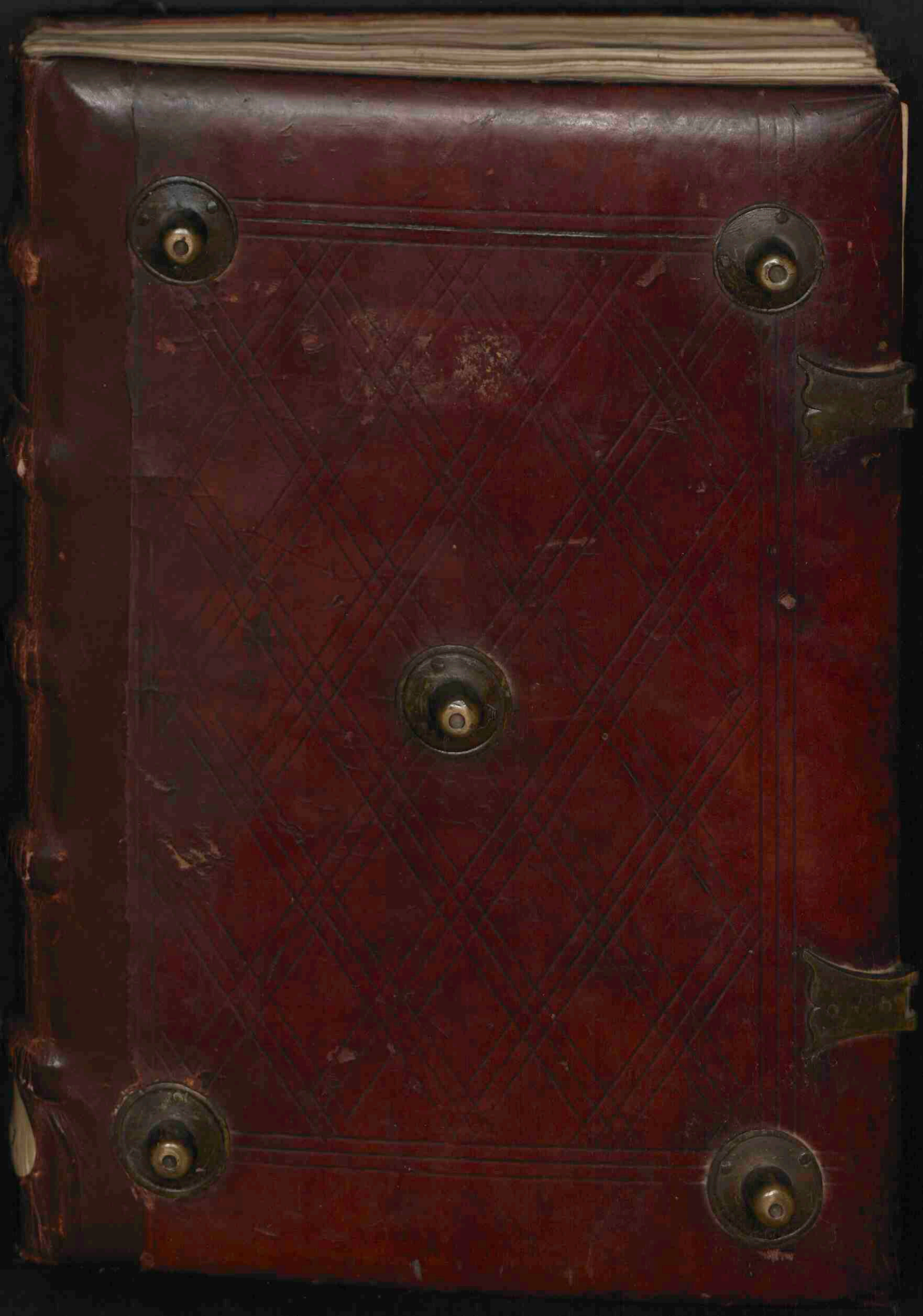

Homiliae in Ezechielem

<https://hdl.handle.net/1874/324744>

Codd. MSS. Latini

n. 61

Aevum medium.

Scriptores ecclesiast.

N. 53

Gregorius sup ezechielē pphētā
cū tabulis sup eodē valde vtilibz

Kant

M. C. 13

J. 90

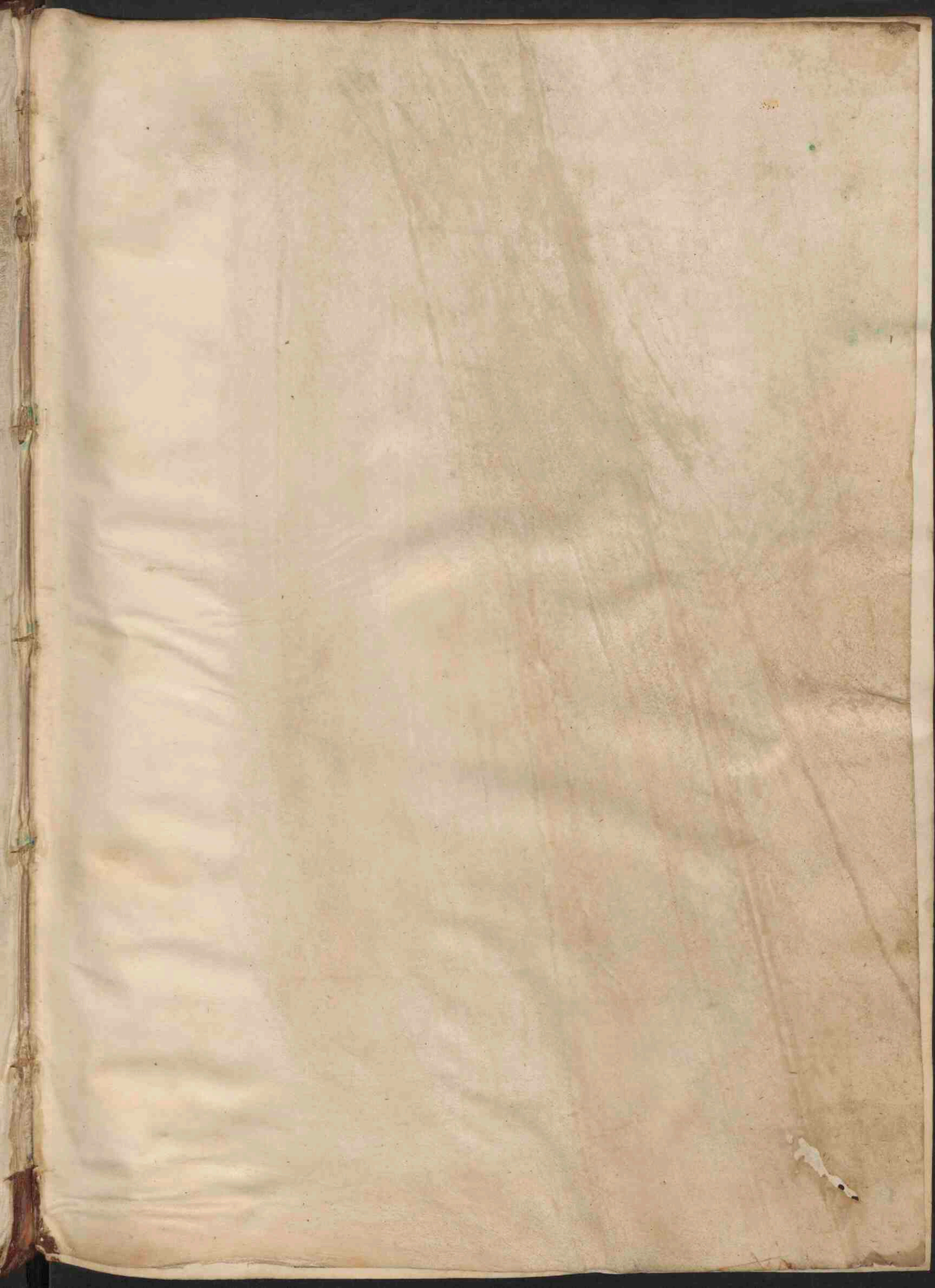
Hs.
2 C 3

90 (Ecl. 53, antea 287b.) Membr. fol. 133 ff. 2 col. 1446.

Gregorius Magnus Papa, Homiliae in Ezechielem.

Fol. 1a. Sequentes auctoritates sunt clausule biblic. Fol. 3b. Incipit prefacio beati gregorij pape in ezechielem prophetam. Fol. 117a. Expliciunt libri b. g. super ezechielem scripti a fratre Arnolde filio Aelberti finiti anno dñi M^o CCCC xlvj^o (1446). Incipit tabula div. materiarum, cet. Fol. 133a. Explicet tabula, cet. „Pertinet ad Regulares in Traiecto.” — Oude hand met koperen knoppen.

ptinet ad regulares in traiecto

1847

1848

1849

n°. 247. a.

mine

n°. 207. B.

Præcipuaib⁹ tracto

S

Equites aut^{tes} ff
clausule biblie q^{hnt}
i scdo voluic patern et
easde ggorius expoit
in libis sup ezechiele
Ad itelligeda ergo
tabula sequete nota q^{nuis} p^{ce}
des clausulas denot quoto caplo
origialit illa clausula i biblia co
tinet Et p^m n^{us} p^{clau}las ondit
q^{ta} omelia ipa expoit et ultind
nuis quoto libro illa omē habet
et pliaz sequit dinofa q^{tra} e^o

pueribioz

- 1 **A**uersio puuloz i^{fiact}
eos omē xi^p li o
- 16 **A**ua laboratus laborat
sibi omel^{sex} fedi li f
- 16 **A**melior e sapiens viro forti o
sex li fedi f
- 19 **D**octna viri p^{patiā}m nosa
tur omē nona fedi li
- 20 **P**pter frigus piger arare no
luit omel^{taa} pl v
- 20 **O**culi sapiētis i capite omē
feda li p v
- 20 **P**ond⁹ et pōdus mēsiura et
mēsiura omē q^{ta} p li m
- 21 **A**ctu in vitro qui cantat car
mina cordi pessimo o^{ix} p ai

ctastes

- 1 **A**d locū vnde exiit fluiare
uertitur omē q^{ta} li p o
- 1 **Q**ui addit sciaz addit et dolo
re omē decia li pmi ak
- 2 **S**apiētis oculi i capite eius
omē feda li p v
- 3 **E**pc taceri et t^q loq^{di} o^{xi} p c
- xi **D**a partes septe necno et otto
omē q^{ta} fedi li b Is o s li z d
- xi **Q**ui obsiat vetū no sciat o^z p c

canticoru

- e **V**ulnerata caritate ego su

- omē taā li fedi h
- 2 **F**ulcite me florib; o^z li fedi h
- 3 **S**eculū fecit sibi rex salomo
omē tria li fedi m
- 2 **S**urge p^{era} amica mea omē
q^{ta} li fedi s
- e **S**icut turtis dauid omelia t
taā li fedi t
- e **S**urge aquilo et veni auster i
omel⁷ feda li p i
- 1 **E**go dormio et cor meū vigi
lat omē feda li fedi o
- 3 **Q**ue e ista q^{ista} q^{ascendit}
p desertū omē x li fedi z
- 3 **I**n laulo meo p nocte q^{siu} q^q
diligit aua mea o⁷ sep li z p
- e **S**icut coror mali p^{uncta} omē
q^{ta} li fedi m
- v **D**uctus meus misit manū p
forame omē sep li fedi n
- 2 **E**n ipē stut post parete omē
p fedi li v
- 8 **Q**ue habitas i ortis o^z z e
- 6 **P**ulchra es aica mea suauis
z omelia octū li pmi g
- 1 **N**asus tuus sicut turtis o
mē vndeci li p f

sapie

- 1 **E**st illa spūs itelligēcie
omelia q^{ta} li pmi g

confusio

- e **C**onfusio adducēs p^{am}
et e confusio ad glāz o^x p m
- 1 **F**ilie tibi sūt corpa illaz sua
omē xi li p ab
- 20 **S**apnā abscondita et thesau
rus occultus o

ysaie

- 2 **E**rit i nouissis diebz p^{at}
mons dñi dom⁹ i uertice mo
tis omē pma li fedi f
- 1 **D**eserta i ubertate uersa ad
uene comedet o^z e li p s

- 6 Anno quo mortuus est rex
oshas. omē scda li. scdi. p.
- 9 lapides ceciderūt o. ix. li. scdi. g.
- xi. Requiescet sup eū spūs dñi.
omē septia li. scdi. h.
- xi. habitabit lupus cū agno.
omē scda li. pmi. e.
12. Sedebo i mote testamēti omē
scda li. p. h. Itē x. x. i. Itē p. x. k.
26. Ponet in ea murus z. omē
scda libri scdi. f.
28. Ut faciat opus suū z. omē
q̄ta. libri scdi. p.
30. frenū erroꝝ qd̄ erat i mar-
illis pplōꝝ cāticū erit nobis
omelia sexta li. scdi. z.
31. Diuit dñs au. ignis ē i hō.
omē ix. libri scdi. o.
60. Sup monte excelso ascende
tu qui ewāgelizās s̄hon omē
xi. libri pmi. c.
12. Mūdāni qui ferās vasa
dñi. omē nona li. scdi. p.
12. Ponā i asinde p̄gnacula
tua omē vi. li. scdi. c.
60. Qui sūt isti qui ut nubes
volāt omē sexta li. scdi. r.
63. Quare rubrū ē idumētū
tuū. omē p̄ma. li. scdi. n.
66. Celū michi sedes est. terra
autē scabellū pedū meoꝝ.
omē q̄ta. li. scdi. m.
66. Sicut celi noui et terra no-
ua omē sex. li. pmi. v.
- ixaxmic**
1. Ollā succensam ego vi-
deo omel. scda li. p. m.
2. Omēs qui q̄rūt eā nō defici-
ent i musterns ei. iucient
eā omē
3. Nūquid vidisti que fecerūt
aduer satrix israhel. omē
xij. li. pmi. n.

e. Ventre meū doleo ventrem
meū doleo. omē x. li. p. d.

xi. Oliuā vberē pulchrā fructi-
ferā speciosā vocauit dñs no-
mē tuū. omē ix. li. scdi. p.

trenoꝝ

1. Uiderūt eā hostes et derise-
rūt sabba ei. omē xij. p. p.

3. Circūedificauit aduersū me
ut nō igrediar omē xij. p. h.

e. Quō obscuratū est autū mu-
tatus est color optimus omē
lia

ezthielis

12. Ezechiel tres liberatos vi-
ros audisse se asserit noe salz
danielē et iob. omē ē li. scdi. h.

22. Pone ollā pone inq̄ et mitte i
eā laquā. omē sex. li. scdi. z.

et. Terra usq̄ ad fenestras et fe-
nestre clausē omē xi. p. x.

66. Cū egredietur atriu exti.
ad pplm. omē xi. li. p. p.

danielis

1. Thronus eius flāma ignis.
omel. q̄ta li. pmi. h.

osce

e. Sanguis sanguinē teti-
git omel. xi. li. pmi. t.

1. Victias in pfundo deferebat
omel. q̄ta. li. pmi. c.

1. Effraim vitula docta dilige
trituriā omē x. li. p. m.

amos

e. Plui super ciuitatem v-
nam omelia decima libri
primi. g.

michee

1. Dilata caluicium tuū
sicut aquila. omelia sexta
libri scdi. ab.

Similes ei erim. omelia
scda libri pmi. x.

- 2 **U**bi est habitaculum leonum
et pastua catulorum leonum.
omne sex. libri fedi. ab.
- abbacie**
- 3 **I**n luce iacula tua ibunt
omne quinta. li. fedi. n.
- aggei**
- 1 **S**eminastis multum et in-
tulistis parum. omelia de-
cima. libri pmi. e.
- 1 **E**t qui mercedes congrega-
uit misit eas in sacrum ptu-
sum. omne quinta libri p. n.
- zacharie**
- 12 **E**t erit qui offenderit ex
eis in die illa omelia octava
libri fedi. aa.
- 13 **I**n die illa erit fons patens
domus dauid habitantibus
iherusalem. omne octava li. fedi. aa.
- apocalypsis**
- 1 **P**alme in manibus eorum
omne quinta li. fedi. z.
factum est silentium in celo qui
media hora omelia feda
libri fedi. q.
- 19 **H**abebat in vestimento et
in femore suo scriptum. omne
prima. libri. fedi. n.
- 22 **Q**ui audit dicat veni omne
feda. li. fedi. e.
- actu ap. 4**
- 10 **O**rationes tue et elemosi-
ne ascenderunt in conspectum domini
omelia septima li. fedi. l.
- p. petri**
- e **S**icut boni dispensatores
multiformis gratie dei omne
ua septima libri fedi. h.
- iohis p. et z.**
- 1 **S**i quis peccauerit aduocatum
habebit apud patrem. omne
vii. p. ae.
- 1 **I**s qui amat premissum gerere dioceses.

- 2 nona. li. pmi. s.
- 3 **S**cimus quoniam cum apparuerit o-
melia feda li. pmi. x.
- ad romanos**
- 2 **A**n ignoratis quia patientia
dei ad penitentiam te adducat.
omelia xi. li. p. v.
- 3 **Q**ui est super omnia deus be-
nedictus in secula. omelia
tertia libri fedi. f. **I**te omne
octava. li. pmi. t.
- 10 **F**inus legis christus ad iusticia-
am omni credenti. omelia.
quinta libri fedi. s.
- 12 **U**t exhibeatis corpora vestra
hostiam viuente. omelia de-
cima. libri fedi. x.
- plus oibus laboraui. omne**
nona pmi libri. t.
- 12 **N**emo enim sibi uiuit omne
decima li. fedi. r.
- ad corinthios p.**
- 1 **G**ratias ago deo meo sem-
per pro vobis. omelia vnde
cima. li. pmi. m.
- e **q**uoniam pro nullo est ut a vo-
bis iudicet. omelia nona
libri pmi. p.
- 12 **A**liudatur per spiritum sermo sa-
pientie. omelia sexta. libri
fedi. h.
- 13 **C**aritas patientes est omelia
nona li. fedi. c.
- 17 **E**go sum minimum apostolorum
omelia quinta libri primi. h.
Ite omne x. li. p. ab.
- ad corinthios feda**
- 2 **S**i cui aliquid donastis et
ego. omne ix. li. fedi. s.
- ad galathas**
- 2 **P**er legem legi mortuus
omelia sexta. libri secun-
di. i.

6 In xpo ihu neq; circuitio a liquid valet omelia decima libri primi. f.

1 **ad philippenses**
Superiores sibi inuicem arbitranter omelia decima libri primi. aa.

e Sao humiliari et habundare omelia septima libri scdi. p.

2 **ad thessaloniensem**
Non querentes ab hominibus gloriam omelia nona libri scdi. p.

2 **ad colosensem**
Ex quo corpus totu per nexus et coniunctiones. omelia sexta libri pmi. g.

e **ad thymotheum 2.**
Non solu aute michi sed et hns qui diligunt aduentu eius omne decima scdi libri. g.

e **ad hebreos**
uiuus est sermo dei et efficax. omne ix li. scdi. z.
12 Deus noster ignis consumens est. omel. quinta. libri p. f.

3 **mathei.**
In quo michi coplacui. omelia octa libri primi. x.

7 No ueni soluere legem omne quinta li. scdi. n.

9 Surge tolle grabatu tuu omelia. xij. libri primi. f.

10 Qd dico uobis in tenebris omne

12 Spiritus exiens qui in locis aridis requie no iuenit. omelia nona. libri

17 Omnis plantatio qua no plantauit pater meus. omelia septima libri pmi. e.

19 Centuplu accipiet omelia sexta scdi libri. t.

21 Dominus sedendo a sinu iherusalem duatur. omne quinta libri scdi. a.

22 Ligatis manib; ac pedibus mittite eu in tenebras. omelia nona. li. pmi. al.

23 Dilatat eni philacteria sua omelia nona

24 Ut in errore ducant. si fieri potest etiam electi. omelia nona. libri pmi. h.

2 **marci.**
Sic est regnu dei queadmodu si iaceat ho semen i terra. omel. tertia libri scdi. d.

1 Misit digitos suos i auriculas eius omelia decima. libri primi. p.

8 Misereor super turba quia ecce triduo sust. omelia nona libri scdi. af.

9 Credo dne adiuua incredulitatem meam. omelia tertia libri scdi. c.

1 **luce**
Venit maria magdalene post multas culpas ad penitentiam omelia octaua. libri primi. b.

8 Aliud cecidit in terram bonam omelia quinta. libri scdi. o.

10 Nemo mittens manu sua in aratu. omelia tertia libri pmi. p.

10 Multi reges et pphie uoluerunt uidere. omelia quarta. libri scdi. q.

12 Qua hora non putatis filius hominis ueniet omelia quinta

12 Ignem ueni mittere in terram omelia secunda. libri

primi. l. hē omē vñ libri p
mi. ac

18 Nō sum sicut ceteri hoīm. o
mē septia libri pmi. f.

22 Apparuit illi angelus de celo
omē octā. libri p. aa.

23 Sexta hora passus ē omelia
quarta libri scdi. c.

Johis.

2 Utriusque vacuas dñs aq̄
impleuit omelia sexta libri
primi. f.

20 Et ingredietur et egredietur
et pasqua iuuet omelia p
ma libri scdi. p.

10 hempis erat omē duodeci
ma libri pmi. a.

12 hec dixit psuas. omelia oc
taua libri pmi. ai.

18 In domo patris mei mansioes
multe sūt omelia quarta
libri scdi. k.

17 Sine me nichil potestis face
re omelia vnderima nona li
bri pmi. b.

Ite hec tabula quodamō i
cludit i tabula diuersaru
materiaaru retro i fine libro
ru posita. pro quo studiose
lector nota plures biblię
clausulas fore a bto ggoio
i hoc volue expositas q̄ tñ h
no asscribit. h̄ si iuenire
casde desideras ad alia ret
re tabula p alphabetu dis
ticta et iuenies. et cōit pmi
titur clausula. et additur
sic. qd sic. ul' qd sigfic. 2c

In nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen

II Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen

Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen
Incipit in nomine domini Amen

**Incipit prefatio beati ygorii pape
in ezechielem prophetam.**

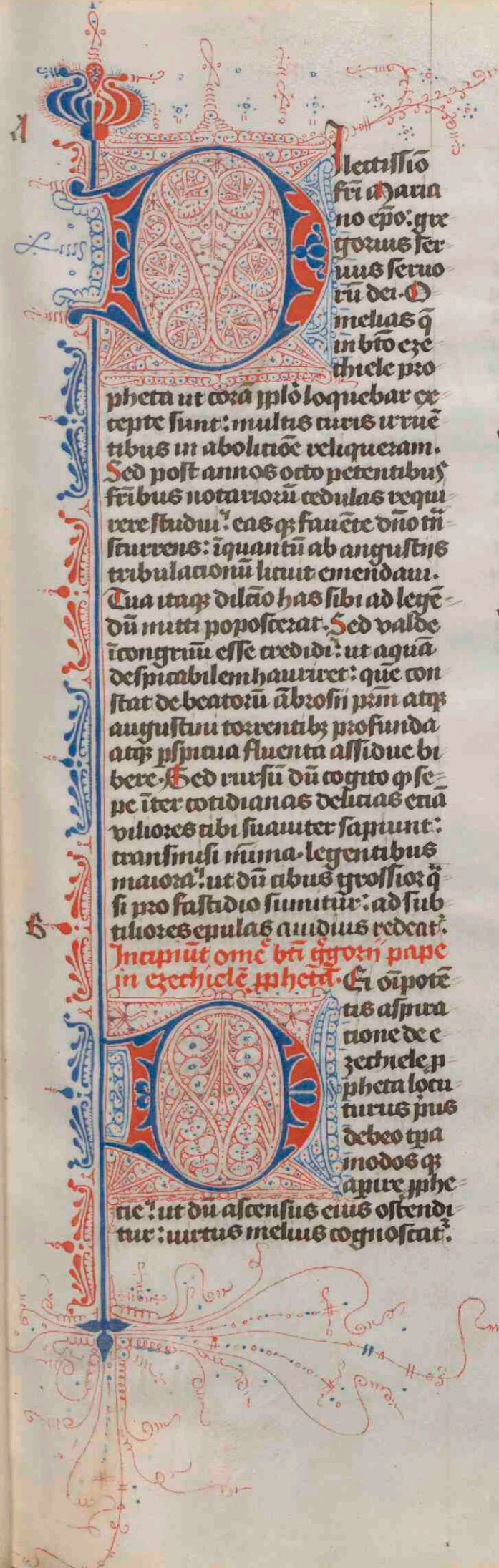
Mlectissio
 fr̄i a maria
 no ep̄o. gre
 gorius ser
 uus seruo
 r̄u dei. *O*
 melias q̄
 in b̄to eze
 chiele pro

pheta ut corā pplō loquebar ce
 cepte sunt: multis turis urue
 tibus in abolitōe reliqueram.
 Sed post annos octo petentibus
 fr̄ibus notariorū cedulas requi
 rere studui: eas q̄ fauēte d̄no t̄n
 scurrens: iquantū ab angustis
 tribulacionū licuit emendari.
 Tua itaq; dilāo has sibi ad lege
 dū mitti poposcerat. Sed valde
 incongruū esse credidi: ut aquā
 despicabilem hauriret: que con
 stat de beatorū ābrofii p̄m atq;
 augustini torrentib; profunda
 atq; p̄suaia fluentia assidue bi
 bere. Sed rursū dū cogito q̄ se
 pe iter cotidianas delicias etiā
 viliores tibi suauiter sapiunt:
 transmissi m̄ma. legentibus
 maiora: ut dū ab us grossior q̄
 si pro fastidio sumitur: ad sub
 tiliores epulas auidius redcat.

*Incapit̄ omē b̄t̄i ḡgorii pape
 in ezechiele p̄pheta.* Et oīpotē

Dis aspira
 tione de e
 zechiele p
 pheta locu
 turus p̄s
 debeo t̄pa
 modos q̄
 ap̄ire p̄phe
 tie: ut dū ascensus eius ostendi
 tur: uirtus melius cognoscat.

Prophete t̄pa tria sunt: scilicet
 p̄s preteritum et futurū. Sed
 sciendū q̄ in duob; t̄pib; p̄pheta
 a ethymologia perdit: quia cū
 deo p̄pheta dictus sit q̄ futura p̄
 dicat: q̄n de p̄terito uel de p̄nti lo
 quitur rationē sui nōis amittit:
 q̄m nō p̄phetatur nisi qd̄ futurū
 est: uel ea memorat q̄ t̄n facta s̄t.
 uel ea q̄ p̄ntia sunt. Que t̄n tria
 p̄phete t̄pa uerius loquim̄: si sa
 cre sc̄pture testimoniu ostenda
 mus. De futuro p̄pheta est: ecce
 uirgo cōcipiet et pariet filiū. Pro
 pheta de preterito: i p̄ncipio crea
 uit deus celū et terram. De illo
 enī t̄pe dixit homo: q̄n nō erat hō.
 P̄pheta de p̄nti est: q̄a paulus
 apl̄us dicit. Si aut̄ omes p̄phetet̄:
 itret aut̄ quis ifidelis p̄diota. cō
 uincitur ab oībus iudicat̄ ab oī
 bus: occulta cordis eius mani
 festa fiūt: et ita cadet in faciē et
 adorabit deū: p̄nūcians q̄ uere
 deus in uobis sit. Cū igitur dicitur
 occulta cordis eius manifes
 ta sunt: p̄fecto mōstratur: quia
 per hūc modū p̄phete sp̄s nō
 prediat qd̄ futurū est: sed osten
 dit qd̄ p̄ns est. Quo at̄ pacto pro
 phete dicitur sp̄s. qui nichil
 futurū idicat: sed p̄ns narrat.
 Qua in re aīaduertendū est. q̄
 r̄e p̄phete sp̄s dicit. nō q̄ p̄di
 cat futura: sed quia prodit occul
 ta. Rem quippe quālibet sicut ab
 oculis n̄ris in futurū subtrahūt
 tempora: ita ab oculis n̄ris i p̄n
 ti subtrahit mens. Ventura enī
 res occultatur in futuro t̄pore:
 p̄ns at̄ cogitacio absconditur i
 latēti mente. Et etiā p̄pheta p̄
 sens: cū q̄libet res nōn per aūm

sed per absentē locū tegitur: que tñ per spm̄ denūciatur: et ibi p̄ns fit p̄phetiāis ānus: ubi per p̄nciam non est corpus. Nam q̄si longe a p̄pheta recesserat: cum naaman sibi muneā dare p̄cipiebat. Cui tñ isdē p̄phā dicit. Nonne cor meū in p̄nti erat: q̄ reuersus est homo de curru suo in occursum tibi. ¶ Sciendū q̄ est. q̄ p̄pheta t̄pa iūte sibi contra nūc ad p̄bacionē: ut aliq̄n ex futuris p̄terita: aliq̄n ex p̄teritis probent̄ futura. Dixerat enī moyses: in p̄ncipio creauit deus celū et terram. Sed quis crederet q̄ uerū de p̄terito diceret: si de futuro etiā aliq̄d nō dixisset. In ipsius etiā libri fine in cui⁹ exordio illa de p̄terito dixerat: aliq̄d prophete per iacob uocē de futuro p̄misit dicens. Non auferet̄ sceptrū de iuda et dux de femore eius: donec ueniat qui mittendus est: et ip̄e erit expectatio gētiū. Qui etiā ut ipsū eundem qui mittendus erat. eidē dicit̄ ip̄lo p̄phetatū: dicebat. Propheetam uobis suscitabit dñs d̄s v̄r de fr̄ibus v̄ris: tanq̄ meip̄m audietis. Er̄it aut̄ quiq̄ nō audierit p̄phetā illū: exterminabit̄ de populo suo. Cur ergo p̄ditis futura p̄misit: nisi ut dū i ple rentur ea que de futuro p̄dicet. ostenderet etiā de p̄terito uerā dixisse. Quia igit̄ doctum⁹ q̄liter ex futurorū p̄phetia probantur p̄terita: restat nūc adhuc ut de sacris eloquijs ostendam⁹: quō in p̄phete sp̄u ex p̄teritis p̄bantur futura. Certe rex babilonicus cū sōpniū uidisset: misit

ad magos et arolos om̄s q̄ sapientes babilonie conuocauit: nec ab eis solū it̄p̄tationē sōpni sed etiā sōpniū quesit: ut nimirū ex p̄terito colligeret: si q̄d i corresponsionibz uenturū teneret certū. Qui cū dice nulla potuissent: daniel ad mediū deductus est. Qui de it̄p̄tationē sōpni et de narrationē requisitus: nō solū hoc ostendit de quo it̄rogatus est: sed ip̄am sōpni originē ipli cauit dicens. Tu rex cepisti cogitare in stratu tuo: q̄d esset futurum post hec. Et paulo post. Tu rex uidebas: et ecce quasi statua vna gēdis: et cetera. Cui saluz sōpni mor ordinē dixit: et q̄d q̄d ex eodē uenturū sequebat̄ aperuit. Pensent̄ ergo ordinē p̄phete. A cogitationibus uenit ad sōpniū: a sōpni ouenit ad futura. Qui ergo ip̄az ut ita dicā radice sōpni p̄tulit: p̄fecto ex p̄teritis p̄bauit: q̄ uerā eēt que de futuris diceret. Propheeta aut̄ nec p̄ntis t̄pis nec p̄teriti attestatiōe indiget nec futū: q̄ quecūq̄ res occulta p̄phete uerbo detegitur: ueritatem illius res ip̄a que ostendit attestat. Igit̄ quia de t̄pibz p̄phete tractauim⁹: restat ut de modis eius ac q̄litate aliqua differam⁹. Sp̄us q̄dem p̄phete nec semp. nec eodem modo. p̄phete aut̄ tangit. Aliq̄n etiā sp̄us p̄phete ex p̄nti tangit aut̄ p̄phete: ex futuris neq̄p tangit. Aliq̄n ex futuro tangit: et ex presenti nō tangit. Aliquādo uero ex p̄nti et futuro tangit. Aliq̄n aut̄ ex p̄terito et ex p̄nti atq̄ ex futuro tangit: aut̄ p̄ntis p̄phete: aliq̄n tangit ex p̄terito p̄phete sp̄s:

nec tangit ex futuro. Aliquā autē tangit ex futuro: nec tangit ex presentis. Aliquā vero in presentis ex presentis tangit: et ex presentis non tangit. Aliquā ex futuro ex parte tangit: et ex presentis non tangit. **S**ed hec ipsa si possumus eo ordine quo permixta sunt sacre scripture testimonii ostendamus. Ex presentis enim prophetie spiritus animi prophetantis tangit: atque ex futuro non tangit: sicut iohannes baptista uenientem dominum uidens ait. Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mundi. Sed cum morturus esset multis discipulis requirebat dicens. Tu es qui venturus es an alium expectamus? In quibus uerbis ostenditur: quia in terris quidem redemptorem uenisse nouerat: sed an per semetipsum ad aperienda inferni claustra descenderet dubitabat. Ex presentis enim prophetie spiritus tactus fuerat: qui humanitatem mediatoris uidentis et diuinitatem intelligens confitebatur agnum qui peccata mundi tollerent: sed tactus ex futuro non fuerat: quia aduentum illius in infernum nesciebat. Aliquā prophetie spiritus animi prophetantis ex futuro tangit: et ex presentis non tangit: sicut aperte libi genesios historia testatur: cum ysaac esau filium suum ad uenam dum misit: cum minore filium ad benedicendum rebecca supposuit: quod habundis pellibus indutus: paterno palpatu corpus fraternum finxit. Qui illi minori filio benedictionem dedit: queque ei essent longae futura nuntiavit: sed quis esset qui coram se assisteret scire non potuit. **P**rophetie ergo spiritus ex futuro prophetantis animi tangit: atque ex presentis non tetigit: quia caligantibus

oculis. pro et futura predictabat: et presentem filium nesciebat. Aliquā uero prophetantis animi et ex presentis pariter et ex futuro tangit: quod ex eodem libro genesios liquido docemur. In illo quippe scriptum est quod cum uita iam termino propinquaret iacob: ei duos filios suos ioseph fecit assistere: ut ex benedictione illius possint longe post futura promereri: cum maiorem ad dexteram minore uero posuit ad sinistram. Cumque ille oculis senectute caligantibus nepotes suos quos prior quis uero esset minor: visu humano discernere nequaquam posset: ductis in obliquum brachijs. dexteram manum minora. sinistram maiora imposuit. **Q**uod dum filius corrigere uellet: ait. Non ita conuenit pater: quia hic est primogenitus. At ille. scio inquit filii mei scio: et iste quidem est in plures et multiplicabitur: sed frater eius minor: maior illo est. **P**rophetie ergo spiritus ex presentis pater et futuro prophetantis animi tetigit: dum iacob et futura nuntiabat: et eos quos corporeis oculis videre non poterat ante positos per spiritum discernere. **A**lii uero prophetie animi prophetie spiritus ex presentis atque ex futuro tetigerat: cum caligantibus oculis eam quod se esse aliam simulabat: et uxorem iheroboam esse cognouit: et quod quod ei futurum esset aperuit dicens. **I**ngredere uxor ieroboam. Quare aliam te esse simulas? Ego autem ad te missus sum durus nuntius. **V**ade et dic ieroboam. Nec dicat dominus deus israhel. Quia operatus es mala super omnes qui ante te fuerunt: et fecisti tibi deos alienos et confabulantes ut me ad iracundiam prouocares.

res. me autē proiecasti post tergū
 tuū: idcirco adducā mala super ie
 roboam. Ex pñti igit atq; futuro
 pariter pphetantis qum? tactus
 fuerat: qui et ingredientē dephen
 dere potuit: et ei uentura nūciare.
 Aliqñ autē ex pterito et ex pñti atq;
 ex futuro pariter animus tangit
 pphetantis: sicut elizabeth uenire
 ad se mariā conspiciens: qā itar
 natū uerbū gestaret in utero agno
 uit: eamq; matre dñi sui uocauit
 dicens. Vnde hoc michi: ut ueniat
 mater dñi mei ad me? De cuius
 cōceptiōe per angelū quoq; ad io
 seph dicitur. Qd̄ enī in ea natū
 est: de spū scō est. Quia uidelicet
 elizabeth dicit. bñā que credidisti
 apte idicat: qā uerba angeli que
 dicta ad mariā fuerāt. per spū ag
 nouit: atq; subiūgit. pfiat: ea
 que dicta sunt tibi a dño: qā ea
 que i futuro seqrent puidit. **I**
 ergo de pterito et pñti atq; futuro
 pphete spū tacta fuerat: que et cā
 pmissionib; angeli credidisse cog
 nouit: et mrem dñi noūans: qā
 redeptor hūani gnus in utero por
 taretur itellexit: et cū oīa pfiāen
 da pdicaret: qd̄ etiā de futuro seq
 retur aspexit. Aliqñ uero pphete
 spū ex pterito tangit aūm n̄ tangit
 ex futuro: sicut i paulo aplo apte
 ostendit: qui discipulus dicit. No
 tū uobis facio euāgelū. qd̄ euā
 gelizatū est a me: q; nō ē secūdu
 hoīem: neq; enī ego ab hoīe acce
 pi illud. neq; didici: sed per reue
 lationē ihu xpi. Vnde alns quoq;
 discipulis dicit. Scdm̄ reuelatiōez
 michi notū sc̄m̄ ē sacm̄ctū. **C**
 tñ hoc ipm̄ euāgelū qd̄ per reue
 lationē cognouerat cum ihero

solimā pdicaturus ascenderet aut
 Ecce ego alligatus spū uado i the
 rusalem: que in ea uentura sunt
 michi ignorans. Hoc quippe euā
 gelū sacramētū est: q; unigenit
 pñs icarnatus. atq; pfectus hō
 sc̄s est: qui crucifixus mortu
 us et sepultus die tertia resur
 rexit: die quoq; q̄dragesimo as
 cendit i celū: atq; ad dexterā dei
 pñs sedet. **Q**ui ergo per reuelati
 onē euāgelū cognouit: pphete
 spū de pterito tactus est. Sed q; q;
 pro eodē euāgelio passurus eet
 ignorauit: de futuro pauldubio
 tactus nō est. Nā et sic dicit. Nisi
 q; spūs sc̄s per oēs ciuitates p
 testat michi dicens: qm̄ uindictā
 et tribulatiōes me manēt ihero
 solimis apte ondit: q; ea q̄ ipsi
 uentura essent alijs de ipso reue
 lata erant: nō aut ipm̄ de se: sicut
 de illo per agabū dicit. Virū au
 tē hec est zona sic alligari oportet
 i iheruzalem. **I** Aliqñ uero pphete
 spūs tangit ex futuro nec tan
 git ex pterito: sicut de helice scō
 scriptū est: q; cū vnus ex filijs p
 phetarū materuā succideret: huic
 ferrū securis i aquā cecidit. Qui
 exclamauit. heu heu dñe mi: et
 hoc ipm̄ mutuo acceperā. Dixit
 aut homo dei. Vbi cecidit. At ille
 mōstrauit ei locū. Presidit ergo
 lignū et misit illuc: natauit q; fer
 rum. In quo uidelicet pphete factō
 cognoscat: qā qui requirit ubi ce
 cidit: qd̄ esset facturū nouerat.
 Sed tñ cū requirit: cōstat q; ubi fer
 rū cecidit ignorabat. **P**phete ergo
 spūs helice mentē ex futuro teti
 gerat: ex pterito nō tangebāt:
 qui et ferrū in profundis demer

sum: quod reuocaturus esset ad supradictam
 stare potuit: sed ubi ceciderit nesci-
 uit. Aliquod uero prophetae spiritus in presenti
 ex parte tangit et ex parte non tangit:
 quod petri apostoli historia testatur: cum
 missi ad eum a cornelio milites: ei
 sunt per spiritum nuntiati. Scriptum
 quippe est. Dixit spiritus ei. Ecce ui-
 ri tres querunt te. Ad quos ille descen-
 dit: et requirit dicens. Quae causa
 est propter quam hic uenistis. In cuius
 uerbis ostendit: quia eandem causam
 per spiritum non audierat: quam a mul-
 tibus requirebat. In presenti ergo me-
 tem petri spiritus ex parte tangit. et ex
 parte non tangit: qui adesse milites
 dixit: et pro qua causa uenerant
 traiecit. Aliquod uero spiritus prophetae
 in futuro ex parte tangit et ex p-
 te non tangit: sicut prophetarum filij
 de auferendo helia ad helizeum dicit.
 Quod nosti quia hodie dominus tollet
 dominum tuum a te. Quo tamen ablato sese
 per diuersa dispergunt: cumque in rupibus
 et uallibus querunt. In futuro eorum
 mentem ergo ex parte tetigerat et ex p-
 te non tetigerat: quoniam eum quem tollendum
 nouerat non inueniendum querebant.
 Et parte itaque tacti sunt. et ex parte non
 tacti: qui sciebant quod tolli possit. et
 nesciebant quod inueniri non possit. Idem
 quod helizeus per prophetiae spiritum de futuro
 ex parte tactus est et ex parte non tactus:
 cum regi israel diceret. Percute iacu-
 lo terram. Et cum percussisset tribus ui-
 abis et stetit: iratus contra eum uir
 dei ait. Si percussisses quingues aut
 sexies siue septies: percussisses syriam
 usque ad consummationem. Nunc autem
 tribus uicibus percussas eam. Qui ita-
 que nouerat quod totiens percussisset syriam.
 quocumque percussisset terram: cum eidi-
 ceret percute terram: quocumque eam

percussurus esset ignorabat. Qui
 a eum et indignatus est terram tercio fu-
 isse percussam: profecto constat quod de fu-
 turo ex parte tactus fuerat: et ex parte
 non tactus: qui syriam percussisset: sed
 terram amplius percussisset non nouit: si-
 cut samuel cum ad uincendum dauid
 mitteretur a domino: respondit. Quo
 uadam. Audiet enim saul: et interficiet
 me. Qui et dauid uincit: nec tamen a
 saul interfectus est. Ex parte ergo
 de futuro tactus propheta cum uisus fue-
 rat. et ex parte non tactus: qui et uin-
 gendum dauid in regno nouerat: et
 quia a saul non esset occidendus ig-
 norabat. Sciendumque est quod prophetae
 quidam ex proximo tanguntur: atque e-
 longinquo minime tanguntur. Alii
 uero ex longinquo tanguntur: et ex pro-
 ximo non tanguntur. Alii autem ex elon-
 gino et ex proximo prophetae spiritu tan-
 guntur. Nam quidam tanguntur
 ex proximo et non longinquo: sicut sa-
 muel percussisse asinas nouerat: eas
 quod uentus nuntiabat. Saul regem
 praedicit futurum: dauid quoque in
 eius regno succedere nuntiabat:
 sed quia pater regis eterni futurus
 sit non praedicit. Quidam uero tan-
 guntur e longinquo. et non tanguntur
 ex proximo: sicut isdem dauid uin-
 cendum dei unigenitum nouerat de
 iudea dicens: homo factus est in ea.
 et ipse fundauit eam altissimus: at-
 que hunc ad celos ascensurum. atque ad
 patris dexteram intelligit sessurum di-
 cens: dixit dominus domino meo sede
 a dextris meis: et tamen multa que
 e uicino acta sunt minime praedicit.
 Ut enim pauca de multis loquar:
 seruum mihi boscum contra dominum su-
 um mercentem non intellexit: et ama-
 se promittens dixit. Hec faciat

michi deus et hec addat. si nō mīgr
 milicie filius corā me omī tpe pro
 ioab: videlicet qd sequeret igno
 rans: qā amasa isdem nō solū
 pncipatū milicie nō susceper: sed
 etiā per ioab post paululū uitam
 finiret. Et tū templū deo construē
 uellet: qd e vicino sequiret nesci
 ens: pphetā alterū requisivit. Qui
 dam uero e longiquo tangūt et
 ex proxio: sicut ysaias longe ue
 tura pñiciāuit dicens. Ecce ugo
 conapriet et pariet filiū: et uoca
 bitur nomen eius emanuel. De
 quo eurus ait. Paruulus natus
 est nobis: et factus est pncipa
 tus sup humerū eius: et uocabi
 tur nomē eius amirabilis: con
 siliarius deus fortis. pater futū
 scli: pnceps pacis. Multiplica
 bitur eius iperū: et pacis nō erit
 finis. **¶** etiā de ezechia iye iqsit
 pphete spū tactus e vicino: quia
 de ifirmitate sua surgeret pdixit:
 et quot ānis post ifirmitatē uiue
 ret nūciāuit. **¶** Aliqn pphete spū
 deest. nec semp corū mentibz psto
 est: quatenus cū hūc nō habēt.
 agnoscat ex dono habere cū ha
 bent. Vñ helycus cū flentē suna
 mitē mulierem a suis pedibus
 per grezi puerū auelli phiberet:
 dixit. Dimitte illā: anima enī
 eius i amaritudine est: et dñs
 celauit a me et nō idicauit mi
 hi. Sic quoqz cū eū iosaphat de
 futuris req̄ret et pphete spūs
 ei deesset: psalterium fecit appli
 cari. ut pphete ad hūc spūs per
 laudē psalmodie descenderet: at
 qz eius aīm de futuris ipleret.
P Vox enī psalmodie cū per intēo
 nē cordis agitur: p hanc oīpotēti

deo ad cor: iter paratur: ut intente
 menti uel pphete misteria uel cō
 pūctionis grām ifundat. Vnde
 scriptū est. Sacrificiū laudis ho
 norificabit me: et illic iter quo of
 tendā illi salutare dei. **¶** Qd enī sa
 lutare latine: hebraice ih̄s dicit.
In sacrificio igit laudis fit ih̄esu
 iter ostētionis: quia cū per psal
 modīā cōpūctio infundit: uia
 nobis i corde fit per quā ad ih̄m
 in fine puenitur: sicut ip̄e de sua
 ostētionē loquit: dicens. Quidi
 ligit me diliget ap̄te meo: et ego
 diligā eū: et manifestabo ei meip
 sum. Hinc quoqz scriptū est. Can
 tate dño psalmū dicite nōi eius:
 iter facite ei qui ascendit super
 occasum: dñs nomen ei. Ip̄e eī
 sup occasum ascendit: qui mortē
 resurgendo calcauit. Cui dum
 cantamus iter facimus: ut ad
 cor nēm ueniat: et sui nos amo
 ris grā attendat. **¶** Quia autem
 pphete spūs pphētis nō sp̄ adē:
 etiā iur dei indicat qui contra
 samariā missus. mala que ei
 erāt uētura nūciāuit: qui dum
 phibitus a dño in via comedē
 pphete falsi psuasionē deceptus
 est. **¶** Quē fallax sermo nō decipet:
 si pphete spūm pntem habuisset.
¶ Sacndū quoqz ē qd aliqn pph̄e
 sancti ex magno pphetandi usu.
 quedā ex suo spū proferūt: et se
 hec p pphete spūm dicit suspiāt.
Sed quia sancti sūt p spūm sc̄m
 ticus correpti: ab eo que uera
 sunt audiunt: et semetipsos qz
 falsa dixerant reprehendunt.
Nathay enī pphetā sc̄m virum
 fuisse qz nesciat: Qui dauid
 regē de culpa ap̄te ip̄prehendit:

et que ei pro culpa essent uentura
nūciauit. **Quē** tñ dñi isdē dauid
qā templū uellet deo cōstruē req
sisset: illico respondit. **O**me qd ē
in corde tuo uade et fac: qz dñs te
cū est. **De** quo illuc statū subditur.
Factū est in nocte illa: ecce sermo
dñi ad nathan dicens. **V**ade et lo
quere ad seruū meū dauid dicens.
Hec dicit dñs deus. **N**ūqd tu edi
ficabis michi domū ad habitūdū.
Neqz eū habitauit i domo ex die
qua eduxi filios isrl' de terra egip
ti usqz in diem hanc: et paulopost.
Quia cū impleti fuerit dies tui et dor
mieris cū pūbus tuis: suscitabo se
men tuū et firmabo regnū eius: ipse
edificabit domū nōi meo. **E**cce na
than ppha qui prius dixerat regi
uade et fac: ipse postmodū p pphē
spū edoctus: hoc fieri nō posse de
nūcians: et regis et suis sermōi
bus cōtradicit: qā qd ex suo spū
dixerat: falsum fuisse dephedit.
Qua in re iter pphetas ueros et
falsos ista distancia est: qā pphē
ueri si quid aliqñ per suū spiritū
dicūt: hoc ab auditorū mentibz
p spū scī eruditi: acius corrigt.
Phete aut falsi et falsa denū
tiant: et alieni a spū scī in sua falli
tate pdurant. **C**onsideratis i
gitur pphēcie typibz et modis: itū
erilibet qliter oīpotens deus ad
pfectū hoīm ire sue moderamīa
dispēsāt. **I**sraheliticus quippe po
pulus conditorē suū dereliquit:
et idcirco regi babilonie i captiui
tate seruiebat. **C**um quo tñ exe
chiel ppheta in captiuitatē mit
tatur: quē dīna ytra ita sibi pla
cibilem fecerat: ut uentura qā
per eū pdiceret: et afflicti mētem

ipli cōsolari dignaret. **C**onside
remus ergo si possum: qūta ē dispē
satio supne pietatis. **Q**uia sic irā
tus est iplo suo dñs: ut tñ nō oīno
irasceret. **N**ā si iratus nō eēt: in
captiuitatē nūme tradidisset. **E**t
si oīno iratus eēt: elcōs cū illo in
captiuitatē nō mitteret. **S**ed agit
her dīna misericōdia: ut ex vna cadēqz re
ex q̄ carnalibz dat flagellū: ex ea
spūalibz uirtutis p̄stet iacemētū.
Cūqz illos p tribulacionē purgat:
istos ex societate tribulacionum
ad maiora pmerēda exatāt: et sic
iūstis irascit. ut tñ eorū corda per
uultorū cōsoliū cōsolctur: ne si oī
nō deserat: nullus post culpas ad
ueniā redeat. **T**enedo igit repellit
et repellēdo tenet: qñ cum hīs q̄s
diuidicat: siml in tribulacionem
mittit quos amat. **Q**uis ista tā
te pietatis uiscera pēsare sufficiat:
q̄ et culpas ipli dñs sine uictoria
nō deserit. et tñ delinquentē ipm
a se funditus nō ipellit. **S**ic cum
moyses ad repromissionis terram
exploratores duodecī misisset: ex
quibz cū decē postmodū iplo dispē
rationē fecerat: isdem iplius i ira
murmuracōis accēsus: seductū
se a dño eē cōquestus ē: ut eius ca
dauera iacerent i deserto. **C**ui oīs
deus iratus dixit: q̄ null' eorū ter
rā pmissionis intraret. **Q**uo tpe cō
puncti prauē se egisse cognouerūt:
se se qz i lacrimis afflixerūt: et accū
armis ptinus ceperūt cōtra hos
tes ascendē: ut repromissionis ter
rā post lacrimas intrare potuissent.
Quibz p moysen dñs dicit. **N**oli
te ascendē neqz pugnētis: nō eī
sū uobiscū: ne cadatis corā iūni
as vūs. **Q**ua i re pēsandū ē. si aī

B

T

ip̄is nō erat? cur eos ne caderet al
 cendere? phibeat? si aut̄ cū ip̄is
 erat. qd̄ est qd̄ ait nō sū uobiscum.
 Sed nūc dispensacōe discipline
 ac nūc et cū ip̄is nō erat ut uiceret:
 sed cū ip̄is erat ne ab hostibz peri
 rent. **O** ineffabilia metatis uiscera.
 Culpas īsequit: et tñ peccātes pte
 git. Iratū se idicat: et tñ ab hostibz
 defendit. Sic plezūq; puulo filio
 delinquenti uisitat: mater: resp̄edit
 īcepit uerberat. Sed si hūc ī p̄ceptis
 ire cōspicet. ut ī mortis periculū
 ruat: manū tendit et retinet: et
 quē sic irata uerberauerat ac si nō
 diligeret. sic diligendo retinet. ac
 si irata nō uerberasset. **H**ec ī sola
 p̄ficiōe colloquētes. nauigū nūq;
 ita portū exatū fecim? ut adi
 dagandū p̄phetie misteria: uelut
 ī mensitate pelagi. post. uela p̄a
 dam? **Q**d tñ nō in nra utute p̄
 sumim?: sed ī eo q̄ liguas ī fanatū
 snat desertus: q; sp̄s dñi ī pleu
 orbe terrarū: et hoc qd̄ cōtinet oīa
 stām habet uoas. **O**m̄ps eī d̄s.
 sermo p̄s oipotētis est: et qui de
 illo arcūspiciam? muti ī illo. nullo
 modo erim?: dabit ūba utilia ōps
 uerbū? qd̄ pro nobis īcarnatū ui
 uet et regnat cū p̄re ī unitate sp̄s
 sū d̄s: per oīa sc̄la sc̄lorū Amen.

Explicit omē p̄ma Inap̄it o-

A

Aus me sc̄da
 p̄phetie locu
 cōis ē. ut p̄
 us p̄sonā tē
 pus locūq; de
 scribat: et post
 modū dicere
 misteria pro
 phetie īcipiat? q̄tenus ad uerū
 tate solidius ostendendā et hys

tone iudicē figurat: et post fractus
 sp̄s. per signa et allegorias. p̄ferat.
Ezechiel itaq; etatis sue tēpus īdi
 cet. **E**t factū ē in tricesimo āno in
 quarto mēse ī quinta mensis. **I**oā
 quoq; denūciāns adiūgit. **C**ū esse
 ī medio captiuorū iuxta flūiū
 thobar. apti sūt celi: et uidi uisio
 nes dei. **T**empus etiā captiuita
 tis ī sinuās subdidit. **I**n quīta
 mēsis ip̄e ē ānus q̄ntus tñ sm̄
 graciōis regis ioachim. **Q**ui ut
 bene p̄sonā iudicet? etiā genus
 narrat: cū subdit. **S**tm̄ est ūbū
 dñi ad ezechiel filiū buzi sacer
 dotē. **S**ed p̄mo nobis q̄stio orit̄.
 cur is qui nichil adhuc dixerat. ita
 exorsus est dicēs: et factū ē in tri
 cesimo āno. **E**t nāq; sermo cōiuc
 tionis est. **E**t sām? q̄a nō cōiūgi
 tur sermo subsequēs: nisi sermō
 p̄cedenti. **Q**ui ergo nichil dixerat:
 cur dicit et sām ē cū nō sit sermo
 tui hoc qd̄ īcipit subiūgat? **Q**ua
 in re mētendū est: q̄a sicut nos cor
 poralia sic p̄p̄e sensus sp̄ualia as
 picit. eis q; ī illis sūt p̄ncipia: q̄
 nre ignorantie absentia uidetur.
Vñ sit ut ī mente p̄phetarū: ita cō
 iūcta sūt exterioribz: interiora: q̄
 ten? simul utraq; uideat. sil? q; ī
 in eis fiat et itus uerbū qd̄ au
 diūt: et foras qd̄ dicit. **P**atet
 igit̄ causa cur cū nichil dixerat
 īchoauit dicens. et factū ē in tri
 cesimo āno: qui hoc uerbū qd̄
 foras ptulit: illi uerbo qd̄ itus
 audierat cōiunxit. **C**ontinua
 uit ergo uerba q̄ protulit uisio
 ni itine: et idcirco īcipit dicēs.
 et factū est: subiūgit hoc qd̄ ex
 terius loqui īchoat: ac si ei et
 illud foras sit: qd̄ itus uidit.

Hoc autē qđ dicit qđ tricesimo a
 no spm̄ pphie accepit: idiat no
 bis aliquid cōsiderandū: videlz
 qđ iuxta vōis vsūm. doctrine ser
 mo nō suppetit: nisi i etate p̄fā.
 Vñ et ip̄e dñs āno duodecimo e
 tatis sue i medio iuentus ē docto
 r̄: i templo sedens nō docēs. Vt
 cū nō audeat hoies in i firma
 etate p̄dicare: ille duodecimo eta
 tus sue āno i terrogare hoies dig
 natus ē in terra: qui p̄ dinitā
 tē suā sp̄ āgelos docet i celo. Qui
 a cū ip̄e ē dei sapiā: de ip̄o āgeli
 iudendo viuūt: hoc qđ sempiter
 na b̄titudie faciantur. Qđ moy
 ses qđ sub allegorie mystico am
 moner dicit. Non arabis i p̄mo
 genito bouis. Primogenitū cū
 bouis accipimus i i firma etate
 p̄mu n̄i t̄pus bonā opacionē: i
 qua t̄m arandū nō est: qđ cū p̄
 mo adoleſcētie uel iuuetutis n̄re
 t̄pe nobis a p̄dicacione cessandū
 est: ut uocet lingue n̄re p̄sande
 nō audeat terrā cordis alieni. Qđ
 usq; cū i feni sumus cōtinere
 nos i tra nosmetip̄os debem? ne
 dū tenera bona cūis osten
 dimus amittam? qđ et arbus
 ta plācata i terra qđ radicata nō
 fuerūt. manu tacta cūis areſ
 cūt. Ac si semel radice fixerūt: ma
 nus tāgit. et nichil offiat: uet̄
 ipellunt. nec t̄m ipellentes led̄t.
 Et cōstructi parietes si ipellan
 tur exuūtur: nisi a suo prius
 fuerūt humoresicati. Mens i
 taq; quousq; ab humore p̄uita
 tis sue p̄fē nō fuerit exsiccata:
 aliene lingue tangi manu nō
 debet: ne prius qđ plene p̄cipiat
 p̄dat soliditatē suā: ne ip̄ulsa

ruat: ne uelut arbusa sine radi
 cibus dū plusq; tolerare ualeat
 cōtutur areſcat. Ad exemplū
 ergo nō sūt ostendenda. nisi que
 sunt firma: prius enī cōualeſcē
 debet: atq; utilitatē p̄moxū p̄
 modū demonstrare: ne iā per lau
 dē eleuata corruat: nec p̄ vitupe
 rationē p̄ulsa cōturbetur. Nā si
 thymotheo dicit. p̄ape her et do
 ce nemo adoleſcētia tuā cōteq
 nat: sciendū ē: qđ i sacro eloquio
 nō nūq; adoleſcētia iuuetus uo
 catur. Vnde scriptū ē. Letare iuue
 nis i adoleſcētia tua. p̄pha igit
 ut oñdatur tui? auctoritatis sit
 i p̄dicacione etatis solide cē descri
 bit: q̄ten? ei cū uita et sp̄u oia qđ
 ad p̄dicacionē cōgruūt. cōcorda
 re uideant. Nec cont̄ hoc mouē
 quēpiā debet: qđ iheremias atq;
 daniel sp̄m̄ pueri p̄cep̄t: qđ mi
 rabilia dina i exemplo hūane
 opacois nō sūt trahenda. Om̄p̄
 enī deus et liguas i fanciū sūt
 disertus: et ex ore i fanciū et lac
 tenciū p̄ficiat laudē. Sed aliud ē
 qđ nos de doctrine usu atq; disci
 pline distim? aliud qđ de mi
 raculo scim? Nā vō si q̄ritur
 ut i ip̄a quoq; etatis expressioē
 mysticū aliqd̄ designetur? ab
 surdū nō ē ut p̄pha dñm quē i
 bis denūciat: ip̄o qđ t̄pe etatis
 sue oñdat. Anno tricesimo exch
 elis p̄phe celi apti sūt et uidit visi
 ones dñi: iuxta flumiū thobar.
 Quia et qđ tricesimo āno etatis
 sue dñs ad flumiū iordanis ue
 nit: ibi celi apti sūt: qđ sp̄s sc̄us
 i colūba descendit. Vox quoq;
 de celo sonuit dicens: hic ē fili
 meus dilectus: i quo michi cōpla

au. Sed ipsa hebreica uerba multū no-
bis ad mysteriū interpretandū ualēt:
nā chobar interpretatur grauitudo:
buzi despiciens uel contempnus: caldei
captiuantes uel q̄i deōnes: ezechiel
quippe fortitudo dei dicitur. **Uerū**
ergo ezechiel iuxta flumiū chobar.
Quia enī chobar grauitudo uel gra-
uitas dicitur: q̄d per chobar flumiū
nisi hūanū genus cōgrue desig-
natur: q̄d ab ortu defluit ad mor-
tē: et graue sibi ē ex p̄ccāis q̄ peccat
et portat: Quia sicut scriptū ē.
Iniquitas ī talentū plūbi sedet. **De**
ēi p̄ccāi graue ē: q̄ nō p̄mittit a-
nimā ad sublimia leuari. **Vñ** per
psalmistā dicitur. **Fili** hōim usq̄
grau corde: **Scriptū** quippe ē de
dño: q̄ ip̄e dei uerus ē et dei sapia.
Uenit ergo ezechiel iuxta flumiū
chobar: quia fortitudo dei per
īcarnationis sue mysteriū. **Ip̄i**
quare dignatus ē p̄ccōr̄ suorū
pondera portāti generi hūano q̄d
ab ortu suo cōtinue defluit ad
mortē: sicut de illo p̄ psalmistā
dicitur. **Et** erit tāq̄ lignū q̄d plan-
tātū ē secus decursus aquarū. **Iux-**
quippe decursus aquarū plantat
est: q̄a iuxta lapsus īcarnatus
ē defluentū p̄p̄lorū. **Ezechiel** aut
fortitudinē dei: buzi uero despi-
tū interpretari dixim⁹. **Sed** ezechiel
filius est buzi. **Quia** ex illo p̄p̄lo
īcarnari dignatus ē vnigenit⁹
dei: quē p̄pter culpā p̄fidie dñs
despexit. **Fortitudo** ergo dei ex cō-
tēptu uel despiū nascit⁹: q̄a redē-
tor n̄r hūanitatē assūmē ex p̄p̄lo
p̄fido et cōtēpto dignatus ē. **Uerū**
ergo ī terra caldeorū. **Chaldei** inter-
pretant⁹ ut dixim⁹ captiuantes ul
q̄si deōnes. **In** qui et ceteri ip̄i qui et

īq̄tate peccant⁹: et ad īq̄tate ali-
os p̄suadendo p̄trahūt: nimirū
captiuantes sunt. **Qui** recte quoq̄
et q̄i deōnes interpretant⁹: q̄a qui alios
ad īq̄tate suadendo p̄trahunt.
in semetipsis mysteriū deōnū ad ī-
q̄tate suscipiūt: q̄uis deōnes
per naturā nō sunt. **Uenit** ergo
fortitudo dei ī terra caldeorū: q̄a
iter eos vnigenitus p̄p̄s apparuit
qui et ī semetipsis ad p̄ccā de-
fluxerāt: et ad p̄ccā alios captiuā-
tes trahēbāt. **Sed** expositiois
sermo ad p̄phete personā nūc re-
deat. **Et facta est sup̄ eū ibi man⁹**
dñi. **Manus** ul' brachiū dñi fili⁹
dicitur: q̄a per ip̄m facta sūt oīa:
de quo etiā per psalmistā ait. **Fi-**
at manus tua ut saluū me faci-
as. **Manus** quippe dei q̄ per diu-
tate nō facta est sed genita: per
hūanitatē facta ē: ut hūanū ḡnus
uulnera sanaret. **Ibi** ergo p̄phe-
ta īcarnationē vnigeniti agno-
uit: ubi sup̄ se manū dñi factā
uidit. **Q̄d** uero hic subdit⁹ et uidi
et ecce uetus turbis uēiebat
ab aquilone. **Ituendū** nobis ē:
qui sit ī p̄phete uerbis ordo locuti-
onis. **Qui** enī superius de se ip̄o
dixit ap̄ti sūt celi et uidi uisionē
dei: postea tāq̄ si de alio narra-
ret adiūgit: et facta ē super eum
ibi manus dñi: ac deinde q̄i ad
se inuenit et dicit: **et uidi et ecce**
uetus turbis uēiebat ab aq̄lo-
ne. **Quid** est hoc? **Quo** ergo e-
zechiel loquitur. **Si** per totū dicit
de se q̄stio nō ēet? **Si** per totū di-
ceret q̄i de alio: nichilomin⁹ q̄s-
tio nō fuisset. **Quid** ē ergo hoc
q̄ sic uariatur sermo p̄phetic⁹
ut mō p̄pheta de se loquatur. **Imō**

aut de ipso quasi alius loqui uideat.

Sed sciendum nobis est quod in qui per prophetie spiritum replentur per hoc quod apta non nunquam loquuntur de se et non nunquam sic de se uerba tanquam ab aliis profertur: idcirco quia non propheta, sed spiritus sanctus loquitur per prophetam. Pro eo enim quod per ipsos sermo fit ipsi loquuntur de se: et pro eo quod a spiritu sancto loquuntur: idem spiritus sanctus per ipsos loquitur de ipsis: ueritate attestante quod dicitur: non est uos estis qui loquimini: sed spiritus patris uobis qui loquitur in uobis. Hinc enim moyses ait. Erat moyses uir mitissimus: super omnes homines qui habitabant in terra. Qui enim non dicitur nimis sed erat: profecto indicat: quia is qui per illum de illo loquebatur alius erat. Hinc iohannes ait. Vidit illum discipulum quem diligebat ihesus. Unde et paulus ut non se esse qui loquebatur ostenderet dicit. An experiri metum queritis ei? qui in me loquitur christus. Quia ergo in locutione prophetica alter est qui profertur: aliter qui obsequitur: cum de se ipso propheta loquitur persona obsequens est. cum uero per prophetam spiritus loquitur de propheta: solitas presidentis. Recte ergo tempore de alio dicitur: spiritus est super eum ubi manet dominus. Et de se peritus adiungit. Et uidi et ecce uentus turbis uentibus ab aquilone: et nubes magna. Pro eo quod uentus aquilo constringit in frigore: non incongrue aquilonis nomine torpori maligni spiritus designatur. Isayas quoque propheta testatur: quod dixisse de diabolum denunciat dicitur. Sed et in monte testamenti. Malignus est spiritus in monte testamenti tenuit: quod iudicum prophetam qui legem accepit sibi in perfidia subiugauit. Quod enim eum corda doctorum tenet in monte testamenti de diabolo sedet: etiam in lateribus aquilonis sedet.

quod metes hominum frigiditas possidet. Unde et sponsi uoce in canticis canticorum dicitur. Surge aquilo et ueni auster: perfusa ortum meum: et fluent aromata illius. Cum enim iubente deo frigidus spiritus recedit: calidus spiritus mentem fidelium occupat: qui ortum dei id est sanctam ecclesiam perfusat: ut opinioniones uirtutum eius ad multorum noticiam uelut aromata fluant. Propheta ergo eam quod in fine uentura sunt conspiciens uenire ab aquilone uentum turbis uident: quia in extremo scilicet metes hominum torporis sui frigore malignus spiritus grauius occupabit: quia scriptum est. Venerit et mari: quod descendit de diabolo ad uos habes uiam magnam: sciens quomodo diu tempus habet. Antiquus quippe ad insarum insidiarum suarum molimina in humanis mentibus grauius exurgit. Contra autem exarscentem superbia incarnatione manifestata est humilitatis dei: atque humanum genus a suo languore sanauit. Tunc magna apparuit potentia medica: cum languor creuit egroti. Bene autem maligni spiritus inuassio. uentus uocat turbis. Turbo quippe edificium quod tangit contumacem subruit: et omnis antiqui hostis temptatio quod agitur in mente uentus est turbis: quia hanc contumacem per desideria a statu sue uirtutis euellit. Sed nos ista reticentes quod humano graui erit ab hoste callido in fine uentura: ad solam uideam ex qua propheta fuit et cuius per prophetam conspiciat uerba ueritatem: quod incarnato domino tanto grauius ab aquilone uentum turbis pertulit: quanto a sua uirtutis contumacia per torporis mentis in perfidia frigida permissit. Venter ergo turbis ab aquilone uenit: cum uiam iudicum propheti maligni spiritus in temptacione contulit. Unde et recte subdit. Et nubes magna. Qui

* Recedete enim aquilone id est maligno spiritu: spiritus sanctus mentem quasi auster replet: qui dum calefaciendo flauere statim de fidelium cordibus aromata uirtutum fluunt. ph

a quāto quāque plus exarsit in igne du-
 litate: tanto amplius exterrari me-
 ruit in ignorantie sue caligine. Re-
 deptore quippe hūani gnis que in
 lege ac prophetis spectauerunt: vide-
 tes negabant. Unde actū est ut eorū
 mens magna ignorantie nube te-
 geretur: ne hūc post inuertes ag-
 noscerent: que et denūciare poterāt
 et amare renuebāt. Nā cū modo
 eius virtutes et miracula modo at
 passioēs aspicerēt: in infidelium cor-
 dibz nubes magna ab aquilone ue-
 nerat: quā ex partē suā frigore ppter
 infirmitatē passioēs illius et inter-
 signa caligabant. Quid vō ex illa
 nube magna caligis sit secutus
 iūgitur: cū protinē dicit. **Et ignis
 inuolues.** Ignis enī noīe cū per sig-
 nificatōē dicit aliqui spūs: aliqñ
 at malicia mētis designat. De
 bono enī igne scriptū est in euāge-
 lio. Ignē ueni mittere in terrā. Et quod
 volo nisi ut accēdatur. Ignis quippe
 in terrā mittit: cū per ardorē spūs
 sū afflata terrena mens a carna-
 libus desiderijs suis cōcremat.
 De malo at igne dicit. Et nūc ig-
 nis adūsarios cōsumit. Quia cor
 pessimū ex sua malicia tabesat.
 Sicut at ignis amoris mētē eius:
 ita ignis malicie inuoluit. Quia
 et spūs sūis cor quod replet eleuat:
 et ardor malicie ad inferiora semp
 incuruat. Iudea igitur nube ignora-
 tie sue cecata quā mox ad persecuta-
 onis nequā exurit: igne suo inu-
 lta est: quā in obligatiōe se nequie
 per eandē ipsā crudelitātē qua ar-
 sit implicauit. Vetus ergo turbis
 ueniebat ab aquilone et nubes nigra
 et ignis inuolues: quā ex corpo-
 ris sui frigore ad ignorantie sue
 caligine pducta: usque ad maliciā

persecutiois erupit. Vñ et paulū quippe
 prophetā dicit. Quid tu vides. Qui
 illico rēdit. Quā succensa ego ui-
 deo: et facie eius a facie aquilonis.
 Iudeorū quippe mens in persecutioe
 seueris: atque in crudelitātē malicia
 e vndas cogitacōnū volues: quod
 aliud quod olla succensa fuit. Cuius
 facies a facie aquilonis dicit esse:
 quā si se adūsō spū per corpore mē-
 tis nō subderet: contra bonos in tanta
 malicia nō arsisset. Nube itaque se-
 quitur ignis inuolues: quā in eis cecata
 tem mētis: secuta ē crudelitas per-
 secutiois. Si enī cognouisset: nū-
 quid dñm glē crucifixisset. Sed ignis
 alibi arsit: atque alibi splenduit. Nā
 subdit. **Et splendor in caritate eius.** N
 Dū enī persecutio in iudea agit: scā
 aploz predicacō in uniuerso mūdo
 dispersa ē: sicut ipsi dicūt. Vobis mis-
 sū fuerat uerbu dei: sed quā indignos
 vos iudicatis: ecce in quod ad-
 gētes. De crudelitātē at malicie
 que iudee mentē cōcremauerat:
 om̄ip̄ deus luce sparsit: quā per h
 quod illa redeptore suū et membra
 eius persecuta est: scā aplis p diuer-
 sa dispersis. nos quippe in iudee positi cir-
 cuitu in tenebris fuim: dono ce-
 lestis gr̄e splendore uerū hūs uide-
 mus. Vñ scriptū ē. Sedētibz in te-
 nebris et umbra mortis: lux orta
 ē eis. Iste itaque ignis malicie qui
 in iudeorū cordibz arsit in persecutioē:
 p̄usque scōs aplos seueniendo afflige-
 ret: in ipso se exiit auctore ac re-
 deptore gnis hūani. Vñ subsequē:
Et de medio eius quippe spēs electi:
 id ē de medio ignis. Quid pelecti
 spēm: nisi xp̄s ih̄s mediator dei
 et hōim designatur. Electrum
 quippe ex auro et argento ē. In
 electro dū aurū argento miscet:

argentū ad claritatē crescat: aurū
 vero a suo fulgore palleat. Illud
 ad claritatē pfiat: hoc a claritate
 tēperatur. Quia igit unigenito
 dei filio natē dīnitatis vniū ē na-
 tura nra: i qua ad unacōe hūani-
 tatis ad maiestatis glām excreuit:
 dīnitas uero a sui fulgoris poten-
 tia hūanis se odīs tēperauit:
 p hoc q hūana natura dano: fā-
 est: q p aurū acuit argentū. Et q dī-
 nitas a fulgore suo nris ē aspectibz
 tēperata: quasi aurū nobis palluit
 p argentū. Illa ē natā imutabilis
 que in se manēs inouat oīa: si ita
 ut ē nobis appare voluisset: fulgo-
 re suo nos icenderet: potā q renoua-
 ret. Sed claritatē sue magnitudis
 tēperauit odīs nris dō: ut dū no-
 bis eius claritas tēperat: nra ifir-
 mitas p ei' similitudinē i eius luce
 darestet: ac p acceptā grām ut i-
 ta dīcā sue hūitatis colorem muta-
 ret. Quasi ergo electrū i igne ē: dō
 homo fāis ipsecuōe. Scātur. Et in
 medio eius similitudo q̄tuor aīalium.
 Q̄ i medio eius dīcā: siue electri si-
 ue ignis nichil obstat itelligi: quia
 q̄tuor hec aīalia sā saluz ewāgelis-
 te. et ex eiusdē dñi i carnatōe ad fi-
 dei virtutē solidati sūt: et igne pse-
 cuōis multis tribulacōibz afflicti.
 Q̄ si q̄s hoc q̄d de p̄mo dñi aduētū
 dixim: eadē de sedō uelit accipē: cele-
 ri assensu sequēdus ē: qz sepe p̄be-
 tie spūs i vno q̄d loq̄tur. nra siml'
 ituctur. Ventus ē turbūnis ab aq-
 lone uēit: q̄a nimirū causa p̄cōr
 exigit. ut districti iudicij cōtussio.
 oīa siml' elemēta pturbet. terrore
 pturbacōis ultime idē uenūe dīcā
 vnde gīatur. Nā q̄a ad feruendas
 frigidis p̄cōr mentes iudicij p̄-
 turbacōis ultime agitur: recte ab

aq̄lone uēit turbūnis uenire p̄hibet.
 Que uidelicz cōtussio apte uētus tur-
 būnis dīcā: q̄a i illo die cūctorū qui
 tūc i carne mortali inēti fuerūt: in
 pauore nimio corda cōtument. Cū
 enī ceperit implei q̄d scriptū ē. sol ob-
 scurabit et luna nō dabit lucē suā.
 et stelle cadent de celo et uirtutes celo-
 rū cōmouebūtur: q̄ mensent hōis
 et ceteri iudicis sententiā nō formidā-
 tis. Ibi ē tūc cūcta siml' p̄cā aī o-
 culos redeūt: ibi oīa q̄ cū delectacōe
 acta sūt. ad memoriā cū pauore re-
 uocātur: ibi caligo cogitacōis mise-
 re ex pena prime dāpnacōis exit.
 Vñ et subdit. Et nubes magna. Cūc
 quippe ex p̄cōr mēcōna sensū mētis
 deprimit caligo cecitatis: cū unige-
 nitū dei filiū in forma dīnitatis con-
 spicē regibz nō p̄mittit. Videbūt ē
 i que transfirerūt: et tollat ipius
 ne videat gloriā dei. Vbi et apte sub-
 iūgitur. Et ignis inuolues. Quia
 uidelicz ignis ille iudicij qui celū
 aerē et terrā cōcremat: p̄cōres iā
 i sua supbia nō p̄mittit erigi sed i-
 uoluit: q̄s p̄culdubio i pena sue
 dāpnacōis cōstringit. Et splendor
 i arcuū eius. Quia fulgur sicut
 exit ab oriente et paret usq̄ i occi-
 dentē: ita exit et filij hōis aduēt:
 ubi nullus tūc a iudicij i sua mēte
 latere p̄mittitur: qz ipso iudicis fulgore
 penetrat: de quo mox iudicē sub-
 dicitur. Et de medio eius q̄i spēs e-
 lectri: id ē de medio ignis. Ip̄e enī
 angelis atqz archāgelis oībusqz
 uirtutibz p̄sidentis redeptor n̄r qui ue-
 lut i electri similitudinē vnus ex utra-
 qz et i vtrāqz natura et dō p̄mā sit
 cū p̄e et ad redeptionē nram fāis
 ē mortalis q̄i hōibz: i suo tūc ter-
 rore uidebit: ei qz ignis iudicij i
 regibz vīdicta famulat. Hinc

ei scriptum est. Dies dñi declarabit: qz
 i igne reuelabit. Hinc psalmista ait.
 Deus manifeste ueniet: ds n̄ et non
 silebit: et i circuitu eius tēpestas ua-
 lida. Hinc petrus ap̄lus dicit. Adue-
 niet dies dñi sicut fur: i quo celi n̄
 magno ipetu trāsient. elemēta v̄o
 ignis ardore soluent. Quia etiā s̄
 sancti hoīes qui mūdū p̄fē reliq̄r̄t.
 iudices uēient: ap̄te mox subditur.
R Et i medio eius silitudo q̄tuor aīali-
 ū. Qd̄ ei p̄ q̄tuor aīalia: nisi q̄tuor
 euāgeliste significatur. Nec i men-
 to p̄ quatuor euāgelistas oīm p̄fō
 rū n̄is expr̄mitur: q̄a oēs q̄ modo
 in eccl̄a p̄fati sūt: p̄fctōis sue r̄tū
 dūc̄ per eorū euāgelii didicēr̄t.
 De medio ei eius silitudo q̄tuor aīa-
 lū: q̄a illi tūc corpori eius v̄niti ei
 maiestati cōiūcti et sil' facti cū eo
 iudices iudēbūtur: q̄ modo p̄fcti
 opa iux̄ euāgelica p̄cepta secuti s̄t.
 Hinc ē q̄ de ip̄is s̄as ap̄lis dicit. Vos
 q̄ secuti estis me i regniācōe cū sedet
 filius hoīs i sede maiestatis sue: se-
 debitis et vos sup̄ sedes duodecī iu-
 dicātes duodecim tribz̄ isrl'. Hic p̄
 suas ait. Dñs ad iudiciū ueniet:
 cū senioribz̄ ppli sui. Hic salomon de
 eccl̄ia loq̄tur dices. Nobilis i portis
 vir eius: cū senatoribz̄ terre. Hinc ita
 qz̄ t̄nsauris sub breuitate: aduētus
 primi ordinē sicut cep̄m̄ exequen-
 tes: ad euāgelistarū p̄sonas i expositi-
 one redeam̄. Sequit̄. Et hic aspectus
 eorū: silitudo hoīs i eis. Qs̄ hoc
 loco hō describit: nisi ille de quo sc̄p̄
 tū est: q̄ cū in forma dei cēt nō rapinā
 arbitratus ē esse se equalē deo: sed se
 metip̄m exinaniuit formā serui ac-
 cipiēns. i silitudinē hoīm factus
 et habitu iuuentus ut hō. Nec ita
 qz̄ aīalia ut surgere ad s̄tatis vir-
 tutes ualeant: adhū hōis silitu-

dinē tendant. Sancti enī nō cēt: si
 hui' hōis silitudinē nō haberēt. Qd̄
 qd̄ i eis de uisceribz̄ pietatis qd̄ qd̄ de
 māsuētudinē sp̄s: qd̄ qd̄ de zelo recti-
 tudis: qd̄ qd̄ de custodia hūilitatis:
 qd̄ qd̄ de feruore caritatis ē: hoc ab
 ip̄o iusticie fonte: ab ip̄a radice mā-
 suētudis ab ip̄a iūte iusticie: id ē
 a mediatore dei et hoīm deo dño tr-
 axerūt. Inuus se hoīs silitudinē
 habē egregius p̄dicator oñdit dices
 Imitatores mei estote: sicut et ego
 xp̄m. Ad eius silitudinē nos surgē
 āmonet: cū dicit. Prim' hō de tra-
 tērenus: sed s̄ homo de celo celestis:
 sicut portauim' ymaginē terreni:
 portem' et ymaginē eius qui de celo
 descendit. Sanctus etenī q̄sqz̄ i tantū
 ad hui' hōis silitudinē ducit: i q̄tū
 uitā sui redēptoris imitat. Nā ab et
 mādati atqz̄ opibz̄ discordare: qd̄
 ē aliud q̄ ab eius silitudine longe
 recedere. Plangūt enī vitā delinq̄
 tū p̄dicatores sancti: sed de ip̄o ca-
 pite n̄o scriptū est: qz̄ sicut sup̄ ixe-
 rusalē. Gaudent de bonis actibus
 subditoz̄: et r̄tā operātes diligūt.
T Sed de redēptore n̄o scriptū ē: quia
 dū adolescens quidā dicit: her oīa
 custodiu i iuuetute mea: magis
 dilexit eū. Portauit illatas contu-
 melias p̄dicatores s̄t. Sed cū re-
 dēptori n̄o dicit dēonū habes:
 non iūriā reddidit: sed māsuete
 respōdit dicens. Ego dēonū non
 habeo. Feruēt zelo r̄titudis p̄dica-
 tores s̄t: sed redēptor oīm flagello
 de resticulis s̄tō emētes et uēdentes
 cicut de tēplo: cathedras uendētū
 colūbas euehit: et nūmulariorū
 effudit es. In oīm qd̄ fortiter agūt:
 hūilitatē tota itēncōe custodiunt.
 Sed p̄ redēptorē n̄m dicit: disate
 a me qz̄ mitis sū et hūilis corde.

Persecutores quoque diligunt predicatores sancti: sed ipse auctor et redemptor omnium in passione positus: pro persecutoribus iterum dicitur dicens. Pater ignosce illis: quia nesciunt quod faciunt. Hebraica sua ponunt in passione pro filiis: sed pro electorum vita usque ad mortem se tradidit auctor vite. Dicit ergo de sanctis animalibus: quod similitudo hominis in eis est: quia quod mira quod sancta sunt hoc in eis de specie similitudinis id est de virtute imitationis est. Caput quippe omnium nostrum redemptor: non est. Et per salomonem dicitur: oculi sapientis in capite eius: stultus autem in tenebris ambulat. Tunc enim in capite oculos habemus: cum vitam redemptoris nostri tantam cogitatione conspiciamus: cum ois nostra inenatio in eius imitatione se erigit: ne si vias lucis aspiciamus oculos mentis neglexerit: statim clausus in tenebris erroris cadat. Ad hunc similitudinem hominis surgere festinabat propheta cum dicit. In mandans tuis nimis me exercebo: et considerabo vias tuas. Qui etenim vias domini tacitus in mente considerat: et sese exerce in mandans illi festinat: quod aliud in semetipso nisi ymagine noui hominis reformat. Quod quod in iustorum cordibus incessanter agit: recte nunc de animalibus dicit. Similitudo hominis in eis. Post hac pro similitudine que nunc in moribus tenet: quoniam ad similitudinem glorie peruenit. Hic enim iohannes dicit. Nunc enim filius dei sum: et nondum apparuit quod erim. Et cum ait quoniam cum apparuerit: siles ei erim. Qui moribus in hoc fieri valeat adiungit dicens: quoniam videbimur cum sicuti est. Esse etenim dei est eternum atque incommutabile permanere: nam omne quod mutatur desinit esse quod fuit: dei vero est esse dissimiliter nunquam esse. Unde ad moysen dicitur. Ego sum qui sum: et dices filiis israel. Qui est: misit me ad uos. Iacobus quoque ait. Ap-

que non est transmutatio: nec via assitudinis obubratio. Itaque per iohannem dicitur. Siles ei erim: quoniam videbimur cum sicuti est. Quia per hoc quod aspiciamus eius eternam naturam: a nostra mutabilitate liberati: fringimur eius eternitate. Inmutabimur quippe in ipso que videbimus: quod morte carebimus: uidebimus uitam: mutabilitate nostra transgredimur: uidebimus inmutabile: corruptione nulla tenebimus: uidebimus in corruptione. Erunt autem tunc similitudo hominis etiam in corporibus nostris. Hinc etenim per paulum apostolum dicitur. Nostra conuersatio in celis est: etiam saluator expectamus dominum nostrum ihesum christum qui reformabit corpus humilitatis nostre: configuratum corpori claritatis sue. Erunt ergo tunc electorum corpora claritatem diuinae corporis configurata: que et si equalitatem glorie eius non habent per naturam: similitudinem tamen conformacionis eius habebunt per gratiam. Quia itaque similitudo uite eius in moribus trahit electorum: et in resurrectione sequitur similitudo eternitatis in mente. quoniam uidebimur cum sicuti est: et quod similitudinem quoque illius etiam corpora nostra percipient configuracione: dicitur etiam de animalibus sanctis: similitudo hominis in eis. Hec nos in expositione exordio prelibasse sufficiat: ut loquendi uirtus silentio refota: ad indaganda que sequuntur robustior exsurgat: certissimum quod ipse de quo loquimur habemus adiutorem: qui uiuit et regnat per omnia secula seculorum. Amen.

Explicit omne scda: incipit tertia.

Quatuor facies vni: et quatuor per

Anima quatuor animalia que prophetie spiritu futuri prouidentur subli narrantione describunt: cum dicitur

11

ne vni. Qd p facie nisi notata? qd p
 penas nisi uolatus exprimit? p fac
 em quippe vnusquisq; cognoscatur: p
 pena vero i alia auuū corpa subleuā
 tur. Facies itaq; ad fidē ptinet: pē
 na ad cōtēplacōē: p fidē nāq; ab
 oīpotenti deo cognoscant: sicut ipse
 de suis ouib; dicit. Ego sū pastor
bonus: et cognosco meas: et cog
 noscūt me mee. Qui rursus ait.
Ego scio q̄s elegerū. per cōtēplatio
nem qua sup nos metip̄os tollim:
q̄ i aere leuam. Quatuor enī facies
vnī sūt. Quia si q̄ras qd matheus
 de incarnatōe dñi sentiat: hoc num
 rū qd marcus. lucas. et iohēs. Si q̄
 ras qd iohēs sentiat: hoc pauldubi
 o qd lucas. marcus et matheus. Si
 q̄ras qd marcus: hoc qd matheus
 lucas et iohēs. Si q̄ras qd lucas se
 tit: hoc qd iohēs matheus et mar
 cus. Quatuor ergo facies vni sūt:
q; noticia fidei qua cognoscūt a deo.
ip̄a est i vno q̄ est simul i quatuor.
Qd qd i vno iuenis: hoc in oībus
 simul q̄tuor i cognosces. Et q̄tuor
pēne vni: q; oīpotētis dei filiū dñm
 ih̄m xp̄m simul oēs cōcorditer p̄di
 cāt: et ad diuitatē eius mētis oū
 los leuātes: pēna cōtēplacōis uo
 lant. Euāgelistarū ergo facies ad
hūanitatē dñi ptinet: pēna ad di
 uinitatē: q; i eum quē corporeū as
 picūt: q̄ facie itendūt. Sed cū hūc
deū eē iarrū scriptū atq; i corporeū
ex diuitate ānunciāt: p cōtēplacō
 nis pēnā q̄ in aere leuantur. Qua
itaq; vna ē fides incarnatōis eius
i oībus: et par cōtēplacō diuitatis
 i singulis: rē nūc dicitur. Quatu
or facies vni: et q̄tuor pēne vni. S;
q; virtus eēt si fide atq; cōtēplacō
nē dñi habētes p̄dicatores illius

stā opa nō habēret. Sequitur. Et pe
des corū pedes rā. Qd per pedes? ni
 si gressus actiū designātur: Qua
tuor aīaliū pedes rā eē de stabūtur:
q̄a stōz euāgelistarū atq; oīm p̄stōz
opa: ad sequendū iūq̄tatē nō sūt re
 torti. h̄m aut pedes reutos nō habēt:
qui ad mala mūdi q̄ reliq̄rāt reflect
tūtur: de q̄bus scriptū ē. Canis ruez
sus ad uomitū suū: et sus lota i uo
 lutabioluti. Dolebat de q̄busdam
doctor egregius q; pedū rāitudinē
retro rētrorseāt: quib; per iacpa
 aonē dicebat. Quo itez cōuertimū
ad i firma et egena elocētā: quib;
 denuo seruire vltis: Dies obser
uatis: et t̄pa et ānos. Tunc ne for
te sine cā laborauerū i uobis. Qui
alios āmonet dicens. Proter qd re
missas manus et soluta genua e
rigite: et r̄os facite gressus pedib;
 vestris. Et uero in eis dē stās p̄dica
torib; uite grauitas. fortitudo atq;
discretio monstraretur: rē subiu
 gitur. Et planta pedis eoz: plāta
pedis uituli. Quia eī p̄dicatores sū
boū noīe designātur: docet ap̄ls pau
 lus legis testimonū exponēs: non
 obtinābis os bouis triturātis. In
stās ergo p̄dicatores: plāta pedis ē
uituli: scilicet mature itcedens et for
 tis et diuisa: q; vnusquisq; p̄dicator
 et ueneracionē habet i maturitate:
 et fortitudinē i opere: et diuisionē
 vngule i discretiōe. Non eī facile eī
p̄dicatio accipit si leuis i morib; eē
iudeatur: et nulla erit manirita
 tis ostensio: si cōtra adūsa oīa
 nō fuit opis fortitudo. Virtutis
āt meatum opis fortitudo amut
tit: si discretā itellā nō fuit. Ette
eī sacra scripturā legim? si oīa ad
 lūm sentiam: uirtutem discre

B

nonis amissim? Si oia ad spūalē al-
 legoria ducam? sicut iōis factiois.
 stulticia lignumur? legūt eī facta e-
 loquia p̄dicatores sancti? et aliqui i
 historia hām suscipiūt? aliqui vero
 p̄ significationē lex spūm requirūt?
 et bona modo facta p̄m̄ precedentū.
 sicut iuxta hām iueniūt inuitant?
 mō q̄dā que iuxta historia inuitāda
 nō sunt spūaliter itelligūt: et ad p̄-
 fectū tendūt. Quid ergo p̄dicatores
 sū i suo ope? n̄ i pede vngulā fundūt.
D De q̄bus apte dicit. **Et sicut ille q̄ al-**
peritus eius candens. **Eris metallū**
 ualde sonorū est. **Et recte uoces p̄di-**
 catorū eū cōparātur? q̄a i oēm terrā
 exiit sonus eorū: et in fines orbis
 terre uerba eorū. **Gene es candens dicitur**
q̄: q̄ uita p̄dicatoz sonat et ardet. Ar-
det eī desiderio: et sonat uerbo. Es q̄
candens: ē p̄dicatio accēsa. Sed de
candēte ex sicut ille p̄dicit: q̄ de eoz
exhortatōe uerba flāmātia ad au-
res audientū p̄cedūt. Recte at̄ uer-
ba p̄dicatoz sicut ille appellatē sūt:
q̄ eos q̄s i corde tetigerunt itendūt.
Considerandū q̄ ē q̄ sicut ille s̄biles
ualde et tenues sūt: q̄ tū p̄dicatores
sancti de celesti p̄ria loquūt? nō tū
ualēt aperire uerbo. q̄to possēt arde-
desiderio: ex eozū lingua q̄i quedā
ad nos sicut ille ueniunt? q̄ de celest-
ti p̄ria i eozū uoce uix tenuē aliquid
cognoscat: qd̄ tū ab eis nō tenuiter
amat? neq̄ eū celestē glām aut
tū uidere sufficiūt q̄ntum ē: aut
tantū loqui p̄ualēt q̄ntū uident.
Candēs eū es sicut illas p̄iat? q̄n
uix tenuiter p̄dicatoz loqui suffic:
hoc unde foratē ip̄e ignescat. Di-
uina at̄ pietate agitur? ut ex ip̄is
sicut illis tenuissimis audientis
āmus i flāmetur: q̄ sūt quidā q̄

q̄ dū parua audiūt maiou deside-
rio replentur? et idē p̄fct̄ in dei a-
more ardent: unde uix tenuissimas
uocorū sicut illas acceperūt. Verbu
quippe p̄dicatois semen i corde audi-
entis est. et auditor bonus idē p̄fct̄
postmodū magnā messēm faciē-
e: unde parū prius acceperat se-
mē lingue. Cui rei cōuenit factū.
i uidua ab heliceo p̄phā miraculū?
q̄ne duos filios auferēte creditore
amitteret: p̄phē dicitis obediunt? et
ex eo q̄ parūm olei habebat p̄ uasa
uacua effudit? q̄ cūcta post usq̄ ad
sūmū repleta sunt. et ex eoz reple-
tiōne mulier a debito creditoris sui
ē soluta. Que uidelicet mulier quā
aliā nisi sām ecclēsiā signat? du-
ozū p̄loz id est iudaea et gētilis q̄i
duozū filiozū matrē? Que prius
ex pueris ope per callidi spūs p̄sua-
sionē q̄i q̄dā p̄tā nūmū a creditōe
acceperat: et duos q̄s genuit i fide
amittere filios timebat. Sed p̄phē
uerbis et scripture sacre p̄ceptis o-
bediens: ex paruo qd̄ habebat olei
q̄si uacua uasa i fudit: q̄a dū ab
uñ ore doctoris parūper de amo-
re diuinitatis multoz uacue mē-
tes audiūt? exuberāte grā uingūe
to diu amoris usq̄ ad sūmū re-
plentur. et iā nūc multoz uacua
q̄ p̄us fuerūt uacua uascula un-
gento spūs plena sūt: q̄ ex pau-
ritate olei solūmodo i fusa uide-
bātur? qd̄ dū alijs atq̄ alijs di-
tur et ab auditorib; accipitur:
excepta uidelicet sām ecclē sub credi-
toris sui iā debito nō tenet. Scq̄t.
Et manus hoīs sub p̄nis eorū
i q̄tuor p̄tes. P̄nt hoc loco q̄tuor
p̄tes regionis q̄tuor: p̄tes mūdi
accipi? saliz oriens occidēs me

E

F

ridicus et septemuprio: quia scilicet p[ro]di-
 catio auctore deo i[n] cunctis m[un]di p[ro]-
 bus egressa est. Possunt etiam
 p[er] quatuor p[ar]tes p[ri]ncipales quatuor vir-
 tutes accipere: ex quibus reliquae virtu-
 tes oriuntur: videlicet prudentiam for-
 titudinem iusticiam atque temperantiam:
 quas nimirum virtutes tunc vera-
 citer accipiunt: cum eorum ordinem cus-
 todiant. Prima quippe prudentia:
 scilicet fortitudo. tertia iusticia. quarta
 temperantia est. Quid enim prodest pru-
 dentia: si fortitudo desit. Scire enim
 cuiusmodi quod non potest facere: pena magis
 est quam virtus. Sed qui prudenter intel-
 ligit quod agat: et fortiter egerit quod
 intellexerit: iam pauldubio iustus est.
 Sed eius iusticiam temperantia sequi
 debet: quia plerumque iusticia si mo-
 dum non habet: i[n] crudelitatem cadit. Ip-
 sa ergo iusticia vera iusticia est:
 que se temperantiae freno moderatur:
 ut i[n] zelo quo quis feruet sit etiam tempe-
 rans. ne si plus ferueat perdat iusti-
 tiam cuius servare moderamina igno-
 rat. **S**icut autem sunt scilicet p[ro]dicatores vite:
 scilicet activa et contemplativa: sed ac-
 tiva prior est t[em]p[or]e quam contemplativa: quia
 ex bono opere tenditur ad contemplationem.
 Contemplativa maior est merito quam ac-
 tiva: quia i[n] hac i[n] usu p[ri]ncipalis operis labo-
 rat: i[n] illa vero sapore i[n]teriore uertu-
 ra iam requiem degustat. Quid itaque
 per manus nisi activa: et quod p[er] pen-
 nas nisi contemplativa vita designa-
 tur. Manus igitur hominis sub pen-
 nis eorum est: id est virtus operis sub
 uolatu contemplationis. Quod bene in
 euangelio due ille mulieres desig-
 nat: martha scilicet et maria. Mar-
 tha enim satagebat circa frequens
 ministerium: maria autem sedebat ad pe-
 des domini et uerba eius audiebat.

Erat autem una intentio operi: altera
 contemplationi. Una active vite serui-
 ebat per exterius ministerium: altera
 contemplative p[er] suspensionem cor-
 dis i[n] uerbo. Et quoniam actiua bona
 sit: melior est tamen contemplatiua: quia ista
 cum mortali uita deficiat: illa uero i[n]
 immortali uita plenius extrescit. **H**
Unus dicitur: Maria optimam partem
 elegit: que non auferet ab ea. Qui-
 a igitur actiua minor est merito quam co-
 ntemplatiua: recte nunc dicit: man-
 us hominis sub penis eorum. Nam et si p[er]
 actiuam boni aliquid agimus: ad ce-
 leste desiderium tamen per contemplationem
 uolamus. Unus et apud moysen actiua
 seruitus est: contemplatiua autem liber-
 tas uocatur. Et cum uterque uite ex
 dono sint gratie: quoniam diu tamen inter pri-
 mos uiuimus: una nobis i[n] necessi-
 tate est: altera i[n] uoluntate. Quis est cog-
 noscens deum ad eius regnum quod domina-
 tor est omnium i[n]greditur: nisi prius
 bene operetur. Sine contemplatiua
 ergo uita intrare possunt ad celestem
 patriam: qui bona que possunt operari non
 negligunt: sine actiua autem intrare non
 possunt: si negligunt operari bona
 que possunt. Illa uero i[n] necessitate: hec i[n]
 uoluntate est. Illa i[n] seruitute: ista
 i[n] libertate. Hunc est etiam quod ad moysen
 dicitur. Si emeris seruum hebreum:
 sex annis seruiet tibi: i[n] septimo ces-
 ditur liber gratis. Cum quali
 veste intrauerit: cum tali exeat: si ha-
 bet uxorem: et uxor egressa dicitur fili-
 si. Si autem dominus suus dederit ei uxo-
 rem et pepererit filios aut filias:
 mulier et liberi erunt domini sui: ipse
 uero erit cum uestitu suo. Quod si
 dixerit seruus diligo dominum meum
 et uxorem ac liberos non egressus
 liber: offeret eum dominus dominus et appli-

Icabitur ad ostium et postes. pforabit
 q; aure eius subula: et erit ei seruuus
 in seculu. Paulo laicus testimoniu di-
 timus: ut distinctione seruitutis at-
 q; libertatis i vtrinq; vita mostre-
 mus. Sed onerosu esse no debet si h
 exponedo exequimur: vnde hec q di-
 timus affirmem. Hebreus eni
 trāsiciens iterptatur: et seruuus he-
 breus emitur: qn vnusq; qui ia
 mente ab hoc sclo transsit seruuio
 oipotētis dñi subditur. Ille etenim
 vere deo seruire appetit: qui ab hoc
 sclo mēte trāsire didicerit. Sic mo-
 yses iuit ut uideret uisū: sic dauid
 cū uideret ipiū exaltatū et eleuatū
 sicut cedros libani: trāsiiuit et ecce
 nō erat: q; i uiciorū potētias esse
 magnū fortasse credim: nisi ad-
 manens scdm mēte transeamus.
 Seruus uero hebreus emptus sex ā-
 nis seruire pceptur: ita ut in sep-
 timo liber exeat gratis. Quid eni
 per senariū numer? nisi actiue
 uite pfitio designat: Quid p septena-
 riū? nisi cōtemplatiua exprimitur.
 Sex ānis seruit et septimo egreditur
 liber: q; per actiua quā pfitē exhi-
 buerit: ad cōtemplatiua uitā liber trā-
 sit. Et notādū q; gratis liber egredi-
 tur: q; hic postq; oia fecerit dicūt
 se iuuiles seruos: eis q; pauldubio
 sicut actiua fuit ex munē: ita erit
 ex gracia cōtemplatiua. Cū quali uesti-
 te intrauit: cū tali exeat: quia oio
 nō ēē est. ut vnusq; nrm in hoc qd
 itapit pseueret: atq; usq; ad finem
 opis: in ea qua ichoauit itentione
 pducet. Ille quippe ad cōtemplatiua
 trāsit: qui i actiua uita itentōis su-
 e uestē ad deteriora nō mutauit. Et
 sūt nōnulli qui p usq; oipotētis dei
 seruuio in sancta cōuē: factē foact:

ia bona operari diligūt. Sunt uero
 aliqui bona opa postq; ad seruuū
 oipotētis dei uenerūt: discunt. Ergo
 ergo operationē bonā et puiusq; ad
 seruuū dei uenient habe studuit:
 hebreus seruuus cū uxore emptus ē.
 Et plerūq; is qui talis est p̄t ad con-
 tēplatiua uita trāsire: et tū acti-
 uā nō deserere vnde et illic subdit:
 Si habet uxore: et uxor egrediatur
 simul. Cum eo eni uxor ad libertate
 egreditur: qn is qui ad contēpla-
 tiua puenit: etiā foras actionē bo-
 ni opis qua pdesse et alijs poterit
 nō relinquit. Sin autē dñs dederit
 illi uxore et pepererit filios et filias:
 mulier et filij eius erūt dñi sui: ip̄e
 uero exibat cū uestitu suo. Seruo em-
 pto dñs dat uxore: cū p̄dicator q; q;
 eni quē oipotētis dei uiri m̄cipa-
 uerit: bonē actioni cōiungit. Nam
 et p̄dicatores dñi dicūtur: sicut he-
 lizeo p̄phe de p̄dicatore dicit: Sās q;
 dñs tuus tolletur a te. Uxor uero
 serui empti tūc filios et filias parit:
 qn actio fortes uel teneros fructus
 generat. Sed mulier que a dño da-
 ta est eidem dño tūc filijs remanet:
 ip̄e uero seruus exat cū uestitu suo:
 quia bona actio uel eius dē bonē ac-
 tionis fructus p̄dicatoris mercedi re-
 putantur: ip̄e uero i desiderij sui
 uitenōe pduans: per supernā grāz
 ad cōtemplationē liber egreditur.
 Qsi dixerit seruus diligo dñm me-
 um et uxore ac liberos: nō egrediar
 liber. Seruus dñm suū diligit: qn
 p̄dicator uerbū sollicita mente sus-
 todit. Uxorē quoq; amās et liberos
 liber egredi retusat: qn actiua ui-
 tam eius dē q; fructus diligens nisi
 re ad cōtemplatiua uita nō uolt: q;
 bona se habere m̄stern sui serui

tute considerans: ad libertatis qui
 ete recusat recedere. Sed offert ei
 dñs dñs et applicatur ad ostiū et
 postes: et pforat aure eius subula
 et sic eius seruus in secula. **I**s enī
 qui in actiua disposuit vitā per
 durare a dño dñs offertur: qñ a p
 dicatore suo antiquoz pñm dicitis
 ūbitur: qui nobis in via oīpotē
 tis dei sacerdotes fuerūt. Atq; ad
 ostiū et postes tabernaculi dicit:
 ut de ingressu habitaculi alterius
 aliqd audiat. et tremendi iudici di
 em subtiliter agnoscat: ne p bona
 q̄ facit hoībz placē appetat. Sic q; au
 ris ei subula pforat: dñm mens
 illius timoris subtilitate percipit:
 ut uerbi acumine tñsfixa: per omne
 qd agit nouēt ingressū regni semp
 attendē: et quasi ab ostio et poste ta
 bernaculi pforatā aure portare. **Q**ui
 erit seruus i seculū: ut eē post scdm
 liber possit. In scdm etenī seruus ē:
 qui per actiua vitā hoībus seruire
 disposuit: ut post scdm ad libertate
 uerā ualeat puenire: de qua p pau
 lū dicitur. Quia et ipa creatura li
 berabit a seruitute corruptiois:
 i libertate glorie filioz dei. **T**ūc et
 eū in nobis uera libertas erit: cū
 ad glām filioz dei adoptio nūp
 uenerit. **N**ūc uero nō solū actiua
 vitā i seruitute est: sed puentū ad
 huc p fco nō optinet sed imitatur:
 q; illa quies intima i enigmate vi
 detur. **I**pa cōtemplatio tñ in qñtali
 bet sit angustia: actiue vite iā ual
 de lacoz atq; sublimior ad quādā
 mētis libertate transit: tpalia nō
 cogitans sed eterna. Quia itaq; p
 cōtemplatiua vitā ad supiora euo
 lat: et actiue vite longe supius ē:
 quādā ut ita dicit dignitate scru

tans sue pascat. **D**ñs et apte nō dicit.
Et manus hoīs sub penus eozū.
 Si uero in hoc loco homo redemptor nō
 accipitur: manus hoīs sub penus
 eozū est: q; nisi deus homo fieret
 qui mentes p dicitā ad celestia
 subleuasset: illa q̄ apparet aīalia
 nō uolarent. **N**ec imerito manus
 hoīs eē sub penus dicit: q; de eodē
 redemptore nō scriptū est. **Q**ui cū
 sit splendor glē et figura substā
 e eius: portans q; oīa. **E**iūs ergo
 manus corda nra portat: eius ma
 nus i cōtemplatiōem nos subleuat.
Nisi enī ut dictū est oīpotētis uer
 bū ppter hoīes homo fieret: hūa
 na corda ad cōtemplandā uerbi ex
 cellentiā nō uolarent. **I**nde ergo
 extelē facte sūt hoīm mētes: vnde
 iter hoīes apparuit hūilis deus. **Q**
 dicit itaq; de scīs aīalib; Et man?
hoīs sub penus eozū. **D**e quibus ad
 huc subdit. Et facies et penas p
q̄tuor ptes hēbant: uicteq; erant
penē eozū alterius eozū ad alterū.
Per q̄tuor ptes facies et penas ha
 bent: q; i cunctis mūdi regionib;
 p dicitēs demonstrant: qdqd de hu
 manitate qdqd de diuinitate nū re
 dēptous sentiūt. **Q**ui dū icarna
 tum deū ubiq; p dicit: i q̄tuor mū
 di ptib; facie demonstrat. **Q**ūq; eū
 eē vñū cū pte et spū scō anūciant:
 ubiq; pena cōtemplatiōis uolāt. **Q**uo
 rū penne uicte sūt alterius ad alte
 rū: q; oīs eozū uirtus oīs sapia qua
 cetos hoīes cōtemplatiōis sue uola
 tu tñscedūt: uicissim sibi i pace
 atq; vnanimitate cōiūgitur. **D**ñs
 scriptū est. **Q**ue desur sū est sapia p
 mū qdē pudica: deinde parafica. **E**t
 vñ eisde p dicatorib; uirtus dicit ha
 bere i uobis sal: et pacē habere iter

vos. **P**er me ergo aialium alterius
 ad alterum iunguntur: quod scilicet per
 totum uirtus atque sapientia uicissim sibi
 in caritatis atque concordie pace sociantur.
 Penam autem alterius ab altero
 diuisa est: si in hoc quod unusquisque in
 sapientia euolat: habet pacem cum altero
 recusaret. **S**equitur. **N**on reuertebatur
 autem incedent: sed unusquisque ante faciem
 suam gradiebatur. **P**er nam aialia
 uidelicet per dicitores scilicet autem incedunt mi-
 me reuertuntur: quod sic a terrenis actibus
 ad spiritualia pertransiunt: ut ad ea que
 reliquant nullatenus ulterius in-
 tinent. **Q**uasi enim per quadam uiam
 eis incedere est: mente uero semper ad
 meliora. **Q**uo contra de reprobis di-
 citur. **Q**uia reuersi sunt corde in egyptum.
 Et per semetipsum ueritas dicit.
Nemo mittens manum suam ad aratrum
 et aspiciens retro: aptus est reg-
 no dei. **M**anum quippe in aratrum mit-
 tere est: quod quodam concupiscentie uome-
 re ad profundos fructus terram sui cor-
 dis aperire. **S**ed retro post aratrum as-
 picit: quod post exordium boni operis ad ma-
 la reuertitur quod reliquit. **Q**uod quod etiam
 de nunc contingit: uero nunc per prophetam
 dicitur. **N**on reuertebatur autem incedent.
Que autem non reuertebatur in dicitur: autem
 subiungit. **U**nusquisque ante faciem suam gra-
 diebatur. **A**n nos et eterna sunt post nos
 temporalia. **Q**uia et illa per greges iueni-
 mus: et ista recedentes quasi post
 dorsum relinimus. **U**nde et magni
 illud per natum aial dicitur: quod usque
 ad celum terram secreta volauerat. **Q**um
 uero quod retro oblitus in ea que sunt ante
 extendens me: sequor ad palmam su-
 perne uocatis. **I**n anteriora enim ex-
 tentus cor quod retro oblitus fuerat:
 quod temporalia despiciens sola que sunt eter-
 na requirebat. **A**n faciem ergo suam

gradiuntur aialia scilicet: quod et ea que reli-
 querunt nullo iam appetitu respiciunt:
 et in eternis que appetunt sub contemplatio-
 nis sue oculo boni operis pede ponunt.
Quique itaque iam ante faciem suam ambulare
 deuenit: a magna consideratione pensata
 dum est: qualiter retrospiciat ex opere
 atque aliter ex cogitatione. **S**unt enim que
 dam qui magna deliberant: et peccatorum
 suorum conscientia multa ex his que possident
 egenus distribuere pertractant: ut cul-
 pas suas ante dei oculos misericordie uis-
 ceribus redimant. **I**am que hec operari
 inchoant: et plerumque dum operantur pau-
 peritatis timor eorum animam concutit: atque
 timentes ne egant eorum egentes tena-
 ces fiunt: sese que ab ea qua ceperant
 bona operatione suspendunt. **I**n mi-
 nimum incedentes reuersi sunt: quod ante
 faciem suam ambulare noluerunt. **C**ontra
 quos uero per salomonem dicitur. **P**roter
 frigus piger amare noluit: mendica-
 bunt ergo in estate: et non dabitur ei.
Qui enim nunc propter pauorem mentis atque
 torpore bene operari negligit: cum sol-
 iusticie in iudicio uelut in estate claru-
 erit: medicabit uirga et non accipit:
 quod propter illa bona operari contempsit.
Alius despectis carius desideris autem
 ta dereliquit: et omnipotens dei se sub-
 dere seruitio pertractat: seseque ipsum
 restringere sub castitatis freno delibe-
 rat: sed cum tenuisse aliquos etiam post
 castitatem committit: hoc ipsum facere quod de-
 liberat per timet. **S**itque ut retro per co-
 gitationem rediret: qui ad interiora res-
 piciens mentis gressibus ad alta ibat.
Que quoque bene per salomonem dicitur. **Q**ui
 obseruat uentum non seminat: et qui con-
 siderat nubes nunquam metet. **U**enti quippe
 noie maligni: spiritus qui mentem tempta-
 tionibus impellit: nubis uero appellatam
 peccatorum exprimit: que temptationis impulli

one comouet. Qui ergo attedu
 uentū nō semiat? et qui cōside
 rat nubes nūq̄ metet: q̄ is q̄ tēp
 tātes maligni spūs metuens et
 ūquorū lapsū cōspiciēs semetip
 sum desperit? neq̄ nūc extetur i bo
 no scie opis: neq̄ post refiatu demu
 nere iuste retribuois. **S**ūt uero nō
 nulli qui bona q̄dem q̄ nouerūt o
 perātur: atq̄ her operātes melio
 ra deliberant: sed retractātes meli
 ora q̄ deliberabāt imutāt. In nūm
 rē ante hūana iudicia stare uide
 tur i ope: sed an dei oipotētis oclōs
 ceaderūt i deliberatōe. Vñ fit ple
 rūq̄ ut eorū bonū opus mur^o deo
 placeat: q̄ tū pes mētis i meliou
 gūdu deliberatōis cōstanter po
 nitur: her ipā cogitatōis i cōstā
 aa accusatur. Sed q̄ p̄fā quiq̄ mḡ
 na se discretōis subtilitate cōsuauit
 ne ad deteruora vniq̄ uel i ope iū
 cogitatōe dilabatur: et q̄ntū condie
 p̄ficiāt i cessante pensant: rē de hīs
 dicit. Non reuerrebāt cū iacerent:
sed vniq̄q̄q̄ an facie suā gradiēbat.
Inter her igit cōsidere liber nos
 ad ista tractanda q̄ sum^o vñ uēim?
 ut usq̄ ad sacri eloqui iusticia p̄stan
 tanda subleuem. Certe i antiq̄s p̄nti
 bz n̄ris cultores ydoloz suim^o: s̄c̄e
 p̄ssim gr̄e ūba iā celestia r̄mani vñ
 nobis hoc: Sed i pleuit redēptor hūa
 ni gnus: qd̄ p̄ph̄az dicit. Et desertā
 ubertate versa aduene comedet. her
 q̄ p̄ph̄az dicta desertā apud iudeos
 fuerūt: q̄ p̄itellān iustitū ea extolē
 iquirēdo noluerūt. Nobis at i uber
 tate uersa sūt: q̄ iuxta hystoriā vi
 sionis dicta largiente deo mentes
 n̄re spūaliter sapiūt et aduene co
 medim^o: q̄ aues legis māducatē no
 luerūt. Sit gr̄a vniogenito: et laus

eternē sapiē: qui uiuit et regnat. Am̄.

Explicat omē tertia: incipit o
di me q̄rta

Dom̄ p̄ph̄etic spū
 p̄nata aialia
 subtiliter desat
 būtur: ut her
 euāgelistaz
 significare p
 sonas ipa no
 bis subtilitas desēptōis apiat: nūc
 hyl q̄ sermo dei n̄ro itellectui dubie
 tatis relinquat. Ecce enī dicit. Sili
tudo at uultus eorū facies hoīs et fac
es leonis: a dextris iporū q̄tuor: fac
es at bonus a sinistris iporū q̄tuor:
et facies aquile desup iporū q̄tuor.
Quē q̄tuor aialia p̄nata scōs q̄
 tuor euāgelistas designēt: ipa vni
 cui^o q̄ libri euāgelici exordiat testā
 tur. Nā q̄ ab hūana gnarōe cepit:
 rē per hoīem matheus. Quia a da
 more i deserto: rē p̄ leonē martus.
 Quia a sacrificio exorsus est: bñ per
 vitulū lucas. Quia uēo a diuitate
 uerbi cepit: digne per aquilā iohēs
 designat: q̄ dicit i p̄ncipio erat ūbū
 et uerbū erat apud deū: et deus car
 uerbū. Quē ipē diuitatis sbām at
 tendit: q̄ i more aq̄le oclōs in solem
 figit. Sed q̄ clā oēs mēbra sūt redēp
 toris n̄ri: ipē aut redēptor n̄r caput
 ē oīm elcōz: p̄ hoc q̄ mēbra eius sign
 ta sūt. nichil obstat si etiā i hīs oibz
 ipē signet. Ipē enī vniogenit^o dei fili
 us: ueritate sc̄s ē homo. Ipē i sa
 crificiū n̄re redēptōis: mori digna
 tus ē ut uitulū. Ipē per uirtutem
 sue fortitudis: surrexit ut leo. Ieoe
 nā aptis oclis dormire p̄hibetur?
 q̄ i ipsa morte i qua ex humanitate
 redēptor n̄r dormire potuit: ex diui
 tate sua i mortalitatis p̄manēdo vigila

ut. Ipse etiam post resurrectionem suam ascen-
 dens ad celos: in superioribus est eleuatus?
 ut aquila. Totum igitur simul nobis est: quia
 nascendo homo: mouendo vitulus. et re-
 surgendo leo: et ascendendo ad celos aquila
 factus est. **S**ed quia propheta ait
 quatuor euangelistas quatuor et per eorum
 spiritum simul perfectos omnes iam superius sig-
 nificari dicimus? restat ut quomodo unum
 quodque eorum istis animalium visionibus ex-
 primatur ostendamus. **O**mnes etenim clausuras
 quod in uia domini perfectus: et homo et vitulus
 et leo simul et aquila est. **H**omo enim ratio-
 nale est animal: vitulus autem sacrificium mac-
 tari solet: leo uero fortis est bestia: sicut
 scriptum est. **L**eo fortissimum bestiarum: ad-
 nullum pauet occursum. **A**quila ad sublimia
 euolat: et irruens uerberatis oculis solis
 radibus intendit. **O**mnes itaque qui in corde perfecti
 est: homo est. **E**t qui semetipsum a mundi
 huius uoluptate mortificat: uitulus
 est. **Q**ui uero ipsa sua spontanea mor-
 tificatione contra aduersa omnia fortitudi-
 nis securitatis habet: uel scriptum est. **I**us-
 tus autem quasi leo confidens absque terrore
 erit: leo est. **Q**uia uero sublimiter
 contempletur ea que celestia atque eterna
 sunt: aquila est. **I**gitur quoniam iustus qui
 per praedicationem homo: per sacrificium mor-
 tificationis sue vitulus: per fortitudinem
 securitatis leo: per contemplationem efficitur
 aquila: ita propheta sancta animalia signifi-
 cari uisusque perfectus potest. **N**on idcirco di-
 citur? ut ea que de quatuor animalibus dicta
 sunt: partem quoque etiam ad perfectorum singu-
 los demonstrarem? **S**ed magnum no-
 bis de eisdem euangelistas et sanctis pre-
 dicatoribus questio oritur: cur homo et leo
 a dextris ipsorum quatuor: vitulus uero a si-
 nistris ipsorum quatuor esse prohibentur.
Non enim sine admundatione est: cur illa du-
 o a dextris ipsorum quatuor et unum hoc a si-
 nistris dicitur? **E**t rursum querendum cur a

quila non a dextris uel a sinistris: sed
 desuper ipsorum quatuor esse memoratur. **Q**uas
 itaque nobis questiones obiectum: quas
 ut oportet domino largiente soluiam? **H**omo
 igitur et leo a dextris: uitulus uero a
 sinistris esse prohibentur. **A** dextris enim leti-
 tia: a sinistris uero tristitia habentur.
Unus et sinistrum nobis esse dicimus: hoc quod
 aduersum esse deputamus? **E**t sicut profeta
 sum? per hominem: incarnatio: per uitulum pas-
 sio: per leonem uero auctoris nostri resur-
 rectio designatur. **D**e incarnatione autem uir-
 genis filii qua redempti sumus: oculos elati-
 letati sunt. **D**e morte uero illius ipse
 lectorum primus sancti apostoli contristati: qui
 iterum de eius resurrectione gausi sunt.
Quia ergo et natiuitas et resurrectio
 letitia discipulis prebuit quos eius pas-
 sio contristauit? homo et leo a dextris: ui-
 tulus uero a sinistris eius fuisse de-
 scribitur. **I**psi namque euangeliste sancti de
 eius humanitate gausi sunt: de eius
 resurrectione confirmati: qui de eius pas-
 sione fuerat contristati: homo et leo eis a
 dextris sunt. **Q**uia redemptoris nostri nos
 incarnatio uiuificauit: resurrectio con-
 firmauit. **S**ed uitulus a sinistris est:
 quia mors illius eos ad momentum temporis
 in infidelitate prostrauit. **I**ure autem
 iohannes aquila non iuxta sed desuper esse
 describitur: quia siue per hoc quod eius
 ascensionem signat. seu quia uerbum patris de-
 um apud patrem esse denunciat: super eu-
 gelistas ceteros uirtute contemplationis
 exaruit: cum quibus et si sunt de eius
 deitate loquitur: hanc tamen omnibus subtiliter
 contemplatur. **S**ed si aquila cum tribus a-
 liis adiuncta quatuor animalia esse memoratur:
 mirum quomodo desuper ipsorum quatuor esse descri-
 bitur: nisi quia ideo per hoc quod in principio
 uerbum uidit: etiam super semetipsum tri-
 stis. **N**am nisi et se tristis esset: in principio uer-
 bum non uidisset. **Q**ui ergo et semetipsum

transgressus est non iam solummodo superbia; sed
 adiuto et se super quatuor fuit. Sequitur.
Et facies eorum et penne eorum extente de
 super. Facies eorum et penne eorum extente
 desuper describuntur: quia omnis intentio omnisque
 contemplatio sanctorum super se extendit: ut
 illud possit adipisci quod in celestibus appe-
 tit. Siue ei bono operi seu vero iugiter
 contemplandi: tunc ueraciter agit quod
 bonum est: quoniam et ei placere concupiscit a quo
 est. Nam qui bona agere uidentur: et per
 hoc non deo sed hominibus placere desiderat:
 intentionis sue faciem deorsum premit. Et qui
 idcirco in sacro eloquio ea que diuinitatis
 sunt contemplatur: ut per hoc quod intelligit
 occupari ad questiones possit: quia non
 dulcedine quiete beatitudinis saciare appe-
 tit: sed doctus uidetur: iste nimis in-
 tellectus sui penas desuper non extendit.
Sed quoniam sensus sui uigilantiam in ter-
 reno appetitu occupat: penas quas sub-
 leuare in altum et quibus subleuari ipse
 potuit: in ymnis deponit. Quam in re
 pensandum est: ut omne bonum quod agit
 per intentionem semper ad celestia leuetur.
 Qui enim per bona que facit terrenam gloriam
 concupiscit: et penas suas et faciem de-
 orsum premit. Hinc etenim per prophetam de qui-
 busdam dicit. Victimam in profundum de-
 ferebant. Quod enim sunt aliud latruncine
 orationis: nisi victimam oblationis nix. Si-
 cut scriptum est. Sacrificium deo spiritus tribu-
 latus. Et sunt nonnulli qui se idcirco
 in prelametis afficiunt ut aut terre-
 na commoda acquirant: aut hominibus sancti esse
 uideantur. Quod isti: nisi victimas in
 profundum defecerunt. Quia per hoc quod in
 ymnis sunt que requirunt: orationis sue sacri-
 ficium deorsum deponunt. Electi autem que in
 bono opere omnipotenti deo placere appetunt:
 et per contemplationis gratiam eternam beatitu-
 dinem degustare concupiscunt: facies et
 penas desuper extendunt. Sequitur. **Q**ue

penne singulorum uigebantur: et due te-
 gebant corpora eorum. Dicitur fuerat facies
 et penne eorum extente desuper: atque mox
 subiunctum est quod protulim: quia due penne
 singulorum uigebantur: ubi apte intelligen-
 tur quia due penne extendebantur: due
 uero tegebant corpora eorum. Quod autem penne
 aialium: nisi ale noiantur: Quam in re
 nobis diligenti perscrutacione querendum no-
 bis est: que sunt quatuor penne sanctorum ex quibus
 due superius extente uiguntur: due uero
 eorum corpora contegunt. Si enim uigilanter
 aspiciamus: quatuor esse uirtutes inuenimus:
 que a terrenis actibus omne aial penam
 leuant. In futuris uidelicet amor et
 spes: de preteritis autem timor et penitencia.
Que ergo sibi inerte uirtute superius
 extenduntur: quia sanctorum mentes amor et
 spes ad superna cleuant. Queque quicquid
 noiantur: quia etiam pauldubio et amant
 celestia que sperant: et sperant que amant. Que
 uero corpora contegunt: quia timor et penitencia
 ab omnipotentis oculis eorum mala pre-
 terita abscondunt. Que itaque ut dicitur
 penne uiguntur sursum: quoniam amor et spes
 electorum corda ad superiora cleuant: et ad
 celestia suspendunt. Que autem penne contegunt
 corpora: quoniam eorum mala preterita a conspectu
 eterni iudicis timor et penitencia ab-
 scondunt. In eo enim quo se peccasse me-
 mineant: quia pertimescunt et deflent: quod
 aliud quam corpus cooperiunt: qui facta
 carnalia per superduca opera bona a distit-
 to examine abscondunt. Scriptum quippe
 est. Sanctorum quorum remisse sunt iniquitates:
 et quorum terra sunt preterita. Preterita enim te-
 gimus: cum bona facta malis actibus super-
 ponimus. Omne enim quod operitur: inferius po-
 nitur: et hoc unde operitur desuper ducit.
 Quoniam ergo abdicamus mala que fecimus:
 et eligimus bona que faciamus: que tegimus
 ei rei superduca: quam erubescimus.
 Vnde quilibet sancti uiri dum in hac adhuc ui-

ta sunt: habent tñ qđ ante dei oculos o-
 perare debeant: qđ impossibile ē oīno: ut
 aut i opere aut i locutioe aut i cogitatioe
 nūq̄ delinquāt. Unde et bñs iob et per-
 fecta quidē hōibus dixerat: dei tñ voce
 audiens: semetipm̄ de sua ip̄sa locutioe
 reprehendēs dicebat. *Manū meā ponā
 sup̄ os meū. In manu quippe operatio:
 i ore aut locutio ē. Manū ergo super os
 ponē ē: p̄ta locutiois p̄ virtute boni o-
 peris regere.* **Libet fr̄es km̄ ad huius
 rei testimoniū nigr̄m gentiū et quali-
 ter s̄m̄ illud animal aliis quatuor inu-
 titur aspiciē: ex quib; duab; ad sup̄io-
 ra euolat: duab; pennis corpus con-
 tegit: quia preterita mala que egerat
 abscondit. Videam⁹ ergo quātus amor
 hunc ad celestia eleuet. Nichi vnic̄ xp̄s
 est: et mori lucrū. Videam⁹: quāta spē ad
 sup̄iora tollatur. Nostra tōue: ratio in te-
 lis est. Unde etiā saluatorē expectam⁹
 dñm̄ n̄m̄ ih̄m̄ xp̄m̄. Videam⁹: si in tātis
 virtutib; positus: adhuc timet. Castigo
 corpus meū et in seruitutē redigo: ne for-
 te cū aliis predicauero: ip̄s reproby; effici-
 ar. Cognoscam⁹: si hunc mala fuisse pe-
 nitet. Ego sum m̄nus aplōr⁹: qui non
 sum dignus vocari apl̄is: quia p̄secu-
 tus sum eccl̄siā dei. In cui⁹ uerbis quid
 aliud: qđ duritia mentis nr̄e accusatur.
 Quia ip̄s plangit qđ ante baptisimā cō-
 miserat: nos uero et post baptisimā mul-
 ta cōmiserimus: et tamē flere recusamus.
 Quatuor itaq; p̄nis sancta aīalia v-
 tuntur: qđ per amorē et spem euolant:
 et per timorē et penitentiā facta in se-
 illita deplorant. Sed quia dictum est.
Due penne singulorū iūgebant. Hoc
 fortassis intelligitur: qđ nō pennas pro-
 prias eleuātes iūgant: sed vnus ad
 alterū penna cōiuncta sit: ut eleuate
 p̄ne uicissim̄ in cōiunctioe cōcordent.
 Qua in re questio oritur: quia si due**

penne que eleuant amorē et spem: due
 uero que corpa corū contegunt timorē
 et penitentiā designat: cur due que ex-
 tente sunt dicuntur esse cōiuncte: et due
 que corpus contegunt nō dicuntur. Lar-
 giente dño ratio occurrit: qđ sanctorū
 penne cōiuncte sūt amor et spes: due
 uero penne que corpa contegunt sibi met-
 ip̄is ad alterutrū nō sūt cōiuncte: timorē
 et penitentiā. Dauid enī pro lapsu: ti-
 mendo et penitendo affligitur. Petrus
 casum p̄fidie fleuit amare. Paulus in
 crudelitate p̄terite p̄secutiois plangit:
 oēs tamē vnā patriā appetūt: ad vnū
 auctorē oīm̄ puenire festinant. Due
 ergo singulorū penne cōiuncte sunt: qđ
 per amorē et spem vnū est qđ desiderat:
 sed per timorē et penitentiā: diuersū
 est qđ deplorant. **Sequitur. Et vnūqđ
 qđ eorū corā facie sua ambulabat.** Dic-
 tū superius fuerat vnūqđq; eorū ante
 faciem suā gradiebat: nūc at̄ dicit:
 corā facie sua ābulabat. Sp̄a itaq; re-
 p̄tita uidetur esse sententia. Sed qđ
 corā in p̄nti dicimus: possum⁹ subtilius
 inquirendo discernere. qđ aliud sit ante
 faciem ābulare: atq; aliud in presen-
 ti. Ante faciem quippe ābulare est: an-
 teriora petere. In presenti uero ā-
 bulare est: sibi metip̄i absentem nō
 esse. Q̄s enī iustus qui uitā suam solli-
 citus aspuit: et diligenter considerat
 qđ tum cotidie in bonis crescat: aut for-
 te quantū a bonis detestatur: iste quia
 ante se ponit se corā se ābulat: quip-
 pe quia vigilanter uidet utrū surgat
 an defluat. Quisq; uero per uite sue
 custodia negligit distingere qđ agit: qđ
 loquitur: que cogitat: aut despicit:
 aut nescit: corā se iste non ābulat:
 quia qualis sit in suis morib; uel at-
 tribus ignorat. Nec sibi metip̄i presēs
 est: qui semetip̄m̄ cotidie exquirē atq;

cognoscere sollicitus non est. Ille autē
 veraciter se ante se ponit: sibiq; in p̄n-
 tia est: qui se in suis actib; tāq; alium
 attendit. Nam sūt multa p̄cā que cō-
 mittimus: sed idcirco nobis graua
 nō videntur: quia priuato nos amōe
 diligentes clausis ocul' nob' i nra decep-
 tione blandimur. **V**nde fit plerūq; ut
 et nra graua leuiter: et proximorū
 mala grauer iudicem? **S**criptū quip-
 pe est. **E**rūt hōies semetipos amantes.
Et sanus: quia uehementer claudit
 oculū cordis amor priuatus. **E**t quo-
 fit ut qđ nos agimus graue eē non e-
 timem? plerūq; agitur a proximo: et
 nimis nobis detestabile esse videatur.
Sed quare hoc qđ leue nobis videbat
 in nobis. graue videtur i proximo: ni-
 si quia nec nos sicut proximū. nec pri-
 mū cōspiciamus sicut nos? **S**i enī nos
 sicut proximū aspicerem? nra repre-
 hensibilia districte viderem? **E**t rur-
 sum si proximū aspicerem? ut nos:
 nūq; eius actio nobis appareret ito-
 lerabilis? qui sepe fortasse talia agi-
 mus: et nichil nos proximo itolerabi-
 le fecisse putabam? **H**oc malū diuīnū
 mentis nre iudiciū corrigē per legis
 p̄ceptū studuit: qui dixit ut iustus
 esse deberet modius. equus et sextari-
 us. **H**ic salomon ait. **P**ondus et pon-
 dus: mensura et mensura: utrūq; ab-
 hominabile est apud deū. **S**anus q;
 in negotiatorū duplici pondere aliud
 maius aliud minus est. **N**am aliud
 pondus habent ad qđ pensatur sibi:
 aliud pondus ad qđ pensatur pximo.
Ad dandū pondera leuioza: ad acci-
 piendū vero grauiora preparant.
Ois homo qui aliter pensat ea que
 proximi: et aliter ea que sua sūt: pō-
 dus et pondus habet. **U**trūq; ergo
 abhominabile est apud deū: qā si sic

proximū ut se diligeret: hunc i bonis si-
 cut se amaret. **E**t si sic se ut proximū
 aspiceret: se i malis ut proximū iudi-
 icaret. **D**ebemus ergo nosmetipos sol-
 licite sicut alios videre: nos q; ipsos
 ut dñs est ante nos ponere: ut p̄nata
 cūalia incessanter imitantes? sciam?
 qđ faciamus: ut corā facie nra senp
 ambulemus. **P**eruersi enī sicut pau-
 lo ante iā diximus corā facie sua nō
 ambulant: quia ea que agūt nūq;
 considerant. **A**d iterū tendūt: pra-
 uis actibus exultant. **D**e quib; scrip-
 tū est. **I**etātur cū male fecerūt: et ex-
 ultāt in rebus pessimis. **S**epe vero
 iustus qui eos cōspicit deflet: sed ipi
 fenectozū more plangūtur et ridēt.
An idigentib; de rebus p̄p̄is multa
 largiūtur? sed cū occasio tempus
 inuenerint qñ idigētes opprimūt eos
 quib; ualuerūt rapinis deuastant.
Ponūt ante cogitaciōis oculos bona
 que faciūt: nō pessima que cōmittūt.
Hi videlicet corā facie sua nōambu-
 lant: quia si sibi p̄sentes essent: cū-
 ta subtiliter que agunt p̄uiderent?
 et qualiter bona opera malis factis
 perdant agnoscerēt: sicut scriptū est.
Et qui mercedes cōgregauit: misit e-
 as in sacū pertusum. **D**e pertulo qđ
 p̄e saculo aliunde exit qđ aliunde mit-
 titur: qā idiscrete mentes mercedē
 quā ex bono ope acquirūt: nō aspici-
 unt quō ex malo ope deperdat. **I**llius
 castitate corpus seruat: se q; vigilā-
 ter circūspicit: ne qđ foris reprehen-
 sibiliter admittat. **H**uis contactus
 est. aliena nō diripit: sed tñ in corde
 odiū fortasse contra proximū seruat:
 cū scriptū sit. **Q**ui odit frēm suū: ho-
 micida est. **C**onsiderat quātū sit mū-
 dus foris in ope: et nō p̄iendit quā-

tū sit crudelis in mēte. Quid iste nisi si-
bimetipm̄ absens est. qui ī cordis siue te-
nebris ābulat et ignorat. Alius iam
aliena nō diripit. iā corpus ab īmū-
dicia disponit. iam mente pura proxi-
mū diligit. et malorū p̄teritorū q̄sāus.
lamentando se in p̄ibus affiat. sed
finita p̄ce. leta de q̄bus in hoc mun-
do gaudeat requirit. et t̄p̄alibus gau-
dijs negligentē animū dimittit. nec
curat ne in eo lacrimarū mensurā ī-
moderata gaudia transeant. fit q̄ ut
bonū nimie videndo perdat. q̄d plan-
gendo lucratus est. Hic itaq̄ corā face-
sua nō ābulat. quia dāpnā que pati-
tur consp̄cere retusat. Scriptū quippe
est. Cor sapientū ubi tristitia. et cor
stultorū ubi letitia. In cūctis ergo que
agim̄ diligenter nosmetip̄os consp̄ce-
re. iterius exterius q̄ debem̄. ut pemata
aīalia sequētes. nobismetip̄is p̄tes si-
mus. et totā facie nr̄a semp ābulē-
mus. habentes adiutorē vnicū filiū patris
ih̄m xp̄m dnm̄ nr̄m.

Explicit om̄e q̄ta

capit q̄ta

Eī mira ē pro-
funditas elo-
quorū dei. li-
bet huc iten-
dere. libet et-
iam itūmagīa
duce penetra-
re. hanc quo-
tiens itelligendo discutim̄. aliqua
siluarū opacitate īgredimur. ut ī eius
refrigerio ab huius sili estibz absconda-
mur. ibiq̄ viridissimas sententiarū
herbas legendo carpim̄. tractādo ru-
minam̄ in locū acōe. que ad vos fr̄es
f̄m̄ nudius tertius facta est. quali-
ter ostensa aīalia uel redeptorē nostrū
uel quatuor euāgelistas atq̄ p̄fectos
om̄es significent dictū est. Quorū vi-

delicet aīaliū subtilius adhuc virtus
exprimit. ut ad corū imitationē nos
quoq̄ īfirmū et despitabiles inq̄itū
deo largiente possum̄ extendam̄.
Ecce enī dicitur. Vbi erat īpetus sp̄s:
illuc gradiebant. ¶ In electis et rep-
bis diuersi sunt īpetus. In electis vi-
delicet īpetus spiritus. in reprobis
īpetus carnis. In petus quippe car-
nis ad odiū ad elacionē ad īmundi-
ciā ad rapinā. ad exteriorē gloriā.
ad crudelitātē. ad perfidiā. ad iram
et uirgīa. ad uoluptates aīm̄ īpellit.
In petus uero spiritus ad caritatē.
ad humilitatē et continentīā. ad lar-
gitatē misericordie. ad interiorē profectū
ad pietatis opa. ad extermorū fidē
ad sp̄m̄ sequentis gaudi. ad paciē-
tiam ad pacē ad considerationē vite
mortalis. ad lacrimas mentis per-
trahit. Unde necesse est ut magna
semp cura considerare debeamus ī
ōi quod agim̄. q̄s īpetus nos ducat.
utrū nr̄a cogitatio per īpetum car-
nis. an per īpetū spiritus īpellatur.
Amare etiā terrena. t̄p̄alia eternis p̄-
ponere. exteriora bona nō ad vsum
necessariū habere sed ad uoluptatē
cōcupiscere. vlcionē de īmūico q̄rere.
de emuli casu gaudē. īpetus carnis
est. At contra amare celestia. cōtepi-
nere transitoria. nō ad fructum vo-
luptatis transitoria sed ad vsum ne-
cessitatis q̄rere. de īmūi morte tri-
bulari. īpetus spiritus est. Et quia
p̄fecti quiq̄ ī istis semp virtutibus
exercent. recte nūc de sanctis aīa-
libus dicit. **Vbi erat īpetus spiritus:**
illuc gradiebantur. ¶ Sed sciendū
nobis est. q̄ p̄lerūq̄ īpetus carnis
se sub uelamīe spiritualis īpetus
palliat. et q̄d carnaliter facit. men-
titur sibi ipsa cogitatio quia h̄ sp̄s

aliter faciat. **N**ā sepe quis uacū die
stimulis uirtus contra delinquentes
zelo ulciscende iusticie plusq̄ necesse
est inflāmātur: et iusticie lumen
i platione transiens agit crudeliter:
qđ se agere uult suspicatur. **I**mpet⁹
igitur carnis hinc sub specie spūs
est uelatus: qñ et hoc qđ uult agi
creditur: sub discretiois moderamine
nō tenetur. **E**t sepe alius nimie mā
suetudis gaudens subditōrū uicia
aspiciat: atq; hec per feruore zeli cor
rigeret recusat: que in eis crudeliter
nō corrigendo multiplicat: fit q; ut
eius lenitas et sibi sit et subiectis
inimica. que torpore mentis sue quia
patientia deputat: per carnis spm̄
E ab ipetu spiritus elongat. **P**rima ex
go nos cogitatio in requisitōe nostri
cordis debet extiterē: ne ad quedā
que agim⁹ per aptū carnis ipetū
ducamur: ne prius delectationibus
ānimus seductus mala esse cognoscat.
et tñ faciat. **S**edā uero nos scire de
bet uigilantes reddere: ne se ipetus
carnis quasi sub ipetu spūs laten
ter subiciat: et culpas quas agim⁹
nob̄ latēter uirtutes figat. **S**ciendū uō
est quia grauiores culpe sunt que
supducta specie uirtutes imitant:
quia ille i aperta cognitōe aīm in
cōfusione deiciūt: atq; ad penitenti
am trahunt. **I**lle uero non solum in
penitentiā nō hūiliter: sed etiā men
tes operatū eleuant: dū uirtutes
putantur. **H**oc etiā qđ de sanctis
aiālibus superius dictū fuerat: ut
altius firmetur: iterū replentur.
Non reuertebant̄ cū ambularent.
Quia electi quiq; sic ad bona redūt:
ut ad mala perpetrāda nō redeant.
Qui enī perseverauit usq; in finem:
hic saluus erit. **E**t sicut p̄ salomonē

diatur: uistorū semita quasi lux splē
dens procedit et crescit: usq; ad p̄fectū
diem. **I**n corū nāq; animo bonū deli
deriū atq; intellectus lucis itunc iā
pars est diei. **S**ed quia usq; in finē
uite i uirtute proficiūt: ad p̄fectū
diem tñ pueniūt: qñ ad celestia
regna p̄ducti in ea luce quā desiderat
iam min⁹ aliqđ nō habebūt. **B**e
quitur. **E**t similitudo aiāliū et aspectus
corū quasi carbonū ignis ardentū:
et quasi aspectus lapidariū. **A**spect⁹
aiāliū carbonib; ignis ardentibus at
q; lapidib; cōparatur. **Q**uisq; cū car
bones tangit incenditur: quia qui scō
uero adheret et eius assiduitatis vi
sionis atq; usu locutionis exemplo ope
ris accipit ut attendatur i amore ue
ritatis: p̄uoz suoz tenebras fugi
at. i desiderio lucis exardescat: etiā
per uerū amorē ardeat: qui prius i i
iquitate tam mortuus q̄ frigidus
iacebat. **L**apades luce suā longius
spargūt: et tñ in alio loco sunt in alio
resplendent. **Q**ui enī spm̄ p̄pheticę uer
bo doctrine. miraculoz pollet gratia:
hui⁹ opinio longe lateq; ut lampas
lucet. **E**t qui bona audiūt eius. qā
per hoc ad amorē celestū surgūt: in
eo q; semp bona opera exhibent: q̄si
ex lampadis lumē resplendēt. **Q**uia
igni sancti uiri quosdā iuxta se posi
tos quasi tangendo ad amorē celestis
patrię attendūt: carbonēs sūt. **Q**ui
a uero quibusdā et longe positus lu
cent: corū itinere ne in peccati sui te
nebris corruant: lapades sūt. **H**oc
uēo iter carbonēs et lapades distat:
qā carbonēs ardēt quidē: sed eius lo
ti i quo iacuerūt tenebras nō expel
lunt. **L**ampades autē quia magno flā
marū lumē resplendent: diffusas ar
tūquaq; tenebras effugāt. **Q**uia ex

re notandū est: quia sūt plerūq; scōz
ita simplices et occulti? Resq; in locis
nūozib; s; mīgno silētio cōtegetes: ut
vix eorū vita ab alijs possit agnosci.
**Quid itaq; isti? nisi carbones sūt. Qui
a et si p feruore spūs ardore habent?
tū exempli flāmam nō habent: nec ī
alijs cordib; tenebras pōz vincunt?
qui vitā suā oīno sciri refugiūt. sibi met
ipūs quidē accensi sūt: sed alijs in ex
emplo lumīs nō sūt. Hn aut qui ex
empla iuritudī progant et lumē bon
operis p vitā et uerbū itinerātib; de
monstrant: iure lāpades appellant:
quia et p ardore desiderij et flāmam
uerbi a pōz cordib; errorū tenebras
repellunt. Qui ergo bene uiuit in oc
culto: sed ī alieno pfecto mīme pfiat:
carbo est. Qui uero ī imitacōe scītatis
positus lumē ex se rātudīs multis
demonstrat: lampas est: quia et sibi
ardet et alijs lucet. **Sequit. Et hec e
rat visio discurrēns ī medio aīaliū.
Splendor ignis: et de igne fulgur egre
diens. Splendor ignis et de igne ful
gur egrediens: ī medio aīaliū uidet
discurrēns. Quia nisi ab igne uerita
tis pēnata illa aīalia calore suscipie
rent: qia in carbonū atq; lāpadaz
silitudinē nō arderent. Ignis em̄ nōie
spūs sanctus significari solet. De quo
in euāgelio dñs dicit. Ignē ueni mit
tere ī terrā. Et quid uolo? nisi ut accen
datur. Cum em̄ carnalis mens spm̄
sanctū accipit? spali amore accēsa
malū plangit qd fecit: et terra ardet:
qn̄ accusante se conscientia cor pōz
ris uatū: atq; ī dolore penitētie tre
matur. Hinc rursum scriptū ē. Deus
nostr: ignis consumēs est. Quia cū
mentem quā repleuerit a pōz: un
rubigine mūdā reddat: creator nē
et ignis dicit et cōsumēs. Spūs scūs****

em̄ in medio aīaliū splendor ignis
et de igne fulgur egrediens discurrē
diatur? quia uniuersā ecclēsiā re
plens ī electorū cordib; ex semetipō
flāmas amoris proicit: ut thorula
more per terrore feruat: et ad amorē
suū corda torpētia accendat. **Sed
quia spūs sanctus ante secula pī et
filio est coeternus? querendū nobis
est: cur discurrē dicit: quia uniuers
sam ecclēsiā replens. Om̄is em̄ qui
discurrit: accedit ad locū in quo nō
fuit: et deserit em̄ in quo fuit. Qua
igitur ratioe spiritū sanctū discurrē
dicamus? cū cūcta intra ipm̄ sint.
et locus nusq; sit ubi nō sit? **Sicut
scriptū est. Spūs dñi repleuit orbē
terrarū. Et cū laus sapientie descri
bitur: adiunctū est. Est em̄ in illa
spūs itellectus. scūs. vnicus. mul
tiplex. subtilis. mobilis: et paulo post
humanus stabilis. In quib; rursum
uerbis magna nobis questio orit?
cur iste spūs qui implet oīa sit mobi
lis: et stabilis dicatur. **Sed si ad usū
consuetudīs humane reuertimur:
sensū citius loquētis iuenimus. Hō
quippe qui in ea regione ī qua ē ubi
discurrit? protuldubio ubiq; obuiā
uenit: et repente ubi nō creditur iue
nitur. **Qipotēntis ergo spūs ut ubiq;
presens significaretur: simul et mobi
lis. et stabilis dicitur. **Stabilis quia
per naturā oīa cōtinet? mobilis
autē dicitur: quia ubiq; et nescitib;
occurrit. **Tenens ergo oīa stabilis:
presente se oībus exhibens mobilis
appellatur. **Splendor ergo ignis et
de igne fulgur egrediens iter pēna
ta aīalia discurrit: quia spūs scūs
simul singulis atq; oībus pfecto. sic
itendit quos cōgerit: illuat quos
itendit: ut post frigus pristinū uen**************

si ardeant: et per ignē amoris quē ac-
 ceperūt flāmam exemplorū reddant.
H fulgur quippe de hoc igne egredies tor-
 pentes mentes percussit: eas q; pau-
 endo exatrat et inflammat: ut post amo-
 rē illius ardenes piter et lucentes
 currant. **U**nde alias scriptū est. **T**hro-
 nus eius flāma ignis: rota eius ignis
 accensus. **H**ic enī qui aīarū custodes
 sunt et pascendi gregis onera suscep-
 erunt: mutare loca nūme pmittūtur.
Sed quia ī vno positi diuinitatis in se
 p̄sentā portant et ardent: thronus
 dei flāma ignis dicitur. **H**ic autē
 qui amore dei ī predicacōe disturrūt.
 rote eius ignis ardens sunt: quia
 cū eius desiderio per varia loca dis-
 currūt. vnde ip̄i ardent et alios ac-
 cendūt. potest tñ discursus atq;
 mobilitas spūs requisitōe alterius
 cōsideracōis itelligi. **I**n scōz quippe
 cordibz iuxta quasdā uirtutes sp̄
 pmanet: iuxta quasdā recessurus
 uenit: et uenturus recedit. **I**n fide
 etenī spe atq; caritate et ī bonis alijs
 sine quibus ad celestē patriā nō p̄t
 pueniri: sicut est hūilitas castitas
 et iusticia atq; misericordia: p̄fōz
 corda nō deserit. **I**n p̄pheticē uir-
 tute spūs sc̄us doctrine faciūdia mi-
 raculorū exhibicōe electis suis ali-
 quādo adest: aliquādo se subtrahit.
Adest ut eleuetur: et semetip̄m sub-
 trahit ut humilietur. **A**dest ut eos
 ostensa uirtute glorificet: recedit ut
 semetip̄s subtrahit eius uirtute cog-
 noscant. **A**dest ut ostendat qd per ip̄m
 sunt: recedit ut patefiat qui uel qua-
 les remaneant sine ip̄so. **I**n hīs ita-
 q; uirtutibz sine quibz ad vitā nūme
 puenit: spūs sc̄us in electoz suoz
 cordibz pmanet. **I**n hīs uero per q̄s
 sanctitatis uirtus ostendit: aliqñ

misericorditer presto est: et aliquādo
 misericorditer recedit. **D**iscursus er-
 go et mobilis spūs dicitur: quia ī
 signis atq; uirtutibz uix vni sc̄u q;
 uotū cōtinue nō habetur. **B**ene at
 iter sancta aīalia discursu phibet.
Discursus quippe ad celeritatē per-
 tinet. **I**nter p̄fectos autē discurret
 spūs: quia et si ab eoz cordibz ad mo-
 mentū recesserit citius redit. **S**eqt̄
Et aīalia ibant et reuertebātur: in
 similitudinē fulguris thronificatis. **C**ū
 supius dictū sit nō reuertebātur: cū
 ambularet: quia rācōe nūc dicitur:
 aīalia ibant et reuertebātur. **V**alde
 sibi hec uidetur esse cōtraria. quia
 ibant et nō reuertebātur. et ibant
 et reuertebātur. **S**ed qualiter itel-
 ligendū sit citius agnoscam: si du-
 as uitas actiuā et cōtemplatiuam
 sollicitate discernam. **I**n enī vna fixi
 pmanē possum: ī altera autē iten-
 tam mentē tenere nullomō ualem. **I**
Cum enī teporē nostrū reliquim.
 nosq; ip̄os ad boni opis studiū exa-
 tamus: quo alibi nisi ad actiuā i-
 mus. a qua reuerti poss. nos nullo
 modo debem. **N**ā q̄ post illam ad
 torporē negligēne. ad prauitatis ne-
 quitias quas reliquat redit: esse si-
 ne dubio celeste animal nescit. **C**ū
 uero ab actiua uita ad cōtemplati-
 uā surgim: quia diu manere mēs
 in cōtemplacōe nō ualet: sed om̄e
 qd de eternitate p̄speculū et ī enig-
 mate cōspicit quasi furtim hoc et p̄
 transitū uidet: ip̄e sua īfirmirate
 ab īmēitate tāte celsitudis aīm
 īpulsus ī semetip̄o relabit: nūc ē
 ut ad actiuā redeat: scq; ip̄m cōti-
 nue ī usu bone opacionis excreat:
 ut cū mens surgere ad cōtemplāda

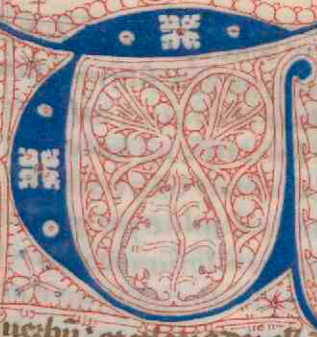
celestia nō ualet: queq; potest agere
 bona nō recuset: sic q; fit ut ī ipis su-
 is bonis finis bonis artib; ad vitam
 rursus contemplatiuā surgat: et amo-
 ris pastū de pabulo contēplate uer-
 tatis accipiat. In qua quia diu se
 tenere ipā corruptōis īfirmitas nō
 ualet: ad bona rursus opera redies:
 suauitatis dei memoria pascat: et fo-
 ris pns artib; itus uero sās deside-
 rns nutritur. Hinc etenū de p̄sentis
 uicis post contēplationē suā rede-
 untib; dicitur. Memoriā habūdā
 e suauitatis tue exultabūt. Dulcedi-
 nē quippe itunc suauitatis quia
 utriq; possunt uelut ex quodā tho-
 rusto p̄gustando. tangere eius me-
 moriam student: retolendo semp et lo-
 quendo ructuare. Unde et apte nos
 psalmista admonet dicens. Hic orta
 est iusto: et rectis corde letitia. Ieta-
 nim iusti in dño: et cōfitemi mēo-
 rie sanctitatis eius. Qui rursus ait.
 Magna multitudo dulcedinis
 tue dñe. Qui uidelicet q̄ magna est
 multitudo nullomō agnosceret: nisi
 hanc contēplando aliquaten⁹ gus-
 tasset. Hunc iterū dixit. Ego dixi in
 extasi mea: proiectus sum a uultu
 oculorū tuorū. Nisi enī in mētis ex-
 cessu subleuatus dulcedinē suau-
 tatis eterne cognouisset: in hoc ad
 huc mūdo retentus nō discerneret:
 q̄ longe proiectus iaceret. Ostēsa
 igitur aīalia uadūt et nō reuertū-
 tur: atq; uadūt et redeunt: q̄a sū-
 biri et ab actiua vita quā appre-
 hendūt ad īquitatē nō reuertun-
 tur: et a contēplatiua quā tenere
 nūgiter nō possunt: in actiua rela-
 buntur. Sicut enī dicitur est ipō īfir-
 mitatis sue pondere deuicti ad se-
 metipos repulsi redeūt: ut eun-

tes discant que desiderēt: et reuertē-
 tes ubi iaceant sciant. Euntes ītel-
 ligant ubi nondū sint: reuertētes
 quid sint. **H**ec qualiter scā hec
 aīalia redeant demonstrat: cum
 subditur. In similitudine fulguris tho-
ruscantis. Bene reuertencia aīali-
 a thoruscanti fulguri cōparantur:
 quia sancti uiri cū ad supna cōtēp-
 landa euolant: prunicias sui sp̄s
 in celesti amore ligant: sed grauati
 hūane cōuersaciōis pondere ad se met-
 ipsos redeunt: bona celestia que sal-
 tum p̄ speculū contēplari potuerūt
 fratribus denūciant: eorūq; aīmos
 ī amore itime claritatis accendūt:
 quā nec uidere sicut est nec loqui p̄-
 ualent sicut uiderūt. loquētes corda
 audientū aūt ferūt et incendūt.
 Quasi ergo fulgur thoruscans rede-
 unt: qui cū celestia loquūtur. quia
 per eos supnū lumen ītermitat:
 ad amorem celestis patrie mentes
 audientū inflāmant. **H**ore igit
 thoruscantis fulguris cū loquēdo
 p̄ticiūt: ignē spiritualis desiderii
 spargūt. **A**lio quoq; modo sanc-
 ta aīalia uadunt et redeūt. Uadūt
 enī cū ad īsinuandā celestis domi-
 ni gratiā in predicaciōe mittūtur: at-
 q; ut ad fidē trahant: mira coram
 īfidelibus faciūt. **S**ed redeunt: q̄a
 oīpotentis dñi uirtuti tribuentes:
 sibi metipos que fecerūt nō ascribūt.
 Cum enī stupenda faciūt fulgur
 sunt: quia corda ituentū cōticiūt
 terrent illumināt et accendunt.
Unde scriptū est. In lūe tuo iacu-
 la tua ibunt: in splendore fulgu-
 ris armorū tuorū. Jacula dei sunt
 uerba sanctorū: que corda p̄dicant
 dū ferūt. **S**ed ista iacula habēt
 arma. **S**ans frēs k̄mū q̄a p̄clia

tores vera iacula mittunt: armis vero muniuntur: dū ergo uerbis addunt miracula: quasi armis se muniunt ne ipsi feuant. In lumine iacula tua ibunt: quia in aperto exeunt dei uerba. Sed quia comitari debet sententias dictorum facta miraculorum: recte subiungitur. In splendore fulguris armorum tuorum. Quia dū addunt eis arma miraculorum: mentes per sequentiam fulgurant: ut eos persequi non presumant. **N**ec itaque aialia uadunt et reuertuntur in similitudinem fulguris choruscantis. Quia postquam mira sancti iter hoies faciunt: postquam corda audientium sparsis lumine intendunt: ad dandum auctori suo gloriam redeunt: ut illi laudem reddant pro qua se posse talia sciunt. Sic petrus cum sanato homine qui claudus ex utero matris fuerat signum fecit: quod tū omnes qui agnosceret ualde mirarentur: dixit. Quid miramini in hoc aut nos quid intuemini: quasi nostra uirtute aut potestate fecerim? hūc ambulare? Deus abraham et deus ysaac et deus iacob et deus patrum nostrorum glorificauit filium suum ihesum: et paulo post. In fide nois est hūc quem uidistis et nostis: confirmauit nomen suum. Signum quippe faciens intuentium oculos mirabili lumine perstrinxit: sed humilitatem custodiens et laudem auctori reddens: quasi unde uenerat rediit: quia lux fulguris unde fuerat ostendit. **S**icut itaque aialia tū ad signa operanda ueniunt: et ad reddendam auctori suo gloriam apud semetipsa redeunt: fulgur sunt. Quia et ostendendo miracula et exempla humilitatis prebendo: mentes intuentium feruunt et intendunt. In omni autem quod faciunt id

curto semper ad laudem creatoris redeunt: ut in ea uirtute quam accipiunt uera stabilitate persistant. Nam si quod sibi tribueret: in hoc quod acceperant stare non possent. Unde bene etiam per salomonem dicit. Ad locum de quo exeunt flumina reuertuntur: ut iterum fluant. Siue enim in uirtutibus siue in doctrina quid aliud sunt uiri scilicet quam flumina: que terram cordis carnalium aridam rigant. Sed siue in operatione quam faciunt siue in doctrinae uerbis acaus si uentur: nisi per intentionem cordis semper sollicitate ad locum de quo exeunt redeunt. Si enim introitus ad cor non redeunt ac se se in amore conditoris desiderio uinculis non astringunt: et manus ab eo quod agebat deficiat: et lingua ab eo quod loquebat ardeat. Sed itus per amorem redeunt: et hoc quod in publico operantes atque loquentes fundunt in secreto suo de fonte amoris hauriunt: amando enim discunt: quod docendo profecerunt. Ad locum ergo de quo exeunt flumina reuertuntur ut iterum fluant: quia aqua sapientie semper unde hauritur unde oritur: ne tū extinguitur exsiccat. Per omne igitur quod agimus ad fontem ueniunt: sollicita mente redeamus: reddamus creatori nostro gratias de bonis que accepimus: eius tū ipsa suppliciter dicimus. **O**ia opera nostra operatus es in nobis. Bona enim nostra eius sunt operata: uis uisibus non sufficit ut nos erigat: nisi et semetipsum pro nobis inclinaret. Si ei coeterni patri deus ante secula non fieret homo in tempore: quoniam homo temporalis faceret eterna. **D**escensio ergo ueritatis sancta est ascensio humilitatis nostre: de cuius ei gloriam dei laudem: qui uiuit in deo patre in unitate spiritus sancti deus: per omnia secula seculorum. **A**men **EXPLICIT OMNE QUINTA**

1

Incipit ser

Nebrosa a
qua in nubib;
aeris: quia
obscum est
sententia in
phetis. Glori
a regu celare

uerbu: et gloria dei est inestigare ser
monē. Quia et honor est hominū e
orū secreta abscondē: et gloria dei ē
mysteria sermōis eius aperire. Ipsa at
p se veritas discipulis dicit. Quid di
to vobis i tenebris dicit in lumine.
id est apte exponite: que i allegorie
obscuritatib; auditis. Magna vero
utilitas est ipsa obscuritas cloquior
dei: qā exercet sensū ut fatigacione
dilatetur: et exatrat capiat: qd capie
nō posset otiosus. Habet quoq; ad
huc maius aliud: quia scripture sa
cre itelligētia: si in cūctis esset apta
vilesceret: i quibusdā locis obscuri
orib; tanto maiori dulcedie iuenta
refiat: qnto maiori labore fatigat
am q̄sita. Ecce sancti ezechielis
voce nūc dicit. **Cumq; aspicerē**
āalia: apparuit rota vna super
terrā. Quid autē rota nisi scrip
turā sanctā significat. Que ex oī
pte ad auditorū mētes voluitur:
et nullo erroris angulo a p̄dicacō
nis sue via retinetur. Ex omī pte
voluitur: quia iter aduersa et as
pera recte et hūiliter iocedit. Circu
lus vero p̄ceptorū illius modo sur su
modo deorsum est: quia ipsa que per
fectiorib; spūaliter dicuntur. i firmis
iuxta litterā congruūt: et ipsa que
puuli iuxta litterā itelligūt: docti
vici per spūalē itelligentiā in
altum ducūt. Quis nāq; puuloz
in facto ezau et iacob q̄ alter ad

venatū mittitur ut benedicat. alter
per suppositoē: miris a p̄e benedi
tur: nisi iuxta sacre lectionis histo
riam pascatur. In qua uidelicet si
ad itellectū paulo subtilius astrin
gitur. videt quia iacob primogenu
ti benedictionē non per fraude sub
ripuit: sed ut sibi debitā accepit: quā
cōcedente fratre data lentis merce
de emerat. **Ut** vero si quis altius se
ciens utroūq; uelut facta per allego
rie archana discutere: protin; ab his
toria i mysteriū surgit. Quid est ei
q̄ ysaac de maioris filij venacōe uesti
ti cōcupiscat: nisi q̄ om̄p̄ deus uida
ici ppli bona operacōe pasu desidera
uit. Sed illo tardante minorē rebet
ta supposuit: quia uidaicus popul;
bona opera foris querit: gentile po
pulū mater grā i struxit: ut oī potē
ti patri cibum boni offerret operis:
et beneductionē maioris fratris ac
tiperet. Qui coscōe cibos et domesti
tis animalib; prebuit: qā gētilis
populus placere deo de exteriorib;
sacrificiis nō querēs p̄ voce p̄phete di
cit. In me sunt deus vota tua: q̄ red
dā laudacōes tibi. Quid ē q̄ isdem
iacob manus et brachia et collū he
dinus pellib; textit: nisi q̄ hedus pro
p̄cō offerri cōsueuit. et gētilis pplis
carnis quidē in se peccata mactauit:
sed cooperatū se p̄cōis carnalib; cōfi
teri non erubuit. Quid est q̄ uesti
mentis fratris maioris iduitur:
nisi q̄ sacre scripture p̄ceptis que
maiori populo data fuerāt. i opa
cione bona uestitus est et eis minor
i domo utitur: que maior foras ex
iens itus reliquit. Quia ille gen
tilis pplis p̄cepta tenet i mente:
que uidaicus populus habere nō
potuit: dū solum i eis iurā n̄tē

S

dit. Et quid est q̄ p̄saat eundē filiū
nesciat quē benedicit? nisi hoc qd̄ gē
tili populo per psalmistā dñs dicit.
Populus quē nō cognoui seruauit
michi: in auditu auris obediuit
michi. Quid ē q̄ presentē nō videt
et tamē que ei in futurū veniāt ui
det? nisi q̄ om̄ps deus tū p̄ p̄hās
suos p̄dicaret gentilitati gratiā p̄
rogandā. eam et ī presenti per gr̄as
nō videt quia tūc in errore dereliquit.
et tamē quia hanc q̄nq; collecturus
erat per b̄ndictiōis gratiā p̄uidit.
D Unde et eidē iacob gentilis populi
formā tenenti in b̄ndictiōe dicitur
Ecce odor filii mei sicut odor agri ple
ni: quē benedixit dñs. Sicut enī in
euāgelio ueritas dicit. ager est hic
mūdus? et quia gētilis ppl̄s ad
fidē p̄ductus. per electos suos ī un
uerso mūdo uirtutib; redolet: odor
filii ē odor agri pleni. **A**lter nāq; o
let flos uue? quia magna ē uirtus
et opima p̄dicatorū: qui tēbrāt mē
tes audientū. **A**lter flos oliuē: q̄
suauē est opus misericordie: qd̄ mo
re olei et refouet et lūcet. **A**lter flos
rosē: quia nura est fragrācia que ru
tilat et redolet ex cruore martirum
Alter flos lilii: quia candida uita
carnis est de īcorruptiōe uirginita
tis. **A**lter flos uiole: quia magna
uirtus humilū qui ex desiderio lo
ca ultima tenētes? se per hūilita
tem a terra ī altū nō subleuāt: et ce
lestis regni purpurā in mente ser
uant. **A**lter redolet spica dū ad ma
turitatē reducitur: quia honorum
operū p̄fectio ad saturitatē eorū.
qui iusticiā esuriūt p̄paratur. **Q**uia
ergo populus gētilis ī electis suis
ubiq; per mundū sparsus ē: et ex
uirtutib; eius quas agit oēs qui

intelligūt odor bonē opinionis implet?
dicitur recte: ecce odor filii mei. sicut
odor agri pleni. **S**ed quia easdem
uirtutes ex semetipso nō habet: ad
iungit. **C**ui benedixit dñs deus. **E**t
qm̄ isdem electorū ppl̄s per quos dā
uiros ī actiue uite solūmodo opere
pinguescit: recte illic additur. **D**et
tibi deus de rore celi. et de pinguedi
ne terre. **K**os enī desup et subtiliter
cadit? et totiens de rore celi accipim?
quotiens per īfusionē contēplationis
ītime. de sup̄nis aliquid tenuiter ui
demus. **C**um uero bona opera etiam
p̄ corpus agimus: de terre pinguedine
ditamur. **Q**uid est autē q̄ esau tarde
ad patre redit? nisi q̄ iudaicus ppl̄s
ad placendū deo sero reuertitur: **C**ui
et hoc ī b̄ndictiōe dicit. **T**empusq;
erit: ut soluiatur iugū de collo tuo. **Q**uia
et a seruitute p̄tā iudaicus ppl̄s in
fine liberabitur: sicut scriptū est. **D**o
net plenitudo gentiū intraret: et sic
oīs israhel saluus fiet. **Q**uē non
puulorū ipsa euāgelica historia īnu
merabili operatiōe reficiat? q̄ p̄drias
uacuas dñs implei p̄cepit. eandem
q̄ aquam p̄tinus ī uinū cōuertit.
Sed tū hec uigilā aures īgenio au
diūt? et sacra hystoriā credēdo uene
rātur: quid iterius inueniāt quecūt
Qui enī aquā in uinū mutare po
tuit: etiā uacuas p̄drias ualuit ui
no implei. **S**ed implei p̄drias aqua
iubet: quia prius sacre locutionis
hystoria corda n̄ra replenda sūt. **E**t
aquā nobis ī uinū uertit: quia ip
sa hystoria per allegorie misterium
in spirituale nobis ītelligentiam
cōmutatur. **R**ota ergo quasi per
rotā trahitur: quia puulis hūili
sermōe cōcordat: et tamē magnis
spiritualia ifundens q̄si arculum

in altū leuat: et inde sursum erigitur: unde terrā tangere paulo ante videbatur. Quia vero vndiq; edificat: quasi per circulū rota currit. Unde i lege scriptū est. Facies et candelabrū ductile: de auro mūdissimo: hastile eius et calamos typhos et sperulas ac liliā: ex ipso procedentia. Cuius i candelabro: nisi redēptor generis hūani designatur: Quia in natura hūanitatē i fulsit luē diuinitatis. ut mūdū candelabrū fieret: quatenus in eius luē oīs peccator i quib; iacet tenebras uideret. Qui pro eo q; naturā nostrā sine culpa suscepit: candelabrū ex auro purissio fieri iubetur. Ductile autem ferendo pducitur: quia et redēptor noster qui ex cōceptione et natiuitate pfectus deus et homo existit: passionū dolores ptulit: et sic ad resurrectōis gloriā puenit. Ex auro ergo mūdissimo ductile candelabrū fuit: quia et peccatū nō habuit: et tū eius corpus per passionis cōtumelias ad immortalitē pfectū. Nam iuxta uirtutes aīe quo psecutorib; quo psecutorib; potuisset proficere oīs nō habuit. In membris autē suis que nos sum? cotidie psecutionib; pfectū: quia dū nos tū dimur et afficiamur ut ei? corp? eē mereamur: ipse proficit. De cuius corpore scriptū est. Ex quo totū corpus p nexum et cōuictōe submissratū et cōstructū: crescit i augmentū dei. Corpus quippe eius nos oēs sumus. Nexu vero et cōuictōe corpus ligatur: quia dū capiti pectus. dū pectori brachia. dū brachiis manus. digiti manib; sūt cōuicti: ac mēbra ceteris membris iherent: corpus pfiatur. Sicut sū aplū qui redēptorū nro propinqu

existerūt: quasi capiti pectus iherent: quos quia martires secuti sunt: quasi cōiuncta brachia pectori fuerūt: quibus dū pastores et doctores subiūcti sunt: per bona opera manus brachis ihererunt. At vero oē corpus redēptoris nostri cotidie per nexum cōuictōe: cotidie submissratū i celo. Quia dū ad eū illic electe aīe ducūtur: ei sua mēbra colligātur: de quo bene dicitur. Submissratū et cōstructū crescit in augmentū dei: quia oīps deus redēptor noster qd in se pfiat nō habet: adhuc p membra sua cotidie augmentū habet. Unde rursum scriptū est. Donet occurrā? oēs in virū pfectū: in mēsurā etatis plenitudis xpī. Hastile vero eius oē candelabri cāta ipsa debet itelligi que corpus est: quia iter tot aduersa libera stat. Calami autē qui de hastili prodeūt pdicatores sūt: qui dulcē sonū mūdo ediderūt uidelicet cantici nouū. Typhi autē vino repleti solent. Quid ergo mentes auditorū nisi typhi sunt qui p dicitantib; sanctis vino scientie replentur: Sperula autē quid ē nisi uolubilitas p dicitōis: Spera autē ex oī pte uoluitur: et p dicitio que nec adūsitate retineri potest nec p peditatib; eleuatur: Spera est. Quā et iter aduersa fortis. et iter prospera hūilis: nec timoris habet angulū nec elationis. In cursu ergo suo figi nō ualet: quia per cūcta se uolubiliter trahit. Ut hoc autē qd exempli causa protulim? exsequamur: bene post calamos typhos et sperulas i candelabro liliā describūtur. quia post eā quā dixim? p dicitōis grām atq; uolubilitatē. illa uiuens patria se

quitur: que aīabus sanctis id est
 floribz uernat eternis. **S**perule
 autē ad labore ptinent: lilia ad re-
 tribucionē. Itaq; sicut apud moysen
 sperula doctrina predicatōis accipit:
 ita hic per totā ipsa scriptura signat.
Meta ergo dū sancta aīalia uidet
 subiūxit. **C**umq; aspicerē aīalia:
apparuit rota vna sup terrā. Quia
 in re querēdū est tū i ferius scribāt
 tur vna rota prius apparuisse dicitur:
 nisi quia antiquo pplō uetus
 solūmodo testamentū datū est qd
 ad erudiendā mentē illius quasi
 rota uoluitur. **H**ec autē rota ea-
 dem sup terrā apparuisse dicit: pec-
 canti enī hominu dicitur. **T**erra es
 et i terrā ibis. **R**ota ergo sup terram
 apparuit: quia deus om̄ps legē sup
 corda peccantiū dedit. **S**ed quia hec
 pēnata aīalia scōs ut dixim⁹ euā-
 gelistas designāt: quō prius aīa-
 lia et postmodū rota vna accipitur.
 dū autē testamentū uetus fuit et
 postmodū euāgeliste sancti secuti
 sūt: **S**ed itelligere i hīs possum⁹
 qd illi prius a ppheta uisi sunt: qui
 merito transcendūt. **N**ā quantum
 sanctū euāgelū testamentū uet⁹
 p̄tellit: tanto et p̄dicatores eius i
 descripcōe pphetica p̄ferri debuerūt.
Quāuis sit adhuc qd i hac descrip-
 tione cōsiderari debeat: quia pphe-
 tic sp̄s sic itra semetipm antero-
 ra et posteroia colligit simul: ut
 hec simul pphete lingua p̄ferre
 nō possit: sed ampla que uidit dis-
 perditis sermonibz enarrat. **E**t
 nūc ultima post prima: nūc pri-
 ma post post ultima loquit. **V**nde
 ezechiel ppheta sub figura sancte
 vniuersalis ecclie euāgelistarū
 gloriā per quatuor aīaliū siluū

dinē uidit: et tamē repente illa sub-
 iūgit que anterioribz gesta sūt: ut
 patentes inducet simul se uidisse:
 qd carnis lingua nō sufficēt simul
 dicere. **Q**uia ibi per quatuor aīali-
 a etiā p̄fectos om̄es significari dix-
 imus: cōsiderandū nobis est qd
 dam scōz et ante legē fuisse qui
 naturali lege districte uiuerent:
 et oīpotenti deo placeret. **P**ost aīa-
 lia ergo rota describitur: quia elcōz
 apud oīpotentē deum p̄fecti et ante
 legē fuerūt. **S**i uero aīalia solos ut
 dixim⁹ euāgelistas signat: est adhuc
 aliud qd cōsiderare debem⁹. **V**idebat
 enī sc̄us ppheta: quia hec ip̄a uerba
 que obscuritatibz obuoluta p̄ferebat:
 nō iudaito pplō sed gentilibz pandēt.
Nobis igitur loquens prius aīali-
 a et post rotā describē debuit: quia
 nos ad fidē dño largiente ueniētes
 nō per legē euāgelū: sed p euāgelū
 uet⁹ legē didicimus. **U**bi uero ul qua-
 lis rota apparuit: subiūgit tū dicit.
Juxta aīalia: habens quatuor facies
Ubi adhuc subditur. Et aspectus ro-
tarū et opus earū quasi uisio māis:
et vna similitudo ip̄az q̄tuor. **A**spect⁹
 earū et opera: quasi sit rota i medio
 rote. **Q**uid est qd tū vna rota dicit:
 paulo post aduūgitur: quasi sit ro-
 ta i medio rote: nisi qd i testamēti
 ueteris l̄ā testamentū nouū latu-
 it per allegoriā. **V**nde rota eadem
 que iuxta aīalia apparuit: q̄tuor
 facies habere describit: quia sc̄ptu-
 ra sacra p utraq; testamēta i qua-
 tuor ptibz est distincta. **V**etus enī
 testamentū in lege et in pphetis:
 nouū in euāgelis et in aplōz ac-
 tibz et dictis. **E**ritur autē quia ubi
 faciē itendim⁹: ibi qd nūc est uide-
 mus. **R**ota ergo quatuor habet fa-

aies: quia prius refecanda mala i po-
 pulis uidit p legē: postmodū uidit
 per pphetas: subtilius uero p euan-
 gelū. ad extremū autē per aplos: ca-
 que culpis hoim refecturētur aspexit.
Potest quoq; itelligi q; quatuor
 facies rota habeat: ppter hoc q; scptā
 sacra per gratiā predicatōis extensa
 quatuor mūdi ptib; innotuit. Unde
 bene eadē rota vna prius iuxta aīa
 lia apparuisse et postmodū quatuor
 facies habuisse describitur: nisi lex e-
 uangelio cōcordaret: i quatuor mūdi
 ptib; nō inotesceret. **S**equit. **E**t aspe-
 ctus rotarū et opus carū: quasi visio
 maris. Recte sacra eloquia uisioni ma-
 ris filia narrantur: quia i eis mag-
 na sunt uoluntia sententiarū cum
 li sensuū. Nec i merito mari filis sa-
 cra scriptura dicitur: quia firmat
 in ea sententiae locutōis: sacramen-
 ta baptismatis. **D**e uere consideran-
 dū est quia nauibus in mari nauiga-
 mus: tū ad desideratas terras ten-
 dimus. **N**obis autē quid ē in deside-
 rio: nisi illa terra de qua scriptū ē
 portio mea dñe sit in terra uiuen-
 tū? **L**igno autē dixi euehitur qui
 mare transit. **E**t scimus quia scp-
 tura sacra lignū crucis per legem
 nobis pñūciat: tū dicit. **M**aledic-
 tus omnis qui pendet in ligno. **Q**uod
 de redēptore nostro paulus attes-
 tatur dicens. **F**actus pro nobis ma-
 ledictū. **P**er pphetas quoq; lignū
 ānūciat cum dicit. **D**ominus reg-
 nabit a ligno. **E**t rursus. **M**ittam
 lignū in panē eius. **P**er ewange-
 lū lignū apte osteditur: ubi ipa
 dñi passio que pphetata ē declara-
 tur. **P**er aplos autē hec eadē crux
 in uerbis et operib; tenetur: tū pau-
 lus dicit. **N**ichi mūdus crucifixus

est: et ego mūdo. **E**t rursus. **N**ichi at
 absit gloriari: nisi in cruce dñi nri
 ihesu xpi. **N**obis ergo qui ad eternā
 patriā tendim? scriptura sacra per
 quatuor suas facies mare est. q; aīa
 annūciat: quia nos ad terrā uiuen-
 tū lignū portat. **N**isi autem mari
 sacra scripturā similitē tēneret: pro-
 pheta nūme dixisset. **R**epleta terra
 scientia dñi: sicut aquā maris o-
 perentis. **S**equit. **E**t vna similitudo
 ipsarū quatuor: et aspectus earū et
 opera: quasi si sit rota in medio ro-
 te. **Q**uia qd predicat lex hoc etiā pro-
 phete. **Q**uod denūciat pphete: hoc ex-
 hibet euāgelū. **Q**uod exhibuit euan-
 gelū: hoc pdicauerūt apli per mū-
 dum. **V**na ergo similitudo iparū qtuor:
 quia diua eloquia et si tpb; distat
 ta sunt: sūt tamē sensibus unita.
Et aspectus earū et opera: quasi ro-
 ta in medio rote. **R**ota itra rotā est:
 testamentū nouū intra testamētū
 uetus. **Q**uia qd designauit testa-
 mentū uetus: hoc nouū testame-
 tū exhibuit. **U**t erū pauca de mul-
 tis loquar: quid est qd de adam dor-
 miente eua producitur: nisi q mo-
 riente xpo. ecclia formatur: **Q**uid
 est q ad imolandū ysaac ducitur
 et ligna portat: are subponit et ui-
 uit: nisi q redēptor noster ad passi-
 onē ductus: lignū crucis sibupse
 portauit: et in sacrificio pro nobis
 ex hūanitate est mortuus ut tamē
 immortalis pmaneret ex diuinita-
 te: **Q**uid est q hominada post mor-
 tē sūmi pontificis absolutus ad ter-
 rā ppiam redit: nisi q hūanū ge-
 nus qd peccando sibimetipsi mortē
 utulit. post mortē ueri sacerdotis ui-
 delit redēptoris nri pitorū suorū
 uinculis soluitur: et i paradisi pos-

P sessione reparatur: Quid est q̄ i tabernaculo propiciatorū fieri iubet? sup̄ qd̄ duo cherubin vnū ex summitate vna. et alterū a summitate altera ex auro mundissio ponuntur: expandentes alas et operientes oraculū. que se mutuo respiciunt uersis uultibus i propiciatorū. nisi q̄ utraq; testamēta sibi i mediatore dei et hoīm congruūt. ut quod vnū significat alterū exhibeat: Quid enī per propiciatorū nisi redēptor generis hūani designatur? De quo per paulū dicitur. Quē p̄posuit deus p̄piciationē per fidē in sanguīe ipsius. Quid uero p̄ duo cherubin que plenitudo scientie dicitur? nisi utraq; testamēta significata sūnt. Ex quibz vnū a summitate vna propiciatorū. aliud a summitate altera fiat? q̄ qd̄ testamētū uetus de itarnatōe dñi cepit p̄phetādo p̄mittere: hoc testamētū nouū p̄fecte narrat expletū. Duo autē cherubin ex auro mundissimo facta sūnt: quia utraq; testamēta pura et simplia ueritate describūtur. Expandūt uero alas et oraculū operiūt: q̄ nos qui oīpotenti deo oraculū sumus: a culpis iminētibz scripturę sacre edificatiōe protegim. Cui dū sentētiās sollicitate aspiciamus: ab errore ignorācie eius alis uelamur. Duo uero cherubin mutuo se respiciūt uersis uultibz i propiciatorū: quia utraq; testamēta i nullo a se discrepant: et quasi uicissim ad semetipsā facies tenent. quia quod vnū promittit. hoc aliud exhibet: dū it̄positū mediatorē dei et hominū uident. Facies quippe a semetipsis cherubin

auertēt: si quod vnū testamētū p̄mitteret. aliud negaret. Sed dū concorditer mediatorē dei et hoīm loquūtur. ut uicissim se respiciāt: i propiciatorū intendūt. Nota ergo in medio uote est: quia iest testamēto ueteri. testamētū nouū. Et sicut sepe iā diximus. qd̄ testamētū uetus p̄misit. hoc nouū exhibuit: et qd̄ illud occulte anūciat: hoc istud exhibitū apte clamat. **P**ropheta ergo testamētū nouū. ē testamētū uetus: expositō testamēti ueteris: testamētū nouū. **S**ēquitur. **P**er quatuor ptes ibāt: et nō reuertebātur. Quo alibi diuina eloquia nisi ad corda hoīm cadunt? Sed per quatuor ptes eūtes ibant: quia scriptura sacra p̄ legē ad corda hoīm uadit: sup̄ iudō misse riu. **P**er p̄phetas uadit: paulo aptius p̄phetando dūm. **P**er euāgelii uadit: exhibendo quē p̄pheta uit. **P**er ap̄lōs uadit: predicando eū. quē pater in nr̄a redēptione exhibuit. Habent ergo uote facies et uias: quia extendūt sacra eloquia noticiā p̄ceptorū. tū exhibitōe operū. Et per quatuor ptes uadunt: quia distincte ut p̄diximus legitur. uel certe quia i tantis mundi regionibz itarnatū dominū predicant: de quibz aperte mox subditur. **N**on reuertebātur tū ambularent. **H**ec superius de aīalibus dicta sūnt. Sed non i telligi eadē de uotis: que de aīalibus p̄nt. **N**otas quippe siḡre testamēta diximus: et testamētū uetus ābulauit quidē dū per predicatiōē ad mentes hoīm uenit. Sed post semetipm̄ reuersū est: quia iuxta litterā i p̄ceptis

sius et sacrificijs usq; i fine seruari nō
 potuit. Non eī sine imutaaone p̄mā
 sit cū in eo sp̄ualis itelligētia defuit
 Sed cū redeptor noster in mundum
 uenit? hoc sp̄italiter fecit itelligi: qd
 carnaliter iam vidit teneri. Itaq;
 dū sp̄italiter littera eius itelligit:
 oīs in eo illa carnalis exhibitio vi
 uificatur. Testamentū vero nouū
 etiā per testamenti ueteris pagi
 nas testamentū eternū appella
 tū est: quia itellectus illius nūq;
 mutatur. Bene ergo dicit q; rote
 euntes ibant: et non reuerteban
 tur cū ambularent. Quia nouū
 testamentū nō rescinditur: cum
 uetus iā sp̄italiter per itellectū
 tenetur. Post se non redeunt: que
 usq; ad finem mūdi imutabilia
 p̄sistunt. Ambulant ergo sed nō
 reuertūt? quia sic sp̄ualiter ad
 cor nūm ueniūt: ut eorū p̄cepta
 uel studia ulterius nō mutentur.
Sequitur. Statura quoq; erat in
rotis: et altitudo et horribilis aspec
tus. Quid est q; scripture sacre elo
 quo tria hec iesse narrantur? ut
 statūrā altitudinē et horribilem
 aspectū id est terribilē habere mēo
 rentur? Querendū nobis mag
 nopere est: que diuine scripture
 statūra que altitudo quis horri
 bilis aspectus dicitur. Sciendū
 ergo est: quia stare ad vitā cōgru
 it bene operātis. Unde p̄ paulum
 dicitur. Qui stat: uideat ne cadat.
 Qui etiā discipulis ait. Sic state
 in dño km̄. Et p̄pheta qui se vitā
 at morib; ante dñm stare uidebat:
 ait. Viuit dñs: ante au? cōsp̄m
 ito. Altitudo vero est celestis reg
 ni p̄missio: ad quā tūc p̄tingit:
 quando iā mortalis vite oīs cor

ruptio subiugatur. **H**orribilis vero
 aspectus est terror: geheme: que si
 ne fine reprobos cruciat: et semper
 i cruciatu conseruat. **S**tatura ergo
 in rectitudine p̄cepti est: altitudo in
 itellectu sine promissionis: hor
 ribilis vero aspectus: est i nimis at
 q; terrorib; sup̄plicij sequētis. **S**crip
 tura ergo sacra statūrā habet: quia
 mores ad standū dirigit: ut audito
 rū mentes ad terrenā cōcupiscentiā
 nō turuent. **A**ltitudinē habet: qā
 i celesti patria eterne vite gaudia
 p̄mittit. **H**orribilē q; aspectū habet:
 quia oīs reprobis gehēne sup̄plia
 a minatur. **O**stendit ergo statūrā
 suā in edificatōe morū: ostendit al
 titudinē in promissione p̄miorū:
 ostendit horribilē aspectū in ter
 rorib; sup̄pliciorū. **R**ecta eī est in
 p̄ceptis: alta i promissionib;: horri
 bilis i minus. **H**abet statūrā: cū pro
 pheta dicit. **C**auete agere puerse:
 distate benefacere: q̄rite iudicium:
 subuenite oppresso: iudicate pupil
 lo: defendite viduā. **E**t rursum. **F**ra
 ge esurienti panē tuū: et egenos
 vagos q; iduc in domū tuā: cū
 videris nudū operi eū: et domesti
 cos semīs tu ne despexeris. **H**abet
 altitudinē: cū per eundē p̄phetam
 dicit. **N**on erit tibi āplus sol ad
 lucendū per diem: nec splendor lu
 ne illumābit te. **S**ed erit tibi dñs
 in lucem sempiternā: et deus tu
 us in gloriā tuā. **H**abet horribilē
 aspectū: cū ifernū describens dicit.
Dies ulcionis dñi. ānus retri
 bucionū iudicij syon: et cōuertē
 tur torrentes eius in p̄cē arden
 tem. nocte ac die nō extinguet
 in sempiternū. **Q**uā beatus iob
 describens dixit. **T**erra tenebro

fa et opta mortis caligine. terra
 miserie et tenebrarum? ubi umbra
 mortis et nullus ordo: sed sempi-
 ternus horroz inhabitat. **Habet sta-**
turam: cum per eum dominus primus pollice-
 tur dicens. **Sicut celi noui et ter-**
ra noua que ego stare coram me fa-
ctio dicit dominus: sic stabit semine uerum
et nomen uerum. Illi enim ueritate
 coram domino stant: qui uita sua in pri-
 uitate non dissipant. **Habet altitu-**
dine: cum statim subdit. **Et erit men-**
sis ex mense et sabbatum ex sabbato:
 et ueniet omnis caro ut adoret coram
 facie mea dicit dominus. **Quid est men-**
sis nisi perfectio dierum? quid est sab-
batum nisi requies in qua fieri opus
seruile non licet? Mensis ex mense
est quia qui hic perfecte uiuunt: il-
lic ad perfectionem glorie ducunt? Sab-
batum uero ex sabbato est quia qui hic
cessant a pueris opere illic quiescent
in celesti retributione. **Habet etiam hor-**
ribilem aspectum: cum primus adiungit
Et egredientes et videbunt cadaue-
ra uirorum qui peruariati sunt in me:
 uermes eorum non morientur: et ignis e-
 orum non extinguetur. **Quid enim horri-**
bilis dicit uel excogitari potest? quod
damnationis vulnera suscipere et dolo-
rem uulnerum nunquam finire? De hoc
horribili aspectu rotarum bene per so-
phiam dicitur: cum superuenies du-
ris mentibus dies iudicij denunciat?
Iuxta est dies domini magnus: et ue-
lox nimis. Vox diei domini amara:
 tribulabit ibi fortis. **Dies ire di-**
 es illa. dies tribulationis et angus-
 tie. dies calamitatis et miserie?
 dies tenebrarum et caliginis. dies ne-
 bule et turbis: dies tube et cla-
 gorus. **¶ Sed quia exterioris uoce**
dicta exposuimus: restat nunc ut

interioris quoque staturam. altitudinem.
 et horribilem aspectum proferre debeat
 mus. **Habet quoque rota interior: sta-**
turam: cum euangelium sanctum ad terre-
 na desideria inuoluari nos prohibet
 redeptoris nostri uocabitur dicens. **Attē-**
dite ne grauetur corda uestra curpu-
la et ebrietate aut curis huius uite.
Habet altitudinem: cum de eodem redep-
 tore nostro promittit dicens. **Quotique**
autem crediderunt in eum. dedit eis po-
testatem filios dei fieri. **Quid enim**
habet potestate altius? Quid hanc alti-
tudine sublimi? dici potest? in qua
creatus quisque efficitur filius crea-
toris? Habet horribilem aspectum:
 cum reprobis loquitur dicens **Ibunt**
hij in supplicium eternum. **Habet statu-**
ram: cum ueritas discipulos ammonet
 dicens. **Vendite que possidetis et**
date elemosinam: facite uobis sac-
culos non ueterascentes. **Habet pro-**
missionis altitudinem: cum dicit.
Venit ab oriente et occidente: et
recubent cum abraham ysaac et ia-
cob in regno celorum. **Habet horribilem**
aspectum: cum subdit. **Filij autem reg-**
ni eiciuntur in tenebras exteriores:
 ibi erit fletus et stridor dencium **Qu-**
ibus rursu uoce ueritatis dicitur.
Vos in peccatis uestris moriemini. **Ha-**
bet staturam: cum primi pastoris uo-
 ce dicit. **Ministrate in fide uestra**
 uirtute: in uirtute autem scientiam?
 in scientia autem abstinentiam?
 in abstinentia autem patientiam?
 in patientia autem pietate:
 in pietate autem fraternitatis caritate. **Ha-**
bet altitudinem: cum paulo post di-
 citur. **Sic enim habundanter mis-**
trabitur uobis in trinitate eterni
regni domini et saluatoris nostri ihesu
christi. Qui rursu bonis pasto-

ribus pollicetur dicens. **S**ū appa-
ruent princeps pastorū: p̄cipie-
tis ī inartessibilem glorie coronā.
Habet horribilē aspectū: cū dicit.
Veniet autē dies dñi ut fur ī qua
in qua celi magno īp̄em trāsibūt:
elementa vero calore solūctur. **C**um
hec igitur oīa dissoluēda sint qua-
les optet nos esse ī sanctis cōuersa-
tionibus et pietatibz expectātes
et p̄perātes ī aduentū diei dei: p̄ que
celi ardentes solūctur. elementa vo-
ignus ardore tabescent. **H**abet sta-
turā: cū per paulū nos a terrenis
desideriis erigit dicens. **M**ortifica-
te mēbra uestra que sunt sup̄ terrā:
fornicationē. īmundiciā. libidinē.
cōcupiscenciā malā. et auariciā: q̄
est p̄dolorū. **S**eruitus. **H**abet alti-
tudinē: cū p̄mittit dicens. **V**ita
v̄ra abscondita est cū xp̄o in deo.
cū xp̄s apparuerit vita uestra: tūc
et vos apparebitis cū ip̄o in gloria.
Habet horribilē aspectū: cū minā-
tur dicens. **I**n reuelationē dñi n̄ri
ih̄u xp̄i de celo cū angelis ututis
eius in flāma ignis dantis vidit
tam h̄is qui nō nouerūt dñm: et
qui nō obediūt euāgelio dñi nostri
ih̄esu xp̄i. qui penas dabūt in ite-
ritu eternas: a facie dñi et a glā-
uirtutis eius. **H**abet staturā: cū
nos amonet dicens. **V**idete ne q̄s
aliqui malū pro malo reddat: sed
semp̄ qđ bonū est sectamū in iuitē
et in omēs. **H**abet altitudinē: cū
p̄mittit dicens. **S**i cōmorim̄ et
cōiuuemus: si sustinem̄ et cōreg-
nabim̄. **E**t rursum. **N**on sūt cōdig-
ne passionēs huius t̄pis ad futurā
gloriā: que reuelabitur in nobis.
Habet et horribilē aspectū: cū mi-
natur dicens. **T**erribilis quedā ex-

pectatio iudicij et ignis emulatio:
que consumptura est aduersarios. **E**-
t rursum aut. **H**orrendū ē cadere in
manus dei uiuentis. **Q**ue oīa q̄
breui sentētia cōstringit dicēs. **V**t
possitis cōprehendere cū oībz sanctis:
que sit latitudo et longitudo sb-
limitas et profundū. **I**ata quippe ē
caritas: quia et īmicorū dilectio
nē cupit: et per eā caritatē quā nos
ōipotens deus quos late diligit:
enā longanimiter portat. **H**oc ergo
nos debem̄ exhibere proximis: qđ
īdignis nobis a creatore n̄ro con-
spiciamus exhiberi. **I**atitudo itaq̄
et longitudo ad staturā p̄tinet: q̄
per amorē amores dilatat: ut fra-
terna mala caritas longanimiter
portet. **S**ublimitas autē est. eter-
norū illa remuneracō p̄miorū:
de cuius īmensitate dicitur. **Q**ue
nec oculus vidit nec auris audi-
uit nec ī cor hōis ascenderūt: que
p̄parauit deus diligentibz se. **H**a-
bet ergo ī sublimitate altitudinē:
quia eterna sanctorū gaudia nul-
la nūc p̄ualent cogitacōe penetra-
ri. **P**rofundū quoq̄ ē illa īestima-
bilis dapnatio suppliciorū: q̄ eos
quos suscepit ī p̄mis demergit:
ī q̄bus sacra eloquia horribilē asp̄-
tum habet: quia īestimabilē terro-
rē audiētibz īcūciūt: cū supplicia ih̄esu
loquūtur. **B**ene ergo dicit. **S**tatu-
ra quoq̄ erat ī rotis: altitudo et hor-
ribilis aspectus: quia scriptura sa-
cra ī v̄troq̄ testamēto et admonēdo
rectalē. et p̄mittēdo alta: et minādo
terribilis asp̄s. **H**ec nos fr̄es km̄i ho-
die rna die largiēte dño dixisse suffi-
at: ut ad differēda ea q̄ subiūcta sūt.
ono reparati redeam̄: ī auctōe oīm
cōfidētes: q̄ viu: r̄ v̄ p̄ o se se. **A**mē.

.7b.

explicito
me sex: i
capit septi

Sicut nostis
fr̄es km̄i cō
suetudo pro
phete ē n̄c
istanūc il
la īspicere? et ab aliis ī alia subito
uerba diruari: sicut psalmista cū
de dño loqueretur dicens? deus iu
dex iustus et fortis lōganimus nū
quid irascetur p̄ singulos dies? ni
si cōuersi fueritis gladiū suū vibra
uit et parauit illū: in ip̄o parauit
uasa mortis? sagittas suas ardē
tibus effert: repete subiūxit. Cō
cepit dolore et peperit īiquitatē? la
cū aperuit et effodit eū: et intadit
ī foucā quā fecit. Ecce cū dñi narra
ret iusticiā: quasi nō mutata voce
p̄toris itulit culpā. Qd̄ uerbum
me exempli causa dixisse sufficiat?
quia quis q̄s ī p̄phetis usū locutō
nis habet: q̄ crebro ista faciāt nō
ignorat. Unde nūc p̄ph̄a ezechiel
adiūxit. Et totū corpus plenū oca
lis: ī artuū ipsorū quatuor. Qui
nō ipsarū sed ipsorū dixit p̄fecto ī
dicat? quia sermo eius a rotis ad
aīalia redit: per que nimirū p̄
fecti quiq; ut dictū est designāt.
Corpora itaq; aīaliū idcirco plena
oculis describūt? q̄a scōz actio ab
om̄i pte circūspecta est bona deside
rabiliter prouidens: mala sollex
ter cauens. Et hoc est laboriosū
ubi sanctorū mens uehemēter in
uigilat: ne se ante oculos eorū
mala sub bonorū specie abscondāt.
Circūspecta est ergo uita sanctorū.
ne sic sit libera ut sup̄ba sit: quia
sepe sup̄bia excedit in uerbis. et

uideu appetit libertas puritatis. Nec
sic humilis ut formidulosa: quia
alioq̄n̄ tumor restringit animū ut
loqui que recta sunt nō presumat:
sed tamen in ipsa timida cogitacōe
hūilitatē esse simulat. Nec sic sit
parca ut tenax sit: quia sepe tena
cia se p̄ymoniā appetit estimari?
ut uiste ac necessarie uidet tenere:
qd̄d̄ egerenti p̄oxio misericorditer
nō uult īpendere. Nec sic sit miseri
coris ut effusa sit: quia nōnūq; ef
fusio se misericordiā esse putat. Ali
ud enī est pietatis studio necessaria
p̄ximis īpendere: atq; aliud ea que
possidet sine mercedis ītenacōe disp
gere. Quidq; ergo agitur ī radice
intencōis pensandū est: quo meri
to apud iudiciū creatoris habeat.
Unde et isdem creator dicit. Si oca
lus tuus simplex fuerit? corpus tu
um lucidū erit: oculū uidelicet īte
ncōne. corpus uero actionē noīans?
quia si nostra ītencō apud deum
simplex fuerit: ī eius iudicio actio
nra tenebrosa nō erit. Igitur sancti
uiri sollexter īuigilant. ut se vndiq;
aspiciant. ubiq; custodiant: ne aut
mala p̄petrare appetāt. aut hec cor
dem sub specie bonorū agant: sali
cet ne se eis uicia uirtutes esse mē
trantur. Totū corpus ī artuū ple
nū oculis habent: quia oīs actio
eorū prouidētia sollicitudis et re
pletur et circūdatur. Hinc ē appau
lus aplūs dñi caudā petenti de pe
petrato satanore corinthos p̄spici
ceret uoluisse misereri ait. Si tu
aliquid donastis: et ego. Nā et ego
qd̄ donauī p̄pter uos ī p̄sona xp̄i?
ut nō artūueniamur a sathana:
nō enī ignoram? cogitacōes eius.
Si enī partendū erat? aut se hūi

litate tanta uoluntati discipulorum
 magister egregius sociat: ut neque ipse a
 discipulis neque discipuli ab ipso in
 compassione causa diuisi videntur?
 nisi quod sollicito prudente oculo atten-
 dit: quod plerumque dum alter donat alter
 irasatur. Et quale est iam inuidie
 sacrificium? quod tamen discordia proximi
 offertur. Unde recte ait. Ut non cir-
 cūueniamur a sathana: non enim ig-
 noram? cogitationes eius. Quia vi-
 delicet inde alterius cordi. rixae ma-
 lum solet immittere: unde alterum con-
 spicit pietatis negotium fecisse. Im-
 perfectum enim bonum est quod sic agit?
 ut ne quid ei ex alio latere maliti-
 e subrepat non attendatur: nisi for-
 te hoc quod sine cuiuspiam scandalosi-
 eri non potest: culpa sit non fecisse.
 Hoc vero ideo dicimus? ut notum vix
 dilectio faciamus? quia in nostro bono o-
 pere aliquando cauendum est scandalum
 proximi? aliquando pro nichilo vero contem-
 nendum: quod in ipso nostro auctore di-
 camus? qui dum tributum petro in-
 sito peteret prius paradigma pro-
 posuit: per quod se nichil debere respo-
 dit dicens. Reges terre a quibus acci-
 piunt tributum uel census? a filiis
 an ab alienis? Cui cum diceret ab
 alienis: illico respondit. Ergo libe-
 ri sunt filii. Sed postquam liberum se
 esse monstrauit: ne fortasse scanda-
 lum cuiuspiam faceret: subdidit. Ut autem
 non scandalizem? eos? vade ad ma-
 re et mitte hamum et eum piscem qui
 prius ascenderat tolle. et apertore
 eius inuenies statere: illum su-
 mens da eis pro me et te. Qui rur-
 sum cum diceret quia omne quod intrat
 in os non coquinat hominem? et tunc
 accedentes discipuli dixerunt scis
 quia pharisei audito hoc uerbo sca-

dalizati sunt: at ille respondens ait.
 Omnis plantatio quam non plantauit
 pater meus eradicabitur. Sinite
 illos. ceca sunt: duces cecorum. Ecce
 magna ueritatis ne in quorundam cor-
 dibus scandalum gigneret: tribu-
 tum et quod non debuit dedit. Et rursum
 quia generari scandalum in quor-
 undam cordibus contra ueritatem vidit:
 in suo eos scandalo remanere permisit.
 Et quod re nobis considerandum est: quod in istis si pro-
 possumus uicium propter scandalum demus? Sicut
 de ueritate scandalum sunt? ut illi permittat
 nasci scandalum: quod uitas eligat. Corpa quod
 animalium plena odis sunt: cum se hinc inde caute
 suspiciunt. Sed facendum nobis est: quod sepe dum aliis
 rebus credimus? fit ut alia negligamus? et
 ubi negligimus: ibi procul dubi-
 o oculus non habemus. Nam
 phariseus qui ascenderat in
 templum orare: testante ewan-
 gelio. quid dixit agnouimus.
 Aut enim. Deus gratias tibi ago. Rec-
 te autem gratias deo agebat: a quo ac-
 ceperat bona que fecerat. Qui e-
 tiam subiungit. Quia non sum sicut
 ceteri hominum raptores iusti adul-
 teri: uelut etiam hic publicanus
 Ieiuno bis in sabbato: decimas de de-
 oribus que possideo. Ecce ad exhiben-
 dum abstinentiam. ad impletum mise-
 ricordiam? ad referendum deo gratias
 oculum phariseus habuerat: sed
 ad humilitatis custodiam oculos non
 habebat. Et quid prodest quod contra
 hostium insidias pene tota ciuitas
 caute custoditur? si unum foramen
 apertum relinquit? unde ab hostibus
 irretitur? Quid prodest custodia que
 pene ubique circumponitur? quoniam iuni-
 tas ciuitas per neglectum foramen
 loti unius aperitur? Phariseus
 autem qui ieiunium deo exhibuit.

denarias dedit: deo grās retulit: quasi pene circuitum in sue ciuitatis custodia uigilauit. Sed quod unum in se foramen superbie non attēdit: ubi hostē protulit: ubi per negligentiam oculum clausit. Quia igitur sanctorum mentes undique se circumspicientes uigilant: atque in omni suo opere pauoris et sollicitudinis circūducunt oculum. ne aut inania agant aut uerba que precepta sunt non agant: aut bonis expletis in suis cogitationibus inuoluantur: et tanto grauius offendant. quanto quia uisū uidentur foras occultas peccant: recte dicit. **Totum corpus eorum plenum oculis in circuitu.** Sciendum quoque est quod in translatione ueteri non habet corpus eorum plenum oculis in circuitu: sed dicitur dorsa eorum plena oculis. Que uidelicet sententia ab edificationis intellectu non discrepat. Ea enim que sunt in facie: sepe etiam peccatores homines custodire solent. Iusti autem uiri quia se et in eis custodiant que in promptu et in facie non uidentur: in dorsis oculos habere referuntur. Quia ergo et ea que in occultis sunt discunt: atque ab ipsis custodiunt que latent: perfecti oculos in dorso habent. Quod intelligi in etiam aliter potest. Quia enim ea que sunt ante faciem nos uidemus: dorsa autem nostra aliis in nobis uidentur: et nos uidere non possumus. **h** Quia autem sancti uiri solerter se aspiciunt: in quibus ab aliis iudicari possunt: et districte se uident: sicut sepe districte ab aliis uidentur: qui in se nec ea que se latere poterant ignorant. lumē in dorso portant. **¶ Sequitur. Cumque ambularet**

aiālia: ambulabāt pariter et rote iuxta ea. Et cum eleuaretur aiālia de terra: eleuabatur simul et rote. **Ambulant aiālia:** cum sancti uiri se in sacra scriptura intelligunt: quod modum moraliter uiuunt. Eleuatur uero a terra aiālia: cum sancti uiri se in contemplatione suspendunt. Et quia unusquisque sanctorum quantum ipse in sacra scriptura profecerit: tanto hec eadem scriptura proficit apud ipsum: recte dicitur. **Cum ambularet aiālia: ambulabāt pariter et rote: et cum eleuaretur aiālia: eleuabatur simul et rote:** quia diuina eloquia cum legente crescut. Ita tanto illa altius quisque intelligit: quanto in eis altius intendit. Unde nec eleuatur rote: si non eleuatur aiālia: quod nisi legentium mentes ad alta proficiant: diuina dicta uelut in primis non intellecta iacent. **In enim legentibus sermo scripture sacre tepidus uidetur: sensus eius mentes non excitat: et in cogitatione sua nullo intellectu lucē uocat rota: et otiosa est terra: quia aiālia non eleuatur a terra.** At uero si aiālia ambulet: id est bene uiuendi ordines querat: et per gressum cordis inueniat quod modo dum gressum boni operis ponat: ambulat pariter et rote: quia tantum in sacro eloquio perfectum inuenis: quantum apud ipsum ipse profeceris. Si uero penatū animal se se in contemplatione tetenderit: rote protinus a terra subleuatur: quia terrenum non esse intelligis que prius in sacro eloquio iuxta terrenum morem credidisti dicta: fiatque ut scripture sacre uerba esse celestia sentias: si ascendes per contemplationis gratiam temetipsum ad celestia suspen-

das: et mira atq; ineffabilis sacri
eloqui virtus agnoscatur: cui sup-
no amore legentis animus pene-
tratur. Quia ergo aialia ad alta
se subleuant: et rota uolat: sequit.
¶ Quocumq; ibat spūs: illuc eunte
spū. et rote piter eleuabāt sequen-
tes eū. Quo enī spūs legētis iten-
dit: illo et diuina eloquia leuātur.
Quia si i eis altū quid uidento et se-
nendo quesieris: her eadē sacra elo-
quia. et tū crescūt tenū in altioribz
ascendunt. Bene autē dicit de eis-
dem rotis: sequētes eū. Legētis enī
spūs si quid i eis scire morale aut
historiā queat: sensus hūc mora-
lis aut historie sequit. Si q; tipicū:
mor figurata locutio agnoscat. Si
quid autē contēplatiuū? statim ro-
te quasi pēnas accipiūt. et i are sus-
pendūtur: quia i uerbis sacri elo-
qui itelligētia celestis operitur.
Quocumq; ergo ibat spūs illuc eun-
te spiritu et rote pariter eleuabāt:
sequētes eū. Rote enī spū sequūt:
quia uerba sacri eloqui ut sepe iam
dictū est iuxta sensū legentū per i-
tellectū crescūt. In vna eadēq; scrip-
tura. aliis sola historia pasatur:
aliis tipica: aliis uero p tipicā i-
telligētiā contēplatiuam queat.
Et sic plerūq; ut sicut dictū est i vna
eadē sentētia cūta simul tria ua-
leant iueniri. **¶** Moyses enī cū de ardētū
rubo uocatus fuisset: accessit. pri-
us ut uideret visum. Ecce rubus
ardebat: et nō cōsumebatur. **¶** Hag-
nū hoc miraculū si solā in eohis-
toriā queas est vnde legētis nu-
triat: animus: ut videas q; i hūc
no ignis ardeat et nō cōsumat.
¶ Jam uero si per tipicā itelligētiā
queas. quid flamma nisi legē?

de qua scriptū est i dextera eius igne
a lex. Et quid rubus ille nisi iuda-
icū populū designauit: pccō suo
rū spūs obsitum. Sed rubus ar-
dens cōsumi nō potuit: quia iuda-
icus pplis et ignē quidē legis acce-
pit: et tamē peccatorū suozū spūas
nō deseruit: nec eius uicia diuini
sermonis flāma cōtremauit. For-
tasse in hoc facto alius maiora per-
tipicū contēplari desiderat: huius
quia sensus exarsit: eleuat pa-
riter et rota. Inter hoīes enī pfcūs
homo factus est vnitus dei: qui
sua i se pccā nō habuit: sed spūas
nre nequicie suscepit: atq; usq;
ad passionē pro nobis humiliare
se dignatus est: et i semetipō ignē
tribulacōis nre suscepit. Sed arsit
et nō arsit. Quia ex hūanitate ē
mortuus: et tamē immortalis ex di-
uinitate pmanit. Suscepit a no-
bis vnde sacrificiū fieret p nobis:
et tū ipassibilis et icōmutabilis
pmanit i ppris: ut nos cōmutat
a nris. Alius fortasse p historiā
moralitātē: atq; per allegoric in-
telligētiā. contēplatiuam qrit.
¶ Hatet cūctis iuxta historiā hoc qd
i lege scriptū est: ut turtur que p
pccō offertur retorqatur caput ei
ad pēnulas: ita ut collo ihercat:
et nō penitus abrupatur. In qbz
uerbis dubius legentibz sensus
historicus nō est. Sed si her mora-
liter requiras agitur rota: dū ad
moralē intellectū duat sacri uer-
bi sententia. Nos enī ipsi in oīpo-
tentis dei sacrificio esse turtur de-
bemus: ita ut caput nrm retorq-
atur ad pēnulas: id est animus
ad virtutes. Non enī imerito per
caput mētem itelligim? qā sicut

caput corpus: ita mens actiones regit. Sed caput ad pennulas retorquei praecipitur: ut ea que dicitur facias: et os ad opera coniungas: nisi ita caput absidendum est ut a corpore diuidatur: sed ex parte desum suo corpori iubetur inherere: quia videlicet mens a carnali delectatione iudicanda est: sed a carnis cura iudicanda non est. Hinc enim scriptum est. Carnis curam ne feceritis in desideris. Quia ergo voluptate fieri prohibetur: paulo dubio in necessitate conceditur. Caput ergo turturis ex parte extractum sit: ut ex parte inherere: ut sicut dictum est. et a voluptate carnis mens ita sit: et tamen a necessitate non sit absisa. Quid si hoc sacrificii genus sub apica redeptoris nostri intelligentia a ius ad contemplationem requirat: Ascendat ergo ad fortiora animus: eleuetur aialia: ut eleuetur pariter et rote. Quis enim caput nostrum: nisi redeptor generis humani: De quo scriptum est. Ipsum dedit caput super oem ecclesiam: que est corpus ipsius. Que dum iudei persequebantur: nomen eius de terra conatissit. Cumque eum transfixum et sepultum viderent: hunc se ab amore omnium diuisisse crediderunt. Sed caput turturis ita sum est: sed tamen a suo corpore diuisum non est. Quia ex eo quod pro nobis mortem protulit: oem nos sibi uerius in ipsa sua morte coniunxit. Et per hoc quod se nostris oculis visibiliter subtraxit: nostras semetibus inuisibiliter radiavit. Caput ergo ita sum in se sit corpori: quod pro nobis quidem redeptor: noster passus est: sed a nobis separatus.

per passionem non est. Quia igitur dicta sacri eloqui cum legentium spiritu excreuant: recte nunc dicitur. Quocumque ibat spiritus: illuc eunte spiritu et rote pariter eleuabatur: sequentes enim. Et subditur. Spiritus enim vite erat in rotis. In rotis enim spiritus vite est: quia per sacra eloquia donos spiritus uiuificamur: ut mortifera a nobis opera repellamus. Potest autem intelligi quod spiritus vadit: cum legentis animum diuersis modis et ordinibus deus tangit: quando hinc per uerba sacri eloqui: modo in zelo extitans ad ultionem erigit: modo ad patientiam mitigat: modo in preditione instruit: modo in lamenta penitentie compungit. Sed reuertamur breuiter per haec eadem uerba que diximus: et videamus quomodo sequitur rote spiritum: qui spiritus vite dicitur: et rotis inesse prohibetur. Terte si legentis animum spiritus vite in zelo feruore tengerit: protinus in sacris eloquiis uidet: quod moyses ad castra rediens et populum per idola peccasse cognoscens: hunc per feruorem spiritus gladius stravit: quod phinees persequendo luxuriam: iram domini placauit: quod petrus mercentes sibi met uerbo percussit et occidit: quod paulus negligentibus discipulis uirga minatur. ¶ Si spiritus vite legentis animum: ad seruandam patientiam tangit: statim sequitur rote: quia in sacris eloquiis inuenitur: quod moyses et aaron cum loquentes recta persecutione populi passi sunt: ad tabernaculum tunc reuertuntur: pro ipso populo exorantes quem fugiebant. Sancti etenim eorum mens et timorem superbiencium protulit: et tamen contra eos ad odium non erupit. Patientia enim

uera est: que et ipsum amat que potest
 tat. Nā tollere et odisse non ē vir-
 tus māfuetudis: sed velamē furoris.
 In eisdem quoq; eloquijs iuenitur.
 q̄ samuel de p̄ncipatus culmine
 deiectus: orasse se etiā pro deiciētibz
 cōfiteatur! q̄ nemo sanctorū ad celestē
 gloriā nisi paciētiā seruando
 puenit. q̄ ipse auctor et redēptor ge-
 neris humani. sp̄uta colaphas spi-
 ricā coronā. crucē. lancē. pertulit:
 et tamē pro p̄secutoribz orauit. ¶
 Si sp̄s vite legentis aīm ad p̄dica-
 tionē excitat: statim sequūt̄ rote: q̄
 in sacris eloquijs iuenitur moyses
 iubente dño contra egypti regē. ī q̄n-
 tis se predicatōis liberis uerbis exer-
 it! q̄ stephanus iudeis p̄sequētibz
 dicebat vos spiritu sancto semp̄ res-
 titistis: nec iter lapides timuit! q̄
 petrus fultibz refusus. ne ī noīe ihesu
 loq̄retur: tū magna libertate respō-
 dit! obedire oportet deo magis q̄ ho-
 minibz: q̄ paulus cithenarū vin-
 culis stringitur. sed tamē uerbū dei
 nō est alligatū. Si sp̄s vite ad pe-
 nitēcie lamenta compūgit: sequūt̄
 ptinus et rote: tū scripture uerba
 sacre dauid penitentiā proferūt!
 q̄ rex rephensus a p̄pheta. qui sub
 iectus celesti regi nō fuit: subiecto
 ī crepanti nō exiuit confiteri qd̄ fe-
 cit! q̄ publican⁹ qui reatū sue neq̄-
 tate cognouit. et si iustus ad tem-
 plū uenit: iustificatus a templo
 rediit! q̄ petrus negatōis maculas
 lacrimis lauit. q̄ latro qui ī cruce
 cognouit culpā: ī ip̄a iam morte
 iuenit ueniam. De quibz rotis
 adhuc isdem p̄pheta replicat atq;
 subiūgit. Cum euntibz ibant et
tū stantibz stabant? et tū eleuā-
tibus a terra pariter eleuabātur.

et rote sequētes ea: quia sp̄s vite ce-
 rat ī rotis. Hec sicut noster fr̄es ex
 maxia pte iam dicta sunt: sed ite-
 rata descriptōe narrant. Nec nos
 itaq; pigeat eadē breuiter exponē-
 do repetere: que sp̄s per p̄phetam
 dignatus est replicando narrare.
 Hoc em̄ solum ī uerbis hīs nouū
 adiatur. qd̄ dictū est: tū stantibz
 stabant. Sūt autē quidā qui usq;
 ad hoc p̄ficiūt. ut terrena que acci-
 piūt bene dispensare nouerūt: mi-
 sericordie op̄ibus itendant: opp̄-
 sis subueniāt! hī uidelicet vadūt:
 ī eo q̄ a se ad p̄ximi utilitatē ten-
 dant. Cum hīs ergo rote gradi-
 untur: quia sacra eloquia dicto-
 rū suorū passus ī eius itinere dis-
 ponūt. Et sunt alij qui ī fide quā
 acceperūt ita ad tenendū fortes
 sunt: ut aduersus quibusq; resis-
 tere ualeant. et nō solū nūme ad
 p̄uersitatē trahūtur! sed etiā p̄-
 uerisa loquētes ī pugnet. eosq; ad
 rectitudinē p̄trahant. Cumq; is-
 tis stantibz stant etiā rote: quia
 ī eis rectitudinē suā sacri eloquijs
 uerba confirmāt! tū in eis audi-
 unt: state et tenete traditaones
 quas didicistis. Et rursum. Ad-
 uersarius uester drabolus tāq;
 leo rugiens circuit querēs quē
 deuoret: cui resistite fortes ī fide.
 Et sunt alij qui oīa terrena despi-
 ciunt: nulla que pretereūt possi-
 dere dignātur: ī dei se ut p̄dictū
 est cōtemplatōe suspendūt! inq;
 tū quisq; ad alta p̄fereat: ī tāntū
 ei et sacra eloquia de altioribus
 loquūtur. Vadunt aī alia ad bri-
 litatē proximi! stant ad custodiā
 sui: et eleuātur ad cōtemplationē
 dei. Sed et rote pariter vadunt:

stant eleuātur: quia quesita sacra
lectio talis inuenitur: qualis ē et
ip̄e a quo q̄ritur. ¶ Ad artuā ei
p̄fecisti: tecū ambulat: ad imobi
litate atq; cōstanciā p̄fecisti: sp̄s
stat tecū: ad cōteplatiuā quoq;
vitā puenisti: uolat tecū. Et rur
sum subditur. Quia sp̄s uite e
rat i rotis. Quod idcirco sc̄do dia
tatur: sp̄s uite i rotis esse: quia
scripture sacre duo sūt testamēta:
q̄ utraq; dei sp̄s scribi uoluit: ut
nos ab aīe morte liberaret: uel
certe quia duo sūt p̄cepta carita
tis: dilāō uidelicet dei: et dilectio
proximi: p̄ que utraq; nos sacre
scripture dicta uiuificāt. Secūdo
ergo dicit q̄ sp̄s uite erat i rotis:
quia dilectionē dei et pximi capi
mus i eloquijs diuinis. p̄ p̄cepta
enī scripture sacre remuiscim:
quia mortui i culpa iacebam. Un
de oīpotenti dño per psalmistam
dicitur. In eternū nō obliuiscar ius
tificationes tuas: quia in ip̄is ui
uificasti me. Iustificationes enī p̄
cepta dñi dicunt: i quib; corrigē
do nos iustificat. De quib; ap̄t̄
psalmista dicit. In tuas iustifica
tionib; meditabor: nō obliuiscar
sermōnes tuos. In eis itaq; nos ui
uificat: quia per eas i nobis spi
rituale vitā demonstrat: cāq; per
afflatū sp̄s n̄ris mentib; i fudit.
Quod quia cotidie per donū gr̄e
i electoz mentib; agitur: spiritus
uite erat i rotis. Hec nobis scrip
tura i tenebris uite p̄sentis: fr̄a
est lumē itineris. Hinc enī et pe
trus ait. Cui benefacitis itendē
tes: quasi lucerne lucenti in cali
ginoso loco. Hinc psalmista dicit
Lucerna pedibus meis uerbū tuū:

et lumē semitis meis. Scimus tñ
et ipsa nobis n̄ra lucerna obscura
ta est: nisi hanc n̄ris mentib; ue
ritas illustret. Unde iterū psalmis
ta ait. Qm̄ tu illuās lucernā me
am dñe: deus meus illuā tene
bras meas. Quid enī lucerna ar
dens nisi lumē est: Sed lumē cre
atū nobis nō luget: nisi illuētur
a lumine nō creato. Quia ergo
om̄ps ad salutē nr̄am: sc̄oz testa
mentoz dicta et ip̄e creauit et ip̄e
aperuit: sp̄s uite erat i rotis. Se
quitur. ¶ Et similitudo sup̄ capita
aīalū firmamēti: quasi aspectus
cristalli horribilis: extēti sup̄ capita
corū desup̄. Hec largiente dño du
obus modis exponim: ut lectoris
iudicio quid eligendū sit reliqua
mus. Possūt enī firmamēti noīe
celestes p̄tates itelligi. Quod fir
mamentū recte: quasi aspectus cris
talli dicitur: uidelicet quia cristallū
forte quidē nimis est: sed ex a
qua solidatur. Et quia natura an
gelica: quando creata est liberū ac
bitrū accepit: bitrū uellet i humi
litate p̄sistere: et i oīpotentis dei
cōspectu p̄manere: an ad sup̄biā
laberetur et a b̄titudine caderet:
per similitudinē aqua fuit. Sed q̄
cadentib; alijs sancti angeli i sua
b̄titudine p̄siterūt: atq; hoc accē
perūt i munere: ut iā cadere nō
possint: in eis natura sua iā dua
mutabiliter nō potest: i p̄magie
cristalli durata est. Quod cristallū
horribiliter extēsi sup̄ capi
ta aīalū dicitur: quia ille p̄tā
tes angelice: que oīpotentis dei
cōspectu assistūt: nob̄ adh̄ i hac
i corruptione positus: terribiles
atq; pauende sūt. Quarū nunt

gaudia quia sensum nostrum mecum
 excedit: super capita animalium esse me-
 moratur. Quis enim in carne corrup-
 tibili positus valeat comprehendere?
 que est illa angelorum ineffabilis et
 sine fine letitia? Que beatitudo
 sine defectu vultum videre creato-
 ris: atque in eius delectatione sine in-
 mutatione persistere? Potest autem
 firmamentum nominari: ipse per figuram
 redemptor noster intelligi: uerus de-
 us super omnia: et factus iter omnia homo
 perfectus: in quo nostra natura apud
 patrem confirmata est. De quo etiam
 per psalmistam prophetando dicitur.
 Fiat manus tua super virum
 dextere tue: et super filium hominis quem
 confirmasti tibi. Humana enim na-
 tura priusquam a creatore omnium sus-
 ceperet: terra erat: nam firmamen-
 tum non erat. Peccatori qui ipse ho-
 mini dictum est: terra es: et in terris
 ibis. At postquam sumpta est ab auc-
 tore omnium: atque in celis subleua-
 ta et super angelos ducta: firma-
 mentum facta est: que terra fuit.
 Sed firmamentum quod aspicitur
 cuius similitudinem habeat sub-
 inferitur: cum dicitur. Quasi as-
pectus cristalli horribilis Cris-
 tallum sicut dictum est: ex aqua co-
 gelatur: et robustum fit. Hanc
vero: quanta sit aque mobilitas
 Corpus autem redemptoris nostri
 quia usque ad mortem passioni sub-
 iacuit: aque simile iuxta aliquid
 fuit: qui nascendo: crescendo: e-
 suriendo: sciendo: moriendo: us-
 que ad passionem suam per momen-
 ta temporum mobiliter decur-
 rit. Cuius tuius intuens pro-
 pheta ait Exultauit ut gigas
 ad currendam viam. Sed quia

per resurrectionis gloriam: ex ipsa su-
 a corruptione incorruptionis vir-
 tute conualuit: quasi cristalli
 more ex aqua duruit: ut in illo et
 hoc eadem natura esset: et ipsa que
 iam fuerat corruptionis muta-
 bilis non esset. Aqua ergo in cris-
 tallum uersa est: cum corruptionis
 infirmitas per resurrectionem suam
 ad incorruptionis firmitatem
 est mutata. Sed notandum: quod hoc
 cristallum horribile: id est pauen-
 dum dicitur. Quis autem nesciat: cuius
 pulchritudinis sit cristallus?
 Et mirum quomodo conueniat in hoc
 cristallo: pulchritudo cum pauore.
 Sed omnibus uera scientibus constat:
 quia redemptor humani generis cum
 iudex apparuerit et speciosus ius-
 tis: et terribilis erit iniustis. Que
 enim cum aspiciant electi: hunc enim
 dem pauendum atque terribilem aspi-
 cient reprobi. Sed hunc ideo terri-
 bilem electi non videbunt: quia mo-
 do terrore illius considerare non
 cessant. Studioso enim considerant
 quod terribilis ad iudicium ueniat: cul-
 pas antea actas deflent: imminen-
 tes declinant: pauore illius ante
 oculos mentis ponunt et quando
 tremendus appareat sine cessati-
 one suspecti sunt: atque cotidie ti-
 mendo agunt: ne quando uenerit
 pertimescant. Similitudo ergo su-
 per capita animalium firmamentum:
 quasi aspectus cristalli horribilis
 est. Et quia ipse pauor eius quem
 in suis cogitationibus tenent co-
 rum mentem protegit: recte sub-
 iugitur. Extenti super capita cor-
 des super firmamentum. Hoc quod in
 similitudine cristalli super capita
 animalium apparet: et horribile et

extensum est. Quia bonorum metes
 unde terret: unde protegit. Si enim pa-
 uendus in eorum cordibus non esset:
 protector et modo a patris et post a sup-
 plentis non fuisset. Qui autem sem-
 per considerant: qui pauor in iu-
 dicio imineat: pennas in rectitu-
 dine conseruant. Unde et apte
 mox subditur. Sub firmamento
autem penne eorum recte alterius ad
alterum. Tunc penne uirtutum recte
 sub firmamento sunt: quoniam bonum
 quod alter habet alteri impendit:
 ut qui terrenam substantiam acce-
 pit: indigentis proximi inopiam
 subleuet. Qui doctrine gratia
 plenus: ignorantias proximi te-
 nebras: uerbo predicationis sue
 illustret. Qui temporalis potestate
 subnixus est: oppressos a uolentis
 releuet. Qui prophetae spiritu
 plenus est: a uita proximi mala
 imminencia bona suadendo decli-
 net. Qui gratiam curacionis ac-
 cepit: in recessione sua saluti infir-
 mancium pie et humiliter impendat.
 Qui a terrenis actibus liber: soli
 deo uacare meruit: pro delin-
 quentibus proximis exoret. Fit autem
 sepe ut qui terrena substantia
 nimis occupatur: orationi nunquam
 uigilet. Et fit plerumque ut is qui
 ad exorandum deum cunctis mundi
 operibus exutus: uacat: sustentationem
 non habeat. Sed dum di-
 ues portigeret uestimentum atque
 alimentum pauperum: et dum pau-
 per orationem suam anime diuitis im-
 pendat: penne aialium recte alte-
 rius ad alterum tenduntur. Nam dum
 ille uerbum michi predicationis exhi-
 bet: et lumine ueritatis ex corde meo
 ignorantie tenebras expellit!

dumque illi ego: quia fortasse a mundi
 huius potentia opprimitur solati-
 um mee defensionis imparior atque
 hinc de uolentis manibus euell-
 lo: uicissim uobis penas nostras
 tendimus: ut nos affectu et ope
 uicario: ex bono quod accepimus tan-
 gamus. Unde bene primus pas-
 tor admonet dicens. Quoniam finis
 appropinquauit: estote itaque pru-
 dentes: et uigilate in orationibus. An-
 te omnia autem mutua in uobis met
 ipsis caritatem continua habentes:
 quia caritas operit multitudinem
 peccatorum. Hospitalis sine mur-
 muracione: unusquisque sicut ac-
 cepit gratiam: in alterutrum illam ad-
 ministrates. Quod apud ezechie-
 lem pena: hoc apud petrum accep-
 ta gratia dicitur. Et quod ille autem
 recte penne alterius ad alterum: hinc
 ecclesie pastor dicit. Unusquisque sic
 accepit gratiam: in alterutrum illam
 administrates. Penne enim nostre
 recte non sunt: si ad utilitatem nos-
 tram solummodo reflectuntur. Sed
 tunc recte fiunt: cum in utilitatem proxi-
 mi diriguntur quod habemus. Qui
 a enim bona nostra non a nobis sunt:
 sed a quo factum est ut essemus:
 tanto a nobis non debemus retinere
 priuata: quanto ea conspiciamus ab
 auctore nostro ad communem utili-
 tatem data. Unde recte petrus a-
 postolus in exhortacione huius
 rei subdidit dicens. Sicut boni
 dispensatores multiforumus gratie.
 Atque adhuc dicit. Si quis loquitur:
 quasi sermones dei. Si quis ministrat:
 tanquam ex uirtute: quam admi-
 nistrat deus. At si aperte dicat:
 humiliter impendite bonum proximis:
 quia scitis uobis non a uobis esse

quod habetis. Quelibet enim pena uirtutis tui ad proximum impartiendo traditur. recta non erit: si humilitate caruerit. Sequitur. Vnūquodque duabus alis uelabat corpus suum: et alterum similiter uelabatur. Quia per corpus actio per alas uero uirtutes signentur: supra iam diximus. Et tunc dicit. sub firmamento autem pene eorum recte alterius ad alterum. querendum est qualiter subditur: vnūquodque duabus alis uelabat corpus suum. Quam rem patenter indicatur: quia et penas alias ad alterum tendebant: et tamen duabus alis corpus proprium uelabant. Quid est hoc nisi quia sic debemus uirtutes quas accepimus aliis impendere: ut et ea in quibus peccauimus non desinamus tunc cogitare et delictum nostrum cotidie per timorem et penitentiam plangere. Quas ei alas quibus corpus uelatur timorem et penitentiam superius diximus. Sic ergo in caritate crescimus ut penas tendamus ad proximos: sic penas tendamus in proximos: ut nunquam desinamus cogitare et plangere nosmetipsos. Penne tendantur iuxta uicia: penne cooperiant corpora. ut de bonis artibus prebeamus exempla: et mala que egimus abscondant a iudicio timor et penitentia. In translatione autem veteri de his alis dicitur. Singulis due uolue et tegentes corpora eorum. In quibus uerbis intelligitur: quia ipse erant pene que iungebantur alterius ad alterum. et ipse que eorum corpora cooperiebant. Quod per figuram bene accipitur: quia ille uirtutes apud omnipotentem deum protegunt: quas ex caritate proximo

impartimur atque coniungimus. Cuius quibus dum concorditer uiuimus: mala que fecimus tegere ualeamus. Diligendo autem proximum ea in quibus prodesse possumus. agere festinemus: et ad alterum tendimus. Hoc autem quod subditur. et alterum similiter uelabatur: in translatione ueteri non habet. Et queri potest: cur postquam dictum est. vnūquodque duabus alis uelabat corpus suum. subiungitur: et alterum similiter uelabatur. Translationes autem septuaginta interpretum. aquile et theodotionis. et symachi solitate perscrutantes: nichil ex his uerbis inuenimus: sed beati hieronimi relegentes agnouimus: quia hanc sententiam in hebreo ueritate ita positam non quidem iuxta uerbum: sed iuxta sensum inuenit. Queritur etenim potest cur postquam dictum est vnūquodque uelabat corpus suum: statim subditur: et alterum similiter uelabatur. Si enim diceret vnū et alterum: loquendi ratio staret. Postquam uero dictum est. vnūquodque. cur additur alterum: cum in unoquoque omnes comprehenduntur. Sed si perfectorum uitam et proficiendum merita distinguimus: et vnūquodque et alterum. non irrationabiliter positum uideamus. Qui enim et sua peccata deflet: et uirtutum penes se ad proximos in exemplo tendunt: proculdubio perfecti sunt. Sunt enim plerique paruulorum. qui eorum lacrimas conspiciunt imitantur: et qui nudi in suis prauitatibus esse potuissent. sanctos uiros considerant uigilantiores: mox que suis prauitatibus irati. attenduntur ut plangant: inflamantur ad penitentiam. atque ut uelare sanctos corpora sua con-

Ad

Ac.

spiciunt: ita et ipsi quoque lacrimarum suarum alis uelantur. **S**e ipsos enim magnis increpationibus ferunt. Cur qui uirtutes non habent. peccata sua numquam deplorant: si et illi plangere non desistunt. qui iam uirtutum penitus per exempla ad primos tendunt: In quibus uerbis necesse est ut qui paruuli adhuc sumus: perfectorum semper uirtutes et lacrimas ante mentis nostre oculos ponamus. **I**mitemur ergo et nos que in illis aspiciamus: ut dum ceperimus per increpationem crescere: possimus ab illo distracto examine mala que fecimus uelare. **I**n assiduis enim fletibus in cotidiana penitentia nostra habemus: sacerdotem in celis qui interpellat pro nobis: de quo bene per iohannem dicitur. **S**i quis peccauerit aduocatum habemus apud patrem ihesum iustum: et ipse est propitiatio pro peccatis nostris. **E**cce exultat animus: cum aduocati nostri potentiam audimus: sed exultationem nostram iterum mordet timor: quia ipse qui pro nobis aduocatus dicitur iustus est. **N**os enim causas iniustitie habemus. **I**ustus autem aduocatus nullo modo causas iniustitie suscipit: nec uerba dare pro iniustitia consentit. **Q**uid agimus fratres carissimi: **S**ed ecce occurrit alio quid agamus? **M**ala que fecimus: etiam defleamus et accusemus. **S**criptum quippe est. **I**n principio iustus accusator est sui. **Q**uilibet etenim peccator. conuersus in fletibus. iam iustus esse inchoat: cum reperit accusare quod fecit. **C**ur enim iustus non sit. qui contra suam iniustitiam iam per lacrimas seuit? **I**ustus ergo aduo-

catus noster iustos nos defecit in iudicio: quia nosmetipsos et cognoscimus? et accusamus? **I**ustos non ergo in fletibus. non in actibus nostris: sed in aduocati nostri allegatione confidamus? qui uiuit et regnat cum deo patre in unitate spiritus sancti deus. **P**er omnia secula seculorum amen.

Explicit omne septim. incipit octaua.

Nod per exempla iustorum multi proficiant: superioris lectionis sine tractatu est. **A**ctus hoc ipsum nobis propheta tertius aperit: cum hinc et que dixerat adiungit. **E**t audiebam sonum alarum: quasi sonum aquarum multarum. **B**olet enim in sacro eloquio. per aquas populi designari. **U**nde per iohannem dicitur. **A**que uero sunt populi. **I**dem uero aquis populi designatur: quia in uita sonum habet extimultu carnis: et cotidie defluit ex detursum mortalitatis. **U**t autem sepe iam diximus: alie animalium sunt uirtutes sanctorum. **Q**uid est quod propheta alarum sonum audit. quasi sonum aquarum multarum? nisi quod ex omnipotentis dei pietate ille alie uirtutum: que in paucis primis sanctis sonabant: iam nunc predicatione diffusa. in multorum populorum conuersatione resonant? **I**ncarnato enim passo. ac resurgente domino paucis fuerunt penitentia animalia: quia rari ualde que celestia desiderarent extiterunt: et uirtutum alis se in altum suspenderent. **S**ed postquam diuinitatis eius predicatio in mundo diffusa est quanta iam paruuli. quanta grauiores

quia fortes iuuenes. quia iherosolimitani.
 quia uerba peccatrices. quia uir-
 gines per fidem. per spem per amorem
 ad celestia euolant. quis dicere quod
 estimare sufficiat. Ecce alarum sonus
 est. qui prius in paucis animabus
 fuit. iam nunc in populo resonat.
 iam nunc in multitudine ad celeste
 desiderium perne uirtutum leuant.
 Bene ergo dicit. Et audiebam sonum
 alarum quasi sonum aquarum multarum.
 quia sicut prefatus sum. ille uirtu-
 tum sonus qui in aure dei prius ex
 paucis sanctis factus est. postmo-
 dum ex aquis multis id est ex inu-
 merabilibus populis est multiplicatus.
S De quo adhuc sono bene additur.
Quasi sonus sublimis dei. Quid
 est quod alarum sonus in sanctis animabus.
 quasi sonus sublimis dei dicitur.
 nisi quod omnipotens deus et ipse im-
 plet mentes sanctorum celestis deside-
 rio. et ipse exaudit impletos. Ipse enim
 creant in sanctorum cordibus amorem.
 et ipse ex amantibus cordibus susci-
 pit precem. Negatione sua petrus
 fleuit amare. sed tunc illic premit-
 titur. quia ihesus respexit petrum. Ve-
 nit maria magdalene post mul-
 tas maculas culpe ad pedes redemp-
 toris nostri cum lacrimis. Sed quis illam
 in se dicitur. nisi qui benigne sus-
 cepit foris. Quis illam ad lacrimas
 urgebat per conuersionem spiritus.
 nisi qui hanc exterius simul cum
 reuertentibus recipiebat adueniam.
 Redemptor igitur noster peccatras
 mulieris mentem et trahebat et
 suscipiebat. ut a culpa liberaret.
 Bene ergo iste alarum sonus. qua-
 si sonus sublimis dei dicitur. quia
 quod quod in sanctorum uirtutibus agit.
 eius est gratie qui menta largi-

tur. Qui recte per prophetam sublimis
 deus esse memoratur. In scriptura
 enim sacra aliquando deus nuncupatur.
 aliquando essentialiter dicitur. In nuncupa-
 tione enim deus dicitur. sicut scrip-
 tum est. Ecce constitui te deum pharao-
 nis. Et sicut moyses ait. Si quis
 hoc uel illud fecerit applica illum
 ad deos. uidelicet ad sacerdotes.
 Qui rursus dicit Dominus enim non detra-
 hes. id est sacerdotibus. Et sicut psal-
 mista ait. Deus stetit in synagoga
 decorum. in medio autem deos discernit.
 Essentialiter autem dicitur deus. sic
 ipse ad moysen ait. Ego sum deus
 patris tui abraham. deus isaac.
 et deus iacob. Unde paulus apostolus
 volens nuncupatum dei nomen
 ab essentiali discernere. de redemp-
 tore nostro locutus est dicens. Quo-
 rum patres ex quibus christus secundum
 carnem. qui est super omnia benedictus
 in secula. Qui enim nuncupatur dicitur
 deus inter omnia. qui uero essen-
 tialiter. deus super omnia. Et ergo
 ostenderet christum naturaliter deum.
 nunc hunc deum trimodo. sed deum
 super omnia esse memorauit. Quia e-
 lectus quisque sicut premissimus. uel in
 exemplo iusticie progando posuit.
 dicit deus potest. sed inter omnia. quoniam
 nuncupatur deus. Christus autem deus
 est super omnia. quia naturaliter deus.
 Que ergo paulus deum super omnia.
 hunc ethiops prophetam deum sublimem no-
 minat. Postquam uero dictum est. au-
diebam sonum alarum quasi sonum a-
quarum multarum. quia adhuc ad
 huc addit. quasi sonus sublimis
dei. enim hoc intelligere possumus.
 quod futurum electis omnibus sumus.
 Alarum ergo sonus sicut diximus
 fuit in predicatoribus sanctis. aqua

cū sonitus inuēns et sequētibz
 pplis. Sed isdem ipse erat quāq; so-
 nus sublimis dei? quia multitu-
 do que ad fidē per sanctos docto-
 res trahitur. quādoq; i celestē pa-
 triā congregatur: ut ibi cū omēs
 sancti sine fine laudent. Et quia
 tunc pfecte corpus redēptoris oīs
 multitudo sanctorū est. iuxta pau-
 li vocē dicentis: ipā creatura libe-
 rabit a seruitute corruptōis in li-
 bertatē glorie filiorū dei: cuiq; ita-
 tūc iheret. ut ei de corruptione.
 q̄ per rationē vitatur. iā nichil i
 suo sancto amore cōtraducat: sed
 unita glorie sui redēptoris fiat
 recte dicitur: quasi sonus subli-
mus dei. Notandū est ergo ordo
 describētis: quia p̄mus sonus
 ex alis aīaliū. qui postmodum
 quasi sonus aquarū multarū:
 ad extremū vero quasi sonus sb-
 limis dei dicit. Quod ei prius p-
 dicauerūt sancti: hoc postmodū
 tenuerūt atq; crediderūt cōuersi
 ad fidē populi: qui ad extremum
 quoq; liberatorū oīm reddāt lau-
 dem i celestia subleuati. Sonus i-
 mag; aīaliū fit sonus aquarū: et
 sonus aquarū fit sonus sublimis
 dei: quia laudē oīpotentis dñi.
 quā prius i mūdo pauci: hanc
 postmodū multi clamauerunt.
 Et quā multi nūc clamant cū
 adhuc i semetipis sua corruptō
 repugnat: hanc i celesti patria
 electi oēs suo iā capiti uniti reso-
 nabūt. Adhuc sanctorū ante
 aīaliū opera uirtutesq; descri-
 buntur cū subdit. Cum ambula-
rent quasi sonus erat multitu-
dinus: ut sonitus castrorū. Si p
 sonitū sublimis dei laus nostri

creatoris i celesti patria designatur?
 mirandū nō est q̄ rursus ad scōz
 opera i hac ad huc vita uiuētū.
 propheticus sermo refunditur.
 quia spūs sanctus i corde prophe-
 tarū quod simul ostendit intus:
 nō simul ciat p linguā foras.
 Aqua quippe sancta qua ppheta-
 tis animus repletur i contempla-
 tione uehementē exuberat: sed q̄
 angustat spiritū oē os hōis id ē
 foramē carnis ad explendā illā
 imensitatē que cōspicitur: modo
 hoc modo illud quod aspicit: profū-
 do lingua variat. Postq; ergo
 sonū alarū. quasi sonū sublimis
 dei eē cōspexit i celis. rursū ad ter-
 rā rediit: et p̄nata quid hic aīa-
 lia agant loquitur: ut illic sūma
 mereant dicens. Cū ambularet
quasi sonus erat multitudis: ut
sonitus castrorū. Cum p̄dicato-
 res sancti mundū p̄dicando et t-
 tendo curauerūt animalia ambu-
 lant: et quia hñ etiā quos colligit
 statim ut crediderūt ad laudē nr̄i
 creatoris exsurgūt: fit sonus q̄si
 multitudis. Et quia i predicacōe
 eadem bellū contra aereas ptā-
 tes sumūt. recte subiūgitur: ut
sonitus castrorū. Cū enī sanctis
 p̄dicatoribz fideles ppli cōiūgiun-
 tur: contra malignos spūs in p-
 tinctu fidei multitudines castrorū
 fiunt. Et dū cotidie fideles quiq;
 celestibz desiderijs replerūt: terre-
 na despiciūt: dura sibi pro amo-
 re supne patrie p̄ponūt: contra
 potestates aereas castra fiunt:
 quia armati fide et bonis ope-
 ribz muniti gradiūtur. Quasi
 enī quibusdā castris spiritualis
 exercitus per paulū dicit. Induite

vos armaturā dei. ut possitis stare
 aduersus insidias diaboli: quia
 nō est nobis colluctatio aduersus
 carnē et sanguinē? sed aduersus
 principes et potētes. aduersus
 di rectores tenebrarū harū: con-
 tra spūalia nequiae i celestibus.
 Et eorum ergo multitudines castra
 fuit: que bellū contra potētes acce-
 ras susceperūt. Unde et sancta vni-
 uersalis ecclesia ita sub specie di-
 lecte describitur: ut dicatur. Dulcis
 es amica mea suavis et decora sic
 iherusalem: terribilis ut castrorū
 aces ordinata. Quia ē iherusa-
 lem patris visio interpretatur. cuius
 nōie patria celestis designat? scā
 ecclesia suavis et decora ut iheru-
 salē: quia eius uita et desideri-
 um uisioni iā patris itime cōpara-
 tur: ut i eo q̄ auctore suū diligit.
 q̄ eius specie uidere cōcupiscat. de
 quo scriptū est i quē desiderat an-
 geli prospicere: per ipā iā amoris
 sui desideria angelis filis dicatur.
 Que quantum deo amabilis effia-
 tur: tantū agitur ut malignis spi-
 ritibus terribilis fiat. Qualiter at
 sit terribilis subiūcta cōparacōe
 ostenditur: id est ut castrorū aces
 ordinata. Quid est autē q̄ sancta
 ecclesia hostibus suis ut castrorū a-
 ctes fit timenda? Non ē a mag-
 no intellectu uacat ista cōparatio:
 et idcirco est subtiliter intuentia.
 Scimus et constat quia castrorū
 aces tūc hostibus terribilis osten-
 ditur: qm̄ sic fuerit cōstupata et cō-
 densata: ut i nullo loco interrupta
 videatur. Nam si ita disponitur.
 ut locus uacius per quē hostis pos-
 sit ingredi dimittatur: profecto iam
 suis hostibus terribilis non ē. Et

nos tū contra malignos spūs spi-
 ritualis certaminis acie ponimus.
 sūmopere necesse est: ut per carita-
 tem semp uniti ac cōstructi per cō-
 cordiā inueniam. Quia quelibet
 i nobis bona opera fuerūt. si cari-
 tas desit: per malū discordie locū
 apitur i acie: unde ad feriendū
 nos ualeat hostis intrare. Antiquū
 uero iunius castitate in nobis
 si sine caritate fuerit nō timet?
 quia ipse nec carne p̄mitur: ut i
 eius luxuria dissoluatur. Absti-
 nentiā nō timet: quia ipse nō a-
 bo utitur: qui necessitate corporis
 nō uigetur. Distributionē ter-
 renarū rerū nō timet. si eadē opi-
 caritas desit: quia diuitiarū sub-
 sidis nec ipse eget. Valde autem
 i nobis caritatem ueram id est a-
 more humilē. quē nobis uicissī
 impendimus timet: et nimis con-
 cordie nre iuudet: quia hanc nos
 tenem? i terra. quā ipse nolens te-
 nere amisit i celo. Bene ergo dicitur
 terribilis ut castrorū aces or-
 dinata: quia electorū multitudi-
 nē eo maligni spūs ptincaunt.
 quo eos per caritatis cōcordiam
 unitos contra se et cōglobatos as-
 piciūt. Quāta autē sit cōcordie
 uirtus ostenditur: tū sine illa uir-
 tutes relique. uirtutes nō esse mō-
 strantur. Magna est enī uirtus ab-
 stinēcie. Sed si q̄s ita ab alimen-
 tis abstinet. ut ceteros i cibo diu-
 dicit: et alimēta eadē que deus
 creauit ad p̄cipiendū cū gr̄arū
 actione fidelibus etiā dapnet. quid
 huc uirtus abstinēcie facta ē nisi
 laqus culpe? Vñ psalmista quoq̄
 nullā esse abstinentiā sine cōcordi-
 a designans. ait. Laudate eum in

tympano et choro. In tympano enim
corum sicam resonat; in choro autem
voces concorditer cantant. Quid ergo
per tympanum nisi abstinentia? quod
per chorum nisi caritatis concordia
designatur? Qui itaque sic absti-
nentiam tenet ut concordiam deserat?
laudat quidem in tympano; sed non
laudat in choro. Et sunt nonnulli
qui dum plus sapere quam natura est stu-
dent; a proximorum pace resiliunt;
dum eos uelut hebetes stultosque con-
tempnunt. Unde per se ueritas ad-
monet dicens. Habete in uobis sal:
et pacem habete inter uos. Ut quisque
habere sal sapientie studet; curare
eum necesse est; quatinus a pace con-
cordie nunquam recedat. Quod uero de
hinc duabus uirtutibus diximus; hoc
de ceteris omnibus sentiendum est. Unde
terribiliter paulus admonet di-
cens. Pacem sequimini cum omnibus et
sanctimoniam; sine qua nemo ui-
debit deum. Quia autem nichil sine con-
cordia deo placeat; ipsa ipse ueri-
tas demonstrat dicens. Si offers
munus tuum ad altare et ibi reco-
datus fueris; quia frater tuus ha-
bet aliquid aduersum te; relinque
ibi munus tuum ante altare; et uade
de prius reconciliari fratri tuo;
et tunc ueniens offeres munus tu-
um. Fite a discordantibus non uult
sacrificium; holocaustum recipere re-
cusat. Hinc ergo pendet; quantum
sit malum discordie; propter quod illud
abiatur; per quod culpa relaxatur.
Quia uero electi semper in caritate
conuicti sunt; et eadem eorum cari-
tas sonum laudis reddit auctori;
malignus uero spiritibus id est an-
tiquis suis hostibus penam idcirco
timoris; recte nunc de penam

animabus dicitur. Cum ambularet
quasi sonus erat multitudinis;
ut sonus castrorum. Nihil autem
ex ortu sancte ecclesie fidei oculos us-
que ad finem mundi tendere; et hinc
eadem castra quomodo ambularet uide-
re. Castra enim multitudines appellantur
exercitus cum in principatu per-
gunt; aut iterum quolibet loco
in itinere demorantur. Castris ergo
uia est; uita presentis seculi omnibus
concorditer uiuentibus sanctis. Alia
autem sunt castra predicantium; qui
illucque colligendis animabus in pro-
prietate laborant. Alia castra conti-
nentium; atque ab hoc mundo recede-
ntium; qui contra malignorum spiri-
tum bella cotidie in corde se preparant.
Alia castra bonorum coniugatorum;
qui uiuentes in timore omnipotentis
dei concorditer sic sibi uicissim car-
nis debitum solunt; ut tamen quod deo de bo-
nis operibus debeant nullatenus obli-
uiscantur. Sed et si qua ut homines
delinquant; hoc incessanter presentibus
redimunt. Quia ergo distincte
fidelium ordines ab ortu sancte ecclesie
usque ad finem mundi concorditer ui-
uentes contra potestates aereas
dimittunt; castra ambulat. Et fit
quasi castrorum sonus; quia in eis
ad laudem omnipotentis dei et uirtutum
gloriam et arma miraculorum sonant.
De sanctis uero animabus adhuc scri-
bitur. Cumque starent; dimittebatur
penne eorum. Stant sancta a-
nimalia; quoniam ea que dei sunt eterna
contemplatione considerant. Sed pen-
ne eorum deponuntur; quia cum alta-
re dei conspiciunt; sue eis uirtutes ui-
lesant. Quod apte exponit; cum
subditur statim. Nam cum fieret
sonus super firmamentum; quod erat

sup caput eorū: stabāt et submit-
 tebant alas suas. Firmamentū
 superius sub intellectu duplici in-
 dicauim⁹ exponendū. Possunt
 enī sicut dictū est firmamenti
 noīe celestes ptates itelligi: et pt
 firmamenti noīe. incarnatus vni-
 genitus per hoc q̄ i natura nra
 ad eternitate firmata ē designā-
 rius ergo qd̄ sentim⁹ de angelis:
 et postmodū de dño angeloz: loqua-
 mur. Ecce enī subditur. Cum fieret
vox sup firmamentū: stabant et
submittebāt alas suas. Quo i loco
 hoc primo sciendū est q̄ submittere
 nō ab inferiora ad supiora tendere: s̄
 a supiora ad inferiora alas deponere
 debet itelligi. ppter hoc qd̄ premis-
 sum est: cū starent dimittebātur
 p̄ne eorū. Querendū est itaq; q̄
 sit vox que sup firmamentū sit. Sed
 eandē uocē melius itelligim⁹:
 si ab ymus ad supiora gradiētes:
 quasi quibusdam passib; ascēda-
 mus. Sicut auditus corpus exta-
 tatur uocē: ita sensus mentis exta-
 tatur intellectu: qui de iterioribus
 agit. Vox ergo ē in mēte: quasi
 quidā sonus itelligenae. Sed sci-
 endū est: q̄ nris sensib; aliqn̄ vox
 carnis loquit⁹: aliqn̄ vox aīe. ali-
 qn̄ vox firmamenti: aliqn̄ uox que
 sup firmamentū est. Nonam⁹ enī
 ante oculos nros q̄ aliqs sit lesus
 ex primo: qui dū ex hūana cogita-
 tione cogitat ut uicē lesioni reddat:
 malū p malo retribuatur: huic vox
 carnis loquitur i mente. Quadū
 diuina mandata p̄cipiāt. bene nos
 facere hīs qui nos oderūt: q̄s q̄s
 male facere odientib; cogitat: in
 eius animo vox carnis sonat.
 Multa terrena cotidie agim⁹: post

hoc ad oracionē redim⁹: attendit
 ad conpūctiōne anim⁹? sed earū
 rerū quas egim⁹ ymagines uersā-
 tur i mente: et itencionē conpūc-
 tionis p̄cedunt i oracionē: et qd̄
 volentes foras egimus: hoc iteri-
 us patimur iuiti: ut quedā cogi-
 tationū fantasmata. mentē per
 ymagines corporeas dispergat
 ne stricte se colligat i oracionē: her
 quoq; vox carnis est. Cum uero
 et ista subicim⁹ atq; ab oculis mē-
 tis cūctas corporeas ymagines ef-
 fugam⁹: ipām i nobis metipsis
 naturā aīe querentes qualis sit.
 que carnē uiuificare potest: sed se-
 metipsā stringere i bonis cogita-
 tionibus sicut desiderat nō potest:
 iuenim⁹ quendā itellētuale spi-
 ritū per acatoris potentā uiuen-
 tem: corpus qd̄ sustinet uiuificatē:
 sed tamen obliuioni subditū. mu-
 tabilitati subiectū: que sepe timor
 affiat: letitia extollit. Ipse itaq; i
 tellētus aīe vox eius est: q̄ sonat
 quod est. Que vox tñ adhuc sub fir-
 mamentō est. Sed transcendentēs
 aīam uocē de firmamentō q̄rimus:
 cū illa sanctorū angelozū innume-
 ra multitudo. i oīpotentis dñi cō-
 spectū qualis sit iuestigam⁹? q̄ sit
 in eis sine fastidio festiuitas ui-
 sionis dei. que letitia sine defectu:
 qui amoris ardor nō crucians sed
 delectans: quantū in eis sit desi-
 deriū uisionis cū satiētatē. et qn̄
 ta satiētas cū desiderio: i quibus
 nec desiderū penā generat. nec
 satiētas fastidiū parit: quomō
 iherendo bñtudinē sunt beati quō
 contēplando semp eternitatem
 sint eterni. quomodo uero luminū
 coniuēti facti sunt lux: quomodo

aspiciētes semp incommutabile
 mutari sūt i commutabilitate
Sed tū ista de angelis cogita
 mus: adhuc vox de firmamē
 to est: nō sup firmamentum.
 Transcat ergo anim? ab ipsis.
 et transcendat omē qd creatū
 est: i solo sui creatoris lumine.
 fidei oculos figat: q vnus viu
 fiet oīa que creauit deus. q u
 biqz est. q ubiqz totus est. q i ar
 cū scriptus et incomprensibilis
 sentiri potest et videri nō potest.
 q nusqz deest. et tamē ab iquo
 rum cogitationibz longe est. q
 nec ibi deest ubi longe est: quia
 ubi nō est per gratiā. adest per
 vindictā? q oīa tangit: nec tū
 oīa equaliter tangit. **Q**uedam
 enī tangit ut sint nec tamē ut
 viuāt et sentiāt: sicut sūt aīta
 isensibilia: quedā tangit ut sūt
 viuāt et sentiāt nec tamē discer
 nāt: ut sūt bruta aīalia: quedā
 tangit ut sint viuāt. sentiāt et
 discernāt: sicut ē hūana et ange
 lica natura: et tū ipē nūqz libinet
 sic dissilis: dissimuliter tangit dis
 similia: q ubiqz p̄sens ē nec iue
 niri p̄t: q stantem seqmur et ap
 prehendere nō valemus. **P**ona
 mus ergo ante mētis oculos q
 illa natura sit. que tenet oīa. i
 plet oīa. circūplectit oīa. sup ex
 cedit oīa. sustinet oīa: nec alia
 ex parte sustinet. aut alia super
 excedit: nec alia ex parte iplet.
 atqz alia circūplectit: sed circū
 plectendo iplet. iplendo circūplec
 titur: sustinēdo supercedit. super
 excedendo sustinet. **H**ui? nature
 potētiā tū strictus i eo cogitat
 anim? vox sit sup firmamentū?

quia i eius intellectu cōspicit: qd
 et angelorū sensū sua incompre
 hensibilitate transcendit. **C**um ergo
 vox sup firmamentū sit. stant
 aīalia. et submittūt alas suas:
 quia sanctorū mētēs tū i creato
 ris sui potētiā. itenta contempla
 tione considerāt: vilescūt corū
 aīo. uirtutes quas habet. et tan
 to sūt apud se hūiles: qnto eis
 illud altū est. qd sup angelos so
 uat. **F**ortasse ei doctores tū tati
 ta mente ceperāt cogitare. que
 sit ineffabilis dei sapiētia q men
 tes homin sine strepitu uerborū
 docet: et quō her eadē si audito
 mētēs nō doceat uox dicentū ba
 tue laborat: sua eis doctrina pro
 tinus uilescit. **Q**uia neqz qui plā
 rat est aliqd neqz qui rigat: sed
 qui incrementū dat deus. **F**ortas
 se pphete sūt: sed tū tanta mente
 considerāt q pphete sic otulosi
 mul oīa diuinitatis misteria penc
 trare nō pnt: qm sicut ait apls.
 ex pte cognoscam? et ex pte ppheta
 mus: i illa imensitate secretorū
 vident. quia parū est omē qd vi
 dent: atqz ex ipa amplitudine
 liūs considerāt: q mun? sit illud
 qd intento otulo quasi p rimas
 uiderūt. **D**eponāt ergo alas suas
 tū sup firmamentū sit sonus. id
 est humilient? eo q apprehendit:
 tū supna cōspiciūt que ab eis cō
 prehendi non pnt. **S**ed eadē scō
 cogitationibz ipsa que habet bo
 na blandiūtur: ut eorū mentes
 i aliqua sui fiducia eleuēt: sed p
 tinus ad occulta dei iudicia recur
 rūt: quō aln ex uirtutibz ad iher
 nū per elationē aurūt: aln ex
 uicis correcti ad celū per humi

R luitate leuant: Unde nos ad hūi-
 litate reuocās pphā: terrer et admo-
 net dicens: Venite et uidete opera
 dñi: terribilis i cōsilis sup filios
 hoūm. Quis eī digne considerate
 ualeat q̄t sup nos terror sit consi-
 liorū dei? qñ et alter ex uirtutibz
 i fine ad uicia: et alter ex uicis i
 uirtutibz cōcludit finē: Quia uir-
 ta salomonis uocē sūt iusti atqz
 sapientes. et opera corū i manu
 dei sunt: et tamē nescit hō utrū
 amore an odio dignus sit: sed oīa
 i futuro reseruatū i cetera. Et est
 uia que uidet hōibz recta: et nouis-
 sima eius ducit ad mortē. Dei i-
 tagz occulta iudicij profunda cogi-
 tare qd est aliud q̄ alas deponē?
 id est iam de nulla uirtute confide-
 sed sub magno timore trepidare?
 Siue enī oīpotentis dei uā conside-
 rāt: siue eius iudicia perpendāt:
 trepidāt ptimescunt. **E**s ergo q̄si
 alas deponere est: uirtutes quas
 habent hūiliare. **S**ic abraham
 alas deposuit: qui cū deo loqui ce-
 pit. puluere se esse cognouit dicens
 loquar ad dñm meū cū sim puluis
 et cinis. **S**ic moyses alas deposuit:
 qui eruditus omī sapientia egip-
 tiorū mox ut uerba dñi audiuit:
 uerba se nō habē doliuit dicens Ob-
 seruo dñe nō sum eloquēs ab heri.
 et nudius tertius. **E**x quo locut⁹
 es ad seruū tuū: tardioris et ipe-
 diaioris lingue sum. **A**c si aperte
 diceret. **P**ostq̄ a te uerba uite au-
 di: confusū me i uerbis prioribz
 cognosco. **S**ic ysaias cuius uita
 dño ad predicandū placuerat: cū
 eundē dominū contēplatus car-
 bone de altari i ore tactus est: ait.
De michi quia tacui: quia uir pol-

luis labns ego sum. **E**cce cū ad su-
 piora subleuatur: sibi met de la-
 biozū pollutiōe displicuit. **N**isi
 enī celestis mūdiciē alta cōspi-
 ceret: esse se uindicabile nō iue-
 nisset. **S**ic loquēte dño iheremias
 clamāt ha. ha. ha. dñe deus et-
 ce nescio loqui: quia puer ego sū
 iuxta enī uerba que audiebat:
 uerba se nō habere cognouerat.
Sic daniel sublimē uisionē uidēs:
 per plurimos dies elanguit et
 egrotauit. **Q**uia hñ qui i uirtu-
 tibus fortes sūt. cū alacoria dei cō-
 spiciūt: i sua iā estimatiōe ihu-
 mi atqz i bealtes fiūt. **S**ic bñs
 iob de quo dñs amicus suus dix-
 it. nō estis locuti corā me rectū
 sicut seruus meus iob: cū uerba
 dei colloquētis audiret respōdit
 dicens. **I**nsipienter locutus sū:
 et que ultra modū excederet scien-
 tiam meā. **E**t paulo post. **P**arce
 me ipe reprehendo: et ago penitē-
 tiam in fauilla et cinere. **Q**ui enī
 qñtū ad hoīes sapienter locutus
 fuerat: loquētem sibi deū audies
 i sapienter se locutū fuisse repre-
 hendit: quia i contēplatione uē-
 sapientie sua ei sapiētia uiluit.
Ad uocē ergo de sup uenientem
 aīalia alas deponūt: quia uir-
 tute dei siue i sua natura cōtep-
 lari requiram⁹? siue i occultis ui-
 dijs iuestigare cogitem⁹? pro-
 eo q̄ eius alta nobis i penetrabi-
 lia sunt: nra nobis. si qua i esse
 bona tredebātur uilestant. **E**t q̄
 i qñtalibet sciencia uolare trede-
 bamur? iuisibile sup nos natu-
 rā. et i penetrabilia eius uidia
 a perpendētes: submissis alis
 hūiliter stamus. **¶** Sequitur.

Et sup firmamentū qd erat in
 minens capiti eorū. quasi aspi-
 tus lapidis saphiri: silitudo
 throni: silitudo quasi aspūs
 hoīs desup. Quid p thronū ni-
 si ille uirtutes angelice designat
 tur: que ipos quoqz angelos dig-
 nitate loci superioris excedūt. Nā
 tū angeli nūqz dicant: et sepe an-
 geli ad amūtiandū quedā hoīb^{us}
 ueniāt: throni nulli ad nūstetū
 nūqz nūsqz legūtur: quia eis lo-
 ge sublimius creator oīm p̄sides.
 Vñ paulus ap̄ls ordies celestū
 agminū. quos ad terrā celum
 raptus uiderat describens ait. Sive
 throni siue dñaciones siue prin-
 cipatus siue ptates: oia p ipsum
 et i ipso creata sunt. Thronos up-
 tur nō eos angelorū ordies dix-
 it: quibz illos prelatos esse cog-
 nouit. Gene autē thronos lapi-
 di saphuro cōparatur: qm lapis
 saphirus acereū habet colorem.
 Virtutes ergo celestū spiritūū. la-
 pide saphuro designātur: quia
 hñ spiritus quibz om̄ps deus al-
 tius p̄sides: superioris loci i ce-
 lestibus dignitate tenent. Sup
 thronū uero silitudo hoīs: quia
 et sup illas uirtutes que et ipos
 angelos antecēdūt: nū est glori-
 a redeptoris. ¶ Notandū ergo: q
 ordo seruatur. Sup aīalia enī fir-
 mamentū. et sup firmamentum
 thronus: sup thronū homo descri-
 bitur: quia et sup sanctos hoīs
 adhuc in hac corruptiōe corpis
 uiuētes angeli: et sup angelos.
 superiores et deo proxime angelice
 ptates: sup potestates uero deo
 proximas. eleuatus est mediator
 dei et hoīm homo xp̄us ih̄us. ¶ Si

uero ut p̄dixim? firmamēta nomine
 mediator dei et hoīm. pro assumpta
 hūanitate debet itelligi: quia s̄b
 vnius noīs appellatione solent
 prophete spiritu multa sigre:
 vox sup firmamentū facta est. qz
 sup baptizatū dñm. de celo sonu-
 it dicens: tu es filius meus dilec-
 tus i quo michi complacui: uel si-
 cut per aliū euāgelistā dicitur:
 hic est filius meus dilectus: i quo
 michi cōplacui. Queram? ergo
 quō hanc uocē aīalia audiūt: et a-
 las deponūt. Abba autē propheta
 requisitus dicit. Dñe audiui au-
 ditū tuū et timui: considerauī o-
 pera tua et expaui. Quid est qz
 pater de filio loquitur dicens: i quo
 michi cōplacui: Oīs qui p peni-
 tentiā corrigit aliqua que facit:
 eo ip̄o quo penitet se sibi displicu-
 isse inditat: quia emendat qd
 fecit. Et quia om̄ps pater sicut
 itelligi ab hoīb^{us} poterat: huma-
 no modo locutus est de peccatorib^{us}
 dicens. Penitet me fecisse ho-
 minē: sicut terrā deleuit. quasi
 sibi met displicuit i peccatorib^{us}
 quos creauit. In solo autē sibi
 unigenito dño n̄o ih̄u xp̄o cō-
 placuit: quia hūc itē: hominē
 hoīm eū creasse nō penituit. i
 quo peccatū nullū oīno iuenit.
 sicut de illo p psalmistā dicitur.
 Iurauit dominus et nō penite-
 bit eū: tu es sacerdos i eternum.
 In solo ergo sibi redeptore n̄o cō-
 placuit pater: qui in eo solo nō
 iuenit culpā: i qua se reprehēn-
 dat quasi per penitentiā. Hūc
 itaqz aīalia uocē sup firmamē-
 tū audiāt et ptimescant: quia
 si solus sine peccato est. i eius iūo

tentia aspiciunt. in quibus cotidie
 delinquit. que necesse est ut iocul-
 santer defleant. Considerat quoque:
 quia et ipse auctor vite sine passio-
 nis dolore. ex hac vita non erit.
Et ergo hec vox super firmamentum
 facta est: quia omnipotentis patris
 sententia etiam de morte ac resur-
 rectione unigeniti processit. Sed
 cum vox super firmamentum fit. statim
 aialia et submitunt alas suas?
 quia sancti quoque cum ipsum quoque un-
 genitum in hoc mundo flagellatum
 conspiciunt: deponunt si quid de su-
 is meritis presumunt. Nam si ipse
 hinc sine flagello non erit. qui si-
 ne peccato uenit? quomodo flagellus dig-
 ni non erit qui hinc cum peccato uene-
 runt? Ipsum ergo firmamentum quod
 est super caput aialium. id est quod trans-
 cendit mentes iustorum habet super
 se vocem: quia redemptor nosse eam
 quam cum patre disposuit ex diuini-
 tate sententiam protulit in carne: quam
 audientes iusti terrentur: et omnem
 de suis uerbis presumptionem deponunt.
Quibuslibet enim uirtutibus polleant
 quod digna est uita peccatorum: si et uer-
 ba eius pro nobis flagello subiaccu-
 it. que subdita nulli peccato fuit. Sed
 ecce grauis nobis questio oritur
 cum dicitur. Quia super firmamentum
 quod erat iuniones capiti eorum: quasi
 aspectus lapidis saphiri: similitudo
 throni. Si enim per firmamentum dominus?
 et si per lapidem saphirum. et similitudinem
 throni summe ille potestates angelice
 figuratur: quomodo super firmamentum
 id est super dominum esse credende sunt. cum
 mox subditur. et super similitudinem
 throni. similitudo quasi aspectus hominis
 desuper. Nam si ut dictum est fir-
 mamento exprimitur dominus: et rur-

sum homo accipit dominus? qua ratione
 potest intelligi. et ipse super thronum. et
 ipse sub throno. Sed astrictos huius
 questionis nodos ipse soluit de quo
 loquimur: quia status sancti spiritus
 ea que clausa sunt aperit. Incar-
 natus enim unigenitus patris per
 hoc quod homo factus est. infra ange-
 los fuit: sicut de eo scriptum est: mi-
 nuisti eum paulominus ab angelis.
Resurgens autem ascendens in celos omnibus
 angelicis potestatibus presidet: sicut de illo
 rursum ibi scriptum est. Omnia subiaccit
 sub pedibus eius. Et sicut ipse ait.
Data est michi omnis potestas: in celo et
 in terra. Firmamentum ergo sub throno
 et homo super thronum est: quia per humane assump-
 tionem nec et ipse sub angelis natus est: et ipse
 est super angelos exaltatus? quia post
 resurrectionis exaltaret gloriam:
 diuinitate super angelos fuit. Sed
 tamen angelis uerdictum est. humanita-
 te minoratus est: ex qua et morti
 subiaccit. **A**st postquam morte resur-
 gendo calcauit: humanitatem suam
 etiam maiestatis angelorum suppo-
 suit. Prius itaque thronus super
 firmamentum. et post homo super thro-
 num uisus esse describitur: quia hu-
 mani generis redemptor. humanita-
 tem quam descendendo sub angelis as-
 sumpsit: ascendendo super angelos
 exaltauit. **E**rit uero factum eum sub
 angelis dicimus: sicut factum sub
 lege predicante apostolo audimus. Assump-
 tum ergo humanitatem sub angelis ac-
 cipimus: pro ea minoratioe in qua
 dignatus est apparere. Nam mox
 ut uerbum caro factum est: mox deus
 homo potestate super angelos fuit. De
 ipso ante passionem scriptum est. **E**cce
 angeli accesserunt: et ministrabant
 ei. Sed tamen ut humanitatis eius ihu-

mitas monstraretur; rursus de eo
 scriptum est. Apparuit ei angelus de
 celo confortans eum. In documento ergo
 utriusque nature. huic angeli mis-
 trare: et angelus confortare descri-
 bitur. Unus quippe in utraque natu-
 ra: quinquidem deus ante secula
 exiit: homo factus est in fine seculorum.
 Cui tamen et ante passionem suam
 et angeli ministrant: et hunc angelus
 confortat. Post passionem uero atque
 resurrectionem eius. huic angelum
 ministrare possunt: sed confortare iam
 humilio possunt. Quia sicut predictum
 est. et si prius firmamentum sub th-
 rono apparuit: iam tamen homo su-
 per thronum est. In cuius persona ut
 propheta sanctus adunationem utri-
 usque nature se uidisse ostenderet:
 prius adiunxit. Et uidi quasi spe-
ciem electri. Quid est quod aspectus
 hominis uidetur in throno. quasi spes
 electri: nisi quod in electo sicut longe
 supra diximus. aurum argentumque
 misceatur: ut res una ex duobus
 metallis fiat: in qua et per argen-
 tum auri claritas temperatur. et per
 auri claritatem spes clarescat argen-
 ti. **Ab.** In redemptore autem nostro utroque
 nature. id est diuinitatis et humani-
 tatis inconfuse atque inseparabiliter
 subiecti sunt unite: ut per humanita-
 tem eius. diuinitatis claritas nostris
 potuisset oculis temperari: et per
 diuinitatem humana in eo natura
 claresceret: atque exaltata fulgore
 ultra hoc quod creata fuerit haberet.
 Ipse uero aspectus hominis super thronum
 et species electri quam uidit. qualis
 ei apparuerit: adhuc describendo
 subiungit. Velut aspectus ignis in-
trinsecus per arcum. a lumbis
eius et desuper: et a lumbis eius
usque deorsum. quasi speciem ig-

nis splendentis in arcu. Quid
 est mediator quod dei et hominum hominis
 ihesus a lumbis et desuper. aspectum
 ignis intrinsecus per arcum habere
 describitur: et a lumbis et deorsum
 sicut speciem ignis splendentis in
 arcu. Inuestigandum namque est.
 quare a lumbis et desuper ignis intri-
 secus. nec tamen splendentem ignem
 habere narratur: a lumbis uero et
 deorsum habere speciem ignis dicitur.
 non tamen hunc habere intrinsecus.
 memoratur: quia et splendentem
 et in arcu hunc habere describit.
 Quid enim lumborum nomine: nisi pro-
 pagatio mortalitatis exprimitur. Prop-
 ter quod et de leui dicitur. quia ad
 hunc in lumbis patris erat: cum mel-
 chisedech occurrit abrahe: De lumbis
 uero abrahe. uirgo maria ex-
 nit: in cuius utero unigenitus pa-
 tris. per spiritum sanctum incarnari
 dignatus est. ex qua incarnatione
 uniuerso innotuit mundo deus: sic
 per psalmistam dicitur. Attingere
 gladio tuo arca femur tuum pote-
 tissime. Gladium etenim arca femur
 potentissimus supersit: quia sermo
 predicatiois illius ex incarnatione
 conualuit. Quid uero iste ignis de-
 signat. nisi ardorem sancti spiritus: qui
 corda que repleuit incendit. De quo
 ipsa ueritas dicit. Ignem ueni mit-
 tere in terram. Quid est ergo quod in as-
 pectu hominis qui prophete apparuit
 a lumbis superius intrinsecus. sed
 non in arcu ignis ardet: nisi quod
 ante incarnationem unigeniti redem-
 ptoris nostri. sola intra se uideri ardo-
 rem amoris habuit. post incarnati-
 onem uero illius in arcu ignis
 resplenduit: quia in uniuerso mun-
 do gentibus claritatem sancti spiritus

effudit: prius ergo intrinsecus ig-
 nis erat: sed splendor non erat: quia
 spiritus sanctus in multis quidem patribus
 iudea replebat: sed ad notitiam ge-
 nium necdum lumen eius emittuerat.
 A lumbis uero eius et dorsum ignis
 in circuitu splendet: quia postquam de
 uirgine carne sumpsit: in humano
 genere longe lateque spiritus sancti do-
 na dilatauit. Et notandum quod iste ig-
 nis a lumbis superius per circuitum
 esse describitur: non extrinsecus sed
 intrinsecus: quia amoris flamma si-
 cut dictum est in electis spiritualibus
 uiris ubique suis finibus iudea imple-
 nit: nec tamen exhibebat extrinse-
 cus: quia se in multitudine gentium non
 dilatauit. Que ardoris flamma vi-
 sa est postmodum in circuitu splende-
 re: quia per mundi cardines in uniuersis
 gentibus omnipotentis dei regni amor
 extenderet. Erat ergo prius ignis in-
 trinsecus cum iacob diceret: salutem
 tuam expectabo domine. Quod enim salutem
 diamus latine: hoc uerbo hebraico
 ihesus dicitur. In quo uerbo beati ia-
 cob mens ostenditur: quomodo ihesu de-
 siderio ardebat: quem se moriens ex-
 spectare prohibebat. Ardebat ignis
 cum moyses diceret: si inueni gratiam
 in conspectu tuo: ostende michi tenet
 ipsum ut videam te. Ardebat ignis
 in mente cum dauid diceret: Bituit
 anima mea ad deum uiuum: quoniam ueniam
 et apparebo ante faciem dei. Qui in
 incarnatione uerbi desiderans ait.
 Ostende nobis domine misericordiam
 tuam: et salutare tuum da nobis. Ar-
 debat ignis cum symeon de corrup-
 tione presentis uite exire desiderans.
 audiuit non prius se visurum mortem:
 nisi prius uideret christum dominum. Sed et
 te iam ignis iste quasi sub lumbis

extrinsecus resplendet: quia uniuersa
 gentilitas incarnationi dei est amore suc-
 censa. Quod tamen intelligi et aliter
 potest. Quia redemptor noster deus
 dominus ihesus christus per humanitatem suam
 hominibus innotuit: quia per diuinitatem
 notus angelis: et ante incarnationem
 fuit. Nobis ergo a lumbis
 intrinsecus resplendet in circuitu: cuius
 ignis intrinsecus a lumbis su-
 perius ardet in celo: quia illi celestis
 patris spiritus cum in diuinitate con-
 spicitur: et amoris eius ignibus
 attenditur. Nos uero qui hunc ex
 assumpta humanitate diligimus:
 adhuc in hac corruptibili uita po-
 siti: splendorem ignis a lumbis foris
 habemus. Unus itaque super thronum
 est: super lumbos ignem intrinsecus ha-
 bens in angelis: et sub lumbis in
 circuitu habens in hominibus: quia
 in omne quod ab angelis amatur: per
 omne quod ab hominibus desideratur: u-
 nusque est qui in cordibus ardet amatum.
 Hinc est quod magne ille prelatos
 angelice seraphim id est incendium
 nominantur. Hinc de ipso omnium cre-
 atore scriptum est. Deus noster ig-
 nis consumens est. Ignis enim deus
 dicitur: quia flamma amoris sui
 incendit mentes quas replet et id
 circo seraphim incendium dicitur:
 quia prelatos ei proxime in celis ineffabili
 amoris eius igne succen-
 se sunt. Ex hoc igne succensa in
 terra ardent corda iustorum hoc igne
 calefacta ad penitentiam rede-
 unt corda peccatorum: que inflammata
 uehementer timorem in amorem
 uertunt. Nam que prius calescere
 metu ceperant: postmodum igne a-
 moris flagrant: et quia eius membra
 sunt angeli electi in celo: eius

nēbra sūt cōuersi hoīes ī terrā. v
 nus homo est qui et super lumbos
 ardet ī inferis: et sub lumbis ī
 feruis ignis sui splendorē in ar
 cuitu emittit. Quia et angelos
 suos ad amorē suū per diuinita
 tem tenuit: et hoīes ad sancti ar
 dors sui desiderū ex hūanitate re
 uocat. **¶** Sequitur. **Velut aspectus**
arcus: tū fuerit ī nube ī die pluui
e. Arcū inter se atq; hoīes ī signo
 posuit: ut ultra mundū diluuiū
 nō deleret dicens. Arcū meū po
 nam ī nubibz: et erit signū fede
 ris iter me et terrā. Cumq; obdur
 ero nubibz celū: apparebit arcus
 meus ī nubibz: et recordabor fe
 deris mei vobiscū. Unde et ī arcu
 eodē color aque ignis qz simul
 ostendit: quia ex parte est ceru
 leus: et ex parte rubicundus: ut
 utriusq; iudicij testis sit: vnius
 uidelicet faciendi: et alterius facti
 sed nequa q̄ ulterius faciendi: q̄
 mūdus quidē iudicij igne crema
 bitur: sed aqua iā diluuiū nō dele
 tur. Quid est autē q̄ splendentē
 ignē a lumbis hoīs throno pside
 tis: sicut aspectū arcus tū fuerit
 ī nube ī die pluuię pphā cōspexit:
 Quia enī per ignē sicut dictū est
 ardor sancti spiritus designatur:
 q̄ similitudo est arcus et spūs: ut ig
 nis qui apparuit quasi aspectus
 arcus apparuisse dicitur. Sed si
 ipi quā p̄dixerim? visioni arcus
 intendim?: quō arcus significet
 spm̄ videm?. In arcu enī sicut p̄e
 fatus sum aqua et ignis apparēt:
 et post mediatoris aduentū eo uir
 tus spūs sancti ī hūano genere
 claruit: quo electos dei et aqua
 baptismatis lauit: et igne diu

ni amoris incendit. Quasi enī ad
 mixto colore simul aque et ignis
 quidā arcus ī nube ad p̄p̄tationē
 ponitur: tū ueritas dicat. Nisi q̄s
 renatus fuerit ex aqua et spū sc̄o:
 nō p̄t intrare ī regnū dei. Quia
 arcus ī nube ē in die pluuię: q̄
 in dñica incarnationē ī effusione p̄e
 ditanoīs ostenditur: ut ad ueniā
 corda credentū dño parētē reuo
 centur. Nubē enī redeptoris carnē
 nō īconueniēter accipim?: de qua p̄
 psalmistā dicit: Qui ponis nubem
 ascensū tuū. Nubē quippe ascensū
 posuit: quia h̄is is qui in deitate
 ubiq; est: ī carne ad celsa ascendit.
¶ Expleta uero om̄i mystica uisio
 subiūgit. **Hic erat aspectus splendo**
ris per yrū: et hec uisio similitudinis
glorie dñi. Quid enī in uniuerso
 mūdo spūs sanctus agat: aspiciēs
 ait. Hic erat aspectus splendoris per
 yrū. Que uero iterius eiusdē sp̄s
 sancti gloria maneat: cōsiderare uo
 lens: sed sicut erat nō ualens: sub
 iūgit. **Et hec uisio similitudinis glorie**
dñi. Non enī ait uisio gl̄e: sed similitu
 dinis glorie: ut uidelicet ostenda
 tur: quia quālibet se ītentōe nēc
 hūana tetenderit: etiā si iam san
 tias p̄maginū corporalū a cō
 gitatione cōpescat: si iam oēs cir
 cūscriptos spūs ab oculis cordis a
 moueat: adhuc tamē in carne mor
 tali posita: uidere gloriā dei nō uale
 sicut est: sed q̄d̄ de illa est q̄d ī men
 te resplendet: similitudo et nō ipsa est.
 Unde et ille predicator qui raptus
 ad tertū celū fuerat: dicebat. Uide
 mus nūc per speculū in enigmate.
 Quia ī re nō despicenda nobis q̄s
 tio oritur: quō iohānes euāgelista
 tū ex̄gn miracula redeptoris n̄i.

uideoꝝ perfidia. etiã ex uerbis pphē
 tus descripsisset. adiungit dicens.
 Hec dixit ysaias. qñ. qñ uidit glām
 eius; et locutus ē de eo. Et si ezechiel
 nō gloriā. sed glorie similitudinem
 uidit? qd est q iste similitudinē glorie
 et ille eius gloriā uidisse describit?
 Sed cū iohēs euāgelista prius mi-
 racula redēptoris nr̄i narrauit. at
 q̄ ifidelitate uideoꝝ postmodū sub-
 didit: hanc eiusdē redēptoris nostri
 gloriā que ī mūdo apparuit. ysaiā
 uidisse manifestat. Om̄e enī qd in
 terra mirū diuinitus agitur glā
 oīpotentis est: et eius gloria ī oībz
 factis uidetur. Ysaias ergo eius glo-
 riam ī terra uidit. ezechiel uero et
 gloriā in celo sicut ē uidere nō potu-
 it. quia aliter est gloria eius in rebz
 factis: atq; aliter ī semetip̄o. Hec er-
 go eius gloria que ī rebus est uideri
 potest: illa uero que ī semetip̄o ē uide-
 ri nullomō nisi per similitudinē p̄t.
 Sed si ad eandē similitudinē glorie ul-
 subleuatus portari pphētā potuit:
 agnoscamus. **¶** Sequitur. Et uidi:
 et cecidi in faciem meā. Quid ergo
 de hoc uideret. si ita ut est eius glo-
 riā uidisset? qui similitudinē glorie
 illius uidens sed ferre nō valens ce-
 cidit. Qua ī re cū magno merore
 pensare. cū lacrimis considerare
 debem? in quāta miseria et īfirmi-
 tate cecidimus? quia ip̄m bonū fer-
 re nō possum? ad qd creati sumus.
¶ Est tamē et aliud qd de pphē fac-
 tis considerem? ī nobis. Prophe-
 tū enī mor ut glorie dñi similitudinē
 uidit. ī faciem cecidit. cuius similitu-
 dinē quia nos p sp̄m ppheticū uidere
 nō possum? hanc assidue cognos-
 cere et sollicitē contēplari. ī sacro e-
 loquio. ī celestibz monitis. ī precep-

tis spiritualibz debemus. Qui cū aliq̄
 de deo rōspiciamus. in facie nostrā ca-
 dimus? quia ex malis erubescimus:
 que nos memimus ppetrasse. Ibi
 enī cadit homo: ubi confunditur.
 Unde et paulus quasi quibusdam
 ī facie iacentibz dicebat. Quē ergo
 fructū habuistis tūc ī illis. ī quibz
 nūc erubescatis. Ecce celestis gratia
 e dono largiente. obuolutū misteri-
 is. libri uictū in ezechiel pphētā dis-
 cussimus? et dicta multa morali-
 ter differētes: volantē pphētē the-
 oricā. ad terrā traximus? ut que
 prius paruuloꝝ animo mihi
 nichilq; similiū uolabat: sed non
 leuabat? iā nūc ab eis legatur et
 cognoscatur: euolet et legat. Aga-
 mus ergo gratias redēptori nr̄o q
 spiritali alimēto nos refiat? quia
 panis uiuus descendit de celo. et
 dat uitā mūdo: qui uiuit et regit
 cū p̄ce et spū sc̄o deus? ī sc̄da sc̄loꝝ
 Amen. **explicit omelia octa: ita**

Nonā p̄ti nona
 libri ī ezechiel
 propheta nūq̄
 nus obscurita-
 tibz in q̄busdā
 misterioꝝ no-
 dis ligatū. in
 omelia octo.

deo nr̄o dño ihu xpo largiente dis-
 cussim? iā nūc planiora sūt et nu-
 nus difficilia que sequuntur. Et ca-
 ritati itaq; vestre colloquim̄ eidem
 oīpotenti deo grās referētes? quia
 post tot opata siluarū tandē teti-
 ad campos exiim? ī quibz libe-
 ris gressibz locutiois nr̄e itrepidū
 pedem ponam? Ecce enī postq̄ p-
 pheta similitudinē glorie dñi contēp-
 latus ī facie suā cecidit: adiungit.

dk

A

Et audiui vocem loquentis: et dixit
 ad me. Fili hominis sta super pedes tuos:
et loquar tibi. Vbi adhuc subdit.
Et ingressus est in me spiritus postquam lo-
cutus est michi: et statuit me super
pedes meos. Ecce diuina vox iate
 ti prophete iussit ut surgeret. Sed
 surgere oino non posset: nisi hinc
 oipotentis dei spiritus intrasset. Quia
 ex oipotentis dei gratia ad bona
 opera conari quidem possumus: sed
 hec implere non possumus: si ipse non
 adiuuat qui iubet: sicut sanctus pau-
 lus cum discipulos admoneret dicens.
 cum metu et tremore vestram ipsorum salu-
 tem operamini: illud in eis hec ipsa bona
 quod operaretur adiuuaret dicens. Deus
 est enim qui operatur in vobis et velle
 et perficere: per bonam voluntatem. Hinc
 est quod ipsa veritas discipulis dicit. Si
 ne me nihil potestis facere. Sed
 in his considerandum est si bona nostra
 oipotentis dei dona sunt ut eis ali-
 quid nostrum non sit. cur nos quasi pro
 meritis. eternam retributionem que-
 rimus. Si ita autem nostra sunt ut oipo-
 tentis dei dona non sunt. cur ex eis oip-
 potenti deo gratias agimus? Sed sci-
 endum est quod mala nostra solummodo nostra
 sunt: bona autem nostra et oipotentis dei et
 nostra sunt: quia ipse aspirando nos pro-
 uenit. ut velimus: qui adiuuando
 subsequitur. ne iam iterum velimus:
 sed possumus implere que volumus.
 Preueniente ergo gratia et bona vo-
 luntate subsequente: hoc oipotentis
 donum fit nostrum meritum. Quod be-
 ne paulus breui sententia explicat
 dicens. Plus omnibus illis laboravi. Et
 ne uideretur uirtuti sue tribuisse
 quod fecerat: adiuuauit. Non autem ego sed
 gratia dei meum. Quia enim celesti
 dono preueniens est: quasi alienum

se a suo bono opere cognouit dicens:
 non autem ego. Sed quia preueniens
 gratia liberum arbitrium fecerat in bo-
 num: quod libero arbitrio eandem gra-
 tia est subsecutus in opere: adiuuauit.
 Sed gratia dei meum. Ac si diceret. In
 bono opere laboravi non ego: sed et ego.
 In eo enim quod solo domini dono preueniens
 sum: non ego. In eo autem quod dono vo-
 luntate subiectus: et ego. ¶ His igitur
 breuiter continetur pelagium et cele-
 stinum dicitis: ad exponendum ordinem
 redeamus. Fili hominis sta super pedes
tuos: et ego loquar tibi. Notandum
 est nobis ordo locutionis et operis: quod
 prius similitudo glorie domini apparet.
 ut deiciat: postmodum alloquitur. ut
 eleuet: deinde super abundantem gratiam
 spiritum mittit ac leuat: et supra pe-
 des statuit. Nisi enim aliquid de eterni-
 tate in mente uiderem: nunquam in facie
 uiam penitendo caderem. Sed iam
 iacentes uox domini consolatur: ut opere
 surgam. Quod cum nos facere nostra uir-
 tute non possumus: ipsius ergo nos
 spiritus implet et leuat et supra pedes
 nostros statuit: ut qui pro in penitentia
 pro culpa iacuumus: recte postmodum
 in bono opere stemus. Sed stans pro-
 pheta quod audierat adiungit. Et audi-
ui uocem ad me loquentem et dicentem.
Fili hominis mitte ego te ad filios israel
ad gentes apostatras: que recesserunt
a me. Sic propheta describit sua:
 ut significet nostrum. Nam quid est
 hoc quod iacenti dicit. Sta super pedes
tuos: et loquar tibi. Qui enim iace-
 ti loquatur: cur non se nisi stanti pro-
 mittit esse locuturum? Sed sciendum
 quod alia sunt que iacentes: alia que
 stantes audire debeamus. Iacenti enim
 dicitur ut surgat: stanti autem pre-
 cipitur ut ad predicationem proficiat.

debeat. Adhuc enim nobis in infirmitatis confusione iacentibus, preberi non debet auctoritas predicationis? sed cum iam in bono opere surgimus, cum iam recte stare ceperimus: dignum est ut ad laudandos alios in predicatione mitti debeamus. Stans ergo propheta visione spiritalem uidit: et cecidit. Cades uero ammonitionis uerba suscepit: ut surgeret. Surgens autem preceptum audiuit ut predicaret. Nam qui adhuc ex superbie uertice stamus? cum iam de cecinitatis timore aliquid sentire ceperimus: dignum est ut ad penitentiam cadamus? et cum infirmitate nostram subtiliter agnoscetes humiliter iacentis: per diuini uerbi consolationem surgere ad fortia opera iubeam. Et cum iam in bonorum operum soliditate subsistimus: necesse est ut unde nosmetipsos correximus: inde predicantes et alios leuemus. Inuenti ergo non precipitur ut ad predicationem pergamus: ne infirmus quisque hoc quod uerbo edificare potest: opere destruat. Unde recte per psalmistam dicitur. **F**ouit me de lacu miserie et de luto fecit: et statuit supra petram pedes meos et direxit gressus meos. et inuisit in os meum tantum nouum: in domino. Prius enim de luto prauitatis educitur: ut eius pedes per fidem in petra solidentur. **S**ed quia rectam fidem rectam subsequi debet operatio: et gressus eius directi sunt: ut post directionem gressuum. id est perfectio nem boni operis in ore accipiat etiam tantum noue predicationis. Sic et saulus dum superbus damascum pergeret: redemptoris uoce prostratus iacuit: et qui predicator futurus erat. non tamen mox ut predicaret quod uiderat audiuit: sed ei iacenti dicitur. **I**ngredere ciuitate:

et dicitur tibi quod te oporteat facere. **I**acens ergo solum audire potuit: ut surgens disceret quod audiret. **S**urgens uero hoc quod didicit et que cognouerat: predicaret. **S**ed querendum nobis est cur ezechiel et paulus in facie ceciderunt: et de ascensore equi. id est de eo qui in huius mundi gloriam eleuatus est dicitur. ut cadat eius ascensor retrororsum de persecutoribus domini scriptum est. **A**bierunt retrorsum et ceciderunt in terram. **Q**uid est hoc quod electi in facie et reprobi retrorsum cadunt: nisi quod omnes qui post se cadunt. ibi procul dubio cadunt ubi non uident. **Q**ui uero ante se ceciderunt: ibi cadunt ubi uident. **I**niqui ergo qui in inuisibilibus cadunt post se ceciderunt: quia ibi corruunt ubi tunc eos quod sequitur uidere non possunt. **I**usti uero qui in istis uisibilibus eriguntur quasi in facie modo cadunt: quia timore circumscripti: uident atque humiliantur. **N**otandum uero quod dicitur. mitto ego te ad filios israel ad gentes apostatrices: que recesserunt a me. **S**icut enim duobus modis a deo receditur: ita duobus modis apostate homines fiunt. **N**am unus quisque a conditore suo aut fide recedit. aut opere. **S**icut ergo qui a fide recedit apostata est: ita qui ad peruersum opus quod deseruit. recedit ab omnipotenti deo apostata absque ulla dubitatione deputatur: etiam si fidem tenere uideatur. **U**num enim sine altero prodesse nichil ualet: quia nec fides sine operibus. nec opera adiuuant sine fide: nisi fortasse pro fide percipienda fiant: sicut cornelius ante pro bonis operibus meruit audire quod fidelis existeret. **Q**uia ex recolligitur: quia bona opera pro fide percipienda faciebant. **N**am tui ab angelis dicitur. orationes tue et elemo-

F

G

sine tue. ascenderunt in memoriam in conspectu dei. et mox pro eadem ascensione precipit: ut ad symonem mittatur: qui ei veniens predicare debent: constat quia hoc petiit. unde meruit exaudiri. **¶** Sequitur: patres eorum preuaricati sunt pactum meum usque in diem hanc: et filii dum facie et idomabili corde sunt. ad quos ego mitto te. Ecce est una culpa superbie: quia preuaricati sunt pactum meum: ecce altera obstinationis: usque in diem hanc. **¶** Ecce iniquitate filiorum culpa grauis impudentie quia dura facie: quoniam mala que faciunt iam non erubescunt: et nunquam post culpas ad penitentiam redeunt: quia idomabili corde sunt. **¶** Cum vero tante prauitatis tantisque obstinationis sint homines ad quos propheta mittit: quos non videat quia persona prophete a tam pueris hominibus despici valeat. **¶** Sed ecce auctoritas persone tribuitur: tunc subditur. **¶** Et dices ad eos. Hec dicit dominus deus. **¶** Ac si aperte diceret: Quia ex te despiceris: ex mea voce necesse est ut loquaris. **¶** Et ne contempnaris ipse qui mittetis: uerba mea proferens ostende qui misit. **¶** Sequitur. Si forte uel ipsi audiant: et si forte quiescant: quia domus exasperans est. **¶** Dum constat quia omnipotens deus sciat mandandum ualde est cur dicitur: si forte audiant: et si forte quiescant. **¶** Quia propter sciendum nobis quod ista dubitatio locutionis dei non ex ignorantia: sed ex aliqua significatione descendit. **¶** Nam quis nesciat: quod qui fecit et videt omnia. omnia sciat: **¶** Et per semetipsum ueritas in euangelio de antichristi predicato ribus dicit. Dabunt signa magna et prodigia. ita ut in errore ducantur. si fieri potest etiam electi. **¶** Cur hoc sub dubitatione dicitur: tunc quod futurum

sit a domino prestatur: **¶** Unum uero ex duobus est: quia si electi sunt. fieri non potest. **¶** Si autem fieri potest: electi non sunt. **¶** Et tamen dicitur: ut in errore ducantur si fieri potest. etiam electi. **¶** Ita ergo domini sermonis dubitatio ex electorum cordibus designatio temptationis fuit. **¶** Quia qui electi sunt ad persistendum: per signa predicatorum antichristi temptabuntur ad cadendum. **¶** Per hoc quod dicitur. si fieri potest. hoc exprimitur: quod electi in corde temptabuntur. **¶** In tantum enim: sed non cadunt. **¶** Dicit enim si fieri potest. quia trepidabunt: et tamen dicuntur electi quia non cadunt. **¶** Dubitatio itaque sermonis a domino in electis exprimit temptationem antichristi: quos et electos nominat: quia certum est quod in fide et bono opere persistent. **¶** Unde hoc quoque dicitur. si forte audiant: et si forte quiescant. **¶** Per hoc enim quod dicitur. si forte: quia ex magna multitudinem pauci audituri sunt demonstrat. **¶** Per dubitationem igitur sermonum dei. quod aliud significatur: nisi paucitas auditorum. **¶** **¶** Notandum uero quod postquam mala parentum defunctorum dixerat: mittens prophetam ad filios dicit. **¶** Si forte uel ipsi audiant: et si forte quiescant. **¶** Quid est dicere uel ipsi: nisi quia eorum patres. qui in culpa defuncti sunt. audire noluerunt. **¶** Pensamus ergo que uirtus sit in hoc domini sermone defectu: ut dicat. si forte uel ipsi audiant. **¶** Nobis hoc. nobis aperte dicitur. qui afflicti. obsessi. coacti. omnia que in mundo habuimus bona perdidimus: urbes ciuitas. euerisa castella. depopulatos agros. suffossas ecclesias: et tunc adhuc parentes nostros ad iniquitatem sequimur: ab eorum elatione quam uidimus non mutamur: et illi quod inter gaudia: nos uero quod est gra

uis inter flagella peccam? Sed ecce
 omnes deus iniquitates iudicatis. iam
 priores nos abstulit. iam ad iudi-
 cium uocauit: nos adhuc ad penite-
 tiam expectat. nos ad reuertendum
 sustinet. et qui in illis iam iudicium ex-
 erant. nobis sue patientie longani-
 mitate progat: ne cum nostris nos prio-
 ribus perdat. dicens. Si forte uel ipse
audiant. et si forte quiescant. quia
domus exasperans est. His autem etiam
 cum post acceptam fidem in perversitate
 sua aut permanentes aut reuertens:
 domus exasperans uocatur. Quia
 enim que per fidem suscepit: repellit
 a se prauis moribus habitatores deum.
 Nam domus inhabitatur a domino: si ex-
 go domus quare exasperans. que u-
 tiq; iam non inhabitatur. Sed domus:
 quia in ea dominus per fidem habitare repe-
 rat. Exasperans uero est: quia ab ea
 prauis moribus repulsus exiit ut u-
 tua remaneat: quam prius celestis
 habitator repleuerat. Unde etiam sicut
 ueritatis uoce cognouimus? nequissim-
 spūs autem septem aliis rediens domum
 scopis mundatam inuenit: quia men-
 tem a uirtutibus alienam replet. Se-
quitur. Et sciatis: quia propheta fuerit
in medio eorum. Malos. siue bonos. a
 ad adiutorium salutis proficere. aut
 ad testimonium damnationis solet.
 Facit ergo quia in medio eorum pro-
 pheta fuerit: ut audita predicatioe
 aut adiuuentur ut surgant: ac si dap-
 nentur ut excusatione careant. Tu es
go fili hominis ne timeas eos neque ser-
mones eorum metuas: quia increduli
et subuersores sunt terram: et tui scopi
onibus habitas. Patet ad quod puer-
 sos in predicatione mittitur: qui ne
 metuat admonetur. Et quia prau-
 quique bona sibi loquentibus. alia uig-

faciunt. et adhuc alia minantur? propter
 illa que faciunt: dicitur. Ne timeas
eos. Propter hoc quod minantur. adiu-
 gitur: neque sermones eorum metuas.
 Vel certe quia reprobi. mala et bonis
 iugerunt: et eorum semper actibus derogant:
 propheta missus admonetur ne eorum
 uel crudelitatem metuat: uel uerba
 pertimescat. In hoc itaque quod dicitur.
 ne timeas: propter hoc datur auctori-
 tas predicationis. Et quia omnes qui in deo
 uiuimus. organa ueritatis sumus:
 ut sepe per alium michi. sepe uero alii
 loquatur per me: sic nobis boni uer-
 bi iesse auctoritas debet: ut et is qui
 preest dicat recta libere: et is qui sub-
 est i ferre bona non recuset. Bonum enim
 quod a maiore. minori dicitur: tunc uo-
 bonum est: si humiliter dicit. Nam si re-
 titudo sentiendi. humilitatem loquendi
 perdidit: radice sensus in ramo lingue
 uiciabit. Quod uidelicet uicium. iam non
 ex ramis sed ex radice est: quia nisi
 cor itumesceret: lingua nunc super-
 biret. Inesse ergo ad loquendum priori
 humilis auctoritas: iesse autem mi-
 nori libera humilitas debet. Sepe in ho-
 minibus que loquendi ordo confunditur:
 sicut longe superius diximus. Nam ali-
 quando quis per timorem elationis lo-
 quitur: et loqui se per auctoritatis liber-
 tatem existimat. Et aliqui alii per stultum ti-
 morem tacet: et tacere se per humilitatem
 putat. Ille locum sui regiminis attendens.
 non meditatatur sensum timoris: iste
 locum sue subiectionis considerans. timet
 dicere bona que sentit: et ignorat quoniam
 tamen caritati reus efficitur tacendo. Sic
 uero sub auctoritate superbia. et huma-
 nus timor sub humilitate se palliat:
 ut sepe noster. ille ualeat considerare quod
 deo: nec ille quod debeat primo. Nam
 ille qui sibi subiecti sunt conspiciat?

et ei tui oēs subiacent nō intendens.
 ī clauōe attollitur: et de clauōe sua
 uelud de auctoritate gloriatur. **Iste**
 uero nōnūq̄ dū timet ne maioris
 graciā amittat. atq; per hoc aliqd̄
 tēporalis dāpnū sustineat recta que
 itelligit occultat: atq; apud se tati
 tus ipsū timorē quo constringitur
 hūilitatē noīat: sed eū tui nichil
 uult dicere. tacēdo ī cogitaciōe diu
 ditat: fitq; vnde se minorē estimat:
 inde grauiter se sup̄bus exaltat. **Dif**
 ferenda ergo semp̄ sunt. libertas et
 et sup̄bia. hūilitas et timor: ne aut
 timor hūilitatē: aut se sup̄bia libe
 ratē fungat. **Ezechiel** itaq; quia nō
 solū p̄p̄lo sed etiā seniorib; loqui mit
 tebatur: ne īmutū timorē. hūilita
 tē crederet: ut timere nō debeat ad
 monetur tū dicit. **Ne timeas eos.** **Ac**
 ne forte derogatiōis eorū uerba per
 timeat: adiūgitur. **Neq; sermones**
eorū metuas. **Cur autē** linguas de
 rogantū timere nō debeat etiā cau
 sa subiūgitur: tū protinus subīfer
 tur. **Quī increduli et subuersores st**
terti: et tū scorpiōib; habitas. **Ti**
menēdi enī essent quib; loqui mitte
 bat: si in fide et opere oī potētī deo
 placuissent. **Quia autē** increduli
 et subuersores sūt et ī suis sermōib;
 derogātes: timēdi nō sunt: quia stul
 tū valde est si illis placere q̄rim. q̄s
 nō placere deo scimus. **Debēt autē**
 haberi ī metu et reuerētia iudiciū ius
 torū: qm̄ mēbra oīpotentis dei sūt:
 et hoc ip̄i in terra rephendūt: qd̄ dñs
 redarguit e celo. **Nam** puerforū de
 rogatio hīc nīc approbatio ē: q̄
 ideo ostendim̄ nos aliqd̄ iusticie ha
 bere: si illis displicet īp̄im. **qui nō**
placent deo. **Nemo p̄t** in vna eadē
 q; re. oīpotenti deo atq; eius hostib;

gratus existere: nā deo se amicitū de
 negat: qui eius placet īmīto: et ī
 mutis ueritatis aduersatur: qui ei
 dem ueritati ī mente subiugatur.
Vnde uiri sancti ī uotis libere īre
 patione succensī: eos ad sua odia
 exaltare nō metuūt: quos deū dili
 gere nō cognoscaūt. **Quōd** p̄pheta ar
 denter exhibens: creatori oīm qua
 si ī munere obtulit dicens. **Nonne**
qui oderūt te deus odērā? et sup̄ īmū
 cos tuos tabescebā: **P̄fecto** odio odērā
 illos: īmīta facti sunt michi. **Ac** si
 aperte dicat. **Densa** quantū te dili
 go: qui tuorū hostiū exaltare contra
 me ī uocatiōe nō p̄timesto. **Hinc** ite
 rū dicit. **Qui** retribuēbāt mala p̄
 bonus detrahebāt michi: qm̄ subse
 cutus sum iusticiā. **Bonū** valde ē
 qd̄ iustis tribuit: qm̄ male agētib;
 libera uoce contradicit. **Sed** p̄uersi
 mala p̄ bonus retribuūt. cum ius
 tis derogant: qui contra eos iustia
 e defensione seruāt. **Non** enī iusti hu
 mana iudicia sed eterm̄ iudicia exa
 men aspiciūt: atq; ideo derogantū
 uerba contempnunt. **Hinc** enī derogā
 tibus chorinthiis paulus dicebat.
Michi autē pro nīmo est ut a uo
 bis iudicet aut ab hūano die. **Qui**
net ī corde suo vnde se rephendere
 potuisset iuuenens: adiūgit. **Sed**
neq; me ip̄m iudico. **Videns** autē
 quia ei ad p̄fectionē sanctitatis:
 net suū iudiciū sufficeret: subdidit.
Sed nō in hoc iustificatus sū. **Cur**
 uero net sibi metip̄m de se ip̄o credit:
 causam reddit: cum subiūxit. **Qui**
autē iudicat me dñs est. **Ac** si apte
 dicat. **Net** meo de me iudicio credē
 dū existimo: quia ille me iudicat:
 cuius ego iudiciū nō rephendo.
Hinc etenī b̄t̄is iob. tū per amito

riu derogantiu linguas iter dolo
 res vulneru patecetue iacula ver
 boru: cogitatione protin? ad co
 sciencia recurrit: atq; ubi mente
 solida haberet asperit dicens: ecce
 i celo testis meus: et testis meus
 i excelsis. Qui etia subdidit. Verbo
 si amia mei: ad deum stillat oculus
 meus. In enim omni qd de nobis dicitur
 semp taati ad mentem recurrere debe
 mus: iteriore teste et iudice quere
 re. Qd enim prodest qd oes laudet: cu con
 sciencia accuset: aut qd poterit obee
 si oes nobis derogent: et sola nos co
 sciencia defendat. Beatus ergo iob
 iter linguas derogantiu i flora mente
 persistens: quia in terrase ipugna
 ti falsis sermonib; vidit: i celo teste
 quesit. Hinc ysaias ait. Popule
 meus qui beati fuerat te ipi te decipi
 unt: et semitas gressu tuoru dissi
 pant. Qui uidelicet populus ne uerba
 sue laudis attenderet: et i culpis al
 tius periret: statim ei diatur: que
 aspiciat: cuius iudiciu ptimescat:
 cu subdidit. Stat ad iudicandum
 dñs: et stat ad iudicandos populos
 Ac si apte diceret. Iudicia huana cur
 sequeris: qui stare sup te celeste iu
 dice fas: Hinc est qd iohem baptis
 ta ueritas arundine uento agita
 tam denegat dicens. Quid existis
 videre i deserto: arundine uento a
 gitata: Qd quia negando dixerit:
 no affirmado: subiuncta uerba testan
 tur. At enim. Sed quid existis i deser
 to videre: hominem mollib; vestitum:
 Ecce qui mollib; vestiatur: i domib;
 regu sunt. Arundo autem uento agi
 tata modo flatib; erigitur: modo
 flatib; iclinatur. Dis autem infir
 mus animus: qui uel derogatioe
 deicitur uel laudib; exaltatur: a

rundo uento agitata est. Qd iohes
 no erat: quia inflexibile mentis ac
 uice iter laudes hominum et derogati
 ones tenebat. Sed magna inquisi
 tione res idiget tu recti operis uia
 teneamus: uiru semp despiciere uer
 ba derogantiu debeam: an certe
 aliqui compestere. De qua re sciendu
 est: quia linguas detrahentiu sicut
 nro studio no debem? excitare: ne
 ipi pereant: ita p sua malicia exci
 tatas debemus equanimiter tolle
 rare ut nobis meritum crescat: aliqui
 etia compestere: ne du de nobis mala
 disseminat: eoru qui audire nostra
 bona poterat: corda inotentiu corru
 pant. Hinc e qd iohes obtrectatoris
 sui lingua redarguit dicens. Is qui
 amat primatu grece i eis diotripos
 no recipit nos: ppter hoc si uenireto
 mouca eius opera que fait: uerbis
 malignis garricus i nos. Hinc pau
 lus iteru de detrahentib; thornithis
 loquit dicens. Epistole iquiu gra
 ues sunt et fortes: psona autem corpis
 ifirma et sermo cotemptibilis. Hoc
 cogitet qui huiusmodi est: qa quales
 sumus uerbo per epistolas absentes:
 tales et psones i opere. In autem quo
 tu uita i exemplum imitatiois alijs
 e posita: debent si possunt detrahe
 tu sibi uerba compestere: ne eoru pre
 dicatione non audiat qui audire po
 terant: et i prauis morib; remane
 res bene uiuere cotempnat. Sed hac
 re subtili inquisitione necesse e ut i se
 metipso anim? iuestiget: ne forte su
 e laudis gloria queat: et aiarum
 lucta se querere nra cogitatio sumi
 let. Sepe enim sui nois laude anim?
 pasatur: et quasi sub optentu luoro
 spiritaliu: cu de se bona dicit cogno
 uerit letatur. Et sepe glorie sue dese

sione contra detrahentes irasatur?
 et fingit sibi nec qd hoc ex coru zelo
 faciat: quoru corda a bono itinere
 detrahens sermo perturbat. Illi ex
 go debent magnopere curare ne con
 tra coru opinionone detrahentiu ver
 ba pualcant: qui sua conscientiam
 subtiliter discrucientes i ea iueniunt
 de amore priuate glorie se nichil ha
 bere. Hinc est eni q iusti et pfecti ali
 quando virtutes suas predicant bona
 que diuinit' acceperunt narrant:
 no ut ipi apud hoies sua ostensione
 pficiant: sed ut eos quib; predicant
 exemplo suo ad vitam trahat. Unde
 paulus aplos quotiens fustibus
 celsus. quotiens lapidatus. quoties
 naufragiu ptulit. qnta pro verita
 te sustinuit. q ad tertiu celu captus.
 q i paradysum ductus sit chorinthi
 is narrat. ut coru sensu a falsis pre
 dicantib; auertat: et du se inotescere
 qualis esset: illi eis vilesceret. qd
 ab eis cognouerat ique venerari.
Qd perfecti cu faciunt. id est cu virtu
 tes pprias loquuntur: i hoc quoq; i
 mitatores dei oipotetis sunt: qui
 laudes suas hoibus loquitur: ut ab
 hoibus cognoscantur. Nam cu p scrip
 turam suam precipiat dicens. laudet te
 alienus et no os tuu: quo facit ipe
 qd prohibet. Sed si virtutes suas
 omips dñs taceret eu nullus agnosce
 ret: si eu nullus agnosceret: nullus
 amaret. Si nullus amaret: nullus
 ad vitam rediret. Unde et p psalmista
 de codiatur. Virtute operu suoru
 annuntiat ppls suo: ut det illis he
 reditate gentiu. Virtutes ergo su
 as annuntiat: no ut laudib; suis
 ipe proficiat: sed ut hñ qui hinc ex
 sua laude cognouerit. ad ppetuam
 hereditate viuant. Iusti itaq; atq;

perfecti no solu cu vituperatiois su
 e uerba reprehendunt. sed etia cu vir
 tutes quas habet i firmus loquunt
 reprehensibiles no sunt: quia p sua
 vita qua referunt alioru aias ad ui
 ta querunt. **I** De quib; tm sciendu e.
 quia noq; bona sua detegunt: nisi cog
 ut dixi aut proximoy utilitas. aut
 certe nimua necessitas cogat. Unde
 paulus aplos cu virtutes suas cho
 rinthiis enumerasset. adiunxit. **f**alsu
 sum isipiens: vos me cogistis. **S**it
 vero aliqui ut necessitate copulli ut
 bonus que de se referunt no alioru v
 talitate sed sua requirant: sicut bñs
 iob enumerat facta sua dicens. **O**
 culus fui ceco. et pes claudu: pater
 exa pauperu. et causa qua nesciba
 diligentissime inuestigaba: et nul
 ta alia que se sepe egisse comemo
 rat. Sed quia i vulnere doloris po
 situs. ab amias iarepatib; ipie e
 gisse. et violentus proxim' atq; op
 pressor pauperu fuisse dicebatur:
 vir sanctus iter flagella dei. et hñ
 ne iarepatiois uerba dephensus. me
 tem suam grauitet: cotuti atq; ad de
 peratiois fouca conspexit ipelli. **Q**ui
 ia iatq; cadere poterat. nisi ad memo
 ria suam bene acta reuocasset: ut
 ad spem animi rediret: ne oppl
 sis uerbis et vulnereb; i desperatione
 periret. **Q** ergo bona sua enume
 rat. no inotescere alijs quasi ex lau
 de desiderat: sed ad spem animi re
 format. **I** Iusti utiq; sicut sine ar
 rogancia loquuntur aliqui bona que
 agunt: ita sine zelo priuate glorie
 detrahentiu sibi linguas redargu
 unt: quia noxia loquuntur. **C**u vero
 lingue derogantiu corrigi nequi
 unt equanimiter sunt per oia tolle
 rante: nec obtrectationis sermo ti

mendus est: ne dū vituperatio per
 ue: forū metuitur: recti opis via de
 sciat. Vnde nūc ezechiel prophete
 dicitur: **Sermones eorū ne timeas:**
 quia increduli et subuersores sūt tēti.
 Minus autē mali essent: si hī qui
 sunt increduli et subuersores nūme
 fuissent. Quia enī ipsi uel celestis reg
 ni p̄mia uel gehenne ēē supplicia nō
 credunt: i suis prauitatibz dimissi
 a fide et ope etiam alios subuertūt:
 ut regnū qd̄ ipi appetē nō uolūt n̄ alter
 assequatur. Hī nāq; cū teneriores
 quosdā bona in opere mala iā deui
 tare cognouerūt: modo irridēdo qd̄
 telis promittit: modo despiciendo qd̄
 om̄ps deus de isēni supplicis muna
 tur: modo laudando bona tēporali
 a et delectationes p̄sentis seculi calli
 da psuasione pollucendo deflectunt
 mentes innocentū: corūq; itinera p
 uertūt: gaudēt si quos potuerint
 a uita reuocare: ad mortē trahere:
 letantur i prauitatibz suis: exultāt
 et i alienis. Hīs nimirū pena sua
 nō sufficit: qui agūt ne soli moriāt.
 ¶ Ne si forte iustū quēpiā tante iā
 uirtutis iuenerūt ut ei loqui contra
 ria nō presumāt: quia subuersores
 esse nō possūt statim scorpiones fiūt.
 Scorpio enī palpando itēdit: sed cau
 da fecit: nec mordet a facie: sed a pos
 terioribz notet. Scorpiones ergo sūt
 oēs blandi et maliciofi: qui bonus
 quidē in facie nō resistūt: sed mor ut
 recesserūt derogant: alios quos ual
 uerūt inflammāt: que p̄nt noxia i
 mittūt: mortifera isēre occulte nō
 desinūt. Scorpiones ergo sūt: q̄ blā
 di et innox i facie uident: sed post dor
 sum portant unde uenēnū ifundāt.
 Qui enī in occulto ferūt: quasi ad
 mortē latentē trahūt. ¶ Vn̄ etiā

p̄ psalmistā dicitur. **Curū dederūt me**
sicut apes: et exarserūt sicut ignis in
sp̄ritus. Apes enī in ore mel habent:
 i aculeo caude uulnus. Et oēs qui li
 gua blādūtur: sed latentē et ma
 licia ferūt apes sunt: quia loquēdo
 dulcedinē mellis p̄ponūt: sed occulte
 feruendo uulnus iferunt. Ita uo
 facientes exardescūt: sicut ignis in
 sp̄ritus: quia flāmas detrahētū
 nō uultorū uita cōburatur: sed si q̄c
 is iesse poterāt peccatorū sp̄ritus cō
 cremātur. ¶ Dicitur ergo. **Inardu**
li et subuersores sunt tēti et cū sco
pionibz habitas. Increduli saluet
 deo: subuersores uero ifirmātibz
 proximus: scorpiones autē etiā for
 tibz ac robustis. Quibz et si i facie
 cōtradice nō presumāt: ex occulto
 tamē uulnus derogatoris iferūt.
 Increduli quippe simul et subuerso
 res et scorpiones sunt: quia et audi
 ta ea que dei sūt nō credunt: et eos
 quos p̄ualent a bonis moribz sub
 uertunt: et quos iflectere nō ualēt.
 occultis machinacōibz ferūt. ¶
 Qua i re hoc quoq; notandū est.
 quia cū p̄phete dicitur increduli et
 subuersores sūt tēti et cū scorpio
 nibz habitas nobis cōsolationis
 medicamentū p̄fertur: quos sepe
 tedet uiuere: dum nolunt? cū ma
 lis habitare. Querim? enī cur nō
 oēs boni sunt qui nobiscū uiuūt?
 mala primo? ferre nolunt? oēs
 sanctos iā debere ēē deternim?. dū
 ēē nolunt? qd̄ ex proximis portem?
 Sed hac i re luce clarius pater: dū
 malos portare reuim? q̄ multū
 adhuc ipi de bonis min? habeam?
 ¶ Neq; enī p̄fic bonus est: nisi
 qui fuerit et cū malis bonus. Hic
 bt̄us iob de seipso asserit dicens.

frater sui draconū: et socius stru-
 tionū. Hinc paulus ap̄lus disci-
 pulus dicit. In medio nationis pra-
 ue et peruersę: iter quos lucetis si-
 cut lūaria in mundo. Hinc petrus
 gregis dñi pastor dicit. Iustum
 loth opp̄: esse a nefandorū iust-
 ita cōue: factōe expuit. **I**sp̄i enī et
 auditu iustus erat: habitās apud
 eos qui de die i dicm aiām iusti ū-
 quis opibz truitabāt. **E**xpe vero
 cū de vita proximorū querim mu-
 rare locū. conamur vite secretum
 remotioris eligere: videlicet igno-
 rantes. quia si desit sp̄s nō adiu-
 uat locus. **I**dem enī loth de quo loq-
 mur i sodomus sanctus exiit: in
 monte percauit. Quia at loca mē-
 tem nō muniāt: ip̄e hūani gnis
 primus testatur parēs. qui et i pa-
 radiso cecidit. **S**ed minus sūt oīa
 que loq̄mur ex terra. **N**ā si locus sal-
 uare potuisset: sathan de celo non
 caderet. **U**nde psalmista ubiq; i h̄
 mūdo tēptationes eē cōspiciēs. q̄ si
 iut locū quo fugeret: sed sine deo in-
 uenire non potuit muniāt: ex qua
 re et ip̄m sibi locū fieri petiit ppter
 que locū q̄siuit dicens. **E**sto michi
 deū protectore et i locū munitū: ut
 saluū me facias. **T**ollerandi ergo v-
 biq; sūt proximi: quia abel fieri nō
 valet: que capn malitia nō extēret.
Unū vero est pro quo vitari soe-
 tas debeat malorū: ne si forte corri-
 gi nō valent ad imitationē trahāt:
 et cū ip̄i a malitia sua nō mutātur
 eos qui sibi coniuēt pueritāt fuerūt.
Unde paulus ait. **C**orruptunt mo-
 res bonos. colloquia mala. **E**t sicut
 p salomonē dicit. **N**oli amicus eē
 hōi uacūdo. nec ābules cū viro fu-
 rioso: ne forte discas semitas eius:

et sumas scandalū aīe tue. **I**fic
 ergo pfecti vni puerfos proximos
 non debēt fugere quia et eos sepe
 ad rectitudinē trahunt. et ip̄i nūq;
 ad puerfitatē trahūtur? ita ifenu
 quiq; societate declinare debēt pra-
 uorū: ne mala que frequēter aspici-
 unt et corrigere nō valent delectēt
 imitari. **S**ic enī verba primorum
 audiendo cotidie sumim? in mēte:
 sicut flando atq; respirādo aerē tra-
 hūmus corpori. **E**t sicut malus aer
 assiduo flatu tractus ifiat corpori:
 ita puerfa locutio assidue audita i
 firmantū ifiat animū: ut tabes-
 cat delectatōe prauū opis assidui
 quitate sermonis. **S**equit. **V**erba
 corū ne timeas. et vultus corū ne
 formides: quia domus exasperas
 est. **I**deo boni timēdi sunt ne offen-
 dantur: ne forte p eos ille prouocet
 ad iū: qui corū corda semp i habitat
Nā sicut supius dictū ē si malos of-
 fendimus timere min? debemus:
 quia illis nūa actio displicet: quibz
 nec iustitia creatoris placet. **Q**uid
 ergo timendū est si nobis ignati sūt
 qui deo amabiles nō sunt. **U**nde tē
 nūc dicitur. **V**erba corū ne metuas:
 et vultus corū ne formides: quia do-
 mus exasperas est. **A**c si dicit. **T**i-
 mendū essent: nisi me i suis actibz
 exasperaret. **D**e quibz adhuc ibi
 dicitur. loqueris ergo uerba mea ad
 eos: si forte audiant et quiescant:
 quia irritatores sunt. **D**is qui pec-
 cat: qd aliud quā conditoris sui in
 se uacundia irritat. **E**t scimus q;
 quoties actu. quoties uerbo. quoa-
 ens cogitatōe delinquim? deū cōtra
 nos toties irritam? **S**ed tamē susti-
 net: et demēter exspectat per suam
 patientiā. **P**er predicatorēs autē su-

Ad.

os verbū nobis exhortatōis p̄rogat.
 Ois autē qui recta p̄dicat: si au-
 ditur: uā irritati creatoris sup̄ p̄ce-
 uaritate p̄lin placat. Unde n̄cē
 est ut ip̄e nō debeat agere malū: qđ
 solet ī p̄lo furorē conditoris irrita-
 re. Propter qđ etiā subdit: Tu autē
 fili hoīs audi: quocūq; loquor ad te:
et noli eē exasperās sicut domus ex-
asperatrix est. Id est mala que fieri
 conspicias: ip̄e nō facias: ne hoc qđ p̄-
 hibere mitteris ip̄e cōmittas. Ois
 etiā p̄dicator itenta semp̄ debet mē-
 te pensare: ne qui nullus est lapsos
 erigere ip̄se ī p̄auitate opis tū lap-
 sis cadat: et pauli hūc apli sentētia
 feriat dicitur. In quo alterū iudicās:
 teipsum cōdēpnas. Unde balaam dei
 spiritu repletus ad loquendū: sed ta-
 men ī carnalē uitā suo sp̄u retentus:
 de semetip̄o loquitur dicens. Dixit audi-
 tor sermōnū dei: qui nouit doctrinā
 altissimi et uisiones oīpotētis uidet:
 qui cadens apertos habet oculos. Ca-
 dens apertos oculos habuit: qui ret-
 tū qđ diceret uidit: sed recte uiuē ion-
 tep̄sit. Cadens uidelicet ī p̄uerso ope:
 et aptos habens oculos in sanita p̄-
 dicatione. **¶** Est tamē aliud qđ possit
 itelligi: tūc b̄tus ezechiel qui ad p̄ce-
 dicationē mittitur eē exasperans
 phibetur. **¶** Uti etiā ad loquenda ver-
 ba tū mittebatur obediret: oīpoten-
 tem dñm sicut p̄lus de p̄uerso opere
 sic p̄pheta de suo silencio exasperasset.
¶ Nam sicut mali ideo deū exasperant
 quia loquūtur uel faciūt mala: ita
 nonnūq; boni exasperāt quia reti-
 cent bona. Illis itaq; culpa est per-
 uersa agere: istis recta retinere. In
 hoc ergo tū malis etiā boni simul
 deum exasperāt: quia tū p̄uersa
 nō inceptant: eis per suū silentiū

p̄ficiendi licentiā prestant. **¶** Sequit̄.
Aperi os tuū: et comede quāq; do-
tibi. Aperim? os n̄m tū recta loq-
mur: et comedim? que a deo acce-
pinus: quia et tribuit et auget
in n̄ris sensibus cibis uite cum
p̄dicare ceperim? Unde p̄pheta
 alius dicit. Os meū aperim: et at-
traxi sp̄m. Non etiā sp̄m attrahet
 nisi os aperiret: quia nisi ad p̄ce-
 dicandum proximus se ip̄enderet.
 specialis doctrine ī cogitātia non
 tenuisset. **¶** Sequitur. Et uidi et ec-
ce manus missa ad me ī qua erat
iuolutus liber: et expandit illum
corā me: qui erat scriptus intus
et foris. Sicut per p̄phetā p̄dica-
 torū ordo: sic per librū quē accipit
 scripture sacre pagine designātur.
 Liber autē iuolutus ē scripture sa-
 cre eloquiū obscurū: qđ p̄fondi-
 tate sententiāru iuoluitur ut nō
 facile sensu oīm penetreret. Sed corā
 p̄pheta liber expandit: quia corā
 p̄dicatorib; sacri eloquiū obsuri-
 tas aperitur. Inuolutū librū ma-
 nus dei p̄: terebat: tū aplis dice-
 bat. Simile factū est regnū celo-
 rū hominū qui seminauit bonū
 semen ī agro suo. Cum autē dormi-
 rent hoīes uenit imitius eius: et
 sup̄seminauit zizania ī medio
 tritici et abñt. Cum autē creuisset
 herba et fructū fecisset tūc et appa-
 ruērūt et zizania: et reliqua que
 caritas d̄a etiā me retinere re-
 tūsat. Sed librū quē iuolutum
 ostenderat expandit: tū hoc qđ p̄-
 enigmata loq̄bat: exposuit dices
 Qui semiat bonū semē est filius
 hoīs: ager autē ē mūdus: bonū
 autē semen hñ sunt filii regni. Zi-
 zama autē filii sunt neq;: imit̄

de

¶

aut qui seminavit ea ē dyabo-
lus: messis vero ē consumatio
seculi: messores autē angeli sūt.
Sicut ergo colliguntur zizania
et igne comburuntur: sic erit in
consumatione seculi. Involutus i-
taq; liber expanditur: qm̄ hoc
qd̄ obscure platum fuerit per la-
titudinē intellectus aperitur. **H**ic
librū involutū veritas expādit:
qm̄ in discipulis egit qd̄ scriptū est.
Tunc aperuit illis sensum: ut i-
telligerent scripturas. **D**e quo
adhuc libro subditur. **Q**ui erat
scriptus intus et foris. **L**iber enī sa-
cri eloquiū intus scriptus est per
allegoriā: foris per historiā. **I**ntus
per spirūalem intellectū: foris autē
per sensum littere simpliciter adhuc
infirmitatib; congruente. **I**ntus
quia invisibilia pmittit: foris q̄
visibilia p̄ceptor; suorum rectitudi-
ne disponit. **I**ntus quia celestia
pollucetur: foris at̄ quia terrena
contemptabilia qualiter sint uel i
usu habenda uel ex desiderio fugi-
enda p̄cipit. **A**lia nāq; de secretis
celestib; loquit̄: alia vero i extero-
ribus actionib; iubet: et ea qui-
dem que foris p̄cipit patent: sed
ea que de interioris narrat: plane
apprehendi nequeūt. **U**nde scrip-
tum ē. **E**xtendens celū sicut pel-
lem: qui tegit aquis superiora
eius. **Q**uid enī celi nōie nisi sa-
cra scriptura signatur: de qua
nobis et sol sapientie et luna sci-
entie et ex antiquis p̄ribus stel-
le exemplorū atq; virtutū lucēt.
Qd̄ sicut pellis extendit: qui ap-
scriptores suos carnis lingua for-
matū ante oculos n̄ros per ver-
ba doctorū exponendo displicat.

Quid vero aquarū nōie nisi sanctis-
simi angelorū signatur chori: **D**e
quib; scriptū est. **E**t aque que sup̄
celos sunt laudent nomen d̄ni. **H**ic
ergo celi superiora d̄ns in aquis tegit:
quia alta sacri eloquiū id est ea que
de natura diuinitatis uel de eter-
nis gaudiis narrat: nobis adhuc
nescientib; solus angelus i secreto
sunt cognita. **C**elum ergo hoc
et corā nobis extendit: et tamē in
aquis superiora eius conteguntur:
quia et quedā sacri eloquiū iā nobis
per apertione spūs patent: et qdā
que solus angelis possūt esse ma-
nifesta: nobis adhuc seruant̄ oc-
cultā. **D**e quib; tamē occultis iam
partim per spirūalem intelligen-
tiā sentim; iā sancti spūs pignus
accipim;: quia hec et plene necdū
cognouim; et tamē medullitus
amam;: et i multis spirūalib; senti-
bus quos iā cognouim; veritatis
pabulo pasamur. **D**icit ergo.
Qui erat scriptus intus et foris. **Q**uā
i sacro eloquio et dictis occultiorib;
atq; sublimiorib; faciatur foris:
et p̄ceptor; apertiorib; nos puilli-
nutrimur. **U**nde scriptū est. **M**on-
tes excelis ceruis: petra refugium he-
rimatis. **H**abeant enī montes in-
telligentie: qui iā contemplationis
saltus dare nouerūt: sed petra sit
refugium herimatis: quia nos par-
uuli et p̄torum n̄rorū spūs co-
perit: et si intelligere alta nō possu-
mus: i petre nostre refugio: id est i
xp̄i fide saluamur. **U**nde et quibus-
dā dicitur. **N**ichil me iudicauit sa-
re iter vos: nisi ih̄m xp̄m et hunc
crucifixū. **A**t si aperte diceret. **Q**uā
vos capere diuinitatis eius nulle-
ria non posse pensauit: sola vobis

hūanitatē eius iſirma locutus ſu.
¶ Sequitur. Et ſcripte erāt in cola
 mentatiōēs et carmē et ve. **Carmē**
 aliqñ in bono aliqñ vero i malo di
 ti dubiū nō eſt: quia et letū carmē
 et lugubre carmē dicere poſſumus.
 Sed nos ſcripturę ſacrę uſum ſequē
 res que pene ſemp carmē ponere i
 prosperis ſolet: hoc i loco pro bona
 pte dictū carmē accipim⁹. **Nā** cū
 opm̄s deus pplm̄ ſuū de mari rub
 liberasset. ſcriptū eſt. **Tunc** moyses
 et filij iſrl' accinuerūt carmen dño. Et
 cū dauid victoriā de hoſtib⁹ feciſſet
 ſcriptū eſt. **Locutus** ē dauid dño uer
 ba carm̄is huius. **Salomō** quoq⁹
 ait. **Actū** in nitro: et qui cantat
 carmina cordi peſſimo. **Actū** q̄ppe
 ſi mutatur i nitro: ferueſcat nitru
 ptinus et ebullit. **Et** puer ſa mens
 quando p iarepationem corripitur:
 aut per predicationis dulcedinē ad bo
 na ſuadetur. de correptione fit deterior:
 et tōc i murmuracionis iiquitate ſuc
 tenditur: unde debuit ab iiquitate
 cōpeſci. **¶** **De** heliu quoq⁹ de ignato
 ac ſeſe deſperante dicit. **Et** nō dixit
 ubi eſt deus qui fecit me: qui dedit
 carm̄ia i nocte. **Carmē** quippe i noc
 te eſt letitia i tribulatiōe. **Carmen**
 i nocte accipim⁹: qm̄ in pſſuris p̄nti
 bus de futuris gaudijs cōſolamur.
Carmē nobis in nocte oſtendebat
 apl̄us tū dicebat. **Spe** gaudentes:
 i tribulatiōe patientes. **Carmen** in
 nocte ſe dauid habere idicat dices.
Tu michi es refugiū a preſſura que
 circumdedit me: exultatio mea redi
 me me a circumdantibus me. **Qui** enī
 circumdari ſe preſſuris narrat. et tñ
 deū ſibi eſſe exultationē notat. **p**
 culdubio carmē in nocte cantat.
Quia ergo pene ſemp i bono car

men ponere ſcriptura ſacra conſue
 uit: uia a nobis etiā in hoc loco debet
 itelligi. **¶** **De** autē i ſcriptura ſacra
 ſepius de eterno luctu. q̄ de preſcū
 ſolet itelligi. **Unde** ſcriptū ē. **De** ip̄i
 o i malū: retributio eū manuū ei⁹
 fiet ei. **Et** bñs iob loq̄tur dices. **Si**
 ip̄ius fuerō: ve michi eſt. **Si** autem
 iuſtus: nō leuabo caput. ſaturat⁹
 afflictioē et miſeria. **Iuſtorū** eū af
 flutio tēporalis eſt. **De** ergo qd̄ dix
 it. a tēporali afflictioē diſtinxit: q̄
 et iuſtū afflictionē. et impiū ve ha
 bere phibuit. **De** ſemetip̄az quoq⁹
 veritas dicit. **De** mūdo ab ſcandalis:
 et ve vobis qui ridetis qm̄ flebitis:
 et ve pregnātib⁹ et nutriticib⁹ in
 illis illis dieb⁹. **¶** **De** ſandū ergo
 nobis eſt quō hec tria i ſacro volu
 mine ſcripta ſunt. **lamenta** car
 men et ve. **lamenta** videlicet: qm̄
 i eo ſcripta eſt penitētia peccatorū.
Carmē vero: quia et dñi preuētiat⁹
 gaudia iuſtorū. **De** autē: quia illic
 expreſſa ē dāpnatio reproborū. **¶**
 ergo p̄ca punias: lege que in hoc
 volūe ſcripta ſunt lamenta. **San**
 dite corda v̄ra: et nō veſtimenta
 v̄ra. **Et** rufus. **Miſeri** eſtote et luge
 te: riſus veſter i luctū cōuertatur:
 et gaudiū in meroē. **¶** **Ut** autē de p
 miſſione gaudi ſequētis hilarit̄
 cas: cognoſte que i hoc volūe
 ſcripta ſunt carm̄ia laudis eterne.
Beati qui habitāt in domo tua:
 i ſeculū ſeculi laudabūt te. **Et** ſic
 per quendā ſapientē de celeſti ihe
 ruſalē dicit. **Ex** lapide p̄afo et mū
 do oīs platea eius ſternetur: et p
 oēs vias eius alleluia cātabit.
¶ **Hoc** nobis carmē celeſtis p̄re nū
 tiare ciues eius venerūt: qui con
 cōcorditer clamabāt. **Gloria** in

Ak

M

extellis deo: et in terra pax hominibus
bone voluntatis. Sed si adhuc in
seculo mente inhezes. si adhuc terre
nis voluptatibus delectaris: amare
non potes gaudia eterna que audis
Cognosce ergo in hoc voluere. ve.
quod in eo scriptum est. atque ab animo per
timorem expelle quod diligis: ut pos-
sis ex iudicio carnis amare quod le-
gis. Ibi quippe sub unius dampna-
ti specie multitudo omnis exprimit
reproborum: cum voce veritatis dicit.
Ligatis pedibus eius ac manibus.
mittite eum in tenebras exteriores.
Ilic erit fletus et stridor dentium.
Tunc enim reprobi in exteriores tene-
bras cadunt. quia nunc in interio-
ribus sua se sponte deiecerunt: ut ve-
ritatis lumen. nec credendo. nec be-
ne operando sequeretur. In quibus
ligatis pedibus ac manibus multi-
cipiuntur: quia nunc dum tempus opera-
di atque currendi est habere manum
ac pedes liberos in bona actione
noluerunt. Ibi de reproborum scrip-
tum est. Vermis eorum non morit:
et ignis eorum non extinguit. Ibi
damnatis ac repulis dicitur.
Discedite a me maledicti in ignem
eternum: qui paratus est dy-
abolo et angelis eius. **A**m hoc v-
tigitur voluere cuncta que edificant.
omnia que crudiant scripta sunt. Per-
cussit enim et iam te penitet illiata
perpetrasse: ut agenda penite-
tia docearis ibi iuuenis lamenta.
Spe celestium gaudiorum mentem ve-
leuare desideras: ibi ad consolati-
onem tuam iuuenis carnem. Si vero et
mala perpetrasti. et hec te perpetrasse
non penitet. sed ceruicem mentis erigis ad
nullas penitentiae lamentationes
inclinaris. nulla celestium gaudiorum

expectatione corrigens: velis nolis
ibi scriptum auditurus es. ve: ut huius-
modi que nec timor ad penitentiam huius-
modi liat. nec spes ad eterna gaudia ex-
altat: dampnationis sue iam nunc
penam prospiciat. et sine excusatione
interitum supplicium cadat. **Q**uid
igitur fratres quod agenda est miseris
nobis? nisi ut euigilem? ad huius-
modi uerba uoluere. et mala que nos ce-
gisse memimus. fletibus puniamus.
ut per lamenta penitentiam. penitentiam
ad carnem vite ne si affligi modo
penitendo nolimus? ve postmodum
sine fine sentiamus? **N**ec nos nostrorum
vulnerum multitudo in desperacione
deprimat: quia maior est potentia
medici. quam magnitudo languoris
nostri. Quid est enim quod reparare ad
salutem non possit? qui omnia ex nichilo
creare potuit? Unigenitus qui
pe est omnipotenti patri coeternus?
qui cum eo uiuit et regnat in unita-
te spiritus sancti deus: per infinita secula
seculorum amen. **capitulum omne nona.**
Scapitulum decima.
Olenit quodam
scripta sacri-
cloqui legere.
tes. cum subli-
miores eius
sententias pe-
netrant. mi-
nora mandata que infirmioribus
data sunt timenti sensu despiciunt.
et ea uelle in alio intellectu permuta-
re. Qui si recte in eo alia intelligen-
rent. mandata quoque nimia despici-
turi non haberent: quia diuina precepta
sic in quibusdam loquuntur magnis.
ut tamen in quibusdam congruat
paruulis: quo per tamen intelli-
gentie quasi quibusdam passibus

Am

metis crescant. atq; ad maiora itel-
 ligenda pueniant. **¶** Unde nunc scō
 phete dicitur. Fili hoīs qd̄ nūq; i-
ueneris comedere. Quid qd̄ enī in
 sacra scriptura iuenerit edendū
 est: quia et eius pua simplici cō-
 ponūt vitā. et eius magna sub-
 tilēm edificat̄ itelligentiā. **Seqt̄.**
Comede volumē istud: et vadens
loquere ad filios isrl̄. **Et aperui os**
meū: et abauit me voluē illo.
Scriptura tibus et potus ē. **¶** Vn-
 etiā per phetā alīū dñs minat̄.
 Nutā famem ī terra: nō famē pa-
 nis: neq; sitim aque: sed audien-
 di verbū dñi. Qui ergo subtrac-
 to suo eloquio fame ac siti nos di-
 cit̄ atter: quia eius uerba et ab-
 noster et potus sunt demonstrat̄.
¶ Sed notandū qd̄ aliqñ tibus. ali-
 qñ potus sunt. In rebus enī obscu-
 riorib; q̄ itelligi nequeūt nisi expo-
 nantur. sacra scriptura tibus est:
 quia qd̄ qd̄ exponit̄ ut itelligat̄.
 quasi manditur ut gluciatur.
 In rebus vero apertiorib; potus ē:
 potū enī non mandendo glutim?
 Apertiora ergo mandata bibim?
 quia etiā nō exposita itelligē va-
 lemus. **¶** Pro eo autē qd̄ multa exe-
 chiel pheta obscura atq; pplexa
 auditurus erat: neq; ei de sacro
 volumē dicitur. bibe. sed comedere.
 Ac si apte diceretur. **¶** Triacta et itel-
 lige: id est prius mande et tūc de-
 glutit. **¶** Sed ī uerbis sacri eloquin-
 iste debet studn nri ordo seruari: ut
 her ideo cognoscām? quatin? de ū
 quitate nra cōpūcti cognoscentes
 mala que fecimus. vitemus ne a-
 lia faciam? et tū iam ex magno
 usu lacrimarū de peccatorū remis-
 sione expeit̄ cē fiducia: per uerba

dei que itelligimus ad vitā quosq;
 et alios traham? Ad hoc enī itel-
 ligenda sunt. ut et nobis profint:
 et itentione spiritali alns conse-
 rantur. Unde nunc bene dicit̄. **Co-**
mede volumē istud: et vadens lo-
quere ad filios isrl̄. Ac si ei de sacro
 cibo diceret̄. **Comede et pascere: satu-**
rare et eructa? accipe et sparge: cō-
fortare et labora. **¶** Et notandum
 qd̄ pheta subiūgit dicens. **Et ape-**
ru os meū: et abauit me voluē
illo. **Os ī corde esse testat̄ alius y-**
 pheta dicens. **labia dolosa ī corde.**
et corde locuti sunt mala. **Os ex-**
go aperim? qñ sensū ad itelligentiā
 sacra uerbi pparamus. Itaq; ad vo-
 cem dñi pheta os aperit̄: quia
 ad spiramentū dñi pcepti cordis
 nri desideria ihant: ut de cibo uite
 aliqd̄ sumāt. Sed tamē hoc ipsum
 sumere nostrarū virū nō est: nisi
 ipse abauerit. qui ut comedatur
 iussit. Ille etenī abatur: qui p se e-
 dere nō potest. Et quia ad capien-
 da uerba celestia pdonea nra īfir-
 mitas nō est: ipse nos abat. qui no-
 bis in tēpore mensurā tritici tēpe-
 rat? quatenus ī sacro uerbo dū ho-
 die itelligim? qd̄ hesternō nescie-
 bam? tras quoq; cōprehendim?
 qd̄ hodie nescim? per diuine dis-
 pensatiōis grām cotidiano ali-
 mēto nutriamur. **¶** Ops cū deus qñ
 touens ad os cordis nri manum
 porrigit: quoties nobis itellectū
 aperit. et abū sacri eloquin nris se-
 sibus mittit. **¶** Cibatur ergo nos volu-
 mē. cū sensum nobis scripturē
 sue dispensando aperit: et ei? dul-
 cedine nras cogitaciōes replet.
¶ Unde et subditur. **Et dixit ad**
me. Fili hoīs venter tuus come-

det: et viscera tua replebuntur voluere
 isto quod ego do tibi. In translatione
 veteri non habetur venter tuus co-
 medet: sed os tuum comedet et visce-
 ra tua replebuntur. Os enim nostrum
 comedit. dum uerbum dei legimus: viscera
 uero nostra complentur. cum intelli-
 gimus atque seruamus ea. in quibus le-
 gendo laboramus. In posteriori autem
 translatione quam et ueracior est credi-
 mus scriptum est: venter tuus co-
 medet et viscera tua replebuntur.

D In sacro uero eloquio nonnumquam
 venter pro mente poni consuevit. Unde
 et per iheremiam dicitur. Ventrem
 meum doleo: uentrem meum doleo. Quod
 quia de spiritali et non de corporeo
 ventre dixerat subiunxit. Sensus
 cordis mei conturbati sunt. Neque
 enim ad salutem populi pertinebat si pro-
 pheta corporeum uentrem se dolere pre-
 dicaret. sed uentrem doluit: quia
 mentis afflictione sensit. Sed autem
 exemplum prophete querimus? cum testi-
 monium domini aperit habemus.
 Et nota est ut cum per semetipsum ueri-
 tas loquitur propheta taceat: quia lu-
 cerna claritate in sole non habet.
 Aut enim. Qui credit in me sicut dicit
 scriptura: flumina de ventre eius
 fluent aque uiue. Quia enim de
 mente fidelium sancte predicationes
 defluunt: quasi de ventre ardentium
 aque uiue flumina decurrunt. Ven-
 tris autem viscera quid sunt aliud
 nisi mentis interiora? id est recta in-
 tentio. sancti desiderium. humilis
 ad deum pia ad proximum uoluntas.
 Unde nunc recte dicit. Venter tu-
 us comedet. et viscera tua reple-
 buntur: quia cum mens nostra pabu-
 lum ueritatis accepit: interiora
 nostra non iam uacua remanent. sed

alimento uite faciunt. **P**ensemus
 carissimi fratres mei: quod sic per istam
 uisum qua dicit. Venter tuus co-
 medet: et viscera tua replebuntur
 voluere isto quod ego do tibi. Multi et
 enim legunt: et ab ipsa lectione ieiun-
 ni sunt. Multi uocem predicationis
 audiunt: sed post uocem predicationis
 uacui recedunt. Quorum et si uenter
 comedit. viscera non replentur: quia
 et si mente intellectionem sacri uerbi per-
 ciunt: obliuiscendo et non seruando
 audierunt hec in cordis uisceribus non re-
 ponunt. **H**inc est enim quod per prophetam
 alium quosdam dominus increpat dicens.
 Ponite corda uestra super uias
 uestras. Seminastis multum: et in tu-
 lulis paru. Comedistis: et non estis
 satiati. Bibistis: et non estis iebria-
 ti. Multi uero cordi suo seminant sed parum
 inferunt: qui de mandatis celestibus.
 uel legendo. uel etiam audiendo mi-
 ta cognoscunt: sed negligenter opera-
 do pauca fructificant. Comedit et
 non satiatur: qui uerba dei audi-
 ens. lucra uel gloriam sancti contempnit.
 Bene autem non satiari dicit: quia
 aliud mandit. et aliud esurit. Bi-
 bit et non inebriatur: qui ad uocem
 predicationis aurem inclinat: sed men-
 tem non mutat. Solet enim per ebrietate
 bibentium sensus mutari. Qui
 ergo ad cognoscendum uerbum uer-
 bum dei deuotus est. sed ea que sunt
 huius seculi adipisci desiderat: bi-
 bit et debruiatus non est. Si enim de-
 bruiatus esset. mentem pauldubio
 mutasset: ut iam terrena non que-
 reret: iam uana et transitoria
 que amauerat non amaret. **D**e
 electis namque per psalmistam dicit.
 Inebriabuntur ab ubertate domus
 tue. Quia tanto omnipotentis dei a

more repleta sunt: ut mutata me-
te sibi metipis extranei esse videantur.
Ipsas quod scriptum est. Qui vult
venire post me: abneget semetipsum.
Semetipsum abnegat qui mutatur
ad meliora: et incipit esse quod non
erat. et desinit esse quod erat. Sepe
tamen quosdam videmus ad vocem predi-
catoris quasi ex conversione con-
punctos habitu non animo mutasse:
ita ut religiosam vestem sumerent.
sed anteacta vitia non calcarent.
Iuxta stimulis iam antea agitari. mali-
cie dolore in proximi lesione feruere.
de offensis quibusdam bonis. ante
humanos oculos superbi. et inuis
mundi lucra inhiantem querere: et
de solo extrinseco habitu que
supererunt sanctitatis fiduciam ha-
bere. Quibus quod aliud dicendum est.
nisi hoc quod magis egregius quibusdam
legis exteriora seruantibus loquitur
dicens: quia in christo ihesu. neque carum
suo aliquid valet neque proprium. sed
nova creatura. Non enim magni
est meriti si quod foris extra nos agit
in corpore: sed magno opere pensandum
est quod agatur in mente. Nam inuis
mundum despiciere. transitoria non
amare. mentem medullitus in humili-
tate deo et proximo sternere. contra il-
latas contumelias patientiam serua-
re. et custoditam patientiam dolore ma-
line a corde repellere. egenis propin-
quare. aliena nunc ambire. a
mutum in deo diligere. propter deum et
eos qui inuis sunt amare. de af-
flictione proximi lugere. de morte
eius qui inuis est non exultare.
hec est noua creatura quam isdem
magister genarum apud alios discipu-
los vigilanti oculo requirit dicens.
Si qua igitur in christo est noua crea-

tura. vetera transierunt: ecce facta sunt
noua. Ad veterem quippe hominem per-
tinet. inuis mundum querere. transi-
toria ex contumeliosa amare: me-
tem in superbia erigere. patientiam non
habere. ex dolore malicie de primi
lesione cogitare: sua indigentibus
non dare atque ad multiplicandum
aliena querere: nullum propter
deum diligere. inuis ab inuis.
reddere de afflictione primi gaudere.
Tunc hec vetera sunt hominis: que
videlicet de radice trahuntur cor-
ruptionis. Sed qui iam ista exsuperat
et ad precepta domini mentem in be-
nignitate commutat: de hoc recte
dicitur. quia vetera transierunt
ecce facta sunt noua. Tunc ergo
in nostris mentibus noua fiunt. cum a
nobis uetusti hominis vitia transierunt:
quando sacri uerbi preceptum veterem
comedit. et viscera medullitus re-
plentur. **H** Sepe enim quosdam vidi-
mus tota mente se ad sancte lec-
tionis studium contulisse: atque inter
uerba domini recognoscere. in qua
tis deliquerunt. semetipsum in lacri-
mis mactare. merore continuo af-
flicti: in nullis huius mundi prospere-
ritatibus delectari. ita ut eis vita
penis oneri et lux ipsa fastidio fie-
ret: vix ad colloquendum coram ad-
mittere. atque a rigore discipline
animi difficile relaxare: pro amo-
re conditoris luctu solummodo et
silento gaudere. Horum itaque ve-
terum volumine sacrum comedit. et vis-
cera repleta sunt: quia precepta
vite que sensus capere potuit.
memoria non amisit. sed hec col-
lectus in domino animi lugendo sem-
per. et reuolendo seruauit. Et fit
plerumque ut tales quique ex dono

celestis gratie eam verbum doctrine
 percipiant; atque de veritatis pa-
 bulo quod ipsi intrinsecus dulciter ru-
 minant. et proximos suaviter pas-
 cant. **De** quorum profecto ore. **predi-**
catio tanto audientibus dulcis est. quoniam
 tanto corum actio contraria suis predicati-
 onibus est non: quia de propria vita
 sumunt. quod per linguam proximo
 conferunt. **Unde** recte hic quoque
 prophetam subiungit. **Et comedi illud:**
et factum est in ore meo sicut mel
dulce. liber qui viscera repleuit.
 dulcis in ore sicut mel factus est: quia
 ipsi de omnipotenti domino sciunt suauiter
 loqui. qui hunc didicerunt in
 cordis sui visceribus veraciter ama-
 re. **In** eius quippe ore scriptura sa-
 cra dulcis est. cuius vite viscera
 mandatis illius replentur: quia ei
 suavis est ad colloquendum: cui in-
 terius impressa ad viuendum fuit.
Nam sermo dulcedinem non habet:
 quem vita reprobata intra conscientiam
 remordet. **Unde** necesse est ut qui
 verbum dei loquitur. prius student
 qualiter viuat: ut post ex vita col-
 ligat que et qualiter dicat. **Ad** pre-
 dicandum namque plus conscientia sancti
 amoris edificat. quam exercitatio
 sermonis: quia amando celestia in-
 tra semetipsum predicator legit.
 quomodo persuadeat ut despicia
 debeant terrena. **Qui** enim vitam
 suam interius pensat. et exemplo
 suo foris ammonendo alios edifi-
 cat: quasi in corde lingue chala-
 mu tangit: in eo quod manu verbi
 proximus exterius scribit. **Unde**
 admirabilis predicator cum multa
 discipulis exhortando dixit: qui
 a nulla intra semetipsum de consci-
 entia contrarietate paulit secu-

rus adiuicit. **Si** qua virtus si qua
 laus discipline hec cogitate: que
 et didicistis. et accepistis. et audis-
 tis. et vidistis in me. hec agite: et
 deus pacis erit vobiscum. **¶ Sequitur.**
Et dixit ad me. Fili hominis vade ad
domum israhel: et loquere verba mea
ad eos. **In** eo quod dominus propheta dicit. loque-
 ris verba mea ad eos. quod aliud quam
 eius ore frenum moderamus imponit.
 ne que prius itus non audierat. so-
 ris dicere presumat. **Nam** prophete fal-
 si sua et non domini verba loquebantur:
 de quibus scriptum est. **Nolite** audire
 verba prophetarum: qui prophetant vobis
 et decipiunt vos. **Visionem** cordis sui
 loquuntur: non de ore domini. **Et** rursus
Non loquar ad eos: et ipsi prophetan-
 bant. **Qua** ex re quoque colligendum
 est. quia et quisque expositor in expla-
 natione sacri eloquii et fortasse au-
 ditoribus placeat. aliquid mentis con-
 ceptionis sua et non dei verba loqui-
 tur: si tamen placendi. uel seducendi
 studio mentatur. **Nisi** si uerbis do-
 minis uirtute requirens. ipse ali-
 ter quam is per quem prolata sunt sen-
 serit: etiam si sub itellam alio edifi-
 catione caritatis requirit. domini se
 uerba quam narrat: quia ad hoc solum
 deus per totam nobis sacram scriptu-
 ram loquitur: ut nos ad suum et proximi
 amore trahat. **¶ Sequitur.** **Non enim**
ad populum profundi sermonis et igno-
te lingue tu mitteris ad domum
israhel: neque ad populos multos profun-
di sermonis et ignote lingue. quia
non possis audire sermones. Et si
ad illos mittereris ipsi audient
te: quia noluit audire me. **In** ipso
 uisitationis exordio quo propheta ad pre-
 dicandum mittitur: apte et uocato

gentium et israelitarum repulsiō
designatur. **I**ta tū dicit: nō ad po-
pulos multos profundi sermōis
et ignote lingue nūteris: quoz
non possis audire sermones. atq;
statim subditur et si ad illos nut-
tereris qm̄ audiet te: apte decla-
ratur obedientia gentium. que qm̄
q̄ p̄dicatorū voces essent sine tardi-
tate scitature. **E**t tū subdit: domus
autē isrl̄ nolūt audire te. quia no-
lunt audire me. iudee duritia de-
signat: que uerba predicantiū et
cognouit et sequi noluit. Ignota
autē lingua gentium ad obediē-
dū moram nō fecit: q̄uis extrane-
a ab eloquio legis fuit. **E**n̄ autē
dicitur. nolunt audire te. quia no-
lunt audire me: scdm̄ hoc qd̄ scrip-
tū est. **Q**ui uos spernit me spernit.
Causa quoq; cur nō audiūt subi-
fertur tū dicitur. **O**m̄nis quippe do-
mus isrl̄. attrita fronte est: et du-
ro corde. **C**ū domus isrl̄ attrita
fronte esse phibetur. qd̄ aliud scē-
dū. qd̄ de cogitandū est. nisi q̄ fro-
te cordis in ipudētia atterit cul-
pa frequēs: ut quo crebrius comit-
tatur. eo de illa committentis aīn̄
mū̄ vereādetur. **A**tq; ideo ad tā-
tū cordis duritiā. qm̄q; p̄ccōr pue-
nit. ut iā in correptione sensibilis nō
sit: quia qui usu peccandi iduru-
it. nullomodo corripientis verbū
id est manū palpantis sentit: si-
cut iudee quoq; crebrius delinq̄-
tidiat. **F**rons mulieris meretri-
cis facta est tibi: nolūsti erubescere.
Vel certe attrita frons ē
ī hui⁹ mundi actib; assuetā: q̄
sicut nōnulli quietē tinctis nū-
di premijs atq; honorib; p̄ponūt:
ita nōnulli ut ī hoc mūdo aliqd̄

esse videātur terrenis laborib; isu-
dant. īsistunt causis. p̄miseretur
uirginis: et q̄uis se corpe deficere
īter labores senaant: amore tamē
terrenarū rerū deuoti delictabili-
ter fatigātur. **Q**uib; per p̄phetam
dicit. **E**ssim vitula docta dilige-
riturā. **V**itula enī in tritium aree
assuetā: etiā si relaxat. ad laborem
sponte redit. **S**ic quib; dā p̄aui-
mentib; nichil est laboriosius: q̄
si eis precipitur ut ī hui⁹ mundi
actib; nō laborent. **I**ta sepe quidā
repulsi ab actiōe terrena. deprecāt̄
ut redeant: rogāt ut premant: gra-
ue se icurisse periculū. quietē pu-
tant. **A**trita ergo fronte sūt: qui
nō solum labores nō fugiūt. sed ne-
q; īportunū uideri ī laborib; qui si-
bi negātur erubescūt. **S**eq̄tur **E**t
ce dedi faciem tuā ualentiorē faci-
ebus corū: et frontē tuā duriorē.
frontib; corū. **S**icut uerecūdia lau-
dabilis est ī malo: ita reprehēsi-
bilis est ī bono. **E**rubescere enī malum
sapientie est: bonū uero erubescere
fatuitatis. **U**nde scriptū est. **E**st cō-
fusio adducens p̄cc̄m: et est confusio
adducens gloriā. **Q**ui enī erubescit
penitendo mala que fecit: ad ui-
te libertatē peruenit. **Q**ui uero eru-
bescat bona facere. ab statu rectitu-
dinis cadit: atq; ad dāpnationē
tendit. sicut per redemptōe dicitur.
Qui me erubuerit et meos sermo-
nes: hunc filius hoīs erubescet tū
uenerit ī maiestate sua et p̄ris
et sanctorū angeloz. **E**t sūt quidā
qui bona iā ī mēte concipiūt:
sed necdū malis apte contradi-
cunt. **H**ij nimirū quia boni sūt
in mente. sed auctoritatē non
habet ī locutiōe: apti ad uirtutis

defensione non sunt. Ille enim esse veritatis defensor debet: qui quod recte sentiat loqui nec metuit nec erubescit. Unde nunc in magno munere prophete promittit. Ecce dedi faciem tuam valentior: et faciebus eorum: et frontem tuam durior: et frontibus eorum. Quid est autem peccator nisi vulneratus: et quid predicator nisi medicus. Si ergo non erubescat peccator qui iacet in vulnere: cur erubescat medicus qui per medicamentum prouidet salutem. Sepe enim contingit ut predicator reuerenter audiat: nonnunquam vero a pueris ita despiciatur: ac si eis nichil utilitatis loquatur. Unde recte nunc subdit. Ut adamantem et ut silex dedi faciem tuam. Adamas et silex utique dura: sed unum horum praesiosum est: alterum vile. Adamas ad ornamentum sumit: silex ab itinerantibus calcatur. Et sepe contingit: ut hos quos correptione sua conspiciamus humiliter audire: verentur demur eis aliqua dicere: nonnunquam vero euenit: ut eos quos in correptione sua viderimus postponere et despectui habere: nequidem eis uerbum predicationis inferre. Sed si recte sapimus: et ad eos a quibus nos honorari conspiciamus: et ad eos a quibus nos despici videmus: auctoritate exhortationis uel correptionis sumimus: ut nec illorum humilitatem debemus erubescere: nec horum superbiam formidare. Dicatur ergo dedi faciem tuam ut adamantem: id est si ab auditoribus honoraris: dedi faciem tuam ut silex: si ab auditoribus contumaciter atque despiciaris: ut nec per illatum honorem refrenetur lingua ex ueracitate: neque per

despectum taceat ex infirmitate. Sequitur. Ne timeas eos neque metuas a facie eorum: quia domus exasperans est. Hoc iam superius dictum est. Sed notandum quod aspera domus habetur: cuius asperitas tam crebro replicatur. Inexpansus peccator est et non quod timendus: quia domus exasperans est. Timere autem homo debuerat: si ipse auctorem omnium ut homo timuisset. Nam qui rationis sensum ad timorem dei non habuit: tanto in nullo timendus est: quanto hoc quod esse debuit non est. Sequitur. Et dixit ad me. Fili hominis omnes sermones meos quos loquor ad te assume in corde tuo: et auribus tuis audi: et uade ingredi ad transmigrationem filiorum plebi tue. Vigilanter intueendum est quod uoce domini ad prophetam dicit: ut prius eius sermones audiat: et postmodum loquat. Audiuimus enim uerba dei si facimus: et tunc ea proximis recte loquimur: cum prius ipsi fecerimus. Quod bene marcus euangelista testatur: cum factum domini miraculum narrat dicens. Adducit ei surdum et mutum: et deprecabatur eum ut imponat ei manum. Cuius ordine curatio insinuat dicens. Misit digitos suos in auriculas: et expuens tetigit linguam eius: et suspirans in celum iugemuit: et ait illi. Effeta: quod est adaperire. Et statim aperite sunt aures eius: et solutum est uicium lingue eius: et loquebatur recte. Quid est enim quod creator omnium deus cum surdum et mutum sanare uolisset: in aures illius suos digitos misit: et expuens linguam eius tetigit: Quid per digitos redemptoris: nisi dona sancti spiritus designantur: Unde cum in loco alio

cecisset demonum. dixit. Si in digito
 dei cecisset demonia: profecto peruenit
 in vos regnum dei. Quia de re per eua-
 gelista alium dixisse describit. Si in
 spiritu dei cecisset demones: igitur peruenit
 in vos regnum dei. Ex quo utroque lo-
 co colligitur: quia digitus dei spiritus
 vocatur. Digitos ergo in auribus
 mittere est: per dona sancti spiritus
 mentem suam ad obediendum aperire.
 Quid est vero quod exspuens linguam
 eius tetigit. Salua nobis est ex
 ore redemptoris: accepta sapien-
 tia in eloquio diuino. Salua quippe
 ex capite defluit iore. Tu ergo
 sapientia que ipse est. dum lingua nostra
 tangit: morum ad predicandis uerba
 format. Qui suspiciens in celum in-
 genuit: non quod ipse necessarium genu-
 tum haberet qui dabat quod postula-
 bat: sed nos ad eum gemere qui ce-
 lo presidet docuit: ut et aures nostre
 per dona sancti spiritus aperiri et lin-
 gua per saluam oris. id est per scientiam
 diuine locutionis solui debeat ad
 uerba predicandis. Cui morum et
 effecta. id est aperte dicitur: et statim
 aperte sunt aures eius: et solutum
 est uinculum lingue eius. **¶** Quia
 in re notandum est. quia propter clau-
 sas aures dicitur est adaperire. Sed
 tui aures cordis ad obediendum ap-
 tefuerunt. et subsequenter pauli dubi-
 o etiam lingue eius uinculum soluit:
 ut bona que ipse fecerat. etiam sananda
 alijs loquatur. Vbi et bene addit.
 et loquebat recte. Ille enim recte lo-
 quitur: qui prius obediendo fecerat.
 que loquendo admonet et sananda.
¶ Quod uero ad transmigrationem populi
 admonendam propheta mittit: non so-
 lum ea transmigratione debet intelligi
 que eius populi erat in corpore: sed etiam

que facta fuerat in mente. Ab Iherusa-
 lem quippe ad babiloniam uenerat. Et
 quod iherusalem nisi uisio pacis: quod babilo-
 nia. nisi confusio uocatur. Quis
 uero a rectis operibus in peruersis ac-
 tibus cadit: quam a bono studio ad
 uicia defluit. quasi ab iherusalem
 ad babiloniam ciuitatem uenit. Cul-
 men enim bone contemplationis dese-
 ruit: atque in transmigrationem confusi-
 onis iacet. Quod illis sepe solet eue-
 nire: qui cum bona agunt in hijs de-
 sua uirtute gloriantur. Unde et psal-
 mista ne a uisione pacis. id est a bo-
 nis actibus captiuus ad babiloniam
 emigraret. domino supplicans dicit.
 Adiutor meus non emigrabo. Si enim
 in se confideret: a iusticie operibus cade-
 do migrasset. **¶** Sed neque hijs qui a sta-
 tu rectitudinis in preuaricatione cecide-
 runt desperandi sunt: quia ecce pro-
 pheta ad transmigrationem babilo-
 nie mittit. Et per prophetam alium dominus
 dicit. Et ueniens usque in babilonem.
 ibi liberaberis. Sepe enim quis post-
 quam in confusione uiciorum ceciderit. e-
 rubescens mala que perpetravit ad
 penitentiam redit: seque a suis lap-
 sibus bene uiuendo erigit. Quid
 ergo iste: nisi usque ad babilonem
 uenit. et ibi liberatus est. qui prius
 quam confusus mente. peruersa perpetravit.
 hec ipsa erubescens mala que fecit.
 sese contra se erigit. et bene opera-
 do ad statum rectitudinis redit. In
 babilone itaque liberatus est: qui
 per diuinam gratiam ostendit etiam
 de confusione saluatus. Propheta igitur
 ad transmigrationem loquitur:
 cum illos increpat qui a statu recti-
 tudinis ad erroris uicia transmigra-
 do ceciderunt. **¶** Sequitur. Et loqueris
 ad eos. et dices. Hec dicit dominus. Si

K

forte audiāt et quiescāt. **Q**uod tota
ens diuinis vocibz difficultas au-
diendi repetitur. vt dicat. si forte
audiānt. qd aliud q̄ tñsmigra-
ti ppli duricia designatur. In qui-
bus verbis magna est nra consola-
tio: quia si om̄ps deus p̄phētā mit-
tens. a pueris p̄plo verba sua denū-
nat difficile audiri. cur nos misē-
ri cōtristamur. tñ sepe a fr̄ibus in
nra amonitōe contēpnimur.
S Nam crebro delinquentes alloqui-
mur. frequēter increpamus. Sepe
tñ eis blandis sermonibz agimur.
et tamen si alter audit. alter au-
dite contēpnit. Alter ex parte ver-
bū exhortatiōis suscipit. et ex pte
recipere recusat: ita ut cotidie im-
pleri videam. hoc qd per p̄phām
aliū dñs narrat. quia fecerit iu-
tus tñ dicit. **P**luui sup vnā ciuita-
tē. et sup alterā non pluit. pars v-
na cōpluta est. et pars que cōplu-
ta non est aruit. **C**um enī sancte
exhortatiōis uerba. alia mens
suscipit. alia recipere recusat: su-
per vnā ciuitatē dñs pluit. et su-
per alterā nō pluit. **C**um vero et ip̄e
proximus qui audit ab aliis se vi-
cēns corripit. atqz ab aliis emen-
dare contēpnit. vna eadēqz ciui-
tas et ex parte cōpluit. et ex pte
arida remanet ī qua a se p̄dica-
tiōis pluuiā repellit. **S**ūt etenī
quidam qui exhortatiōis verba
ōīno nō audiūt: hñ penitus sus-
cipere pluuiā nolunt. et sūt qui-
dam qui audiūt. sed tñ hāc me-
dullitus nō sequūtur: quia ali-
a a se vicia reserant. sed in aliis
grauius perdurāt. **S**epe eī quos-
dam videm. qui per predica-
tiōis verbū a semetip̄s auari-

ae estū repellūt. et nō solū aliena nō
capūt. sed et p̄pria idigentibz lar-
gūtur. nec tamē ire stimulos e-
domant: nec paciēcie moderami-
na per mētis tranquillitatē ser-
uant. **E**t sepe alij ad exhortatiōis
verbū ī semetip̄s iā carnis imū-
ditā vincūt. corpius ī castitate
custodiūt. nec tamē adhuc aum-
sicut debet. proximus inclinat: sed p̄
rigorē supbie ī cogitatiōe se eleuāt.
In istis pars vna cōpluta ē. quia
fructū fecit. et pars que cōplu-
ta nō est aruit: quia exhortati-
ōnis verbū nō plene suscipiens
a bono ope sterilis remāsit. **E**t se-
quit. **E**t assūpsit me spūs. et au-
diui post me vocē cōmōtiōis
magnē: **b**enedicta gloria dñi de
loco suo. **Q**uod est hoc qd p̄phā post
q̄ ad transmigratiōē filioz: ppli
mittitur. vocem post se magnē
cōmōtiōis audit dicentē. bene-
dicta gloria dñi de loco suo. **C**on-
uersus quippe ad p̄tiores babilo-
nie fuerat. et vocē glorie dñi de loco
suo post tergū audiebat. **L**ocus et
enī dei iherlm. id ē visio patris. est.
quia nimirū illa corda vident et
que dei sunt. que ad transmigratiōē
babilonie hoc est ad cōfusionis vi-
cia nō descendūt. **I**bi enī īhabitāt
deus. vbi vera pax q̄ritur: interne
contēplatiōis gloria amatur. **N**ā
qui ad p̄uersitatē defluūt: locus
dei esse contēpnūt. **L**ocus ergo gl̄e
est dei. vel sancta q̄qz aīa: vel v-
nusq̄sqz ī celestibz p̄manēs an-
gelicus spūs. **E**t gloria dñi de
loco suo benedicitur: tñ uel ab
electis hōibus uel a sanctis an-
gelis auctori oīm laus eterna
cantatur. **I**n eo ergo qd iusti de

conuertendis peccatoribus cogitant:
 quia coram uia considerando ad car-
 nales actus oculum ducunt. quasi ad
 babiloniam tendunt. Qui tamen pro
 statu sue rectitudinis. quia in laude de-
 i bono sanctorum considerant. nunquam de-
 sunt: quoniam per cogitationem alio in-
 tendunt. quasi post se uocem glorie domini
 ab iherusalem id est de loco suo audiunt.
Sed cur in istis inuoramus? qui h-
phete uerba largiente domino per se-
sum alterum et subtilius intelligere.
et apertius dicere ualemus: ait enim.
Et assumpsit me spiritus. Predicatore enim
spiritus assumit: cum eius mentem in a-
more dei disponentis eleuata. terre-
nis iam desideris alienam reddit: ut
nihil ei agere libeat nisi ea quibus
lucra spiritualia congreget: et ad reg-
na celestia cotidiana sui operis fruct-
um portet. Unde et nobis predicato-
ribus iubetur. Operanum non cibum
qui perit: sed qui permanet in uitam
eterna. Bene autem subdit. Et au-
dium post me uocem commotionis mag-
ne. Pheta sancto spiritu repletus qui
si transacta narrat que facienda sunt
uidet: quia et in predestinatione iam
facta sunt que adhuc in opere se-
quuntur. Unde in translatione uete-
ri per isaiam dicitur. Qui fecit que
uentura sunt. Quid est ergo quod
post se pheta uocem audiuit commo-
tionis magne? nisi quod post sermo-
ne predicacionis qui fit ad corda
peccantium. lamenta penitentium se-
quuntur. Pueri etenim quique dum
praua agunt. et a iustis reuera non
audiunt: nesciunt que sint grauia que
committunt: atque ex ipsa sua igno-
rancia in suo stupore securi sunt:
et iacentes in culpis quasi molliter
quiescunt. sicut de quodam peccatore

et securo populo dicitur. Requiescit in feci-
 bus suis: quia securus iacuit in pec-
 catis. Tu uero audire uerbi
 predicacionis ceperunt que sunt suppli-
 cia eterna cognoscere. qui terrore
 iudicij. que subtilis examinatio de
 singulis quibusque peccatis illico co-
 tremiscunt: implentur gemitibus.
 et non se capientibus suspensis an-
 xiant: atque magno pauore con-
 cussi in luctibus et fletibus erumpunt.
Pheta ergo uox magne commo-
tionis sequitur: quia post uerba
predicacionis conuersorum atque penite-
ntium luctus audiuntur. Qui enim
prius quieti iacebant in uulnere:
tacti postmodum manu medicine
in dolore redeunt ad salutem. De
hac commotione. penitentium
per pheta alium dicitur. Pedes eius
steterunt et mota est terra. Quia
cum ueritatis uestigia in mente au-
dientium figuratur: ipsa mens in sui
consideratione turbata commouet.
Hinc psalmista exorat dicens pro
peccatoribus. Qui sedes super cherubin
moueat terra. Hinc pro afflictis
et penitentibus deprecans ait. Com-
mouisti terram et conturbasti eam:
sana contriciones eius quia commo-
tata est. Terra quippe commota et tur-
bata est. peccator de cognicione reat
sui anxius: et ad penitentiae lamen-
ta productus. Peccanti enim homini
dictum est: terra es et in terram ibis.
Exoret ergo ut sanetur contritio
terre quia mota est: quatinus
peccator qui de culpis suis affligit.
de celestis misericordie gaudio conso-
letur. Hec est itaque uox commo-
tionis magne: quando unusquisque
que acta sua diuini iudicij in afflict-
ione penitentiae perturbatur. Sed

quod vox ipsa dicit audiam? Bene
 dicta gloria domini de loco suo. Locus
 enim maligni spiritus fuerat corda pec-
 catorum: sed cum subunctis irati per
 penitentiam redeunt ad vitam glo-
 rie domini locus fuit. Jam enim contra
 se erigunt: iam penitentie lacrimis
 insequuntur mala que commiserunt.
 Inde ergo dicitur: auditur benedictio
 glorie in laude domini. Unde prius
 sonabat creatoris iuria de amo-
 re peccatis sancti: et corda penitentium
 fiunt iam domino locus suus: quam prius
 in peccatis posita fuerat locus alic-
 nus. Ipsi autem qui a peccatis suis
 ad dominum conuertuntur non solum delicta
 lacrimis puerisa que fecerunt: sed etiam
 miris omnibus ad alta proficiunt!
 ut sancta animalia omnipotentis dei fiat:
 ut signis et virtutibus ad alta enolet:
 ut terram funditus deserant et accep-
 to dono se ad celestia desideria per-
 suspendant. ¶ De quibus adhuc subdi-
 tur. Et vox alarum animalium pertinet
 autem alteram ad alteram. Audiat post se
 propheta vocem commotionis magne quia
 sicut dictum est. uerbum predicantium
 luctus penitentium sequitur. audit
 post se vocem alarum animalium. quia ex
 ipso luctu penitentium oriuntur vir-
 tutes sanctorum: ut tanto magis in
 sancta actione proficiant. quanto se ante
 cognitionem vite nequiter egisse
 meminere. ¶ Sed est in his ver-
 bis magna dubitatio! quia non
 apte per prophetam dicitur utrum unum
 quodque animal alas suas in semetipso
 percutiat: an certe hec eadem animalia
 sancta alis suis vicissim se feri-
 ant. ut ala huius alterum. et ala al-
 terius istud animal tangat. Sed quia
 plerumque in sacro eloquio ideo aliquo
 obscure dicitur. ut dispensante

mirabiliter deo multipliciter ex-
 ponatur: nos caritati vestre utrum
 quod exponere laus dno debent.
 Sape iam alas animalium virtutes
 diximus esse sanctorum. Quod ergo
 unumquodque animal. alas suas ex-
 tuens alteram ad alteram percutit!
 nisi quod apte datur intelligi. quia si
 sancta animalia efficiamur. virtus in
 nobis uirtute exatatur. dum una alie-
 ram ad perfectionem pulsatur. Ecce etenim
 quis habet iam uerbi dei scientiam: at-
 que per eandem scientiam dilatat ut uiscer-
 ra etiam misericordie habent. Per scien-
 tiam quippe uerbi dei dilatat. Date e-
 lemosinam: et ecce omnia munda sunt
 uobis. Cumque iam esse misericors
 in elemosinis reperit. uerba sancte
 auctoritatis legit: et quod quod in eiusdem
 misericordia dicitur uerius per ex-
 perimentum intelligit. Ibi enim scriptum
 est pater eram pauperum: quod
 fortasse antea legebat et pretere-
 bat. Sed cum in eius corde iam mis-
 ercordia reperit inuicem naturam!
 quod est patrem esse pauperum. legit
 et recognoscit: quia inuicem rediens
 in semetipso intelligit quod foris audit.
 Aliud namque est elemosinam ex pre-
 cepto facere: atque aliud ex caritate.
 Ex precepto enim facere bonum inchoan-
 tum est. ex caritate autem facere bo-
 num profectorum: qui non solum quia ui-
 bentur faciunt. sed etiam diligunt
 faciendo quod iubetur. Hinc est enim
 quod in magna uirtute per psalmistam
 dicitur. Vide quia mandata tua
 dilexi domine: in misericordia tua ui-
 uifica me. Mandata etenim dei per
 uisionem facere. seruientis et obe-
 dientis est: diligendo autem facere.
 et obedientis et amantis. Quia
 ergo et per scientiam. caritas miseri-

corde disatur et per caritatem nunc
 in corde compuncto scientia multiplicatur:
 ala in nobis ala patitur qui a uirtute in nobis uirtute exultat.
 Sic qui castitatis bonum in suorum
 peccatis custodit contra luxuriantes
 zelo accenditur. ut ab inmundicie
 maculis expientur: et sepe dum quod
 dam in lapsibus inuenit. edomat afflu-
 git: atque ad castitatis mundiciam
 restringit. Cuius si forte mens de
 inmundicia luxurie fuerit tempta-
 ta: ex ipso zelo quo alios corripit
 semetipsum conuenit: et erubescit in
 munda cogitare que se in aliis reco-
 lit corripisse. In hoc ergo ala aliam
 patitur: dum uirtus uirtute pulsatur
 et ab inmundicia custodit. ¶ **Si in uo-**
 ut presertim sumus uicissim se alius lu-
 is animalia ferunt. et altera alteram
 ala patitur singulorum: huius quo-
 que descriptio largiente domino sen-
 sus patet. Quid est ergo. quod hec
 penata animalia uicissim alas alte-
 ram ad altera ferunt: nisi quod omnes
 sancti se uicem suis uirtutibus
 se tangunt. et sese ad profectum ex-
 citant ex consideratione uirtutis a-
 lienae: Non enim uni dantur omnia ne-
 que in superbia elatus cadat: sed hunc da-
 tur quod tibi non datur. et tibi datur
 quod illi denegatur: ut dum iste consi-
 derat bonum quod habes. et ipse non
 habet. te sibi in cogitatione prefe-
 rat: et rursus dum tu habere illum
 consideras quod ipse non habes. te illum
 tua cogitatione postponas: et fiat
 quod scriptum est. Superiores sibi uicem
 arbitrantes. ¶ De enim pauca ex nul-
 tis loquar: ista enim abstinentiae
 uirtus tribuitur. et tamen uerbum
 scientiae non habet: illi datur uer-
 bum scientiae. et tamen uirtute profecti

abstinentiae apprehendere conatur et non
 valet. Hinc libertas uocis tribuitur.
 ut oppressis quibusdam protectionis
 solacia impendens ad defensionem
 iustitiae libere loquatur: sed tamen
 adhuc multa in hoc mundo possi-
 des relinquere omnia uolet et tamen non ualet.
 Illi uero iam datum est omnia terrena
 relinquere: ut nichil in hoc mundo cupiat
 habere: sed tamen adhuc auctori-
 tate uocis contra peccatores quosque
 non presumit exterrere. Et qui ideo
 loqui plus libere debuit. quia iam
 non habet unde in hoc mundo teneat:
 loqui contra alios libere retusat
 ne ipsam uirtutem suam quiete perdat. ¶
 Si uirtus prophetae data est multa iam
 que uentura sunt prouidet: sed tamen
 penitus primi egritudine conspiciens
 atque compatiens non ualet curare.
 Illi data est curatio gratia: atque
 a corpore proximi molestia que in
 penitus est ordinibus repellit: sed tamen quod
 seipsum paulo post sequatur ignorat.
 Quia itaque dispensatione omnipotens de-
 us sic in electis suis sua dona dispen-
 sat. ut et isti det. quod illi denegat. et
 alteri maius. quod alteri minus tri-
 buat: quatenus dum uel iste habeat
 illum conspiciat. quod ipse non habet. uel
 ille hunc maius accepisse consi-
 derat quod sibi minus adesse praesentat.
 dona dei alter in altero id est uicissim
 oēs admittuntur. atque ex ipsa hac am-
 ratione humiliatur alter alteri: et quod
 uidet habere quod ipse non habet eum
 diuino iudicio sibi prelatum putat.
 Illis ergo suis uicissim se animalia
 ferunt cum sancte metes alterius
 se uirtutibus tangunt: et tangendo
 excitant: atque excitando ad profec-
 tum uolant. ¶ **Videamus** paulum
 quomodo apostolorum alis tactus at

Ab

q; ad penitentiam exaltatus fuerat: qui mala peccate peccatoris sue et aploꝝ innocentem vitam considerans. dicebat. Ego enim sum minus aploꝝ: qui non sum dignus vocari aploꝝ: quia peccator sum ecclesie sue dei. Consideravit quippe apostolorum innocentiam: et propter precedentem malitiam vilis in eius oculis facta est omnis quam exhibebat in ecclesia sollicitudo sua: et quod multos ex accepto intellectu precederet non attendit: quia illorum innocentiam pensans peccatore aliquo fuisse se voluit. **Sed** videamus si quis ex aploꝝ eum qui paulo datus est intellectum miratur. Ipse nobis aploꝝum primum requirendus est: qui discipulos admonens ait. Sicut et carissimus frater noster paulus secundum datum sibi sapientiam scripsit vobis: sicut et in omnibus epistolis loquens in eis. de hijs in quibus sunt quedam difficultates intellectu: que indocti et instabiles deprauant. Miratur itaque in aploꝝ omnibus paulus innocentiam: miratur aploꝝ primum in paulo sapientiam. Alii ergo se tangunt qui inde se vicissim ad prouertum exaltant unde volant. Hoc itaque omnipotens deus agit in cordibus hominum: quod facit in regionibus terrarum. Poterat namque vni cuiuslibet regioni fructus omnes tribuere: sed si vnaquolibet regio alterius regionis fructibus non indigeret: communione cum altera non habuisset. Unde fit ut huic vini. alij vero olei habundantiam tribuat: hanc multitudinem petidum illam vero ubertate habundare facit frugum: ut cum illa defert quod ista non habet. et illa reddat quod illa non detulit: per communionem gratie

sibi simul etiam diuise terre conuicte sunt. Sicut ergo regiones terrarum ita sunt mentes sanctorum. Que diuinitatem sibi conferunt quod acceperunt: quasi fructus suos in regionibus recipiunt: ut in vna omnes caritate uiuantur. **Sed** iterum hoc sciendum est. quia sicut electi quique hoc semper in alijs attendunt quod a deo melius acceperunt quam ipsi. ut eos sibi in cogitatione preferant seque illis in humilitate subternant: ita reproborum mens nunquam considerat. quod alter boni amplius quam ipsa. sed quod boni ipsa amplius quam alter habeat. **Sed** quod cum pensant que bona spiritus alter acceperit et ipsis defunt: sed que bona ipsi et que mala assunt alteri. Et cum omnipotens deus ad hoc uirtutes singulis diuidat. ut alteri alteri in cogitatione humiliet: ad hoc reprobi pertrahunt bonum quod acceperunt. ut ex eo in elatione perdantur. dum semper considerant bona que ipsi habent. et alij non habent: et nunquam pendere student quanta bona alij habeant et ipsi non habeant. **Quod** ergo diuina pietas in augmento disponit humilitatis hoc mentes reprobe in augmentum uertit elationis: et ex diuersitate numerum a bono deficiunt. Unde crescere in humilitatis bono debuerunt. **Propter** hoc ergo necesse est fratres carissimi ut in uobis hoc spiritus debeatis aspicere quod minus habetis. in primis uero. hoc quod uobis amplius acceperunt: quantum dum per uosmetipsos eos pro bono quod ipsi habent et uos non habetis aspicitis ad hoc quoque obtinendum etiam uos ex humilitate crescat. **Si** enim et uos in illis accepta bona

penditis et illi in vobis confiderat
 bona que habetis: vixissim vos a
 lis tangitis: ut exultati semp ad
 celestia voletis. **¶** Sequitur. **¶** Et voce
 rotarum sequentium aialia: et vocem
 comotionis magne. In rotis sacri
 eloqui testamenta signari supi
 dixim. **¶** Vox ergo rotarum: e sermo
 testamtorum. **¶** Post voce itaq; alarum
 aialium auditur etiam vox rotarum: qz
 a p'dicantem sermone suscepto dum
 uirtutes sanctorum ad altiora age
 da euolant. seq; vixissim ad p'fectum
 pulsant sancte ecclie status erigi
 tur: ut per vniuersum mundum
 sacrorum testamtorum pagine lega
 tur. **¶** Vbiq; etiam sanctum euangelium.
 ubiq; ap'lorum dicta: ubiq; lex et pro
 phete resonat. **¶** Post alarum ergo vo
 ce vox rotarum sequitur: quia post sco
 rum miracula uerba sacri eloqui
 itra sanctam eccliam libere et licen
 ter audiuntur. **¶** Que rote aialia se
 quuntur: quia sicut supius dictum
 est postq; in honore uenit uita scorum
 benedicenda quoq; apparuerunt ho
 minibus eloquia testamtorum. **¶** Vel
 certe rote aialia sequuntur: quia i
 sanctorum uita cognoscim; qd in
 sacre scripture uoluntate intelligere
 debeam. **¶** Illorum quippe nobis ac
 no aperit. hoc qd in suis p'dicanti
 onibus pagina testamtorum dicit.
¶ Sed querendum nobis est: cur
 postq; supius dictum est audiui
 post me voce comotionis magne.
 post voce quoq; alarum atq; rota
 rum subditur. et voce comotionis
 magne. **¶** Qd si diligenter aspiciat;
 ueneri potest. quia non otiose repe
 titur. **¶** Que quippe sunt comota
 ones: quibus corda nostra comota
 uentur. **¶** Una quippe comotio ex

timore est: altera ex caritate. **¶** Una
 fit ex luctu penitentium: alia ex seruo
 re amantium. **¶** Post predicatois ergo
 uerbum prima comotio est: cum plan
 gimus mala que fecim;. **¶** Post uocem
 uero alarum et rotarum scda comotio
 est: dum magnis fletibus querimus ce
 lestia bona que audim;. **¶** Ecce et qz
 itra sanctam eccliam de multis p'rib;
 uirtutum exempla cognoscim;. **¶** qsi
 alarum sonitum cotidie audim;. **¶** quia
 ubiq; dum sacra eloquia personat
 quasi rotarum uocibus exultamus;
 et quia per eadem sacra eloquia.
 ad amorem nri conditoris accedi
 mur: magnus feruoris ignibus
 ardentibus esse nos longe adhuc
 ab omni potentis dei facie plangim;. **¶**
¶ Post primam ergo uocem comotiois
 magne. ad extremam quoq; uocem
 magne comotiois fit: quia qui
 cognoscendo deum cepim; peccata
 plangere: iam diligendo quem cog
 noscim;. non cessam; eum cum fletu
 bus desiderare. **¶** Post rotarum im
 q; uocem. uox magne comotiois seq
 tur: quia cum testamta dei i aure
 cordis sonare reperint: audientium
 spiritus ex amore compunctus ad la
 mentum comouetur. **¶** Hinc est enim:
 qz scripture sacre uerba fiunt i corde
 legentium sapientia. **¶** Hinc est: qz ab a
 mantibus plerumq; i silentio quasi
 furtiue et tacite leguntur. **¶** Unde p
 prophetam quoq; alium dicitur. **¶** Disce
 disti i alienatione capita potentium;
 mouebuntur i ea gentes: adape
 rient ora sua sicut pauper edens
 i occulto. **¶** Omnis enim deus i alic
 natione capita potentium p'sadit:
 quia iudeorum superbiam a semetip
 so alienando repulit. **¶** In qua ali
 enatione gentes morte sunt: qz

Af

Ag

dū iudei a fide caderent. ad agnitionē fidei corda gentiliū curauerūt. Que uidelicet gentes ī sacre lectio-
nis pabulo os cordis aperuūt. ī or-
culo sicut paup comedūt: quia cū
festinatōe et silentio uerba uite le-
gentes sumūt. **Sed sciendū est.**
quia q̄nto auditores ī caritate at-
q̄ ī intellectu p̄ficiūt: tanto sanctis
p̄dicatoribz maior gr̄a sp̄s dat̄.
Vnde cū prius p̄pheta dixisset as-
sumpsit me sp̄s. et audiui post me
uocē cōmōtiōis magne alarū atq̄
rotarū. atq̄ iterū cōmōtiōis mag-
ne: illico subiūgit: Sp̄s quoq̄ e-
leuauit me et assumpsit me. Cur qui
se assumptum iā ab sp̄i dixerat: i-
terū eleuatū et assumptū narrat.
Sed ad altiora mens predicantiū
p̄ficiat: tū per eos sensus audienciū
ad oīpotentis dei desiderū cōmo-
uetur. Qui uidelicet p̄dicatores
sancti idcirco p̄ficiūt: ut per eorum
mīsteriū dona gr̄acie ī sancta eccl̄a
multiplicētur: sicut de hac eadem
sancta eccl̄a scriptū est. Quos ei⁹
iebr̄ians multiplicas generatiōes
eius: ī stillaciōis eius letabitur
cū exortetur. Qui quippe sancte et
desic p̄dicatores sunt: qui terram
cordis nr̄i īfundūt. Sed cū iebr̄i-
antur riuū generatiōes eccl̄e mlti-
plicātur: quia cū uberiorē gr̄az
sp̄s p̄dicatores accipiūt. fidelīū
nūs augetur. Que sancta eccl̄a
ī suis stillaciōis letatur. In stilli-
adio etenū aqua de tecto ī terram
cadit: que de celo tenderat ī tectū.
Tectū uero eccl̄e sancti p̄dicatores
sūt: qui nos ītercedendo et amō-
nitiōibz munuendo protegiunt.
Sed quia illozū cor dinitus in pre-
dicatiōe īfunditur. quasi aqua de

Ab

celo uenit ī tectū. Quia uero nos eoz
uerbis irrigamur: quasi aqua de
tecto defluit ī terrā. Sanctū itaq̄
eccl̄esia dū oritur: ī stillaciōis suis
letabitur: quia cū in fide et bonis
operibz nascatur. ea que accepit do-
na multiplicat: et in uerbis p̄e-
dicantiū exultat. Quia ergo au-
ditoribz ad meliora surgenti bus
corū quoq̄ p̄dicatoribz gr̄a mlti-
plicatur: p̄pheta dicit. **Sp̄s quo-**
q̄ eleuauit me et assumpsit me. Inde
enī predicator magis ac magis
elevatur et assumit: vnde auditor
ad meliorē uitā mutatur. Sed
querendū nobis est tū spiritus
mentē nō eleuet nisi assumpsit:
cur prius eleuauit et postmodū
dicit assumpsit? Sed ī hoc loco as-
sumpsit dictū est: cōstanter tenu-
it. Nā sunt nōnulli quos eleuat
sp̄s sed nō assumit: quozū et in-
tellētis ad sp̄alia emutat: et tā-
mē uita ī factis carnalibz rema-
nēs. ītellectui nō concordat. Sa-
laam nāq̄ per p̄phete sp̄m eleuatus
erat. sed assumptus nō erat: qui et re-
uociter potuit longe post futura
p̄spicere: et tamē a terrenis deside-
riis mentē noluit separare. Sed q̄
p̄pheta sanctus sciencia eleuatus
est et uita pariter assumptus: iā qua-
lis ī predicatiōe pergit. audiam?
Et abn̄ amarus ī indignatiōe
sp̄s mei. Pensate fr̄es km̄: Is cū
dona sancti sp̄s creuerant: cur
amarus abibat: An om̄e cor qd
isdem sp̄s assumit: amarū ī in-
diguatiōe sui sp̄s facit: Vnde
sciendū est quia cū adhuc p̄is
uita dulcis est: etiā si uerbum
dei loqui uideatur. eleuatus et
assumptus p̄dicator non est. Men-

tem enim quā spūs sanctus replet: ī
 amaritudinē temporalium delecta
 tione eternorum comouet. Dulce ei
 est ēē ī rebus hūanū: sed ei qui ad
 huc de celestibus gaudia nulla gust
 auit. Quia quāto min⁹ eterna
 itelligit: tanto delectabilius ī tem
 poralibus requiescat. Ac si quis iam
 cordis ore gustauerit. que sit illa
 dulcedo celestium premiorū: qui illi
 yndia angelorum chori: que īcō
 prehensibilis visio sancte trinita
 tis. Huc quāto illud dulce fit qd̄ in
 tus uidet: tanto ī amaritudinem
 uertitur omne qd̄ foris sustinet. Cur
 atur scū de hīs que male egisse se
 recolūt: et sibiupinet displicet: cū ei
 ille placere iam ceperit qui oīa cre
 auit. Reprehendit se de cogitacōib⁹:
 īsequit̄ de uerbis: et punit flendo
 de factis. Superius ībiat: terrena
 iā oīa per mentis despectū calcāt.
 Et qd̄ diu illud qd̄ desiderat adhuc
 per sperā nō habet: flexe dulce habet:
 seseq; cōtinuis lamētus affligere.
 Et quia necdū se esse ī patria ad quā
 creatus est uidet: ī huius uite exili
 o nil ei plus aliud q̄ sua amaritu
 do placet. Dedignatur etenū subia
 cere t̄palibus: et ardentē suspirat e
 ternis. Unde recte quoq; p̄ salomo
 nē dicitur. **E**o q̄ ī multa sapiētia
 multa sit idignatio: et qui appōit
 sciētiā. appōit et dolorē. Celestia
 etenū cognoscentes terrenis aīn s̄b
 dore dedignamur: et dū plus sa
 pere īcipimus de hīs que malec
 gimus nobisipis irascimur. Et fit
 ī multa sapiētia multa idig
 natio: quia quāto plus p̄ficiamus
 ī cognitōe. tanto nobis dedignat
 mur āplius de p̄ciso opere: at
 q̄ cū sciētia dolor̄ crescat: quia

quāto magis eterna cognoscim⁹. tāto
 magis esse nos ī huius exili misē
 ria dolemus. **M**el sicut translati
 one alia dicitur: et qui addit sciē
 tiā. addat dolorē. Quo cū scire īa
 pinus que sunt celestia gaudia:
 cō magis ut errorū nūorum laq̄os
 possimus euadere flendo laboram⁹.
In multa ergo sapiētia multa ē
 idignatio: quia si eterna iā sapi
 mus cōcupiscere tēporalia dedig
 namur. **S**i eterna iam sapiamus:
 nosmetipos despiciam⁹ egisse hoc
 qd̄ nos potuit ab eternitatis amo
 re separare. **R**eprehendit semetip
 sam cōsciētiā: accusat qd̄ egit:
 dāpnat per penitētiā qd̄ accusat.
Fit rixa ī aīno: parturēs pacē
 cū deo. **S**ic achab īquus rex a pro
 pheta reprehensus: aīn cōtra se di
 uinā sententiā audisset ptimuit.
 et magno merore depressus est:
 ita ut p̄phete suo dñs diceret. **N**ō
 ne uidisti achab hūiliatū coram
 me? **Q**uia ergo hūiliatus ē mei
 causa: nō iducam malū ī dieb⁹
 eius. **I**n quib⁹ uerbis dñi pensan
 dū est quō ei ī electis suis merore
 amaritudis placeat qui amitte
 re timent deum: si sit ei et ī repro
 bo penitētia placuit qui timebat
 perdere p̄ns seculū. **A**ut quomō
 ei grata nō sit spontanea afflic
 tio pro culpis ī eis qui placēt: si ad
 tempus hec placuit. et ī illo qui
 displicebat. **S**ed sciendū q̄a nul
 lus pro amore oīpotentis dñi ex
 toto corde agere p̄ualeat: nisi is
 cui⁹ aīn spūs assūpserit. **N**am
 quādo homo ex sua uirtute suf
 ficiat terrena despicit. celestia a
 mare. pacē cum deo querere. se
 cū rixa subire: ī cogitacōe semet

al' labore

al'

Alia translatio

ipm reprehendere et genutib; pnuix.
 Nullus her agere nisi que diuina
 gratia roborauerit valet. Un sub
 ditur. Manus eni dñi erat meam
confortans me. Id bona quippe as
surgere pfecte nō possum? nisi nos
 et spūs pueniendo eleuet et suble
 quendo confortet. Sed querēdū est.
 cū supius de volūe qd̄ arreperat
 scriptum sit. et factū est i ore meo si
 cut mel dulce? qua ratione postmo
 dū dicitur abn̄ amarus in idigna
 tione spūs mei. Huiū quippe val
de est: si dulcedo simul et amari
tudo conueniant. Sed iuxta super
 ore sensum sciendū est quia cui ser
 modo dei i ore cordis dulcis ēē repe
 rit: hui? pauldubio cōtra semetip
 sum animus amaretat. Quo eni
 i illo subtiliter disat qualiter se re
 phendere debeat: eo se diuinus per
 amaritudinē perueniēte castigat.
 Qui tūto sibi magis displicet: X
quāto i sacro volumine amplius de
omnipotente deo videt qd̄ amet. Sed
 quia ad ista proficere sua uirtute
 nō valet homo; recte nūc dicitur.
Manus eni dñi erat confortans
me. Manus eni dñi in sacro eloq̄
o aliquādo etiā unigenitus filius
appellatur quia oīa per ipm̄ facta
sunt: et de cui? ascensione per moy
sen pater dīpotens loquit̄ dices.
Collam i celum manū meā. Her
 manusque electorū suorū corda
 confortat: discipulus dicebat. Sine
me nichil potestis facere. In om̄e
 ergo qd̄ cogitam? semp̄ orandū ē
 ut et ip̄o aspuante cogitem? et ip̄
 so adiuuante faciam? qui uiuit
 et regnat cū p̄re i unitate spūs sc̄i
 de? p̄ oīa sc̄la sc̄lor̄ amē. **explicit**
omelia decia: incipit vndetia.

Am

Ter cetera ppheta
 e miracula hoc q̄
 mirandū habet li
 bra pphetaū? q̄ sic
 i eis uerbis res ita
 nō nūq̄ uerba reb;
 exponūtur: ut cor
 non solū dicta. sed
 etiā res geste pph
 ete sint. Unde nūc
 dicitur. Veni ad transmigrationem
ad aceriū nouarū frugū: ad eos
qui habitabāt iuxta flumē chobar.
¶ Cum causa exigeret ut idicere de
biuisset. quia ad transmigrationē
uenerit: que dicendi necessitas fuit
ut per fruges locū quoq̄ exprimit
dicens. ad aceriū nouarū frugū?
nisi q̄ sepe res. et loca cause signā
tur? Vultu quippe exchielē pphē
tante iā captiuitatē anni deflux
erunt atq̄ ex hīs qui i captiuita
te ducti fuerant plures iā i morte
carui abierant: ad quorū filios
loqui ppheta ueniebat. Unde et ei
supius dicitur. fili hoīs mitto ego
te ad filios isrl': ad gentes a postā
trices que recesserunt a me. Pres
corū preuaricati sunt pactū meū
usq̄ ad diem hanc: et filij diuiter
uite et idomabili corde sunt. ad q̄s
ego mitto te. Ex quib; quia nul
 ti fuerāt creditur: atq̄ p̄ obediē
 tiā ad fertilitatē boni opis puen
 turi: aceriū frugū uocantur.
 Quia eni bone aīe fruges appel
 lentur dei: ppheta alius testatur
 dicens. Sanctus isrl' dño: primū
te frugū eius. Fruges etenū dñi:
 etiā conuersē ad fidem gentes
 postmodū facte sunt. Sed quia
 prius isrl' dño credidit: recte hūc
 ppheta frugū eius primū uas ap

pellauit. Quia ergo propheta missus
 non priori populo sed filijs eiusdem populi
 uerba intulit: ad aceruum frugum no-
 uarum uenit. Quod uero per thobar
 flumen designetur supra iam diximus:
 que nequaquam modo repetuntur, ne repe-
 tendo fastidium generentur. Sequitur.
 Et sedi ibi ubi illi sedebant: et mansi-
 bi **septe diebus**; merens in medio eorum.
 Notandum captiuo populo propheta sanctus
 quanta compassione se copulat. eorumque
 se meroribus consedendo et merendo con-
 iungit. Quia radix uerbi est uirtus
 operis: et ille sermo ab audiente li-
 benter accipitur: qui a predicante cum
 compassione animi profertur. Sic feru-
 tu feru uigetur: liquatur prius ut
 postmodum uicissim a seipso teneatur.
 Si enim prius inuicem molestat; post-
 modum tenere fortiter non sufficit. Sic
 propheta captiuo populo consedit et me-
 rens in medio eorum extitit: ut dum
 per caritatis gratiam descendendo
 se ei molliore redderet; eum statim
 uerbi fortitudinem teneret. Sin uero
 israheliticus populus qui domum con-
 sperans uocat: quod culpas non iter fla-
 gella cognouit. nullo merore animi
 depressus: propheta iter gaudentes me-
 rens sedere studuit: ut tacendo ostende-
 ret quod loquendo docere uenerat: et
 prius quam uerba faceret in hoc quod me-
 rens tacuit. forma uerborum supple-
 dit. Sequitur. Cum autem pertransisset
septe diebus: factum est uerbum domini ad
 me dicens. In eo quod septe diebus merens
 sedit et post die septimum uerba domini
 te uisionis accepit ut loqui debu-
 isset: aperte indicat quia eiusdem diebus
 merens tacuerat. Missus autem
 ad predicandum fuerat: et tamen sep-
 tem diebus sedens tacebat. Quid
 est hoc quod nobis propheta sanctus

in hoc suo silencio inuit: nisi quod ille loqui
 ueraciter nouit qui prius bene tace-
 re didicerit. Quasi enim quoddam nutri-
 mentum uerbi est celsura silentij. Et
 recte per exarscentem quoque gratiam
 sermonem accipit: qui ordinata an-
 tea per humilitatem tacet. Hinc enim per
 salomonem dicitur. Tempus taceandi:
 et tempus loquendi. Non enim aut tem-
 pus loquendi et tempus taceandi:
 sed prius tempus taceandi permittit et
 postmodum subdidit loquendi: quia
 non loquendo sed taceendo debemus
 loqui discere. Si ergo propheta sanctus qui
 missus ad loquendum fuerat diu
 prius tacuit ut postmodum recte lo-
 queretur: pensandum nobis est quanta
 culpa ei sit non taceere que nulla cogit
 necessitas loqui. **¶ Sequitur. Fili-**
hois speculatore dedi te domui is-
rahel. Notandum quod cum que dominus ad
 predicandum mittit speculatore esse
 denunciat. Cui enim cura aliena com-
 mittitur speculatore uocat: ut in me-
 tus altitudinem sedeat: atque uocabulum
 nominis ex uirtute actionis trahat. Non
 enim est speculatore qui in primo est. Spe-
 culatore quippe semper in altitudine
 stat: ut quod quod uenturum est longe pre-
 spiciat. Et quisque populi speculatore pos-
 tur in alto debet stare per uirtutem: ut pos-
 sit prodesse per prouidentiam. Hic pro-
 pheta alius speculatore admonet
 dicens. Super montem excelsum ascende
 tu qui euangelizas syon: ut uide-
 licet quia predicatois locum suscep-
 pit: ad altitudinem bone ascendat
 actionis: ad excelsa transeat. et
 eorum qui sibi commissi sunt opera tris-
 tendat: quatinus subditorum vitam
 tanto sublimius uideat. quanto et
 terrenis rebus quas despiciat animi non
 supponit. **¶** Quod dura sunt michi

ista que loquor quia memetipm loq-
 do ferio? cui? neq; lingua ue dignū
 est predicacōem tenet neq; iquantū
 tenere suffiat vita sequitur lingua:
 qui otiosis uerbis sepe iplicor. et ab
 exhortacōe atq; edificacōe primo-
 rū torpens et negligens cesso? qui
 i conspū dei factus sum mutus et
 uerbosus: mutus i necessariis uer-
 bosus i otiosis. Sed ecce sermo dei
 de speculatoris vita cōpellit ut lo-
 quar? tacere nō possum: et tamē
 loquendo ferue me ptimesco. **D**icā
 dicam: et uerbi dei gladius etiā
 p memetipm ad cōfigendū cor pri-
 mi trāscat. **D**icā dicam: ut etiā
 cōtra me sermo dei sonet per me.
Ego me reū esse nō abnego: torpo-
 rem meū atq; negligēciam video.
Erit fortasse apud piū iudicē ipe-
 tratio uenue: ipsa cognitio culpe.
Et quidē in monasterio positus
 uolēbā et ab otiosis linguā resti-
 gere: et in ientacōe oracōis pene
 continue mentē tenere. At post
 q̄ cordis humerū sarcine pasto-
 rali supposui. colligē se ad semetipm
 assidue nō potest ānims: quia
 ad multa ptitur. **T**ogo: namq;
 modo ecclesiarū. modo monaste-
 riorū causas discutere? sepe sin-
 gulorū uitas actusq; pensare:
 modo quedā ciuū negocia susti-
 nere. modo de irruentib; barba-
 rorū gladius gemere. et cōmisso
 gregi isidiantes lupos timere?
 modo rerū curā sumere: ne defūt
 subsidia eis ipis quib; disciplie
 regula tenetur. modo iaptores
 quosdā equanimiter ppeti. modo
 eis studiū sub seruate caritatis
 obuiare. **C**um itaq; ad tot et tā-
 ta cogitanda scissa ac dilania

ta mens ducatur? qm ad semetipm
 redeat ut totā se i predicacōe collu-
 gat. et a pferendi uerbi ministerio
 nō recedat. **Q**uia autē necessitate
 loci sepe uiris secularib; iūgor: nō
 nūq; michi lingue disciplinā relaxo.
Nā si i assiduo censurę mee uigore
 me teneo. scio quia ab ifirmiorib;
 fugior: eos q; ad hoc qd̄ appeto nū-
 q; traho. **U**nde fit ut corū sepe oti-
 sa patienter audiam. **S**ed quia q̄q;
 ipse ifirmus sum i otiosis sermōib;
 paulisper tractus libenter iam ea lo-
 qui iapio que audire ceperā iuitus:
 et ubi te debat cadere. libet iacere.
Quis ergo ego. uel qualis specula-
 tor sum. qui nō in monte opis stolesco
 adhuc i ualle ifirmitatis iaceo? **P**o-
 tens uero est hūani generis creator
 et redēptor idigno michi. et uite al-
 titudine et linguā efficacē donare:
 pro cuius amore i eius eloquio nec
 michi parco. **I** **E**ssē ergo speculato-
 ris uita et alta debet semp et curū
 specta. **N**ec enī terrenarū rerū amo-
 re succūbat. alta sit: ne occultis hos-
 tis iaculis feriat ex omni latere ne-
 cūspecta. **N**eq; hoc speculatore suffi-
 cit ut altū uiuat? nisi i loquendo
 assidue ad alta auditores suos per-
 trahat: corūq; mentes ad amorem
 celestis patrie loquendo succēdat.
Sed tūc hec recte agit: tū linguā e-
 ius ex uita arserit. **N**ā lucerna q̄
 i semetipm nō ardet: eā uem cui sup-
 ponit nō accendit. **H**inc enī de io-
 hanne ueritas dicit. **I**lle erat luce-
 na ardens et lucens. **A**rdens uide-
 licet per desiderū celeste: lucens
 p uerbū. **U**t ergo seruetur ueritas
 predicandi: teneatur necesse est al-
 titudo uiuendi. **U**nde recte quoq;
 sancte ecclesie sponsi uoce i cantico

canitox dicit: **N**asus tuus sicut
 turris libani. **Q**ue rogo laus est
 fr̄es mei ut sponse nasus turri cō-
 paretur? **S**ed quia per nasum sem-
 per odores fetoresq; discernim? qd
 per nasum nisi speculatoꝝ discretio de-
 signatur: **Q**ui nimirū nasus sicut
 turris esse. et libani dicit: quia vide-
 licet p̄positoꝝ discretio et munera sp̄
 debet esse ex curā spectioe: et i altitu-
 dine vite consistere id est i valle iſre-
 mi operis nō iacere. **S**icut enī tur-
 ris i monte idcirco ad speculandum
 ponitur. ut hostes qui ueniūt longi-
 us videantur: sic p̄dicatoꝝ uita sp̄ de-
 bet i alto fixa p̄manere: ut more na-
 tū discernat fetores uiciorū. odores
 q; uirtutū: ita uisus malignorum
 spiritūū longe p̄spiciat. et cōmissas
 sibi aīas per suam p̄uidentā cau-
 tas reddat. **S**equitur. **E**t audies ex
 ore meo uerbu: et **ā**nūtiabis eis
 ex me. **E**t iterū monet p̄pheta ne
 p̄sumat loqui qd nō audierit: s; p̄-
 us aūre cordis aperiat uoti creato-
 ris: et postmodū os sui corporis a-
 periat aūrib; plebis. **D**ñi p̄pheta ali-
 us dicit. **I**ndinabo ad similitudinē
 aūre meā: aperia i psalterio p̄-
 sationē meā. **Q**ui enī recte p̄redi-
 cat: p̄ius sicut dictū est aūre cor-
 dis locutioni itime idinat: ut post-
 modū os corpis sui i p̄satione a-
 monitionis aperiat. **S**equitur. **S**i dice-
 te me ad ip̄m morte morieris. nō
ānūtia aueris neq; locutus fueris
 ut auertatur a uia sua ip̄ia et ui-
 uat: ip̄e ip̄ius uiquitate sua mo-
 rietur: sanguinē autē eius de ma-
 nu tua requira. **I**n quib; uerbis
 qd nobis notandū est. qd sollicitē
 cogitandū: nisi quia nec subiecti
 ex culpa p̄positi moritur. nec p̄posi-

tus sine culpa est qm̄ uerba uite non
 audiens ex sua culpa moritur sub-
 iectus. **I**mpio etenū mors debetur:
 sed ei ab speculatore uia uite nū-
 tanda est: et eius impietas increpanda.
Si uero speculatoꝝ taceat. ip̄e ip̄ius
 in uiquitate sua moriet: quia ip̄e
 tatis eius meritū fuit ut dignus
 nō esset ad quē speculatoꝝ sermo
 fieret: sed sanguinē eius dñs de ma-
 nu speculatoꝝ requirit: quia ip̄e hūc
 occidit qui cū tacendo morti p̄didit.

In quib; uerbisq; pensandū est quā-
 tū sibi cōnexi sunt p̄cā subditorum
 atq; p̄positoꝝ: quia ubi subiectus
 ex sua culpa moritur: ibi is qui p̄-
 est qm̄ tacuit uerus mortis tenetur.
Pensate ergo fr̄es carissimi p̄sate:
 quia et q nos digni pastores nō
 sum? etiā ex uia culpa est quib;
 tales plati sum? **E**t si qm̄ uos ad
 uiquitate defluitis etiā ex nō uocatu
 est: quos obliuiscere atq; reclamātes
 i prauis desideris non habetis. **V**obis
 ergo et nobis patis: si a prauo
 opere cessatis. **V**obis et nobis par-
 ticiuus: qm̄ hoc qd displicet nō tace-
 mus. **Q** q̄ liber a cōmissioꝝ sibi sa-
 guine fuerat: p̄dicatoꝝ egregius
 qui dicebat. **M**undus sum a sanguine
 om̄i. **N**ō enī subterfugi quo min?
ānūtiare om̄e consiliū dei uobis.
Si enī nō **ā**nūtiasset: mundus a
 sanguine nō esset. **S**ed quib; om̄e
 cōsiliū **ā**nūtiare sciduit: ab eo
 rū sanguine mundus fuit. **I**n qua
 uoce nos cōuenimur nos cōstrin-
 gimur. nos rei esse ostendim qui
 sacerdotes uocamur: qui sup ea
 mala que p̄pria habem? alienas
 quoq; mortes addim? quia tot
 occidimus quot ad mortē ire toti
 die tepidi et tacentes uidem? **C**ū

vero dicit sanguinē autē eius de ma-
 nu tua requirā si hoc ī loco sanguis
 noīe mors corpis designatur valde
 nobis de nōo silentio auget met?
 quia si ī subiectis suis qui platus
 ad speculariū est. etiā de morte
 corpis quāq; morituri tam graui-
 ter reus tenetur: quo reatu de mor-
 te aīe subiecte sibi constringitur
 que potuisset semp viuere si uer-
 ba correptōis audisset: Sed meli-
 pnt sanguis noīe peccata signi. Vn-
 quidā cum pāa carnis defleat dix-
 it. libera me de sanguib; deus de-
 salutis mee. Sanguis ergo mori-
 entis de manu specularioris req-
 ritur: quia peccā subditi culpe
 prepositi si tacuerit reputatur.
 Est ergo qd faciat: ut etiā morie-
 te subdito se liberū reddat. Sur-
 gat inuigilet: malis actib; con-
 tradicat: sicut scriptū est. Discur-
 res festina. suscita. amicum tuū: ne
 dederis sopnū oculis tuis: ne do-
 nutent palpebre tue. **Unde hic**
 quoq; additur. **Si autē tu amūia**
aueris ipio et ille nō fuit cōuersus
ab impietate sua et a via sua ipia!
ipe quidē in impietate sua morie-
tur: tu autē aiām tuā liberaisti.
Tūc enī subiectus moritur sine
te: quādo ī causa mortis contra-
dictorē pertulerit te. Nā morti tu
nō contradicis. aduigeris. Et no-
tandū que sunt que debeant a spe-
culatore p̄dicari: nimirū fides
et operatio. Nā ait. Si autē tu an-
nūciaueris ipio: et ille nō fuit
cōuersus ab impietate sua. et a via
sua ipia. Impietas quidē ad īfide-
litatem ptinet: via uero ipia ad
prauā actionē. Et omnis specula-
tor hoc habere debet studij: ut pri-

us ad pietatē fidei postmodū ad piā
 viam. id est ad bonā actionē trahat.
Sed quia de exhortatōe sermo se-
titulit: inotescere breuiter debem
in ore pastoris quātus debeat esse
ordo atq; consideratio locutionis.
Pensare etenī doctor debet. qd loqua-
tur. cui loquatur. qm loquatur.
qualiter loquat: et quātum loqua-
tur. Si enī unū eorū defuerit: lo-
quatio apta nō erit. Scriptū quip-
pe est. Si recte offeras. recte autē
nō diuidas: peccasti. Recte autē
offerim: cū bono studio. bonū
opus agim. Sed recte nō diui-
dum: si habere discretionē ī bo-
no ope postponam. Considerare
etenī debem. qd loquamur:
ut iuxta pauli uocē sermo noster
ī gratia sit sale conditus. Pensā-
dum uero nobis ē cui loquamur:
quia sepe īrepatōis uerbū. qd
hec admittit p̄sona altera non
admittit: et sepe iā eadem p̄sona
scdm factū fit altera. Unde nathā
pheta. dauid post adulteriū for-
ti īrepatōis sentētia p̄uissit: qui
cū de raptoze ouis diceret. filius
mortis est uir qui fecit hoc. ei p̄-
tinuis respondit dicens. Tu es
ille uir. Cui tñ cū de salomonis
regno loqueret: quia culpa de-
fuit. ei se hūiliter ī ore p̄stra-
uit. In una ergo eademq; p̄sona
quia causa dispar extitit: etiam
sermo p̄pheticus dissilis fuit.
Pensandū quoq; est qm loqui de-
beamus: quia sepe et si differt
īrepatio postmodū benigne re-
cipitur: et nōnūq; languescit.
si hoc qd ante p̄ferri debuit. tē-
pus amiserit. Nam et sapiens
mulier nabal ebriū uidentis.

iarepare de culpa tenacie noluit:
 que digesto vino. iarepationis sue
 uerbis utiliter percussit. Et propheta
 adulantium linguas non esse in sub-
 sequenti tpe differendas annunciat:
 qui ait. Confundatur statim eru-
 bescentes: qui dicunt michi euge eu-
 ge. Adulatio etenim si uel ad tempus
 patienter suscipitur. augetur: et
 paulisper demulcet animam ut a rigo-
 re sue rectitudinis mollescat in delecta-
 tione sermonis. Sed ne crescere debeat:
 statim est et sine mora ferenda. ¶
 Pensandum nobis quoque est qualiter
 loquamur. Nam sepe uerba que hunc
 ad salutem reuocant: alium vulnerant.
 Unde paulus apostolus qui tyrum admo-
 net dicens. argue cum omni imperio: thi-
 motheum exhortatur dicens. Argue.
 obsecra. iarepa: in omni patientiam
 et doctrinam. Quid est quod unum imperium
 et alio patientiam parat? nisi quod unum
 lenioris alterum uero feruentioris
 spiritus esse conspexit. Leni pauca
 uitate imperii inuigenda erat uer-
 bi seueritas: is autem qui spiritu ferue-
 bat per patientiam temperandum fuit:
 ne si plus iusto inferuisset non ad
 salutem vulnerata rediret. sed sa-
 na vulneraret. ¶ Curandum quod est
 quantum loquamur: ne si ei qui mul-
 ta ferre non ualet. uerbum uel exhor-
 tationis uel iarepationis longius
 trahamus: auditorem nostrum ad
 fastidium perducimus. Unde isdem pre-
 dicator egregius hebreis loquitur
 dicens. Obsecro uos fratres ut susce-
 ptis uerbum solati: etenim pauca
 scripsi uobis. Hoc tamen infirmis papu-
 e congruit: ut pauca quidem et que
 capere preualent audiant: sed que
 eorum mentes in penitentiae dolore con-
 pungant. Nam si eis uno in tempore

exhortationis sermo fuit multiplica-
 ter dictus: quia multa retinere non
 ualent. simul amittunt omnia. Unde
 et medici corporum pannos quos in
 firmatibus stomachis ponunt. apto
 quidem medicamento sed subtiliter li-
 nuunt: ne si repleti multo medica-
 mine fuerint. infirmitatem stomachi
 non roborantes adiuuent: sed opprimen-
 tes grauēt. ¶ Sciendum tamen est quia
 et si quando modum suum sermo pro-
 lixior transeat. periculosum valde
 auditoribus non est: si autem qualiter.
 quod dicatur. et quibus dicatur. non
 vigilanter aspiciatur. valde pici-
 losum est. Veretunde etenim mentes
 si quas forte culpas admiserint.
 leniter arguende sunt: quia si as-
 perius iarepentur. frangitur po-
 auis imperii eruditur. At contra men-
 tes asperere atque impudentes si iarepa-
 te leniter fuerint: ad maiores cul-
 pas ipsa lenitate prouocantur. Quod
 bene in eodem predicatore egregio
 discimus: qui cum chorinthios cognos-
 ceret pro amore personarum in schismate
 diuisos: coram ueraciter consulens
 locutionem suam eis a gratiarum actione
 et laudibus cepit dicens. Gracias
 ago deo meo semper pro uobis in gratia
 dei que data est uobis in christo ihesu: quia
 in omnes diuites facti estis in illo. in omni
 uerbo et in omni scientia. sicut testimo-
 nium christi confirmatum est in uobis.
 Qui adhuc adiungit et dicit. Ita ut
 nichil uobis desit in uilla gratia:
 expectantibus reuelationem domini nostri
 ihesu christi. Quos te paulus si iam nichil
 deest: aut eis scribendo fatiga-
 ris: Cur in longinquo positus loquar
 ris: Pensemus ergo fratres karissimi.
 quantum laudat. Fite eis gratiam
 dei datam asserit: factos in omnibus

m

diuites dicit i omni uerbo et i omni scia:
 xpi testimoniu id est qd de semetipso
 moriendo et resurgendo testatus est
 i coru vita confirmatu ee perhibet:
 et nichil eis deesse in ulla gratia tes-
 tatur. **N** Quis ergo credat quia pau-
 lo post eos corripiat? quos ita lau-
 dat: Nam post cetera subiungit Ob-
 scuro autem uos freres carissimi per
 nome dnu nri ihu xpi ut id ipsum
 dicatis oes: et no sint i uobis sus-
 mata. Qd eni potuit tam pfas
 tamqz laudabilibz scisma surripere.
 Significatu est michi de uobis fra-
 tres mei ab hnis qui sut doct: qz
 cotentioes inter uos sunt. hoc at
 dico: q vnusqzqz uem dicit. Ego
 quide sum pauli. ego aut appollo.
 ego uero cephe. ego autem xpi. Tunc
 quos i omni uerbo et i omni scia
 laudauerat. quibz nichil deesse i
 ulla gra dixerat paulus loques
 ad itaxandu leniter uenies. di-
 uisus erga seipos reprehendit: et
 quoz prius salute narrauerat
 postmodu vulnera patefecit. Pe-
 ritus eni medicus uulnus secun-
 du uidens. sed equu timidu ee con-
 spiciens. diu palpauit et subito
 percussit? prius blandam manu lau-
 dis posuit: et postmodu ferru itax-
 pationis fixit. Nisi eni uerecunde me-
 tes fuerit palpando rephense. ita
 ut ex alijs rebus audiant qd in co-
 solacionem sumat: p itaxpacione p-
 tin? i desperationem cadit. **S**ed
 nuqd mentitus e paulus? ut prius
 eis nichil deesse in omni gra dicit.
 quibz postmodu dicitur erat uir-
 tute deesse? Absit hoc. Quis de illo
 talia credat? Sed quia erat inter
 thornithios quida omni gra repleti
 et erant quida i psonaz fauoribz

excessi? cepit a laudibz pfectoz: ut mo-
 destu iuentione ad reprehensionem
 ptingeret ifirmozu: et i hoc quoqz
 ad medianam cordis a medianam cor-
 poris usum trahens. Nam cu feue-
 do uulnus medicus aspiciat? prius
 ea mebra que circa uulnus sana
 sunt palpat: ut post ad ea que ul-
 nerata sunt leniter palpando pue-
 niat. Cum ergo paulus pfectos in
 thornithis laudauit. sana mebra
 iuxta uulnus tetigit: cu uero ifir-
 mos de diuisione reprehendit. uul-
 nus i corpe percussit. **V**ideamus
 tm huc ipsum qui tanta modestia
 et mansuetudine ad corripicndos
 thornithios duatur: qualiter cotra
 galathas qui a fide recesserat exte-
 ritur. Nulla eni modestie patencia
 pmissa. nulla locutionis dulcedine
 progata: eos quos a fide discessisse
 cognouit ab ipso eple sue exordio
 iuehendo redarguit. Nam pmissa
 salutaone sic cepit. Dico: q sic ta-
 cito transferimur ab eo qui uocauit
 uos i gratia xpi. Quibz ead i ap-
 ta itaxpacione post cetera subiungit.
 O insensati galathe quis uos fasa-
 nauit? ahentes etenim dure nisi a-
 perta essent itaxpacione percussit:
 nullomodo malu cognoscere qd
 egissent. Nam sepe hm qui ipudetes
 sunt tantu se peccasse sentiu qm
 de pccis que fecerit itaxpantur?
 ut minores culpas suas estimant
 quas minor iuectio castigat: et
 quas uehemeter obiurgari ui-
 derint maiores esse deprehendat.
Vnde necesse est ut semp sermo
 predicatis cu auditor: debeat q-
 litate formari: ne aut uerecundis
 aspera aut ipudentibz lenia lo-
 quatur. Quid autem miru si hoc

uerbi dei erogator faciat: cū et ag-
cola qui semen ī terrā mittit prius
terre qualitatē prouidet quibz se-
minibz et apta videatur: et postq̄
qualitatē terre prouiderit tūc semina
spargit: Sed quia de qualita-
te doctrine locutionē longius trax-
imus: oportet ut ad eū quē cepti-
mus exponendi ordinē redeam.
**Sed et si conuersus iustus a iustitia
sua fecerit iniquitatē: ponā offen-
diculum corā eo. Ipse morietur: quia
nō amittasti ei. In p̄ccō suo mori-
etur: et nō erūt ī memoria iustitię
eius quas fecit: sanguinē uero e-
ius de manu tua requirā.** ¶ **Quā-
uis iusto qui ī p̄ccō cecidit p̄dicato: ta-
ntū: eius sanguis reus tenetur:
et quia sollicitus ēē non studuit
ī p̄dicatōe: factus ē p̄ccator in
dāpnatōe. Sed cū dicitur ī p̄ccatōsu-
o morietur: et nō erūt ī memoria ius-
tię quas fecit: hoc nobis maxime
considerandū est quia cū mala com-
mittim: sine causa ad memoriā
bona nra transacta reuocamus.
Qm̄ ī p̄ccatōe malorū: nulla de-
bet ēē fiducia bonorū p̄ccatorū.
¶ Sed queri potest. utrū iusto p̄-
q̄ ceciderit p̄dicandū sit: an et p̄-
q̄ cadat iugulare p̄dicato: debet
ne ad casum ueniat. Pauldubio
et prius q̄ cadat. Nam sequitur.
Si autē tu annūtiaueris iusto ut
nō peccet iustus: et ille nō pecca-
uerit: uisus uiuet quia amitt-
asti ei: tu autē animā tuā libe-
rasti. Si ergo p̄dicato: ideo animā
suā liberauit quia iusto ne pecca-
ret denūciauit: cū iustus p̄dica-
to: tacente cecidit: p̄dicato: q̄
tantius reus tenetur: Sed q̄s n̄m
rogo ad hoc sufficiat: ut nō solū**

p̄ccatores studiosē corripiat si etiam
iustus iugilet ne cadant: Nos cū
ihemitanis n̄c consen cū iustos vi-
ros cōspiciam? Amone eos non
p̄sumum? ut uia iustitię teneant.
quā quia tenent uident: et tñ p̄-
dicato: ē debitū etiā iustos ad-
monere. Unde p̄dicato: egregius
dicebat. Sapientibz et insipientibz
debitor sum. In hys uero oibz q̄
de iusto ad iniquitatē conuerso dicta
sunt hoc est laboriosum ad loquen-
dū. hoc ualde p̄sumendū qd̄ dñs
dicit. Ponā offendiculum coram co-
litis eū dicam? quia si iniquitatem
fecerit offendit: et uerū est oino qd̄
dicam? Cur adhuc ei deus om̄ps
offendiculum ponit: quē iā impie-
cgisse et cecidisse p̄ iniquitatē quā
p̄ccauerat conspiciat. Sed distric-
ta sunt oipotētis dei iudicia et
qui diu peccato: expectat ut re-
deat: non redeūti atq; contēp-
ti ponit adhuc ubi grauius ip̄-
gat. ¶ Nam quippe qd̄ per peni-
tentiā actus non deletur: aut pec-
catū est. et causa p̄ccati: aut p̄ccatū et
pena p̄ccati: aut p̄ccatū simul causa
et pena p̄ccati. Om̄e enī qd̄ prius co-
mittit p̄ccatū est: sed si actus peni-
tendo nō tergitur. iusto iudicio om̄ps
deus obligatā peccatis inierit
etiā in culpā alteram p̄mittit ca-
dere ut qui flendo et corrigēdo
uoluit mundare qd̄ fecit: p̄ccatū ī-
cipiat p̄ccatū amulare. Nam ergo
qd̄ penitentię lamēto nō diluitur.
p̄ccatū simul est et causa p̄ccati: quia
ex illo oritur ut adhuc p̄ccato: sa-
nimus actus obligetur. p̄ccatū uo
qd̄ ex p̄ccato sequit: p̄ccatū simul est
et pena p̄ccati: quia ex uescēte rei-
tate ex retributiōe prioris culpe

R

Q

gnatur: ut quasi iam quedam in peccato
 re sint suppellectilia ipsa inanimata vicio
 rum. fit vero nominumque ut vnum idemque
 peccatum et peccatum sit et pena peccati. simul
 et causa peccati. Nonnam? enim ante
 oculos quempiam rem proximi concu-
 pisse: quam quia aperte non valuit fur-
 to diripiuit. Sed in furti accusatione
 positus: se hanc diripuisse iure iu-
 rando denegauit. Huic ergo concu-
 piscencia peccatum fuit. et causa peccati:
 quia peccatum venit ad rapinam. Item
 vero furtum quo rem concupiscit diri-
 piuit et peccatum ei factum est et pena pec-
 cati: quia ex retributione iam non re-
 presse concupiscencie factum est ut ven-
 det ad furtum: et culpa cordis exten-
 deret in opere ex blaspheonia tractatus.
 Sed quia furtum puurio tegere au-
 raui: ex peccato rursum peccatum genu-
 it. Furtum ergo quod ex concupiscencia
 precessit et puurium protulit. peccatum et
 pena peccati factum est. culpe precedenti:
 peccatum et causa peccati culpe subsequen-
 ti: quia de illa natura hanc genuit.

Sed bene apostolus paulus de qui-
 busdam deum intelligebat: sed non
 honorantibus: insinuat dicens. Cum
 cognouissent deum non sicut deum
 glorificauerunt. Aut gratias egerunt:
 sed euauerunt in cogitationibus suis.
 Ecce est peccatum: et causa peccati. Ex qua
 causa quod sequatur adiungit. Et ob-
 sturatum est insipiens cor eorum:
 dicentes enim se esse sapientes stulti facti
 sunt: et mutauerunt gloriam incor-
 ruptibilis dei in similitudinem yma-
 ginis corruptibilis hominis et volu-
 crum et quadrupedum et serpentum.
 Ecce est peccatum et pena peccati. Sed pec-
 catum solummodo et pena peccati esset:
 si non adhuc ex hoc peccato et aliud se-
 queretur. Nam post infidelitatem

corum subdit. Propter quod tradidit il-
 los deus in desideria cordis eorum in in-
 munditiam: ut contumelias afficiat
 corpora sua in semetipsis. Qui ergo cog-
 noscentes deum non sicut deum glori-
 ficauerunt: ex eo peccato. et causa peccati.
 ad hoc quoque producti sunt. ut ad cul-
 tum serpentium et voluorum laberent.
 Sed quia per hanc etiam reatam tem-
 usque ad inmunditiam et carnis contu-
 melias ceciderunt: ipsa infidelitatis
 eorum reatas precedenti intellectum et pec-
 catum est et pena peccati: subsequenti
 vero inmundicie peccatum factum est et ca-
 usa peccati. Sed quia de his in libris mo-
 raliibus diu tractatum est: nobis ut
 in eis diuicius immorandum non est.

Hoc autem nobis cum tremore con-
 siderandum est: quomodo iustus et
 omnipotens deus cum precedentibus peccatis
 irasatur. permittit ut reata mes-
 ena in aliis labatur. Vnde moyses
 ait. Non dum completa sunt peccata am-
 morreorum. Dauid quoque ait. Ap-
 pone iniquitatem super iniquitatem.
 iporum: et non intrent in tuam iustitiam.
 Prophetam etiam alius dicit. Male-
 dictum et mendacium. et homicidium.
 et furtum. et adulterium ibundauerunt:
 et sanguis sanguinem tetigit.
 Sanguis enim sanguinem tangit:
 quoniam peccatum peccato additur: ut ante de-
 oculos adiunctis iniquitatibus anima
 truentetur. Paulus apostolus ait.
 Ut impleant peccata sua semper. Iohanni
 quoque per angelum dicitur. Qui no-
 tet noceat adhuc: et qui in sordibus
 est sordescat adhuc. Vnde nunc et-
 iam dominus dicit. Si conuersus iustus
offenditulum coram eo. Ac si aperte
 dicat. Quia uidere penitendo no-
 luit ubi iam impigit: iusto iudicio

eū deserens ponā ei vt et alibi ip̄
 gat. **¶** Quid tamē dñi ponere est ne
 quāq̄ ad peccandū premere. sed
 nolle a peccō liberare: sicut de pha
 raone dicit. Ego iducabo cor eius.
 Non enī cor peccātis dñs obdurat:
 sed obdurare dicit. cū ab obdura
 tiōe nō liberat. Misericors enī de
 tempus nobis ad penitentiā relax
 at: sed cū eius gracie paciēciam
 nos ad augmentū vertim? culpe.
 hoc ip̄m tempus qd̄ ad peccandū pie
 disposuit districtius ad ferendū
 vertit: ut cū reuertī q̄s etiā spatio
 tempis accepto noluerit: p̄ hoc mala
 sua ad reatu augeat p̄ qd̄ ea di
 luere poterat si conuerti voluiss̄.
¶ Unde scriptū est. Ignoras qm̄ be
 nignitas dei ad penitentiā te ad
 duat? Secūdu duriciā autē tuā
 et cor ip̄nitens: thesaurizas tibi
 irā in die ire. et reuelatōis iusti iu
 dicii dei. De benignitate ergo oī
 potentis dei iram sibi i die ire rep
 bus thesaurizat? quādū ad peni
 tendū tempus accipitur. et ad pec
 candū exhibetur: ipsū remediū
 gracie vertit i augmentū culpe.
¶ Unde et om̄ps deus quia collata
 remedia conspiciat ad culpe aug
 mentū trahi: ip̄m benignitatē
 quā contulit in districtiōe iudi
 cii vertit? vt i de post amplius fe
 riat vnde modo amplius exspect
 at: et quia homo deserere malū
 nō vult ut viuat. augeat unde mo
 riatur. **¶** Sed siue iustus i culpā
 siue peccōr i mortē corruat: spe
 culatori timendū est. ne hunc
 ex suo silentio reatus peccandū.
 pariter iuoluat. Sed interi dū
 loquor auertere a memetipso
 oculos volo? et ecce iterū sermo

diuinus me iungit i memetipso
 ut meā negligentia videam: et me
 hi dicit hec que audio p̄timestam.
¶ Sicut enī sup̄ius dixi tui? cor iuu
 neris tuis sp̄actum est. quomō
 se ad se colligat? Qm̄ etenī possum
 et ea que circa me sunt sollicitē oīa
 curare? et memetipm̄ ad vnato
 sensu conspuere? Quādo possum
 prauorū nequicias i sequendo cor
 rigere. bonorū actus laudando
 et amonendo custodire? alijs
 terrore. atq; alijs dulcedine de
 monstrare? Quādo valeo et de
 hys que sunt necessaria fr̄ibus
 cogitare. et contra hostiles gla
 dios. de vrbis vigilijs sollicitu
 dine gerere. ne iurione subita
 tues pereant p̄uidere? et inter
 hec om̄ia p̄ animā max̄ custodia
 plene atq; effimater verbū ex
 hortatōis ipendere? loqui etiā
 de deo quiete valde et libere mē
 tis est. Tunc nāq; bene lingua di
 rigitur i sermone. cū secure sen
 sus quieuerit i tranquillitate?
 quia nec cōtussa aqua p̄ magis
 respicientis reddit: sed tūc in ea
 vultus itendētis aspuit? cū nō
 mouetur. Quā ergo exhortat
 onē vobis speculatorū vester fr̄es
 tarissimi faciat? quē tot rerum
 cōfusio p̄turbat? Certe is de q̄
 loquimur. p̄pheta reuelatiōe vlti
 ma tēplum videns: que i eodē
 templo conspexit iter cetera
 narrat dicens. Terra usq; ad
 fenestras: et fenestre clausē pau
 lus quoq; ap̄llus dicit. Templū
 eū dei sanctū est: qd̄ estis vos.
¶ In hoc autē templo fenestre sacr
 dotes et speculatores sūt: qui in
 iplm̄ fidelium lūmē sancte predi

rationis fundit. Sed tū terra usq;
 ad fenestras est fenestris clausa
 sunt: quia tū terrena cogitatio
 i sacerdotū cordib; exarsit fenestre
 lumē nō fundit: quia sacerdotes
 ab officio p̄dicationis obmutescunt.
Et et aliud valde graue i ordi
 ne sacerdotū: quia non sicut hī q̄
 vitā quietā ac remotā ducūt. sicut
 valent i sua cogitatioe p̄manere.
 Hī enī sicut et sup̄ius dixim⁹ qui
 a loco regnū s longe sunt. p̄nt
 p̄torū suorū lacrimas et fletibus
 lauare. et post fletus i eodē mēns
 merore p̄sistere: sicut de bona quip
 pe muliere scriptū est. que ad ta
 bernaculū orauerat et ab itenāe
 sua aīm post cōpunctionis grām
 nō mutabat. cū dicitur. Vultus
 q̄ eius nō sūt āplius i diuersa
 mutati. In quo nobis considerā
 dū est quia si sic plaxit mulier
 que q̄rebat filiū? quō debet plan
 gere aīa que q̄rit deū? Sacerdos
 vero etiā post cōpunctionē ac la
 crimas cogitur necessaria queq;
 filioz suorū cognoscere et ea que
 refugit aīo p̄citer audire? at
 q̄ post suspiria celestū quorūlib;
 carnaliū hoīm onera portare:
 et sepe tū sup̄uenētib; cor i dūer
 sitate qualitate transfundere.
 Nam aliqui de luctis spūalibus
 gaudet: sed tū quilibet merens
 sup̄uenit. nisi eius merorem
 in se susceperit. tribulatio illi
 cōpatiēns nō est. Et aliqui de dāp
 nis aīaz luget: et repente sup̄
 uenūt qui de quibusdā suis p̄s
 peritatib; letantur: quorū si
 letitie sacerdos nō cōgaudet mi
 nus amare creditur filios i q̄z
 gaudio nō exultat: p̄cipue tū

paulus dicat. Gaudere cū gaude
 tib; flere cū fientib; Nichil enī
 tam onerosum ordiu sacerdotū
 video. q̄ rigore mētis cōpatiēdo
 fletere cū p̄sonis sup̄uenientib;
 aīm mutare: et hoc tamē est val
 de cōm. Nā qn ex p̄dicatione ei⁹
 ad boni opis grāā p̄tor: reduat:
 si p̄e p̄dicator videtur i gratus.
 Vnde per hūc quoq; eūdē p̄pheta
 i extrema pte dicitur. Et cū sacer
 dotes i transeas m̄strant: vestib;
 laucis nō iduantur. De quibus
 subditur. Cumq; egredient atri
 ū exterius ad pplm. exuent se uest
 timēta sua i quib; m̄strauerant:
 et reponēt in gazophylatio s̄uam.
 Grossiora quippe uestimēta sunt
 lanca. Sed cū sacerdos ad s̄m mu
 nisteriū atcedit cū itus per cōpū
 ctionē i greditur: subtiliori itellcū
 nāe est quasi lineo uestimēto idua
 tur. Sed cū ad pplm foras egredit:
 oportet vt uestimēta i quib; i trā
 seus m̄strauerat reponat. atq;
 pplō alijs vestib; idutus appare
 at: quia si i cōpunctionis sue rigore
 se teneat. si in eo que ordis tpe
 habuit merore p̄duerit. exterioroz
 rerū uerba suscipere nō admittit.
 Et qd grex de necessariis faciat:
 si audire atq; p̄ndere et hoc qd
 p̄ns tēpus exigit pastor recusat.
 Grossiora ergo uestimēta sacer
 dos exiens ante pplm iduat: vt
 mentis sue habitū pro utilitate
 filioz etiā ad terrena tolerando
 cōponat. **P**ensate ergo fr̄es hūc
 quātus speculatori labor insit:
 et ad sublimia cor tendere et hoc
 repente ad p̄ma reuocare: et in
 sublimitate cogitatiois intime
 extenuare aīm: et p̄ter exterioroz

causas p̄morum ut ita dicā subito
i cogitacōe transire. Non ergo
michi modo necesse est p̄hete ver-
ba exponere: sed meā corā vobis mi-
seriam desicere. Unde peto. ut v̄ra
me oratio talē faciat: qualis et
michi valcā et vobis p̄desse. Potes
est idigno michi et i firmo ex v̄ra
intercessione ista tribuere: qui ex
sua pietate pro nobis dignatus
ē infirmari. Virtus enī dei est atq̄
sapiencia que n̄ram i firmitatem
sup̄sit. ut ex sua nos i firmitate ro-
boraret. ih̄us x̄ps d̄ns n̄r: qui vi-
uit et regnat cum deo p̄re i v̄nita-
te sp̄s sancti deus: p̄ oīa s̄cūla s̄cūlorū.
Amen. **expliat om̄el v̄ndecīa:**

īapit duodecī.

Seruata breui-
tate historie
diuina eloq̄a
aliqui ex t̄pe
aliqui ex loco
causas desig-
nant: quas

ap̄to sermone nō idicant. Ex t̄pe
etenī: sicut p̄dicante iudeis d̄no
p̄ euāgelistam dicit. **H̄p̄emps e-
rat.** Inter enī misteria q̄ veritas
loq̄batur qd̄ cause fuit ut nomen
h̄p̄enus adderet: nisi ut per q̄lita-
tem t̄pis ostenderet frigus cordis.
Quia et cū uerba veritatis accipe-
rent: frigida iudeorū corda rema-
nebat. Aliquī vero ex loco: sicut car-
nali israhelico p̄plo de mōte mor-
se. lex i campestribz data est. et s̄c̄is
ap̄lis d̄ns in mōte sedens sūma
et spiritualia p̄cepta locutus est:
ut ex h̄is loas videlicz mōstraret
quia et illis tāq̄ carnalibz mada-
ta mūna dabātur i valle terraz.
et isti tāq̄ sp̄uales et sancti i mō-

te madata celestia audiret. q̄tin?
ap̄te mōstraretur q̄ ascendentes
corde ad celestia i fima mūdi relin-
querēt: et i montis culmē staret.
¶ Unde nūc ezechiel p̄ph̄a qd̄ iube-
te deo i loas egerit describit: ut p̄
locorū qualitates idicet. qd̄ i pos-
terū de p̄ph̄e m̄sternis seq̄retur.
Ete ei dicit. facta ē sup̄ me man?
d̄ni: et dixit ad me. Surgens egre-
dere i campū: et ibi loquar tecum.
Quid est hoc q̄ prius d̄ns i medio
israhelitarū locutus ad p̄phetam
sūū fuerat. et t̄n postmodū dicit e-
gredere i campū et ibi loquar tecū:
nisi q̄ p̄ph̄e sue gr̄am et prius i
dece infundere et hanc postmodū
dignatus est i latitudine genai de
monstrare. Neq̄ enī i merito per
campū gentilitas designat: que
longe lateq̄ id est i v̄niuerso mūdo dis-
tenditur. ¶ Unde et subdit. **Et surges**
egressus sum i campū: et ecce gloria
d̄ni stabat. quasi gloria quā vidi
iuxta flumiū chobar. In campo glo-
riā d̄ni p̄ph̄a vidit quā iuxta flu-
men chobar i medio israhelitarū
viderat: quia ip̄a eius maicstas.
gentibz apparuit: que prius se c-
lectis i iudaico p̄plo reuelante sp̄i
declarauit. ¶ Sequit. **Et cecidi i fa-**
ciem meā. Visa d̄ni gloria i faciem
sūā p̄ph̄eta cecidit: q̄ q̄uis hō ad i-
telligenda sublimia leuat. ex cō-
tēplacōe maicstatis dei i firmita-
tem sue cōditiōis itelligit: et quasi
statū nō habet qui se ante dei oca-
los esse cinerē et puluerē videt.
¶ Sequit. **Et ingressus ē i me sp̄s:**
et statuit me sup̄ pedes meos. Cū
nos deo hūluter i sternū. cū esse
nos puluerē cinerēq̄ cognosim?
cū i firmitatē cōditiōnis p̄p̄ie p̄-

santes statu rigiditatis et supbie
 nō habem⁹: omnis deus per suum
 nos spm̄ leuat. et supra pedes nos
 tros statuit: ut qui hūiliter apud
 nos ex infirmitatis nre cogitacōe
 iacuum⁹ et iacemus: i bono post opē
 quasi supra pedes ex certitudine ste
 mus. **Q**uo de propheta autē i cāpo agi
 tur nisi ut specialiter designetur.
 quia etiā electis genaiū spūs sc̄is
 dandus esset: qui eos quos assu
 meret et prius a supbie sue statu
 deiceret. et postmodum supra pe
 des suos id est supra bona opera
 solidaret. Sicut per paulū dicit.
 Remissas manus et dissoluta ge
 nua erigite: et gressus vros facite
 pedibz vris. **S**equitur. Et locutus ē
michi: et dixit ad me. Ingredere et
include i medio domus tue. **E**t q̄ de
 medio israhelici ppli propheta ad cā
 pum educit: atq; ad domū postea
 de cāpo renouatur: nisi q̄ p̄dicatio
 nis gratia a iudaeo pplō ablata
 i latitudine gentilitatis sparsa est.
Sed tamen in fine mūdi dū iudei ad
 fidem redeūt quasi ad domū p̄ph̄a
 reducitur: ut i suo pplō rursus p̄
 dicatio ihabitet: que modo velut
 i campo ita i diuersis gentibz sul
 get. **S**criptū quippe est. **D**onēt ple
 nitudo gentiū intraret: et sic oīs
 israhel saluus fieret. **E**t per p̄phe
 tā alterū dicitur. **S**i fuerit nume
 rus filiorū isrl̄ quasi harena ma
 ris: reliquie salue fient. **E**rat er
 go p̄pheta de medio ppli ad cāpū
 de campo redeat ad domū: ut p̄
 dicatio que iudei facta est egre
 diat i gentes: et repletis fide ge
 tibz recipiat iudea spiritalis doc
 trine dona que amisit. **I**ndudi at
 p̄pheta i medio domus sue p̄cipit:

quia ante xp̄i tpe ab eis gentibz
 q̄ in infidelitate remāserunt. plebs
 conuersa iudeorū duris p̄secutio
 nibz angustatur. **U**nde scriptū ē.
Atrū autē qd̄ est extra templum
 eice foras et ne metieris eum: qm̄
 datū est gentibz: et ciuitatē cal
 tabūt sanctā mensibz quadra
 ginta duobz. **E**t tu fili hoīs eice
 data sunt sup te vincula: et liga
 bunt te in eis: et nō egredieris i me
 dio eorū. **E**t linguā tuā adhe
 rere faciā palato tuo: et eris mu
 tus nec quasi vir obmutas: quia
 domus exasperas est. **Q**ue vide
 licet uerba si typicē per expositi
 onis ordinē sequimur. p̄ph̄a i domo
 sua vincula suscipit et ligat: quia
 i extremis tū iudea crediderit gra
 uissimas antixpi tpe p̄secutioēs
 sentit: ita ut predicatioēs eius
 m̄stri iniquitatis nō recipiāt: sed
 resistendo has viculis dolorū p̄
 m̄at. **E**t i medio eorū nō egrediet.
 quia ad corda prauorū predica
 tio nō puenit: dū lingua bonorū
 ligata tribulacōibz tacet. **E**t ut
 etēnī tūc multi ex iudeis infidelibz:
 qui eosdē ip̄os qui ex iudeis credi
 derit p̄sequētur. **U**nde notandū ē
 q̄ hic quoq; dicit q̄a i domo sua
 p̄pheta vincula sustineat: ut vide
 licet designetur quō et ex ip̄o suo
 gñe iudea cū fidelis fuerit. tribu
 lacōne p̄secutiois portet. **D**ū cū
 vni genitus sumi p̄ris incarnat⁹
 ac mortuus resurrexisset ac ascē
 disse credit⁹ ad celos. sicut p̄ sacre
 scripture paginas p̄dicatur. ni
 mirū apud eos p̄pheta ligata e
 rit: que si ita ut dictū est in eorū
 intellectu decurrēt: quasi gressus
 liberos sue p̄dicatiois habuisset.

Reprobis ergo tunc p̄dicatorū scien-
 tia tacere cōpellitur. Unde et hic sub-
 ditur. Et lingua tuā adherescere fa-
nā palato tuo: et eris mutus nec q̄
si vir obuiurgans: quia domus exas-
perans est. Sed quia enoch et helpā
 p̄dicante multi ex hīs qui tunc ex
 uideis in infidelitate remanserunt
 ad cognitionē veritatis redeunt.
 sicut de eodē helia dicitur. helias ve-
 nuer et ipse restituet oīa. qui vtriq;
 per zachariā duc oliue. et p̄ iohēm
 duo candelebra notant: recte hic q̄
 subiūgitur. Tum autē locutus fue-
ro tibi aperīa os tuū: et dices ad e-
os. Hec dicit dñs deus. Tunc enī i
 extremo os p̄phete aperit: cū in p̄-
 dicationē enoch et helie a uideis ad
 fidem redeuntib; p̄pheta facti eloq̄
 de xp̄o fuisse cognoscit. Sed quia
hec typice diximus: nūc verba ea-
dem caritati v̄re moraliter dissem-
imus. Quid est enī q̄ ex ore p̄pheta
 ad campū iubetur: nisi q̄ vnusq̄
 q̄ qui p̄dicat p̄ter eos quos ex-
 tra se positos corrigit. atq; ab iniqui-
 tate cōpescit. loquendo ad cāpū
 exit. ibiq; gloriā dñi videt: Qua-
nto largius doctrine gratiam
papit: q̄nto se i labore p̄dicationis
ex amore pximorū tendit. foras ex-
go exeundo i altā visionē ducatur:
quia vnde i alienis cordib; ignorā-
ne ceatate misterio sue locutionis
illuat: idē eū supna gratia i alti-
ori itelligētia exaltat. Sed quia
sc̄p̄ p̄dicator debet ad mētē re-
currere. hūilitatē atq; mūditiā
itrinsecus custodire: post cāpū
neccesse est ut ad domū redeat: q̄
tenus i hīs que dicit qualis enā
ip̄e sit itra cōsaenā agnoscat.
 Sicut aut hoc qd loq̄tur nūc

custodit aut de hīs que loq̄tur tra-
 tem gloriā requirit: loquēdo quidē
 ad cāpū exit: sed nō cogitando
 semetipsum ad domū redire cōtepi-
 nit. Accepto enī spū i medio domū
cludimur: q̄n per eius gratiam
ad discutienda mentis n̄re secreta
reuotamur: ut apud semetipsum
āimū i deo quiescat: et nō iam
per exteriores cōcupiscentias i app-
titu laudis et glorie. cogitationis
mobilitate discurrat. De hac do-
 mo cordis cuidā sanato per semet-
 ipam veritas dicit. Tolle grabatū
tuū: et vade i domū tuā. Per grab-
 atū quippe i quo mens est requi-
 es ipa caro signatur: per domū
 vero cōsuetū figurat. Et quia cū
 mētē mortuā i vicijs iacemus in
 carnis delectationē quiescimus. i
 firmi portamur i lecto: cū vero
 sanati mente fuerim: ut iā pul-
 santib; carnis vicijs resistam:
 necesse est ut et temptationū cō-
 tumelias de nostra carne tollessem.
 Ergo itaq; ad salutē reducto p̄a-
 pi tur tolle grabatū tuū. id est
 porta lectū in quo portatus es:
 quia necesse est ut sanatus q̄sq;
 portet cōtumeliā carnis. i qua pri-
 us iacebat egrotus. Quid est er-
go dicere tolle grabatū tuū et
vade i domū tuam: nisi porta tēp-
tationis carnis i quib; hactenus
iacuisi. ac reuerrere ad cōsaenā
tuā ut videas que fecisti. P̄pheta
igit post cāpū i domo includi
precepit: ut p̄dicator post gratiā
doctrine quā pxoris m̄strat ad
cōsaenā redeat: seq; ipm subtili
examinatione disciat. ne de hīs
que foris p̄dicat aliqd ip̄e apud
se itrinsecus t̄sitorie laudis q̄

rat. Unde et per salomonē dicitur.
Bibe aquā de cisterna tua: et fluen-
ta putei tui. Diriuētur fontes tui
foras: et i plateis aquas diuide.
Habeto eas solus: nec sint alieni
pticipes tui. Valde autē cōtraria
uidentur esse que dicit: diriuētur
fontes tui foras et i plateis aquas
diuide: cū protinus adiūgit: ha-
beto eas solus: nec sint alieni pti-
pes tui. Quomō enī aquā scienti-
e solus habere poterit: si hanc in
plateis diuidit. Quomodo alieni
aque eius ptiapes nō sunt: si fon-
tes illius foras diriuātur. Sed cū
p̄dicam⁹ p̄lis nūmū i plateis
aquas diuidim⁹: quia i audito-
rū multitudine sciencie uerba di-
latam⁹: cū uero adiuuāte nos
diuina gracia in infans custo-
dim⁹: et ne maligni spūs qui
iure a nobis alieni sunt: quia
sortē beatitudinis p̄diderūt: nobis
i elatione succipiant sollicitudi-
ne tanta curā spiam⁹: soli habe-
mus aquas quas i plateis di-
uidim⁹: ut nobis i eis alieni pti-
apes nō sint. Im nūmū de quibz
scriptū est. Alieni insurrexerūt in
me: et fortes queherūt aiām me-
am. Aquas ergo et i plateis et di-
uidit et solus habet: qui p hoc q̄
multis p̄dicat se i cogitacōe te-
poralis glorie nō exultat. Enī enī
possidet. Tunc enī possidet homo
qd̄ docet: qñ se nō gaudet in otes-
tere: sed prodesse. Ex cāpo ergo ad
domū p̄pheta reducit: ut is qui
ex deo loquit̄ postip̄ pro ualitate
primorū loquēdo foras exierit:
ex hūilitate semp̄ ad discipula
cordis sui secreta reuocet. ¶ Un
et subditur. Et tu fili hoīs exceda

h

ta sunt sup̄ te uicula: et ligabūt te in
 eis: et non egredieris i medio eorū.
 Cum enī p̄dicator quisq; ad cōscien-
 tiā domus sue reducat: sup̄ eū uin-
 cula dātur et ligātur i eis: q̄ qñ
 to plus se i cogitacōe discusserit:
 tanto āplus agnoscit uultū aīā qñs
 mortalitatis sue i firmitatibz: sic
 ligata. Nisi enī se ligatū cōspiciat
 paulus nūme dixisset. **Habens**
desideriū dissolui: et cū xp̄o esse.
Hinc et per psalmistā dicitur. De-
audiret gemitū uiculatorū: et
soluat filios i teremptorū. Et rur-
sus. Intret i conspectu tuo gemitus
cōpeditorū. Sepe autē cū in
aīā ad redemptoris sui specie cōtep-
landā exire desiderat: cū celestibz
gaudis i recessu suspirat: ipsa mo-
talitatis sue uicula cōspicit et ge-
mit: quibz adhuc i p̄senti mūdo
ligata retinetur. Hinc est enī q̄
subtile oipotētis dei iudiciū in-
tuens Iheremias ait. Curā edifi-
cauit aduersum me ut nō egre-
diam: aggravauit cōpedē meā.
Habemus enī cōpedes ipām ihe-
mitatē atq; corruptiōnē morta-
litas nre: sed cū tribulatio no-
bis et gemitus addit: ipe nre cō-
pedes aggravātur. Et quidē q̄
diu i hac uita iustus moras pati-
tur loquēdo bona: pdesse alijs festi-
nat: sed cū diuinas mentes cōspicit:
easq; cōsiderat cōtentiōibz: octu-
p̄ari: p̄dicacōis uerbū retinet.
Et i medio eorū nō egredit: quia
a bonus que loqui poterat obmū-
tesat: sicut p̄ paulū dicit: Nihil
uult cōtentiōsus ēē: nos talē con-
suetudinē nō habem⁹. ¶ Unde hic
quosq; apte subiūgitur. Et lingua

tuā adherescere faciā palato tuo?
 et eris mutus nec quasi vir obuir-
 gans: quia domus exasperans ē.
 Aliqñ vero etiā contra resistentiā
 linguas p̄dicantiū corda zelo sui
 dñs attendit ne tateant: sed dic-
 ta fallaciū verbis veritatis p̄māt.
 Unde hic subdit. Sum at locut⁹
fucro tibi aperies os tuū: et dices
ad eos. Hec dicit dñs deus. Sed
 hec que breuiter sub duplici in-
 tellectu discessim⁹: placet ut iux-
 ta cōsiderationē littere leuiter tā-
 gendo transcam⁹. Quid enī no-
 bis āplius per ip̄a uerba histori-
 e q̄ iustus obedientie cōmenda-
 tur? q̄ modo ad transiugationē
 iuxta flumē thobar pergr̄. modo i
 cāpū egredi. nō ex cāpo ad domū re-
 dire p̄beta p̄cipitur: ut prius ex
 iussione pergens. et paulo post
 exiens. atq; iterū ad domū redi-
 ens. et semetipm̄ recludens. sem-
 per uolūtatis sue arbitriū addi-
 uini eloqui p̄ceptū frangat. q̄
 tenuis i celesti iussione suspensus.
 nō suā sed cōditoris sui uolūtate
 impleat. Sui dicit. Et tu fili hoīs
ecce data sunt sup te uicula: et li-
gabūt te i eis: et nō egredieris i
medio eorū. Quā i re notandū ē
 q̄ aduersa p̄pha p̄nosat: ut cōtra
 oīa paretur. Minus enī mala cō-
 tra mentē p̄ualent que iopinata
 nō ueniūt: et tñ dū contraria p̄-
 noscūt q̄nta sit i eo obedienti-
 e uirtus ostendit⁹: qui et cognos-
 cit q̄ aduersa passurus est: et tñ
 uocā dñice iobediens nō est. ¶
 Magna autē cōsideratiōe in-
 digent uerba que p̄tinus addū-
 tur. Et linguā tuā adherescē
faciā palato tuo: et eris mutus

nec quasi vir obuirgans: qz do-
 mus exasperans ē. Discernēdū
 nobis est utrū pro solis malis au-
 ditoribz an etiam aliqñ pro uia
 o p̄dicantis. p̄dicatiōis sermo s̄b-
 trahatur. Quatuor enī quali-
 tatibz res hec cōsiderata distin-
 guitur. ¶ 1. Aliqñ p̄pter malos
 auditores bonus tollitur ser-
 mo. ¶ 2. doctoribz: aliqñ uō p̄pter
 bonos auditores datur sermo
 doctoribz et malis: aliqñ autem
 p̄pter dotentiā atq; audientiā.
 iustificatiōne bonus sermo doc-
 toribz datur. ut et ip̄i p̄ meritū
 crescant. et auditores corū i intel-
 lectu et uita proficiāt: aliquādo
 uero quia neq; hñ digni sūt ac-
 cipere quibz doctrine sermo pro-
 fertur. neq; illi doctrine uerbum
 proferre qui locū docendi tenet.
 p̄dicatiōis sermo tollit⁹ ut distric-
 te utraq; pars iudicet. ¶ 3. Inter ma-
 los uāq; auditores sermo bonus
 doctoribz tollitur. sicut nūc ad e-
 zechiel dicit⁹: linguā tuā adhe-
rescere faciā palato tuo. et eris
mutus nec quasi vir obuirgans
quia domus exasperans est: et
sicut paulo dicitur. festina et exi
uolociter ex iherlm. qm̄ nō recipi-
unt testimoniū tuū de me: et sicut
uolentiū aplis p̄dicare i aspa-
scrip̄m est quia p̄hibuit eos sp̄s
ihu. Propter bonos auditores e-
 etiā malis doctoribz sermo datur:
 sicut de phariseis dñs dicit. Oīa
q̄cumq; dixerit uobis seruate et
facite: sed i opera uero eorū nō
lite facere: dicit enī et nō faciūt.
 Propter dotentiā quoq; meritū et
 audientiā iustificatiōne sermo doc-
 trine tribuitur: sicut sc̄is aplis di-

atur. **F**untes docete oēs gentes. **M**ter malos vero auditores et indignā vitā eorū qui docere debuerūt sermo doctrine subtrahitur. **S**icut heli ad corrigendos filios suos districte increpationis uerbū non habuit: quia et eius negligētia et filiorū exigebat vitā. ut tū eis et ipsius taderet et archa dñi capta ad allophilos transiret. **M**agna enī omnipotentis dei est gratia: cum iūque agētibz durus a doctoribz sermo increpationis profert. **Q**uo contra nūc dicit. **F**eris mur: nec quasi vir obiurgans. **D**elinquētes etenī obiurgasset: si digni ipsa obiurgationis grā fuissent. **S**ed cū i doctrina atq; silentio sit meritōrū tanta diuersitas. ut sciri facile nō possit utrū ex auditoris an ex eius uicio qui doctrine locū uidetur tenere docendi sermo subtrahatur: qd aliud nobis q̄ seruire semp in rebz dubijs hūilitas iubetur: ut et qñ loqui possumus nō extollamur. ne fortasse hec ipsa locutionis nrē gratia nō nobis sed auditoribz nostris collata sit. et rursum quando loqui nō possumus. hñ qui nobis cōmissi sunt nūme nos diuidēt. ne fortasse nō ex nrō sed ex p̄cō audientū nūme possumus loqui. **A**d hoc ergo nobis cūcta de meritis nrīs icerta sunt. ut vnā certā gratiā teneamus hūilitatē: quatenus et nos tū loqmur ex omnipotentis dei dono hoc eē vestrū meritum putemus: et qñ a locutione doctrine obmutescim. q̄uis nostra culpa sit. vos tñ hanc eē vram spāliter credatis: ut dū uicissim mala nobis tribuim. et bona alijs:

per ipsam hūilitatis gratiā fiat. ut doctrine sermo qui ablati fuerat redcat. **S**equitur. **T**ū autē locut' fuerit tibi aperies ostiū: et loqris ad eos. **H**ec dicit dñs deus. **Q**ui audit audiat: et qui quiescat quiescat: quia domus exasperas est. **S**epe q̄dam uerbū dei audire desiderant: sed cū alios conspiciūt aures auertere. etiā ipsi a salutis auditu deuiant: et plerūq; multi qui estere appetūt. atq; a cunctis mūdi hūilitatibz vacare. nullis iā desideris terrenis succūbere: sed dū uident alios i quiete agendo p̄ficere atq; i hoc mūdo diuitijs et honoribus extolli: quia necdū in uia rectitudinis firmi sunt ad praua opera ex aliorū exemplo dilabūt. **H**ic ē ei q̄ i typō i firmatū psal' in loq̄s dicebat. **H**ec autē pene moti st̄ pedes p̄fecti effusi sunt gressus mei: quia zelus i p̄cōribz patē p̄cōrū uident. **H**inc utriū dicit. **D**ū supbit ipius: incendit paup. **H**inc ad iheremiam p̄phetā uoce dñi de iuda et iherusalem dicit. **N**ūq̄ uidisti que fecerit auersatrix israel: **A**bijt sibi met ipsi subter oem montem excelsum et sub omne lignum frondosū: et fornicata est ibi. **E**t dicit tū fecisset hec oīa ad me reuerrere: et nō est reuersa. **U**bi statim subdit qualiter ex emulacione eius etiā iuda cecidit: que stare uidebat. **A**ut enī. **E**t uidit p̄uaricatix soror eius iuda quia pro eo q̄ methata esset auersatrix isrl' dimisit semē et dedissem ei libellū repudiij: et nō tenuit p̄uaricatix iuda soror eius: sed abijt et fornicata ē etiā ipsa. **E**cce misericors deus contēpmitur et uocat: auer

fantibus se finem misericordie aperit: quia
 peccati dicit ad me conuertere et
 tunc non est conuersa. Sed quia oimpo-
 tentem deum plebs israelitica deseru-
 it. reuerti nolens. libellum repudi-
 accepit: deseruit videlicet peccando:
 sed libellum repudi accipit in suis i-
 quitatibus sine flagello remanendo.
 Ita enim que peccant recedit: sed si cum
 post peccatum prosperitas sequitur nulla
 disciplina. nulla districtioris iure
 paco reuocat ad cor: in diuisionem
 quam inter se et deum fecit etiam libel-
 lum repudi accipit: ut iam velut aliena
 derelicta faciat mala que vult: zeli
 dei flagella non sentiat. quatenus ad
 eterna supplicia profundius descen-
 dat. Sed soror eius iuda quam dimis-
 sam israeliticam plebem in suis vo-
 luptatibus vidit: ipsa quoque in im-
 dicitia fornicata coris exarsit. Quia
 cum asperit adulteram in sua puer-
 sitate florere: etiam ipsa non timuit
 deterius peccare: atque a conuicti-
 one domini quasi a viro legitimo tu-
 bili recedere. Unde necesse est. ut
 peccatores quosque tunc consideremus. am-
 plius miseros: quam eos conspiciamus
 in culpa sua sine flagello derelictos.
 Hinc enim per salomonem dicitur.
 Aversio puulorum iter facit eos:
 et prosperitas stultorum perdet illos.
 Qui enim a deo aueritur et perse-
 cutatur. tanto perditioni fit proximus:
 quanto a zelo discipline inuenitur
 alienus. ¶ Dicitur ergo. Qui
 audit audiat: et qui quiescit quiescat:
 quia domus exasperans
 est. Ac si aperire diceretur. Vos qui
 iam et uerba veritatis audire.
 et a praua repistis actione qui-
 escere: nolite eos imitari quo-
 rum me exasperari moribus vide-

tis. Quod non intelligit et aliter possumus.
 Quidam enim uerbum audientes non
 audiunt: quam aurem ad sacrum eloqui-
 um ponunt: sed cor a mundi desideriis
 non euellunt. Et sunt nonnulli qui
 quiescentes minime quiescunt: quia
 a prauis quidem actibus otiosi sunt
 corpe: sed pueri sitate operum ex de-
 lectatione uersant in mente. Hinc
 est quod de iudea ad captiuitatem
 pueniente scriptum est. Viderunt
 eam hostes: et deriserunt sabbata
 eius. Hostes quippe sabbata
 derident: quam maligni spiritus otio-
 se menti prauas cogitationes inu-
 unt: ut et si quiescat ab opere. non
 quiescat a malorum operum delecta-
 tione. Recte ergo sic dicitur qui au-
 dit audiat: quatenus sic fiet ser-
 mo in aure corporis: ut sonet in aure
 cordis. Et qui quiescat quiescat:
 ut prauitatis desideria repellatur
 a cogitatione: cum iam repulsa
 videtur ab opere. Vbi ne malorum
 sicut diximus exempla sequamur
 adiungitur: quia domus exasperans
 est. ¶ Mali autem et si diu tollentur
 subito corrumpunt: et coram pe-
 nas inferni conspiciunt: ne quorum
 culpas impunitas estimant. inueni-
 tur. Unde hic quoque eiusdem iude
 desolatio subiungitur que domus
 exasperans vocatur: cum protinus
 prophete suo dominus dicit. Et tu fili ho-
 minis sime tibi latere et pones
 eum coram te: describes in eo ciuitate
 iherusalem. et ordinabis aduersus
 eam obsidione: et edificabis mu-
 nitiones. et impoetabis aggere:
 et dabis contra eam castrum. et po-
 nes arietes in quo. Et tu sime
 tibi sacraginem ferream. et pones
 eam in iuu ferream iter te et ciuitate

Q

tem? et obfirmabis faciem tuam ad eam: et erit in obsidione et circumdabis eam. Signum est domus israel. In quibus videlicet verbis quod aliud iuxta historiam nisi iherosolime urbis obsessio atque destructio designatur. et peccatoris populi afflictio exprimitur. qui domus exasperans vocatur. cum apte dicitur ordinabis aduersus eam obsidione et edificabis munitates et comportabis aggerem. et dabis contra eam castra et pones arietes in quo. Sed quia uerba prophete sic plerumque narrantur historia ut propheta causa mystica describatur. oportet ut hec eadem dicta que peritulum spiritualiter differant. maxime quia in eis interponitur quod teneri posse ad litteram non videtur cum dicitur. Et sume tibi sartagine ferream. et pones eam murum ferreum iter te et ciuitate. et obfirmabis faciem tuam ad eam: et erit in obsidione. Nisi et uerbus historiam mystica mystice tur. quid sartago ferrea necessaria prophete fuit. ut hanc inter se et ciuitatem poneret quatenus se ab eius obsidione separaret. Cum enim dicitur sume tibi sartagine ferream. et pones eam murum ferreum iter te et ciuitatem: apte declarat quia per eandem sartagine ferream ab obsidione ciuitatis propheta se liberum reddat. Unde et quod predictum subiungitur. Et obfirmabis faciem tuam ad eam: et erit in obsidione. Ex qua re ostenditur quia propheta in eadem obsidione non erit: si sartagine ferream inter se et ciuitatem murum ferreum ponit. Et certe siue in ea captiuitate quam prius. siue in ea que postmodum israelitico populo contigit nullus ab eiusdem captiuitatis periculo liber fuit:

R

sed omnes simul per calamitatem inuoluit. Quid ergo intelligi iuxta litteram potest: ut propheta inter se et ciuitatem que obsidenda est sartagine ferream ponat. Sed quibus omne hoc quod in descriptione lateris sub signo iherosolimorum ciuitatis legitur iuxta litteram factum sit: nobis in sciendum est. quia typicum aliquid per sartagine figuratur. sed et obsessio iherosolimorum uera describitur. Ex re quam instruumus ut dum aliud completum iuxta historiam scimus. et aliud iuxta historiam a ratione ueritate cognoscimus. in sacro uerbo utriusque tenemus. quatenus et obsessio iherosolimorum que iuxta litteram postmodum facta est. in prophete uerbis et factis credamus esse figurata. et in per eandem obsidione obsidio alia. id est iterior designetur: in qua iure quod murus ferreus dicitur ualeat designari. Iam itaque obsidione quam iherosolimorum ciuitas destructa iam facta nouimus: sed nunc aliam intrinsecus que cotidie agitur requiramus. De qua per significatorem dicitur. Et tu fili hominis sume tibi laterem. et pones eum coram te: et describes in eo ciuitatem iherusalem. Sed antea nobis querendum est: cur ezechiel propheta uel quotiens sublimia conspiciat. uel quotiens agere aliqua mystica iubetur. prius filius hominis appellatur. Sepe enim subleuatur ad celestia: et occultis atque inuisibilibus rebus eius mens patitur. Necessesse ergo est ut iter occultum que penetrat filius hominis uocetur: ut seipsum agnoscat quod est: et nihil extollatur de his ad que ducatur. Quid est

enī pphē ad spūalia subleuato spū
 fili hoīs dicere. nisi eū ifirmitatis
 pphē memorē facere: ut cōstius cō
 ditioīs ifirme. eluari ī cogitacōe
 nō debeat de magnitudine contēpla
 tioīs sue: Quia uero isdem pphā
 ut et sup̄ā diximus typū predica
 tū uel doctorū tenet: recte ei nūc di
 citur. Sume tibi laterē: et pones
eū corā te. His etenī doctor cū terre
nū quepiam audiorē ad celestis
uerbi doctrinā suscipit: laterē assu
mut. Cui dū loqui reperit que sit re
 tributio celestis patrie. q̄ visio pa
 cis sup̄ne: ciuitatē iherlm describit
 ī latere. Quē corā se ponit: quia in
 tenta mente qualitatē audientis
 cōsiderat. id est pfectū uel defectū cō
 spicit: et iuxta eius itelligentiam
 predicaōis sue uerba moderat: ut
 ut describi ī audientis mente ciuitas
 iherlm. id est visio pacis possit. Dicit
 tur ergo sume tibi laterem. uidelicet
 proximi cor terrenū. pones eū co
 ram te. scilicet ut uita atq; itelletū
 illius itenta mēte custodias: et de
 scribes leo ciuitatē iherusalē ut ei
 que sint sup̄na gaudia de uisioe pa
 cis inotescas. Quasi enī iā iherlm in
 latere descripta est. cū terrena mens
 reperit que sint illa iterne pacis gau
 dia uera cognoscere: et ad cōspiciēdā
 glāz patrie celestis anhelare. Quia
 si ī terra visio pacis describit: quādo
 mens q̄ p̄us terrena sapuerat. per
 amōrē iam ad contēplandā glām
 regni celestis eleuatur. Sed mox ut
 aīa amare celestia cepit. mox ut ad
 uisioe pacis itime tota se itenacōe
 collegit: antiquus illi aduersa
 rius quide celolapsus est iuider et
 īsidiani āplius īcipit acrores q̄ cō
 suenerat teptnacōes adinouet: i

ta ut plerūq; sic resistentē aīam tept
 tet. sicut ante nūq; teptauerat qm
 possidebat. Unde scriptū est. Fili ac
 cedens ad seruitutē dei sta ī iusti
 tia et timore: et ppara aīam tuā
 ad teptacōnē. Unde et demoniac⁹
 quia dño sanat⁹: ab exeunte demo
 ne discerpitur: sicut scriptū est. Et
 clamans et multū discerpēs eū: ex
 it ab eo. Quid ē enī q̄ obsessū ho
 minē antiqu⁹ hostis. quē possessū
 nō discerpserat deserendo discerpit:
 nisi q̄ plerūq; dū de corde expellit
 acrores ī eo teptacōes generat q̄
 prius extitauerat qm hoc quietus
 possidebat. Unde israhelute quoq;
 ad moysen et aaron dicit. Vident
 dñs et iudicet: qm fetere fecistis o
 dorē nrm corā pharōone et seruis
 eius: et p̄bultis ei gladiū ut occi
 deret nos. In moysē enī et aaron
 lex et pphete figurate sunt. Et se
 pe apud se ifirmus aīmus q̄ si cō
 tra sacra eloquia murmurat:
 quia postq̄ uerba celestia audie
 et sequi reperit. regis egypti ad
 uersitas id est maligni spūs tept
 tatio exarsit. Debet ergo uigila
 ter doctor p̄ficiēti aīe que illam
 teptacōes sequatur inotescē:
 ut ciuitā se ualeat cōtra malig
 nu spūs īsidias p̄parare. Unde
 bene nūc post descriptā ciuitatē
 iherlm ī latere. dicitur pphete. Et
ordinabis aduersus eam obsidi
onē: et edificabis munitōes: et
cōportabis aggere. In qua enī iā
 pacis visio describit: ei nō ē est
 ut teptacōnū bella nūciantur.
 Nā ut ualeat ad illa pacis gaudi
 a eterna ptingere: hanc hic paul
 dubio oportet tribulacōnū certa
 mina multa sustinē. De qua bene

dicit. **O**rdinabis aduersus eam ob-
 sidiōne. **P**redicator quippe contra e-
 rudiendā aīam obsidiōne ordiat.
 cū p̄monendo idicat quib; se modis
 viciā virtutib; opponat: quō luxuria
 castitatē feriat: qualiter ira trāquil-
 litatē aīni pturbet: quātū inepale-
 ticia vigorem mētis resoluat. q̄liter
 multiloquiū munitione cordis
 destruat: quō iuidia caritatē inter-
 ficiat. q̄admodū supbia arē hūili-
 tatis effodiat: qualiter fallacia cū
 veritatē i sermone corripit: hanc
 etiā in cognitiōe corrupat: ut qui
 verū dicere noluit qd̄ itellexit. iā
 nec itelligat qd̄ dicē valent. **O**rdia-
 tur ergo a p̄dicatore obsidio: cū per
 sancte admonitiōis uerba singulis
 quibusq; virtutib; q̄uel quib; modis
 viciā isidietur ostendit. **E**t cōtra ihe-
 rusalem quā descripsit ilatere p̄di-
 cator: munitiones edificat: qm̄ mala
 q̄ q̄ munita cōtra mentē veniāt de-
 monstrat ut sese viciā sub virtutum
 spe abscondant: quaten⁹ sicut sepe
 iam diximus imoderata ira iusti-
 tia videri appetat. et discipline re-
 missio mansuetudo iuderi velit:
 et tenacia sese p̄ymoniā nonunct.
 et iordinata rerum effusio se beni-
 uolentiā appellet. **Q**uasi enī edifi-
 catione cōtra mentē munitiones sunt.
 qm̄ viciā sub virtutū spene extrescūt:
 et i alto se ostendūt p̄ ymaginē. q̄
 i ymo semp iacent p̄ actionē. **N**o
 huc q̄ addit. **E**t cōportabis agge-
 re. **Q**uo enī mens desiderare celestia
 reperit: eo i illā maligni spūs
 tēptationib; suis terrenas āplius
 cogitationes exaggerant. **p**pheta er-
 go aggreere cōportat: cum p̄dica-
 tor sanctus bonis mētib; qualiter
 terrena desideria surripere solet.

denūciat. **A**tq; adhuc addit. **E**t dabis
 contra eam castra; et pones arictē in
 giro. **Q**uasi dat cōtra aīam doctor
 castra qm̄ malignozū spiritūū con-
 tra eam collectas atq; aduertas
 isidias idicat: ut aliqñ nō solum
 ex vno sed ex conuūctis viciis sil-
 tēptent. **N**ā sūt quedā viciā qua
 si p̄ quandā sibi cognationē p̄-
 qua: sicut dissolutio spūs. appeti-
 tus gula. et imūdiaa luxurie: sicut
 multiloquiū fallacia atq; p̄iurū.
Ex dissolutiōe quippe spūs mēs ad
 igluuie ventris rapitur: et dū a
 bis venter extenditur: ad luxuriā
 caro trahitur supbiendo captiua.
Et rursum ex multiloquio fallacia
 generatur: quia valde difficile ē
 ut qui multa loquit. nō etiā mēt
 atur. **E**t sepe mendaciū etiā p̄iuri-
 o tegitur: ut ante hūana iudicia
 veletur. **S**upbia q̄ esse sine iuidia
 atq; iam gloria nullaten⁹ p̄t. **S**up-
 bus etiā quisq; honore quē ip̄e am-
 bit aliis iudet: et cū hūc fortasse
 obtinuerit. i elationē glorie tēpo-
 ralis attollitur: atq; qd̄ alios con-
 spiciat nūme papere potuisse. hoc
 se p̄ ianem gloriā gaudet pretere-
 ris habere. **S**ciendū q̄ est quia se-
 pe nōnulla viciā ad mentē nō si-
 mul veniūt. sed supponūtur: ut v-
 nū alteri i tēptatione succedat:
 et aliud cōtra faciē venit. aliud vō
 in tēptatiōe se ex latere subiat: q̄
 tenus dū alteri resistit. ab altero
 mens decepta capiat. **I**psa enī q̄
 supius dixim⁹ viciā p̄terūq; se a-
 lia pro aliis furtiue supponūt. si-
 cut nōnūq; dū iā vincere i nobis
 metip̄is tonamur plusq; necesse
 est lenitas mentē occupat: ut as-
 peritatē peccantib; quā oportet

nime pponat. Sape verodū nobis
 esse incauta lenitas displicet. zelus
 se i furore trahit: atq; extra paci-
 entie limitē aūm captiuū rapit.
 Quia ergo p̄mixta simul vicia at-
 q; aduata cōtra mentē veniūt ut
 te i predicatoris ore. cōtra descrip-
 tā iherlīm castra pponūt: et quia a-
 liqn̄ singula hinc inde sensū feri-
 unt. i quo arctes ordinātur. Po-
 nit ergo p̄dicato: arctes i quo? dū
 caute denūciat q̄ blande luxuria p-
 cauit. q̄ asperere ipatiētia occidit: q̄
 laboriose auaritia accendit et ite-
 renit. q̄ tūmide supbia extinguit.
 In quo itaq; arctes ponere est: p̄-
 dicando ostendere qui vndiq; solent
 aīam mucrones viciozū ferre.
 ¶ Sequit: Et tu sume tibi sartagi-
nē ferreā: et pones eā murū ferre-
um iter te et ciuitatē inter. Quia
 ferrū forte forte metallū est et in
 sartagine abus frigitur: qd̄ per
 sartaginē ferreā nisi spūalis ze-
 li fortis fruxura signatur: Dis
 quippe spūalis zelus doctoris ani-
 mā frigit: quia valde cruciatur:
 dū i firmos quosq; eterna desere-
 et rebus tyalibz delectari cōspi-
 rat. Quā bene paulus sartaginē
 ferreā superat: tū zelo aīaz cruci-
 atus dicebat. Quis i firmatur et
 ego nō i firmos? Ip̄m suū cor: qd̄
 aīaz zelo succenderat. qd̄ aliud q̄
 sartaginē fecerat: i quo amore
 iustitiū cōtra vicia ardebat: Qd̄
 cū vrebatur: sartago erat. Inar-
 descebat enī et coquebat: quia i-
 debatur amaritudine: sed iustu-
 tū alimētū p̄parabat ex sua af-
 flicta cogitaciōe. Sed quid ē q̄
 eandē sartaginē p̄beta iter se

et ciuitatē murū ferreū ponit: nisi q̄
 idem fortis zelus qui nūc i mēte doc-
 toris agitur. i die extremi iudici-
 iter eū et aīam quā a vicinis custo-
 dicat testis est. ut et si audire is q̄
 docetur noluerit. doctor tñ p̄ zelo q̄
 exhibet de doctoris negligētia re-
 us nō sit: Murū ergo ferreū iter
 se et ciuitatē ponit: quia i vltimis
 tpe inde doctor a dāpnatiōis peri-
 culo munus: vnde nūc per zelum
 custodie cordis fruxurā patitur.
 Nullū quippe oīpotenti deo tale ē
 sacrificiū: quale est zelus aīaz.
 Hinc enī psalmista ait. Zelus do-
 mus tue comedit me. Quantū
 vero fruxura cordis q̄ per spūalē
 zelum agit oīpotentem deum
 placat apte ostendit: tū offerri
 per legem simila i sacrificiū iu-
 betur. De qua scriptū est. In sar-
 tagine oleo cōspersa friget et
 offerret. Offerret eā calidā i odore
 suauissimū dño sacerdos qui p̄ri-
 uire successerit: et tota tremabit
 i altari. Tunc enī simila sartagine
 frigitur: tū mūda mens iusti per
 zeli sancti ardore cremat. Que cō-
 spersa oleo p̄cipitur offerri. id est
 caritati misericordia miseri: q̄
 i conspū oīpotentis dei ardet et
 lucet. Conspergatur oleo ergo hinc
 que i sartagine frigit: quia scti
 zeli distinctio necesse est ut ex mi-
 sericordie uirtute et ardeat et cla-
 rescat. Amat enī eūdē ip̄m quon-
 i sequi videtur. Vnde et calidā i odo-
 re suauissimū dño offerri p̄cipit:
 quia si amore zelus nō habet: ea q̄
 de sartagine offertur calore simila
 amittit. Et notandū quis eā offer-
 re p̄cipitur: videlicet sacerdos qui
 patri iure successerit. Ille enī sa-

sacerdos patri iure succedit qui esse se
 omnipotentis domini filium moribus demon-
 strat: atque a nobilitate itima o-
 perum suorum ignobilitate non disce-
 pat. Que in altari tota tremari pro-
 capitur: ut videlicet holocaustum
 fiat. Holocaustum enim totum incensum
 dicitur. Unde et in translatione al-
 tera hoc in loco hec eadem simula que
 in sartagine frigitur: holocaustum
 fieri iubetur. hoc autem iter holo-
 caustum et sacrificium distat: quia o-
 quidem holocaustum sacrificium est: non
 omne sacrificium holocaustum. Sunt ei
 multa que aguntur sacrificia: sed
 holocausta non sunt: quia totam
 mentem in amore spirituali nunc incen-
 dunt. Qui enim sic operantur: ea que
 dei sunt: ut terra et quedam que sunt se-
 culi non derelinquant: nimirum sacri-
 ficium et non holocaustum offerunt. Qui
 autem cuncta que mundi sunt deserunt:
 et totam mentem igne diuini amo-
 ris attendunt: hinc nimirum omni-
 potenti domino sacrificium et holocaustum
 fuerit. Simula itaque in sartagine est
 munda mens iusti in zeli spiritualis af-
 flictio: que per sollicitudinem animam
 frigitur: et non solum sacrificium:
 sed etiam holocaustum domino esse de-
 putat. Summam ergo sartagine
 ferream et ponam? eam murum fer-
 reum inter nos et civitatem: id est as-
 sumam? zelum forte: ut iter nos et
 auditoris nostri animam inveniam? hinc
 postmodum forte municez? Tunc enim hinc
 murum ferreum iuveni sum? si nec eum
 fortiter tenem? videlicet docedo. cus-
 todiedo. suadedo. iacpado. multo docet
 vedo: aliquando lenit: aliquando vero severi? a-
 gendo. De qua recte severitate scri-
 bitur. Et obfirmabis faciem tuam
ad eam: et erit in obsidione. Quidem

obfirmare faciem ad iherosolimam in latere
 descriptam: nisi ut ei anime cui celestis
 patris visione doctor denunciat. si
 adhuc eam confirmari in suis actibus
 conspiciat remissiore et clementiore se-
 nunc ostendat. Unde scriptum est. Filice
tibi sunt serva corpus illarum: et non
ostendas hilaritatem faciem tuam ad illas.
 Infirmis quippe anime atque appetitu
 mundi deditur aliquando melius ex seve-
 ritate servatur: ut obfirmata fa-
 cies id est per severitatis custodiam ab
 omni spe. frivole remissionis abdu-
 ta. inconstante animam terreat: atque
 a delectatione vitiorum distractionis vi-
 gore constringat. Quod cum a doctore
 agitur semper necesse est. ut dulce
 humilitas et in corde teneatur:
 quatenus et multum amet et nunquam con-
 tinuum per elationem superbiat: cui tunc
 amorem suum et humilitatem pro ve-
 litate eius proderet recusat. Sequitur
Et arcu dabis eam. Arcu datur doctor
 auditoris animam: cum in omni quod in
 hac vita agitur temptationum laque-
 os apponi posse denunciat: ut dum
 ubique fit mens pavida ubique ar-
 tu spectat: quanto timidior tanto vigi-
 lantior vivat. Sequitur. Signum
est domus israel. Si ad hystoriam
 obsidionis que iuxta lerusalem facta est.
 signum est domus israel quod propheta se-
 rit: si ad misterium quod cotidie erga
 uniuscuiusque animam a doctore agi-
 tur. signum est domus israel et hoc quod
 egit. et hoc quod agendum nunciat:
 quia sicut domus israel obsidione
 corporaliter perivit: ita una que est
 anima que iam servare omnipotentem deo
 incipit obsidentes se insidias maligno-
 rum spirituum sentat. A quibus
 si vere eripere appetat. scire debet quod
 eripi sua virtute non possit: sed e-

ius necesse est ut adiutorium speret.
 qui nos et in carne corruptibili vi-
 uentes per redemptionis sue misterium
 potest etiam super spiritus qui sunt si-
 ne carne roborare. ihesus christus dominus
 noster: qui uiuit et regnat cum patre in
 unitate spiritus sancti deus. per omnia
 secula seculorum Amen. **Explicit liber**
primus in ezechielem prophetam beati greg-
gorii papae. Incipit omelia prima
libri secundi beati gregori papae
in eundem ezechielem prophetam

Dia mul-
 tis auris
 promittitur
 ezechiel
 propheta li-
 bri coram
 caritate
 uera totum
 per dies
 psaluta
 ti non licuit bonis uis desiderans
 placuit petere ut saltem extrema
 eius visio que ei facta est de edifi-
 cio in morte constituto que et tunc
 tas est uisionibus eius obscurior ex-
 poni debuisset. Et quidem uolunta-
 ti uere me parere necesse est. Sed du-
 o sunt que in hac re perturbant animam
 unum quod hec eadem visio tante ob-
 scuritas nebulis tegitur. ut uix
 in ea aliquid intellectum iter lucet uide-
 atur: aliud quod iam agulsum longo
 bardorum regem ad obsidionem nos-
 tram sumopere festinate. padum
 transisse cognouimus. Unde pensate
 fratres karissimi in caliginosis ac multi-
 tas sensibus penetrare quod ualeat mens
 miserum timoris sui perturbationibus
 occupata. Quanto enim plus circa ter-
 rena satagit: tanto in hijs que sunt

celestia minus uidet. Pro eo quod auris
 eius extra se ducatur. valde intus
 minor est: quia sicut scriptum est de-
 primit terrena inhabitatio sensum
 multa cogitantem. Que enim superio-
 ra penetrare etiam collata non suffi-
 cit: pensate quid agere poterit
 diuisa. Sciamus autem sciamus oes qui
 a et flumini qui in multis ciuis du-
 ritur: a suo aluico siccatur. Sed
 iter hec tamen adest signa gratia? et si
 mentem meam cogitationum mearum
 pondera deprimit: uerorum hanc
 penne desideriorum leuant. Obscu-
 rum quidem valde est opus quod aggre-
 dimur: sed ponamus in animo quia
 nocturnum iter agimus? Restat ergo
 ut hoc palpando carpiamus? In vi-
 cesimo et quinto anno transmigra-
 tionis iure in exordio anni decima
 mensis. quattordecimo anno postquam
 percussa est ciuitas. ipsa hac die facta
 est super me uisio domini: et adduxit
 me illuc. Dicitur uisus narrat
 ratione hystorica promittit: ut si-
 gat ex tempore quod credatur in reuela-
 tione. Notandum uero quod in exordio
 libri huius quo anno prophetare ce-
 perit indicauit? in fine uero uisum
 quo extremam uisionem uidit: ut cog-
 nosca ualeat in quot annis prophetie
 sue librum dixerat. Tempus namque
 quo prophetare cepit: in locutionis
 sue initio posuit dicens. Aperti
 sunt celi et uidi uisiones domini. in qui-
 ta mensis ipse est annus quintus
 transmigracionis regis ioachim:
 nunc uero loquitur dicens. In uice-
 simo et quinto anno transmigracionis
 iure. Idem namque propheta in captiuitate
 prima cum ioachim rege fuerat in
 babilonia transductus. Nam de
 secula iherosolymorum captiuitate

S

subiugit. Quarto decimo anno
postquam paussa est ciuitas. Undecim
 quippe annis sedechias post capti-
 uitate primam in qua ezechiel ppheta
 cum iochim rege ductus est. iheru-
 solimus regnauerat: post capti-
 uitate vero eiusdem sedechie quae
 iam secunda erat urbis captiuitas.
 quarto decimo anno ppheta visio-
 nem ultimam videbat. Undecim itaque
 et quatuordecim simul iuncti faciunt
 viginti et quinque. Si igitur visionem
 primam quinto captiuitatis prio-
 ris anno locutus est. atque hanc
 ultimo vicesimo et quinto anno fac-
 tum fuisse describit: profecto patet quod
 in viginti annis locutionis sue moras
 usque ad ultimam visionis sue debita ten-
 derit. **N**ec mouere quepiam debet
 quod in medio ppheticæ sue voluere cum de
 babilonico rege loqueretur. vicesi-
 et septimum annum memoriam facit. Quo-
 tulo tamen nichil de tempore sue captiui-
 tatis iter ferit: apte demonstrat
 quia eius regis tempora descri-
 bat de quo ut pphetaret accipat.
 Quod vero ait in exordio anni de-
 cimi mensis tempus simpliciter
 exprimit: ut ex ipso quoque tempore in
 corde audientium iuxta litteram
 verbi radice figat. ex qua spiri-
 tualis fructus postmodum profertur.
Notandum vero quod ait: quaterdecimo
 anno postquam paussa est ciuitas ip-
 sa hac die. Quid est enim quod per hanc
 visionem ultimam omnipotens deus
 ea ipsa die dignatus est permissio-
 nis sue misericordiam facere. quod
 die in paussa ciuitate iura iustitiæ
 et impleuit: nisi quod illa diuinitatis
 vis que in diuersitatis motum
 et mutabilitatem non ducit: ea ip-
 sa luce iustitiæ afflictos ac pe-

nitentes viuificat. qua supbientes
 ac rigidos paucit: Permissio itaque
visionis sue tempore subiugit. Facta
est super me manus domini. et adduxit
 me illic in visionibus domini: adduxit
 me in terram israhel et dimisit me su-
 per motem excelsum nimis super
 que erat quasi edificium ciuitatis
 vergens ad austrum. **Q**uod videlicet
 ciuitatis edificium accipi iuxta lit-
 teram nullatenus potest. Nam paulo
 post subdit hoc ipsum edificium
 chalamo sex cubitorum et palmo.
 portam vero eiusdem ciuitatis quatuor-
 decim cubitis mensurata: cuius
 porte frontes esse prohibet sex-
 aginta cubitorum. **Q**ue cuncta sta-
 re iuxta litteram nullatenus va-
 lent. **Q**uoniam enim totum simul edifi-
 cium chalamo id est sex cubitis et
 palmo mensuratur. et portam edi-
 ficium in quatuordecim cubitis: frontes
 vero portarum in sex cubitis ex-
 tenduntur. **P**ortam vero in ciuitate
 est. frontes vero in portis: et nul-
 la recipi ratio permittit quia mi-
 nus est hoc quod continet ab eo
 quod continetur. **I**n scriptura autem facta
 et ea que accipi secundum hystoriam
 potest plerumque spiritaliter intelli-
 genda sunt: ut et fides habeat in ve-
 ritate hystorie: et spiritalis intelli-
 gentia capiatur de mysteriis al-
 legorie: sicut illud quod nouimus quod
 psalmista ait. **Q**uoniam videbo celos
 tuos opa digitorum tuorum: lunam et
 stellas quas tu fundasti. **F**ac enim
 in exteriori descriptione stat sermo
 rationis: quia et celi opa dei sunt:
 et luna ac stelle ab eo create atque
 fundate sunt. **S**ed si hoc psalmis-
 ta iuxta sola exteriora opa et
 non secundum intellectum mysticum asserit:

quia celos opera dei esse professus
 est. dicitur lunam et stellas tur
 no etiam solem quem scimus quia eius
 opus est pariter enunciat. Si ei
 iuxta solam lunam loquebat. dic
 turus lunam minus prius. lunam
 te maius dicere debuit: ut ante
 solem et post lunam atque stellas
 fundatas esse prohiberet. Sed quia
 iuxta intellectum iustitiam loque
 batur. ut lunam sanctam ecclesiam
 et stellas homines sanctos accipere
 debeamus: solem nominare noluit.
 quia videlicet ipsi eterno soli loq
 uatur: de quo scriptum est. **Vobis autem**
qui timetis deum orietur sol iustitiae:
de quo reprobi in fine dicturi sunt.
Sol iustitiae non ortus est nobis. Di
 cendo ergo lunam et stellas quas in
 fundasti. et tamen tacendo solem qui factus
 est. idcirco quod illi soli locutus
 est qui non solum solem et lunam atque
 stellas corporaliter. sed etiam lunam
 ecclesiam atque stellas homines sanctos
 spiritualiter fecit. Si ergo cum aliquid de
 est historie. apta ratione dicamur
 ad intellectum allegorie. quanto ma
 gis illa spiritualiter accipienda sunt.
 in quibus iuxta rationem littere his
 toriam nichil sonat. **Facta est super**
me manus domini: et adduxit me il
luc in visionibus domini: et adduxit me
in terram israel. Quod dixerat adduxit
 me illuc: hoc replicans subdit.
adduxit me in terram israel. **Aut autem.**
facta est super me manus domini: et
adduxit me illuc in visionibus domini.
 Manus etenim virtute potestatis:
 visiones vero ipsam quam accepe
 rant revelationem signat. Manus
 quippe in visione est: virtus in contem
 platione. Quibus verbis quod aperte
 dicitur: nisi quia nichil in de civitate

te quam viderat iuxta lunam dicit. **Non**
 spiritualiter de colloquitur: quia spiritu
 aliter contemplatur. **Et dimisit me**
super montem excelsum nimus. **Quae**
ergo significat mons excelsus? nisi
si mediatorem dei et hominum. hominem
domini christum: Qui de terra quidem
sed ultra terram est: quia caro eius
dem redemptoris nostri de primis habet
materiam sed in summis primis ex parte.
Quae nimus erat ut excelsus dicitur
nisi adderet nimus? quia non solum
homo sed et eiusdem humanitatis con
ceptio que ab eo assumpta est deus
homo: non solum homo ultra homines.
sed etiam homo super angelos factus.
Hinc enim de illo per ysaiam dicitur.
In die illo erit fructus terre subli
mus. **Creator enim noster quia pro no**
bis incarnatus est: fructus terre fructus
est nobis. Sed iam fructus terre
sublimis est. quia homo natus in
terra super angelos regnat in celo: quod
iuxta dauid et pauli vocem. omnia
subiecit sub pedibus eius. In eo enim
quod ei subiecit omnia: nichil dimisit
non subiectum ei. Mons ergo iste est.
et excelsus et nimus: quia et si de
terra est per substantiam humanitatis:
incomprehensibilis tamen est ex altitudine
diuinitatis. Hinc est enim quod eundem
dominum cum ysaias propheta conspuerit
in carne esse venturum: per prophetam spiritum
subleuatus ait. Et erit in nouissimis
diebus preparatus mons domus domini
in ierusalem montium. Domus enim domini
israeliticus populus fuit. Mons itaque domini
domini ille appellatus est: qui in israeli
in populo incarnari dignatus est. Fuc
ruunt autem in eodem populo sancti viri qui
montes iure vocantur: quia per
virtute meritum ad celestia primis qua
uerunt. Sed incarnatus unigenitus

istis montibus equalis non fuit: quia
 naturam vitam merita omnium ex su-
 a diuinitate transcendit. Unde et
 recte mons super uerticem montium
 dicitur: quia excelsus ex diuini-
 tate sua uentus est: etiam super crimi-
 na sanctorum: ut qui multum in
 deo profecerunt eius uelut uir po-
 tuissent tangere ex uertice cogita-
 tionis. Qui ergo illi mons super
 uerticem montium dicitur: ipse hic mons
 excelsus nimis esse prohibetur. **Se-**
quitur. Super quem erat quasi edifi-
catum ciuitatis uergentis ad austrum.
Notandum quod non dicitur super quem erat
edificatum: sed quasi edificatum: ut vi-
delicet ostenderet: quod non de corpo-
ralis sed de spiritualis ciuitatis edi-
ficio dicta diceretur. Qui enim in
monte non edificatum: sed quasi edifi-
catum uidisse se prohibet: cor audien-
tium ad spiritalem fabricam mittit si-
cut per psalmistam dicit. Iherusalem que
edificatur ut ciuitas. Quia enim
illa eterne pacis uisio ex sanctorum
uiuum congregatione constructur: ihe-
rusalem celestis ut ciuitas edifi-
catur: que tamen in hac peregrina-
tionis terra dum flagellis percutitur:
tribulationibus tunditur: eius coti-
die lapides quadrantur. Et ipsa est
ciuitas scilicet sancta ecclesia:
que regnaturam in celo adhuc labo-
rat in terra: cuius ciuibus petrus di-
xit. Et vos tanquam lapides uiui super
edificamini. Et paulus ait. Dei
agricultura estis: dei edificatio
estis. Que uidelicet ciuitas habet
hic in sanctorum moribus magnam iam
edificatum suum. In edificio quippe la-
pis lapidem portat: quia lapis
super lapidem ponitur: et qui portat
alterum portatur ab altero. Sic itaque

sic in sancta ecclesia unusquisque
 et portat alterum: et portatur ab
 altero. Nam uicissim se proximi
 tolerant: ut per eos edificatum cari-
 tatis surgat. Hinc paulus enim
 admonet dicens. In uicem onera
 uestra portate: et sic adimplebitis
 legem christi. Cuius legis uirtute
 denuncians ait. Plenitudo legis
 caritas. Si enim ego uos portare
 negligo in moribus uestris et uos me
 tollerare contempnitis in moribus me-
 is: caritatis iter nos edificatum un-
 de surgit: quos uicaria dilectio
 per patientiam non coniungit. In e-
 dificio autem ut diximus lapis qui
 portat portatur: quia sicut ego
 iam eorum mores tolero qui adhuc
 in conuersatione boni operis rudes sunt:
 ita ego quoque ab illis tolerat. Ita
 qui me in timore domini precesserunt:
 et portauerunt: ut portatus portan-
 re discerem. Sed ipsi quoque a maioribus
 suis portati sunt. Lapidem uero
 qui in summitate atque extremitate
 fabrice ponuntur ipsi quidem portan-
 tur ab aliis: sed alios nequaquam portant:
 quia hi qui in fine ecclesie id est in
 extremitate mundi nascuntur sunt
 tollerantur quidem a maioribus: ut e-
 orum mores ad bona merita compo-
 nantur: sed cum non eos sequuntur qui
 per illos proficiunt: nullos super se fide-
 les fabrice iam lapides portant.
 Nunc itaque alii portantur a nobis:
 nos uero portati sumus ab aliis.
 Omne autem pondus fabrice fun-
 damentum portat: quia mores sunt
 omnium solus redemptor: nisi tolerat: de
 quo paulus ait. Fundamentum autem
 aliud nemo potest ponere preter id quod
 positum est: quod est christus ihesus. Portat
 fundamentum lapides et a lapidibus

nō portatur? quia redemptor nō oīa
 nra tollerat: sed in ipō malū nō fu-
 it qd tolerari debuisset. Unde bene
 nunc dicitur. Dimisit me sup mon-
tem extelsū nimis. sup quem erat
quasi edificatū ciuitatis? quia mo-
 res et culpas nras solus ille susti-
 net: qui totā sancte ecclie fabricā
 portat. Qui per pphete vocē de pe-
 uerse adhuc uiuentibz dicit. labo-
 rāu sustinens. Non autē sustinē-
 do dñs laborat. cui diuinitatis
 potentia nulla fatigatio contin-
 git: sed uerbis humanis loquēs
 ipsam suam cetera nos patientia
 laborē vocat. Et notandū q eandē
 ciuitatē quā ppheta conspexit: ad
 austrū vergentē uidit. Auster ē
uentus quia ī sancti spūs typo po-
ni solet. hñ qui ī sacro eloquio stu-
 diosi s̄t recognoscūtur: sicut et oīa
 rīo p aquilonē sepe dyabolus desig-
 nat: quia et ille relaxat ī calore:
 et iste constringit ī frigore. Et veri-
 tas dicit. Habundauit iniquitas:
refrigescat caritas multoz. Phā
quoz de iudea asserit dicens. Sicut
 frigidā facit cisterna aquā: sic fri-
 gidā feat maliciā suam. hinc enī
 dyabolus. ppheta eodē attestāte dix-
 isse phibetur. Sedebo ī monte testa-
menti: ī lateribz aquilonis. Et q
 torporē mētis sancti spūs grana
 relaxat: hinc psalmista ait. Con-
uerte dñe captiuitatē nrām: sicut
torrens ī austro. Captiuitas enī
 nra que torporis frigore ad sequē-
 dū decum pigra remanserat: per
 calozē sancti spūs relaxat: ut au-
 rat ī amorē dei. Unde et nūc dicitur
 q ciuitas que ī monte cōstitu-
 ta ē ad austrū vergit: quia elozū
 eccliea cogitationes suas ī affla-

tu s̄i spūs aperit: atq ab omī sup-
 bie sue vertice discedens. ī deo cui cre-
 dit amoris calozē contigit: ut nic-
 hil ei libeat nisi eius grē submitti.
 eius delectatōe calefieri. eius af-
 flatus semp munere repleti. Unde
 et valido amore succēsus contem-
 plator dicebat. Animā mea exul-
tabit ī dño: et delectabitur super
salutari eius. Qui enī latine sa-
 lutaris: ipē hebraice ihūs dicit.
Pheta igitur quia vias eius atq
 miracula. redemptōis quoq nre
 misterū p pphete spm contem-
 platur: exultare se in dño et delec-
 tari sup ihesu phibet: quia idē gau-
 diū in mente concepat. vnde per
 amorē fortiter ardebat. Pensē
itaq si mentes spūaliū patrū in
illo delectate sunt: qui necdū uen-
erat sed p̄uidebatur: tū reatus sit
eius vias eius exempla. eius mo-
nita postq̄ uenit et redemptōnē
exhibuit nō amare. Hec ergo ciui-
 tas ad austrū vergere dicitur. Ac
 si apte diceretur. q prior illa ciui-
 tas saluz sinagoga in ifidelibus
 suis ad aquilonem stetit: que in
 frigore pfidie durauit. Sancta uo
 eccliea quia caritatē fidei cōcipit.
 p calozē ad austrū vergit: et qua-
 si uento inuitur: quia nō in sufi-
 ducia sed ī dono spūalis grē letat.
¶ Sequitur. Et introduxit me illuc.
Celestis ciuitas edificatū ille intrat:
 qui ī sancta eccliea honorū uias
 imitando cōsident. Intrare quip-
 pe est edificatū sup montē: electos
 sancte ecclie imitari. Iste enī uita
 cōiugū ligatā ducit: p̄p̄ns rebus
 cōtentus est. aliena non diripit.
 de suo qd qd p̄ualet idigentibz lar-
 gitur: peccata sine quibz cotidia

na vita a coniugatis dicit non potest fletu non negligit: pro eo enim quod ipsa familiaris cura animam conturbat sese ad latruncinas excitat. Ille vero iam civitas que secundum mundi deseruit. nihil eius habere appetit: solum contemplationis exercitatio pasatur. spe primorum celestium cum fletibus letatur: transcendit ipsam etiam que haberi concessa sunt: cotidianum cum domino habere secretum querit: nulla eius animam pretercuntis mundi cura perturbat: mentem semper in expectatione celestium gaudio orationum dilatat. Alius vero iam huius mundi civitas deseruit. eiusque mens in contemplatione celestium subleuatur: sed in edificatione multorum locum regimus tenens. qui rebus pretercuntibus ex desiderio non succumbit. ad eas aliquando propter proximorum compassionem reflectit. ut ex carum cura indigentibus misereatur: verbis vite auditoribus predicat. animabus simul et corporibus necessaria ministrat: et quod propter se ad celestem desiderium iam per contemplationem euolat: adhuc tamen pro profectu et utilitate proximorum in rebus temporalibus laborat. Quis ergo in sancta ecclesia considerare sollicitate studet ut aut in bonorum coniugatorum vitam. aut in arte continentium et omnia que sunt huius mundi derelinquentium. aut etiam in predicatorum firmitate proficiat: iam civitatis in monte posite edificium intravit. Nam qui considerare meliorem vitam ut proficiat negligit: adhuc extra fabricam stat. Et si honorem quem iam sancta ecclesia in mundo habet admirat: quasi edificium foris conspiciat et obstupescit: et quia solus exterioribus intentus est. itus ingressus non est.

Sequitur. Et ecce vir cui dicitur species quasi spes eris. Ipe signatur in viro: qui figuratur in monte. Vir autem iste metiri edificium dicitur. Et recte dominus per virum designat: et montem: quia et ipse omnia in terra sanctam ecclesiam iudicando disponit. et ipse eandem sanctam ecclesiam portat: et portatio ad celestia subleuat: sicut in sancto quoque euangelio idem redemptor noster loquitur dicens. Qui intrat per ostium: pastor est ovium. Et paulo post. Ego sum ostium. Et quod iterum post pauca subiungit. Ego sum pastor bonus. Si igitur ipse pastor. et ipse ostium. et intrat pastor per ostium: cur non hoc in loco et ipse mons. et ipse vir intelligatur. qui edificium metitur in monte. Sed quod reddendum nobis est. cur de hoc viro dicitur. cui species erat quasi spes eris. Cuncti autem novimus fratres metallum eris valde esse durabile atque omnimodo sonorum. Quid est ergo quod aspectus mediatoris dei et hominum speciei comparatur eris: nisi hoc quod apte novimus. quia unigenitus filius formam servi accipiens. fragilitate fragilitate carnis humane per resurrectionis sue gloriam vertit in eternitatem. quia in eo caro facta est iam sine fine durabilis. Nam si quis a mortuis iam non moritur: mors illi ultra non dominabitur. Quid est autem quod ipsa eius incarnatio sonoro metallo comparatur: nisi quod per eandem assumptionem humanitatis nostre resonavit omnibus gloria maiestatis sue. Et quasi aspectum eris habet in corpore: quia deus mundo innotuit ex carne. Unde et propheta dicit. Habebat in uestimento et in femore suo scriptum: rex regum et

dñs dñancū. Quid em̄ uestimētū
 eius est nisi corpus qđ sup̄ sit ex uir-
 gine? Nec tñ aliud uestimentū
 eius est: atq; aliud ip̄e. Nam nēm
 quozq; uestimentū caro dicit:
 sed tñ ip̄i nos sum? caro qđ uestimur.
 Hoc autē uestimentū illius lōge
 ante ysaias p̄ cruce passionis aspi-
 tiens sanguine cruentatū dixit.
 Quare rubrū est idumētū tuū?
 et uestimēta tua quasi calcantiū i-
 torculari. Cui ip̄e respondit. Tor-
 tular calami solus: et de genitib;
 nō est vir meū. Solus em̄ torcular
 i quo calcatus est calcavit: qui su-
 a potētia eā quā ptulit passionē
 vitit. Nam qui usq; ad mortē cru-
 tē passus est: de morte cū gloria
 surrexit. Hinc autē dicitur. et de
 genitib; nō est vir meū? quia h̄m
 pro quib; pati uenerat. passionis
 eius p̄ticipes esse debebāt: qui p̄
 eo qđ illo tpe necdū crediderāt. de
 ip̄is i passione requirit. quozū u-
 ta illa passione querebatur. Per
 femur v̄o pagatio carnis desig-
 nata est. Quia ergo per paga-
 tionē gr̄is hūani sicut generati-
 onē ordines mathco uel luca nar-
 ratibus describūtur. i hoc mūdo
 venit ex uirgine et p̄ incarnatione
 sue misterū quia rex esset
 et dñs cūctis ubiq; gētib; i di-
 citur: i uestimēto et i femore
 scriptū habuit rex regū et dñs
 dñancū. Unde em̄ i mūdo ino-
 tuit: ibi de se lectiois faciendā in-
 fixit. Predicatio ergo eius ex
 carne: quasi quidā sonitus ex-
 re est. Dicatur ergo recte. Cui?
 species quasi species eris. **Se-**
 quitur. **Et funiculus lineus in**
manu eius. In septuaginta iter-

pretib; funiculus lineus nō habe-
 tur: sed funiculus cemetarioꝝ.
 Quozū si in hoc versu tñ flaccōz
 ad exponendū tenem? qđ aliud
 cemetarios qđ sanctos doctores
 accipim? qui loquēdo sp̄talia
 ad celeste edificatū uiuos lapides
 id est electoz aīas cōponūt. Qđ
 qđ em̄ antiqui p̄res. qđ qđ p̄he.
 qđ qđ apli. qđ qđ aplōz successo-
 res locuti sunt. qđ aliud fuit qđ
 cōposicio lapidū in hac que con-
 die iūruitur fabrica sanctorū?
In funiculo autē cemetariū hoc
agni solet. ut cognosca equalitas
uel rectitudo surgētis parietis de-
beat? ut si lapis intus est foras
ericiatur: si interius p̄minet ex-
terius reuocet. Et certe hoc condi-
e agit p̄dicatio doctoz ut unaq;
qđ aīa cui regim̄is onera suscipit
fortasse nō expedit. etiā si foras
apparere appetit interius reuocet
tur? et rursū que latere uult et
sui tñ modo aīa gerere. si sibi ac-
multis esse utilis potest etiā cū
latere desiderat exterius puocā-
tur ut appareat: sic qđ fit ut scōz
lapidū ordo tenentur? dñi sc̄p̄ et
uolens ad honore uenire repelli-
tur: et honore fugies i sacri ordi-
nus arte subleuatur. Sed quia
sicut p̄ interpretē n̄m didicim?
hebreoz historie nō habet ceme-
tarioꝝ sed funiculus lineus i
manu eius: hoc qđ apud nos
certius habetur exponere debem?
Et em̄ autē qđ funiculus lineus
subtilior est: qđ si funiculi fiant
aliunde. Et quid i funiculo line-
o? nisi subtiliore p̄dicacionē id
est sp̄talem debem? accipere?
Censura etoz legis funiculus

Q

fuit. sed lineus non fuit? quia rudi-
dem populum non subtili predicatione
coercuit: in quo per pene sententi-
am non potest cogitationis. sed operi
resertavit. At postquam per semetip-
sum dominus etiam cogitationes hominum pre-
dicando reliquit. et per se esse potest
etiam in corde innotuit: funiculus li-
neus in manu tenuit. At enim. Au-
distis quia dictum est antiquis non
metehaberis? ego autem dico vobis:
quia qui viderit mulierem ad con-
cupiscendam eam. iam metehatus
est eam in corde suo. Funiculus ergo
lineus est predicationis subtilis: que
mentem audientis ligat ne se vel in
miseria cogitatione dissolvat. Et
notandum quod dicitur quia ei funicu-
lus in manu est: id est predicationis in
operatione. In se enim ostendit omne quod
docuit: sicut scriptum est. Que cepit
Iesus facere et docere. Et quia
ipsa que dicitur etiam scripture tan-
didit ut ad posterum mandaretur:
recte subiungitur. Et calamus me-
sure in manu eius. De sancta etiam
propheta alium dominus pollicetur di-
cens. Orietur in ea viror calami
et punctus. Quod in loco alio expo-
suisse me memini: ut per calami
scriptores per punctum vero debeat
audientes intelligi. Sed quia ad
humorem aque et iunctus et ca-
lamus nasci solet. et ex vna ea-
demque aqua utraq; proficiunt.
et calamus quidem ad scribendum
sumitur. cum puncto quidem scribi
non potest: quod in iuncto et calamo
accipere debemus: nisi quod vna
est doctrina veritatis que mul-
tos auditores irrigat: Sed ir-
rigati alii ad hoc usque in verbo
dei proficiunt ut etiam scriptores fi-

ant videlicet tamquam calami? alii vero
verbum vite audiunt. bone spei et
rectorum operum viriditate tenent: sed
tamen ad scribendum proficere nul-
latenus possunt. In quod in aqua
dei nisi quidam ut ita dicitur iunctus sit:
qui quidem viridescendo proficiunt
sed litteras exprimere nequaquam va-
lent. Redemptor igitur noster quia
verba que dixit etiam per doctorum stu-
dium scribi largitus est: in manu ca-
lami tenuit. Qui calamus me-
sure dicitur: quia ipsa doctorum
studia sub quadam occulte iudicis
dispensatione detinetur: ut et ali-
is legentibus proficere. et aliis legere
tibus prodesse non possunt. Unde
et sancti apostoli cum magnam veritatem
sibi apertius loquentem requirerent
cur turbis in parabolis loquerentur: au-
dierunt. Quia vobis datum est nosse
mysterium regni celorum: illis autem
non. Vel certe calamus mensure
est: quia in ipso sacro eius eloquio
quod nobis conscriptum est. occultas
esse eius dispositiones agnoscamus.
Nam per incomprehensibile eius iudi-
cium et alter intra mensuram electorum
mittitur: et alter foris reliquitur.
ut nullomodo ad electorum numerum
pertinere mereatur. Habet ergo
funiculum in manu calami
mensure. Qui enim funiculo locum
metitur. alibi funiculum trahit.
aliunde extrahit: et huc adducit
quod aliunde subducit. Sic num-
quam sic redemptor noster in collectione
hominum facit: dum alios a suis iniqui-
tatis abstractit: alios in sua iniqui-
tate derelinquit. In his enim quibus
colligere dignatus est occulte
mensure funiculum traxit: et ab
his quos relinquendos esse iudi-

cauit quid aliud nisi funiculū re-
 traxit? ut et boni ita mensuram
 celestis fabricæ teneantur. et mali
 extra fabricā in quibz bona que ef-
 tumantur nō sunt quasi sine mensura
 remaneant: Hunc funiculū et me-
 sure calanū i manu sua redemptor
 noster tenuit: cū paulū apostolū
 per apparentē virū macedonē ad-
 monere dignatus est ita ut is de-
 vir macedo diceret transiens ad
 iuuā nos: et tñ volentes aplos ad-
 p̄dicandū ue i asiam. nō pmisit
 spūs ihesu. Quid est q̄ sancti apli
 et ibi vocantur ue ubi fortasse p̄ge-
 re nō cogitabāt. et illuc ubi deside-
 rabant p̄gere phibeantur? nisi q̄
 occulta iudicij funiculus et men-
 sure calanus tenetur i manu?
 ut et alii verba. **V**ite audiat. et
 alii audire nullaten⁹ mereantur:
 funiculus ergo mesure est: quia
 alio tractus est. aliunde retract⁹.
 Sancto quoq; euāgelio teste didici-
 mus: q̄ venit qui diceret. **M**agister
 sequar te quocūq; ieris. **C**ui rursū
 responsū est. **V**ulpes foueas habet
 et volucres celi nidōs: filius autem
 hōis nō habet ubi caput suū recli-
 net. Venit alter qui diceret. **M**agis-
 ter sine me primū ue et sepeli. **R**e pa-
 trē meū. **C**ui dicit. **S**ine mortuos
 ut sepeliant mortuos suos: tu at-
 me sequere. et annūcia regnū dei.
 Quid est q̄ ille promittit se ue et
 deseritur. iste domū vult redire et
 tñ ut sequi debeat iubetur? ille nō
 suscipitur. iste nec ad hore momē-
 tū ab obsequio relaxatur? **I**n terra
 ergo occulta iudicij funiculus et me-
 sure calanus duatur: i quo et is-
 te trahitur et ille reliquitur: ut
 celestis fabrica nō sine pio et iusto

examē cōstruatur. **P**otest etiā cala-
 nus mesure scriptura sacra. p̄eo-
 itelligi: q̄ quisq; hāc legit in ea
 semetipm̄ mentur uel quātū in
 spūali uirtute p̄ficiat uel q̄ntū a bo-
 nus que p̄cepta sūt longe disiuat⁹
 remansit: q̄ntū iam assurgat ad
 bona faciēda. q̄ntū adhuc i pra-
 uis actibz iaceat prostrat⁹. **S**e-
 quitur. **S**tabat autē i porta. **O**is
 quis i porta stat ex quadā parte i-
 tus ē ex quadā foris? quia aliud
 eius foris asparat⁹: aliud vero itus
 abscondit. **R**edemptor igit⁹ noster p̄
 nobis misericorditer itarnatus
 ante hūanos oculos quasi i porta
 stetit: quia et p̄ hūanitatē visibi-
 lis apparuit: et sese iuisibile per
 diuinitatē seruauit. **H**inc enī iudei
 qui hūc ex p̄phetaz p̄missioē sus-
 tinuerāt p̄fidie sue cōfusione tur-
 bati sūt: quia eū que ad erepao-
 nē suā venire crediderāt. morta-
 lem videbāt. **Q**ui igit⁹ in porta
 stat: sicut sup̄ius dictū est. ex q̄-
 dā parte foris. ex quadā vero p̄te
 itus videtur. **U**nde nec ip̄a iudeo-
 rū p̄fidia sine diuinitatis uirtutis
 ostensione est derelicta. **N**ā mira-
 cula eius vidētes trahebātur ut ac-
 deret: sed rursū passioēs illius per-
 pēdentes dedignabātur deū crede-
 re que carne mortale videbāt: in-
 de factū est ut de eius cognitione
 dubitaret. **V**idebāt enī esurientē
 et sitientē. comedentem. bibentem.
 lassentē. dormientē: et purū
 hūc hōiēm esse estimabant. **V**ide-
 bant mortuos suscitantē. lepro-
 sū mūdantē. cetos illuāntē. demo-
 nia eicientē. et cē hūc ultra hōiēs
 seniebāt: sed ip̄a eius miracula
 i eoz corde cogitata hūanitas p̄

V turbabat. Unde sancta ecclesia sibi
 sponse vocat hunc apte iam videre de-
 siderans ait. **E**n ipse stat post pari-
 etem nostram. Qui enim humanis oculis
 hoc quod de mortali natura assumpsit
 ostendit. et in seipso invisibilis presen-
 sit? In aperto se videre querentibus qua-
 si post parietem stetit: quia videndum
 se manifestata maiestate non pre-
 buit. Quasi enim post parietem ste-
 tit? qui humanitatis naturam quam
 assumpsit ostendit: et divinitatis
 naturam humanis oculis occulta-
 vit. Unde et illic subdit. **R**espiciens
 per fenestram: prospiciens per cancellos.
Quisquis enim per fenestras vel can-
 cellos respicit: nec totus videtur.
 nec totus non videtur. **S**ic sic nu-
 mirum redemptor noster ante dubi-
 tantium oculos factus est: quia
 si miracula faciens nil protulisset
 homo plene eis apparuisset
 deus: et rursus humana pa-
 ciens si nulla fecisset ut deus:
 purus putaretur homo. **S**ed quia
 et divina fecit et humana protulit.
 quasi per fenestras vel per cancellos
 ad homines prospexit: ut deus et
 appareret ex miraculis et lateret
 ex passionibus: et homo cerneret
 ex passionibus sed tamen esse ultra ho-
 minem ex miraculis agnosceret.

X **S**ed quia vir iste stare in porta di-
 citur: querendum nobis est utrum fa-
 cie iterius et dorso exterius. an
 tergo iterius et facie exterius stat.
Quia in re si ea que sunt premissa et
 subiuncta conspiciamus: citius quali-
 ter steterit invenimus. **P**rius enim
 dicitur erat quasi edificium civita-
 tis vergens ad austrum: et intro-
 duxit me illuc. **E**t paulo post de
 eodem viro subditur. **S**tabat autem

in porta. **S**tansque subiungit. **E**t locutus
 est ad me isdem vir. **Q**ui enim intro-
 ditus propheta in edificium stans in porta lo-
 cutus est: profecto constat quia facie
 iterius et tergo exterius stetit. **S**ed
 introductus propheta cum vir stans in
 porta locutus est: proculdubio faciem
 ad portam tenebat: unde verba
 loquens audiebat. **Q**uid est ergo
 quod vir iterius aspiciat et propheta fo-
 ras? quod est quod eiusdem viri facies
 ad edificium. propheta vero oculi sunt
 ad portam? nisi quod unigenitus prius
 idcirco incarnatus est. ut nos ad
 spirituale edificium id est ad sancte
 ecclesie fide introduceret? **C**uius
 oculi edificium suum semper aspiciunt:
 quia quantum quisque in virtutibus pro-
 ficiat in desinenter attendunt. **P**ro-
 pheta vero ad portam respiciat? quia
 qui verba dei audit spiritus oculos
 cordis ponere ad exitum debet:
 et sine cessacione meditari. quoniam a
 presentis vita exeat atque ad eterna
 gaudia pertingat. **P**ropter hoc app-
 pe incarnatus est deus ut nos in-
 troduceret ad fidem: et educat
 ad speciem visionis sue. **U**nde in scripto
 quoque euangelio loquitur dicens.
Per me si quis introierit salua-
 bitur: et ingredietur et egredietur
 et pascua inveniet. **I**ngredietur
 videlicet ad fidem. egredietur
 autem ad speciem: pascua vero in-
 veniet in eterna societate. **H**inc etiam
 psalmista ait. **D**ominus custodiat in-
 troitum tuum et exitum tuum. **C**ustodit
 enim dominus uniuscuiusque animam intro-
 itum quo intrat ad fidem. exitum quoque
 quo exit ad speciem: ut neque in-
 trans ecclesiam erroribus supple-
 tetur: neque ab hac temporalis ad eter-
 nam exiens ab antiquo hoste ra-

piatur. **P**ost hunc vero egressum nostrum quem cotidie debemus mente meditari. de redemptore nostro paulo quoque loquitur dicens. **U**t sancti fieret per suum sanguinem propter: extra portam passus est. **Q**uam igitur ad eum extra castra: in prope riu eius portantur. **N**on enim hic habemus manentem civitatem: sed futuram inquirimus. **V**ic itaque qui apparuit in porta stetit atque ita locutus est: quia mediator dei et hominum christus ihesus in ipso quoque passionis sue tempore precepta vite discipulis dedit: ut in quibus eum credunt ad portam semper aspirant: et passionem eius sollicita consideratione perscrutantes. a suo quoque exitu cordis oculos non auerant. **N**os quoque cum iam claustra carnis despiciere. mortalitatis demerite angustias per immortalitatis desiderium transire. in superne lucis libertatem tendere. ad celestis patrie gaudia anhela reperiuntur. ad portam oculos tenemus: quia dum a saecularibus temporalibus transire ad eterna cupimus. quasi iam presenti vite terga dedimus: et cordis faciem in desiderio nostri exitus habemus. **S**criptum quippe est. **C**orpus quod corrumpit aggrauat animam: et deprimit terrena inhabitatio sensum multa cogitantem. **S**i itaque per contemplationem iam mente extra angustias tendimus: adhuc tamen in sacramentis que cognouimus. ipsa carnali angustia intra portam tenemur. **S**epe namque animus ita in divina contemplatione suspenditur: ut iam se pertere de illa eterna libertate quam oculus non vidit nec auris audiuit. aliquid per quamdam ymaginem letetur: sed cum mortalitatis pondere reuer-

beratus ad ima relabitur quibusdam pene sue vinculis ligatus tenetur. **P**orte igitur ascendit qui vere libertatis gaudia conspiciat: iamque exire conuiscat: sed adhuc non valet. **H**inc est quod hebraicus populus de egyptia seruitute liberatus. cum loquente deo columbam nubis cerneret: unusquisque in tabernaculi sui foribus stabat et adorabat. **D**e quibus paulo ante superius dicitur. **C**um egredieretur moyses ad tabernaculum: surgebat uniuersa plebs et stabat unusquisque in ostio papilionis sue. **I**bi etenim stamus: ubi mentis oculos figimus. **U**nde helias ait. **V**iuat dominus in aui conspectu isto. **I**bi utique stabat: ubi cor fixerat. **Q**uid est autem populum columbam nubis aspicere. et in tabernaculo sui foribus stare atque adorare: nisi quod humana mens cum superiora illa atque celestia utriusque in enigmate conspiciat. iam claustra habitacionis corporee per subleuata cogitationem exiit: atque illum humiliter adorat. cuius et si videre substantiam non valet. iam tamen eius potentiam per illuminationem spiritus miratur. **E**t cum moyses tabernaculum ingreditur eius terga populus aspiciat. et in papilionum suorum ostiis consistat: quia cum sanctus quisque predicator alta de deo loquitur: superne habitacionis iam utriusque tabernaculum ingreditur. **C**um igitur predicacionis infirmi quisque et si virtute plene perscrutare non possunt. tamen velud terga aspiciunt: quia postrema que preualet per intellectum sequitur. **S**ed in ipsis quoque minimis que tapers sufficiunt. iam de suis papilionibus quasi exeunt atque in ostiis stant:

quia et habitacula carnis relin-
 te et ad illa eterne vite gaudia
 que audiuit progredi conatur.
 Hinc est etiam quod helias cum vocem
 domini secum loqueretur audiret in spe-
 lunce sue ostio stetit et deservit.
 et faciem velasse? quia cum per contem-
 plationis gratiam vox supernae intelli-
 gentie fit in mente totus homo iam
 intra speluncam non est quia animam
 carnis cura non possidet: sed stat
 in ostio quia mortalitatis angus-
 tias exire meditatur. Sed iam
 qui in ostio spelunce consistit et ver-
 ba dei in aure cordis percipit. neces-
 se est ut faciem velet? quia dum per
 gratiam ad altiora intelligenda
 duamur quanto subtilius leuamur
 tanto semper per humilitatem nosmet-
 ipsos in intellectu nostro sumere debe-
 mus: ne conemur plus sapere quam
 oportet sapere. sed sapere ad sobri-
 etatem? ne dum nimis invisibilia dis-
 cutimus aberremus? ne in illa natu-
 ra incorporea corpori luis aliquid
 ramus. Aurē enim intendere et fac-
 em operum est vocem interioris substā-
 tie audire per mentem. et tamen ab omni
 specie corporea oculos cordis auer-
 tere: ne si quid sibi in illa corporale
 animus fingat. que ubique tota et
 ubique inaccessibilis est. **M**los itaque
 fratres karissimi qui iam per redemptoris nostri
 mortem ac resurrectionem atque ad ce-
 los ascensionem gaudia eterna di-
 dicimus. qui in testimonium divinitatis
 eius apparuisse exterius tunc
 nostros angelos illius scimus.
 concupiscimus regere. desideramus
 tunc quos cognovimus: atque in
 hoc ecclesie sancte edificatio stantes
 oculos in porta teneamus? demus
 terga mentis huic corruptioni

vite temporalis: intendamus? cordis faciem ad
 celestis patris libertatem. Sed ecce adhuc
 multa sunt que nos de cura vite cor-
 ruptibilis premunt. Quia ergo ex-
 ire perfecte non possumus? saltem in
 spelunca nostre ostio stemus. exitu-
 ri quique prospere per gratiam redempto-
 ris nostri? qui vivit et regnat cum
 patre in unitate spiritus sancti deus: per omnia
 secula seculorum Amen.

expluit omne per: incipit scda.

M quidam me fecerunt
 tasse tanta cogitatione repre-
 hendat quia ezechielis pro-
 phete tam profunda myste-
 ria a magno
 expostoribus incepta discutere per-
 sumo: quia mente id faciam agnos-
 cant. Non enim temeritate id aggre-
 dior: sed humilitate. Scio enim quia ple-
 rumque multa in sacro eloquio que so-
 lus intelligere non potui coram scri-
 bus meis positus intellexi? ex quo
 intellectu et hoc quoque intelligere stu-
 dium: ut scire ex quorum merito mihi
 hi intellectus daretur. Daret enim
 quia hoc michi pro illis datur: quibus
 michi presentibus datur. Ex
 qua re largiente deo agitur: ut et
 sensus exsuscitaret et elatio decessit?
 dum inter vos disco quod iter vos doceo:
 quia verum fateor plerumque vobiscum
 audio quod dico. Quidquid ergo in hoc
 propheta minus intellexero mee recta-
 tis est: si quod vero intelligere apte
 potuero. ex divino munere vestre
 venerationis. Sepe autem potestatis
 domini gratiam in eius eloquio quod
 dam intelliguntur melius cum ser-
 mo dei secretius legitur: atque a

Na

nunquam culpam suam confiteatur. dū re
 cognoscit quod audierit. doloris se iacu
 lo patitur et compunctionis gladio trans
 figit: ut nichil ei nisi flere libeat et
 fluentis fletus maculas lauare.
 Inter que etiam aliquando ad sublimi
 ora contemplanda impititur: et in cor
 desiderio suavi fletu aruiat. Dolet
 se hic esse anima: ubi adhuc prostrata
 per infirmitatem iacet: atque illic ad
 huc non esse ubi illuminata fortiter vi
 geat: et iam mentis oculum ad mor
 talitatis tenebras non reducat. Hic
 itaque ardor nascitur in mente. luctus
 oboritur ex ardore: et quia iherex
 celestibus necdum valet: feruore suo
 in lacrimis fessa requiescat. Sed aliud
 est cum de vniuersi perfectu res agitur: a
 aliud cum de edificatione multorum. In
 itaque doctrine sermone largiente de
 o. preferenda sunt: que vitam audienti
 um moresque componunt. Iam ergo quod
 quod nos ad studium bone operationis
 edificat: in prophete uerbis sicut cepti
 mus exequamur. Fili hominis uide oculis
tuis: et auribus tuis audi. Ad tes
 timonium rerum spiritualium deducto. quod
 est quod cum dicit uide oculis additur
 tuis: et cum subdit audi auribus ad
 uigetur tuis. Sed sciendum quia o
 culi atque aures corporis assunt etiam
 carnalibus: eis que sunt in usu rerum que
 corporaliter videtur: oculi uero at
 que aures cordis solummodo spiritualium
 sunt: qui inuisibilia per intellectum uident
 et laudem dei sine sono audiunt. Has
 omnipotens dominus aures quecebat cum
 diceret. Qui habet aures audiendi
 audiat. Quis namque in illo populo esse
 tunc poterat: qui aures corporis
 non haberet. Sed dum dicit qui habet
 aures audiendi audiat: aperte
 monstratur que illas aures quecet

quas oēs habere non poterat. Dicit
 ergo. fili hominis uide oculis tuis: et
auribus tuis audi. In priori autem
 locutionum nostrarum parte iam diximus:
 tunc propheta quotiens ad uidentia
 spiritualia dicitur. filius hominis appel
 latur. Sed ne hoc mente excesserit:
 breuiter replicabo: quia in hac ap
 pellatione memoratur semper qui est
 ex infirmitate: ne extollatur de con
 templationis magnitudine. Et nota
 dum quia diuersa sunt ut dicatur
 oculis tuis uide et auribus tuis au
 di: et tamen filius hominis uocetur.
 Sed per hec uerba quid ei aliud aperte
 dicitur: nisi spiritualia spiritualiter aspice.
 et tamen infirmitatis tue memorare.
 Hinc est etiam que plerumque qui plus in
 contemplatione impititur. contigit ut
 amplius in temptatione fatigetur: sicut
 sepe contingere bene proficientibus so
 let: quorum mentem dum aut compunc
 tio afficit aut contemplatio super semet
 ipsam rapit. Itatum etiam temptatio
 sequitur: ne de hiis ad que rapta est
 extollatur. In contemplatione uel con
 templatione ad deum erigitur: sed tempta
 tionis sue pondere reuerberatur
 ad semetipsam: quatenus temptatio
 aggrauet ne contemplatio inflet: et
 recte contemplatio eleuet ne temptatio
 diuergat. Si enim sic contemplatio at
 tolletur: ut temptatio funditur: decesset.
 in superbia animus caderet: et si sic tem
 ptatio premeret ut contemplatio non leua
 ret. plene in culpa laberetur. Sed mi
 tra dispensatione in quodam medio anima
 liberatur: ut neque in bonis superbiat:
 neque in malis cadat. Unde et prebe
 ratum iob de domino dicit. Et aquas
 appetit in mensura. Aquas que pro
 pe deo mensura appendere est: in
 ter prospera et aduersa. inter dona

et temptationes iter summa et infima-
 aiaz sensum in humilitate custodi-
 re. Sic helias de celo igne deposu-
 erat. aquas celo lignuerat: et in
 pauore vnius mulieris territus
 per deserta fugiebat: apparet fugi-
 enti angelus tibi prebet. quia lo-
 gum iter restat predicat: et tamen
 timore de corde non extant: quia
 in prophete mente erat custodia fo-
 ritudinis illa infirmitas timoris.
¶ Sequitur. Pone cor tuum in omnia
 que ego ostendam tibi: quia ut os-
 tendantur tibi adductus es huc:
 amicitia omnia que tu vides domum
 usit. Pone cor tuum. Ac si dicat. con-
 sidera. Quia ut ostendatur tibi ad-
 ductus es huc. et amicitia que vi-
 des: id est ideo es adductus ut vi-
 deas. et ideo vides ut amicitias: quia
 quisquis spiritualia videndo proficiat:
 oportet ut hec loquendo etiam alijs pro-
 pinet. Videt quippe ut amicitias: quia
 in eo quod in se profecerit: etiam pre-
 dicando de profectu proximi curam ge-
 rit. Unde et alibi scriptum est. Qui
 audit dicat. veni. Qui enim vox vo-
 catis dei efficitur in corde. necesse est
 ut proximo per predicationis officium
 rumpat in voce: et idcirco alium vocet.
 quia iam ipse vocatus est. Unde spousus
 quoque in cantibus cantorum lo-
 quitur dicens. Que habitas in ortis
 amica auscultat: fac me audire
 vocem tuam. In ortis enim sancta ecclesia.
 in ortis vnaqueque anima habitat: que iam
 viriditate spei et bonorum operum est
 repleta. Sicut quippe spes est huius
 seculi: quia omnia que hic amant.
 cum festinatione marcescunt. Et petrus
 nos apostolus festinare admonet di-
 cens. In hereditate incorruptibile
 incontinuatam et inmarcescibilem.

Que ergo iam in ortis habitat opo-
 tet ut sponsus suum vocem suam au-
 dire faciat: id est canticum bone pre-
 dicationis emittat in quo ille delect-
 tetur quem desiderat. Quia amica
 auscultat videlicet omnes electi: qui
 ut ad celestem patriam reuiuiscant ver-
 ba vite audire desiderant. **¶ Sed iam**
propheta ea nobis que vidit aperiat.
Sequitur. Et ecce murus fornicatus
 in circuitu domus vndique. Plerumque in
 sacro eloquio ex predicationis sue mu-
 numine murus dicit ipse incarnatus
 dominus solet: sicut de sancta ecclesia
 propheta dicit. Ponetur in ea murus
 et antemurale. Ipse enim nobis mu-
 rus est: qui nos vndique custodit
 arceat. Antemurale autem muri
 nostri prophete omnes fuerunt: qui prius
 dominus appareret in carne ad constru-
 endam fidem prophetando missi sunt. In
 sancta ergo ecclesia dominus murus
 nobis. et prophete eius antemura-
 le sunt positi: quia ad nos quos ipse
 profecte protegit etiam prophetarum verba
 in fidei constructione venerunt. Unde
 et bene prius murus et post antemura-
 le ponitur: quia vocati ex gentibus
 nisi prius dominum cognosceremus: pro-
 phetarum illius dicta nunc suscep-
 issemus. Et notandum quod ipse murus
 spiritualis edificii esse fornicatus di-
 citur. Murus quippe qui ad mun-
 ditionem edificii constructus: non iterius
 sed exterius poni solet. Quid ergo
 necessarium fuit ut diceretur forni-
 catus. dum nunquam poni murus in in-
 terius soleat: quia necesse est ut ex-
 terius positus ea que intus sunt defen-
 dat. Sed in hoc verbo quod aperte nisi
 dominum incarnatio demonstrat: mu-
 rus enim nobis intus est deus: mu-
 rus vero foris est deus homo. Unde

ei per quendam prophetam dicitur: **Existi**
 in salutem populi tui: ut saluos facias
 et pos tuos. **Iste enim murus** in carna-
 tus videlicet dominus: murus nobis non
 esset si forssecus non fuisset: quia itus
 nos non protegeret: si extraneus non ap-
 pareret. Sed neque hoc negligenter pre-
 teundum est: quod isdem murus positus
 dicitur in circuitu domus vndique.
Domus quippe dei non solum sancti
 angeli: de quibus psalmista ait dominus
 dilexi decorem domus tue et locum ha-
 bitationis glorie tue: sed etiam nos
 sumus quorum metes inhabitare digna-
 tur. **Et murus iste vndique in circuitu**
domus est: quia vniuersus prius
 qui sursum est firmitas angelorum
 ipse deorsum factus redemptio hominum:
 illis fortitudo ne cadant: nobis ad-
 iutorum ut surgam post casum.
Si vero per domum dei hoc loco sola
redemptorum hominum multitudo signatur:
 vndique nobis dominus et per circuitum mu-
 rus est: quia ut nos perfecte custodi-
 ret omnia que docuit ostendit: sicut
 scriptum est. **Que cepit ihesus facere**
et docere. Quia ei vocare nos ad
 celestem patriam venit: nimirum despi-
 cere nos bona transitoria docuit et
 mala temporalia non timere. Unde et
 opprobria non despicit: iniurias pati-
 ut morte non timuit: crucis pati-
 bulum non refugit: et tamen voluisset
 rapere et regem constituere statim
 fugit: quod nobis aliud hinc exem-
 plus inueniens: nisi ut debeamus huius-
 mundi et aduersa non metueret et per
 peccata vitare. Plus enim plerumque
 eius bona occupant animam: quam mala
 perturbant. Ante passionem vero sua
 dominus contumelias audiuit: nec tamen
 contumelias reddidit: traditor enim
 suum diu tacitus protulit: ei ficta sa-

lutanti dare osculum non recusauit:
 suscepit mortem ne moti timerem:
 ostendit resurrectionem ut nos re-
 surgere posse crederem. **Post pas-**
sionem quoque sua de hiis qui se cruci
fixerant ad fidei gratiam vocauit:
 donum pro iniquitate reddidit. **Qui**
ergo nos exemplo suo de omnibus in-
struxit: murus nobis per circuitum
et vndique factus est. **Sequitur. Et**
in manu viri calamus mensure sex
cubitorum et palmo. **Preterita locu-**
ta diximus: quia per calamus scriptu-
 ra sacra signatur. **Que calamus**
mensure esse dicitur: quia in ipsa
 oem vite nostre actione metimur:
 ut videlicet videamus: uel quantum pro-
 ficimus: uel quantum longe a perfectu
 distamus. **Itam sepe aliud agen-**
tes iam cuiusdam meriti esse nos cre-
dimus: sed tamen ad uerba dei recur-
 rimus: precepta sublimia audimus:
 ubi cognoscimus quantum a perfectione mi-
 nus habemus. **Calamus ergo men-**
sure est: quia per manus scribentium
 vita mensuratur auditorum. **Qui ca-**
lamus in manu viri esse dicitur:
 siue quia sacrum eloquium in parte est
 mediatoris dei et hominum: hominis christi
 ihesu: seu certe quia hoc quod scribi
 voluit operando compleuit. **Idem uo-**
calamus sex cubitorum et palmo esse
describitur. **Que etenim vite sunt**
in quibus nos omnis deus per sacrum
eloquium erudit: actiua videlicet
 et contemplatiua. **Et per sex cubi-**
tos quod aliud quam actiua vita expri-
mitur: Quia sexto die proficit de-
 us omnia opera sua. **Palmus uero qui**
super sex cubitos esse dicitur iam de sep-
timo est: sed tamen cubitus non est.
 Actiua ergo vita signatur per sex
 cubitos: et contemplatiua per pal-

mū? quia illā opere p̄ficiam? de ista
 vero etiā cū cor tendim? vix parū
 aliqd attingere valeamus. Actiua
 enī vita ē panē esuriēti tribuere.
 verbū sapientie nescientē docere.
 errantē corrigere: ad humilitatis
 viā supbiētē proximū reuocare.
 infirmantis curā gerere? que sin-
 gulis quibzq; expediāt dispēsare:
 et cōmissis nobis qualiter subsis-
 tere valeant p̄uidere. Contēplatiua
 vero vita est: caritatē quidē dei et pr-
 imū tota mēte retinere? sed ab ex-
 teriori actiōe quiescere. soli deside-
 rio conditoris iherere: ut nū iam
 agere libeat sed calcans auris oī-
 bus ad videndā faciē sui creatoris
 animus iardescat? ita ut iā noue-
 rit aereus corruptibilis pondus
 cū merore poetare: totisq; deside-
 rijs appetere illis p̄uiditis ange-
 lorū choris iheresse. ad iusticiā celest-
 ius ciuibz. de eterna i conspū
 dei i corruptione gaudere. In palmo
 itaq; manus et digiti tenduntur
 Sed parū quid de mensura cubiti
 p̄ palmū cōtingitur: quia quāto
 libet amore animus ardeat: quāto
 libet uirtute se in deū ex cogitāde
 tetenderit. nō iā qd amat p̄fecte
 videt sed adhuc i choat videre quod
 amet? quia sicut fortissim? p̄dica-
 tor dicit. videmus nūc p̄ speculū
 i enigmate tūc autē facie ad faci-
 em: et nūc cognosco ex parte tūc
 autē cognosca sicut et cognitus
 sum. De septimo ergo cubito palmū
 tangim? quia i hac vita positi cō-
 tēplatiōis itime sola uia de gust-
 amus. Actiua autē vita quia p̄-
 fecte teneri potest. et sexto die hō
 est conditus qui bona debet ope-
 rari: sex cubitos calamus habet.

Bene has utraq; uitas dicit ille
 mulieres signauerūt martha uide-
 licet et maria? quārū vna satage-
 bat circa frequēs mīsteriū: alia uo
 sedebat ad pedes dñi et audiebat ver-
 ba de ore eius. Cumq; cōtra sorore
 martha q̄retetur q̄ se adiuuare
 negligeret: respondit dñs dicens.
 Martha occuparis et satagis cir-
 ca multa? porro vnū est necessa-
 riū: maria autē optimā partem
 elegit que nō auferretur ab ea. **F**er-
 pars marthe nō reprehenditur: s̄
 marie laudatur. Neq; ei bonā p-
 tem elegisse mariā dicit sed opti-
 mā: ut etiā pars marthe iudica-
 retur bona. Quare autē ps ma-
 rie sit optima: subfertur cū dicitur.
 Que nō auferretur ab ea. Ac-
 tiua etenī vita cū corpe deficiat.
 Quis enī i eterna patria panē
 esuriēti porrigat? ubi nemo esu-
 rit? Quis potū tribuat siacti?
 ubi nemo sitit? Quis mortuū se-
 peliat? ubi nemo moritur? Cum
 p̄nti ergo seculo vita auferat acti-
 ua. Contēplatiua autē hic i capit
 ut i celesti patria p̄ficiatur? quia
 amoris ignis qui hic ardeat i choat:
 cū ipm que amat uiderit i amore
 āplus ignescat. Contēplatiua er-
 go uita mūne auferatur: quia sub-
 tracta p̄ntis seculi luce p̄ficiatur.
Has utraq; uitas sicut et an-
 te nos dicitū ē. dicit beati iacob mu-
 lieres signauerūt: lya uidelicet
 et rachel. lya quippe i terptatur
 laboriosa: rachel uero ouis uel vi-
 sum principū. Actiua autē vita
 laboriosa est quia desudat i ope:
 contēplatiua uero simplex ad so-
 lum videndū principū anhelat
 uidelicet ipm qui ait. Ego sum

panapiū: ppter qd et loquor vobis.
 Scimus autē iacob rachel qdē concupie-
 rat. sed i nocte accepit lham: quia vi-
 delicet oīs qui ad deum cōuertitur
 contēplatiuā vitā uitā desiderat.
 quietem eterne patrie appetit: sed prius
 necesse est ut i nocte vite pntis opetur
 bona que potest. desudet i labore id
 est lham accipiat: ut post ad viden-
 dū panapiū i rachel āplexibus re-
 quiescat. Erat autē rachel videns
 et sterilis: lha autē lypa sed fecūda.
 Rachel pulchra et ifcūda: quia cō-
 tēplatiua vita speciosa est i aīo:
 sed dū i silentio quiescere appetit.
 filios nō generat ex pōtatione. Vi-
 det et non parit: quia quietis sue
 studio minus se i alioꝝ collectione
 succendit: et quantū inuoluitur con-
 spicit apud alios pōtatio nō suffic.
 lha vero lypa et fecūda est: quia ac-
 tiua vita dū occupatur i ope mun-
 di videt: sed dū modo p uerbū modo
 per exemplū ad imitationē suam
 prius attendit. multos in bono
 opere filios generat: et si i cōtēpla-
 tione mentem tendere nō valet:
 ex eo tñ qd agit exterius gignere
 sequaces valet. Kette ergo in men-
 sura milani prius sex cubiti et post
 modū palmus dicitur: quia ante
 actiua agitur vita. ut ad contem-
 platiuā postmodū ueniat. ¶
 Sed sciendū est quia sicut bonus
 ordo viuēdi est ut ab actiua i con-
 tēplatiuā tendatur: ita plezūq; v-
 taliter a contēplatiua anim⁹ ad
 actiua reficitur: ut p hoc qd con-
 tēplatiua mētē attendit. per-
 fectius actiua teneatur. Debet er-
 go nos et actiua ad contēplatiuam
 transmutare: et aliqui tñ ex eo qd i-
 uoluitur mētē cōspeximus. ad acti-

uā melius contēplatiua. ¶ Reuocari
 te. Unde et isdem iacob et post ra-
 chelis āplexus. ad lre redit: quia
 et post visum panapiū laboriosa
 vita boni opis nō est funditus de-
 scienda. Est autē in contēplatiua
 vita magna mētis contentio: tñ
 sese ad celestia erigit tñ in reb; spū-
 alib; aīū tendit. tñ transgredi ni-
 titur omne qd corporaliter videtur:
 tñ sese angustet ut dilatat. Et aliqui
 quidē vincat et reluctātes tenebras
 sue cecitatis exsuperat. ut de iaru
 scripto liue quiddā furtim et tenu-
 iter attingat: sed tñ ad semetipā
 protin⁹ reuerberata reuertitur:
 atq; ab ea luce ad quā respiciendo
 transit. ad sue cecitatis tenebras
 suspirando redit. Qd bene sacra
 historia designat: que bñm iacob
 tñ angelo luctatū narrat. Tñ enī
 ad parētes prius rediret. in via
 angelū iuenit: tñ quo i lucta mag-
 nū certamē habuit. Is enī qui ter-
 rat i luctamie aliqui se superiorem:
 aliqui vero eo tñ quo cōtenderit i-
 feriore iuenit. Designet ergo an-
 gelus deū. et iacob qui tñ angelo
 contendit. vniuersūq; pfecti vni
 et i contēplatiōe positi aīam expi-
 mat: quia videlicet aīa tñ contēp-
 lari deū nititur velut i quodam
 certamine posita modo quasi exsu-
 perat quia itelligēdo et senādo
 de iaru scripto liue aliqd degus-
 tat: modo vero succūbit quia et de-
 gustādo iterū deficit. Quasi ergo
 vincitur angelus: qñ intellectu
 itūno apphēditur deus. Sed notā
 dū qd isdem victus angelus ner-
 uū femoris iacob tetigit. eumq;
 manifestare statū fecit. atq; ab eo
 iacob tpe vno claudicabat pede:

quia in saluet om̄ps deus cū iam
 per de sideriū et intellectū cogi-
 tur oēm i nobis voluptate carnis
 arefuit: et qui prius quasi duobz
 pedibz inuitentes. et deū videbam
 querere et seculū tenere. post agni-
 tionē suauitatis dei vnus i nobis
 pes sanus remanet atq; alius clau-
 dicat: quia necesse ē ut debilitato
 amore scti solus i nobis amor: cō-
 ualescat dei. Si ergo tenem? ange-
 lū vno claudicamus pede: quia
 dū arefat i nobis fortitudo amo-
 ris itimi: i firmatur. pauldubio
 fortitudo carnis. Dñs quippe qui
 vno claudicat pede. soli illi pedi
 inuitatur quē sanū habet: quia et
 tu desiderū terrenū i arefactū
 fuerit. i solo pede amoris dei tota
 uirtute se sustinet: et i ipso stat:
 quia pedē amoris seculi quē po-
 nere in terra cōsueuerat. iam a ter-
 ra suspensū portat. Et nos ergo si
 ad parētes p̄rios id est ad spiritu-
 ales p̄res redim? teneam? in via
 angelū: ut suauitate itima appre-
 hendam? deū. Contēplatiue etēi
 vite amabilis valde dulcedo ē: q̄
 sup semetipm aīm inquit: celestia
 appetit terrena autē debere ēē con-
 ceptū ostendit: spūalia mentis
 oculis patefacit corpalia abscon-
 dit. Unde bene ecclesia i cāntus
 cāticōū dicit. Ego dormio: et cor
 meū uigilat. Uigilāti etēi corde
 dormit: qui p hoc qd̄ interius con-
 tēplando p̄fiat. ab i quieto foris o-
 pere quiescit. Sed iter hec sciē-
 dū est. quia qd̄ diu i hac mortali
 carne uiuit. nullus ita i cōtēpla-
 tiōis uirtute p̄fiat: ut i ipso iam
 ita cū scripti hūs radio mentis
 oculos i figat. Neq; enī om̄ps de

us iā in sua claritate cōspiciatur: sed
 quoddā sub illo specular? aīa unde
 refota p̄ficiat: et post ad uisionis e-
 ius gloriā p̄tingat. Sic nāq; ysaías
 cū se dñm uidisse fateret? dicit. an-
 no quo mortuus ē rex oshas uidi do-
 minū sedentē sup solū extelsū et e-
 leuatū: protinus adūxit. Et ea q̄
 sub ipso erant i plebant templū. Cū
 oshas rex supbus ac p̄supuosus
 moritur dñs uidetur: quia cum
 mūdi hui? elatio a desiderio men-
 tis occiditur: tūc ipa mens dei glo-
 riā contēplatur. Et notandū qd̄
 dñs sup extelsū solū et eleuatū
 sedet. Quid nāq; est eius solū? nisi
 creatura angelica et hūana cui p
 itelletū quē dedit p̄sudet: Qd̄ uideli-
 cet solū extelsū et eleuatū dicitur:
 quia et natura hūana ad celestem
 gloriā eleuata p̄oficiat: et creatu-
 ra angelica dū multis spiritibus
 cadentibz iā solidata est i celo re-
 cadat i de eleuata est unde cōfirma-
 tum: quia eternus rex ibi habitat
 ubi sedet. Nos ergo templū illius
 sumus: i quoz mētibz habitare
 dignat. Sed ea que sub eo erant i ple-
 bant templū: quia qd̄qd̄ de illo mo-
 do cōspiciatur. adhuc nō est ipe. sed
 sub ipso est. Sic iacob angelū uidit
 et uidisse se dñm fateretur: quia et
 cū misteria eius cōspiciam? iam
 multū est qd̄ sup nos ipsos leuam.
 Notandū uero qd̄ dicit. i plebāt?
 qm̄ et si angelus apparet i firme-
 tamē mētis desiderio satisfiat:
 ut si adhuc inaius nō potest. iam
 tū minus qd̄ uidet admuret. Fa-
 ergo que sub eo sūt i plent tēplū:
 quia dicitū est cū mens i contēn-
 platione p̄fexerit. nō iā qd̄ ipse ē

sed id quod sub ipso est contemplatur: in
 qua videlicet contemplatione iam qui
 etis interne gustus contingitur. **Cuius**
 quia quedam quasi pars est et perfecte
 esse nunc non potest: recte in apocalypsi scrip-
 tum est. Factum est silentium in celo qua-
 si media hora. Celum quippe est anima
 iusti: sicut per prophetam dominus dicit. Celum
 michi sedes est: et celi enarrant gloriam
 dei. **Cum** ergo quies contemplatione
 vite agitur in mente. silentium fit in te-
 lo: quia terrenorum actuum strepitus
 quiescit a cogitatione: ut ad secretum in-
 timum anime animus apponat. Sed quod
 haec quies mentis esse in hac vita per-
 fecte non potest: nequaquam hora integra
 factum in celo silentium dicitur. sed quasi
 media: ut neque ipsa media plene sen-
 tiatur cum permittitur quasi: quia mor-
 ut se animum subleuare cepit et qui-
 etis ita in luce perfundi: redeunt a-
 ctus cogitationum strepitu de semet-
 ipso confundit et confusus ceatatur.
 Vita igitur contemplatiua que illic
 hora quasi media dicitur: apud eze-
 chiel prophetam non arbutus sed pal-
 mus appellatur. **Et** fraxinea kmu du
 vniuersi uisusque vite causas exprime-
 cupimus. paulo latius per excessum
 locuti sumus: sed bonus mentibus
 quibus utraque vita est ad agendum
 suauius. esse non debet ad audiendum
 grauius. **Sequitur.** Et mensus est
 latitudinem edificii calamo vno:
 altitudinem quoque calamo vno.
Omnis deus qui nec magnus te-
 ditur. nec in minus angustatur.
 sic de tota ecclesia simul loquitur.
 ac si de vna anima loquat: et sepe
 quod ab eo de vna anima dicitur. nihil
 obstat si de tota simul ecclesia in-
 telligatur. Latitudo itaque edificii
 ad caritatem pertinet: de qua psal-

mus dicit. **Latitudo** mandatum tuum nimis.
 Nil enim latius quam omnis in sinu amoris
 recipere: et nullas odii angustias
 sustinere. **Sic** quippe lata est caritas:
 ut simplicitate dilectionis sue capere
 etiam inimicos possit. **Unde** et precipit.
Diligite inimicos vestros: beneficia
 his qui oderunt vos. **Consideran-**
 dum quoque est: quia latitudo in equali-
 tate. altitudo vero in sublimitate te-
 ditur. Latitudo ergo pertinet ad cari-
 tatem proximi: altitudo ad intelligen-
 tiam conditoris. **Sed** latitudo et alti-
 tudo edificii vno calamo mensuratur:
 quia videlicet vnaqueque anima quantum
 lata fuerit in amore proximi: tantum
 et alta erit in cognitione dei. **Dum**
 enim se per amorem iuxta dilatat per
 cognitionem superius exaltat: et tan-
 tum super semetipsam exalta fit: quantum
 se iuxta se in proximi amore tendit.
Et quia edificium quod inhabitat de-
 us ex angelica simul et humana
 natura proficitur: per hoc quod angeli-
 ca creatura sursum est et humana
 adhuc deorsum potest per latitudinem
 atque altitudinem edificii utraque huius
 creatura signari: quia ista adhuc
 in primis degit. illa vero in sublimibus
 permanet. **Sed** vno calamo men-
 suratur utraque quia humilitas ho-
 minum quoque ad equalitatem produci-
 tur angelorum: unde scriptum est.
 non nubent neque nubentur sed erunt
 sicut angeli dei in celo: et unde per
 iohannem dicitur. mensura hominis quae
 est angeli: quia usque ad illam alti-
 tudinem glorie homo producitur.
 in qua solidatos se angeli letantur.
 latitudo ergo edificii tanto est quantum
 et altitudo: quia electi quoque quod mo-
 do in primis laborant: quoque illis beatis-
 simis spiritibus non erunt inaequales.

Sed nos iter heri redcam⁹ ad mentē.
 ac totis medullis cordis deū dili-
 gamus et proximū? dilatemur in
 affectu caritatis. ut exaltemur in
 gloria celsitudinis: cōpariamur p
 amorē proximo ut cōiungamur
 p cognitionē deo. **Condescendam⁹**
 fratribus inuisi i terra ut cōsequemur
 angelis i celo? quia vir qui sua yma-
 gine redeptorē signat mensus ē la-
 titudinē edificij calamo vno: al-
 titudinē quoq; calamo vno. Nūc i-
 gitur metitur mores. pensat opa.
 cogitaciōes cōsiderat: ut sine fine
 postmodū retributiōne reddat illis
 xps dñs vnigenitus patris? qui
 cum eo viuut et regnat i vnitatē
 spūs sancti deus: p oīa scīa seculorū
 Amē. **explicit omelia scđa ier-**

pit tertia.

Hic tu? calam⁹
 mēsure i ma-
 nu eius: ecce
 describit qui
 a venit ad por-
 tū que respira-
 bat ad viam

orientalem. Quis vero alius por-
 te hui⁹ appellaciōe signatur. nisi
 ipse dñs ac redeptor noster? qui
 nobis ianua factus est regni ce-
 lestis. sicut ipse ait nemo venit ad
 patrem nisi per me? Sed cū eūdem
 virū lineis idutū figurā dñi te-
 nere dixerim? querendū nobis
 ē qua ratiōe cōueniat ut isdem do-
 minus et p virū designari vale-
 at et p portū? dū vir ueniat ad
 portam. nūqd ipse venit ad semet-
 ipm? An ita est qđ et i ewāgelio
 ipse testatur dicens. qui non itrat
 p ostiū i ouile ouū sed ascendit
 aliunde. ille fur est et latro? qui

autē intrat per ostiū pastor? ē ouū.
 Et paulo post dicit. Ego sum ostiū.
 Atq; iter subiūgit. Ego sum pastor
 bonus. Si ergo pastor itrat per ostiū.
 et ipse est ostiū ipse pastor: ipse pcul
 dubio itrat p semetipm. Ecce dum
 ezechiel sensum enodare cupim⁹:
 de ewāgelio etiā questionē ligam⁹.
 Querendū nobis itaq; est: qualiter
 et ipse itret. et p semetipm intret.
 Dñs enī ac redeptor noster cū scā
 ecclesia quā redemit scđm carnem
 vna substantia est: paulo attes-
 tante qui ait. Adī plebo ea que de-
 sunt passionū xpi in carne mea: p
 corpore eius qđ est ecclesia. Illius ca-
 pitis corpus ecclesia est: et huius
 corporis caput xps. De quo suo capite
 exultat corpus. id est sanata ecclesia:
 cū p psalmistā dicit. Nūc autē exal-
 tauit caput meū sup inimicos me-
 os. Quia enī qñq; ipsa ecclesia ex-
 altanda est: iam nūc caput suū su-
 per inimicos suos exaltatū gaudet
 in celis. Cum ergo electi quicq; ad
 vitā pueniūt: quia mēbra eius p
 eū intrant ad eū. ipse per se itrat ad
 se. Ipse enī in suis mēbris est qui
 itrat: ipse caput ad qđ intrant
 a mēbra pueniūt. Quod ezechiel pro-
 pheta multipliciter insinuat: qui
 virū uenisse dicit ad portū. Et que
 eadē porta sit ostendit dices. Que
 respiciat ad viā orientālē. Ipse
 etenī nobis via est. qui dicit. Ego
 sum via. veritas et vita. Ipse etiā
 orientalis via: de quo scriptū ē. Et
 ce vir oriens nomē eius. Porta
 ergo viā orientālē respicit: quia
 illum signat qui nobis iter ad or-
 tū lūis fecit. Potest etiā porte no-
 mine vnusquisq; p̄dicator intelli-
 gi: quia quisquis nobis ianua

regni celestis ore suo aperit porta e.
 Unde et duodeci porte uel in iohis
 apocalypsi. uel in extrema huius
 sphere uisione describuntur. Potest
 etiā porte noīe scripture sacre sci
 entia nō inōduēnter itelligi?
 que dū nobis itelletū aperit: ce
 lestis regni ianuā pandit. **P**os
 sum? porte noīe fide accipe: quā
 primā cōtingim? ut ad uirtutū
 edificia itremus. Unde hic apte sub
 iūgitur. **E**t ascendit p gradus ei?
 Quid enī gradus sunt hui? porte?
 nisi merita uirtutū? Sive enī in
 cognitiōe mediatoris dei et hōim
 hoīs xpi ihu seu i sciētia diuini elo
 qui. seu i ipa fide quā de illo accipi
 mus: quibusdā gradibz ad altiora
 itrementa puenim? Nemo enī re
 pente fit sūmus? sed i bona cōuer
 satione a mūnis quiqz itchoat: ut ad
 magna pueniat. De hīs gradibz
 p psalmistā dicit. **D**eus in gradibz
 eius dinoscat: cū suscipiet eā. Dū
 enī sanctā ecclēsiā dñs suscipit. i
 gradibz eius dinoscat: quia cū glo
 ria pillius itremēta declarat. Cū
 tū enī sancta ecclēsia ascendendo
 pfecterit: tantū deus hōibus ex ei?
 uirtutibz inotestit. De hīs qz gradi
 bus beatus iob loquitur dicens. Per
 singulos gradus meos p mūa abo
 illum. **O**ipotentē quippe dñm per
 singulos gradus suos p mūa at:
 qui p itremēta uirtutū que accipit
 ei semp laudē sue pietatis reddit.
 Si quidā gradus i cordis ascensioe
 nō essent: psalmista nō dicit. **A**mbu
 labūt de uirtute i uirtute. **N**ecmiz si de
 uirtute i uirtute grad? sē qn unaqueqz
 uirtus qz qbz dā gradibz auget: et
 sic p itremēta meritorz ad sūma
 pducit. **A**lia nāqz sunt uirtutis

exordia? aliud profūs: aliud pfectō.
 Si enī et ipa fides ad pfectionē suā
 nō quibusdā gradibz ducitur: sū
 apli mūme dixissent. **A**dauge no
 bis fidem. **E**t quidā uenit ad dñm
 qui curari uoluit filiū suū? et re
 quisitus an crederet respondit:
 credo dñe adiuua itredulitatē me
 am. **P**ensate g qd dicitur. **S**i cre
 debat? cur itredulitatē dicebat?
 Si uero itredulitatē habere se no
 uerat? quō credebat? **S**ed quia p
 occultā i spūationē grē merito
 rū suor gradibz fides crescit: v
 no eodemqz tpe is qui nedū p fctē
 itrediderat simul et credebat. et i
 credulus erat. **H**os nimirū gra
 dus dñs sub messis noīe describit
 dicens. **S**ic est regnū dei. qd amo
 dū si iactet homo semen in terra
 et dormiat? et exsurgat nocte ac
 die et semē germinet et crescat
 dū nescit ille: ultro enī terra fructi
 ficat primū herbā deinde spicam.
 deinde plenū frumentū in spica?
 et cū ex se pduerit fructus. statim
 mittit sulcē: qm adest tempus
 messis. **S**emē homo iactat i terra:
 cū cordi suo bonā itentionē ilerit.
Et postqz semē iactauerit dormit:
 quia iam i spe boni opis quiescit.
Nocte uero exsurgit ac die: quia i
 ter aduersa et pspira pfiat. **E**t se
 mē germinat et crescit dū nescit il
 le? quia cū adhuc metere itremē
 ta sua nō ualet: semel cōcepta uir
 tus ad pfectū ducitur. **E**t ultro ter
 ra fructificat: quia pueniente se
 gratia. mens hoīs spontaneē
 ad fructū boni opis assurgit. **S**z
 hec eadē terra. primū herbam.
 deinde spicam. deinde plenum
 frumentū pducat i spica. **H**erbā

quippe producere est: inchoationis
 bone adhuc teneritudine habe
 re. Ad spicā vero herba puenit:
 tū se uirtus aūo cōcepta ad profectū
 boni opis p̄trahit. Plenū vero fru
 mētum ī spica fructificat: qm̄ iā
 in tantū uirtus p̄ficiat: ut esse ro
 busti et p̄fecti opis possit. Sed tū
 ex se produxit fructus statū mit
 tit falce: qm̄ adest tēpus messis.
E Dipotens enī deus producto frū
 falce mittit. et messem suā nō de
 serat: quia tū vnūquēq; ad opem
 p̄fecta p̄duxerit. eius t̄pale uitā
 penultimā sententiā uiadit: ut
 gnum suū ad celestia horrea per
 ducat. Tū igit̄ desideria bona cō
 cipim? semen ī terra mittimus:
 tū vero recta opari īcipim? herba
 sum? tū at̄ ad p̄fectum boni ope
 ris arctamus ad spicā puenim?:
 tūq; ī eiusdē opationis p̄fectione
 solidamur. iam plenū frumētū
 ī spica p̄ferim? Herba etenī pe
 trus fuerat: qui passionis tēpore
 p̄ amore dñm sequens hūc confi
 teri ante ancille vocē timebat.
 Erat enī iā uiriditas ī mētē qui
 a credebat oīm redēptorē: sed val
 de adhuc flexibilis. pede cōcul
 tabatur timoris. Jam in spica
 surrexerat: qm̄ eum quē mortu
 rū cōfiteri timuerat. nūtiante
 angelo ī galilea uiuentē uidebat.
 Sed ad plenū granū in spica pue
 nerat: qm̄ ueniente desup̄ spūatu
 et suā mētē in illius amore ro
 borate ita solidatus est. ut uires
 p̄sequentiā tesus despiceret: et re
 dēptorē suū libere iter flagella
 p̄dicaret. Nullus itaq; qui ad bo
 nū p̄positū adhuc ī mētis teneritu
 dine esse cōspicit̄ despiciat: qm̄ fru

mentū dei ab herba rapit ut granū
 fiat. Vir ergo uestitus lucis uenit
 ad portā: quia dñs ac redēptor: in
 mēbris suis in t̄tib; p̄ducitur ad se.
 Et ascendit p̄ gradus eius: quia
 nobis p̄ficiatib; conobis āplius
 exaltatur: quo altus et īcōp̄chē
 sibilis ēē cognosatur. In uirtutū
 quippe n̄rāz gradib; ip̄e ascende
 ditur: quia tanto ip̄e sublimior
 nobis ostēditur: qm̄ tū noster animū
 a reb; ī finis separat. **¶** Sequitur
 Et mensus est limē porte calamo
 vno latitudine id est limen vni
 calamo vno. latitudine calamo
 vno. Cur postq; dictū est limē porte
 statū subiūgitur limen vni: nū
 si quia apte inuit qd̄ adhuc īferius
 limē aliud dicitur: Porta autē a
 lumine surgit ut porta sit. Si igitur
 porta dñs: quis huius porte limē
 est nisi illi antiqui p̄cēs. ex quorū
 p̄genue dñs incarnari dignatus est.
 sicut per paulū dicitur. quoz p̄cēs
 ex quib; xp̄us scdm̄ carnē qui ē su
 per oīa deus benedictus ī sc̄la: No
 tandū nobis est ī hac pauli sentē
 tia qd̄ dñi et ceteri hoīes sūt vocatū:
 sicut moysi dicitur. Ponā te in deu
 pharaonū. Et p̄ psalmistā dñs di
 cit. Ego dixi dñi estis. Et cursū De
 us stetit ī synagoga deoz. Sed ali
 ud ē nūciatiue. aliud naturalit̄
 ter dicitur. Et si moyses ī deu
 pharaonū ē positus: sed deus in
 tra oīa. nō deus sup̄ oīa dicitur:
 qui uero est ī uero uirgīs īcarna
 tus deus sup̄ oīa uocatur. Itaq;
 limen porte sunt antiqui p̄cēs:
 ex quib; ille natus est: qui nobis
 aditū regni celestis aperuit. Si
 men at̄ porte vno calamo mēsu
 ratur: quia ip̄i antiqui p̄cēs q

potuerit redemptorē nōm et pphetando
 et bene viuēdo p̄dicere: tanq̄ sex tibi
 tos ī p̄fectiōe operis et palmū in iō
 anone cōtemplatiōis habuerūt. Quā
 enī corū vitam ī vnitāte fidei et p̄
 ferta opatio et iōhōata cōtemplatiō
 sublimem reddidit: in vno clamo
 mēsiura lūm̄s fuit. **¶** Sequit̄. Et tha
 lamū vno thalamo ī longū: et vno
 thalamo ī latū. Consideremus q̄d a
 gn̄ ī thalamo solcat: atq; exinde h̄
 q̄d in sancta ecclēsia agitur colli
 gamus. In thalamo quippe sp̄sū
 et sponsa federātur: sibiq; ī amore
 uigūtur. Quid ergo sunt thala
 mi in sancta ecclēsia: nisi eoz; cor
 da ī quib; aīa p̄ amorē sponso ī
 uisibili uigūtur. ut eius desiderio
 ardeat. nulla iā que in mūdo st̄
 cōcupiscat. p̄ntis vite lōgitudinē
 portam deputet: exire festinat.
 et amoris āplexu ī celestis sp̄si
 uisione requiescat. **¶** Mens itaq;
 que iā talis ē nullā p̄ntis vite cō
 solationē recipit: sed ad illū quem
 diligit medullitus suspirat. feruet
 anhelat. anxiatur: uilis ei fit ipsa
 salus sui corpis: quia t̄n̄s fixa ē uol
 nēre amoris. Unde et in caritas
 canticoz; dicit. **Vulnerata carita
 te ego sum.** Mala autē salus est
 cordis: que dolore huius vulneris
 nescit. Cum vero anhelare iam in
 celeste desiderū et sentire vuln̄
 amoris ceperit. fit aīa salubrior
 ex vulnere: que prius egrotabat
 ex salute. **¶** Mentī autē sponsū suū
 fortiter amanti de mora vite pre
 sentis una solet ēē cōsolatio: si per
 hoc q̄ ip̄a ab eius uisiōe differatur.
 alioz; aīe eius uerbo p̄ficiāt et ad
 celestem sponsū amoris fatib;
 tardescāt: meret quia differri se

conspiciat: triste est ei q̄d aspiciat. quā
 illum adhuc nō uidet quē uidere cō
 cupiscit. Sed ē ut dixi nō p̄ua cōsola
 tio. si cū feruens aīa differtur. p̄ eā
 multe colligūtur: ut tarde cū mul
 tis videat quē sola uidere citius uo
 lebat. Unde rui. sus ī tantico spon
 sa dicit. **fultate me florib;: stipate
 me malis: quia amore languo.**
¶ Quid nāq; sunt flores: nisi aīe bo
 nū iā opus iōhōates et desiderio teles
 ti redolentes. Quid mala de florib;
 nisi p̄fecte iā bonoz; mētes: que ad
 fructū p̄ueniūt boni opis de uāo
 sancte p̄positiōis. Que ergo amore
 languet fultari q̄rit florib;. **¶** Stipa
 ri malis: quia si illū quē desiderat
 uidet adhuc nō p̄mittitur: magna
 ei ē cōsolatio si de alioz; p̄fectib; letē
 tur. **¶** Nā ergo sancto amore langu
 da florib; malis q; fultatur: ut re
 quiescat ī bono ope p̄ximi: que ad
 huc cōtemplare nō ualet uultū dei.
¶ Mens enim ergo qualis thalamū
 pauli mens fuerat: qui dicebat.
¶ Hic uiuere xp̄us est: et mori lucrū
 Oipotentī deo ī quāto se amore con
 uixerat: qui sibi uitā xp̄m t̄n̄modo
 et mori lucrū esse deputabat. Hinc
 est quicquid dicit. **¶** Desiderū habens
 dissolui et cū xp̄o esse. multo meli.
¶ Sed ecce qui dissolui desideras quo
 amore languas uidem;. quia ite
 rum differri te cōspicis: fultari q̄so
 florib; nō requiris. **¶** Queris plane.
¶ Nam sequitur. **¶** Manere autē in
 carne necessariū est p̄pter uos. Et
 p̄ficiētib; discipulis dicit. **¶** Que est
 enī n̄ra spes aut gaudiū: aut co
 rona glorie. **¶** Nōne uos ante d̄m̄
 n̄m ih̄m. **¶** Hinc est q̄ isdem thala
 mus vno thalamo ī longū et vno
 thalamo ī latū dicitur mēsus. lon

ginitudo quippe ad longanimitatē ex-
spectationis pertinet: et latitudo ad
amplitudinem caritatis. Tantum
ergo unusquisque thalamus habet in
longitudine quantum et in latitudine ha-
bere potuerit: quia mens celesti de-
siderio succensa quantum amorem habu-
erit ad colligendum proximum: tantum
et longanimitatē exhibet ad ex-
spectandum deum: et patienter portat
moras longitudinis quia se in perfectum
proximi dilatat amplitudo caritatis.

k

Notest etiam ipsa longitudo lon-
ganimitatē patientie que exhibe-
tur primo designare. Et quia la-
titudo caritatem signat: que si-
nū mens aperit et amicos simul
et inimicos in amorem recipit: tan-
ta est longitudo thalami quanta la-
titudo: quia quantum lata mens fuerit
per amorem: tantum erit et patientis
per longanimitatē. Nam tantum quisque
portat proximum: quantum amat. Si enim
amas portas: si desistas amare de-
sistas et tolerare. Quis enim minus
diligim? minus etiam toleram? quia
irruente fastidio citius facta proxi-
mi adducuntur in grauedinē pon-
deris: que nobis non leuigat pen-
na caritatis. **Sequitur. Et iter tha-**
lamos quingentos cubitos. Unū supra
thalamū dixerat et postmodū ēē
quingentos cubitos iter thalamos nar-
rat: ea videlicet ratione quia multi
thalami unū faciūt: sicut et mul-
te ecclesie una ecclesia vocatur. Unū
in iohannis apocalypsi septē ecclesie
scribit: per quās una catholica desig-
natur. In itaque qui in sancta eccle-
sia sicut dixim? seruētū amore de-
um videre faciūt: eius iam per deside-
riū conuēgiuntur: thalamū vocāt.
Sed tamen sunt in ea quidam qui pene-

trare subtilia non valentes: et quibus
adhuc corporis sensibus depressi tanto
minus amant eum qui fecit omnia: quanto
in his amplius que facta sunt illigantur:
et iam quidem exercent se in timore domini
et amore proximi. studet bona opera
corpallyter agere: elemosinis partem
reddere: sed quia vi amoris in timore
audere ad celeste nesciunt desiderium:
quasi adhuc deuniti corporis sensibus
tenentur. Ita itaque thalami thalamus
non sunt: sed tamen inter thalamos conti-
nētur: quia per eorum ductatū quod visio:
dei perfecte diligunt et ipsi ad perfectum
mentis ducuntur. Inter thalamos
ergo quibus sunt cubiti: quia hi qui
ab exterioribus quibus sensibus adhuc
ad intellectum nullatenus non assurgunt: du-
iter eos sunt qui spiritu amoris feruēt
uelut manentes iter thalamos in fi-
dei constructione proficiunt: et a mensura
celestis edificii disiuncti non sunt. Nam
et paulisper se ab appetitu corpally
sensuum subtrahunt: et a dilata to
mentis spacio imitates caritatem
quam conspiciunt: hinc inde ad thala-
mos extenduntur. Quod ergo non perfectum
sed per quingentos cubitos descripti sunt ipsa
adhuc eorum imperfectio designat: sed
tamen per bonum desiderium in mensuram
spiritualis edificii esse memoratur: quod
et voce sancte ecclesie per psalmistam
dicitur. Imperfectum viderunt meum
oculi tui: et in libro tuo omnes scribentur.
Qui iterum psalmista dicit. Benedixit
omnes timentes se dominus pusillos tamen
maioribus. Hi itaque et imperfecti sunt
et pusilli: in quantum tamen cognos-
cere prevalent et deum et proximum di-
ligunt: atque ideo bona que possunt
non negligunt operari. Qui et si nec
deum ad spiritualia dona proficiunt
uel ad perfectam operationem uel ad suc-

censam contemplatione animi exerce-
 rant: ab amore dei et proximi inquit
 capere prevaleret non recedunt. Unde fit
 ut ipsi quoque et si in maiore loco in sancte
 tate ecclesie edificatioe sunt positi: quod
 et si ad doctrinam si ad prophetiam si ad
 miraculorum gratiam si ad contemptum
 mundi plenius exequendum fortasse
 minores sunt: tamen in amoris et amo-
 ris fundamento sunt in quo solidantur.
 Qui et si igne celestis desiderium non
 ardent: in ipsis exterioribus que exerce-
 re sufficiunt vapore caritatis a-
 numantur: et inter primos in prece-
 lentium edificia continentur. Unde recte
 propheta in antiochiam loquitur dicens. Fer-
 culum sibi fecit rex salomone de lignis
 libani: columpnas eius fecit argen-
 teas. redinatorum aureum ascensum
 purpureum: media civitate construxit
 propter filias iherusalem. Neque ei cre-
 dendum est salomonem tante mag-
 nitudinis regem qui sic universis
 diuitiis affluere ut pedus
 auri eius estimare non posset et ar-
 gentum illius in diebus pretium non
 haberet quia ferculum sibi lignum
 fecit: sed est salomone. e videlicet
 et pacificus noster: qui sibi de lig-
 nis libani ferculum fecit. Libani
 quippe ligna cedrina valde sunt
 inpretabilia. ferculum itaque regis
 nostri sancta ecclesia est: que de
 fortibus patribus quasi lignis cedi-
 nis id est de inpretabilibus mentibus
 est constructa. Que recte ferculum di-
 citur: quia ipsa fert cotidie animas
 ad eternum convivium conditoris sui.
 Cui ferculo columpne argenteae fac-
 te sunt: quia predicatorum ecclesie scie-
 ntia eloqui luce resplendet. Est autem
 tamen columpnis argenteis redinato-
 rum aureum: quia per hoc quod a sanc-

tis predicatoribus: unde dicitur mentes
 audientium fulgore claritatis itine
 in qua redinatur inveniunt. Per hoc
 enim quod luculente et apte audiunt: in il-
 lud quod clarescit in corde requiescunt.
 Columpne ergo argenteae et redinato-
 rum aureum factum est: quia per lucem
 sermonis inveniuntur apud animam cla-
 ritas quietis. Ille in quippe fulgor
 iterius mentem irradiat: ut per inten-
 tionem ibi requiescat ubi predicationis
 gratia non queratur. De eadem quippe
 sancta ecclesia scriptum est. Pene colu-
 mbe de argenteitate: et posteriora eius
 in specie auri. Que enim hic spiritu ma-
 gis suavitatis impletur: quasi columba pe-
 nas de argenteitate habet. in poste-
 riora dorsum eius specie auri continet.
 quia hic predicatorum suos sermonis
 luce induit: in posteriore autem scilicet
 fulgore in se claritatis ostendit. Sed
 ad hoc quod clarum intus ostenditur qua-
 lis sit ascensus adiungit: cum de eodem
 ferculo prius subdit. Ascensum
 purpureum. Verum quippe purpura
 quia de sanguine tingitur: non in me-
 rito in colore sanguinis videtur. Et quia
 maxima multitudo fidelium in exordi-
 o nascens ecclesie per martirum san-
 guinem pervenit ad regnum: rex noster
 ascensum purpureum fecit in fercu-
 lo: quia ad clarum quod iturus aspirat.
 per tribulationem sanguinis pervenit.
 Quid ergo nos miseri atque ab omni
 fortitudine destituti: quod acturi su-
 mus: Ecce in hoc ferculo columpne esse
 non possumus: quia in nobis nec forti-
 tudo operis nec lumen emittit predica-
 tionis. Redinatorum aureum non ha-
 bemus: quia merdum sicut oportet
 per intellectum spirituale requiem interne
 claritatis aspiramus. Ascensus pur-
 pureus non sumus: quia per deprecatorem

nō fundere sanguinē nō valemus. Quid ergo de nobis agendū est. q̄ spes erit? si nullus ad regnū p̄uenit nisi qui sumis uirtutib; p̄ditus fuerit? Sed adest quoq; n̄ra cōsolatio. Amen? iquātū possum? deū diligamus et pximū? et simul q̄ nos ad dei fertulū ptinem? quia sicut illic scriptū est media caritate cōstrauit. **H**abe quippe caritatē? et ibi sine dubio puenis ubi et colūpna argentea erigit: et ascensus purpureus tenetur. **N**ā quia hoc p̄pter n̄am ī firmitatē dicit apte mōstrat: cū illic ptin? subdit. **P**roter filias iherusalem. Sermo etiā dei qui nō filios s; filias dicit: qd̄ aliud p̄ sexū sc̄neū. q̄ mentū īfirma signauit? **Q**uid ergo illic iter colūpnas argenteas reclinatorū aureū et ascensū purpureū inesse media caritas dicitur p̄pter filias iherusalem: hoc hic iter thalamos p̄ q̄nq; cubitos designatur: quia et qui ī uirtutib; īfirmatur si ipsa bona q̄ possūt facere cū caritate nō negligūt: a dei edificatio alieni nō sinit. **S**equit. **E**t limen porte iuxta uestibulū porte intrinsecus. **C**alamo vno. **D**um limen qd̄ mō describitur iuxta uestibulū porte intrinsecus eē mēoratur: apte ostenditur. quia limen qd̄ prius descriptū est extrinsecus fuit. **S**ed si porta ē dñs: qd̄ sit limen porte intrinsecus et extrinsecus requirim? **P**limen etenū portā vnusquisq; īgredit. **E**t que sunt duo hec limina? nisi p̄s testamēti veteris et p̄s testamēti noui? **N**on solū quippe h̄ de quib; dñs incarnari dignatus ē. sed oēs testamēti veteris p̄s. porte hui? limen fuerūt: quia h̄ qui eū p̄dicere et ī eo sperare me-

ruerūt cūctis ad eū uenientib; apertū erūt aditū fidei: ut oīs qui crederet dominū quasi iā portā hui? liminis intraret. **S**ed cur ante limen exterius et post limen interius dicit? nisi qd̄ prius testamēti ueteris p̄s et post modū noui testamēti doctores fuerūt? **R**ecte autē limen exterius testamēti ueteris p̄s designat: quia p̄ corū p̄dicationē opa puerisa p̄mita sunt. **P**er dicta uero nouorū p̄m vnusquisq; animus etiā ab illiatis cogitationib; cohercet: cū uentus esse p̄fectus et ī deliberatione cordis ostendit. **I**lli quippe a flagitijs. a crudelitatib; a rapinis auditorū animos prohibere auaerūt: isti uero dñi nō solū puerisa opa s; etiā illiatis cogitationū reserant: qd̄ nobis aliud nisi limen intrinsecus facti sunt? **U**nde et ip̄a ueritas loquitur dicens. **A**udistis quia dictū est antiquis nō occides. qui autē occiderit reus erit iudicio? ego autem dico uobis: quia oīs irascatur fratri suo reus erit iudicio. **R**ecte et exterius limen illos p̄s designat: qui ab ip̄a incarnatione redemptor: ismī p̄ iterualla t̄pm longius constitit. **E**t quidē ab abel sanguine passio īcepit eadē. et vna ē ecclesia electorū p̄cedentū atq; sequentū: sed tñ quia discipulis dicitur multi reges et p̄phete uoluerūt uidere que uos uidistis. et nō uiderūt: antiquis p̄ib; quasi foris stetit ē. redemptor n̄ri p̄sentiā corp̄aliter nō uidisse. **E**xterius igitur sed tñ nō diuisa sancta ecclesia fuerūt? quia mēte ope p̄dicatione ista iā fidei sacramenta tenuerūt: istā sancte ecclesie celsitudinē conspexerunt. quā nos nō adhuc p̄stolando sed

iam habendo cōspiciam? Sicut et nos
 i preterita passione redeptoris nri:
 ita illi p fidem i eadem ventura sal
 uati sunt. Illi ergo foris: nō extra
 misterii sed extra tēpus. Unde et i
 cōstructiōe tabernaculi ut colūmne
 argenteae iterius starent. paxilli e
 rei figi p arcuitū exterius iussi sūt:
 i quibz reliquiā tabernaculū tene
 retur. Colūmne itaqz argenteae inte
 rius. paxilli vero erei in arcuitū fi
 gūtur: atqz i ipsis funes ligati sūt.
 ut tabernaculū fixū maneret? qz
 uidelet ut sancti apli in luce ser
 monis sui solidi starent. ut totum
 tabernaculū id est sancta ecclesia
 i fidei integritate cōsisteret. tamqz
 paxilli erei pēs testamēti ueteris
 ac pphete exterius fixi sūt: qui uer
 borū suorū funibz p̄dicatoz mētēs
 i soliditate strigerent. atqz hoc dei
 habitaculū in statu fidei ligarent.
 Extra ergo paxilli sūt qui ante tem
 pus hui⁹ sancte ecclesie fuerunt?
 sed tñ eos ligant qui i ipā sūt: quia
 dū celestia misteria ventura p̄dicāt.
 her postqz ostensa sunt credibilia oī
 bus fecerūt. Ut ergo itus colūmne
 imobiles stent. foris paxilli funes
 cōtinent: quia ut sancti apli p̄fē
 iternitatis dñice misterii credent:
 illoz p̄dicatio obtinuit. qui hoc p̄us
 q̄ fieret et uide et p̄dicē potuerūt.
 Unde recte quoqz ipse p̄imus ap̄
 toloz magna saluz colūmna veri
 tabernaculi loquitur dicens. Ha
 bemus firmiore p̄phetiā sermonē:
 tū benefactis itendentes. quasi lu
 cernē luenti i caliginoso loco. In
 quibz uerbis idicat. q̄ uis ad alta
 ora surrexerit ex tulinie. ubi reli
 quia p̄sistat i fide. Que tñ lucet
 na p̄phetia sermois iā quide itel

ligētibz lucet: sed adh nō itellige
 tibz toopta allegoriarū obscuri
 tatebz p̄manet. Dñi etiā p psal
 mistam de eis dē dicitis p̄phetiā
 dicitur. tenebrosa aqua i nubibz
 aeris: quia uidelicet occulta est
 sciencia i p̄phetis. Nec imerito co
 lūmne argenteae paxilli vero erei
 facti sunt: q̄a qd̄ clare iā aposto
 li p̄dicant hoc p̄phē sub intellā
 mistico obscurē locuti sunt. Recte et
 go peris metallū signati sūt q̄ da
 ti sūt i suis p̄dicatōibz nō fuerunt:
 sū vero apli quia de redeptoris nri
 misterio lucē predicatōis habuerūt.
 argētēis colūmnis expressi sūt.
 Et notādū qz argentū sonat et lu
 cet es vero sonat et nō luēt: quia p̄
 dicatores noui testamēti aperte lo
 cuti sūt que etiā mōstrare potuerūt:
 p̄dicatores uero testamēti ueteris qz
 p allegoriarū. D̄bras de celesti mis
 terio obscura dicta ptulerūt qua
 si sine luce sonitū dederūt. Quō
 ergo illic p colūmnas et paxillos:
 hoc hic p limen exterius et limen
 iterius designatur. Sin uero
 portā scripturā sacra hoc i low ar
 ti p̄imus? ipā q̄ duo limina ha
 bet exterius et interius: qz i litte
 rā diuidit et allegorā. lumen quippe
 scripturē sacre exterius litā; lumen
 uero iterius eius est allegoria. Quā
 em̄ p litterā ad allegoriā tendim⁹:
 quasi a lumine qd̄ est exterius. adh
 qd̄ ē iterius uenim⁹. Et sūt i ea p
 multa que ita iuxta litterā men
 te edificat: ut p hoc qd̄ exterius a
 gitur. audientis mens iterius tra
 hatur. Ibi quippe iuenim⁹ p̄dicamē
 ta opis et exempla uirtutis: ibi iu
 betur quid agere etiā corpali ter
 debem⁹: ibi hoc qd̄ ad operandū

p̄cipitur ī sanctorū viroz ac forti-
 um actiōe mōstratur: ut postq̄m
 nos ap̄iora p̄cepta atq̄ exempla
 iustoz ad bonā operatiōē īstru-
 unt: tūc ad lumen interius id est ad
 intellectū iusticiā it̄me contēplā-
 onis tendam⁹ si possum⁹ pedē mē-
 tis. **S**audete queso fr̄es km̄i dei ver-
 ba meditari: nolite desp̄icere scrip-
 ta nostra conditiōis. que ad nos mis-
 sa sunt. **M**ultū valde est q̄ per ea
 ānimus ref̄ratur ad calozē: ne i-
 quitatis sue frigore torpescat.
Cum ī illa p̄cedentes iustos forti-
 ter egisse cognoscam⁹. et ip̄i ad for-
 titudinē bone op̄ationis attingi-
 mur: sanctorū exemploz flamma
 anim⁹ legendis īcenditur: videt
 que fortia ab eis facta sūt: et val-
 de īdignatur sibi quia talia non
 p̄mitatur. **V**nde recte sponsi voce
 ad sponsam dicit. **S**icut turris da-
 uid collū tuū: que edificata est
 cū p̄pugnaculis suis: nulle clipei
 dependent ex ea: oīs armatura for-
 tū. **I**n collo etenū guttur: ī guttu-
 re vox est. **N**ō ergo p̄ collū sancte
 ecclesie: nisi sacra eius eloquiade
 signatur: **I**n qua dū mille clipei
 dependere memorātur: p̄ hūc per-
 fectū numerū nūs vniuersi sus offe-
 ditur: quia vniuersa nostra mo-
 nita in sacro eloquio cōtinetur.
Ibi quippe sunt p̄cepta dei: ibi exem-
 pla iustoz. **S**i enī torpescit ānimus a
 cōditōis sui desiderio: audiat qd̄
 dicitur. **D**iligēs dñm deū tuum
 ex tota mente tua: et ex tota vir-
 tute tua. **I**n odio fortasse labitur
 pr̄mi: audiat qd̄ dicitur. **D**ili-
 ges pr̄mū tuū sicut teip̄sū. **R**es
 alienas cōcupiscat: audiat qd̄ il-
 lic scriptū est. **N**ō concupiscēs rē

pr̄mi tui. **D**e iuria que a pr̄mi
 ore uel facto illata ē ad iram mēs
 attenditur: audiat qd̄ dicit. **N**ō q̄-
 ras vltionē: nec memoz eris iuri-
 e cuiū tuoz. **I**n carnis concupiscē-
 tiam male sauciata mens accen-
 ditur: ne sequatur oculus mente.
 audiat q̄ paulo sup̄ius dictū est.
Qui viderit mulierē ad cōcupiscē-
 dam eam: iā mechatus est eam ī
 corde suo. **C**ontra iūmūcū forsitān
 quisq̄ āim̄ suū relaxare disposu-
 it ī odio: audiat qd̄ illic scriptū est.
Diligite iūmicos v̄ros: benefacite
 h̄is qui vos oderūt. **S**ed is qui alic-
 na iam nō rapit adhuc forsitān su-
 a īordinate retinet: audiat q̄ illic
 dicitur. **V**endite que possidetis: et
 date elemosinā. **I**nfirmitatis āim̄
 p̄friū desiderat deo simul et seculo:
 audiat qd̄ illic scriptū est. **N**emo
 potest duob; dñis seruire. **A**lius iū
 ad necessitatē stipendi sed ad vo-
 luptatē desiderat possessa retinet:
 audiat qd̄ illic dicitur. **Q**ui non
 renūciauerit oībus que possidet:
 nō potest meus esse discipulus.
Quidā enī relinquūt oīa: multa
 autē possidendo renūciant: quic
 ad v̄sum possessa retinet ut eis ex
 desiderio nō succūbant. **T**orpescit
 q̄ appetit et laborē subire p̄ dñm e-
 tiam tū p̄ualet refugit: audiat qd̄
 illic scriptū est. **Q**ui meū nō collu-
 git spargit. **I**n collo ergo ecclesie
 id ē in sacri eloquiū p̄ditatiōe que
 pro sua admonitione et altitudi-
 ne turri dauid filis dicitur. mille
 clipei dependēt: quia quot illic p̄-
 cepta sunt tot etiā peccatoris n̄i mu-
 nitiā. **A**d seruandā itaq; inoren-
 tiā etiā lesi a pr̄miō p̄duare īhu-
 litate festinam⁹: abel ante oculos

ueniat: qui et occisus a fratre scribitur
 et non legitur reluctatus. Meritis
 mundicia carnis cum coniugali copula eli
 gatur: enoch debet imitari qui et
 coniugio positus ambulauit cum deo:
 et non inueniebatur quia transiit
 illum deus. Precepta dei festinamus
 prout iure utilitati proponere: noe ante
 oculos ueniat: qui cura domesti
 ca postposita: ex iussione omnipoten
 tis domini per centum annos ad archa
 fabricam dixit occupatus. Subire
 obedientiae uirtute nitamur: aspiciere
 abraham debemus: qui relictam domo
 cognatione patria obediuit exire
 in locum quem accepturus erat in here
 ditatem: et exiit nesciens quo iret:
 qui paratus extitit ut pro eterna
 hereditate dilectum quem acceperat
 occideret heredem: et quia unicum
 deo offerre non distulit uniuersam
 multitudinem gentium in semine acce
 pit. Horum simplicitas placeat: ipsa
 ad mentem ueniat: quem in omni
 potentis dei oculis uite sine tranquillitas
 ornauit. laboriosa fortitudo ut ob
 neci debeat queritur: iacob ad me
 moriam deducatur: qui postquam scilicet
 fortiter seruire homini ad eam quoque uir
 tutem deductus est ut non potuisset
 a luctante angelo superari. Conamur
 carnis illecebram vincere: ioseph ad
 memoriam redeat: qui temptante se do
 mina studuit carnis continentiam
 etiam tunc uite periculo custodire: un
 de factum est: ut quia membra sua be
 ne nouerat regere: regende quoque
 omni egypto preesset. Mansuetudine
 atque patientiam obtinere querimus:
 moysen ante oculos deducamus:
 qui exceptis mulieribus et puulis
 sexcenta milia armatorum regens
 mitis fuisse describitur: super omnes

homines qui habitabant super faciem or
 bis terre. Rectitudinis zelo contra uicia
 accendimur: siueces ante oculos de
 duantur: qui cocuntes gladio transi
 figens castitati populum reddidit: et
 iram dei iratus placauit. De spe
 omnipotentis dei presumere idubius que
 rimus: iosue ad memoriam reuocemur:
 mus: qui cum dubia certamina certa
 mente subijt ad uictoriam sine du
 bitate puenit. Jam mentis inu
 titias punire cupimus: in benignita
 te animam dilatare: samuel in cogita
 tione deducatur: qui de principatu
 deiectus a populo: cum isdem populus pe
 teret ut pro eo domino pres effunderet:
 respondit dicens. Absit a me hoc
 peccatum in domino: ut ressem orare
 pro uobis. Culpam quippe uir sanctus
 perpetrare se credidit: si eis quos
 aduersarios protulerat usque ad de
 rectionem benignitate gratie non
 reddidisset in prece. Qui rursus
 iubente domino mitteretur ut dauid
 ungeret in regem: respondit. Quomodo
 uadam? Inueniet enim me saul et occi
 det. Et tamen quia uatum deum eadem sau
 li cognouerat: in tanto luctu affluxe
 rat: ut ei per se dominus diceret. Quousque
 tu luges saul: cum ego abiecerim il
 lum? Pensamus ergo eius animam
 tus ardor uirtutis accenderat: que
 et illum flebat a quo timebat occidi.
 Sauere autem volumus quem timentem:
 sollicita nobis mente pensandum est.
 ne si locum fortasse repimus: malum
 pro malo reddam? ipsi quem fugimus?
 Dauid ergo ad memoriam redeat:
 qui persequentem se regem et inuenit:
 ut potuisset occidere: et tamen in ipsa
 ferendi pericula positus elegit bonum
 quod ipse deberet facere: non autem
 malum quod ille merebat pati dices.

Absit a me: ut mittam manū in xpm
 dñi. Et cū saul isdem post ab hosti-
 bus fuisset iteremptus: eū quē p-
 secutore dū viueret ptulit. Fleuit
 occisum. Erantibz huius mundi po-
 testatibz libere loqui decernim⁹: io-
 hānis auctoritas ad aīm reduci-
 tur: qui herodis nequitiā reprehē-
 dens pro uerbi rectitudine occidi nō
 timuit: et quia xp̄us ē veritas ip-
 se ideo pro xp̄o qz pro ueritate aīaz
 posuit. Carnē iam nr̄am pro deo po-
 nere in mortē festinamus: petrus ad
 mentē ueniat qui iter flagella gau-
 det: qui celsus principibz resistit: q̄
 vitā suā pro uita despiciat. Cū mortis
 appetitu disponim⁹ aduersa contēp-
 nere: paulus ante oculos deducit:
 qui nō solum alligari sed et mori pa-
 ratus pro xp̄o non facit p̄ciosiorem
 aīam suā q̄ se. Succendi cor nostrū
 igne caritatis q̄rim⁹: iohānis uer-
 ba pensam⁹: cui⁹ om̄e qd loquitur
 caritatis igne vaporatur. Quia ex-
 go in uoce sacri eloqui tui uislibet q̄
 rumus munimē uirtutis iuenim⁹:
 nulle clipei pendent ex ea oīs arma-
 tura fortū. Si enī pugnare cōtra
 spiritalia nequitiā uolum⁹: in collo
 ecclēsie que nobis sicut turris dauid
 creata est id est in diuino eloquio pro-
 tectiois arma requiram⁹: ut ex dis-
 cretōe p̄cepti contra uicia sumatur
 uirtus adiutorij. Ecce enī contra a-
 cercas p̄tates festinam⁹ fortes ex-
 istere: in hac turri armaturā nr̄e
 mentis iuenim⁹: ut inde p̄cepta
 conditoris. idē sumam⁹ exempla
 p̄cedentiū p̄ que cōtra aduersari-
 os nr̄os inexpugnabiliter armem⁹.
 Dū enī quamlibz uirtutē subire
 appetis. et iam illic a p̄ribz iam
 impletam uides: ibi armaturā tuā

iuenis per quā contra spiritalia
 bella muniaris. Dependēt quip-
 pe in ea clipei: si quis pugnare ap-
 petit assumat ut exeat: uirtute pec-
 tus muniat. et uerborū iacula emit-
 tat. Et notandū quia turris edifi-
 cata cū pugnaculis suis dicitur.
 Hoc quippe agunt pugnacula qd
 clipei: quia utraqz pugnante mu-
 nuūt. Sed hoc iter utraqz distat:
 quia clipeos p̄ nr̄o munimē ubi
 cūqz uolum⁹ mouem⁹: pugnaculo
 autem defendi possum⁹. sed hoc mo-
 ueri nō possum⁹. Clipeus in manu
 est: nā pugnaculū nō tenetur. Qd
 ergo inter pugnacula et clipeos
 distat: nisi qd in sacro eloquio pa-
 trū p̄cedentiū et miracula legi-
 mus. et uirtutes bonorū operum
 audimus. Ibi nāqz cognoscimus
 qd alius potuit mare diuidere. ali-
 us solem figere. alius mortuū sus-
 citare: alius paraliticū uerbo eri-
 gere. umbra egros curare: alius
 p̄ sua semina thia ifirmanā fe-
 bribus obuiare: qui tñ oēs et pa-
 tencie longuinitate mites. et
 zelo rectitudinis feruētes fuerūt:
 uerbi p̄dicatione diuites simul et
 misericordia largitatis. In itaqz q̄ ue-
 ra de deo dixerūt testant miracula:
 quia talia p̄ illū nō facerēt: nisi de
 illo uera narrarēt. Et q̄ p̄n. q̄ hūi-
 les. q̄ benigni extiterunt: corū tes-
 tantur opatiōes. Si igitur de fide
 tēptamur. quā ex illoꝝ p̄dicatione
 cōapim⁹: loquentiū miracula cō-
 spiciamus: et in fide q̄ ab eis accēpi-
 mus cōfirmamur. Quid ergo illoꝝ
 miracula nisi nr̄a sūt pugnacula:
 Quia et muniri p̄ illa possumus.
 et tñ hec in manu nr̄i arbitri nō
 tenemus: nā talia facere nō ualem⁹.

Clupeus vero in manu est et defendit: quia uirtus patientie virtus misericordie precedente nos gratia et in parte est arbitri et a periculo protegit aduersitatis. Turris itaque nostra cum pugnatilis siue edificata est in qua mille clipei dependent: quia scriptura sacra et submiraculis patrum a iaculo aduersitatis abscondimur: et conuersationis sancte munimenta etiam in manu operis tenem. **¶** Notandum vero quod in porta vno cubito mensuratur. Calamus autem in sex cubitis et palmo tenditur: quia videlicet in scriptura sacra et doctrina perfecte operationis et iusticie supernae contemplationis inuenitur. **¶** In vero porta hoc loco unusquisque potest accipi: sicut in exteriori in porta est vita actiua: lumen vero interiori vita contemplatiua. Per illam quippe ambulatur in fide: per hanc vero festinat ad speciem. Ista exteriori dicitur ut unusquisque bene viuere debeat: ista interiori dicitur ut ex bona vita ad gaudia eterna pertingat. **¶** Nec nos hodie tunc tasse sufficiat. Quia enim transeuntes ad alia diu per excessum locuti sumus ea que subiecta sunt lectioni alteri reseruamus: reparandi per silentium spectantes in verbo quod uiuit et regnat cum patre in unitate spiritus sancti deus: per omnia secula seculorum Amen.

Explicat omē t̄tia incipit q̄ta

Verum erat species quasi species eris mensus est vestibulum octo cubitorum: et fronte eius duobus cubitis. **¶** Et ne hoc vestibulum extra portam esse crederemus

subdit. **Vestibulum autem porte erat intrinsecus.** Quid ergo per interiorius vestibulum nisi eterne vite latitudo signatur: que modo iter angustias vite presentis iam per spem mente recipitur. De qua per psalmistam dicitur. **Intrate portas eius in confessionem: atria eius in unius confessionum.** Cum enim peccata nostra per lacrimas confitemur. anguste vie portam ingredimur: sed cum post hec ad eternam vitam perducamur porte nostre atria in confessionum laudibus intramus: quia ibi iam angustia non erit. cum nos leticia eterne sollempnitatis assumpsit. **¶** Per confessionis nostre angustiam veritas dicit. **Intrate per angustam portam.** Et cum se psalmista recipi in latitudine gaudii eterni presumere dicebat. **¶** Statuisti in loco spernitoso pedes meos. **¶** Ad animum ergo per portam tenditur: quia ad latitudinem sollempnitatis pertingitur ab angustia confessionis. **¶** Illa utique gaudia que apud dauid atria. apud ezechielem vestibulum intrinsecus vocantur. **¶** Unde et hoc ipsum vestibulum octo cubitis dicitur mensuratum. **¶** Ibi enim omnes recipiendi sunt qui nunc et in exteriori operationis laborant: et ad eterna gaudia per contemplationis gratiam suspirant. **¶** Nec immerito mensura vestibuli in octo cubitis ponitur: quia septem diebus uniuersum tempus conuoluitur. **¶** Eterna etenim dies que expleta septem dierum uicissitudine sequitur: saluet octaua est. **¶** Unde etiam psalmista resurrectionis diem considerans: quia de extrema iudicium erat districtioe locuturus promisit titulum dicens. **In fine psalmus dauid pro octaua.** **¶** Ut enim quam octauam diceret demonstraret:

B

diem illam tremendi terroris i psal
 mi iohoatiōe fecutus est dices. **O**ne
 ne i ira tua arguas me: neq; i furore
 tuo corripas me. **M**odo enī quisq; sp
 flagella corripitur et correptionibus
 emendatur. in māfuetudine corri
 pitur nō in ira: in districto autē illo
 exāmic oīs arguio atq; correptio
 furor et ira est: quia venia post cor
 reptionē nō est. **H**uius octonarij nu
 meri causa est: q; post sabbatū dñs
 voluit a morte resurgere. **D**ies quip
 pe dñicus qui tertius ē a morte do
 minica: a conditōe dierū nūtiatur
 octauus: quia septimū sequitur.
Unde et ipsa vera redemptoris nri
 passio et vera resurrectio figura
 uit aliquid de suo corpore i dieb; pas
 sionis sue. **S**exta eī feria passus ē
 sabbato quieuit i sepulchro: dñico
 autē die surrexit a morte. **P**resens
 etenī vita nobis adhuc sexta ē feri
 a: quia i dolorib; ducitur: et i an
 gustiis cruciatur. **S**ed sabbato qñ
 in sepulchro quiescit: quia requie
 scit aīe post corpus iuenum. **D**ñi
 vero die iudicet a passioe: tertio
 a conditōe ut diximus. octauo iā
 corpore a morte resurgim: et i glā
 aīe etiā cū carne gaudem. **Q**uod ex
 go mure saluator noster fecit in se.
 hoc veraciter signauit i nobis: ut
 nos et dolor i sexta et requies i sep
 tima: et gloria excipiat i octaua.
Hinc per salomone dicit. **D**a ptes
 septem necnō et octo: quia ignoras
 quid malū futurū sit sup terram.
Dies etenī septē simul et octo dam:
 qñ sic ea que septē dieb; reuoluūt
 disponim: ut p her ad bona etna
 veniam: ut dū modo caute agit:
 postmodū ueniētis tremendi iu
 diti iura deuitetur. **O**cto itaq; tubi

nis vestibulū mēsuratur i trinfecus:
 quia per lucē que post septē dies se
 quitur. latitudo nobis eternitatis
 aperitur. **S**ed nemo ad illā venit:
 nisi qui hie dilectionē dei et primi
 deuota mente tenuerit. **U**nde et sb
 ditur. **E**t fronte eius duob; tubi
 tis. **F**rons etenī porte est bonū men
 tū vite pñtis. **S**icut enī vestibulū
 i trinfecus eterna requies debet in
 telligi: ita p fronte porte necesse ē
 qualitātē visibilis vite signari.
Frons ergo porte duob; tubitis mē
 suratur: quia qsq; hie dilectionē
 dei ac proximi seruare studuerit:
 ipse ad eternitatis atrū ptungit.
Vita igitur nra ut duob; sit tubi
 tis mensurata: tendi cotidie ptra
 tatem debet i amorē dei simul et pri
 mi. **N**on est enī caritas vera: si mi
 nus a duob; tubitis habet. **U**nde mo
 yses cū per colores vestīū. electo
 uirtutes exprimeret: i ornāmētū
 pontificis bis tinctū totū iubet
 adhiberi. **Q**uid nāq; per totū
 caritas designatur: que sp flāma
 amoris attenditur. **S**ed totus
 bis tingitur: qñ nō solū ex amore
 dei sed etiā primi nra caritas in
 flāmat. **N**am qsq; sic amat
 um ut cōmissi sibi. primi curam
 relinquat. adhuc in eo totus se
 mel tinctus est: et quisq; sic amat
 primū ut minuat desiderū quo
 flagrare debeat ad deū. nō est in
 eo color tincture geminatus. **D**ebe
 nus ergo et amare eos cū quib;
 uiuimus: et ad illū totus deside
 rus anhelare. i quo veraciter ui
 uamus. **F**ate etenī ad fidē atq;
 ad audiendū verbū oīpotentis
 dñi nos qui religioso habitu iou
 ti uidemur ex diuersa mudi qualita

te conuenim? atq; ex dissilib; iniquita-
 tibus sancte ecclesie conuocata con-
 gregati sum? ut iam patenter factum
 esse uideatur. qd de pmissioe ecclesi-
 e p ysapa dicitur. **Habitabit lupus**
 cum agno: et pardus cum hedo accuba-
 bit. Nam per sancte caritatis uisite-
 ra lupus cum agno habitat: quia huius
 qui in seculo raptores fuerunt. cum
 mansuetis ac mitibus in pace conque-
 runt. **Et pardus cum hedo accubat:**
 quia is qui peccatorum suorum maculis.
 varius fuit. cum eo qui se despiciat et
 peccatorem confitetur humiliari consentit.
Ubi et subditur. Vitulus et leo et o-
ues simul morabuntur: quia et is
 qui per contritum cor ad sacrificium
 cotidianum se deo parat. et alius
 qui tamquam leo ex crudelitate seuebat
 et alter qui uelut ouis in innocentie
 sue simplicitate pducat: in caulis
 sancte ecclesie conuenerunt. **Ecce**
qualis est caritas: que produci si-
 tate mentium accendit. coarctat co-
 flat: et quasi in una auri specie refor-
 mat. **Sed in eo quod se electi sic amant:**
 ad illud necesse est ut festinet que eter-
 no gaudio in celo uideri mereantur.
Unus est etenim dominus ac receptor seruorum: qui
 et hic electorum suorum corda ad unam
 unitatem ligat: et ad supernum amorem
 per eterna desideria semper stimulat.
Unde et illic subdit. Et puer puul-
us minabit eos. Quis iste puer est pu-
 uulus? nisi de quo scriptum est puer
 natus est nobis filius datus est no-
 bis? Qui simul habitantes minat:
 quia ne in terrenis rebus corda nostra
 hereant: hec per eternum desiderium co-
 tadie inflammat. **Et hoc ipsum eius nu-**
mare est ad suum nos amorem incessan-
ter accendere: ne cum nos uicissim
 diligimus? mente in hoc exilio rema-

neam? ne quies huius uite sic placeat
 ut ad obliuionem patrie pducat: ne
 delectata mens prosperis torpeat. **Unde**
et donus suus flagella permisset: ut
 nobis omnem quod nos in seculo delecta-
 bat amare sciat. et illud incendium sur-
 gat in animo quod nos semper ad celeste de-
 siderium inquietet et extitet: atque ut ita
 dicta delectabiliter mordeat suauius
 cruciet. hilariter contristet. **Puer ergo**
nos puulus minat: quia is qui pau-
 lo minus quam angeli minoratus est per
 caritatem quam nobis tribuit. in hoc nos
 mundo mente figere non permittit. **Bis**
tinctus itaque in nobis totus est si et
hic primos nos sicut nos diligimus?
et ad auctorem omnium cum ipsis quos dili-
gimus festinamus? **Si igitur uitam**
de perfecta caritate bis tangit: frons
 in nobis porte duobus cubitis mensu-
 ratur. **Sive igitur doctor seu sanctorum clo-**
quium uel certe fides porte nomine signe-
tur? in mensura utriusque cubiti caritas
 non inconuenienter accipitur: quia et
 ille uera pducat qui dei et proximi a-
 more docet: et ipsa est certa scientia
 quam caritas edificat: et fides robus-
 ta est que se in dilectione dei ac proximi ex-
 certet. **¶ Sequitur. Porro thalamus por-**
te ad uiam orientalem tres hinc et tres
inde: et mensura una trium. **¶ Et thala-**
mus quod uia orientalis designet.
iam superius diximus? nec replicare lan-
 guis necessarium putamus. **Sed quoniam**
duo nobis est: quod est quod dicitur. tres hinc
et tres inde. **Thalamus quippe iuxta**
uiam orientalem sunt corda feruē-
tia in amore dei. **Et siue hinc qui etiam**
in testamento ueteri fuerunt. siue hinc qui
in testamento nouo secuti sunt: num-
erum constat quia omnes ex amore tri-
unitatis accensi sunt. **¶ Itaque enim uere de-**
um diligere: si eius de trinitatis

que deus est gratia non accepisset. Iuxta viam ergo orientalem tres hinc et tres inde sunt thalami: quia dum inter veteres et novos presens dominus incarnari dignatus est: quasi in medio thalamorum via orientalis apparuit. Quia thalami ad veram speciem ex trinitatis sunt cognatione decorati. **S**in vero ad uirtutes electorum eundem numerum referamus: tres sunt uirtutes sine quibus is qui aliquid operari non potest: saluari non potest: videlicet fides spes caritas. Et quia eadem fides spes caritas in antiquis patribus que in nouis doctoribus fuit: iuxta orientalem viam tres hinc et tres inde thalami describuntur. **V**el certe quia tres patrum veterum distinctiones fuerunt: tres quoque nouorum sub gratia sequuntur. Vetus quippe populus habuit presens ante legem: ac deinde in lege: et postmodum prophetas. In nouo autem populo prius hebreorum primitiæ crediderunt: postmodum plenitudo gentium infide secuta est: ac deinde in fine seculi hebreorum reliquæ saluantur. Quia ergo incarnatio domini et ex superiori parte presens ante legem presens in lege atque ad extremum prophetas habuit. et ex posteriorioribus fideles ex hebreis fideles ex gentibus: ac postmodum hebreorum omnes reliquas colligit: via orientalis tres hinc et tres inde thalamos habere memoratur. **S**ed hoc quoque non inconuenienter accipimus: si tres esse ordines fidelium dicamus. Sicut namque in veteri seu in nouo testamento alius est ordo predicantium: alius continentium: atque alius bonorum coniugum. Unde et isdem propheta in superiori parte tres viros liberatos vidit: noe daniel et iob: in quibus uidelicet tribus predi-

catores continentis atque coniugati signati sunt. Nam noe archa in undis rexit: atque ideo figuram rectorum tenuit. Daniel in aula regia abstinentie deditus fuerat idcirco vitam continentium signauit. Iob vero in coniugio coniugio positus et curam domus proprie excens platur: propter quod dignum bonorum coniugum ordo figuratur. Quia ergo etiam ante mediatoris aduentum et predicatores et continentis ac boni coniugati fuerunt qui eundem eius aduentum postularerunt et magna hunc sui desiderium videre cuperent: et postmodum predicatoris continentis ac postmodum boni coniugati sicut certum existunt qui redemptorem nostrum non iam desiderant incarnandum sed in maiestatis sue gloria contemplandum: orientalis via tres hinc et tres inde thalamos habet: iuxta psalmi sic vocem qui de eadem via uidelicet redemptore nostro dicit. **I**n circuitu eius tabernaculum eius. Sed pensandum nobis est sollicitam tenentem quod dicitur: quia mensura una trium. Cum enim longe sit a continentibus et tacetibus excellentia predicatorum et valde a coniugatis distet eminentia continentium: quod est quod una mensura dicitur trium. Coniugati quippe quibus et bene agant et omnipotentem deum uidere desiderant domesticis tamen curis occupantur et necessitate cogente in viciis mentem diuidunt: continentis autem ab huius mundi actione remoti sunt et voluptate carnis etiam a licito restringunt nulla coniugis nulla filiorum cura nullis nominis ac diffamibus rei familiaris cogitationibus implicantur: predicatoris vero non solum se a vicinis coherent.

sed etiā peccare alios phibent. ad
 fide ducit. i studio bone cōuersa
 onis i struūt. **Quo** ergo vna eorū
 mensura ē quorū vite qualitas
 vna nō est. **Sed** mensura vna trū
 est: quia et si i eis meritoū magna
 ē diuersitas. tñ distantiā in fide
 i qua tendūt nō est. **Nā** eadem fi
 des que istos sordat i maximis: illoz
 i firmitate continet i paruis. **Vel**
 terre trū vna mensura est: quia i
 retribucōe vltima q̄uis eadem dig
 nitas oibus nō sit. vna tamē erit
 oibus vita bñtitudinis. **Vnde** et p
 semetipm dñs dicit. **In** domo p̄ris
 mei mansiōes multe sunt. **Sed** tñ
 qui i vinea ducti sunt. q̄uis diuer
 sis horis uenerūt: vnū denariū p
 ceperūt. **Qua** itaqz ratio cōuen
 unt māsiones multe cū vno dena
 rio? nisi quia diuerse quidē bñōzū
 tuū dignitates erunt. sed tñ vna
 quies eterne retribucōis. **Nam** si
 dispar erit meritū singuloz nō erit
 diuersitas gaudioz? quia et si al
 ter nun? atqz alius āplius exultat:
 oēs tamen vnū gaudiū de rōditōis
 visione letificat. **Hoc** quoqz ē siue
 de veteribz siue nouis p̄ribus sen
 tendū? quia orientalis via cum
 tres hunc et tres tōe thalamos ha
 beat. mensura vna trū est: qm̄ ip
 sa fides atqz ipsum meritū tenuit
 corda p̄cedentiū que repleuit corda
 sequentiū sub testamento nouo po
 sitōrū. **Sicut** et per paulū dicitur.
 habētes autē eundē sp̄m̄ fidei: sic
 scriptū est. **Credidi** p̄pter qd̄ locu
 tus sum: et nos credim? p̄pter qd̄
 et loqimur. **Sp̄iales** quippe illi pa
 tres oipotentē deū trinitatē ita cō
 crediderūt: sicut eandē trinitatē
 noui p̄res apte locuti sunt **Ysaías**

nāqz audiuit angelica agniūa i celo
 clamāta: sanctus. sanctus. sanctus.
 dñs. deus. sabaoth. **Ut** enī p̄sona
 rū trinitas mōstraretur tertio scō
 diatur: sed ut vna eē substantia tri
 nitatis appareat. nō dñi sabaoth.
 sed dñs sabaoth eē phibetur. **Qd̄**
 dauid quoqz sentiens ait. **Benedi**
 cat nos deus deus nr̄: benedicat
 nos deus. **Qui** cū tertio dixisset de
 um: ut vnū hunc esse ostenderet
 subdidit. **Et** metuāt eū oēs fines
 terre. **Paulus** quoqz loquit̄ dices.
 qm̄ ex ip̄o. et per ipsum. et in ip̄o
 sunt oīa: ex ip̄o videlicet ex p̄re? p̄
 ip̄m p̄ filiū: in ip̄o autē in sp̄u scō.
Cum ergo ip̄m tertio dixisset: ad
 iūxit. **Ipsi** gloria i secula seculoz
 amen. **Qui** enī nō dicit ip̄is: s; ip̄i
 dicendo ter ip̄m distinxit p̄sonas:
 et subiūgendo ip̄i gloria nō diui
 sit substantiā. **Quia** itaqz vna est
 veterū ac nouozū fides: recte tha
 lamozū describitur mēsiura vna
 trū. **Qd̄** uerbis alijs replicatur
 rū subdit. **Et** mensura vna frōna
 um ex vtraqz parte. **Ex** vtraqz et
 enī parte ē mensura vna fidei:
 quia p̄res nr̄i vel prius a veteri
 uel nūc a nouo testamēto veni
 entes. i vnā mediatoris fidem
 cōueniūt. **Qui** pro eo qd̄ caritate
 pleni sunt. carnē abstinetia do
 mant. corda audientiū p̄dicatio
 nis hūc illustriant signa faciūt. uir
 tutes operātur: p̄ hoc qd̄ eozū bona
 nobis foras innotescūt. nō i merito
 hui? celestis edificij frōntes vorūt.
Qm̄ enī qd̄ nūc i apto ostendit
 frōnis est: ut illud sit vestibulum
 edificij qd̄ nobis iterius reseruat.
Vnde et sancte ecclesie i cantico cā
 ticoz dicitur. **Sicut** cortex mali pu

nia gene tue: absq; occultis tuis.
 Gene quippe sunt sancte ecclesie
 spūales p̄sēs: qui nūc ī ea miracu-
 lus choruscant: et uelut ī eius facie
 venerabiles apparent. Cū enī vide-
 mus multos mira agere. v̄tura
 p̄phetare. mundū p̄fecte relinquere.
 celestibz desideris ardere: sicut cortex
 mali p̄nuia s̄c̄e ecclesie gene rubent.
 Sed quid est istud om̄e qd̄ miram̄ ī
 illius rei cōparatiōe: de qua scrip-
 tū est. q̄ oculus nō vidit. nec auris
 audiuit. nec ī cor̄ hoīs ascendit que
 p̄parauit deus diligentibz se: Bene
 ergo tū miraretur genas ecclesie: s̄
 didit absq; occultis tuis. Ac si apte
 diceret. Ea quidem q̄ in te nō latet
 magna sunt: sed illa valde ineffabi-
 lia que latet. ¶ Sequitur. Et mēsus
 ē latitudinē lunis porte decē cubi-
 torū: et longitudinē porte tredecim
 cubitorū. Multa superius de porte sig-
 nificatiōe iā dixim⁹: sed vniū tenere
 aliqd̄ debem⁹: p̄pter qd̄ possit et cete-
 ra lectoris prudentia penetrare. Dic-
 tū quippe ē per portam scripturam
 sacra posse figurari. Sed hoc nobis
 modo laboriose distantiendū ē: cur
 latitudo lunis porte decē cubitis.
 et longitudo porte tredecim mensu-
 ratur. Hoc autē loco longitudo por-
 te altitudo dicit: sicut nos longe
 stature dicim⁹. que altū videmus.
 Itā longitudo porte dicit in trans-
 uersū nō potest: nisi latitudo p̄ de-
 cem cubitos demonstrat. Quidḡ
 latitudo lunis porte nisi lex testa-
 menti veteris fuit: et qd̄ longitu-
 do porte nisi gr̄a testamēti noui.
 Quia uidelicet scriptura sacra dū
 per testamētū vetus triuina ope-
 rā cōpescuit. dari decimas p̄cipit. q̄
 per mādata hūilia in lunis lati-

tudine iacuit: sed dū per testamētū
 nouū cogitationes prauas cohercu-
 it derelinqui oīa. et p̄deo vitā cor̄po-
 ris iussit tū p̄nti seculo despici: q̄
 porta nra in lōgitudis altitudinem
 surrexit. Mōra quippe p̄cepta is-
 rahelitico pplō per legē data sunt:
 vñ et eidem pplō moyses ī campo
 locutus est. Mōra dñs s̄c̄is aplis
 dedit: vñ et eosdem mādata vite
 ī monte docuit. Isdem vero redemptor
 n̄r per euangelū dicit nolite pu-
 tare qm̄ veni soluere legē aut pro-
 phetas: nō ueni aut soluere sed ad
 implere. Adimplere enī uenerat legē
 qui legis iusticie gr̄am addidit:
 ut qd̄ illa iubebat ī mīnis ip̄e p̄-
 fici adiuuaret ī sūmis: et qd̄ illa co-
 hercebat ab ope ip̄e refectaret a cor-
 de. Intellecta ergo lex. que ī latitudi-
 ne iacuit: ī altitudinē surrexit.
 Itā enī dei cognitio que apud illā
 ī sp̄alibus p̄ribz fuit: nota om̄i he-
 breoz pplō nō fuit. Itam oīpotētē
 deum sc̄am uidelicet trinitatē cū p̄-
 phete p̄dicaret pplus ignorabat:
 solū decalogū tenebat ī lege: fidē
 trinitatis nesciebat. Mēsuret ergo
 latitudo lunis porte decem cubito-
 rū: quia durus ille pplus subtili-
 tatē fidei ignorās mādati seru-
 ebat decalogi. Mēsuret vō lōgi-
 tudo porte tredecim cubitis: quia
 p̄ testamētū nouū ī corde fidelis
 ppli sup̄ mādata decalogi q̄ ueritas
 custodit. cognitō trinitatis cūit: et eo
 mādata legis p̄ficiat. quo trinita-
 tē esse oīpotētē dñm credidit. V-
 bi et queri rōnabiliter p̄t cur illā
 latitudinē lunis porte quā superius
 dixerat vno calamo mensurari.
 iferius subiūxit q̄ decē cubitis
 mēsuret: ac deinde subdit. q̄ lō-

N

gitudō porte tēdē sit cubitis mēsu-
 ratū. Vnus etenī calamus sicut iā
 sepe dictū est sex cubitos habet et
 palmū: decē vero cubiti iā mēsurā
 suā sup calamū tenēt: tēdē vero
 ā plus q̄ decem. Quid est ergo q̄ p̄
 us vno calamo lumen porte postmo-
 dū latitudo eius decē cubitis ad ex-
 tremū quoq; longitudo porte tre-
 decim mēsuratur? nisi q̄ sc̄i p̄res
 quos per sacra scripturā ante legē
 fuisse cognoscim? vnu quidē oīpotē
 tenēdū sc̄m videlicet trinitatē eē
 nouerūt. sed eandē trinitatē quā
 cognouerūt apte mīme p̄dicauerūt?
 qui eius iussionib; obediētes et vi-
 te nūditā cōseruātes. q̄si in sex cu-
 bitis calami habuerūt p̄fectionē o-
 peris. et sepe angelos vidētes habu-
 erūt palmū cōtemplatiōis? Data
 autē lege rudis ille heb; eoz p̄plus
 mādata decalogi seruari conatus
 ē sed nō de cognitiōe sc̄e trinitatis
 eruditus nō est: et q̄uis hanc spen-
 ales p̄res p̄fecte cognouissent. mul-
 titudo tñ magne synagoge nec iue-
 nire misterū trinitatis potuit nec
 q̄rere sc̄iuit? supueniēte autē grā
 p̄testamētū nouū oīs fidelis p̄plus
 vnu deū trinitatē esse cognouit: et
 uirtutē decalogi i eius agnitiōe cō-
 pleuit. Prius ergo lumen porte mē-
 suratur calamo vno. postmodū lati-
 tudo eius cubitis decem. atq; ad ex-
 tremū longitudo porte cubitis tre-
 decim: quia et sanctis p̄rib; ante le-
 gem et actiua et cōtemplatiua vi-
 ta nō defuit? et sub legis decalago
 p̄plus diuine substantiē misterium
 nesciens. i mādatōrū latitudie ser-
 uauit: et nūc sub gratia custoditis
 decius decalogi p̄ceptis. oīs qui ad
 fidē uenerit sc̄e trinitatis sacramē

ta cognoscat. ¶ Quia i re hoc q̄ nobis
 sciendū est: quia et p̄ incrementa tē-
 porū creuit sciētia specialū patrū.
 plus nāq; moyses q̄ abrahā. plus
 p̄phete q̄ moyses. plus apli q̄ p̄phete
 in oīpotentis dei sciētia eruditā s̄.
 fallo: si hec scriptura nō loquit. Per-
 transibūt plurimi: et multiplex erit
 sciētia. Sed hec eadē que de abrahā.
 moyse. p̄phetis. et aplis dixim? ex e-
 iusdem scripturē uerbis si possum?
 ostendam? Quis enī nesciat. quia
 abrahā cū deo locutus est? Et tñ
 ad moysen dñs dicit. Ego sum de-
 us abrahā. deus ysaac. et dñs iacob:
 et nomē meū adonay nō idicauit eis.
 Et plus moyse q̄ abrahā inotue-
 rat: qui illud de se moyse idicat. qd̄
 se abrahā nō idicasse narrabat. Sed
 videam? si p̄phete plus q̄ moyses
 diuinā sciētiā apprehendē potuerit.
 Certe psalmista dicit. Quō dilexi
 legē tuā dñe: tota die meditatiō me-
 a est. Atq; subiūgit. Sup oēs doctes
 me intellexi: quia testimonia tua
 meditatio mea ē. Et iterū. Super
 seniores intellexi. Quia ergo legē
 meditari se memorat et sup oēs do-
 centes se. ac sup seniores intellex-
 isse testatur: quia diuinā sciētiā
 plus q̄ moyses acceperat. manifest-
 tat. Quō autē ostensuri sum? qd̄
 plus sc̄i apli edocti sūt q̄ p̄phete?
 Certe ueritas dicit. Nulli reges
 et p̄phete uoluerūt uidere q̄ uide-
 tis et nō uiderūt: et audire que
 auditis et nō audierūt. plus ergo
 q̄ p̄phete de diuina sciētia nouerūt:
 quia qd̄ illi solo spū uiderāt: ipsi
 etiā corpaliuē uidebāt. Impleta
 ē itaq; ea quā supius diximus da-
 nielis sentētia: quia p̄transibūt
 pluri et multiplex erit sciētia.

mensura ergo cubiti que est sex cu-
 bitos et palmo ducatur ad cubitos
 decem: et mensura decem cubitos ad
 extremum surgat in tredecim: quia quanto
 mundus ad extremitatem ducatur: tan-
 to nobis eterne scientie aditus
 largius aperit. **Sequitur. Et margi-**
ne ante thalamos cubiti unius.
Sicut sepe diximus thalami electo-
rum corda sunt omnipotentis dei amore
feruentia. **Ad per marginem ante thala-**
mos: nisi fides exprimitur: Nisi enim pur-
itas teneatur: nullomodo ad spirituale amo-
re pertingit. Non enim caritas fide: sed fides car-
itate procedit. Non enim potest amare quod
non credidit. Margyo itaque ante
thalamos fides ante ardore cari-
tatis: quia sicut dictum est nisi ea
que audis credideris: ad amore
eorum que audieris nullatenus
inflammaris. Sed margyo ante thala-
mos cubiti unius est: quia tunc fides
corda audientium deo in amore copu-
lat. quoniam per errores et falsum di-
uisa non est: sed in unitate perdurat:
ut videlicet margyo unius cubiti au-
diens animam ad thalamum perducatur:
quia celestis sponsi specie quam hic per-
dicat. postmodum in celestibus demo-
strat. Unde et bene subditur.
Et cubiti unius finis utriusque. Utri-
usque autem dicitur: ac si dicitur utriusque.
Per latitudinem quippe latus et lo-
gitudinem porte. uetus ac nouum tes-
tamentum dicitur designari. Ad ex-
tremitatem uero additur quod cubitus un-
ius sit finis utriusque: quia videli-
cet et testamentum uetus unum nobis
mediatore dei et hominum nuntiavit:
et testamentum nouum eundem nobis
nuntiavit in eterna claritate uenturum.
quod iam pro nobis cognouimus in
carne. Cubitus ergo unius fi-

nis utriusque est: quia et que lex per
 dixit in carne apparuit: et ipse que
 nouum testamentum nouum loquitur in
 gloria maiestatis apparebit: et tunc
 finis utriusque erit. tunc uisus in diu-
 nitatis sue potentia omnia que sunt per
 dicta compleuerit. **Scriptum namque est.**
Finis legis christus: ad iustitiam omni-
credenti. Finis uidelicet qui non con-
sumit: sed qui perficit. Tunc etiam
legem perficit: tunc sicut lex per dixerat in
carne apparuit. Sed adhuc de
eius iudicio multa testamentum
nouum loquitur: adhuc multa de rebus
illis narrat: que nondum uidi-
mus impleta. Ecce cotidie euangelium
legitur: uentura uita predicatur.
Tunc ergo erit et nouum testamen-
ti finis: tunc ea que de se dominus promissit con-
pleuerit. Finis uero testamentum
nouum: quia perficitur. Nam tunc ipse deus
loquitur uisus fuerit: eiusdem testa-
menti uerba cessabunt. Unde et sic
ecclesie ueri latus diem quasi tempus
uenerale percolatum per spiritus uocem di-
ctatur. Surge propera amica mea co-
lumba mea. formosa mea et ueni:
iam enim hyemps transiit. ymber
abijt et recessit: flores apparuerunt
in terra. Sive enim sancta ecclesia seu-
unaqueque electa anima celesti sponso est
amica per amorem: columba per spiritum:
formosa per motum pulchritudinis.
Que tamen iam de corruptione carnis
educatur: et paulo dubio hyemps transi-
it: quia penitus uite torpor abscedit.
Imber quoque abijt et recessit: quia
iam ad contemplantum in sua substan-
tia omnipotentem deum educatur. sicut uer-
borum gutte necessarie non erunt ut
pluuia debeat predicationis infundi.
Nam quod minus audire potuit: amplius
uidebit. Tunc apparet flores

i terra: quia tū de eterne bñitudinis
 vita quedā suauitatis p̄mordia p̄gus-
 tare aīa cepit: q̄si iā in florib; odora-
 tur exiens qd̄ postq̄ egressa fuerit in
 fructu vberius habebit. Unde et illic
 subdit: Tēpus putatiōis aduenit.
 In putatiōe quippe sermēta sterilia
 resadūtur: ut ea que p̄ualet vbe-
 rius fructū ferant. Nostre itaq; pu-
 tatiōis tēpus tūc aduenit: q̄n̄ i fructu
 tuosam ac noxiā corrupciōez carnis
 deserunt: ut ad fructū aīe p̄uēire
 ualeam: qui fructus nobis erit.
 vberim? visio vniū. Cubitus er-
 go vnus est finis vtrūq;: q̄a vnus
 ille qui dixit singulariter sum ego do-
 nec transeā qui solus tū p̄re et sanc-
 to sp̄i p̄sident i celo sicut passer vniū
 i edificio. quē admodū i plenit legē
 p̄ misterū i carnatiōis et p̄fē hūa-
 nitatis sue: ita testamēta noui p̄-
 nulla ipleturus ē p̄ ostensā glori-
 am claritatis sue. Hūc vniū nobis
 cubitū mēsurā q̄ archē lotuta est.
 Archē enī que trecentis cubitis
 fieri i longitudie iussa est. sexagi-
 ta vero i latitudine. triginta autem
 i altitudine: i vno ē cubito consu-
 mata. Quid enī per archā? nisi
 sancta ecclesia figurat: Que i se-
 ruius āpla ē superius angusta: q̄a
 trecentis et sexaginta ac triginta cu-
 bitis ad vniū cubitū colligit: q̄a
 ab ea latitudine quā sancta ecclesia
 i mēbris suis adhuc i firmatib; D
 habet. paulisp̄ angustata et i altū-
 p̄ficiens ad vniū tendit. Ip̄a enī in-
 tio exigit ut credam? q̄ in illa ar-
 che latitudine oēs bestie cūctā q̄
 drupedia atq; reptilia in inferiori-
 bus fuerūt: homo vero atq; vola-
 tilia nimirū i superiorib; iuxta su-
 p̄iore eterni p̄tem fenestra fuit i

latere: de qua coruū vel colūbā dimi-
 sit hō: ut si diluuiā trāsisset aqua
 cognosceret. Et quia archa eadem
 i vno fuit cubito consummata: hō
 et volatilia iuxta cubitū fuerunt.
 Recte itaq; p̄ archā vniuersa ecclia
 designatur: q̄ adhuc i multis suis
 carnalib; lata ē: i paucis sp̄uali-
 bus angusta. Et quia ad vniū ho-
 minē qui ē sine p̄tō colligit: q̄si
 i vno cubito consumat. Videm? etē
 multos iuxta eiusdē scē ecclie sinū
 i sup̄biā erigi. i carnis voluptate
 dissolui. i acq̄rendis reb; terreis
 i h̄pare. i perante auaritia mari-
 a transire. deseruire iacūdie. iur-
 gis vacare. p̄rimos quos p̄ualet
 ledere: sed quia eos adhuc scā ecclia
 tolerat ut cōuertat: q̄si i arche la-
 titudie deorsū bestie morāt. Vide-
 mus alios iā aliena nō querere.
 illatā iūriā equimiter portare.
 reb; p̄p̄is eē contētos. hūiliter vi-
 uere: sed quia isti iā pauci. angul-
 gustat archa. Alios autē cōspici-
 mus ecclia possessa relinquē. nullū
 terrenis reb; studiū dare. iūmicos
 dilige. carnē a cūctis voluptati-
 bus domare. motus oēs sub cōnis
 iudicio premē. p̄ celeste desiderū
 contēplatiōis p̄na subleuari: sed
 quia tales quiq; ualde rari sunt:
 iā archa iuxta cubitū ducit ubi
 hōies et volatilia cōtinētur. Que-
 ratur tū si quis i eis eē valeat
 sine p̄tō: et nullus iuenitur.
 Q̄s itaq; hō sine p̄tō est. nisi
 ille qui in p̄tō cōceptus nō est.
 In vno ergo cubito cōsumatur
 archa: q̄ vnus ē auctor et re-
 dēptor scē ecclie sine p̄tō: ad quē
 et per quē oēs p̄ficiūt qui se eē
 p̄tōtores nouerūt. Dicatur i

tanq[ue] de lumine et pota. et tubitus v-
 nus finis vtriusq[ue]: quia cu[m] vnus me-
 diator dei et ho[m]i[n]u[m] ho[m]o xp[istu]s ih[esu]s i[n] ma-
 iestate sua apparuerit: o[mn]ia vtriusq[ue]
 q[ue] testam[en]ti que p[re]dicta et p[ro]missa
 s[un]t co[m]plebit. Sin vero vtriusq[ue] hoc lo-
 co marginē ac thalamos memo-
 rat. neq[ue] hoc ab hac sententia abhor-
 ret: quia cu[m] maiestas redemptoris
 n[ost]ri nobis fuit ostensa. finit[ur] fides
 cu[m] i[n]a reperit homo uidere q[uo]d credi-
 dit: et ad finē suū pueniūt thala-
 mi. q[ue] corda fidelium inco[m]pabilitate:
 longe q[uam] modo s[un]t i[n] amore illius
 p[er]ficiūtur. Tubitus ergo vnus fi-
 nis vtriusq[ue] est: quia vnus d[omi]ni et
 saluatoris visio in electis suis fide
 finit et caritate p[er]ficiat. ¶ Conside-
 rare libet qui nos sum[us], qui ista trat-
 tam[us]. Certe ex gentib[us] venim[us]: cer-
 te patres n[ost]ri lignoru[m] ac lapidum
 cultores fuerūt. Vnde ergo hoc nob[is]:
 ut ea que nūc usq[ue] hebrei nesciūt ex-
 thielus p[ro]phete tam p[ro]funda misteria
 rimemur. Agam[us] ergo gr[ati]as vni q[ui]
 cuncta q[ue] de eo in sacro eloquio sc[ri]pta
 s[un]t ope impleuit: ut q[ue] i[n]telligi audi-
 ta nō poterāt. visa p[ro]derent. Ibi
 quippe i[n]carnatio. ibi passio. ibi i[n]-
 mors. ibi resurrex[it]. ibi ascensio illi-
 us co[n]tinēt. Sed q[ui]s n[ost]r[um] herc audi-
 ta crederet: nisi facta cognouisset.
 Signatū ergo librū sicut i[n] ioh[ann]is
 apocalypsi legit que ap[er]ire et le-
 gere nullus poterat. leo de tribu
 iuda aperuit: quia o[mn]ia nobis e-
 ius misteria i[n] sua passio[n]e ac re-
 surrex[it]one patefecit: et p[ro] hoc q[uo]d
 infirmitatis n[ost]re mala ptulit sue
 nobis potestate et claritatis bona
 m[on]strauit. Caro et ei factus est.
 ut nos sp[irit]uales faceret: benigne
 i[n]clinatus ē ut leuaret: exiit ut

i[n]troduceret: uisibilis apparuit ut
 i[n]uisibilia m[on]straret: flagella ptu-
 lit ut sanaret: obprobria et irrisio-
 nes sustinuit. ut ab obprobrio et i[n]no-
 liberaret: mortuus ē ut uiuifica-
 ret. Agam[us] ergo gr[ati]as uiuificati
 et mortuo: et ideo a[m]plius uiuificati
 quia mortuo. Vnde bene salute[m] n[ost]ra[m]
 et passionē illius p[er]suas contempla-
 tus ait. Ut faciāt opus suū. a alienū
 opus eius: ut opetur opus suū. pe-
 grinu[m] est opus eius ab eo. Opus
 eterū dei ē a[n]i[m]as quas tenuit tolli-
 gere: et ad eterne lucis g[ra]tiam re-
 uocare. Flagellari autē a t[er]ris sp[irit]us
 illinui. auastigi mori ac sepeliri.
 nō hoc in sua substantia opus dei est:
 sed opus ho[m]i[n]is p[ro]p[ri]i. qui herc omnia
 meruit p[ro]p[ri]am. Sed p[ro]p[ri]a n[ost]ra i[m]pe-
 tulit i[n] corp[or]e suo sup[er] lignū: et qui
 natura sua manet sp[irit]u i[n]co[m]prehensibi-
 lis: i[n] natura n[ost]ra co[m]prehendi digna-
 tus est ac flagellari. Nisi ea q[ue] erant
 infirmitatis n[ost]re susciperet: nūq[ue] nos
 ad sue fortitudinis potentia[m] suble-
 uaret. Ut ergo faciāt opus suū. a
 alienū opus eius. et ut opetur op[us]
 suū. pegrinu[m] est opus eius ab eo:
 quia i[n]carnatus deus ut nos ad sua
 iusticia[m] colligeret dignatus ē p[ro] nob[is]
 tanq[ue] p[ro]p[ri]i ho[m]o uapulare: et alienū o-
 pus fecit. ut faceret p[ro]p[ri]um: q[ue] p[ro] hoc q[uo]d
 infirmitas mala n[ost]ra sustinuit. nos q[ue]
 creatura illi sum[us] ad fortitudinis sue
 gl[ori]am p[ro]duxit: i[n] qua uiuit et regit cu[m]
 p[re]s[ent]e et sp[irit]u sc[ri]pt[ur]e d[omi]ni. po[te]sta s[an]c[t]a sc[ri]pt[ur]e d[omi]ni.

explicat omne q[ui]nta: incipit o-
melia quinta
 Emoratis sup[er]
 thalamus: p[ro]p[ri]a
 subiūgit. Quia
 thalami sex tu-
 bitor[um] erāt hinc

et inde. Quia in re magna nobis quasi
 oghatur: cur superius thalamum v-
 no calamo mensuratum dixit que vi-
 delicet calamum sex cubitos et palmum
 habere prohibuit: atque inferius thala-
 mos sex solummodo dicit cubitis me-
 surari. Si enim non calamo sed sex cubi-
 tis mensuranti: palmus decet quasi superius
 in mensura calami dicebat adesse. Sed
 si thalamus sit sensus atque cognitio
 nes fidelium in quibus caste anime conditio-
 suo in amore iungunt: et per sex cubitos
 perfectam operatio per palmum vero inchoa-
 tio contemplationis exprimitur: sic y-
 nuersalis ecclesie debent membra con-
 spicere: et citius iuvenim quia sunt
 in ea thalamus uno calamo. et sunt
 an sex tamen modo cubitis mensurati.
 Nam fideles quidam in illa omnipotentem
 deum ita amant: ut et in opere perfecti sunt
 et in contemplatione suspensi. In profecto
 calamum in mensura habet: quia et sex
 cubitos operationis et palmum contem-
 plationis possidet. Quidam vero omni-
 potentem quidem deum diligunt: et perfecti
 bonis operibus extentur: sed tamen contem-
 plari eius magnitudinem subtilio-
 ri intellectu nesciunt. Amat autem: sed
 inuestigare gaudia eius claritas
 ignorant. In itaque sex cubitos ha-
 berit et palmum non habet: quia ei-
 iam per amorem iuncti sunt: sed ex contem-
 platione disiuncti sunt. Qui tamen thala-
 lam post commemorationem cubiti y-
 nuus hinc et inde esse referuntur: quia
 iudeis in amore auctoris ac redemp-
 toris nostri fideles anime et ex iudaeo po-
 pulo et ex gentilitate conueniunt. Unde
 et isdem redemptor noster cum a sellis sedes
 iherusalem tenderet: sicut euangelista
 testatur: multi uestimenta sua strin-
 uerunt in via: alii autem frondes debebant
 de arboribus: et sternerunt in via: et qui

probant et qui sequantur clamabant dicentes.
 Osanna benedictus qui uenit in nomine domini.
 Saluator etenim noster a sellis sedens ihe-
 rusalem tendit: qui uniuersumque fide-
 lis animam reges videlicet iumentum su-
 um ad pacis in time uisionem ducit.
 Iumentum sedet etiam tamen sancte ecclesie uniu-
 uersaliter persistet: cuius in superne pacis
 desiderium attendit. Multi autem uesti-
 menta sua in via sternerunt: quia corpora
 sua per abstinentiam edomant: ut ei uiam
 ad mentem parent: uel exempla bona
 sequentibus probent. Alii autem ramos uel
 frondes de arboribus redunt et sternerunt
 in via: quia in doctrina ueritatis uerba
 atque sententias patrum ex eorum eloquio
 exterpunt: et hec in uia dei ad audito-
 ris animam uenientis humiliter predicatione
 submitunt. Quod indignum quod et nos mo-
 faciamus. Nam cum patrum sententias in
 sermone exhortationis assumimus: ut has
 frondes de arboribus redimus: ut has
 in uia omnipotentis domini sternerimus. Sed
 qui probant et qui sequantur clamabant
 osanna. Processit quippe iudaeus populus:
 secutus est gentilis. Et quia omnes electi
 siue qui in iudea esse potuerunt: siue qui
 nunc in ecclesia existunt in mediatore
 dei et hominum crediderunt et credunt:
 qui probant et qui sequuntur osanna
 clamabant. Osanna autem latina
 lingua salua nos dicit. Ab ipso enim
 salute et proceres quasi sternerunt et probantes qui
 runt: et benedictum qui uenit in nomine
 domini confitetur: quoniam una spes una
 est fides precedentium atque sequentium
 populorum. Nam sicut illi expectata pas-
 sione ac resurrectione eius sanati
 sunt: ita nos propter illius pas-
 sione ac permanenti in secula resur-
 rectione saluamur. Quae enim proceres
 nostri ex iudaeo populo crediderunt:
 atque amauerunt uenturum: hunc

nos uenisse credunt et amamus:
eiusque desiderio attendunt ut eum fa-
ctis ad faciem contemplant. **Thalami**
ergo eius hinc et inde sunt: quia corda
amantium fide que in illo est et a pri-
ore parte scilicet et ab ultima complectuntur.
¶ Sequitur. Et mensus est portam a tecto
thalami usque ad tectum eius: latitudi-
ne viginti et vobis cubitorum. **Sepe** iam
diximus portam fide et per eandem fidem
ipsum auctorem ac receptorem nostrum
mediatorem dei et hominum Iesum Christum
posse signari: quia pro fide que in eo
est introitus ad vitam patet. **Sed** iam
scripturam sacram que nobis eandem
ipsam fidem in receptorem nostri intel-
legunt non immerito portam accipimus:
quia ea ut oportet cognita ad intel-
ligenda inuisibilia intramus. **Surgit**
hoc in loco ut praediximus portam scripturam
sacram accipit: quarendum est quod per tectum
thalami quod per tectum poete signet.
Sed habet thalamum tectum: quia optata
est mens amantium: et adhuc fer-
uor amoris in occulto est. **Habet** et
et portam tectum: quia scriptura sacram
tota quidem propter nos scripta est: sed
non tota intelligitur a nobis. **Multa**
quippe in illa ita apte scripta sunt
ut pascat pueros: quidam vero obser-
vioribus sententias ut exerceant fortes.
quatenus cum labore intellecta plus gra-
ta sunt: nonnulla autem ita in ea dan-
sa sunt ut dum ea non intelligimus ag-
noscetes in firma nostre caritatis ad
humilitatem magis quam ad intelligentiam
proficiamus. **Sunt** enim quedam que ita
de celestibus loquuntur: ut solis illis
supernis ciuibz in patria sua persisten-
tibus pateant: nondumque nobis pe-
reginatibus referentur. **¶** Nam si quis
ad urbem cognitam pergens multa
de illa in uia audiat: quedam quidem

ex ratione colligit. quedam vero que nondum
videt in nullo modo cognoscit: ipsi uo-
cantes qui in ea sunt et que de illa rati-
one vident. et que de illo dictum in-
telligunt. **¶** Los igitur in uia adhuc
sumus: multa de illa celesti patria au-
duntur: alia iam per spiritum ex ratione in-
telliguntur: quidam vero non intellecta ve-
neramur. **Unde** et in sacro eloquio scri-
ptum est. **Extendens** celum sicut pellem:
qui tegit in aquis superiora eius.
Celum quippe sicut pellis extenditur:
quia per ora mortalium scriptura
sacra nobis in expositionibus expli-
catur. **Sed** sunt aque in tecto. **Superiores**
videlicet multitudines id est ange-
lorum agmina in quibus eiusdem celi
reguntur superiora: quia ea que in
sacro eloquio alta et obscura
in sunt angelis solummodo spiritibus
patent: et nobis adhuc in cognita
perdurant. **Habet** ergo thalamum tectum:
quia nescit adhuc proximus quod
tunc amatur a proximo. **Porta** quippe
id est sacrum eloquium habet tectum
quia nondum omnia penetrare intellectu
possumus. quod de celestibus audimus.
Restat ergo ut in hiis que intellectu
mus in profectu cotidie caritatis
abulemur: et quibus in nobis proxi-
mi nostri non uideant quantum diligentur
a nobis: atque in sacro eloquio ea
que nondum intellectu humiliter ve-
neremur: in hiis tamen ad que intellectu
do peruenimus. dilatari per bonam ope-
rationem debemus. **Unde** et dicitur.
¶ Et mensus est portam a tecto thalami
usque ad tectum eius: latitudi-
ne viginti et quibus cubitorum. **¶** Qui
quod ea carnis sensibus percipi sumus:
videlicet visu. gustu. olfatu. au-
ditu atque tactu. **¶** Idem vero qui
narius iuis per semetipsum inui-

multiplicatus: ad vicesimū et quātū
 numerū surgit. **O**pari at̄ exteri⁹
 quoddā de mandatis celestibus
 sine istis corporeis sensib⁹ nō valent?
 Hinc quippe officis suis iudex aūm⁹
 iterius presidet? et qd̄ exteri⁹ age
 iuste uel misericorditer possit: quasi eis
 dem officis renūciantib⁹ ac deserui
 entib⁹ agnoscat. **C**ū ergo timore oī
 potentis dñi aūm⁹ impletur: ne
 cesse est ut quūq; nr̄i sensus nobis
 uelut subiecta officia i bona opa
 tione deseruiāt: p̄ quos tū aliq̄da
 gere misericorditer ceperim⁹: plus
 se cotidie ip̄a misericordia iegerit. et q̄si
 quidā sinus boni opis expandit.
Quūq; igitur sensus multiplicatur
 i se: dū hoc qd̄ per ip̄os agit. i bono
 cotidie ope per̄fectū multiplicat.
Unde et latitudo viginti et quūq;
 cubitorū ēē dicit: quia timor. tena
 cia. et pigredo angustia est. **Q**uisq;
 eū ideo indigētū dare panē metu
 it ne sibi desit: adhuc i angustia ti
 morus est. **Q**uisq; ideo vestimentū
 algētū nō porrigit quia hoc solus ha
 bere cōcupiscit: adhuc tenacie sue an
 gustia cōartatur. **Q**uisq; ideo bonū
 nō agit quia tepore aūm⁹ torpescit:
 ip̄e ei siuis torpor angustia est. **R**e
 p̄tere autē inopē. audire pretem
 largiri stupem. prebere defensionē.
 atq; pro eius dē defensionē paup̄is
 aduersantis cuiuslibet iuniatias
 nō timere: magna metus latitudo
 est. **M**ensuretur ergo iter thalamū
 et portā ea q̄ interiorat latitudo tu
 bitas viginti et quūq;: quia i exteri
 ore sensuū opatiōe pbatur et cog
 noscitur. q̄ i tr̄insecus largitas bo
 nitatis habeat. **N**am qd̄ iam de sc̄p
 tura sacra didicimus. et quātū. primū
 tractatus ames: i latitudine boni ope

ris ostendis. **P**ateat itaq; viginti et
 quūq; cubitis latitudo iter thalamū
 et portā: quia iter caritate et scien
 tiam testis ē bona opatio. **Q**uesi for
 tasse defuerit? profecto certū est nō
 cognouisse te deū nec dilige prox
 imū: id est nec portā sacri eloqui nō
 amoris thalamū habere. **E**t notā
 dū q̄a recto thalamū usq; ad tectū
 porte dicit̄ mensurātū. **P**er ea eū
 q̄ nobis i sacra scriptura coopta sūt.
 nūā hūilitas approbat: quia qd̄qd̄
 i illa nō intelligim⁹. nō sup̄be repre
 hendere sed uenerari hūiliter debe
 mus. **U**nde et de dño scriptum est.
Palpebre eius iterrogant filios ho
 minū. **P**alpebre quippe eius iudi
 cia sūt: que aliq̄d nobis claudunt.
 aliq̄d aperiūt. **Q**ue aperiedo nos i
 terrogāt. si itelligendo nō extollim⁹:
 claudēdo nos iterrogāt. et si non
 despiciam⁹ ea q̄ itelligere nō valent.
Per ea autē que de caritate nr̄a p̄
 inus nr̄is nō loquimur: i cōspici
 dei verus pbamur. **I**n quorūdam
 ei ore caritas ficta est. i quorūdam
 cordib⁹ vera: et sepe de caritate of
 tendit qd̄ nō est: et nō demonstrat
 qd̄ est. **A**more itaq; nr̄m erga proxmū
 plus bona operatio q̄ lingua loqui
 tur: ut i ip̄o bono ope proxm⁹ nr̄ a
 mari se videat: et tū tantū nō pos
 sum⁹ quātū volum⁹ opari. oīpoten
 ti deo occulta amoris nr̄i sufficiant.
A tecto ergo thalamū usq; ad tectū
 porte sit magna latitudo: ut ab or
 cultis nr̄e caritatis p̄ter proxmū.
 usq; ad hūilitatē scientie p̄ter de
 um. iquantū itelligim⁹ et valent⁹
 bona sp̄ opemur. **P**otest porta ip̄e
 iā aditus regni celestis itelligi:
 et habet nūc thalam⁹ tectū. habet
 et porta tectū: quia et quātū sit in

G

h

deo et primo nra caritas no cognof-
 titur: et qm de hoc sclo ad eterne
 vite requie introducam ignozat.
 Effe eni nobis conditor noster die
 mortis nre icognitu voluit: ut du
 semp ignozatur. ee prim? semper
 credatur? et tanto quisq; feruena
 or fit i opatioe: qnto et incertus e
 de vocatioe. Unde et latitudo vi-
 ginti et quinq; cubitoz a thalamo
 ad portam tendit: quia a caritate
 qua semel in deo et primo compi-
 mus: met usq; ad ingressu regni
 debem? omne qd possum? multipli-
 citer atq; incessanter opari. A tecto ita
 q; thalami usq; ad tectū porte mag-
 na latitudo est: quia ex gratia q
 ichoam? deū dilige usq; ad ipsam
 vocatioe que nobis aditu regni
 celestis aperit: debem? nosmetipos
 i magna bonoz operū actioe dila-
 tare? aduersa patienter pati. benigna
 libeter ipendere: ipos etiā quos
 patim? amare: habita tribuere: no
 habita no ambire? primos sicut
 nosmetipos diligere: corū bona
 nra credere: corū mala qsi pira de-
 flere. In tali ergo mente magna
 latitudo est: in qua angustia odi-
 orū no est. Quā pfecto latitudinē
 ex dei et primi amore copimus
 p sacra madata q cognouim?. Nam
 et ipos latitudis viginti et quinq; cu-
 bitos no iconueniēter itelligimus:
 si eos iuxta sacra eloquiū distute
 velim?. Sex eni cubitis mēsuratos
 thalamos dixerat: et sexto die e ho-
 roditus: eoq; die dñs pfecte opa
 sua describit: vnde etiā pro pfecti-
 one ponit senarius numerus so-
 let. Et quia oem opationē bonā p
 quatuor sancti ewāgelii libros ag-
 nouim?: si sex quater ducam? ad

viginti quatuor puenim? tu mo-
 nas additur: quia vnus e per
 que bene oēs operatur. Viginti
 ergo et quinq; cubitis latitudo her
 explicari debuit: quia oīs bona
 operatio per sancti ewāgelii qua-
 tuor ut dixim? libros agnoscat:
 et i vnus dei cognioe et confessio-
 ne cōpletur. **Sequitur.** Et ostiū
 cōtra ostiū. Hoc loco cōtra: no ad ad-
 uersitate ponit: sed ad rectitudinē.
Ostiū eni cōtra ostiū est: in recto
 itinere ab exteriorē ad interiorē ad-
 itū puenitur. In cognioe vero oī
 potentis dei primū ostiū nostrū
 fides est: scdm vero species illius
 ad quā per fidem ambulando per-
 uenim?. In hac etenim vita hanc
 ingredimur: ut ad illā postmodū
 pducamur. **Ostiū ergo cōtra
 ostiū est:** quia per aditū fidei a-
 peritur aditus visiois dei. **Si de
 vero vnaq; her ostia i hac vita ve-
 lit accipere: neq; hoc a salubri itel-
 ligentia abhorret.** Iā sepe volum?
 oī potētis dei naturā iuisibilem
 cōsiderare: sed neq; valemus:
 atq; ipis difficultatib; frangata
 aīa ad semetipam recidit: sibiq;
 de seipā gradus ascensionū facit:
 ut primū semetipam si valet cō-
 sideret: et tūc illā naturā que su-
 per ipam est: iquantū poterit in-
 uestiget. Sed mens nra si i rati-
 libus ymaginib; fuerit spersa ne
 quāq; uel se uel aīe naturā cōside-
 rare sufficiat: quia per quot cogi-
 tatioes ducitur: quasi per tot ob-
 stacula cecatur. **Primus ergo gra-
 dus est:** ut se ad se colligat. **Secū-
 dus ut uideat qualis e collecta.** **Terti-
 us ut sup semetipam surgat:** ut
 se cōtemplatioi auctoris sui sibi

lus intendendo subiciat. Sed se ad se nul-
 latenus colligit. prius nisi didicerit
 terrenarū atq; celestium ymaginū fa-
 rasinata ab oculo mentis cōpescere.
 qd̄ qd̄ de visu. qd̄ qd̄ de auditu. qd̄ qd̄ de
 odoratu. qd̄ qd̄ de tactu. et gustu corpo-
 reo cogitationi eius occurrerit. respu-
 ere atq; calcare: quatenus talem se-
 querat ius. qualis sine istis est. Nā
 hec qm̄ cogitat: quasi quasdā ym-
 bias corporū introitus uersat. Ab in-
 endā ergo sūt oīa manu discretiois
 ab oculis mentis: quatenus se aīa
 talem cōsideret qualis sub deo sup-
 corpus creata est: ut a superiore uiu-
 ficata. uiuificet inferius qd̄ aīa
 nūstrat: que et sic ifusa ē corpori:
 ut nō per mēbroz ptes ptibus sit
 diuisa. Nā in quolibet loco ps corpo-
 ris p̄tuitur: tota uolet. Hic aut
 modo una eadēq; uiuificatioe mē-
 bus p̄sident: cū ip̄a per naturam
 nō diuersa sit. p̄ corpus tū agit di-
 uersa. Ip̄a quippe est q̄ per oculos
 uidet. p̄ aures audit. p̄ nares odo-
 rat. p̄ os gustat. per oīa men-
 bra tangit. et tūgendo lenē ab af-
 pero discernit: et tū tam diuersa p̄
 sensus opatur: nō hec diuersa sed
 una illa in qua creata est ratione
 disponit. Cum ergo se ipsam sine
 ymaginib; corpis cogitat aīa. iā
 primū ostiū intrauit: sed ab hoc
 ostio ad aliud tenditur: ut de na-
 tura oīpotentis dei aliqd̄ cōtem-
 pletur. Aīa itaq; ī corpore. uita est
 carnis: deus uero qui uiuificat
 oīa. uita est aīarū. Si igit̄ tante
 est magnitudinis ut cōprehendit nō
 possit uita uiuificata: q̄s itellai
 cōprehendē ualeat. q̄te maiesta-
 tis sit uita uiuificans. Sed hoc
 ip̄m cōsiderare atq; discernē iam

est aliquatenus irare: quia ex su-
 a estimatioe aīa colligit. qd̄ de iur-
 tūscripto spū sendat: qui ea īcom-
 prehensibiliter regit. q̄ īcōprehe-
 sibiliter creauit. Conditor etenim sū
 longe īpariliter creaturę sue p̄sedit:
 et qd̄a opat̄ ut sūt nec tū uiuāt: qd̄a uo
 ut sūt et uiuāt n̄ tū discernē aliqd̄ de
 uita ualeat: qd̄a uo ut uiuāt atq;
 discernāt: et operatur unus
 oīa. sed in oībz nō diuisus. At eī
 uere sumus et nūq; sibi dissilis:
 aīa autē et si p̄ naturā sibi met-
 ip̄i diuersa non est: p̄ cogitatioe;
 tamē diuersa est. Eo eī momēti
 ictu quo de visu cogitat. de audi-
 tu cogitare obliuiscit: et eo mo-
 menti ictu q̄ de auditu uel gus-
 tu cogitat. de odoratu uel tactu
 cogitare nō p̄ualet: quia p̄ īten-
 tionē et obliuionē fit semp̄ sibi
 metip̄i dissilis: ut nūc hoc nūc
 illud cogitatioe teneat. Oīpotes
 deus at̄ quia sibi metip̄i dissilis
 nō est ea uirtute uidet qua audit
 oīa: ea uirtute creat qua uidet
 creata. Quis ergo simul et uidere
 oīa adnūstrare est. et adnūstrata
 cōspicere: nec alia cogitatioe uis-
 tos adiuuat. atq; alia iustos dīp-
 nat: sed una eadēq; vi nature sin-
 gularis semp̄ sibi dissilis dīssi-
 milia disponit. Cur autē hoc de
 potētia creatoris admiremur:
 qui uirtutis eius uestigia et in
 creatura cōspicim;? Naturā
 quippe luti et terre diuersa est.
 solis uero radius nō est diuisus:
 et tū tū diuersus nō sit. diuersa
 sūt que ī luto opatur et terra: q̄
 uno codēq; sui ignis calore lutū
 durat. et terrā liquat. Sed fortas-
 se hoc ī natura luti uel terre ē nō

in ipsa solis substantia: que in natu-
 ris diuersis diuersa videntur operari.
Oipotens autem deus in semetipso
 habet sine inuentione mutabilia
 disponere: sine diuersitate sui
 diuersa agere: sine cogitationum
 viassitudine dissilia formare. lo-
 ge ergo dissiliter opatur dissilia
 nunquam sibi dissilis deus: qui et ubi-
 que est. et ubique totus est. **U**t enim Ce-
 lum multi sedes est: terra autem sca-
 bellum pedum meorum. **E**t de ipso scrip-
 tum est. quia celum metitur palmo: et ter-
 ram pugillo torquidit. **E**t quare eum
 considerare. quia is qui celum uelut
 sedi presidet super et intus est: et qui ce-
 lum palmo et terram pugillo torquidit
 exteriorus. inferior et superior est. **U**t
 ergo idcirco omnipotens deus interior
 se esse et superior omnibus. celum sibi
 sedem esse prohibuit: ut vero ostende-
 ret se omnia circumdare. celum metiri pal-
 mo. et terram se afferit pugillo con-
 cludere. **I**pe est ergo interior et exte-
 rior. ipse inferior et superior: regendo
 superior. portans inferior. replendo
 interior. circumdando exterior. sicque
 est intus ut extrahat. sic circumdat
 ut penetret: sic presidet ut portet. sic
 portat ut presidat. **C**um ergo suble-
 uata ad seipsum anima suum modulum
 intelligit. et quia corporalia omnia trans-
 cendat agnoscat. atque ab intellectu suo
 se ad auctoris intellectum tendit:
 quod iam hec nisi ostium contra ostium as-
 piat: **U**nde et auctori omnium propheta
 dicit. **M**irabilis facta est scientia
 tua ex me. **Q**uia quilibet intendit.
 nec semetipsum anima profecto suffi-
 cit penetrare: quoniam magis illius
 magnitudinem qui potuit et aquas
 condere: **C**umque in scientie dei in-
 tellectu laboraret: lassescens ac

deficiens subdidit. **C**onfortata est.
 nec potero ad eam. **S**ed cum conatus ac-
 que tendentes quoddam iam de inuisibili natu-
 ra conspiciere. lassamini. reuertentem
 repellimur: et si interiora penetrare
 non possumus: tamen iam ab exteriori ostio
 iterum ostium videmus. **I**pe enim consi-
 derationis labor ostium est: quia ostendit
 aliquid ex eo quod intus est. et si ad
 huc ingrediendi potestas non est. **S**criptum
 est. **E**t fecit frontes per sexaginta cubitos:
 et ad frontem atriuius porte undique per
 circuitum. **S**epe iam diximus? **S**enarius
 numero perfectione boni operis designa-
 ri: non illud sequentes quod tonant se-
 huius? **S**ed sapientes astruere. dicitur
 tres idcirco senarium numerum esse perfectum:
 quia suo ordine numeratus proficit.
 ut cum unus duo uel tres dicuntur
 senarius numerus impleatur: uel quia in
 tribus partibus diuiditur. id est sexta. ter-
 tia et dimidia. videlicet in uno. duo-
 bus et tribus: sed idcirco senarium
 numerum dicimus esse perfectum: quia sicut
 paulo ante dictum est. sexto die per-
 fecit deus omnia opera sua. **Q**uoniam vero per
 tatorum hominum legem dedit deus quod in de-
 ce preceptis ascripta est. et sex deca-
 ses ducta in sexagenarium surgunt: et
 per sexaginta cubitos bonorum operum
 perfectio designatur. **Q**uod apte etiam dominus
 in euangelio designat: qui cum para-
 bolam seminantis exponeret dixit.
Aliud cecidit in terram bonam: et da-
 bat fructum ascendente et crescen-
 te: et affererat unum viginti. unum
 sexaginta. et unum centum. **F**ructus o-
 enim terre bone triginta afferat
 mens perfectione fidei. que est in tri-
 nitate concepta: sexaginta afferat.
 cum bone uite opera perfecta protulerit:
 centum vero afferat. cum ad eternam vi-
 tam contemplationem profecerit. **S**icut

tra enim nra est vita pns: dextera vero
 est vita uctura. Et recte per tetenariu
 num eterne vite contemplatio desijt:
 quia cu post triginta et sexaginta adie
 tesimū num cōputando puenimus:
 isdem tetenarius nris i dextera trā
 sit. Fides atq; opatio adhuc isimilitra
 est: quia adhuc positi et credimus
 qd nō uidemus, et opamur ut uide
 amus: tū uero iam se amimus i cō
 tēplatione uite suspendent: qua
 si ad dextrā manu cōpotus puenit.
 fecit itaq; frontes p sexaginta tu
 bitos. Quia enim per sexagenariū
 num pfectio: quid p frontes edifi
 cationi ipsa opa designatur. q exte
 rius uidentur: Predicationis enim
 uerbu tribuere. alimēta esurientibz.
 uestimēta algētibz dare. et p bono
 ope patienter aduersa tolerare: q
 aliud q frontes sūt edifi cōtelestis.
 Quia pulchritudo operū exte uoz
 ornat habitaculū dei: qd adhuc
 latec i trinfecus. Sed iste frontes
 habet atriu vndiq; p circuitum:
 quia i hoc magna sunt opera: si
 het i mente dilatata altitudo ca
 ritatis. De caritate quippe scrip
 tum est. Latū mandatu tuū nimis.
 De hac iterū psalmista ait. Statu
 isti in loco spaciōso pedes meos
 Sed ecce dū loquor. animo occur
 rit. quō lata est caritas: si per ca
 ritatē ptingitur ad deū. Et per
 semetipam ueritas dicit. Intra
 te p angustā portā. Rursū psal
 mistam audio dicentē. Inter uez
 ba labioz tuoz: ego custodiui
 uias dūctas. Atq; in ewangelio
 dñs dicit. Iugū enī meū suauē
 est: et onus meū leue. Quō ergo
 aut lata caritas si angusta por
 ta: quō iugū suauē est: et onus

leue. si in pceptis dei uie dūre sūt
 que custodiuntur. Sed hanc nobis
 questionē acuis q̄a caritas soluit:
 quia uia dei et i choantibz angusta
 est. et pfecte iā uiuētibz lata: et du
 ra sunt que cōtra usum spāliter aīo
 pponim: et tū onus dei leue ē post
 q̄ hoc ferre ceperim: ita ut pro a
 more eius et psecutio placeat. et oīs
 pro eo afflictio in mētis dulcediez
 ueniat: sicut sancti quoq; apli gau
 debant tū pro dño flagella tole
 rabant. Ipsa ergo angusta porta
 amantibz lata fit: ipe uie dūre
 spāliter aīo molles et plane
 fiūt. Dū enī scit anm se p tēpo
 ralibz doloribz gaudia eterna uel
 pere: et hoc iāpit quo affligitur
 amare. Atriu ergo frontē est ante:
 id est i pfectioe operis latitudo di
 lectiois. Et notandū qd dicit. vñ
 diq; p caritātē: ut uidelicet homo
 p omē qd agit. semp se i caritatis
 amplitudine dilatet: ne hunc
 aut timor aut odia angustent.
 Si q̄s ergo de uerbo loquitur dei
 et caritatē quā pdicat in mente
 nō seruat: edifi cō frontē habet:
 sed atriu ante frontē nō habet.
 Si q̄s elemosinā indigētibz lar
 gitur. et per hanc fortasse i cor
 de extollit: nec ex caritate primi
 iopie subuenit sed se se elatione
 tacita extollit: frontē quidē i e
 difi cō ostendit: sed iuxta frontē
 atriu nō fecit. Si quis illatas a
 pximo cōtūmēlias tolerat. et ma
 le obiecta tantus portat: mag
 na est paciētia quā demonstrat:
 sed si dolore in corde nō habeat: si
 lutari ad iniquitātē māfuetu
 diuis etiā ipm qui male exesse
 rat querat. Nā si paciētiā exte

Q

K

rius adhibes itus dolore tenet.
 nec amat eū quē sustinet? habet
 quidē frontē in edificio. sed ante
 frontē atriu nō habet: quia isq̄
 se angustie odioꝝ subdidit. p̄fctō
 caritatis latitudinē amisit. Nā
 sicut in superiori pte iā diximus.
 patētia vera est: que et ip̄m am
 at quē portat. Nam tollere et
 odisse nō est uirtus mā suctudis:
 sed uelamentū furoris. Et notū
 dū q̄ hoc ip̄m atriu porte dicit.
 Porta quippe nra est aditus ad reg
 nū: et deum ac primū p̄fctē ama
 re. iā ad ingressum regni ē tendē.
 Inq̄ntū enī quis amat in tantum
 ad ingressū p̄pinq̄at? inq̄ntū vero
 amare negligit. i tantū i gredite
 rufat: quia nec studet videre qd̄
 appetat. Tunc ergo habem? atriu
 porte: q̄n ex latitudine caritatis
 ad sup̄nā vitā quā adhuc cōtin
 gere nūne possum? iā per deside
 riū itamus. Itaq; cū bonū opus
 erga proximū agitur. restat ut e
 iusdem boni operis itencio distex
 natur? si nō presentis gratie re
 tributionē querit. sed spem suā
 āimus ad futurā p̄missionem
 tendit: ut ex q̄alib; eterna. ex
 terrenis celestia speret. Spes ei
 celestiu mentē solidat: ne cōuin
 atur fluctib; tumultuū terreno
 riu. De qua et per paulū dicitur.
 Quā sicut anchorā habem? aie
 tutā ac firmā: et itedentē usq;
 ad iteriora uelamus. De quib;
 iteriorib; hic quoq; subiūgitur.
 Et ante faciem porte quē p̄tin
 gebat usq; ad facie uestibuli
 porte iterioris. quinquaginta
 cubitos. Hoc q̄ hoc loco dicit.
 ante faciem porte. nō exterior

sed iterior ante portā locus describi
 tur: dū usq; ad facie uestibuli por
 te iterioris p̄tingere p̄hibet. Unde
 et isdem locus quinquaginta cubitis
 dicit mensuratus. Per quinquage
 nariū quippe etet nūm requies e
 terna signatur. Habet enī septena
 rius numerus p̄fectionē suā: q̄a
 eodie dierū nūm est cōpletus: et p̄
 legē sabbatū in requie datus ē. Ip̄e
 autē septenarius p̄ semetip̄m mul
 tiplicatus ad quadraginta et nouē
 duatur. Cui si monas additur ad
 quinquagenariū nūm puenitur?
 q̄a ois nra p̄fectio i illius vniū
 cōtemplatione erit: i cui? nobis
 uisione iā min? aliqd̄ salutis et
 gaudiū nō erit. Hinc etiā i uelē?
 idē annus quinquagesim? i req̄
 em datus est: quia q̄s q̄s ad oīpo
 tentis dei gaudia eterna puenit
 rit. laborem et genuitū vltimus
 nō habebit. Notandū vero qu
 a locus qui describit p̄ quinqu
 ginta cubitos tendit: et ad facie
 uestibuli porte iterioris attingit
 memoratur. Non ergo hoc loco p̄
 pheta iā ip̄m uestibulū porte in
 terioris: sed locū interius qui tē
 dit ad uestibulū porte iterioris
 narrat. Per quē locū utiq; sicut
 dixim? spes nra signat? que dū
 eternā requie querit: metem ad
 uestibulū porte iterioris ducit.
 Hoc ip̄m enī qd̄ desideram? ce
 lestia. q̄ ad p̄missa gaudia sus
 puram? q̄ eterne vite requiem
 querim? iā ad iterioris uestibu
 li facie p̄pinq̄am? Signetur
 ergo per portā fides. p̄ atriu ca
 ritas? p̄ locū vero qui ad facie
 uestibuli porte iterioris appo
 pinquat figuret? spes: sine q̄b;

tribz virtutibz q̄sq̄s iā vti ratione
p̄t ingredi ad celeste edificium nō p̄t.

N habeatur ergo fides i porta q̄
introducitur ad intelligentiā: caritas
i atrio. quia mentem dilatat i a-
more: spes i loco q̄ quā q̄ ḡta de-
scribitur: quia per desideria
atq̄ suspiria introducitur animā ad se-
cretā gaudia quietis. De qua q̄
ete et si adhuc sicut est veritatis
lumen nō certum: iā tñ per rimas
intelligit aliqd̄ videm? Unde et h̄
subdit: Et fenestras obliquas in
thalamis. In fenestris obliquis
ps̄ illa per quā lumen intrat an-
gusta est. sed ps̄ interior que lumen
suscipit lata: quia mētes cōtem-
plantiū q̄uis aliqd̄ tenuiter de vō
lūe videant. i semetipsis tñ magna
āplitudine dilatatū: quia videlicet
et ip̄a que cōspiciūt capere pauca
vix possunt. Exiguū valde est qd̄ de
eternitate cōtemplantes vidēt: sed
ex ip̄o exiguo laxatur sinus mētū
in augmentū feruoris et amoris:
et inde apud se ample sunt. unde
ad se veritatis lumen quasi per an-
gustias admittūt. Que magni-
tudo cōtemplatiōis quia concedi
nō nisi amanti bz potest. in thala-
mis oblique fenestree ēē phibētur:
uel in h̄is que iuxta thalamos
nō iam extrinsecus sed esse intrinse-
cus dicitur. Nam de eisdem fenest-
ris subditur. Et in frontibz eorū.
que erāt intra portā vndiq̄ per
arcutū. Erant ēē in thalamis et
in frontibz eorū que intra portā v-
ndiq̄ per arcutū fuerāt cōstruite: q̄ q̄
cor: itus habet: ip̄e q̄ lumen cōte-
platiōis suscipit. Nam qui adhuc
exteriora imoderatius cogitant:
que sint de eterno lūe rime cōte-

platiōis ignorat. Nec enī cū corpo-
reari rerū p̄maginibz illa se i fusio
i corpore lucis capit: quia dū sola
visibilia cogitant: lumen iusibi-
le ad mētem nō adducit. Sed q̄
q̄s iā lumen cōtemplatiōis iūdit.
curare magnopere debet. ut mēte
semp̄ i hūilitate custodiat: nūq̄
se de gratia qua i fundit extollat:
et ip̄as que mētes cōtemplantiū
signāt. q̄les sunt oblique fenestree
consideret. Per obliquas etenī fenest-
ras lumen intrat. et huc nō intrat:
q̄a h̄i qui vere speculatores sunt
semp̄ sensum i hūilitate deprimūt:
atq̄ ad eorū mentes intelligentiā cō-
templatiōis intrat: sed iactantia ela-
tiōis nō intrat. Et patent itaq̄ fe-
nestree et munitae sunt: quia et ap-
ta est in mētibz eorū gratia qua
repletur: et tñ ad se aduersariū
ingredi per supbiā nō p̄mittit. **N** lo-
tandū vero q̄ intra portā vndiq̄ per
arcutū fenestree oblique ēē memo-
rantur. Non enī cōtemplatiōis
grā sumus datur et minus nō da-
tur: sed sepe hanc sumi. sepe minu-
sepius remoti. aliqñ etiā cōiugati
p̄cipiūt. Si ergo nullū est fidelium
officiū a quo possit grā cōtemplati-
ōis excludi: q̄sq̄s cor itus habet.
illustrari etiā lūe cōtemplatiōis
potest: quia intra portā vndiq̄ per
arcutū fenestree oblique cōstruc-
te sūt: ut nemo ex hac gratia q̄si de
singularitate gloriētur. nullus
se donū veri lūis estimet habere
priuati: quia i eo qd̄ se habere pre-
cipiū putat: sepe alter ē dicitur. q̄
habere apud se boni aliqd̄ nō pu-
tat. **N** Unde huc q̄ adhuc apte sub-
iūgitur. Siliter autē erant et in
uestibulis fenestree per quā in-

transeus. Postq̄ dixit fenestras i
 frontib; adiungit fenestras i uesti-
 bulis per girum transeus: quia
 nō solū alta sancte ecclie mēbra
 que p̄minēt habent cōtemplacōis
 graciā: sed plerūq; hoc donū etiā
 illa mēbra p̄cipiūt. que et si iam
 p̄ desiderū ad sūma enūciat: tñ ad
 huc p̄ officiū i p̄mo iacet. Nisi enī
 et hīs qui despecti uidētur om̄is
 deus lumē cōtemplacōis ifundēt:
 fenestre i uestibulis nō fuisset. Vi-
 demus itaq; alios in sūmis locis
 sancte ecclie cōstitutos alta de ce-
 lestib; loqui: miro studio inq̄ritū
 illustrata mens sufficiat sūp̄me pa-
 tris secreta rimari: fenestre sunt
 i frontib;. An vero in sancte ecclie
 sinu cōtinent et despectis hūanis
 oculus vidētur: s; apud se sapie
 studis vacant. ad celestia anhe-
 lant. atq; inq̄ritū p̄ueniēt que
 sint gaudia eterna considerāt:
 fenestre itaq; oblique sūt sed in
 uestibulis. Bene autē dicit p̄
 girū: quia oīs inq̄sicio secretarū
 rerū quā habet. Dū in cogitatio-
 ne sua dicit animus putas ne h̄
 putas ne illud est: quasi circūit
 ut inueniat qd̄ querit. Sui tū it̄
 cūscriptū lumē erūpere i cogitacōe
 tepere: quasi per obliquā fenestrā
 radius ueritatis uenit. Sic quippe
 i cōtemplacōe nū multa circūeū-
 do requirunt: multū cogitacōib;
 circūeūdo p̄ficiūt: sicut exempla
 honorū sepe q̄rimus. ut i morib;
 p̄ficiam. Nam tū iā cogitat animus
 ad meliora transire. q̄q̄ melius
 de alijs audire possit exquirat:
 nūc huius nūc sancti alteri uitā
 uentilat. Unde et electus quidā
 qui i expanso sinu sc̄e ecclie per

uniuersū mūdū meos oculos in-
 ferat: honorū uitā ad imitacōem
 requirens dicebat. Circa uero: et
 imolabo in tabernaculo dei hos-
 tiā uiblacōis. Ecce ut imolaret
 uiblacōis hostiā circūabat: quia
 nisi aīn huc illucq; ad honorū
 uitā exquirendā mitteret: ipse
 usq; ad uiblacōis sacrificiū nō
 pueniret. Cū uero sancti uiri
 intra scām eccliam ad loca sum-
 ma pducūtur: eorū uita quasi i
 speculo ponitur: ut cūcti uideant
 que bona debeant imitari. Unde
 et adhuc apte subdit. Et ante fron-
 tes pictura palmarū. Quid per
 palmas nisi p̄mua uictorie desig-
 nātur: Ipse quippe dari uicentib;
 solent. Unde de hīs quoq; qui i cer-
 tamie martiri antiquū hostē uic-
 rāt. et iā uictores in patria gaude-
 bāt. scriptū est palme i manibus
 eorū: et clamabāt uoce magna
 dicētes. Salus deo nō: qui sedet su-
 p̄ thronū et agno. Palmas quippe
 in manib; tenere est. uictorias in
 opacōe tenuisse: cui opacōnis
 palma ibi retribuetur: ubi iā sine
 certamine gaudeatur. Unde et hic nō
 dicit palme ante frontes: sed an-
 te frontes pictura palmarū. Ibi
 enī uictorie palma uidebit: ubi
 iam sine fine gaudebit. Iā hic
 plerūq; sanctos uiros aspiciunt
 mira agere. uirtutes multas face-
 re: lep̄osos mūdare. de omnia cicere.
 tactu egrotū dics corporū sanare.
 p̄phetie spū uetura predicere. Sūta
 itaq; hec necdū palme sūt: sed ad
 huc pictura palmarū. Iā hec a-
 lignū datur et repp̄bis. Unde p̄ eua-
 gelū ueritas dicit. Multi dicunt
 michi i ulla die. dñe. dñe. nōne in

noie tuo pphetauim⁹. et inoie tu
o dēnua eietim⁹? et inoie tuo vir
tutes multas fecim⁹? Et tūc con
fitebor illis quia nūq̄ noui nos.
discedite a me qui operamini iniqui
tate. Vnū vero signū electionis ē.
soliditas caritatis: sicut scriptū
est. In hoc factus quia mei disci
puli estis: si dilectionē habueritis
adiuicē. Hec autē miracula cum
electi faciūt. longe dissiliter a re
probis faciūt: quia qd̄ electi ex
caritate: hoc reprobi studet agere
per elationē. Sed electus eis de et ipa
miracula que per caritate faciūt.
nō iam palme sūt sed adhuc pic
tura palmarū: quia de eis foris
ostendit: quales apud oīpotentē
dñm itus habeatur. Ibi autē eis
palma erit: vbi iā mortis cōtentō
nō erit. Nam p̄dicato: egregius tū
asperit palma veta vnicentibus
dari: tū resurrectōes p̄uidit mor
tuorū fieri: sicut dicit. Oportet
enī corruptibile hoc iduere incor
ruptōne: et mortale hoc iduere
imortalitate. Cum mortale hoc i
duerit immortalitate: tū fiet sermo q̄
scriptus est. Absorpta est mors in
victoria. Vbi est mors victoria tu
a: Vbi est mors stimulus tuus.
Tunc ergo erit p̄fecta victoria: cū
mors plene fuerit absorpta. In oē
autē qd̄ modo mirabiliter designat
nūq̄ cōspiciam⁹: nō iā ipam victoriā
sed adhuc ymagines victorie vide
mus. Quia ergo plerūq̄ sanctis e
nā et in locis sublimioribz positis
ut ad bona opa alij puorentur iur
tutes et signa dantur: ante frōtes
terioris edificij palmarū pictura
ostendit. Hec hodie: na die trinita
ta sufficiat: ut ad ea que subiecta

sūt valentiores adiuuante dño nro
ihū xp̄o ueniam⁹? qui uiuit et reg
nat cū p̄re in unitate sp̄s sc̄i deus:
p̄ oīa sēla sēlorū Amē. **explet omē**
v. : incipit vi.

Ostēp̄ de tōte
placitōis gr̄a
obliquas fe
nestras nisi
nuas p̄pheta
multa locut⁹
est. eductū se
exterius dicit:
et gazophilata vidisse se cōmemo
rat. In quibz gazophilatis qd̄ ali
ud q̄ doctorū sciētia designatur.
Sed recte i hac re queri p̄t: cū docto
res sancti sp̄ualia atqz aeterna doc
ant tūc p̄pheta ductū se exterius di
cit. et gazophilata foris vidisse.
Sed sciendū est. quia alia ē contē
platio que tūc videt quā ducere
nō valet: alia vero sciētia atqz doc
trina. que tūc videt quā exprime
per linguā possit. In cōparacōe quip
pe illius lūis qd̄ voce exprimi non
p̄t: q̄si foris hoc totū ē qd̄ exprimi voce
potest. Aut itaqz. **Et eduxit me ad a
triū exterius: et ecce gazophilata**
**a et pauimētū strati lapide i atri
o per arcuū tū.** Quia sermone gre
co filaxē seruare dicit. et gaza lun
gua persica diuicie vocant: gazo
philatū appellari solet locus i q̄
diuicie seruatur. Quid itaqz per
gazophilata: nisi ut p̄diximus
corda doctorū sapie atqz sciētie diu
tius plena designatur. Quia uix
pauli voce alij datur p̄ sp̄m sermo
sapie tie: alij sermo sciētie i eodē
sp̄m. Sūt enī quidā qui per donum
gre et ipā itelligit que exponi a
doctoribz nō audierūt: im videlicz

A

B

sermone sapie p̄p̄erūt. Et sunt quidā qui p̄ semetip̄os intelligere audita nequēūt: sed ea q̄ in expo-
sitoribz legerit retinet: atq; fac-
ter p̄ferunt que lecta didicerūt.
Unde itaq; isti nisi sermone fac-
pleni sūt: ¶ Quāuis hoc itelligi
et aliter possit: quia sapiēcia ad
vitā. sciēcia vero p̄tinet ad doctri-
nā. Qui igitur bene uiuit et pru-
denter p̄dicat. gazophilaciū spū-
alis edificij recte nōiatur: quia ab
eius ore celestes diuitie dispen-
santur. Hīs diuitiis habūdare
discipulos isdem m̄gr̄ genaciū uide-
rat: cū dicebat. Diuites facti es-
tis ī illo: in om̄i uerbo et ī oī sc̄ia.
Sūt itaq; in sancte ecclie edificio
cōstructa gazophilacia: quia ha-
būdat diuini sciētie lingua doc-
torū. Has ueras esse diuitias ip̄a
p̄ se ueritas denūciat: cū de t̄n̄sito-
ris diuitiis dicit. Fallacia diuiti-
arū suffocant uerbū. Sap̄ia et̄i at-
q; sciēcia doctrine spūalis uere
sūt diuitie: ī quarū cōparaciōe q̄
transire p̄t̄. false nōiant. De hīs
diuitiis p̄ salomonē dicit. Thesau-
rus desiderabilis requiescat ī ore
sapientis. Excepto autē eo qd̄ ad
eternā patriā spūales diuitie du-
cūt. est eis a terrenis diuitiis mag-
na distācia: quia spūales diuitie
erogate. p̄ficiūt: terrene autem
diuitie aut erogātur et deficiūt:
aut retinetur et uales nō sūt. ¶
ergo has ī se ueras diuitias cōti-
nēt: recte gazophilacia nōiant.
Et habet ipsa gazophilacia pa-
uimentū p̄ curatū: quia eis ad-
heret ac subiacet hūilitas audi-
torū. Qd̄ pauimentū recte strā-
tū lapide ī atrio dicit: quia in

latitudie caritatis uicissim sibi ui-
te sūt aīe fideles: que et lapides ap-
pellātur pro fortitudie fidei: et strā-
te ī pauimento sūt in cōpage hūi-
litatis. Has fidelū mentes petri
ap̄ulis fortes ī fide cōspexerat: cū
dicebat. Et uos tāq; lapides uiu-
sup̄edificam̄i domos spūales. De
hīs lapidibz sancte ecclie dñs p̄
isap̄a dicit. Ponā iaspide p̄m̄g-
nacula tua. et portas tuas in la-
pides sculptos: uniuersos termi-
nos tuos ī lapides desiderabiles:
oēs filios tuos doctos a dño. Om̄i
potes enī deus sancte ecclie p̄m̄g-
nacula iaspide qui lapis uiridis
coloris ē posuit: quia p̄dicatorū
illius mentes it̄ne uiriditatis
amore solidauit: ut t̄nsitoria
cuncta despiciāt: nichil ī hoc mū-
do qd̄ sine claudis appetant: cū
ta eius ḡuidia uelud arida con-
tēnant. Unde et ip̄e pastor ecclie
auditores suos ad pasua eterne
uiriditatis uocans: de deo loq̄tur
dices. Sedm̄ magnā misericordiā
suā regenerauit nos ī spem uiuā
p̄ resurrectionē ihesu xp̄i ex mor-
tuis: in hereditate īcorruptibile
et īcontaminatā et īmarcescibile
cōseruatā in celis. ¶ Huius sc̄ie ecclie
porte in sculptos lapides ponūtur:
quia h̄m̄ per quoz nos uocē ad uitā
eternā īgredimur. sc̄a opa que di-
uinitus p̄cepta sūt dū in semetip̄-
sis ostendūt: hec quasi in se sculp-
ta tenuerūt. Nocte etenī nō sculp-
te sed pure essent: si uocē quidem
p̄m̄cēt: sed sancta in se opa non de-
mōstraret. ¶ It ubi secundū hoc se
ostēdūt uiuere qd̄ loquūtur: et
porte sūt quia it̄us ducūt: et sculp-
te: quia uiuēdo custodiūt q̄ aliis

loquitur. **H**uius sancte ecclesie vniuersos terminos i lapides desiderabiles posuitos videmus: dñi in ea isti deles quosq; fortes i fide et caritate conspicimus. **Q**ui ut quos dixit lapides demonstraret. aduixit. **H**es filios tuos doctos a dño. **N**o ergo ysaias vniuersae ecclie terminos lapides desiderabiles vidit: hoc ezechiel pauimentu lapide stratu per circuitu ee phibuit. **Q**ui adhuc de gazophilacia subdit. **T**riginta gazophilacia i circuitu pauimentu. **D**enarius nũs p pfectioe sp accipitur: quia i decem pceptis legis custodia continet. **A**ctiua et eni et contemplatiua vita simul in decalogi mandatis conuicta e: q; in ea et amor dei et amor seruari proximi iubet. **A**mor quippe dei ad contemplatiua: amor vero proximi pertinet ad actiua. **S**ed vnusq; doctor ut i actiua plene se dilaret atq; i contemplatiua uigilanter surgat: i sancte trinitatis fide debet esse pfectus. **U**nde et eade gazophilacia triginta ee mediantur: ut cu denarius ter duat: vita et lingua doctoris i trinitate solide tur. **S**ed hac i re illud nobis e uigilanter intuentium: qd ppheta du gazophilacia descripsisset aduixit et pauimentu p circuitu atq; i feri sb iagit gazophilacia i circuitu pauimentu: qm et gazophilacia i circuitu pauimentu et pauimentu i circuitu gazophilacia ee uideat. **P**auimentu quippe et gazophilacia eo sut ordine distincta: ut gazophilacia ita pauimentu. et pauimentu intra gazophilacia fuerit stratu. **N**o hoc fr̄es sũ magno misterio e. q; i circuitu gazophilacia dicit ee pauimentu: et i

circuitu pauimentu narratur esse gazophilacia. **H**abet eni pauimentu i circuitu gazophilacia: quia uita audientiu erudit cotidie et custodit lingua doctor. **D**octores et eni boni i sancte eruditiois uerbo modo fomētis dulcedis. modo asperitati irrepationis uigilant: ut auditu suoz uita a uitiis defendant. **S**ed habet ipa quoq; gazophilacia i circuitu pauimentu: qm sepe ena doctor cor uitiou temptacionib; iagitur: ut modo cleuetur iactantia supbie: modo ure stimulis inflamictur. **S**ed cu bonoz auditoru uita considerat. ea q; pfectasse suis exhortacionib; pensant: erubescunt tales no esse quales auctore deo p se cõspiciunt alios factos ee: et ante se in mente restabiliunt. q; plene in culpa labantur. **N**ã cu ipa sua doctorib; uerba ad memoria redeunt: erubescunt no seruare qd dicit. **U**nde et p salomone dicit. **N**ia laboratis laborat sibi: quia cõpulsit eu os suu. **O**s eni nr̄m nos cõpellit ad labore qm per h qd dixim⁹ a uitiis refrenamur: quia turpe nimis est ibi nos negligendo cadere: unde pdicando conati sum⁹ alios leuare. **H**abet ergo gazophilacia i circuitu pauimentu: quia doctoru magna custodia est uita venerabilis auditoru: et suis eis sermo fit i aduicio: q; erubescunt pulsantib; uitiis no resistere. qui cõtra uicia alios armauerunt. **Q**uia eni q; diu i hac uita uiuim⁹. cõtra malignos spūs qd aliud q; in acie stamus. **S**icut pdixim⁹ doctoribus a num⁹ forsan aliqua elatõe pulsatur. **S**ed siue ne ip̄e pereant. seu

ne p̄ exemplū suū alios ad p̄dicatō
nem trahat. vigilanter se et festine
circūspiciat et ī cogitatōibz remordet.
adducta auditorū suōū vitā ad me-
moriā semetipm̄ hūiliat. et quibz
p̄ualet modis agit. ne elatio p̄ci-
petur ī mēte. ne d̄nctur in ope. Sc̄p̄
tū quippe est. Inuitū oīs peccati su-
perbia. Quis ergo erit ante dei o-
culos fructus boni opis? si ex ra-
dice putauit elatōis. Sepe ut p̄-
tactum ē eius animus tēptatur ex-
ura. sed citius se ad se circūspiciē-
do retollit. et discipline se ponde-
deprimens agit. ne motus animi t̄n-
seat ī sermone ne erūpat ī voce. fit
q̄ ut ira p̄turbati animi ubi p̄ neg-
ligentiā oritur. ibi p̄ iudiciū suf-
focata moriatur. Quia ex ire agitur
ut ex cōcepta culpa animus virtu-
tē pariat. qui et si se fortiter cus-
todire noluit ne ad motū surgēt.
se t̄n in cōmōtiōe fortiter vitat. Vn-
bene per salomonē dicit. Melior
est vir patiens viro forti. et qui do-
minat aīo suo expugnatores vr-
biū. Recte autē expugnatores vr-
biū patiens p̄fertur. quia ī illa ac-
tione victorie. hō victor ē hōim.
ī hac autē māsfuetudie paciētie.
victor animus est suus. ¶ Sequit̄.
Et pauimentū in fronte portarū.
sc̄dm longitudinē portarū erat
iferius. Si portarū longitūdinē ad
locū referim̄ in quo porte fuerūt
cōstruete. sc̄dm longitudinē porta-
rū pauimentū erat inferius. quia
quātū tenere locus portarū poterat.
tantū tendebatur et pauimentū
q̄d erat inferius. Longitūdo ergo pa-
uimentū a portis nō erat dissilis.
et t̄n equalitas pauimentū nō erat
cū portis. Quid est ergo q̄ pau-

mentū cū portis longū siliter erat.
sed equale nō erat. nisi q̄ lōge dis-
tat vitā p̄lōz a vitā doctōrū.
Qui et si ad regna celestia tēdētēs
eandē lōganimitatē spei habent.
eandē t̄n viuendi studia nō habēt.
Tendatur ergo pauimentū siliter
in longū. quia ip̄am fidē. ip̄am
spem in se retinent auditores. quia
habere certū est p̄dicatores. Sed pau-
imentū inferius iaceat. ut omēs
auditores p̄dicatores suos lōge
suis meritis extellere cognoscāt.
¶ Sin vero longitudinē portarū
ip̄am sicut sup̄ius dixim̄ earum
altitudinē intelligere debem̄. dū
sicut paulo post scriptū est ad por-
tas gradibz ascendebat. tāto pau-
imentū iacet inferius. q̄to vnaq̄q̄
porta surgit in altitudie. quia q̄to
sanctior est vitā doctōris. tanto fit
hūilior sensus audiētis. et semet-
ip̄m despiciat. dū p̄dicatores sui vi-
tā in magna surgē altitudie p̄ce-
dit. Inuitari et ceteri bona eius alia for-
san p̄t alia nō p̄t. ī quibz p̄ualet
p̄ficiat. ī quibz m̄ime p̄ualet ad hu-
militatē crescat. Et hoc ip̄m ergo ei
in p̄fectū est. q̄d ei imitabile ad p̄-
fectū nō est. Ecce enī dū p̄dicatores
nr̄oz ea que legim̄ facta et dicta
p̄sāmus. in qua altitudie sursum
erunt porte cognoscim̄. Vt ei t̄n
animus de ostensioe signōrū loqua-
mur de uirtutibz cordū. Ecce pau-
lus qui se legi mortuū p̄ legē dicit.
quia ut ī xp̄o crederet ei hoc et lex
ip̄a p̄dicauit. magno fidei ardore
succensus p̄cepta legis tenere nar-
naliter noluit. circūfisiōne in ge-
nibus fieri vitauit. Et cū petrus
ap̄tius seruari adhuc ī circūfisiōe
legis cōsuetudinē vellet. et ī faci-

ei restitit. eū q̄ i hac re fuisse rep̄
hensibile dicit: et hoc eius studi
um discipulis loquēs nō solum
culpā. sed qd̄ est maius p̄poterit
id est silātionē notat dicens. Cū
uisset petrus anthiochiā. in
faciē ei restitit: quia rep̄hensibi
lis erat. Et paulo post. Et simula
tōi eius cōsenserūt ceteri iudei.
Idem uero ap̄lōz p̄m̄? ai mul
ta discipulos admoneret. atq; a
quibusdā detrāhi de pauli scrip
tis agnosceret. dicit. Sicut carissi
mus frater noster paulus scdm̄
datā sibi sapiētiā scripsit vo
bis? loquēs in eis de hīs in quibz
sūt quedā difficilia intellectu: que
docti et istabiles deprauāt sicut
et ceteras scripturas ad suā ip̄orū
p̄dicationē. Ecce paulus i ep̄stolis
suis scribit petrū rep̄hensibilem:
ecce petrus i ep̄stolis suis asserit
paulū in hīs que scripserat admi
randū. Certe enī nisi legisset petr?
pauli ep̄stolas nō laudasset: siat
legit. quia illic ip̄e rep̄hensibilis
diceret. Inuenit. Amicus ergo veri
tatis laudauit etiā qd̄ reprehē
stus est: atq; ei et hoc ip̄m̄ placuit. quā
i hīs nō placuerat que aliter q̄ de
buerat sensit. se q; etiā minori fr̄i
ad cōsensū dedit: atq; i eadem re
factus est sequēs minoris sui sen
sū ut etiā in hoc p̄ret: q̄tenus q̄
p̄mus erat i apostolatus culmi
ne. esset p̄m̄? et i hūilitate. Pen
sate ergo fr̄es h̄m̄ in quomētus
veritate stetit: qui illas ep̄stas lau
dauit i quibz se scriptū vituperā
bile inuenit: que illa mansuetudo
tāta esse potuit. q̄ quies aīm̄. q̄
soliditas atq; ip̄turbatō cogita
tōis. Ecce a minore suo rep̄hendi

tus. et rep̄hendi nō dedignatur:
nō ad memoriā reuocat q̄ p̄m̄?
i apostolatū vocatus ē: non q̄ cla
ues regni celestis accepit. nō q̄ p̄
tata quecūq; i terra solueit esset
soluta et i celo? nō q̄ i mari pedi
bus ambulauit. nō q̄ palatios in
ih̄u nocte uerbendo crederent. nō q̄
egros corpis sui umbra sanauē
rat. nō q̄ mētentes uerbo occide
rat: nō q̄ mortuos orōe suscita
bat. Ne igit̄ iarepatōis uerba de
dignaretur audire. oīa dona q̄ ac
teperat quasi a memoria rep̄pulit:
ut unū foratē hūilitatis donū
teneret. Quis rogo n̄m̄ si uel ex
tremū aliqd̄ signū fecisset. a mi
nore fratre iarepatus. iarepatōis
uerba patienter audiret. Nichil
enī signū fecim̄? et si q̄s nos fortal
se de actōe n̄m̄ reprehēderit. sta
tim itumescim̄? magnos quos
dā taciti cogitūm̄? uirtutes no
bis ad aīn̄ deducim̄? etiā quas
nō habem̄? At cōtra petrus cū
uirtutibz hūilis in rep̄hensione
p̄m̄asit: quia porta fuerit in
altitudine. Hanc autē tūm̄tā mā
suetudinē nos imitari nō possu
mus: sed quia pauimētū sum̄?
lōge i ferus iacem̄? Sūt uō nō
nulli qui nō petrū ap̄lōz p̄m̄?
sed quedā aliū eō noīe qui a pau
lo ē rep̄hensus accepit. Qui si pau
li apli studiosius uerba legissent:
ista nō diceret. Ducturus et cū pau
lus tū uenisset petrus anthiochi
am i faciē ei restitit: ut de quo pe
tro loq̄retur ostēderet. in ip̄o nar
ratōis sue uicō p̄m̄asit dices. Cre
ditū est multū euāgelium ip̄m̄ si
cut petro aruā lionis? qui eī o
peratus ē petro i apostolatū ar

A

cū a thōis: opatus ē et michi inter
 gētes. Patet ergo de quo petro pau-
 lus loquitur: quē et aplm̄ noīat:
 et p̄fuisse ewāgelio cū a thōis
 nariat. Et fuerūt quidā. qui scd̄z
 petri eplām̄ i qua eplē pauli lau-
 date sūt. eius dicerēt nō fuisse. S;
 si eiusdē epistole uerba pensare uo-
 luisset: longe aliter sentire potu-
 erant. In ea quippe scriptū ē. **V**oce
 delapsa ad eū huiusmodi a mag-
 nifica gloria. **H**ic ē filius meus
 dilectus: i quo michi cōplacui at-
 q; subūgnau. Et hāc uocē nos au-
 diuim; cū essem; cū ipō in mōte
 sancto. **I**egit itaq; ewāgelium:
 et p̄tinus agnosuit. quia cū uox
 ista de celo uenit petrus aplūs cū
 dño stetit. **I**psē ergo hanc episto-
 lā scripsit: qui hanc uocē i mōte
 de dño audiuit. **S**ed quia pau-
 ca de petro dixim; nūc si placet
 ad pauli māsuētudinē cōuertam;
 et pensem; si possum; ille qui tāu
 arduus est i zelo p̄dicatōis. ut
 aplōz q; primo nō parceret: q̄ntē
 sit māsuētudis i studio lōganinu-
 tatis. **T**aceam; autē q̄ter uirgis
 refusus est. quia semel lapidatus ē
 quia ter naufragū fuit: q; nocte
 ac die i p̄fundo maris fuit: quia
 a iudeis quū quēs quadragenas
 vna minus accepit. **M**inus enī
 aūm ad uacūdiām cōmouēt ea
 mala q̄ nobis ab ap̄tis aduersā-
 rijs irrogātur: hoc plus solet do-
 lere qd̄ a p̄p̄ris patimur. **U**nde et
 p̄ psalmistā ipsa ueritas contra
 traditorē suū loquitur dicens. **Q**uāsi
 iūnicus meus maledixisset michi
 supportassē utiq;: tu uero homo
 unanīm; dux meus et notus me-
 us: qui simul meū dulces capie-

N

bas uobis. **P**ensem; ergo si possum;
 paulus aplūs qui tantū patiens
 iter p̄secutores exstat. q̄tū man-
 suetus iter discipulos fuit. **C**erte
 thōinthi ueniēs ab ydoloꝝ seruatio
 thōinthos retraxit: quis esset uerus
 deus innotuit. eterne eis uite gnu-
 dia p̄dicauit: et cū magnā multu-
 tudine ppli infide collegisset. tāta
 illi cōpiā ptulit. ut victus sui gnu-
 ui necessitate laboraret: et panē
 terre a discipulis nō accepit. quib;
 panē celi p̄dicauit. **I**nstebat uer-
 bo pro uita audientū. instebat la-
 bori manūū pro uita corpis sui. de
 terris q; alijs ei stipendia a discipu-
 lis mittebātur. ut thōinthis p̄di-
 care sufficeret. **I**psē quoq; ad eosdē
 thōinthos post p̄ epistolā loquitur
 dicens. **C**um essem apud uos et e-
 gere nulli oneratus fui: nā qd̄ mihi
 hi deerat suppleuerūt frēs. qui de-
 nerūt de macedonia. **Q**uib; ad manū
 q; ip̄operū p̄misit dices. **A**lias
 ecclesias spoliāu: accipies stipen-
 diū ad mīsteriū x̄m. **P**ensem; ergo
 si possum; cū; hoc māsuētudinis
 fuerit. panē spūs p̄dicare et panē
 carnis nō accipere: corda audientū
 de diuinitis eternis instruere. et uer-
 eosdē discipulos fideles et habun-
 dātes fame laborare: iter saā-
 tos pati iopiā. nec tñ qd̄ pariebat
 dicere nec tñ dolere: uidere dura
 erga se corda auditorū tenaciū nō
 a p̄dicatōe desistere. **I**lā sicut ap-
 tolorū acta testātur: āno et sex mī-
 sibus cōtinue i eadē ciuitate p̄di-
 cauit. **T**ūq; ab eisdem thōinthis
 recessisset: ad eos postmodū scribit.
 qd̄ apud eos positus ptulit. **Q**ua-
 re autē hoc eis cū iter eos uiuēt
 nūq; dixit: **N**e qd̄ erga eū factū ex-

bona voluntate nō fuerat fieret ex uis-
sione; et tū inotesceret cor in misericord-
remaneret voluntas ignota. Quare
autē hoc postmodū longe positus
scribit: Ne oimodo discipuli tēderet
tū remaneret; et quales migro ī tēna-
tia fuerat. alijs quoq; frīb; tales
nō essent. Vere et ī hoc paulus vere
migr genitū. sua negligēs aliena
curans. īpleuit qđ predicauerat.
Nemo qđ suū est querat sed qđ alte-
rius; et nō que sua sūt singuli cogi-
tātes; sed que alior. Quanta ita
qđ ista mā suētudis uirtus ē. qđ ta-
tāquillitas spūs. Quis at nēm
si unū ihu? mūdi diuicē ad oīpote-
tus dei seruiciū cōuerteret. seq; ege-
re cōspiceret et illū sibi uite subsi-
dia nō p̄bere? nō p̄tinus de eius vi-
ta desperasset? Quis nō icassū labo-
rassē se diceret? Quis nō ab eius ex-
hortatiōe obmutesceret? quē in se-
metipm̄ primū ferre fructū boni
opis nō uideret? Sed paulus p̄ mā-
suetudinē in uirtutū uertice solida-
tus p̄stitit. p̄dicauit. dilexit; et bo-
nū qđ ceperat expleuit; atq; portā-
do et p̄sistendo. discipulor; corda ad
miseritōdiā p̄duxit. Nā cor; p̄fec-
tū postmodū se sarcidicans; ī eandē
qustola scribit. De misterio qđ fit
in sanctos. ex habūdantia ē nichil
scribere uobis. Scio enī p̄mptū ani-
mū v̄m̄ pro quo de uobis gloriā
apud macedones; qm̄ achaja p̄ata
est ab āno priore; et v̄a emulatiō
p̄uocauit plurimos. De quib; rui-
sus ait Qui nō solū facē. sed et uel-
le cepistis ab āno priore. In quib;
enī nō tā opa qđ pia uota require-
bat; ī eius p̄uidubio plus laudat
pia uota qđ opera. Notandū nobis
est quia habet īptoperū her ip̄a

cōsolatio: tū dicit ab āno priore. Ho-
nū quidē sed tarde fecerant; atq; ī
deo hoc migr genitū nō sine rephēn-
sione laudat. Medicus quippe est.
medicamentū vulneri apponit qđ et
ea que purgata sūt refouet; et ea
qđ putrida inueniūt mordet. Sed
her tolerādo atq; p̄dicādo. exple-
uit qđ cepit. Et mire loganimita-
tis uirtus discipulor; duriciā ē
molluit ad misericordie uiscera; qđ
longitudo porte surrexit ī altitu-
dinem. Sed īfirmi nos ad imitā-
dā tāte mā suētudis loganimita-
tē p̄donari nō sum? quia uidelicet
pauimentū sum? et despecti ī nos-
tris morib; iacem? Ecce autē dū
de duob; ductib; celestis exatus lo-
quor. martir qđ stephan? meorie
occurrit? qui tentus p̄ reatoris
sui nōie et ī medio p̄secutor; de-
duct? īpterritus stetit; fiduciali-
ter docuit. et zelo ueritatis p̄secu-
tores suos fortiter ītrepauiit dicit
Vos semp spūi sancto restitistis.
Cumq; illi ad lapides curreret et eū
lapidib; necarent. flexo genu pro
eis dē p̄secutorib; orauit dices. Dne
ne statuas illis hoc p̄ccm̄. Que ita
qđ ista uirtus est. sic zelo feruere ut
eis a quibus tenebatur p̄fidie sue ī-
p̄peria fiducialiter diceret; et sic di-
ligere ut ī morte quoq; pro eis a
quib; occidebatur oraret. Sic quip-
pe ex zelo īferbuit. ac si mā suē-
tudinis nichil haberet; et sic mā suē-
tudinē ī eorū dilectiōe p̄stitit. ac si cō-
tra eos feruoris nichil habuisset.
Pensem? inter her ubi nre cōsa-
entiae reatus iacet. Quis enī nēm
si salitē uerbi cōtumeliā a p̄ximo
acceperit nō statim cōtumeliā
reddit? nō cor fundit? cōmouet.

nō ad odiū erūpit. nō p̄ceptū dilec-
 tionis obliuifit. Sed hoc stephan?
 ex oīpotentis dei grana potuit: q̄a
 surgēs in altitudine porta fuit. **H**ec
 nos miseri imitari nō possumus: q̄
 longe īferius sicut pauimentū iace-
 mus. **Q**uid autē nos ī vita scōrū de
 nra admiratōe dicam? cū ipi quo-
 q̄ antiqui p̄sēs p̄dicatores sancte et
 clesie vitā cōsiderātes valde ānima-
 ti sūt. **A**n nō eorū vitā psalmista ad-
 miratus est cū dicebat. michi autē
 valde honorificati sūt amici tui de-
 us: nimis cōfortatus est p̄ncipat?
 eorū. **Q**uō de quibz eius amicitia di-
 citur euāgelium īterroga: in quo ve-
 ritas p̄dicatores dicit. Vos ami-
 ci mei estis. **P**salmas quoq̄ eorū vitā
 ītuens ait. Qui sūt isti qui ut nu-
 bes volāt? et sicut colūbe ad fenest-
 ras suas? **R**ecte autē p̄dicatores
 sancti nubes appellati sūt: q̄a ver-
 bis pluūt. miraculis thoruscāt.
Qui volare q̄ ut nubes durātur:
 quia et ī terra viuētes extra terrā
 sūt omne qd egerūt. **U**nde et p̄ quā-
 dā nubē dicitur. **I**n carne etenim ā-
 bulātes nō scdm carnē militam?
Priores etenim p̄sēs cōiugis vtebā-
 tur. filios parebāt? substācias
 possidebant: turis rei familiaris
 itendebāt. **I**stos autē p̄phete iā
 spū p̄uidens substācias deserere.
 cōiugia nō appetē. filios nō pare-
 are. nichil ī terra q̄rere. nil possi-
 dere: nō eos uelut hōies p̄ terrā
 ābulantes. sed nubes volantes
 noīat. **V**olāt enī qui terrā quasi
 nō tangūt: quia in ipa nil appe-
 tūt. **Q**ui et ad fenestras suas q̄
 colūbe sūt: quia pro māsfuctudi-
 nis sue spū in hoc mūdo p̄ oculos
 nil cōcupiscūt. **C**onsiderem? ergo

quāte altitudis iste spūalis edificatō
 te sūt: quas et spūales p̄sēs admi-
 rātur. **Q**uō itaq̄ nos ī carū admi-
 ratōe humiliari necesse ē qui pau-
 imētū sumus? **S**ed quia sub lo-
 gitudinis appellatōe altitudinē por-
 tarū audiuim? nūc aliqd de eaz
 latitudinē cognoscim? **S**equit?
Et mēsus ē latitudinē a facie po-
 te īferioris. usq̄ ad frontē atrii
 terioris extrinsecus centū cubitos.
Ad orientē et ad aquilone. **I**n q̄bz
 verbis si portā aditū accipimus
 quo ad cognitiōem dñi ītramus?
 porta īferior fides ē: atriū vō inte-
 rius cōtēplatio. **H**abet autē porta
 īferius latitudinē in facie: quia vi-
 delicet fides p̄ meritatis sue āplitu-
 dinē habet eā que videt? a proximis
 operationē? quā dū fortiter a per-
 fectioribz agi cōspiciam? nos qui ī
 bonis actibz angustamur. exem-
 pla per eos magne opacōis accipi-
 mus. **E**t vna queq̄ sancta actio
 quasi quedā nobis fit latitudo ite-
 neris: que prius erat angustia
 difficultatis. **H**abet q̄ atriū īteri-
 us frontē: quia cōtēplatiua vita
 p̄ quedā signa desideriorū et gemi-
 tū ostendit quātū intus videat q̄
 tantū amat. **D**enarius at nūc
 p̄ semetipm multiplicat? in cen-
 tenariū surgit. **U**nde recte p̄ cen-
 tenariū magna p̄fectio designa-
 tur: sicut de electis dicit. **O**is qui
 relinquit domū uel frēs aut sorores
 aut p̄m aut m̄rem aut vxorē aut
 filios. aut agros p̄pter nomē meū.
 centuplū accipiet: et vitā eternā
 possidebit. **N**eq̄ etenim scūs quisq̄
 ideo terrena deserit. ut her possi-
 dere ī hoc mūdo multiplicius pos-
 sit: quia quisq̄ tereno studio ter-

rā relinquit. terrā nō reliquit sed
 appetit: nec qui vnā uxore deserit
 tentū recepturus ē: sed p cetera
 um nūm pfectio designat. Postq̄
 etiā vita eterna promittit: quia
 qui s̄q̄s pro dei noīe ipalia atq; ter
 rena contempnit. et hīc pfectionē me
 tis recipit. ut iā nō appetat q̄ contēp
 nit: et i sequētū sc̄lo ad eterne vite
 gloriā puenit. **S**enues itaq; reci
 pit qd̄ dedit: qui pfectionis sp̄m ac
 cupiens. terrenus nō indiget etiā si
 hec nō habet. Ille paup̄ est: qui e
 get qd̄ nō habet. Nam qui et nō ha
 bens. habere nō appetit: diues est.
Pauptas quippe in iopia mētis ē:
 nō in q̄titate possessoris. Nā cui
 ai paup̄tate bene cōuenit: nō est
 paup̄. **M**ensus est ergo vir latitu
 dinem a facie porte inferioris ul
 q; ad frontē atrij interioris extrin
 secus centū cubitos: quia redēptor
 noster condie p magistrōs atq;
 doctores i mensura pfectionis me
 titur vitā fidelū: uel in exhibitiōe
 boni opis per fidē. uel i sanctis de
 siderijs per cōtēplatiōē. **A**nulti
 eterū videtur i fide positi magna
 operari: sed in ceterū cubitis nō
 mēsuratur: quia p ipā que faciunt
 terrenā gloriā nō querūt. **E**t quidā
 videtur p abstineciā auarari. genu
 tib; iistere: sed eorū mēsiura ad cē
 tū cubitos mūme duat: quia in
 hīs que agūt ab hūano iudicio
 fauores requirūt. **Q**uis ergo est
 qui p centū cubitos mēsuratur.
 nisi is cui bona opatio recta itē
 none vitur: ut i eo qd̄ agit nō ad
 terrena lucra appetenda. aut ad
 laudes tāsitorias reflectatur. **E**t
 te etiā misericordiam proxis exhibere
 possessa largiri. ai celeritate indi

genti tribuere: latitudo i facie por
 te inferioris est. Sed si tua dans ali
 ena nō appetas si terrenā gloriā
 de ipō bono ope nō requiras: itē
 in ceterario nūo id est i pfectione
 mēsuratur. **N**ā qui videtur dare
 misericorditer. p̄m et rapit forsan vio
 lenter aliena: iste adhuc q̄ sit via
 pfectionis ignorat: nec cognouit.
Vnde ad pfectionē tenditur: quia
 nec ipm̄ eius iuū iuenit. **P**rius
 etiā appetitū auellere a mēte debu
 it: et postea que iure possidet lar
 guri. **V**nde scriptū est. **D**edina a
 malo: et fac bonū. **Q**id etiā p̄t esse
 boni qd̄ facit: qui necdū a malo de
 clinauit. **E**t sunt quidā qui sicut
 dictū est ab alimētis abstinet car
 nē cruciat: sed tñ si pulsati fuerit
 cognoscitur quia ad mūdi glām
 anhelant. **I**sti frontē atrij interio
 ris ostendūt: sed p centū cubitos
 nō mēsuratur. **I**n ergo in nūo p
 fectiois sūt: de quib; p paulū dicitur.
Qui carnē suā crucifixerunt
 ai vicijs et cōtūptis. **E**t no
 tandū quia nō dicit qd̄ intrinsecus
 sed extrinsecus ista mēsuratur:
 quia videlicet redēptor noster ai
 per nos facta hōim uel approbat
 uel iudicat. nō intrinsecus sed ex
 trinsecus mētur. **V**nde et p ewā
 gelū dicit. **E**x fructib; eorū cognos
 cetis eos. **Q**ui etiā p hoc qd̄ videm?
 cognoscim? opantis aīm que nō
 videm?: siue latitudinē que est i
 facie porte inferioris. siue frontē
 atrij interioris extrinsecus me
 timur. **C**ū etiā alios cōspicimus
 largiri elemosinā. afflicto cōur
 rere. omissis subuenire. nihil eos
 i hoc mūdo glorie q̄rere. nullis h
 mūdi cōpendijs ihiare: atq; alios

videm? carne domare. lacrimis
 consistere. verbis celestibus occupari.
 nil transitorii honoris appetere?
 quod aliud debem? nisi eos perfectos
 credere sanctos estimare? Quia ex
 go per hoc quod aspicimus? eos esse per
 perfectos credimus? eorum vitam per centum
 cubitos extrinsecus metimur.
 Et quia multi in iudea. plerumque vero
 in gentilitate positi ad hanc perfectio
 nis summam venerunt recte subiun
 gitur. **Ad orientem et ad aquilonem.**
 Iudaeus etenim populus omnes iure
 ductus est: de cuius carne ille natus
 est qui sol iustitiae vocatur. De quo
 per prophetam dicitur. **Vobis autem qui time**
tis dominum: oriatur sol iustitiae. Per a
 quilonem vero gentilitas designat.
 quod diu in perfidie sue frigore torpu
 it: et in cuius corde ille regnavit. qui
 attestante propheta apud semetipsum
 dixit. **Domum sedem meam ad aquilonem**
Quia itaque incarnatus et omnipotens
dominus alios perfectos ex iudea. alios ex
gentilitate perfectos in sanctam et
ecclesiam fecit: centum cubitos non solum
ad orientem mensus est. sed etiam ad a
quilonem. Sed quia sub aquilonis
noie de gentilitate sermo se intulit:
considerare libet quantum super nos effu
sa sunt viscera creatoris nostri. Omnes
enim nos ex gentilitate venimus? an
tiqui patres nostri lignis et lapidi
bus serviebant. et relinquentes dominum
a quo facti sunt. deos venerati sunt
quos confecerunt: nos autem per omipo
tentis dominum gratiam ad lucem de tene
bris deducti sumus? Recolamus
ergo de quibus tenebris venimus?
et de luce quam accepimus? gratias
agamus? Neque enim divinam miseri
cordiam intelligit: qui sine miseri
e memor non est. Unde et per psal

mistam deo dicit. **Miserere miserationes**
tuas: qui salvos facis sperantes
in te. Tunc enim nobis dei misericordie mi
serationes. cum nobis ad memoriam
miserere nostre renovantur: quia reco
lentes quod sumus? intelligimus? cum de
benimus quod sumus? Santem? itaque in
gaudio creatori nostro. quia de serui
no creature tolla metis extusimus?
gaudeamus? in nobis impletum esse quod
per psalmam dictum est. Et frenum erroris
erit nobis: sicut vox sanctificationis
solemnitatis. Frenum quippe erro
ris maxillas populo constrinxerunt:
qui idolorum errore obligata genti
litas. deo vero confessionis laudem
dare nesciebat. Sed hoc ipsum erro
ris frenum iam nobis in tantum ver
sus est: cum gaudeo psallimus? itaque
tantam? Omnes dominum genitum deoni
a: dominus autem celos fecit. Et rursum.
Simulachra genitum argenti et
aurei: opera manuum hominum. Os ha
bent et non loquuntur. oculos habent
et non videntur: aures habent et non
audiunt. nares habent et non odorantur:
manus habent et non palpantur:
pedes habent et non ambulabunt. Qui
itaque hec omnipotenti domino psallendo
dicimus? ipsum erroris nostri frenum quod
a laude dei ora nostra ligauerat. vero
domino tantum fecimus? Bene autem dicitur:
sicut vox sanctificationis solemnitatis:
quia dum confessionis laudem deo reco
dimus: in sanctificata solemnita
te gaudemus? Respondeamus? ergo
moribus tante misericordie redemptoris
nostri: et qui lucem cognovimus? pravo
rum operum tenebras declinemus.
Quid est iam rogo quod in hoc mundo
lubeat? Ubique luctus aspiciamus:
undique gemitus audimus: des

truitte urbes euersa sunt castra. de
 populati agri: in solitudine terra
 redacta est nullus in agris incolae pe-
 ne nullus in urbibus habitator rema-
 sit: et tamen in parte paruae grauis humani re-
 liquae adhuc cotidie et sine cessante
 feruntur: et finem non habent flagella
 caelestis iustitiae: quia nec iter fla-
 gella correpte sunt actionis culpe.
 Alios in captiuitate duci. alios
 detruncari. alios iterum videmus.
Quid est ergo quod in hac vita libe-
at fratres mei? Si et tale mundum
 adhuc diligimus? non iam gaudia
 sed vulnera amamus. Ipsa autem quae
 aliquando mundi dominum esse videbatur. quibus
 remanserit roma respicitur: vniuer-
 sis doloribus multipliciter attrita. de-
 solatione cuius. inpressione hostium.
 frequentia ruinarum: ita ut in eadem
 plebem esse videamus. quod contra vrbem
 samariam per hunc eundem prophetam lo-
 ye superius dicit. **Nunc olla pone**
inquam? et mitte in ea aquam: et co-
gere frustra eius in ea. Et paulo
post. Effertur cotio eius: et discor-
ta sunt ossa illius in medio eius. Et
iterum. Congere ossa quae igni succo-
renda? consumuntur carnes. et coq-
tur vniuersa compositio eius: et os-
sa tabescent. Nunc quoque eam sup-
prunas vacuam: ut incalcescat et li-
quefiat es eius. Tunc enim nobis ol-
la posita est: cum haec est ciuitas co-
structa. Tunc in ea aqua missa est.
 et frustra eius congesta sunt: quoniam
 ad eam vndique populi confluebant:
 qui velud aqua calens actionibus
 mundi feruere: et quasi frustra
 carnium in ipso suo feruore liquare-
 tur. De qua bene dicit. **Effertur**
cotio eius: et discorta sunt ossa illi-
us in medio eius: quia prius qui

dem in ea vehementer incaluit actio
 glorie secularis: sed postmodum
 ipsa gloria cum suis sequacibus defe-
 cit. **Per ossa etenim potentes scelerum. per**
carnes vero populi designantur: quia
sicut carnes portantur ab ossibus:
ita per potentes scelerum infirmitas
regitur populi. Sed ecce iam de illa
omnes huiusmodi scelerum potentes ablati sunt:
ossa ergo extorta sunt. Ecce populi de-
fererunt: carnes eius liquefacte
sunt. Dicatur itaque. Congere os-
sa quae igni succenda? consumen-
tur carnes et coquitur vniuersa co-
positio eius: et ossa tabescent.
Ubi enim senatus? ubi iam populi?
Contabuerunt ossa. consumptae sunt
carnes: omnis in ea secularium dig-
nitatum ordo extinctus est. extorta
est vniuersa compositio eius: et tamen
ipsum nos patulos qui remanemus
 adhuc innumere tribulationes nos
 premunt. **Dicit ergo. Nunc quoque**
eam supprunas vacuam. Quia enim se-
natus deest. populi iterum. et tamen in
 pauas qui sunt. dolores et gemitus
 multiplicatur: nam vacua ardet ro-
 ma. **Quid autem ista de hominibus diti-**
mus? cum ruinas ardescuntibus ip-
sa quoque eius destrui edificia vide-
mus? Unde apte de ciuitate ad-
huc vacua subditur. Incalcescat
et liquefiat es eius. Nam ei et ipsa
 olla consumitur in qua prius car-
 nes et ossa consumebantur: quia
 postquam defecerunt homines etiam pari-
 etes cadunt. **Ubi autem sunt qui in ea**
 aliquando gloria letabantur? **Ubi eorum**
 pompa. ubi superbia? ubi frequens
 et immoderatum gaudium? **Impletum est**
 in ea: quod contra destructam propheta
 per prophetam dicit. **Ubi est habitacu-**
lum leonum? et pastua vitulorum

Aa.

Ab.

leonū? An eius duces ac princi-
pes leones nō erant? qui per di-
uersas mūdi prouincias distan-
rentes predā seuerendo et inter-
ficiendo rapiebāt? Hic leonū ca-
tulū inueniebāt pascua? q̄a pue-
ri adolestētes iuuenes secula-
res et secularū filij vndiq; con-
currebant: tū proficere ī hoc mū-
do voluissent. Sed ecce iā desola-
ta. ecce cōtrita: ecce gemitibus
est. Jam nemo ad eum currit ut
in hoc mūdo pficiat: iā nullus
potens et violentus remansit
qui opprimēdo predā diripiat.
Dicimus ergo. Vbi est habita-
culū leonū? et pascua catulorū
leonū? Contigit ei qd̄ de iudea
nouim⁹ per pphetā dictū. Dila-
ta caluiciū tuū sicut aquila.
Caluiciū quippe hōis in solo ca-
pite fieri solet: caluiciū vero
aquile ī toto fit corpe: quia cū
ualde senuerit. plume eius ac
pene ex oībus illius mēbris ca-
dunt. Caluiciū ergo suū sicut
aquila dilatat: que plumas p-
didit que plim amisit. Alarū
quoq; pene ceciderūt cū quibz
uolare ad predā cōsueuerat: q̄
oēs eius potētes extincti sunt
per quos aliena rapiebat. ¶ Hic
autē que de iomane verbis cō-
tritione dicim⁹: iā pene ī cū-
ctis facta mūdi ciuitatibz; sti-
mus. Alia etenū loca clade de-
solata sūt. alio gladio consup-
ta alia fame cruciata: alia ter-
re hyatibz; absorpta. Despiciā-
mus ergo ex toto aīo hoc p̄ns
scdm̄ uel extinctū: imitemur
bonorū facta que possumus.
¶ Apud orientē et apud aquilō-

lonē mula sunt: qui pro pfectō
uite centū cubitis mensurant.
Et iudea etenū et ex gentilitate
sicut dictū est ad sanctitatis cul-
mē exaruerūt. Quibus itelligi
per orientē et aquilonē etiā ius-
ti et p̄tores possint. Quis quippe
nō īmerito iusti noīant: qui si-
cut in luce fidei nati sūt in īno-
centia p̄stiterūt. Per aquilonē
vero recte p̄tores accipim⁹: qui
mentis frigore delapsi. sub p̄a
sui vmbra torpuerunt. Sed quia
ōipotētis dei misericordia etiā tales
ad penitentiā reuocat cōpūctōe
et lacrimis lauat uirtutibz; ditat
usq; ad p̄fectionis glām subleuat.
nō solū ad orientē centū cubiti
sed etiā ad aquilonē ducūt: dū
cū iustis etiā p̄tores per dona-
unt. largiente deo et dño nostro
ihū xp̄o: qui uiuit et regnat cū
deo p̄re in vnitāte sp̄s sc̄i: p̄ oīa
sc̄la sc̄lorū amen. **Explicat omē
sexta: incipit omelia septima.**

Magna legen-
dum debet
esse discretio
ī sacro eloq̄o:
cū quilibet
vnus sermo
qui dicit: nō
semper vnā e-
andemq; rem significare credā-
tur: sicut aliquando sol in bono
aliquā vero accipitur in malo.
Solus enī nōie aliquā signatur
dñs: aliquā p̄secutio. Attestāte
enī libro sapiencie: ip̄i in īferno
dicturi sunt. Errauim⁹ a via ve-
ritatis: et sol iusticie nō luxat
nobis. Et de iactis sermibz; dñs

dicit. Oro sole aruerit: quia vi-
delit et facta p[er]secutio in cordib[us]
reprob[orum] p[ro]dicatiois uerba sicut.
 Sic leo d[omi]n[u]m signat. Unde scrip-
 tu[m] est. Dicit leo de tribu iuda. Sic
 leonis no[m]i[n]e draboli similitudo ex-
 primitur: sicut per primu[m] pastore[m]
 dicit. Aduersarius uester drabo-
lus sicut leo rugiens circuit. que-
rens que[m] deuoret. Sic bonis no[m]i[n]e
 sapiens designatur: unde scriptu[m]
 est. Non iunges boue[m] et asinu[m]: id
sapientie cum stulto i[n] p[re]dicatio[n]e
no[n] sociabis. Sic per boue[m] fatuus
 figurat: sicut de eo qui i[n] turpi-
 tudine amoris captus e[st] dicitur.
 Statimq[ue] e[am] sequit[ur] quasi bos duc-
 tus ad uictimam: id est sicut fa-
 tuus trahit[ur] ad morte[m]. Hec igit[ur]
dixi: ne quia porta[m] significare
d[omi]n[u]m uel p[ro]dicatores uel scriptura[m]
sacra[m] uel fidem exposui: ubi u[er]u[m]
q[uo]d iam i[n] hoc p[ro]pheta porta legit[ur]
signare aliud no[n] credat. Cum e[ss]et
 de una porta p[ro]pheta diuina loq[ue]-
 ret[ur] recte fides intellecta est. q[uia]
 una est o[mn]i[u]m electo[rum] fides: cu[m] uo-
 alie porte no[m]i[n]antur intelligi sicut
 et longe sup[er]ius dictu[m] e[st] o[mn]i[u]m p[ro]di-
 cato[rum] p[ar]te[m]: per que[m] uita uita cog-
 noscitur. et per que[m] ascenditur
 ad sacramento[rum] sp[irit]ualiu[m] cogniti-
 o[n]e[m]. Na[m] porta per qua[m] significat
in fidem dixim[us]: notandu[m] nobis
est quia i[n]ferior appellatur. In hac
enim uita du[m] sum[us]: quasi i[n] ymo
positi adhuc i[n]ferius tenemur.
 Et recte i[n]ferior porta fides e[st]: q[uia]
 nobis i[n] terra positus aperit agni-
 tionem dei. Itaq[ue] nu[n]c dicit. Portam
quoq[ue] que respicebat uia[m] aqu-
lonis atrii exterioris mensus e-
rat i[n] longitudine q[uam] i[n] latitudine.

Et thalamos eius tres hinc et
 tres inde: et frontes eius et uesti-
 bulu[m] eius s[ecundu]m mensura[m] porte
 prioris. Quinquaginta cubito[rum]
longitudine eius: et latitudie[m]
uiginti et quinq[ue] cubito[rum]. fenest-
re autem eius et uestibulu[m] et sculp-
ture s[ecundu]m mensura[m] porte que
respicebat ad oriente[m]: et septe-
quidui[m] erat ascensus eius: et
uestibulu[m] ante eam. De porta que
 respicebat uia[m] aquilonis atrii
 exterioris. ea ip[s]a replicatur que
 iam de porta alia sup[er]ius dicta
 sunt: atq[ue] alia subiungit[ur] que de
 p[re]dicta porta tacebat p[ro]pheta. De
 ergo de h[is] latius differamus
 que necdu[m] discussa sunt: debem[us]
 ea que ia[m] dicta su[n]t sub breuita-
 te replicare. Porta eni[m] uia[m] aqu-
 lonis respicit: cu[m] p[ro]dicato[rum] quis
 q[ue] uita peccato[rum] agnoscat: ei q[ue]
 interiora uite per uerbu[m] p[ro]di-
 catiois aperit. Que porta atrii ex-
 terioris dicit[ur]. Exterioris quippe e[st]
 atriu[m] uita p[re]sens: in qua o[mn]e
 q[uo]d corp[or]aliter agitur. corp[or]aliter
 etia[m] uidetur. Que ta[m] i[n] longi-
 tudine q[uam] i[n] latitudine mensu-
 ratur: quia cu[m] ad fide[m] p[ro]d[er]it[ur]
 nit[ur]: necesse est ut eius doctor co[n]-
 sideret ul[ter]i[us] q[ua]ntu[m] i[n] longitudine
 spei. uel q[ua]ntu[m] i[n] latitudine cari-
 tatis ex eius amonitio[n]e p[ro]ficiat.
 Qui eni[m] ad d[omi]n[u]m conuertitur. si ad
 huc bona uite p[re]sentis sperat. lo[n]-
 gitudine no[n] habet: quia breuis
 est uita in qua spem posuit. Si
 per terrenaru[m] co[n]cupiscentia[m] et
 adhuc per proximi odium coangus-
 tatur latitudine no[n] habet: q[uia]
 nescit uel transitoria co[n]tempnere:
 uel se i[n] primi amore dilatare.

b

Cum vero conuersus quisque eterne vite gaudia longanimiter sperat, primorum molestias cum caritate tolerat, et ea que non habet concupiscere contempnit: longitudine et latitudine porta habet: quia gloria predicatoris est profectus auditoris. Unde quibusdam per magnum predicatorum dicit. Gaudium meum et corona mea. Et rursum. Et ecce nunc uiuo: si vos statis in domino. Atque iterum. Que est enim nostra spes aut gaudium? nonne vos anime domini? Longitudo ergo et latitudo porte est que ad aquilonem respicit: quia cum infidelem quempiam in partem suam frigore torpentem predicator ad fidem conuerterit: per hoc quod cum in longitudine spei tendit, et in amplitudine caritatis dilatat eius gloriam suam facit. Et quia in cognitione sancte trinitatis ex uerbo predicationis auditores quique in eiusdem trinitatis amore perficiunt: habet hec eadem porta thalamos tres hinc et tres inde: quia deus quod per testamentum nouum de trinitate conditor loquitur hoc etiam de testamento ueteri ostendit: et cor auditorum in amore celestis patris proficit: ut anima inherens deo quasi sponsa cum sponso in quodam iam thalamo sedeat: atque a terrenis se desideris funditus auertat. **D**ecerte ut longe superius dictum est quatuor sunt ordines bene uiuentium, bonorum scilicet coniugatorum, continentium, atque predicatorum: et quia alii etiam in coniugis positi amore celestis patris anhelant: alii autem spe eterne gaudii etiam carnem macerant, omnesque actus terrenos refugiunt, et in cura huius seculi implicari

contempnunt: alii uero et terrena bona despiciunt, et celestia gaudia predicant que cognouerunt: quod isti nisi in spirituali edificatio thalami sunt, in quorum cogitatione et meditatione anima celestis sponso sociatur. Quos tres bonorum ordines quia non solum ecclesia ex gentibus habet sed aliquam etiam synagoga habuit, dum magna multitudo spiritualium redemptorum gratiam ardentius expectauit: porta celestis edificatio tres hinc et tres inde thalamos habet: quia predicatorum quique cum ad supernam patriam auditorum perueniunt: et novos patres et ueteres angelos celesti desiderio demonstrant. Plus enim plerumque exempla quam inuocatio uerba coniungunt. Et cum predicator dicit quales alii in coniugio uel in continentia uel in predicatione signa omnipotentis dei amore in nouo testamento fuerint, uel alii quales in ueteri: porta que loquitur trinos ex utroque latere habere se thalamos ostendit. Que porta habet et frontem: quia sunt in predicatione uita apta opera que uidentur. Habet et ante frontem uestibulum: quia prius quam bona opera instituet, predicat fidem: per quam anima humiliter ueniens ad bonorum actuum altitudinem subleuet. Que tunc secundu mensuram porte prioris sunt: iuxta hoc quod subditur, quia mensura est quinquaginta cubitorum longitudine eius, et latitudine uiginti quique cubitorum. Hec iam superius latius me dixisse meminitis. Per quinquagenarium enim numerum requiritur diximus figurari: quia et quinquagesimus annus ueteri populo in requiem datus est: qui appellatus est

iubeleus. Et septenarius nūus
 per quē hoc omē tēpus euolue-
 tur septies multiplicatus ad q̄-
 draginta et nouem ducit: cui
 monas additur: quia in vniū-
 cōtemplatione requies eterna p̄-
 fiat. Isdē q̄ quinquagenarius
 nūus nobis in longitudine est: q̄
 puenire ad illā requiē nō potest
 nisi qui ad eā spem suā modo
 tendere longanimiter potest.
 Quia enī per quinquagenariū
 nūm ad eternam requiē puoca-
 mur: etiā hoc nos oīno instruit.
 qd̄ in tabernaculo decē cortine ius-
 se sūt fieri: que haberēt ansulas
 quinquagenas. et circulos aure-
 os quinquagenos a latere et su-
 mitate. Cortine tabernaculi sū-
 oēs sunt: qui ex diuersis uirtu-
 tū coloribz in sancte ecclie orna-
 mēto p̄ficiūt. Qui et exteriora ve-
 lant et interiora oīmodo exornāt:
 quia eorū uita inq̄tū uidet̄ orna-
 mētū est: et eorū itellcūs intus
 absconditur: dū celestia que in mē-
 te seruat̄. et dicere nō p̄nt. in eis
 aliquo mō uelātur. Recte autē
 decē cortine sunt: quia per decē
 logi custodia ip̄a sanctorū corda
 p̄fecerūt. Iacinctine uero ansule
 cortinarū fieri quinquagim̄ p̄cep-
 te sūt. Iacinctus celi sperāe habet.
 Ansule ergo cortinarū sūt p̄cep-
 ta celestia: in quibz ligant̄ aīe:
 ut ab inferioribz subleuāte supe-
 rius pendeāt. Que uidelicet ansu-
 le habēt et circulos aureos: itel-
 lectū scilicet uera sapiā fulgentē.
 Qui itellcūs quia eē debet p̄ oīa
 nrispectus et caute sollicitudi-
 nis uigilācia munitus: recte p̄
 circulos designat̄. Et notandū

quā latere et sumitate iubent̄ an-
 sule uel circuli in cortinis fieri:
 quia p̄cepta celestia et itellcūs spi-
 ritualis nō solū nos debet suscipi
 dei amore suspendē: sed etiā p̄xiō
 in caritate sociare. In eo enī qd̄
 ditorē nūm diligim̄: quasi per
 superiores ansulas in aere pende-
 mus. In eo uero qd̄ sicut nosmetip-
 sos p̄ximos amam̄? ansulas et
 circulos a latere habem̄? ut cor-
 tine tabernaculi id est fidelīū aīe
 per caritatē cōiūcte sint: et nō p̄
 discordiā diuise. Unde et hic post
 longitudinē quinquaginta cubi-
 torū. p̄tinus latitudo subūgitur
 viginti et quinqz cubitorū: que u-
 delicet latitudo ad caritatē p̄xi-
 mi p̄tinet. Ipsa eī i fratru amo-
 re se dilatat: atqz erga eos omē
 qd̄ p̄t boni opis exercet. Cuncta at̄
 bona opa que corp̄aliter sūt per
 quinqz corporeos sensus exhibet̄:
 uidelicet per uisū. auditū tactum.
 gustū odoratū. Quinarius uō
 nūus per semetipsum ductus ad
 uicēsimū et quintū p̄uenit: quia
 bona opa cū agi reperit. p̄fero-
 re aīe ad augmentū excitat̄: et
 p̄ semetip̄sa multiplicant̄. Unde
 et latitudinē mēti faciūt: ut nō
 sit angusta per teporē: sed expā-
 sa in bonis opibus per caritatē.
 Oīs enī temporis angustia
 est: oīs uero benignitas carita-
 tis. magna latitudo. Nam et si
 res desunt que fortasse idigenti
 p̄ximo p̄beant̄: ampla est sub-
 stantia uolūtatis bone que suf-
 fiat ad regni retribucōez: sicut
 scriptū est. In terra pax hoībz
 bone uolūtatis. // Sequit̄. fenest-
 re autē eius vestibulū et stulp

ture. Secundum mensuram porte que res
piebat ad orientem. Iuxta hec
 ia sumus lacus dicta sunt: et
 idcirco sermo non debet morosa
 expositione tardare. Hoc tamen mag
 nopere notandum est. quod porta ad
 aquilonem ea omnia habet prohibetur
 que porta ad orientem: fenestras
 salutis contemplationis. uestibulum
 humilitatis. sculpturam bone opati
 onis. **H**ec enim qui per hoc quod deo
 in conuersatione nati sunt in innocen
 tia profiterunt. porta ad orientem ha
 bent: quia eis celestis regni adi
 tus patet a luce quod acceperunt.
 Et omnes qui in peccatis lapsi postmo
 dum corporis sui frigore sunt depressi.
 sed per penitentiam redeunt. ad amo
 rem celestis patrie recalescunt. porta
 ad aquilonem habet: quia eis etiam
 post peccata sui frigora igni aditus im
 misericordiam patet. Ea ergo habere
 dicitur porta ad aquilonem. quia et
 conuersi peccatores sic ditantur uirtu
 tibus: sicut illi sunt diuites qui ca
 dere in peccato uitauerunt. Unde et
 psalmiste uoce per dominum dicit. ti
 nere sicut panem maduratum: quia
 sic penitentes recipit ut iustos. **S**ip
 tum quippe est de peccatoribus. **O**lum
 alitio et cinere penitentiam egisset.
 Cuius ergo sicut panis comeditur:
 quoniam ad auctoris sui gratiam peccator per
 penitentiam sicut inopes reuocatur.
 Porta igitur ad aquilonem habet fe
 nestras. habet uestibulum. habet
 sculpturas: quia tamen peccator ad ui
 tam post culpas reducat. sepe lumine
 contemplationis accipit. atque de ipsa
 memoria ueritatis sue gratiam
 magnam humilitatis. bone quoque
 operationis efficaciam percipit: ut de
 quod fieri percipiunt. in uita eius qui

sculptum esse uideat. **S**eptem uerogran
 dum erant ascensus eius: et uesti
 bulum ante eam. **S**eptem gradibus
 ad portam ascenditur: quia per sanctam
 spiritus septiformem gratiam aditus
 nobis uite celestis aperit. **Q**uia
 septiformem gratiam per uias in ipso
 non capite uel in eius corpore quod
 nos sumus enumeras dicit **R**eij
 esset super eum spiritus sapientie et intellectus.
 spiritus consilii et fortitudinis. spiritus
 scientie et pietatis: et replebit eum
 spiritus timoris domini. **Q**uos gradus
 de celestibus loquens descendendo
 magis quam ascendendo numera
 uit: uidelicet sapientiam. intellectum
 consilium fortitudinem scientiam pieta
 tem timorem. **E**t cum scriptum sit uerum
 sapientie timor domini. constat perculdu
 bio quia a timore ad sapientiam ascen
 ditur. non autem a sapientia ad ti
 morem reditur: quia nimirum per
 fectam habet sapientia caritatem. **E**t
 scriptum est. **P**erfecta caritas foris
 mittit timorem. **P**rophetam ergo quia
 de celestibus ad yma loquebatur:
 cepit magis a sapientia. et descen
 dit ad timorem. **S**ed nos quia a
 terrenis ad celestia tendimus.
 eosdem gradus ascendendo animam
 remus: ut a timore ad sapientiam
 peruenire ualeamus. **I**n mente eternam
 nostra primus ascensionis gradus
 est timor domini: secundus pietas. ter
 tius scientia. quartus fortitudo.
 quintus consilium: sextus intellectus.
 septimus sapientia. **E**st enim timor domini
 in mente. **S**ed qualis est iste timor.
 si cum eo pietas non est. **Q**ui enim
 misereri primo ignorat. qui con
 pati eius tribulationibus dissilat.
 huius timor ante omnipotentis dei
 oculos nullus est: qui non sub

leuat ad pietate. Sed sepe pietas
per iordinatam misericordiam erra
re solet: si fortasse peccerit que
petenda non sunt. Peccata enim que
ferri gehene ignibus pnt: disciplie
sunt uerbere corrigenda. Sed iordi
nata pietas cum tpaliter parat:
ad eternum supplicium pualit. Ut
ergo uera et ordinata sit pietas.
ad gradum est alium subleuanda idem
ad sciendum: ut sciat uel quod ex uiltia
a puniat: uel quod ex misericordia di
mittat. Sed quod si sciat quod agere quis
debeat: uirtute uero agendi non
habeat. Scientia ergo nostra crescat
ad fortitudinem: ut non uidet quod a
gendum sit. hoc agere per mentis for
titudinem possit: ne timore trepi
det. et pauore collapsa non ualeat
bona defendere que sentit. Sed se
pe fortitudo si improvida fuerit
et minus contra uicia arcuspecta:
ipsa sui presumptio in casu ruit. As
cendit ergo ad consilium: ut pui
dendo pmoncat oem quod agere for
titer potest. Sed esse consilium non potest si
intellectus deest. quia qui non in
telligit malum quod agentem grauatur:
quo potest bonum solidare quod adiuuat.
Itaque a consilio ascendam? ad in
tellectum. Sed quod si intellectus mag
no quidem acuminis uigilet: et
moderari se nesciat per maturi
tatem. Ab intellectu ergo ascendam?
ad sapientiam: ut hoc quod acute in
tellectus iuenit. sapientia matu
re disponat. Quia igitur per timo
re surgim? ad pietatem. per pie
tatem ad scientiam ducim. per scientiam
ad fortitudinem roboramur. per
fortitudinem ad consilium tendim?
per consilium in intellectu proficim?. per
intellectum ad maturitatem sapientie

puemus? septem gradibus ad por
tam ascendim?: per quam nobis
aditus uite spiritualis aperitur. **B**n
autem dicitur quia uestibulum erat
ante eam: quia nisi quis prius huius
litate habuerit. ad hos gradus
donorum spiritualium non ascendit: si
cut scriptum est. **S**uper quem requies
cit spiritus meus: nisi super humilem
et quietum et trementem sermo
nes meos. De quo per psalmistam
dicitur. Ascensus in corde eius dis
posuit: in conualle lacrimarum.
Conualis quippe humilis locus est.
Et peccator quisque dum se in lacrimis
humiliter affligit: in corde per as
censum uirtutum proficit. **Q**ui rur
sus ait. emittit fontes in con
uallibus: quia omnipotens deus dona
spiritualis gratie humilibus prestat. **P**er
quoque per uestibulum fides intelligi
t. **I**psa quippe est ante gradum et por
tam: quia prius quidem ad fidem
uenim?: ut postmodum per spua
lium donorum gradus celestis uite
aditum itremus. **N**on enim uirtu
tibus uenit ad fidem: sed fide per
tigitur ad uirtutes. **C**ornelius
enim centurio cum elemosine ante
baptismum angelo teste lauda
te fuit. non operibus uenit ad fidem:
sed fide uenit ad opera. **N**am
et ei per angelum dicitur. **O**rationes
tue et elemosine ascenderunt in
conspicium dei. **S**i enim deo uero et
ante baptismum non crediderat:
quem orabat. **U**el quomodo hunc opus
deus exaudierat: si non ab ipso
se in bonis profici petebat. **S**cie
bat igitur creatorem omnium deum: sed
quia eius omnipotens filius incar
natus esset ignorabat. **N**ecque ei
poterat bona agere: nisi ante

credidisset. Scriptum namque est. Sine
fide impossibile est placere deo. Fi-
dem ergo habuit tuus opacões
et elemosine placere potuerunt.
bona autem actione pmeruit ut
deum perfecte cognosceret. et de vni-
genito eius incarnatōis misse-
riam credet. quoniam ad saaram et
baptismatis pueniret. Per fide
ergo uenit ad opa: sed per opera
est solidatus in fide. Vestibulum ita-
que ante gradus est: quia qui pius
crediderat. ipse post uirtutum gra-
dibus ad porte aditum ascendit.
¶ Sequitur. Et porta atrii interioris
contra portam aquilonis et orientis.
Hoc loco contra non pro aduersita-
te ponit: sed pro rectitudine. Ita et
porta atrii interioris posita mon-
strabat: ut porta aquilonis et o-
rientis recto ad eam aditu se tederet.
Quid est ergo quod porta interiori re-
tineri posita contra portam orientis
et aquilonis ostenditur: nisi hoc
quod apte datur intelligi. quia siue
iudaeo et gentili populo seu iustis et
peccatoribus: sed post peccata conuersis. e-
que aditus regni celestis aperitur.
Larga est enim misericordia creatoris
nostri. Et porta interiori non solum por-
tam orientis respicit. sed etiam aqu-
lonis: quia non solum huius qui in
inocentia permanet. sed etiam pec-
catoribus peccata sua penitendo damp-
natis: aperitur interiori atrii
gaudia: ut ineffabilia mysteria
patris celestis agnoscat. agnoscendo
suscipiat: suscipiendo curat. curando
prouocat. Hec eterni gaudii secre-
ta cognouerat: qui dicebat. Si-
tuit anima mea ad deum uiuum: quoniam
ueniam et parebo ante faciem dei.
Predicator gentium ad hunc aditu

regni celestis anhelabat cum diceret.
Cupio dissolui: et esse cum christo. Hec
exultationis occulte secreta cogno-
uerat sponsa: que dicebat. Dilis-
meus misit manum suam per fora-
men: et uenter meus intenuit ad
tactum eius. Dilis etenim manum per
foramen mittit: quoniam uirtute sua di-
nitur animam per subtile intellum pul-
sat. Et uenter in tactu illius intore
misit: quia interioritas nostra per hoc
quod celestis gaudium intellum tangitur.
ipsa sua exultatione turbatur: et fit in
mente pauor ac letitia: quia iam
sentit quod de celesti gaudio diligit:
et adhuc metuit. ne plene non pro-
piat. quod uix tenuiter sentit. Quod
igitur restat: nisi ut se ad perfectionis
uite cursu dirigat oes qui illa gau-
dia patrie celestis agnoscat: Vnde
et hic apte subiungitur. **¶ Et men-
sus est a porta usque ad portam centum
cubitos.** Centenarium numerum quia de-
cies per denarium ducit: iam superius
diximus esse perfectum. Is itaque qui ad-
itum atrii interioris uidet. perfecto ne-
cesse est ut per uitam perfectionis cur-
rat: ut a porta inchoationis usque ad
consumationis ingressum pueniat.
Mensuret ergo atrium interius quod
a portis exterioribus usque ad portam
interiore tendit centum cubitis: ut
qui amando intrare cepit. latitudi-
nem perfectionis habeat in mente: qui
tenus in eo que diligit hunc nec pro-
pera extollat nec aduersa coan-
gustent: sed transitoria cuncta des-
piciat: quoad usque ad gaudia
secreta pueniat. per atrium perfec-
tionis currat. Sunt etenim multi qui
iam in septem gradibus aditum porte
exterioris intrauerunt: iuxta quod
dam superne dispensationis modum.

p timore dei huiles. per pietatis
 studiū misericordes. per scienciā
 difacti. per mētis fortitudinē libe-
 ri. per consiliū cauti. per intellectū
 prouidi. per sapiā matūri: sed
 adhuc quibusdā necessitatibz ob-
 ligati. huius mundi curis inseruiūt:
 et vnde iā ex magna pte extusse-
 rūt aīm. ibi adhuc tenent iūti.
Cūq; sup iposita terrene occupa-
 tōis portant onera. minus se in
 pceptis celestibz exercēt: et dū an-
 helare medullitus ad eternā pa-
 triā nō vacat. ipsam i eis sua ali-
 quomō desideria languescūt: qā
 aīmo curis tpalibz p̄pediti. vera
 gaudia q̄ coḡ scūt. amare tantū
 nō licet quantum libet. **H**uius pleiūq;
 a iugo mundi. mētis colla extua-
 ut: oīa deserūt. terrene cure pō-
 dera deponūt: atq; ut ad celeste
 desiderū lacius aīm suū laxent.
 vitā remotā petūt: et i ea p̄tibz
 scās itenti. sacris meditacōibz de-
 diti. cotidiano se fletu afficiūt: et
 uetustate cordis igne amoris con-
 flant: atq; ad celeste gaudiū at-
 tendēdo se inouāt. **H**uius pleiūq; in
 ipso suo desiderio accensi exire iam
 de carne concupiscūt: atq; ad vitā
 p̄sentē redire post fletus nolūt:
 sed tñ differuntur. ut dilatus amor
 ex ipa sua dilacōe. p̄ficiat: et ardē-
 ti desiderio q̄ ad negat̄ accrescat.
Sic in regione gerasenoz qui li-
 beratus a legione demonū fuit.
 we iā tñ dño volebat: sed tñ ei di-
 citur. Reuertē i domū tuā: et nar-
 ra q̄nta fecit tibi dñs. **S**ic spon-
 sa in cātiās tantoz scās de sīde-
 ens anxia loq̄tur dices. In laīlo
 meo p noctes q̄suū quē diligit
 aīa mea: q̄suū illū: et nō inueni.

In laīlo enī dilan querit: qñ i ipso
 suo otio et vacacōe quā appetit.
 iā videre aīa dñm concupiscit: iā
 exire ad eū desiderat: iam carere
 presentis vite tenebris anhelat.
Sed querit illū et nō inuenit: qā q̄
 uis magno amore desideret: ad
 huc tñ ei nō cōcedit. videre quē a-
 mat. **T**ales itaq; sanctorū mētēs
 qd aliud i hoc desiderio faciūt: ni-
 si qd iā a portis exterioribz patri-
 um iterum ad portā currūt. **Q**ui
 bus sepe euenit ut cū se viderint
 magno celestis gr̄e munē cōpūt-
 tos. iā se p̄fectos existimēt: et obe-
 dientes putent. **S**ed quia nullus
 est qui dura p̄cipiat: patētes eē
 se credāt. sed quia nemo eos per
 cōtumelias et aduersitates pul-
 sat: et plerūq; cōtingit ut spūale
 m̄steriū uel iūti suscipiāt: atq;
 ad gubernacōez fidelū deducāt.
Qui tñ magnis tribulacōibz fue-
 rit hūc inde pulsati: turbati mēte k̄se
 ip̄fectos inueniūt: qui nō pulsa-
 ti p̄fectos se eē crediderūt. **Q**uia ex-
 ire agit. ut se ad semetipos colligat.
 et apud se taciti obp̄brū sue ihe-
 mutatis erubescat: atq; ex ipa su-
 a cōfusioe roborati. cōtra aduersa
 patiām opponāt. et ex tribulacōe
 p̄ficiāt. qui prius i otio ex ipa su-
 a securitate torpebāt: et verumt̄
 tales eē incipiūt: quales se eē prius
 ianiter putauerūt. **H**uius itaq; cū
 portis exterioribz usq; ad iteriore
 portā per boni studij atrū diffe-
 rūt: hoc ipm̄ in eis atrū cētū
 cubitis mēsunt: quia dilacōe et
 exercitio in scā cotidie p̄fectōe p̄-
 ficiūt. **P**er cotidiana enī deside-
 ria i mēte p̄fici: quasi centū est
 cubitis iterum atrū mēsurare.

Itaque igitur a portis usque ad por-
 tam centum sunt cubiti: ut quia
 si quedam mora eundi sit ipsa dila-
 tio viuendi: per quam cotidie in vir-
 tutibus crescat: ut ad iteriore ad-
 itum perfectius pueniat. **Sequitur** **Et**
dixit me ad viam australem: et ecce
porta que respiciebat ad austrum.
Et mensus est frontem eius et uesti-
bulum eius iuxta mensuras superio-
res: et fenestras eius et uestibula
in circuitu. sicut fenestras ceteras.
Quinquaginta cubitorum longitudine:
et latitudine viginti quique cubito-
rum: et in gradibus septem ascendebat
ad eam: et uestibulum ante fores eius.
Tueta hec in orientis et aquilonis
 porta iam dicta sunt: et congruum non
 est ut ea que semel ac scdo exponetes
 diximus sepius replicemus. **N**otan-
 dum tamen nobis est: quia in spiritali edi-
 ficio alter aditus ad orientem. alius
 ad aquilonem. atque alius ad aus-
 tram patet. **S**icut enim aquilonis
 frigore peccatores. ita per australem vi-
 am feruentes spiritu designantur:
 qui calore sancti spiritus accensi uelut
 in meridiana luce uirtutibus ex-
 crescant. **P**ateat itaque porta ad ori-
 entem: ut hi qui sacramenta fidei
 bene ichoauerunt. et in nulla post-
 modum uiciorum profunditate dimer-
 si sunt ad gaudia secreta pueniant.
Pateat porta ad aquilonem: ut
 hi qui post ichoacionem caloris et
 luminis in peccatorum suorum frigore et
 obscuritate dilapsi sunt. per conu-
 sionem penitentiam ad ueniam redeant: et que
 sit eterne retributionis ueralectura
 cognoscant. **P**ateat porta ad me-
 ridiem: ut hi qui post accepte
 lucis uitam. sanctis desiderans in uirtu-
 tibus feruent: spiritali intellectu coti-

die eterne gaudii misteria pene-
 trent. **I**nter hec autem queri potest:
 cum quatuor huius mundi partes sint. tur-
 in hoc edificatio hec exteriores non que-
 tuor sed tres porte esse memorantur.
Quid recte querendum fuerat: si propheta
 non spiritalis sed corporalis edificium vi-
 disset. **S**ancta etenim ecclesia id est spiri-
 tale edificium ut ad secreta gaudia
 pertingat. tres solummodo portas ha-
 bet: uidelicet fidei spem atque carita-
 tem: una ad orientem. aliam ad aquilo-
 nem. tertiam ad meridiem. **P**orta que ipse
 in orientem est fides: quia per ipsam
 lux uera nascitur in mente. **P**orta
 ad aquilonem spes: quia unusquisque
 in peccatis positus si de uenia des-
 perauerit funditus perit. **U**nde
 nate est ut qui sua iniquitate ex-
 titus est: per spem misericordie reuiu-
 scat. **P**orta ad meridiem est caritas:
 quia igne amoris ardet. **I**n meri-
 diana etenim parte sol in altum ducit:
 quia per caritatem lumen fidei in dei
 et proximi dilectione subleuatur. **T**ri-
 bus igitur portis ad iterius atrium
 tenditur: quia per fidei spem atque
 caritatem ad gaudia secreta pue-
 nit. **A**lia quoque questio oritur: cur
 porta atrium iterioris posita con-
 tra portam orientis et aquilonis di-
 citur: et an ad australem portam
 pateat taretur. **S**ed quia per ori-
 entem ichoantes. per aquilonem
 lapsos diximus designari: dignum
 fuit ut uel de ichoantibus quibus
 adhuc sol in tepore est. uel eorum
 de lapsis sed per conuersionem rede-
 untibus apte diceretur: que eis porta
 atrium iterioris pateat: quatenus et
 ipsis nos certos faceret. de quibus
 dubitari potuerat. **H**oc autem de
 porta australi dicendum non erit:

quia eos ad gaudia iterna pertinere qui fervore spiritus in virtutibus permanet nullus ignorat. **V**sius quippe est sacri eloqui. ea de quibus dubitari potuerat apte dicere. et ea que constat taceri: sicut per psalmistam dicit. **I**retraverunt moyses in castris: et aaron sanctum domini. **A**aron quippe exigente populo peccatum fecerat: et recte poterat de eius vita dubitari. **M**oyses ergo sanctus non dicit: quia sanctus est ab omnibus factus: et aaron sanctum nominat: ut nobis de vita illius dubietate tollat. **S**equitur. **E**t celate palme erant: una hinc et altera inde in fronte eius. **Q**uid est hoc quod prius in fronte eius pictum palmarum: nunc autem celate palme in fronte esse memorat? **I**n celatura quippe lapidum exteriora esse opera videntur. Sed sicut superius iam diximus pictura palmarum est ostensio signorum: nunc vero celatura palmarum dicitur: ut bonorum operum demonstratio designet. **I**psis enim summis predicamentis dicit. **V**ideant opera vestra bona: et glorificent preem vestram qui in celis est. **Q**ui igitur in vita sua ipsa esse sancta opera demonstrat palmas in fronte celatas habet: quia quanta illos in posterum victoria sequatur: iam nunc in factis suis operibus ostendunt. **V**el certe quia fide per orientis spem per aquilonis caritatem vero per australem portam dicitur designari: notandum nobis est. quod in orientis porta pictura palmarum. in aquilone vero et meridie celatura esse prohibetur: quia contingit sepe ut hi qui adhuc inchoantes sunt. necdum se in operibus solidis ac magnis exerceant: hi veroque

post iniquitates ad virtutes redeunt plerumque: ut culpas suas ante omnipotentis dei oculos tergere valeant in magnis operibus exerceant: et qui iam fervore spiritus. sanctis actibus inardescunt. virtutibus exerceant. quasi meridies in sanctis actibus sunt. **I**n orientis ergo porta pictura est. in aquilonis vero et in meridie celatura: quia signum victorie quod inchoantibus ostenditur: hoc in revertentibus atque ferventibus iam solidius et robustius tenet. **N**otandum quoque magnopere est: quod dicitur hinc et inde. **O**mnes enim qui ad vite aditum tendunt: et ex dextro et ex sinistro latere habent palmam debent. **Q**uod enim hinc et inde dicitur: latus utriusque signat. **A**d dextro igitur palmam habet is quem prospera non extollunt: a sinistro habet palmam is quem adversa non deiciunt. **Q**uasi ex utraque parte portabat et paulus palmam cum diceret. **P**er arma iustitiae a dextris et a sinistris: per gloriam et ignobilitatem: per infamiam et bonam famam: ut seductores et veraces. **N**on hinc adversa frangebant: non prospera in metis tumorem subleuabant. **H**inc inde ergo gestabat palmam: qui et in adversitate fortis. et in prosperitate humilis permanebat. **Q**uisque enim de prosperis extollit: habere in parte dexteram palmam nescit: quisque in adversitatibus frangit: portat palmam a sinistro latere ignorat. **V**t ergo hinc et inde palmam gestetur in fronte: adesse spiritus nostris mentibus debet. et in adversis fiducia et in prosperis timor: ne a adversa in desperatorem pertrahatur: a prospera autem in sui fiducia extollatur. **H**ic est qui de egyptus predicatorem dicit

bat. Scio et humiliari. scio et habundare: ubique et in omnibus institutus sum: et satiari et esurire. et habundare et penuriam pati. Quia possū in eo qui me confortat. Nunquidnam frēs ars est aliqua humiliari et habundare. satiari et esurire. habundare et penuriam pati: ut pro magno se ista scire tantus p̄dicator insinuet: Ars omnino et mira disciplina scientia: que toto nobis cordis est animu discenda. Quē enī penuria sua nō frangit. a gratiarum actiōe nō retrahit. in rerū temporalium desiderium nō attendit: scit humiliari. hoc enī loco ap̄tius humiliari dicit penuriam p̄peti. Nā statim cōtrario subiūxit. Scio et habundare. Qui enī acceptis rebus nō extollit. qui eas ad usum vane glorie nō itorquet. qui solus nō possidet quod accepit sed hoc tū indigentibus misericorditer diuidit: scit habundare. Qui acceptis alimentis nō ad iurgitationē ventris vtit. ad reparatiōem uirtutis. nec plus carni tribuit quā necessitas petit: scit satiari. Qui alimentorum inopia sine murmuratiōe tolerat. nec pro necessitate victus agit aliquid vñ quā p̄tā laqum incurrit: scit esurire. Quē ergo habundantia in superbia eleuat. nō in necessitate cupiditas uertit: nouit habundare nouit penuriam pati. Qui tū statim subderet omnia possū: ne elacois esse uerba crederem. aduixit in quo. In eo qui me confortat. Ecce in altū ramus prodit: sed quia in radice se tenuit. in uiriditate p̄māsit. In altū enī surgēs arefceret: si se a radice diuississet. Sibi enī nil tribuit:

qui omnia se posse nō in se sed in eo qui se confortat fatetur. Hinc et in deo p̄dicatore egregius palma habet: quē nec habundantia in superbia. nec iopia ad auaritiā p̄trahit. Discam? itaq; frēs nō solum in prosperis: sed in aduersis quoq; gratias agere. Pater enī nobis ex pietate sua factus est cōditor noster: nosq; adoptiuos filios ad hereditatē regni celestis nutrit: et nō solum domus reficit: sed etiā flagellis erudit. Discam? igitur habundare: ut cuncta que ab eo accepimus tū indigentibus p̄tiamur: ut mentē habundantia nō eleuet. ne fortasse gaudeat quia hoc ad est sibi quod deest alteri: et nō iam tōi bono sed p̄prio letetur. A prima uero gaudio ueritas ad cōe discipulos reuocat: tū eos de p̄dicatiōe redeuntes et de subiectione demonū letantes admonet dicens. Nolite gaudere super hoc: sed potius gaudete et exultate quia nomina uia scripta sūt in celo. Nō enī ceteri electi demonia eiciūt: sed tū electorum omnium nomina celo teniet asscripta. Admonet ergo discipuli priuata leticiā deponere: de tōi quiete et p̄petua felicitate gaudere. Quisq; itaq; in eo gaudet quod alter non habet: ex ipsa sua habundantia deterior: factus gaudium priuatum habet. Contra huius nos appetitū habundantie iohes admonet dicens. Nolite diligere mundū: neque ea que in mundo sunt. Qui mori ratione subdit quare. Si quis diligit mundū: nō est caritas p̄ris in eo. Nemo enī potest duobus dominis seruire: quia nō ualet simul tū sitoria et eterna diligere. Si enī eterni

tate diligunt: cuncta temporalia in usu
 non in affectu possidemus. Quae
 ande ratione pertinet subdit di-
 cens. Quia omne quod in mundo est
 concupiscentia carnis est. et concu-
 piscentia oculorum: et superbia vite.
 Ideo enim habere aliquid homines et ul-
 tra quam nature est concupiscunt. ut habe-
 do superbiat: et quia hoc alius non
 habet. se in cogitationibus extollunt.
 Quisquis itaque talis est: adhuc ad
 portandam habundantiam doctus non
 est. Sepe autem quod auaritia ex ap-
 petitu gerit. necessitatem putat:
 et tamen inuoluntaria sufficit dolet ma-
 iora deesse: atque incautus animus
 quandam quasi necessitatem patitur
 quam parit: et tamen nimia sunt que
 desiderat: suam sibi aliquo modo auar-
 itiam excusat. Habundantia itaque
 superbie vicina est: quam si quando etiam
 cupiditas iterum patitur. hanc ut ita
 dixerim quasi peregrina cupiditas
 inuasit. Si igitur habundandi arte
 scire volumus: nature est ut non solum
 ea que vicina sunt. sed ea etiam que
 de longinquo ueniunt vitia fugia-
 mus. Discamus igitur penuriam pa-
 ti: ne ea que non habemus habere
 etiam tamen culpa requiramus: ne felices
 putemus quos rebus onustos
 cernimus. Numquam valde sunt ea:
 que sibi quasi in superbia vite pre-
 feruntur parant. Multa portant:
 sed in via breui. Magna est nobis
 in hoc itinere sociata paupertas: que
 animam non angustat. Cum deest terre-
 na substantia de qua eterno iudi-
 ci rationes ponamus. liberius ad
 patriam tendimus: quia quasi in via pro-
 dere ceterum. Discamus igitur satiari: ne
 in sumendis alimentis corporis. gule
 magis quam naturam seruamus. plus

enim concupiscentia quam naturam petit:
 et sepe dum carnis inopia satisfacere
 curamus. voluptas subrepat: mo-
 dum refectiois excedit. Unde fit ut
 culpa tamen secat ad culpam: quia ple-
 rumque inde alia carnis temptatio
 nascitur: dum carni immoderatus
 in refectioe seruit. Ex patre etiam primi
 hominis infirmitate natura in homi-
 do cum naturis temptationibus nascitur:
 et caro nobis aliquando adiuta est in
 bono opere: aliquando autem seducta in ma-
 lum. Si igitur ei plus quam debemus tribui-
 mus hostem nutrimus: et si natura
 eius que debemus non reddimus. a-
 ue neciamus. Satianda itaque est ca-
 ro: sed ad hoc usque. ut in bono nobis
 opere fauiliari sufficiat. Ita quisquis
 ei tantum tribuit ut superbiat: saci-
 ura penitus ignorat. Ars itaque magis
 na est saciari: ne uniuscuiusque pro
 etate carnis ad iniquitatem pro-
 uapat turpitudinis. Discamus igitur esu-
 rare: ut nobis propter habundantiam
 sequente natura hic inopia placeat: ne
 nos ueteris necessitatis ad culpam
 trahat. ne patrem menti ipsa indige-
 tia suggerat: et dum caro fame af-
 ficit ad cupiditatem animam irruat:
 et querat tamen culpa prouideat unum car-
 ni valeat in necessitate satisfacere:
 ne cor in indignatione prosiliat. et
 linguam in murmurationis amari-
 tudine attendat. Qui igitur in car-
 nis sue inopia se hinc inde circum-
 spicit. atque a patre laqueo custodit:
 nouit esurare. Nos itaque fratres ca-
 rissimum uerum atque auaritiam in adu-
 sitate fugientes. elatione et imode-
 rata gaudia in prosperitate declina-
 tes: quia per fidem spem atque carita-
 tem interioris uite atrium tribus por-
 tis intrare concupiscentiam: palmas

Aa

Ab

hinc et inde teneam. **N**libet ad
huc alterū auctē celestis p̄rie ad
mentē reducere: et qualiter hic
inde palmā teneat demonstrare.
Beatus etenim iob cū esset viris ori
entalibz diaor. et ei p̄spera cūcta
suppeteret. filij polleret. familia
creveret. greges exuberaret: in
tāto oīpotētis dei timore p̄stitit.
ut iter custodia discipline. iter
acta iusticie. iter multa hūilita
tis obsequia misericordie opibz iter
tus. sacrificijs offerēdis deditus.
holocausta dño pro singulis fi
lijs imolaret: ne q̄s eoz saltē
i corde peccasset. **P**ensemus ergo
quāta ei erat custodia boni opis:
qui i filijs suis expiabat sacrifi
cans culpas cordis. **S**ed q̄ esset in
prosperitate iā innotuerat. **V**alde
autē ignotū q̄ erat: si p̄sueuere
iustus et iter flagella potuisset.
Tangendū q̄ erat vberē: ut vir
ille sc̄us in p̄speris iterrogaret.
aduersis: et qui notus erat oī
potenti dño: notus p̄ flagella
fieret nobis et sibimetipi. **D**ispo
nente itaqz dño cōsupta sūt gre
ges. iterfecti custodes: euersa do
mus. extincti filij: poussa caro a
planta pedis usqz ad uerticē: re
māsit vxor icolumis. q̄ uerborū
iaculis vulnera auget. **S**ed h̄ac
vir sc̄us in tēptacione sanus in
vulnere prudenter docet: cuiqz res
pondit dicens. **S**i bona suscep
imus de manu dñi: mala cur nō
sustineam? **A**mici quoqz qui ad
cōsolandū ueniūt. ad cōtumeli
as erūpūt: et in dolore vulnere
addūt adhuc vulnera uerborū.
Immisericozde dicit: raptorē no
mināt. violentū denūciāt: opp̄

Ac

fore paupm fatetur. **Q**uid igit mī
les dei fueret? iter dolētia vulne
ra et amara iuba depressus. **E**cce
flagella dei et uerba hōim simul
afflicti aūm ad desperatōez p̄mūt.
Sed uirtute sp̄s plenus carnis vul
neribz iactis. mentis robore stas:
cōtra desperatōis impulsiū rediit
ad memoriā bona q̄ egerat. **Q**uia
misericors fuerat. dicit. **O**culus
fui cecus: et pes claudus. **E**t iursum
Pater eia pauperū. **Q**uia et dis
cipline custos et benignus dicens.
Cūqz sederē quasi rex arāspectū
te exeratu: eia tñ merentiū con
solator. **Q**uia hūilis fuerat dicit.
Si contēpsi subire iudiciū cū ser
uo meo et ancilla mea: cū discip
tarent aduersū me. **Q**uia hospi
talis fuit fatetur. **S**i desepxi p̄tere
untē: eo qz nō habuerit idūmēū.
Quia largus in donis dicit. **S**i
nō benedixerūt michi latera ei?
et de uelleribz ouiu mearū cele
stis est. **Q**uia uolētus nō fuit
testat dicit. **S**i leuauī sup pup
lū manū meā: cū uiderem me i
porta supiore. **Q**uia de iūmia pe
riculo nūq̄ exultauit dicit. **S**i gn
uifus sum ad uinā eius qui me
oderat. **Q**uia patēs fuit. et etiā
suozū maliciā equanimiter ptu
lerit dicit. **S**i nō dixerūt viri taler
naculi mei? quis det de tēnibz
eius ut saturem? **Q**uid est ergo
qz vir sc̄us tot suas uirtutes iter
flagella enūciat? **Q**uid est qz ore
suo opa que fecerat laudat? nisi
quā inter vulnera et uerba q̄
hūt ad desperatōez trahē poterat.
ad spem aūm reformat? **E**t qui i
p̄speritate hūilis fuit: reuocatis
bonis suis ad memoriā. i fract?

in aduſitate p̄maſit. Cui⁹ et aūn
iter tot flagella illa uerba ad deſpe
rationē uō ipellet. niſi ſibi ad me
moriā bona que fecerat reuocaf
ſet. Didit igit⁹ ſcūs vir mētē ſuā
auditus tot malis ad deſperationē
cōarti; et mirabiliter ſtudiuit ī ſpe
certa ex bonis ſuis actib⁹ ſolidari.
Sic ſic impletur qđ ſcriptū eſt. Indi
e bonoz ne imemor ſis maloz;
et ī die maloz ne imemor ſis bo
noz. Si enī cū bona habem⁹ ma
loz remiſam que aut iā paſſi ſu
mus. aut adhuc pati poſſumus?
accepta bona mētē nō eleuant:
quia eoz gaudiū timor memo
rie maloz premit. Et ſi cū mala
habem⁹ bonoz remiſam que a
iā accepim⁹ aut adhuc nos poſ
ſe accipere ſperam⁹; maloz pon
duſ aūm in deſperationē nō de
primit; quia hūc ad ſpem mēo
ria bonoz leuat. Si itaq; fr̄s knū
et p̄ p̄cepta dñica et per ſcōz ex
empla gradim⁹. ut nos nec p̄ſpe
ritas eleuet nec aduerſitas fra
gat; habere nos ante oīpotētis
dei oculos palmas inde hinc mo
ſtrarem⁹. Item ergo ī eius adiu
torio. qui ī ſuis nobis ſequacib⁹
oīa que p̄cepit oſtendit. om̄is
receptor n̄r; qui uiuit et uignat
cū pat̄e ī unitate ſpūs ſā deus;
p̄ oīa ſc̄la ſc̄loz Amē. **Explicō mē**

ſepti in p̄m
Prophetie
uerba que
largiēte do
mino hodi
e caritati bre
loquēda ſt:
lōc magis
idiget q̄ ex

poſitōe. Ea enī in trib⁹ portis ite
riorib⁹ replicatur; que ſc̄dō iā ul
tertio de exteriorib⁹ dicta ſunt.
Paucā uero ī eam deſcriptōe per
mutatur. Unde n̄cē eſt ea nos q̄
iā dicta ſūt legendo tranſcurrere:
ut que necdū dicta ſūt licentius
poſſim⁹ enodare. **¶ Itaq; n̄cē dia**
tur Et porta atrii interioris ī via
austali. Et mēſus ē a portā ul
q; ad portā in via austali cētū
cubitos. Et introduxit me ī atrii
iterius ad portā austalē; et mē
ſus eſt portā iuxta mēſuras ſu
periores; thalamū eius frontē
eius et vestibulū eius hinc de mē
ſuris; et fenestras eius vestibu
lū eius ī arcuū quinquaginta
cubitos longitudis; et latitudis
uiginti quinq; cubitos; et vestibu
lū per girū. Cūcta hec ſupius
dicta atq; expoſita ēē memiſtis;
necdū uero dictū eſt qđ de eodem
vestibulo ſubdit. Longitudinē
uiginti quinq; cubitoz et latitudi
nē quinq; cubitoz et vestibulū
eius ad atrii exterioris; atq; ite
rū hoc qđ iā ſupius dictū ſuat
repliat cū dicit. Et palmas ei⁹
in fronte. Et ſtatū qđ adhuc dān
nō fuerat ſubdit. ¶ Et octo gra
duſ erāt; quib⁹ aſcendebatur
p̄ eā. Hoc quoq; qđ de austali
porta ſcriptū eſt. de orientali q̄
porta ī eodē ordine narrat; nā
ptinus ſubiſertur. Et introduxit
me in atrii iterius per portam
orientalē; et mēſus eſt portam
ſc̄dm mēſuras ſupiores; thala
mū eius et frontē eius et ueſti
bula eius ſicut ſupra; et fenef
tras eius et ueſtibula eius ī ar
cuū longitudie quinquaginta

cubitorū. latitudie viginti et quinq;
 cubitorū. et uestibulum eius id
 est atrij exterioris. et palme cela
 te in fronte eius hinc et inde. et in
 octo gradus ascensus eius. **F**a q;
 que de porta australi et orientali
 ducta sunt: in eisdē uerbis etiā de
 porta que ad aquilonē respicit re
 pliatū. **I**ta subdit. **E**t introdux
 it me ad portā que respiciebat ad
 aquilonē: et mensus est scdm me
 suras superiores: thalamū eius et
 frontē eius. et uestibulū eius et
 fenestras eius per circuitū longi
 tudinē quinquaginta cubitorū. lati
 tudinē viginti quinq; cubitorū. et
 uestibulū eius respiciebat i atrij
 iterius: et celatura palmarū in
 fronte illius hinc et inde: et i octo
 gradus ascensus eius. **Q**uid itaq;
 interiori atrio. qd thalamo. quid
 frontib; qd uestibulo. qd fenestris.
 qd longitudie. quid latitudie. qd
 palmarū celatura signet. late iam
 supius dixim;: nec oportet ut i eisdē
 iterū. sed in hīs solūmodo que nec
 dū dicta sūt occupem. **I**ūc ergo
 querēdū nobis ē que iste tres por
 te iteriores sint: uel qd est q carū
 de portarū uestibula viginti quinq;
 cubitis longitudie. et quinq; cubi
 tis latitudine metiūtū: uel cur
 ad eas nō septē sicut de portis exte
 riorib; dictū fuerat: sed octo gradi
 bus ascenditur. **P**orta etenim atrij
 iterioris que supius dicta ē. de
 hīs trib; portis interiorib; nō est:
 quia illa cōtra orientis et aquilo
 nis portā respice dicit: iste autē
 singule iterius ad austrū al orie
 tē et aquilonē posite ēē mēorātū.
Unde recte per illas aditus iterior
 designat: quia sicut i pcedenti lo

cutōe iā dictū est. uel iudee et genti
 litati. uel i choantib; atq; in bono
 pseueratib; uel a bono cadentib;
 sed post culpas per penitentiā sur
 gentib; patet. **I**ūc autē postq; sin
 gule i oriente et aquilone et austro
 porte descripte sūt: cū iterioris atrij
 rursū porte singule i austro et ori
 ente atq; aquilone describūt: as
 pirante deo magna itenōe opus
 est sinū tante profunditatis in da
 gare. **S**i enī portarū nōie scōs p̄di
 catores accipim;: sciendū nobis est.
 quia vna ē ecclia in p̄dicato ribus
 testamēti veteris ac noui. **P**orte
 autē septē uel octo gradus habēt:
 quia sancti spūs septiformē grā
 cōcorditer p̄dicāt: octauū uo gra
 dū anūntiant retribucōis eterne.
Unde scriptū est. **D**a ptes septem
 nec nō et octo. **Q**uid itaq; dicere
 possim; exteriorēs portas nisi an
 tiquos p̄es fuisse. qui per p̄cepta
 legis nouerāt opa ppli. magis q;
 corda custodire: ut iteriores por
 tas p̄dicatores sancte ecclie debe
 amus accipere. qui spūalib; mo
 nitis discipulorū suorū corda cus
 todit. ne malis que nō faciūt.
 uel i cogitacōib; delectent. **P**illas
 enī septem gradib; ascendi dicit.
 istarū uero octo gradū ascensus
 ēē phibetur: quia et i ueneracōe
 legis dies septim; fuit: et i nouo
 testamēto octauus dies i sacra
 mento est. is uidelicet qui dñi uis
 appellat: qui tertius a passione.
 sed octauus a cōdicōe est. quia et
 septimū sequitur. **S**in uero por
 tarū nōie. solos itelligim; scōs
 aplōs designari: qui uidelicet p̄
 mi nobis sūt scē ecclie p̄dicatores:
 et fidem nos spem atq; caritatē

sumope tenere docuerunt. Ipsi ita-
 que nobis in hinc uirtutibus porte sunt:
 qui nos per easdem uirtutes ad ite-
 riorē intellectū eterne sapientie per-
 ducunt. Sed si ipsi exteriores porte
 sunt. quos accipimus interiores? Si
 uero ipsi interiores porte sunt. quos in-
 telligimus exteriores? Quia in re
 intelligi ualiter potest. quia ipsi nobis
 et exteriores simul et interiores
 porte sunt. Cū enim adhuc incho-
 antibus non alta et mystica sed que
 dā que capi potest predicant por-
 te exteriores sunt: cū uero perfectis
 profunda et mystica loquuntur. por-
 te interiores. Videamus qualiter por-
 ta exterior pateat. Non potui uo-
 bis loqui quasi spiritalibus. sed qua-
 si carnalibus: tanquam puulis in xpo
 lat uobis potui dedi non escam. Vide-
 amus qualiter porta interior pateat.
 Sapientiam loquimur iter perfectos. Vide-
 amus utrum ipsa eadem sit porta
 interior et exterior. Sapientibus et
 insipientibus debitor sum. Qui rui-
 sum dicit. Siue mente excedimus deo:
 siue sobrii sumus uobis. In hoc enim
 quod contemplan- do et loquendo sapien-
 tibus mente excedit. porta interior est:
 in hoc uero quod puulis sobriū se in-
 predicatōe teporat. et quanta ebrieta-
 te spiritus infundat in mente cū predi-
 cat non ostendit. exteriorē portā
 se esse manifestat. Ipsi itaque et
 exteriores porte nobis sunt et ite-
 riores: qui nos et in primo aditu
 fidei spei ac caritatis instituerunt:
 et cū iam proficiantibus regni celestis
 mysteria predicant. per subtiliore
 intellectū nos ad interiora perducunt.
 Unde et per septem gradus prius as-
 census earum describitur: et postmo-
 dum per octo. Per octauū etenim.

gradū illius uite mysteria signā-
 tur: quā in secretis suis perfecte in-
 telligunt. qui iam cuncta temporalia me-
 te transcendere nouerunt: qui prin-
 tem uitā que septem dierum articulo
 uoluit plene despiciunt: qui de i-
 tima contemplatione pascentur. habet
 igitur porte spiritalis edificationis septem
 gradus: quia timore domini. pietate
 et scientiam fortitudinem et cō-
 liū. intellectum et sapientiam suis audi-
 toribus predicant. Sed cū iam omnia dimittit
 percipit. cū nichil in hoc mundo
 diligere admonet. nil per affectum
 teneri. cū contemplationi celestis
 patrie intendit. atque eius suadent
 mysterijs delectari: octauū gra-
 dū addunt. et ad interiora traiciunt.
 Iste gradus docete ueritate audiam
 ostensus est: cui cū legis precepta
 diceret respondit. Hec omnia cus-
 todium a iuuetute mea. Quasi ei
 iam in septem gradibus stabat: cū a
 iuuetute sua omnia custodisse sedi-
 ceret. Sed ei mox dicit. Adhuc u-
 rui tibi deest. Si uis perfectus esse.
 uade uende omnia que habes et da
 pauperibus: et habebis thesaurum in
 celo: et ueni sequere me. In quibus
 uerbis octauū equidem gradum
 uidit: sed ascendere noluit: qui
 a tristis abcessit. Quisquis itaque con-
 temptis rebus temporalibus. eternitatis
 contemplatione pascentur. celestis reg-
 ni gaudia rimat: post septem gra-
 dus quos timendo et operando atque
 intellectū sapientie succrescendo tenuit: octa-
 uo gradu interioris porte aditū in-
 traui. Per octauū quod numerus. et
 dies eterni iudicij et carnis re-
 surrectio designat. Unde et psal-
 mus qui pro octaua scribitur: a
 pauore iudicij inchoatus cū dia-

tur. **D**ñe ne i uia tua arguas me:
neq; i furore tuo corripas me.
Nūc enī tpc est misericordie: in illo
autē iudicio dies ire. In quouide
licet die omne hoc tēpus finitur
qd̄ septē diebz̄ euoluit: et qz̄ post
septem dies seq̄tur iure octaua
appellat̄: in quo et caro n̄ra resur-
git ex puluere: ut siue bona siue
mala que egit recipiat a uerita-
te. Unde per legem quoq; octauo
die fieri carūctio iubetur. Nam
quia p̄ membrū qd̄ carūctiditur
mortalis ppagatio generat̄: de-
cedentiū et succedentiū n̄s au-
getur. Sed quia i resurreōe mor-
tuoz̄ nec carnis iā ppagatio age-
tur. et decessio atq; successio nul-
la erit. qz̄ neq; nubent neq; nu-
bent̄: sed erunt sicut angeli i celo:
octauo die p̄cipitur pp̄uāctiō iadi-
fibi enī iam carnis ppagatio nō
fiet: ubi resurgens caro p̄sue-
rāctā eternitatis habet. Per h̄
membrū mater uirgo descendit.
que deū in utero sine uirilis car-
nis admixtiōe cōcepit: qui p̄m̄
nobis eterne patrie gloriā in su-
a resurreōe monstrauit: qui sur-
gens a mortuis iā nō moriet̄ et
mors ei ultra nō dñabit̄: nobis
qz̄ exemplū dedit ut ea fieri i die
ultimo de n̄ra carne credamus:
que facta de carne illius i die re-
surreōis agnouim̄. Sed qā no-
bis sermo de carnis resurreōe se-
uitulit: triste nōnis et ualde lu-
gubriū est qd̄ quosdā in ecclesia
stare et de carnis resurreōe du-
bitate cognosam̄. Hāc at̄ atq;
p̄res uetūā cē certissie crediderūt:
etiā cū nullū adh̄ eiusdē resurreōis
exemplū teneret. Qua igit̄ dāpnā-
tione digni sūt qui et exemplum

iā dñice resurreōis accepert̄.
et tñ̄ adhuc de sua resurreōe
diffidūt: pignus tenet̄ et fidē
nō habet. Ecce Elias replet̄: sed
quia de resurreōe sua dubitat̄:
mēte uacua stant. De hac p̄ be-
atū iob dicit̄. Scio qz̄ redēptor me-
us uiuit: et i nouissimo die de
terra surrecturus sim: et rursū
circūdabor pelle mea. et i carne
mea uidebo deū. Quē uisurus sū
ego ip̄e. et oculi mei cōspecturi sūt:
et non alius. Hunc per psalmistā
dicit̄. In cōsp̄ctū eius p̄cedūt uiri
uersi qui descendūt in terrā. In ter-
rā enī mortui nō sp̄u sed corpore
descendūt. In cōsp̄ctū ergo dñi p̄-
cedūt qui i terram descendunt:
quia resurgēdo ad iudiciū ueni-
unt: qui nūc in puluere putres-
cunt. Hinc iterū dicit̄. Sitiuit in-
te aīa mea: qm̄ multipliciter tibi et
caro mea. Sitiit aīa ut deū uideat:
caro qd̄ sitit nisi ut resurgat. Hic
rursus ait. Auferes sp̄m̄ eorū et
deficiet: et i puluere suū reuertē-
tur. Hic qz̄ de carnis resurreōe
subiūgit. Emittes sp̄m̄ tuū et cre-
abitur: et renouabis faciē terre.
Hinc iterū dicit̄. Exurge dñe in
requiē tuā: tu et artha sanctifi-
cāctiōis tue. Exurrexit enī dñs i
requiē suā: cū carnē suā de sepi-
thro suscitauit. Post hūc quoq;
exurgit et artha: qā resurgit ec-
clesiā. Hinc per eundē p̄phetam
de quo loq̄mur scriptū est. Ossa a-
rida audite uerbu dñi. Hec dicit̄
dñs deus ossibz̄ ossibus h̄is. Ecce
ego it̄mittā in uobis sp̄m̄ et ui-
uetis: et dabo sup̄ uos neruos:
et succrescere faciā sup̄ uos car-
nes. et superextendā in uos nitem:

et dabo vobis spm et viuetis. **H**ic
 est qd propheta alius per resurrectione
 dni huanu genus vidit i fine sus-
 citari: atq; ait. **V**iuificabit nos
 post duos dies: in die tertia sus-
 citabit nos: et uiuemus i conspau
 eius. **H**inc est qd de semetipso dnus
 cu loqretur adiuixit. **N**olite muni-
 ri hoc: quia venit hora i qua oes
 qui i monumentis sunt audient
 voce eius: et procedet qui bona fe-
 cerunt in resurrectione vite: qui
 vero mala egerunt in resurrectione
 iudicij. **H**inc paulus ait **V**nde e-
 tia saluatore expectam? dnim nos-
 trum ihesum xpm: qui reformabit
 corpus humilitatis nre. i figura-
 tu corpori claritatis sue. **H**inc iter-
 dit. **S**i enim credim? qd ihesus mor-
 tuus est. et resurrexit: ita et deus
 eos qui dormierunt per ihesum ad-
 ducet cum eo. **Q**ui rursus ait. **P**ri-
 micie dormientium xps. **S**i enim nos
 a mortis somno no surgim? quo-
 mo in resurrectione dnica primicia
 as habem? **E**cce veteres ac no-
 ui pres vno sibi spm de carnis re-
 surrectione concordant: ecce ipsa per
 se veritas prius voce docuit qd
 de resurrectione carnis postmodum
 ope demonstrauit: et tamen adhuc
 quorundam infirmitas fide no ha-
 bet: et in domo fidei stans. **S**imi-
 tari solent qualiter caro reuiuif-
 cere possit ex puluere. **M**urent:
 igitur altitudinem reli. mole ter-
 re abissos aquarum: oia que in
 mundo sunt: ipos q; angelos cre-
 atos ex nichilo. **H**uius e valde
 aliqd ex aliquo facere q; oia ex nic-
 hilo fuisse. **I**psa nobis elemeta-
 ipe reru species resurrectionis
 ymagine pdicant. **S**ol enim coti-

die nris oculis morit: cotidie resur-
 git: stelle matutinis horis nobis
 occidunt. uesperis resurgunt: arbus-
 ta estiuus temporibus plena folijs et
 fructibus videm? que hyemali
 tempore nuda folijs floribus ac fruc-
 tibus et quasi arida remanet:
 sed vernali sole redeunte cum a radi-
 ce humor surrexerit. suo iterum de-
 core vestitur. **C**ur ergo de hominibus
 diffidit? qd fieri i lignis videt?
Sed sepe puluere putrescitis car-
 nis aspiciunt et dicunt. **V**nde ossa
 et medulle? vnde caro uel capil-
 li poterunt in resurrectione repara-
 ri? **H**ec itaq; requireres parua
 semina i gentium arborum videant:
 atq; si pnt dicant ubi i eis latet
 tanta moles roboris. tanta diuer-
 sitas ramorum. tanta multitudo et
 viriditas foliorum. tanta spes florum:
 tanta ubertas sapor atq; odor
 fructuum. **N**u qdnam semina ar-
 borum odore uel sapore habet? qd
 ipe post arbores in suis fructibus
 proferunt? **S**i ergo ex semine arbo-
 rum qd uideri no pot. pducit potest:
 cur de puluere carnis huanane dif-
 fidit? quia ex eo reparari forma
 valeat que no videtur? **S**epe at
 obicere iane qstuncula solet q
 dicunt **C**arne hominis lupus comed?
 lupum leo deuorauit: leo mortuus
 ad puluere redit. **C**u puluis ille
 suscitatur? quo caro hominis a lupi
 et leonis carne diuidit? **Q**uibus
 qd respondere aliud debem? ni-
 si ut prius cogitet qualiter i hoc
 mundo uenerint. et tunc iuenient
 qualiter resurgant. **C**erte tu ho q
 loquis. aliqui in matris utero spu-
 ma sanguinis fuisti: ibi quippe
 ex patris semine et matris sangui-

ne paruius ac liquidus globus eas.
Dic rogo si nosti qualiter ille humor
 sensus in ossibus duruit qualiter in
 medullis liquidus remansit: quia
 in nervis solidatus est. qualiter in car-
 nibus creuit: qualiter in cute exten-
 sus est: qualiter in capillis atque un-
 guibus distinctus ita ut capilli
 molliores carnibus: et ungues ef-
 sent teneriores ossibus: carnibus
 duriores. Si igitur tot et tanta
 ex uno semine et per species distincta
 sunt. et tamen in forma remanent
 conuicta: quod mirum si posset omnipotens
 deus in illa resurrectione mortuo-
 rum carnem hominis distinguere a carne
 bestiarum: ut unus idemque puluis
 et non surgat in quantum puluis lu-
 pi et leonis est. et tamen resurgat in quan-
 tum puluis est hominis. **V**ide itaque homo
 qualiter ad vitam uenisti: et nequaquam
 dubites ad vitam qualiter redeas.
Cur autem uariatione uis comprehendere quo-
 modo redeas: qui ignoras quomodo uenis-
 ti. Da potentie creatoris tui: quod com-
 prehendere non uales de te metipso.
Certe enim quia tu ex terra factus es.
 terra uero ex nichilo: tu es creatus
 ex nichilo. Ne ergo de carnis tue
 resurrectione desperes: pende prudenter
 quia minus est deo reparare
 quod erat. quam fecisse quod non erat. Sed
 si non potes resurrectionis effectum
 ratione comprehendere: pende quam multi-
 ta sunt que non intelligis qualiter sint:
 et tamen esse dubitas. **D**ic rogo si nos-
 ti. **S**urus celi. terre tardines. uir-
 rum abissus ubi finiuntur: ubi sus-
 pensis sunt. **S**amque autem quia quod ex nichilo
 factum est: pendet in nichilo. **S**i
 si est aliquid quod dicit nichilum: iam
 nichilum non est. **S**i autem nichilum est
 nichilum. nusquam mundi moles depe-

det: nec est ubi sit quod creatum est ut
 sit. **Q**uomodo ergo nusquam est quod nouum
 quod est. **S**ed hec fortasse ad te multa
 sunt: ad te metipsum homo reuertere. **C**er-
 te ex spiritu es creatus et limo: uno in-
 uisibili altero uisibili: uno sensibili
 altero insensibili. **Q**uomodo ergo per-
 misceri in te potuit spiritus et limus.
 atque ex diuerso fieri res non diuersa.
 ita ut in tanta conuenientia misceretur
 spiritus et limus: ut cum caro atteritur
 spiritus marcescat: et cum spiritus affligi-
 tur caro contabescat. **S**ed forsitan nec
 dum puales discutere te metipsum.
Pende ergo si uales quomodo rubrum
 mare uirga diuisum est: quomodo petre
 duricia percussione uirge undas emi-
 nauit: quomodo aaron uirga sicca flo-
 ruit: quomodo ex eius genere ueniens
 uirgo concepit. quomodo et in partu uirgo
 permansit: quomodo quatuordecim mor-
 tuus iussione suscitatus ligatis
 manibus ac pedibus de sepulchro
 exiit. que postmodum solui dominus per
 discipulos iussit: quomodo isdem redemp-
 tor noster in uera carne atque ossibus
 resurgens clausis ostiis ad disci-
 pulos intrauit. **E**cce hec inuestiga-
 re non uales: et tamen credis. **C**ur ergo
 de resurrectionis gloria disputan-
 do et discutendo dubitas: quod tam
 multa misteria sine discussione
 credidisti. **Q**ui tamen si resurrex-
 ionem carnis non credis. omnia sine
 causa credidisti: quia in hoc ange-
 lorum spectaculo uideris quidem re-
 lociter curere: sed postquam cursum per-
 egeris ne brauium accipias auer-
 saris. **U**nde per paulum dicit. **S**ic
 currite ut comprehendatis. **Q**ui
 rursus ait. **S**i in hac uita in christo
 tamen sperantes sumus: miserabilio-
 res sumus omnibus hominibus. **D**iuincat

uirtutis misteria q̄ cōprehēdi nō
 p̄nt. nō intellcū disciendū sūt:
 sed fide uenerūda. Saendū itaq;
 nobis est quia q̄d q̄d ratiōe hōis cō-
 prehendi p̄t. mirū esse iā nō p̄t.
 Sed sola est ī miraculis māo. po-
 tentia facientis. Ecce dū de resur-
 rectione carnis loq̄mur: ab expo-
 sitionis ordine paululū digressi
 sum⁹. Ad ea ergo que cepim⁹ uide-
 amus. Habent autē iteriores por-
 te uestibula: que uiginti et quī-
 q; cubitis in longitudine metū-
 tur. Si enī octo ter duam⁹: ad vi-
 ginti et quatuor puenim⁹. Cū un⁹
 additur: ut uiginti et quīq; tene-
 mus. Auditores etenī boni qui q̄
 si quedā uestibula sūt portarū.
 eterne spei longanimitate tenet.
 octauū diē in trinitatis fide sus-
 tinet. Que trinitas quia vnus
 ē deus: octo quidē per tria ducit:
 sed ī eiusdē vnus dei cōfessione
 solidatur. Plana sūt uestibula:
 quia hūilia sunt corda auditorū
 bonorū. Habet longitudinē q̄a in
 spei p̄seuerat longanimitate. Vi-
 ginti et quīq; cubitis carū longi-
 tudo mensurat⁹: quia resurrecti-
 onē carnis ī octaua per trinita-
 tē credūt: et eandē sanctā trini-
 tate vnū deū esse fatetur. Habet
 quoq; quīq; cubitos latitudinis:
 quia per uitā simplicē que quīq;
 sensibus ducit: arcta amorē proxi-
 mi dilatatur. Et notandū q̄a post
 q̄ portarū uestibula sup̄ius alia
 ducta sūt. postmodū uestibulū q̄
 quīq; cubitis habet latitudinem
 exterius respicē dicit⁹: quia nū-
 mī sunt auditores aln qui intel-
 tū iterioris uite magnis uirtuti-
 bus p̄ficiēdo penetrāt: et s̄ q̄dā

simplices qui bene quidē iuxta se-
 sus corporeos uiuūt: vnde et ex-
 terius respicere dicūt. Quasi ei
 extra respiciūt: quia iuxta sensū
 corporeos uiuūt. Sed tñ et exteri-
 us respiciētes itus sūt: quia et si
 sensus corporeos itelligendo trā-
 scendere nesciūt: fidē tñ atq; ca-
 ritatē et hūilitatē tenet. Et itus
 ergo sūt ī spūali edificatio per amo-
 rem: et quasi foris respiciūt per
 simplicitatē. Potest p̄ uestibulū
 q̄d exterius respiciat fides īchoā-
 cū designari: et p̄ uestibulū q̄d
 est iterius fides p̄fectorū. qui iā
 per eā in uirtutibz emicāt. Pr̄t
 etiā per uestibulū iterius p̄cepta
 alacora: p̄ uestibulū uero q̄d respi-
 cit exterius. p̄cepta adhuc mīma
 figurari. Per uestibulū quippe
 tur ad gradus et portā: quia per
 p̄cepta p̄dicatōis p̄tingitur ad
 uirtutes. atq; aditū gr̄e celestis.
Cū uero iubet alns in cogita-
 tione sua eterna meditari. cele-
 stia sapere. eis q; idiat in psal-
 mis h̄mis. et canticis spūalibus
 uiuere: quasi iterius uestibulū
 ostendit. q̄d quīquaginta cubitis
 in longitudinē. et uiginti quīq;
 in latitudine mensurat. De quibus
 numeris nūc tacem⁹: quia ex h̄is
 multa iā sup̄ius dixim⁹. Cū uo
 alns p̄cipitur vxori uir debitum
 reddat. sili autē et vxor uiro: q̄
 si uestibulū q̄d exterius respiciat
 designat. Qd̄ q̄nus extra respiciat
 at tamē intus est: quia rudis
 auditor et adhuc agit q̄d carnis
 est. et tñ a bonorū numero alie-
 nus nō est. Potest autē et per o-
 rientis portā dñs. et per austra-
 lem iudea: per aquilonē uo cō

uersa gentilitas designari. Porta
autē dñm dicim⁹. quia per ipm
itramus ad ipm⁹. portas uero ui
deā ac gētilitatē nō incōgrue no
minam⁹. quia et prius hebreis
et postmodū p̄ribus ex gentilita
te uenientibz aditū edificij ce
lestis patuisse agnouim⁹. Sed
hac in re questio aīn pulsatur:
cur ī supiore narratione p̄he
prius orientalis postmodū aq
lonis. ac deinde austri porta de
scripta est. Cūq; easdē portas ī
teriori atrio narraret: prius por
tam austri. deinde orientis. et ter
tio in loco descripsit aquilonis.
Cur autē nō euidē ordinē que
ceperat tenuit. sed hūc in porta
rū descripsit p̄mutauit: ut et
prius diceret orientis portā et aq
lonis et austri et postmo⁹ austri orie
tis et aquilonis. Sed si aquilonis
noīe gentilitas designatur: cūc
tis studiosē legētibz liquet. qā
ante synagogam gentilitas fu
it. Nam hebrei ipse a quo hebrei
appellati sūt. ex gentibz ē clāus.
Dicat ergo porta orientalis an
portā aquilonis et austri: quia
in diuinitate sua dñs ante genti
litate et iudeā natus est: quia
et an oīa secula. Dicat vō nar
ratione subsequenti porta austri
orientis et aquilonis: quia re
deptor nē in hūana natura ite
iudeā et gētilitate nati digna
tus est: qui et ī fine synagoge
uenit. et ante iūū ecclie quā
ex gētibz collegit. In prima ergo
descriptōe sit orientalis portā an
portā aqilonis et austri: in scda
autē ite portā austri et aquilo
nis. orientis portā noīetur: qā

et ex diuinitate ancessit oīa. et ex
hūanitate uenit ite oīa: qui et
decedetis iudee finis factus ē. et
subsequētis gētilitatis iūū. Igi
tur quia ea que necdū dicta fu
erant ut dño largiēte potuim⁹
rimati sum⁹. et ea que sepius sūt
replacata trāscurrim⁹: nūc ad
ea ueniam⁹ que sic iam p̄ ordi
nē dicūtur: ut ī eis penē nichil
de hīs que dicta sūt replicent.
**Et per singula gazophylacia of
tū in frontibz portarū.** Gazo
phylacia supius dixim⁹ corda
doctorū: que scientie diuicias ser
uant. Frontes autē portarū sūt
uerba atq; opa p̄dicatoꝝ: in q̄
bus eos foris agnoscam⁹. q̄les
apud se it̄ insecus uiuāt. Et at
ostū per gazophylacia singula
in frontibz portarū: quia unus
quisq; doctor ī corde auditoris
it̄lectū aperit. ī dictis et opibz
p̄m. Cū erū petri apli p̄dicatio
nē discutim⁹. tū pauli uerba p̄
scrutamur. tū iohānis ewāge
liū iuestigam⁹. atq; ex eoz uer
bis auditores nros ad it̄iorē
it̄lectū trahim⁹. qd aliud agi
mus. nisi ostū in portarū fron
tibus aperim⁹. Dicat ergo et
per singula gazophylacia ostū
ī frontibz portarū: quia si doctor
hoc qd loquit̄ aploꝝ dictis nūme
cōfirmat: in frontibz portarū of
tū nō habet. Et si ostū nō habet.
dici iā gazophylaciū spūalis edi
ficij non pt: quia si it̄lectū non
aperit. doctor nō est. Cū uero au
ditores boni per ora docentū. aplo
iū dicta et opera cognosūt: cul
pas suas apud semetipos t̄ant
rephendūt: et lacrimis insequūt

oē qd se egisse iūque meminerūt
 Vnde hic quoq; de ostio qd est in
 frontib; portarū subdit: **Ibi laua-**
būt holocaustū. Qui enī se pfi-
 dem i conuersatōe sancta dño deuo-
 uerūt: holocaustū dño facti sunt.
 Sed quia adhuc multa i se de cor-
 ruptibili carne sua patiūt. qā ad-
 huc i eis cordis mūdicia sordidis
 cogitacōib; iquinat: cotidie ad la-
 crimas redeūt: assiduis fletibus
 affligūtur. Scōrum etenī pīm dic-
 ta et facta cōsiderāt: et cū se idig-
 nos pensant: i portarū ostio holo-
 caustū lauat. Ecce etenī quis pro
 timore oīpotētis dñi cō paciens
 deuotus. nulli cōuiciū pōuicio
 reddē. oīa cōmūiter tolerare: et
 tñ cū hūc cōtumēlia ab ore proxi-
 mi illata subito pūsserit: turba-
 tus forte aliq; loquit: qd loqui nō
 debuit. Certe iste iā holocaustū
 ē: sed adhuc iquinatū. Fortasse
 cōtra illatas cōtumēlias pacien-
 tiā exhibuit tacitus pūssit: sed
 cōtra easdē tñ cōtumēlias quas
 portat dolore tūgitur: eiusq; ai-
 mus i caritate sauaat: paciētia
 ei uera est: que et ipm amat que
 portat. Iā tolerare et odisse nō
 est uirtus māfuetudis: sed vela-
 mentū furoris. Hic itaq; sepe in
 cogitacōe sua se iudicat: reprehē-
 dit semetipm quia dol. et: nec
 tñ apud se pualet obtinē ne dōle-
 at. Jam ergo per bonā deuocōez
 holocaustum ē: sed tñ p dolore q
 tūgit adhuc iquinatū. Alius ea
 que possidet apud semetipm de-
 creuit idigētib; cūcta tribuere.
 nil sibi met. reseruare. uitā suā
 soli supne gubernacōi cōmittē:
 sed dum prebet paupib; qd ha-

bet. fortasse cogitacō mentē sur-
 rumpit que dicit vnde uiues si cū-
 tā dederis: nec tñ desistat tribue:
 sed qd letus dare ceperat. postmo-
 dū tristis prebet. Quid hui; mēs
 nisi misericōdie holocaustū est: s; tñ
 per tristitiā cogitacōis iquinatū.
 Aut enī deliberare sūma nō debuit:
 aut post deliberacōne nullomō
 dubitare. Alius contempta mūdi
 supbia. honores atq; dignitates
 hui; scilicet decreuit vitare: vltimū
 appetit iter hoīes tenē locū: ut
 tanto extelsior iueiat i pmanētī
 gloria: qnto hūlior aspiciat in
 trāseuntī uita. Is fortasse cū sub-
 ito sese a proxio despici agnoscat.
 dedignatur cū despiciat: uult qui-
 dem esse i loco hūli: sed tñ accēdi
 contemptibilis nō uult. Hūc iā de-
 uocō eleuat: sed adhuc ifirmitas
 grauat. Jam ergo p deuocōez ho-
 locaustū est: sed adhuc ex ifirmi-
 tate iquinatū. In itaq; qui i eis
 q optie deuouerūt aliqua infir-
 mitatis sue culpa tūgitur: cū p
 uerba doctorū dicta patrū itelli-
 gūt et in qnta culpa iaceāt ag-
 scūt. seq; ipos penitētie lamētis
 afficiūt: holocaustū in ostio por-
 tarū lauat. Saendū uero ē quia
 hoc iter sacrificiū et holocaustū
 distat: qd oē holocaustū sacrifi-
 cū est: sed nō oīe sacrificiū ho-
 locaustū. In sacrificio etenī pars
 pecudis: in holocaustū deo totū
 petus offerri cōsueuerat. Vnde
 et holocaustū latīna lingua totū
 iterū dicit: Pensē ergo qd ē
 sacrificiū: qd holocaustū. Cū enī
 quis suū aliquid deo uouit et a-
 liqd nō uouit sacrificiū est: cum
 uero oīe qd habet. oē qd uiuit

ome qd sapit oipotentia deo voue
 rit holocaustu est. Na sut quida
 qui adhuc mente i hoc mudo reti
 netur: et tn ex possessis rebz sub
 sidia egentibz miffant: oppressos
 defendere festinat. Isti i nobis qd
 faciunt nisi sacrificiu offerunt: qa
 et aliqd de actioe sua deo imolant.
 et aliqd sibi metipis reseruant.
Et sunt quida qui nichil sibi met
 ipis reseruat: sed sensu linguam
 vita atqz substancia qua pcept
 oipotentia dno imolant. Qd isti
 nisi holocaustu offerunt: immo
 magis holocaustu fut. Israheli
 ticus eni plus primu sacrificiu
 i egypto obtulit: sed in vero i here
 mo. Qui itaqz adhuc mente habz
 i scto sed bonu ia aliqd opat: deo sa
 crificiu obtulit i egypto: qui vo
 pns scdm deserit et agit bona que
 valet: qsi ia egypto derelicta sacri
 ficu pbet i heremo: qa repulso
 strepitu desiderioz carnaliu in
 metis sue quiete atqz solitudine
 deo imolat qdqd operat. Quis
 ergo sicut dictu est sacrificiu sit e
 cia holocaustu maius tn est ho
 locaustu sacrificio: qa a mente que
 hu mundi delectaco no pmit: to
 tu i oipotentis dei sacrificio incen
 ditur qd habet. Sed sciendu nobis
 equa sut quida qui etia scdm re
 linquentes totu quide qd habet of
 ferunt: sed tn in bonis que agunt nu
 nime copungunt: et bonu qd agt
 holocaustu est: sed quia flere ac
 semetipos diiudicare nesciunt. se
 qz ex amore ad lacrimas no accen
 dunt: pfectu eoz holocaustu no e.
Hunc eni per psalmista dicit: **A**xe
 mor sit ois sacrificij tui: et holocau
 stu tuu pingue fiat. Holocaustu

quippe sicu est bonu opus qd oro
 nis lacrima no infundit: holocau
 stu vero pingue e: qn h qd bn agit
 corde huili etia per lacrimas irriga
 tur. Unde rursum dicit: Holocaustu
 ta medullata offera tibi. Quisqz
 eni bonu opus agit: sed oipoten
 tis dei amore atqz desiderio flere
 nescit: holocaustu habet: sed me
 dulla holocausti no habet: qui vo
 bona opat et visioni ia creatoris
 sui ihiat: atqz ad eterne coepla
 tionis gaudia puenire festinat se
 qz ipm ex amore quo accedit: i fle
 tibz mactat: holocausta medulla
 ta dno dedit. Studendu vero nob
 est et mala funditus relinque: et
 bona q sufficiunt operari: atqz
 ut i ipis bonus q agim amore e
 terni lius copungam. Ipse ei cor
 dis tenebras discutit amor lucis:
 ut subtilius uidere ualeam: ne
 qua i bonis q agim praua misce
 ant. Considerandu nobis quippe
 est opus nrm quale sit: que cogi
 tatio i ope: que itentio i cogitaco:
 et cu nostro bono operi admixtu
 aliqd malicie uel prauae delecta
 onis cognoscim: redcam ad la
 crimas: lauem holocaustu. Snt
 autem quida qui semetipos i mag
 nis actionibz dno deuocent: at
 qz ad tanta pfectione pueniunt:
 ut ab eis nulla vniqz difficultate
 flectatur: qtenus a deliberaco
 castitatis nequaquam caro in prauae
 cogitacois delectatione aim ster
 nat: na et si qn per suggestionem
 pulsat surgere no pmittit: quia
 vigore iudicij calcit: i delibera
 tione quoqz pacie nec sermo ior
 dinatus ab ore prodeat: nec dolo
 ratus aim prenat: ut i largi

tate elemosine nulla topic suspicio tristitia generet. ut in delibere huiusmodi nullus despiciat. aut mordeat. sed cum iam in huiusmodi recte deuouent sese fortiter exhibent. priora tamen peccata que ab ipsis ante bonam deliberationem peccata sunt ad memoriam deducunt. plangunt quod se illa legisse meminerunt. In itaque per vitam quam tenent holocaustum sunt: sed per vitam quam ante tenuerunt inquinatum. Lauant ergo holocaustum in ostio potarum: quia in intellectu quem percipiunt de dictis peccatis lametas se cotidie afficiunt: et mundant vitam lacrimis. quam prius aliquando actibus inquinauerunt. Nos itaque iter hec ad vitam preteritam mentis oculos reducamus: remiscamur qui fuimus cum mundi huiusmodi concupisiam sequemur: et si uero domino toto corde seruiamus: quia nos peccasse meminimus. defluamus in fletibus. lauemus holocaustum. Et ce omnipotenti deo deuouimus. castitatem nostram: sed si adhuc inmundam cogitatio mentem inquinat: redeamus ad lacrimas. lauemus holocaustum. Et peccatam nos seruare de creuimus: si adhuc uia perturbat. si mentem dolor extruat: redeamus ad lacrimas. lauemus holocaustum. Et iam uolumus possessa tribuere. atque in hoc mundo humilem locum tenere: sed si qua adhuc animam topic suspicio deprimit. si despiciat. proximi aliqua nos indignitate confundit: redeamus ad lacrimas. lauemus holocaustum. Magnus est etenim creatori nostro ad recipiendos fletus humilium misericordie sinus. Vbi enim inuicibilium hominum fletus suscepti sunt: ubi locum suum uenture sunt et lacrima

me nre. pensam quod per alium prophetam dicitur. Et erit qui offenderit ex eis in die illa quasi dauid: et dominus dauid quasi dei. sicut angelus domini in conspectu eius. Nec dies est misericordie: que nobis de aduentu redemptoris nostri promissa est. Qui itaque offenderit erit quasi dauid. quia peccator ad penitentiam redit: domus autem dauid quasi dei. quia reuersus quasi ad iustitiam habitatio efficitur creatoris sui: ut sit sicut angelus in conspectu eius: quia misericordie uiscera que in se exptus est. annuando et aliis punat. Hinc etiam paulo post illic dicit. In die illa erit fons patens domus dauid habitatio: iherusalem: in ablucione peccatoris et menstruate. Fons quippe occultus est: unigenitus patris inuisibilis deus. Fons uero patens est: isdem deus incarnatus. Qui fons patens recte domus dauid dicitur: quia ex dauid genere natus ad nos redemptor processit. Iherusalem uero uisio patris interpretatur. In autem iherusalem habitat: qui in uisione patris ita me mentem figunt. Peccator uero et menstruat est. uel is qui delinquit in opere: uel mens que labitur in praua cogitatione. menstruate namque ista pollutio est: quia et aliena carne non tangit et sua carne inquinat. Sic itaque sic est omnis anima que et si malum operum non agit: polluta tamen cogitatione sordescit. Unde etiam per prophetam alium sub iudee specie de anima inmundis desideriis occupata dicit. Oes qui querunt eam non deficiet: in mensuris eius inueniet eam. Haligni quippe spiritus qui reteres eam non deficiunt: cum inferre perditionem cupiunt. et nulla bone co-

Aa

Ab

gitationis rectitudie repelluntur?
 atq; i mēstruis suis aīam iueni
 unt; qñ i pollutis cogitationib;
 positam. facile ad puerſam ope
 rationē trahūt. Dicit ergo. In
 die illa erit fons patens dom⁹
 dauid habitantib; iherusalem
 ablutionē p̄toris et menstrua
 te: quia aptus nobis iā est nūc
 fons redemptor: videlicet n̄r⁹: q
 i domo dauid i carnari digna
 tus est. ut p̄torē lauet a puer
 ſo opere: et menstruatā mētē
 diluat ab imūda cogitacōe. Pa
 tet igitur fons curramus cū
 lacrimis: lauemur i fonte pi
 etatis. In hoc fonte ip̄e q̄ dauid
 lotus ē cū redit ad lamēta pe
 nitēcie: post maculas grauis
 culpe. Ipsū quippe iuenire ſō
 tem querebat cū diceret. Redde
 michi leticiā salutaris tui: et
 spū p̄cipali cōfirma me. Ihs
 enī hebraice. latine autē salu
 tarius dicit. Et qd ē q̄ sibi leticiā
 ihesu reddi postulabat: nisi q̄
 hūc añ culpā contēplari cōsue
 uerat. eius contēplacōis gaudi
 a i culpa pdiderat. Unde recte
 post partam penitentiā. visio
 nis eius leticiā sibi reddi requi
 rebat. In hoc fonte misericōdie lota
 ē maria magdalene: que p̄uis
 famosa peccatrix postmodū la
 uit maculas lacrimis: deterſit
 maculas corrigendo mores. In
 hoc fonte nūc oībus apto lauit
 petrus qd negauerat: quia fle
 uit amare. In hoc fonte misē
 ricordie i fine suo lotus ē latro:
 qui semetipsum i morte repre
 hendens. a culpa sua ablutus ē
 cōfessione veritatis. Cur igitur

pigri sumus. cur torpētes et frigi
 di remanem⁹: qui in hoc fonte
 pietatis tātos iam se lauisse cog
 nouim⁹: Ergo ne emūdacōe nra
 desperabim⁹: qui tot exempla mi
 sericōdie i pignore tenem⁹: et
 cessamus ueniā querē atq; cum
 lacrimis fiducia habe. qui tāto
 rū iā emūdacōne sp̄e nre pig
 nus accepim⁹: Querē etēi fon
 tē misericōdie debim⁹: etiā si clau
 sus eēt: patet et negligim⁹. **It**
 tamus oculos fidei in mūdu vni
 uersū? cōsiderem⁹ qñti p̄tores
 dieb; ac noctib; per lamēta i hoc
 fonte misericōdie lauātur: quātū
 tenebras ad lucē. qñti post ma
 culas ad mūdiciā redeunt. **Cur**
 ram⁹ cū talib; post mortis tene
 bras ad aquā vite. **Cōsiderem⁹**
 qñtū peccauim⁹. qñtū cotidie
 peccam⁹: atq; ut appareamus
 mūdi post culpas lauem⁹ holo
 caustum. Ad hec agēda adest grā
 nra redemptoris: qui uiuit et reg
 nat cū p̄re i vnitāte sp̄s sc̄i deus:
 p̄ oīa sc̄la sc̄lor. **Amē. explicit omē**

um. i cap. ix
Did sum⁹ de mis
 tias sensib;
 ezechiel p̄ph
 te locuturi?
 qui ip̄a eius
 historie uer
 ba vix capi
 mus: Ecce etēū dicit. Et i uesti
 bulo porte due mēse hinc. et du
 e mēse ide. ut imoletur sup eas
 holocaustū et pro p̄to et pro de
 licto: et ad latus exterius quod
 ascendit ad ostiū porte q̄ pergit
 ad aquilone due mēse: et ad

latus alterū ante vestibulum
 porte due mēse: quatuor mēse hic
 et quatuor mēse inde. Per late
 ra porte octo mēse erant: sup
 quas imolabāt. In quibus videli
 cet uerbis magna caligo dubi
 etatis oboritur: utrum her de v
 na porta qualib; an de duab; an
 de singulis portis dicat. Sed dū
 quaterne mēse per latera de
 scribūtur ac postmodū ī sūma
 cōdusionis dicit: octo mēse erāt
 sup quas imolabāt: patet qz h
 spūs nō de singulis portis q̄s
 supius descripsit dicat: quia
 si porte sex supius enarrate q̄
 ternas mēsas per latera habe
 ret: simul oēs nō octo sed quad
 rinta et octo dicerēt. Kursū si
 hoc de vna dicit: magno obsta
 culo nra itelligētia reuerberat:
 qd post descriptū porte vestibū
 lū vbi due mēse hinc et due eē
 inde narrate sūt: adhuc ad lat
 exteriorius qd ascendit ad ostiū por
 te que ptingit ad aquilonē due
 mēse esse memorātur: atq; sub
 iūgitur: et ad latus alterū ante
 vestibulū porte due mēse. Si enī
 itra vestibulū porte bine per la
 tera mēse erāt: tū subdit: et ad
 latus exteriorius due mēse: atq;
 ad latus alterū ante vestibulū
 due mēse: iter quas etiā porta
 que respicit viā aquilonis esse
 memorat: profecto patet aliud
 vestibulū intrinsecus atq; aliud
 extrinsecus fuisse: quia et prius
 porta interior: et postmodū hoc
 in loco exterior: aquilonis porta
 describit. Nā cū tres portas supe
 rius descripsisset tres quoq; alias
 interioris atrnēe memorauit: q̄

in extremā aquilonis portam
 narrauerat: sed ut p̄dictū est a
 trn interioris. Nūc ergo cū due
 mēse hinc ī porte vestibulo et
 due mēse īde describūt: adhuc
 de eadē iteriori porta sermo con
 teritur: quippe cū protin; subī
 fertur: quia ad latus exteriorius
 qd ascendit ad ostiū porte que
 ptingit ad aquilonē due mēse.
 Porta ergo iterior: binas per la
 tera ī vestibulo mēsas habe de
 scripta est: et exterior: porta silē
 binas. Quatuor at hinc et qua
 tuor īde mēse octo pariter fiūt:
 dū per latera singula bine ī ves
 tibulo porte iterioris et bine hic
 et īde exteriorius ī aquilonis porta
 describūtur: que simul oēs octo
 sūt in quibus imolat. His itaq; de
 exteriori narratōe distissis: ad
 spūalem itellctū sermo redeat:
 qui tāto iam eē largiēte dño fa
 cilior debet: q̄nto nos exterioris
 descriptōis ignorātia nō angus
 tat. Dū enī vna porta id est inte
 rior iter duo vestibula eē descri
 bit: tacite etiā porta exterior
 ad mentē reducat: iter quā ves
 tibulū an portā iteriorē esse p
 hibet. Non iā ergo nobis de vna
 sed de vtraq; tractandū est. Nos
 sūt enī portarū noie sicut su
 perius dictū est sancti p̄dicato
 res itelligi: ut vestibulū porte
 sit p̄lus: qui dū mētē hūili ver
 ba p̄dicatōis suscipit: ī eo mēse
 ad sacrificiū ex uirtutib; constru
 unt. Kursū nil obstat si portā
 accipim; hoc qd nobis per ora
 p̄dicatū sacri eloquiū intellā
 apitur: ut vestibulū porte eius
 dem nobis uerba p̄dicatōis sint

que prius humiliter accipim⁹: ut post ad sacri eloqui intelligentiam veniam⁹. Sit itaq; nobis porta interior testamentum nouum. porta vero exterior testamentum veter⁹: quia et hoc spirituale intellectum aperit: et illud rudibus adhuc mentibus in historia sacri eloqui litteram custodit. Habet autem porta interior in magna iam multitudine fidelium populorum duo latera: uidelicet dilectione dei et dilectione proximi. Sine autem mensura sunt hic et inde: quia in dilectione dei natio est fides et vita: in dilectione autem proximi debet summe patientia et benignitas custodiri. Est enim in dilectione dei necessaria fides et vita: quia uidelicet scriptum est. Sine fide impossibile est placere deo. Et rursum scriptum est. Fides sine operibus mortua est. Est autem in dilectione proximi nobis patientia et benignitas obseruanda: quia de eadem dilectione scriptum est. Caritas patientis est: benigna est. Patientis scilicet ut illata a proximis mala equanimiter portet: benigna autem ut sua bona proximis desiderabiliter impendat. Habet portam quoque exterior uidelicet lex duo latera. spirituales preses et carnalem populum: in quibus singulis binemense sunt: quia habet in spiritualibus presibus doctrinam et prophetiam. habet in carnali populo circumscriptionem et sacrificium. In his itaque octo mensibus immolatur: quia quodquod fides credit. quodquod vita in exemplo boni operis ostendit. quodquod patientia humiliter tolerat. quodquod benignitas largiter ministrat. quodquod doctrina salubriter docet. quodquod prophetia in posterum promouet. quodquod circumscri-

ad mandatum exterius ligauit. quod quod sacrificium ex deuotione offerentis egit: in omnipotentis dei oculis hoc esse victimam ostendit. In lege enim etiam in carnali sacrificio quod aliud populus nisi deuotionem sui cordis immolabat. Notandum uero quod quatuor menses solummodo ad holocaustum fuisse memoratur: quas uidelicet uestibuli porte interioris accipim⁹: ut de reliquis quatuor sentiam⁹. quia ad sacrificium constructe fuerunt non ad holocaustum. Holocaustum enim iam sicut praedicta locutione professus sum. totum incensum dicit. Et lex quidem deum ac proximum diligere diuina mandata custodiri praecipit: ab alienarum rerum contumiscencia contemnat: non tamen omnia dimitti iubet. in testamento autem nouo nos ueritas testatur dicens. Nisi quis renunciauerit omnibus quae possidet: non potest meus esse discipulus. Atque iterum dicit. Qui uult post me uenire: abneget semetipsum. Mense ergo interioris porte holocaustum habet: quia in uirtutibus testamenti noui quasi per holocaustum omnia incensum: quando omnibus que huius mundi sunt renunciam⁹. Mense uero porte exterioris sacrificium habet sed holocaustum non habet: quia precepta legalia decimas offerri iubet: sed dimitti omnia non iubet. De interioris autem uestibuli quatuor mensibus dicit: ut immoletur super eas holocaustum et pro peccato et pro delicto. Hoc etiam inter peccatum et delictum distat: quod peccatum est mala facere: delictum uero est bona derelinquere quae summe sunt tenenda. Vel certe peccatum in opere est: delictum uero in cogitatione. Recte ergo in ite-

rioris porte quatuor mensis imolat
 holocaustu et pro peccato et pro delicto:
 quia quatuor hoc potuerit presens
 secundum plene contempne et dereliquis
 oia semetipsum domino holocaustu
 dare. ipse iam perfecte nouit et pec
 catorum opus plange et peccata cogita
 tiois: uel quia malu fecit uel quod
 debuit facere bonu quod non fecit. Qui
 etiam totu dimisit: culpas suas in
 fletibus iam liberius conspiciat. Cumque
 eius mente terrena cura non pre
 dit: pro opere simul et cogitacione
 plangendo. mente sua omnipotenti
 domino. quid aliud quam holocaustum
 dedit: Neque hoc a ratione uidetur
 extraneu: quod propheta cum latus ex
 terius diceret et ostium porte nota
 ret addidit. quod pergit ad aquilonem.
 In exteriori enim custodia littere lex
 data est tenebat: Ostium uero porte
 est ipse historicus intellectus legis: qui
 ad domini timorem ducit. Que porta
 ad aquilonem pergere dicit: quia lex
 eadem sub timore minari frigi
 da iudicia populi corda constrinxit. Quod
 si enim pro calore ille populus cureretur:
 si precepta dominica ex amore serua
 set. Sed quia sub timore mortis
 proposita littera custodiuit: quasi in
 torpore frigoris renuasiuit. Non no
 uis populus eterna premia amantibus
 non autem temporalia tormenta timentibus
 atque iam talentibus dicitur. Non acci
 pitis spiritum seruitutis iterum in ti
 more: sed spiritum adoptionis in quoda
 manus abba patris. Dicitur autem:
 quatuor menses hunc et quatuor me
 se inde per latera porte. Dum enim fi
 des et uita doctrina et prophetia in
 bonorum mentibus custodit: porta
 uera id est intellectus sacri eloqui
 quatuor ex latere menses habet. Cum

in proficiendis populis sancta predica
 tio patientiam et benignitatem seruat.
 que prius in carnalibus circumfisionibus
 et sacrificium custodiuit: menses quatuor
 quatuor quasi ex alio latere monstratur
 Que simul octo ad imolandum
 sunt: quatuor uidelicet interiores ad
 holocaustu. quatuor uero exteriores
 ad sacrificium: quia et hi qui in
 sancta ecclesia fide. uita. patientiam
 atque benignitatem custodiunt. su
 mis iam pauldubio uirtutibus pol
 lent: et hi qui in synagoga doctri
 nam et prophetiam. circumfisionem et sa
 crificium cognouerunt: alio offe
 rendo atque sibi in corpore alia reti
 nendo. deuotionis sue victimam om
 potenti domino dederunt. Sed quia supe
 rius dictu est. idcirco menses quatuor
 interioris uestibuli esse constructas.
 ut imolet super eas holocaustu
 et pro peccato et pro delicto: unum me
 se ipse constructe sunt interioris apertu:
 cum subdit. Quatuor autem menses ad
holocaustu de lapidibus quadris
constructe. Quos enim hoc loco la
 pides quadros accipimus? nisi
 quoslibet sanctos quorum uita in prof
 peritate et aduersitate nouit
 fortiter stare. Lapis etenim qua
 drus eque stat: in quocumque late
 re fuerit uersus. Quisquis ergo in
 prosperitate non extollit: in aduer
 sitate non fragit: suasionibus ad
 mala non trahit: uituperacionibus
 a bono opere non reuocat: lapis
 quadrus est: et quasi ex omni latere
 statum habet. qui casu in qualibet
 permutatione non habet. Certe cum
 iudeorum populum prophetia a fide perire
 cognosceret et sanctos apostolos surgere
 in ecclesia prouideret. per quos multi
 sunt ex gentibus in fidei et uite forti

tudie solidati: in magna conso-
 latione locutus e dicens. lapides
 ceciderunt: sed quadris lapidib;
 edificabim⁹. Vides quippe i sca
 ecclia aplos martires atq; doc-
 tores surge⁹: de lapidu casu id e
 de iudeoz pdicte min⁹ doluit:
 quia oipotentis dei edificiu id e
 scam eccliam de quadris lapidi-
 bus edificari cospexit. Mensis
 ergo quatuor de quadris lapi-
 dib; construunt⁹: qa fides et vita
 patia et benignitas. de vita sco-
 ru in exempli date sut sequen-
 bus pplis: ut ia vestibulu men-
 sas habeat. id est uirtutes vite
 fidelis pplis teneat: i quib; o-
 poteti deo oronis sacrificiu in
 ara sui cordis icendat. Ad q; ei
 boni fideles sco ecclie ppli uel se-
 cerunt uel faciunt: hoc i exemplo
 de pdicatorz suoz vita suscepe-
 runt. Unde eni mensas hoc vesti-
 bulu haberet: nisi quadros la-
 pides iuenisset. Ut eni vnu de
 quadris lapidib; breuit ad me-
 diu deducam⁹: uolitis frs kmu
 fide uidere: hich uiue xps est:
 et mori lucru. Vltis vita cogi-
 cere: hich mudus crucifixus
 est: et ego mudo. Vultis patia
 audire: vsq; in hac hora et estu-
 rim⁹ et sitim⁹ et colaphis cedim⁹
 et istabiles sum⁹: et laboram⁹
 opantes manib; nris: maledi-
 camur et benedicim⁹: psecuto-
 ne patim⁹ et sustinem⁹: blas-
 phemam⁹ et obsecram⁹. Vultis
 benignitate cognosce: Ego at
 libetissime ipendam: et sup ipen-
 dar ipe pro aiab; vris. Ac ne for-
 sita credam⁹ quia eoz amori p
 quib; ipendi desiderat debitor

fuerit: mox ad eosde discipulos
 subiugit dices. licet plus vos di-
 liges. min⁹ diligar. Cu ergo a
 iplo fidei ad imitadas virtu-
 tes scoz pdicatoru vita cognos-
 cit⁹: pfecto i uestibulo de qdris
 lapidib; mese costruunt⁹. Habuit
 vero et synagoga spuales pres
 i doctrina atq; pphetia ex quib;
 exempli vite in uirtutib; trahet⁹:
 sed rudis eius pplis magis per u-
 more seruies q; per amore seques.
 vitas prm noluit imitari qs uidit:
 atq; ideo porta exterior q; ad aequi-
 lonie pgit mensas no habet ad ho-
 locaustu. Sed quia hec moraliter
 dixim⁹: restat adhuc ut easdem
 mensas p itelligentia typica psau-
 tem. Porta etenim nra in interiori ves-
 tibulo qtuor mensas habet: qa sca
 ecclia qtuor ewangelistarum pdica-
 tione erudita e: per quoz doctrina
 didicit cor i amore dei oipotentis
 accendere. et suas ei i sacrificiu co-
 gitantes imolare. Quarum due hu-
 et ide due esse referunt⁹: qa duo ewa-
 geliste ea q; de dno iuderunt attesta-
 ti sut: et duo narrauerunt q; pceden-
 tium auditu didicerunt. Vel certe q;
 tuor mese sut interioris uestibuli
 hoc qd patet aspicim⁹: q; sca
 ecclia ad eruditione fidelium pploz
 qtuor regentium ordies accepit: q; s
 paulus ex dono oipotentis dnu e-
 nuat dicens. Ipe dedit quosda q;
 dem aplos. quosda aut pphetas:
 alios vero ewangelistas: alios q;
 pastores et doctores. Pastores vo-
 et doctores vnu regentium ordiem
 noiat: q; grege dei ipe ueraciter
 pascat qui docet. Habuit quoq; et
 porta exterior mensas qtuor: qa
 uidelicet synagoga obsequi exte-

rioris obseruatiōis per principes
sacerdotū et seniores ppli. per scri-
bas atq; phariseos tenuit: qui
scilicet pharisei etiā legis doctores
vocati sūt. Sive autē exteriori seu
teriori porte due mensē hic sūt et
due idē: quia i exordijs scā ecclī
aplos et pphetas habuit. Phas
autē dicim⁹ nō eos qui i veteri
pplō fuerāt: sed eos qui i scā ecclī
post aplos sūt exorti. Posteriori
quoq; tpe qd nūc est habet ewā-
gelistas atq; doctores. Quia vō
ewāgeliiū bonū nūtiū dicit: ewā-
gelistas utiq; appellam⁹. qui rudi-
bus pplis bona p̄ie celestis anū-
tiant. Qui videlicet ewāgeliste at-
q; doctores et priorū quidē tpe fue-
rūt. sed nūc usq; dño laugente p̄-
manēt: qz adhuc condie et i fide-
les pplōs ad fidē trahi. et fideles
q̄sq; in bonos mores p̄ doctores e-
rudiri cognoscam⁹. Ap̄li vō et pro-
phete ab hoc tpe p̄nti sublati sūt:
atq; ideo dicim⁹ quia mēse hec por-
te nūc id est sancte ecclīe q̄si in alio
latere fuerūt. Habet et porta que
p̄git ad aquilonē duas mēsas hīc
et duas mēsas inde: eosdem quos
dicim⁹ principes sacerdotū et se-
niores ppli i maiori auctoritate
regim⁹: scribas q̄q; et phari-
seos qui rudi illi pplō m̄iori loco
p̄fuerūt. Sed hec mēse iuxta por-
tā sunt q̄ ad aquilonē p̄git: quia
tū quatuor isti ordies pplō p̄fessēt:
synagoga i p̄secutiōe redemptoris
n̄ri seuens ad torporē p̄fidie pu-
pit. Que tñ mēse habuerūt sacri-
ficiū: qd iuxta solam lrām tenu-
erūt. Vnde et ad torporē frigoris
lapsi sūt: qz flāma sp̄us suacsi
non sūt. Interiores at mēse holo-

caustū habēt: quia sive in cordib;
aploz atq; pphetarū. seu i mēte
ewāgelistarū atq; doctoꝝ ignis
sp̄s et arsit et ardet: qui pro eo
qd cōm̄ eorū cogitatiōē in bo-
no ope assumit. flāma amoris
dei quasi holocaustū totū siml
qd iuenit icendit. Holocaustū
enī offerūt: quia sive i bono o-
pere seu i scā cogitatiōe medullis
accendūt. Mense vero hec
ex quadris lapidib; facte sunt:
quia dū cotidie sacri eloqui in
suis cordib; uerba meditatur.
ad offerendū dño orōnis holo-
caustū quasi ex q̄dratis lapidib;
cōstruūtur. Verba etenī sacre
scripture lapides q̄dri sūt: qz v-
biq; stat que ex nullo latere rep-
hensibilia iueniūt. Nā in omē
qd p̄teritū narrāt. in omē qd vē-
turū annūciāt. i omē qd mora-
liter p̄dicāt. i omē qd sp̄ualiter
sonant. q̄si in diuerso latē statu
habēt: quia rephensione nō ha-
bent. Corda itaq; sanctorū mēse
dei sūt ad holocaustū ex quadris
lapidib; istructe: quia qui semp
uerba dei cogitāt: semetipos a
carnali vitā i cogitatiōe mactāt
Vñ scriptū est. lex dei eius i corde
ip̄ius: et nō sup̄lātābūt gressū
eius. Et vnde tr̄sū dicit. In cor-
de meo abscondi eloquia tua: ut
nō peccē tibi. Sed quia mēse hec
vñ sint cōstruete cognouim⁹: e-
ciā au⁹ mēsure sine audiamus.
Sequit: longitudine vni⁹ cubiti
et dimidi⁹ et latitudine cubiti
vni⁹ et dimidi⁹: et altitudine cu-
biti vni⁹. Hic locū quidā ex-
posuit dices. longitudie et lati-
tudine habet mēsa vni⁹ cubitū

Dimidiū id est p̄ quadrū: qui sil-
 uūti tres cubitos faciūt? q̄ tres
 cubiti habet ī altitudie cubitū
 vñū: ut misteria trinitatis vñi-
 us cubiti hoc ē dīne maiestatis
 mensura cōseruet. Qui videlicet
 sensus expositiōis idcirco nō p̄-
 stare: q̄ ī illa sūma trinitate q̄
 oīa creauit oīa cōtinet dimidi-
 um nichil est: nec ex duobz di-
 midns aliqd vñū. Neq̄ enī q̄m
 īnuuatiōis ac deatiōis habet
 illa substantia: que sp̄ īcōmuta-
 bilis manes nec detrimētū re-
 apit nec augmētū. Sepe at̄ dixi-
 mus longitudine ad longani-
 mitate spei: latitudine vero ad
 caritatis āplitudine ptine. Ne-
 se ergo q̄ ad holocaustū cōstruc-
 te sunt longitudie cubiti vñi?
 et dimidiū mēiūt? q̄ s̄a p̄ces
 atq̄ doctores qui se lōganimit
 ad secreta spei itime extendūt.
 p̄ hoc q̄ ī uirtutibz uiuūt. q̄tū
 ad hūanā quide mēsurā ptinet
 ualde p̄fā sūt: q̄tū vero ad diu-
 na misteria q̄ plene ab hoīe ca-
 pi nō p̄nt q̄dū ī hac mortali
 carne subsistūt p̄fecti nō sūt. In
 semetip̄is ergo iā cubitū habet
 ī deo autē adhuc cubitū nō ha-
 bēt? q̄ iā quide in uirtutibz ple-
 ne p̄ficiūt: sed tñ aliqd de deo
 adhuc ex pte cognoscūt. Ecce ite-
 rū in mensura mēse ad testio-
 niū paulus occurrit: videam⁹
 an eius uita cubito itegro men-
 suret. Dicit q̄tū p̄fecti sumus:
 hoc sapiam⁹. Videam⁹ si ī hīs
 que de deo sentit. iā se ad papie-
 da misteria p̄fecte tetēderit. Ego
 me nō arbitror cōprehēdisse. Et
 rursus ait. Ex pte cognoscimus

et ex pte p̄phetam⁹: cū at̄ uene-
 rit qd̄ p̄fectū ē. euacuabit⁹ qd̄
 ex pte est. Qui iterū dicit. Nūc
 cognosco ex pte: tūc at̄ cognos-
 cam sicut et cognitus sū. Si ergo
 p̄fāis est et ex pte cognoscit: cu-
 bitū habet q̄ntum ad se: sed tñ
 dimidiū sup se. Tendatur ergo ī
 longanimitate spei corda scōz.
 tēdant in p̄fectione quā habet
 cubito vno. Sed quia adhuc ple-
 ne uidere nō p̄nt hoc ubi spei oī-
 tū mittūt: hoc qd̄ sup vñū cubi-
 tū habet ī dimidio cubito recada-
 tur: q̄tenus ī hac uita sp̄ se ip̄er-
 fectos aspiciāt: et ardentius ad p̄-
 fectione curāt. Habet q̄ mēse
 latitudine cubiti vñi? et dimidiū?
 q̄ scōz corda ī caritatis āplitu-
 dine dilatata. iuxta proximū q̄
 diligūt et uidēt habent cubitū.
 P̄nt enī p̄fecte diligē: q̄s p̄fecte
 ualent iuxta aliq̄ scire. Sūpōtē
 tē uero deū medullit⁹ diligūt.
 medullit⁹ sequūt⁹: sed tñ tātū
 diligē nō p̄nt q̄tū debet. q̄a adhuc
 nō ualēt uidere que diligūt: et
 mēsurā amoris mīor est. ubi ad
 huc mēsurā minor ē cognitiōis.
 Sup vñū ergo cubitū habet et di-
 midū? q̄ hoc eis iā ī amore est
 itegru qd̄ ualde min⁹ ē in carita-
 te cū proxiō: atq̄ illud qd̄ eis ual-
 de maius est. adhuc ī amore dei
 que nō uidēt itegru nō est. De
 hoc amore qui hic itipit⁹ ut ex
 uisioe dñi in eterna p̄iā p̄ficiat:
 recte p̄fāias loq̄tur dicit. Uiuūt
 dñs cū ignis ē in syon: et cami-
 nus eius in iherusalē. Plus est
 autē caminū cē q̄ ignē? q̄a esse
 ignis et paruus p̄t: ī camino
 autē uastior flāma succēditur.

Spon vero speculatio: ihym autē
 visio pacis dicit. Pace vō nrām
 hic iteri speculamur: ut illic p
 modū plene videam. Ex amore
 ergo dñi ignis est i spon. i iheru
 salē caminus! qā hic amouise
 ius flāmus aliq̄ten? ardem? v
 bi de illo aliq̄d contēplam: sedi
 bi plene ardebim? ubi plene vi
 debim? quē amam? Altitudo vō
 mēsarū est cubiti vni. Que est
 enī altitudo scōz? nisi fides iuisi
 bilū? Per fidē enī credit qd nō
 videt? atq; ideo per hāc iustorū
 mens ad altitudinē ducit: ut i
 tūcta visibilia despiciat i terra:
 et ea q̄ audit iuisibilia seq̄tur in
 celo. Sed vniū cubitū habet altitu
 do mēsarū: q; vnitās ē fidei i cor
 de oīm scōz: vniū deū esse trinita
 tē et p̄s testamēta veteris et p̄
 dicatores cōfessi sūt testamēta
 noui. Altitudo itaq; mēsarū nil
 vno cubito amplius nil minus
 habet: q; i magna sibi vnitāte
 cōcordat oīm fides patrū. Sed hñ
 qui iā in lōganimitate sp̄ci sū
 nus virtutib; p̄ficiētes vniū et
 dimidiū cubitū habet. atq; i la
 titudine caritatis vno ac dimidi
 o cubito mēsarū: i altitudinē vō
 fidei vno cubito exarsūt: mag
 ni sūt et sūma admiratōe vene
 rādi. Debēt ergo puuloz aīas
 in sinu sue cōuersatōis suscipere:
 atq; eas i cōsp̄u dñi velud quod
 dā holocaustū ac sacrificiū offer
 re. Vñ apte seq̄tur. Sup q̄s ponūt
vasa: i quib; imolatur holocaustū
et victima. Quid enī sūt aīe
 fidelū nisi vasa sancta. q̄ uerba
 pietatis capiūt: ut ex eoz men
 tib; holocaustū vite atq; oīois

imolēt? Hinc est etenī q; paulus
 tū adhuc rudis ēēt i fidei vocatō
 ne: qā iā dñi uerba p̄ceperat et
 celesti grā plenus erat vas appel
 latur tū dicit. Vas electiōis mic
 hi est. Hic pastores atq; doctores
 p̄pheta admonet dicens. Mūda
mini qui fertis vasa dñi Ipi et
 enī q̄st mēse dñi vasa portāt: q̄
 vitā fidelū erudiēdo tolerāt: ut
 qñ hāc dño ad holocaustū et sa
 crificiū p̄ducāt. Sed neq; hoc neg
 ligētē intuentū est: qd i eisdē
 vasis holocaustū et victima dicit
 imolari. Holocaustū enī sicut et
 supius dixim? victima ē nō tñ vit
 tima sp̄ holocaustū: q; tū qd ex
 parte offert et ex pte retinet: sa
 crificiū quidē est: sed holocaustū
 nō est. Sūt vero i magna multi
 tudine fidelū alñ qui ea q̄ mūdi
 sūt oīa relinquūt: tūcta q̄ possi
 dent tribuūt. nichil sibi metip̄s
 reseruat: ad eternā p̄riam me
 dullitus aīhelant. seq; ex toto cor
 de i lacrimis mactāt. In videlicet
 vasa sup mēsa sūt: i quib; imo
 lat holocaustū. Et sūt alñ qui au
 rā p̄prie dom? gerūt. de filijs cogi
 tant. eisq; hereditatē seruant:
 qui tñ eterni iudicij mēores mi
 sericordiā paupib; ipendūt: ali
 mēta ac uestimēta eis ex pte q̄ de
 creuerūt tribuūt. In nimirū va
 sa sup mēsam sūt: i quib; victima
 imolata ē nō holocaustū. Quia
 ei pacia et doctrina sanctorū ad
 monēdo et sustinēdo suadēdo
 atq; terredō alioz corda usq; ad
 hoc erudiūt ut oīa deserāt. et to
 tos se i amore dñi accēdāt: alioz
 vero ad hoc usq; iūstruūt. ut qui
 a oīa relinquere nō valet uel ex

pte qua p̄ualēt m̄cordes fiāt.
et carnis curā cū aīe cura par
ciātur: m̄se dñi de quadris la
pidibz iſtructe vasa portāt in
quibz iſolat holocaustū et vic
tima: qz et p̄fecti ſicut dictū eſt
cū oīa deſerūt totū cor i amore
dñi accendūt: et iperfecti ſacri
ficiū offerūt qd ex pte deuouert.

Sequitur. **Et labia carū palmi v
nūs: reflexa iſinſecus p̄cūu
tū.** Quid eſt hoc q̄ m̄ſarū labia
palmo metūtur. niſi q̄ i palmo
manū tēditur: et ſc̄a p̄ies atqz doc
tores ea p̄dicāt i quibz auditorū
opera tendūtur: Quasi eī manū
extendim: cū opera n̄ra dilata
mūs. loq̄tur ergo vnusqzqz doc
tor: cor audietis exerceat. oīoſo
rū torpore exuāt: q̄s dū ad ope
ra bona tēderit: palmū ſe habe
re i labiis oſtendit. Penſandū q̄
q̄a i palmo digitus maior ac m̄
mūs oſtenditur. Quid vero i ma
iori ac m̄mo digito: niſi mag
na et extrema actio deſignat:
Palmū ergo m̄ſe i labio habe
ant. q̄renus i doctorū ſuoz p̄dica
tōe auditor eugilet: et ſic ex e
orū admōitōe magna opa faci
at. ut agere et m̄ma nō omit
tat: ſic m̄mūs itentus ſit. ut pi
ger i agendis maioribz nō ſit.
Vnde per euāgelū veritas dicit.
De vobis ſcribe et phariſei p̄po
tante: qui decimatis mentā et a
netū et cyminū: et reliquitis
que grauiora ſūt legis. iudicia
um et miſericordiā. et fidē hec
oportuit face: et illa nō amittē.
Per iudiciū quippe et miſericordiam
et fidē maior digitus p̄tuldubio
opacōis oñditur: p̄mentū vō

anetū et cyminū digitus p̄tuldū
bio m̄mū figurat. Hec ergo oport
uit face et illa nō omittē: qz
ſi opus n̄m palmo metari vo
lum: ſic neceſſe eſt ut tēdat
m̄mūs. q̄ten maior digitus
nō attrahat. Bene at cū m̄ſa
rū labia metūt et m̄ſura pal
mi dicit addit vñ: ut ex doc
torū p̄dicatione ſicut vnitas tene
tur i fide. ita qz vnitas mentū
ſeruet in ope: ne per opus bonū
qd alter agit. alter ad diſcordie
malū prouipat. Ita etiā bona fa
cere opa debem: ut p̄ hęc quoqz
cū hñs cū quibz viuim vnitate
ignitū recte poſſim conſeruem:
id eſt nō deſerēdo qd agim: ſed
p̄ueniēdo bonis p̄ſuaſionibz ma
lū diſcordie qd timem. Sic i ſuis
opibz vnitate palmi cuſtodies
paulus. diſcordiā generari pro
hibebat: cū quedam lapſū at
qz ab ecclia abiectū iā velle rea
pere chorinthos videret dicens.
Si cui aliqd donasti et ego. Nā
et ego ſi quid donau. p̄pter vos
i p̄ſona xp̄i. ut nō accūueniam
a ſathana: qui videlicet ſolet de
bonus mala generare: et hoc qd
per caritate agit ad diſcordiā
trahere. Vnde et mox de ip̄o ſub
icit dicens. Nō enī ignoram
cogitationes eius. Doctor autem
q̄ p̄ bona q̄ predicat i ſuis audi
toribz rectam opationē format:
ſi m̄tes operantū ad vñani
mitatē non ligat i labiis pal
mū habet: ſed cū que dicta eſt
palmi vnitate nō habet: Penſandū vō
eſt valde qd dicit: quia earūde
m̄ſarū labia iterius ſūt reflex
a. Tūc enī m̄ſarū labia iſin

secus reflectit: quoniam doctores ad conscientiam reuocant tanta cogitatione quod dicunt: quoniam semetipsum subtiliter perscrutantur si faciunt quod loquuntur. Recte autem cum reflexa intrinsecus mensurarum labia dicuntur addit: quod per circuitum? ut non in vna quibus se parte consideret. atque alias in semet ipsis pendere permittat: sed vbiq; semetipsum inspicat. et in quantum proualeat studeat singula opere implere quod docet: ne si predicantes facere bona dissimulant: sui uastatores sint. cultores alieni. **O** doctor ecce iam mensa es iam vasa potas. iam in vasis fidelibus pondus holocausti et victorie sustines: sed itus reflecte labium: id est ad cor reuoca sermonem. Audis quod dicit: opere quod predicat. Si enim negligis implere quod doces. alius mensem seruas: et ipse a frumenta participatione ieiunas. Vnde scriptum est. **S**icut mense famelicus comedit. **M**ense quippe doctoris qui bona loquitur sed non operatur famelicus comedit: quia is qui pane iusticie esurit operatur mandata quae audit: et ipse fructum non habet quae seminando laborauit. **H**ic salomon ait. **A**bstondit piger manum suam sub a stella: nec ad os suum porrigit eam. **N**emo ita piger est: ut ad os manum uel comedendo reduce laborare putet. **S**ed piger nec ad os manum suam porrigit: qui nec hoc vult operari quod dicit. **H**ic iterum de bene docentibus et male operantibus dicit. **F**ili effraim intendentes arcum et mittentes sagittas: conuersi sunt in die belli. **I**ntendunt arcum. atque sagittas mittunt: qui scripte sacre sententias proponunt: et uerbis uertis auditorum uicia ferunt. **S**ed

conuertunt in die belli: quia post semetipsum redeunt in temptatione uiciorum: et peccatus opponere non uolunt: quia in temptationum certamine non resistunt. **H**inc iterum dicit. **A**uctisti adiutorium gladii eius: et non es auxiliatus ei in bello. **G**ladius quippe doctoris est sermo dei. **V**nde paulus dicit. **E**t gladium spiritus: quod est uerbum dei. **O**ipotens itaque deus cum doctorem respicit nolle operari quod dicit. in die belli adiutorium eius gladium auertit: quia in temptationum certamine non permittit esse ei in adiutorium doctrine uerba quae dedit. **H**abigitur gladium. sed hinc in bello non adiuuat: quia cum aduersitas temptationis eruperit: uerbi obliuiscitur quod docebat. **E**cce enim de patientia forsitan sermo doctoris est: doctrine sue magisterio dicit cogit qualiter contra illata dampna contra auditas contumelias patientia seruet: sed cum ipse uel dampno uel contumelia fuerit laesit: oblitus quod docuerit uel in lesione proximi uel in reddenda grauius contumelia excedit. **I**nter haec itaque cogitet quod mensa est dei: labium itus reflectat. seruet quod predicat. **S**criptum quippe est. **I**n patientia uia possidebitis animas ustras. **E**t rursum scriptum est **D**octrina uiri per patientiam noscat. **S**i itaque index doctrine patientia est: tanto quisque doctus ostenditur. quanto patienter fuerit. **H**inc est enim quod bonus ille discipulus qui magistrum tolli in aera uidebat: per magne curitatis affectum clamabat dicens. **P**ater mihi: currus israhel et auriga eius. **Q**uid est frater karmi quod helias currus israhel et auriga dicit: nisi quod auriga agitat currus portat: **D**octor

ergo qui mores ppli p paciāz sus-
tinet. et sacri eloquiū verba docet.
et currus dicit et auriga: curru
quia tolerādo portat. auriga qā
exhortādo agit: currus qā ma-
la sustinet. auriga qz pplm exhor-
tādo agit. Fortasse at cōtra vanā glāz
sermo doctori ē: et mure ī sinuās q̄lter
debeat declināi cōtra ipis sermōibz: vniā glāz
querit. quibz cōtra eādē vanā
gloriā disputat. Si igne hoc appe-
tat adipisci qd̄ prohibet: mensa
itus labiū nō reflectit. Tūc autē
mensa dñi ex quadris lapidibz ex-
structa habebit itus labiū reflex-
um: si studuerit audire qd̄ dicit.
Scriptū quippe est. Ne qd̄ per cōte-
tione: neqz per ianē gloriā. Atqz
isdem rursus egregius p̄dicator
dicit. Nec q̄rentes ab hōibz glo-
riā: neqz a nobis neqz ab aliis de
p̄dicatiōis enī labore laudē tran-
sitōriā querē: qd̄ est aliud q̄ rem
magnā vili pretio venūdare. Sed
est ī doctrine uerbis graue peri-
culū. qz sepe sermone doctōri fauo-
res audientiū sequūt: et cū docto-
res ab eo qd̄ bene innotuerit appa-
rere iā minores ī dicitis nolunt.
doctrinē verbū qd̄ pro acq̄rendis
aiāibus auditorū. ex oīpotentis
dei amore īchoauerāt. ī hoc post-
modū pro acq̄rendis laudibz la-
borāt: et qui ī uerbis dei q̄rebāt
p̄ us lucra sp̄nalia. tpales post-
modū fauores sequūt. Vnde fit
ut siue recta q̄libet opa seu sanc-
te doctrine uerba ī oīpotentis dei
iudicio pereāt: cū p̄ hec q̄sqz tra-
sitoris fauoribz anhelat. Hic et
enī per p̄phā iudee dicit: qd̄ in
seipsā incauta mēs īuenit. si sal-
tem post culpā suas caute cogi-

tatōes rimet. **O**liuā pulchrā vberē
fructiferā sp̄tiosā vocauit do-
min⁹ nōmē tuū. Ad vocē loquēle
grandis exarsit ignis ī ea: et cō-
busta sūt fructetā eius. **O**liuam
quippe vberē et pulchrā fructi-
ferā et sp̄tiosā dñs vocat: cui⁹
uel efficacitā in opatōe uel sancta
studia ī uerbi scientia approbat.
Sed ad vocē loq̄le grādis exarsit
ignis ī ea: qz cū laudari q̄s cepit.
erubescit forsītā mōre uideri q̄
dicit: et studet ēē qd̄ dicit. Vox
enī grādis loq̄le est: fauor adu-
lātis. Vnde scriptū est. Qui bene
dicit. p̄xio suo uoce grandi de noc-
te consurgēs: maledicti filis est.
Ad vocē ergo loquēle grādis exar-
sit ignis in ea: qz ī magnitudine
fauoris flāma ī corde accēditur
de amore laudis. Sed oīa oliuē fru-
ctetā cōburūt: qz an oīpotentis
dei oculos uel q̄ bene gesta. ul' q̄
scient sūt dicta depereūt: cū iā
nō amore dñi. sed itenōe trāsito-
rie laudis sūt. Sic etenī sepe cogi-
tatiōi bone cogitaciō se sinistra
subiūgit: ut vix ip̄e qui easdem
cogitaciōes generat aiūmus agnos-
cat. Vñ p̄dicator egregius cū lo-
quēs subtilit diceret. viuis sermo
dei et effitax. et penetrabilior oī
gladio anāpiti. et p̄tingēs usqz
ad diuisionē aiē et sp̄s: ilico sub-
iūxit. Cōpagū quoqz ac medulla-
rū: et discretor cogitaciōnū et in-
tenciōnū cordis. Distinguit ē
sermo dei cōpages et medullas.
qz discernit cogitaciōes et itena-
ones cordis. Per cōpages quippe
ossibz ossa iūgūtur. Et sepe dū
qd̄ recta cogitaciōe agim⁹. sed sū-
bito ī laudis amore declinam⁹.

atq; hoc pro laude faciam? qd pri
us facere pro ueritate ceperam?
q; cogitationes cogitationibus ad
iungunt? q; qdam in spu copages
fiunt. Sed habet ossa q in copage
iuncta sunt etiam medullas. Qd pre
dicator scis aptius intulit: cu sb
iungit. Discretor cogitationu et i
tentionu cordis. Compages eni
nre cogitationes sunt: medulle aut
itentiones. Et sepe aliud cogita
mus: atq; aliud e qd per cogita
tione itendim? Na si qis pposito
numoz pmo. pupilli uel vidue
causa defendat. et fortasse ecclesi
a ingredies in suis pab; deo dicat.
tu uides q; causa pupilli et vidu
e defendo? iste pcul dubio qd cogi
tat fat: sed quo itendat eius co
gitatio ignorat. Aliud quippe co
gitat: atq; alio itendit. Non eni
defensioe; pupilli uel vidue: sed
mercede numoz qrit. Na tollit
tpale pmiu: et pupilla ac vidu
am non defendit. Sermo itaq;
dei discretor e cogitationu et iten
tionu cordis? q; no aspicit qd a
pud temetipm cogitas: sed p me
dulla copagus id est p itentione
cogitatiois qd accipere requiras.
Restat ergo ut doctor cu loquit
q; mensa dei sp itus labiu reflec
tat? ne aut mala itentione loqui i
thoet: aut cu bene ceperit seduc
tus fauorib; i appetitu aliu de
clinat. Fortasse autem de custodia
discipline sermo doctori est: et se
pe cotingit ut discipline regula
qua dicere ualet nesciat tenere?
quia aut nimio zelo motus mi
nus se per mansuetudine tepat:
aut nimia mansuetudine placi
dus min? se contra uicia in zeli

stimulo inflammat. Magna eni co
sideratione debem? pensare qd scp
tu est. qia i uasis templi iter coro
nas et plectas. boues leones. et
cherubin sculpta sunt: et subter
boues et leones lora dependea.
Corone quippe signu victorie.
Plecte autem concordie unanimi
tate signat: cherubin uero ple
nitudo scie dicit. Sacerdotes ei
atq; doctores iter coronas et plect
tas id est iter fortitudinis boni
opis quo ad uictoria curru. et
caritatis concordia qua a se uias
sum no discrepat. p boues leones
atq; cherubin designati sunt: q;
i plenitudine scie qua habet nate
est ut et boui mansuetudine tene
ant et feruore leonu? qten? in
disciplina qua pdicant. et ex sanc
to zelo accensi sunt: et ex paterna
dulcedie traquilli. Quib; subter
se lora dependeat: ut discipline
sue retinacula qbus ipi ligati
sunt. etiam subiectis suis sollicitate i
pendat. Subter eos eni lora de
pende est: custodie uiculo subdi
to tenere. Qui tuc recte seruat?
cu nec boui mansuetudo i zeli fer
uore amittit: nec leonu terro
i mansuetudine declinat. **Tanta**
quippe debet ee discretio: ut nec
disciplina nimia nec misericordia
sit remissa? ne si iordinate culpa
dimittat: is qui e culpabilis in
reatu grauius astringat: et i
rursu si culpa imoderate retine
tur. tanto qui corrigit? deteriore fi
at. qto ergo se nil ex benignita
tis gra agi considerat. Exhibeda
itaq; prauis e asperitas i osten
sione. caritas i mente: ut et du
ra ostensio delinquentem coarceat:

Ab

Aa

et caritatis custodia mercedem
 māsuētudis nō amittit. Ecce
 dū loq̄r ioseph aūm pulsat: ut
 ad ostendenda q̄ dico. ip̄e testis
 ueniat. Certe sōpniū qd̄ de pro
 uectu suo uiderat fr̄ibus narrās:
 per hoc q̄ inōcēter retulit mali
 cie cōtra se stimulos extituit.
 Ab eisde fratribz israhelitis est
 vendit⁹: ī egyptū duct⁹: mura oī
 potētis dñi dispensacōe eideme
 gyp̄to ē platus. Cūq; ī terra cha
 naan fames exurgeret: fr̄es ad
 egyptū ueniūt. ioseph plātū e
 gyp̄to repperūt. eūq; summissis
 ad terrā teruicibz adorauerūt:
 et quia mutari dei cōsiliū nō ua
 let: quē ideo uendiderāt ne ado
 raret. adorauerūt q; uēdiderūt.
 Tūc ip̄e uic dei sp̄i discretiois
 plenus cognouit fr̄es nō cogni
 tus: sed memor culpe et remul
 sor iurie. mala finitū nec red
 dere studuit: nec sine purgacōe
 laxare. Nā suscepta uoce ptinus
 dixit. Exploratores estis uos: ut
 uideatis ifirmiora terre uenis
 tis. Jā nūc experimētū vū capi
 am. Per salutē pharaonis nō
 egrediemī hinc. O iaculū ī corde.
 Peregrine uenerāt. famis peri
 culū fugiebāt: frumētā q̄ gre
 bāt nō acceperāt: et ferui se in
 sup obiectiōe criminis uidebāt.
 Inter hec ducūt ad carcerē: et
 post triduiū educti adhuc ī eadē
 asperitate terret. Jā reditur ad
 cor. iā culpe memoria pulsat a
 numū: atq; iter se iuicē loquūt.
 Merito hec patim⁹ q; peccauim⁹
 ī frēm nr̄m uidētes angustia
 aīe illius dū dep̄icaret nos et nō
 audiuim⁹: idcirco uenit sup nos

ista tribulacō. In hīs autē cor
 ioseph amore uicitur: secessū pe
 tit. soluit flendo qd̄ pietate debu
 it: seuerus ad fr̄es reuertit⁹: ut cru
 ciatās eorū aīas a culpa liberet.
 Post hec vnus religat⁹ in uin
 culis: dimittūt ceteri cū fr̄uictis:
 ut vnus frater ueniat quē mini
 mū habere se dixerāt. Venit post
 modū frater. Vincēbat mentem
 pietas cū frater inōcēs uideret:
 sed p̄manebat ī ostensioe asperitas.
 ut fr̄es noxi purgaret. Frumētā
 datur. saphus ī sacco iunioris fr̄is
 absconditur: furti post eos questio
 mouet: mittit⁹ ut reducātur: ad
 dia ī seruitutē disternit⁹ apud q̄
 fuisset saphus iūctus. ī sacco ul
 timi fr̄is iuenit. Tūc benyamū
 reducit⁹: afflicti oēs fr̄es sequūt.
 O tormēta misēdie: cruciat et a
 mat. Reuersi igit in terrā cū laati
 mis p̄strati ueniā postulāt. Me
 mores enī qd̄ de illo p̄a p̄miserāt:
 merore itollerabili tabescebant.
 Tūc se ultra cohibē nō ualēs pie
 tas clausa prupit ad mediū: et
 extulit caritatis lacrimas de uol
 tu seueritatis. Deterfa est ira q̄
 apparebat et nō erat: ostēsa mi
 sericordia q̄ erat et nō apparebat.
 Sic uir scūs facit⁹ fr̄m et dimi
 sit et uiditauit: sic ī uigore de
 mētiā tenuit ut deliquentibus
 fr̄ibus nec sine ulcōe pius exis
 teret: nec sine pietate districtus.
 ¶ Ecce hoc ē magisteriū disci
 pline: ut culpas et discrete noue
 rit parē ac pie refecare. Qui at
 discretiois sp̄m nō habet. aut sic
 dimittūt p̄cā ut nō corrigāt:
 aut sic quasi corrigēdo feruūt ut
 nō dimittāt. Doctor ergo audis

Ac

Ad

apline moderamur loqui nate e
mensam dei ee se suat atqz itus
labru reflectat: ut qd docendo lo
quit: hoc sub discretiois spu vi
gilater opetur. Nec si qdam sibi
deesse considerat: oportet ut abe
oru pdicacoē cotulectat. loc⁹ quip
pe eius exigit ut loqtur. Verbis
q suis senectim coueriat: et si no ideo
loqt q opat: ideo opet q compelli
tur. Vbi itaqz se cōspiat ope imple
re qd dicit. ibi auditores admo
neat. eozūqz aios ad studiū bone
opacois accūgat: vbi at necdū
se videt iplesse qd loqtur ad bona
de quibz auditores admonet. se
quoqz pariter iflamet: ut ipse
ctia siml' discat i ope. qd per eū
veritas loqtur i pdicacoē. Sepe
enī qd viuēdo nescim⁹ cōpulsillo
to doctrine loquēdo discim⁹? et dū
de cognicoē nre pigritie reatus
nascat in mēte. eandē mēte com
pūctio subito oborta trā suerbe
rit: et sua voce exatata euigi
lat i ope. q prius torpebat in o
tio sine voce. Ecce autē cū mēse
labru palmo tēditur. id ē cū per
doctoris os cōtra vicia disputa
tur. atqz ad bona opa cor audi
torū accēdit: multi qui eius
uerba audiūt qnta uel qualia
mala ppetrauerūt recognosūt:
atqz ad eū cōfidentes veniūt.
eūqz pro pccis suis itertessore
fieri cū fletibz petūt: ut ipse ora
do deleat culpas quas pdicādo
manifestat. Vnde et subditur.
Sup mesas at carnes oblatōis.
Doctores etenī sancti cū pro cō
pūctis pccōribz atqz cōfidentibz
ōipotenti dno pcces fundūt: p
hoc qd veniā carnali eoz vite

postulāt. mense dñi carnes obla
tiois portāt. Ut ergo sint p qbz
cōuersis et fletibz rogent. oportet
ut eisdem prius in pccō pos
tis pdicēt: et cū iā ceperit par
relinquē atqz ad inoētā festina
re. nate ē ut erga eos i ore doctoris
itremēta pdicacois extēstāt: et
qbusdā doctrine sue uerbis tāto
vehemētius insistat. qto eos gra
uius reatidisse cōsiderat: videlicz
sciens q ipse tāto mercede magne
remuneracois accipiat qto ver
bis suis alios de pfundioribz pec
catis leuat. Libet iter hec sū ewā
gelij ad mediū verba deduce: cui⁹
sacra historia p hoc qd factū mi
raculū narrat. mira q cotidie a
gūt denūciat. Iā cū fessi atqz ie
iuni ad dñm ppli cōuenisset: dis
cipulis dñs dixit. Misereor sup
turbā: qz ecce iā triduo sustinet
me: nec habet qd māduēt. Et si
dimisero eos ieiunos i domū su
ā deficiēt i via. Quidā enī ex eis
de longe venerūt. Triduo turba
dñm sustinet: qñ multitudo fide
liū pccā que ppetrauit p penite
ciā declinās ad deū se in ope. i lo
cūdo atqz cogitacoē in cōuertit.
Quos dimittē ieiunos i domū
suā dñs nō vult. ne deficiāt i vi
a: qz videlicz cōuersi pccōres in
pccis vite via deficiūt: si in sua
cōstā sine doctrine sctē pabulo di
mittātur. Ne ergo lassent hui⁹
peregrinacois itinere: pascendi
sūt sacra admonicoē. Valde autē
pensanda est pia senectia: que p
cessit ex ore ueritatis qua dicitur.
Quidā enī ex eis de longe vene
rūt. Est autē qui nichil fraudis
et nil carnalis corruptōis exper

tus ad omnipotentis dei seruiciū festinavit: iste de longinquo non venit: quia per corruptionem et innocentiam primus fuit. Alius nulla impudicitia nullis flagitiis inquinatus: solum autem coniugium expectatus ad misterium spirituale conuersus est. Neque iste venit de longinquo: quia usus conuictionis concessa pillucina non errauit. Alii vero post carnis flagitia: alii post falsa testimonia: alii post facta furta: alii post illatas violentias: alii post perpetua homicidia ad penitentiam redeunt: atque ad omnipotentis dei seruiciū conuertuntur. In videlicet ad dominum de longinquo ueniunt. Quanto enim quisque plus in prauo opere errauit: tanto ab omnipotenti domino longius recessit. Nam et prodigus filius qui premeditauerat: abiit in regionem longinquam: in qua porcos pauit: quia uicia nutrit. Dentur igitur alimenta eis etiam qui de longinquo ueniunt: quia conuersis peccatoribus doctrinam sibi prebendunt: ut in deum uires reparent quibus in flagitiis amiserunt. Qui sepe a doctoribus tanto nate est ut largioribus tibi doctrine faceret: quanto festi maioribus vicis uenerunt: et tamen iam confiteri ceperunt mala que commiserunt atque confitendo relique et fletibus punire: nate est ut doctores sancti pro eorum peccatis sollicitate exoret. que tenentur in carne domini carnes oblationis portent. Quod quoties agunt in hoc quod pro alienis peccatis interueniunt sua ante dei oculos amplius deterunt: quia in ea ipsa caritate se iustificat: quia mira pietate pro alienis iniquitatibus se in laetitia mactant nec laboriosum debet esse doctori pro conuersis peccatoribus lacrimas fundere: quoniam et ipse qui

omnia creauit homo factus pro nostris iniquitatibus in cruce sanguinem fudit: qui uiuit et regnat cum patre in unitate spiritus sancti deus. per omnia secula seculorum amen.

Explicit nona omelia: incipit decima

Sacri eloquii mysticos sensus propheta per aspersionem sancti spiritus prudenter intelligens dicit mirabilia testimonia tua domine.

ideo scrutata est ea anima mea. Qui rursus ait. Reuela oculos meos: et considerabo mirabilia de lege tua. Qui enim necdum occulta de aperitis intelligit: oculos uelatos habet: qui uero iam intelligit reuelatos. Et mirabilia de lege dei considerat: que spiritualiter littere uerba discuties: que iterius magnitudo lateat perscrutat. An non est mirabile quoniam aliud auribus sonat: atque aliud exit ad intelligentiam quod non sonabat. Cui ergo uerbum sacri eloquii nisi lapidi silice dixerit in quo ignis latet? Qui manu quidem frigidus tenet: sed percussus ferro per sintillas emittat: atque hoc emittit ignem qui post ardeat. quod prius manus frigidum tenebat. Sic etenim sic sunt uerba sacri eloquii: que quidem per narrationem littere frigida tenent: sed si quis hec aspersione domino intento intelligentiam pulsauerit de mysticis eius sensibus ignem producat: ut in eis uerbis post animus spiritualiter ardeat: que per litteram prius ipse quod frigidum auidiebat. Ecce etenim propheta dicit. Et exiit porta interiori gazophilacia cantorum in atrio interiori: quod erat in latere porte respicientis ad aquam

lonē: et facies eorū conan viā aus-
trale vna ex latere porte orientalis
que respiciebat ad viā aquilonis.
S In hīs itaq; uerbis līe ad amorē dei
tū hūmū i feruebat: quin pon-
us q̄s nō ex ipā eorū lectioe rep̄ci-
at: Si autē latens ī līa spūalis me-
dulla discutit: per hoc sint ille in-
telligit exēit et itendūt: qd̄ p̄us
cordis aurib; frigidū sonabat. No-
bis tñ ut se aspirate dño iteriore ī-
telligit aperiat: ipā prius narra-
tio uix līam patefiat. Aut enī q̄a
porta erat iteriore atq; extra hāc
atriū qd̄ appellat: iterius: ac de-
inde alie id est aquilonis austrī
atq; orientis porte describūt: ut ip-
sum atrū qd̄ ēē extra portā iteri-
orē dixerat. a portis exterioribus
ēē interius ostendat. Atriū ergo h̄
et forus et itus est: forus q̄ extra
portā iteriore. itus autē q̄ itra por-
tas exteriores. Gazophilacia q̄q;
tantorū ēē in hoc eodem atrio nar-
ratur: que a latere porte posita
dicuntur respicientes ad aquilonē.
sed ipā eadē gazophilacia ad aus-
trale viā respiciūt. Et subditur.
**Ex latere porte orientalis: que res-
piciēbat ad viā aquilonis.** In qui-
bus uerbis apte itelligit q̄ can-
torū gazophilacia iter latus por-
te respicientis ad aquilonē. et la-
tus porte orientalis fuerūt posita:
q̄ porta uidelicet respiciēbat ad viā
aquilonis. Facies itaq; gazophi-
lacioz cōtra viā australe: sed po-
sicio iter portā erat orientis et aq-
lonis. Portā ergo iteriore habebat
ex latere portā aquilonis: ex alio
q̄ latere portā australe. In frōte
vero vestibuli orientalis portā
surreperat: atq; sic erat atrū ex-

tra portā iteriore. ut hoc q̄ cēt ite-
rius portis q̄ illud exterius abiebat.
Hec de uerbis līe sub breuitate trīs-
aurim; ut ī eis sensus mysticos
nō breuiter exquiram. In pte at
superiori tres porte descripte sunt.
id est orientis aquilonis et austrī:
mor q̄ iterioris atrī tres alie ī
narrate. id est austrī orientis
et aquilonis: ac deinde portā a-
trī iterioris dicta ē in qua mēse
de quadris lapidib; exstructe me-
morātur: et portā q̄ respiciēbat
ad aquilonē. ī qua mēse esset ad
sacrificiū nō ad holocaustū. Vñ ī
iteriori dixim; significari ecclē-
siā: in exteriori synagogā. **S;** hīs
expletis rursū p̄pha itapit iterio-
rē portā atq; tres alias id est aq-
lonis austrī et orientis describē: et
ī eorū atrio iteriori qd̄ erat extra
portā iteriore. esse gazophilacia
cātores sacerdotes templū altare
et sacrificia phibet. In quib; uerb
q̄ de scē ecclēsie īstitutōe narrare
alia ab eis que prius dixerat ce-
pit: patet qd̄ iterioris porte itel-
lectū mutauit. Si enī sub vno in-
tellecū oīa diceret: nouo ordine
ipā atq; alia nō replicaret. Nam
quō possum; extra portā iteriore
atriū gazophilacia cātores sacer-
dotes templū altare sacrificia di-
cere: si per eandē portā iteriorem
hoc loco sancta ecclēsia designat;
Cū enī cūctā hec itra ipāz sint. quō
extra portā iteriore sūt si extra ec-
clēsiā nō sūt? Itelligi ergo portā
iteriore p̄t eade qua iā longe superi-
locuti sum; q̄ cōtra portā aquilo-
nis et orientale dicit posita: p̄ quā
figurari dixim; aditū qui nobis
ad iteriora gaudia p̄ue celestis a-

perit: ut hic q̄ per portas q̄ arca
 uestibulū narratur sc̄a ecclesia:
 per portā vero iteriore. celestis
 regni aditus figuret. Sed ne quis
 me verba sancti spūs existimet ad
 intellectū meū violēter iflectē. et
 dicat q̄ de porta iteriori signifi-
 cationē sancte sancte ecclē quā se-
 mel dixi mutare nō debui. i sil-
 gēte dei oīpotētis grā q̄ cepim⁹
 ipsa teneam⁹: ut et porta iteriore
 signet ecclesiā que nos ad iterio-
 ra gaudia pducit. et gazophila-
 cia cātores sacerdotes templum
 altare sacrificiū sint i atrio qd̄ ē
 extra portā: et tñ extra ecclesiā
 nō sint. Si enī subtili iuestigacōe
 pquirem⁹: nichil obstat itelligi
 ut iteriore portā sicut dictū est
 sc̄am eccliam sentiam⁹. De qua n̄
 dicit. Extra portā iteriore gazo-
philacia cātorū i atrio iteriori. Du-
 o sūt etenī que dicunt: portā ite-
 rior atq; extra hāc atriū iterius.
 q̄ten⁹ hoc ipm̄ atriū et exterius
 sit et iterius: exterius a portā i-
 terius autē sicut pdixim⁹ a por-
 tis quas narrādo subūxit. Sc̄a e-
 nī ecclia duas vitas habet. vnā
 quā tēporaliter ducit. aliā quā
 ieternū recipit: vnā qua labo-
 rat i terra. alia qua remunerat̄
 i celo: vnā qua mercedes colliḡ
 aliā vero i qua iā de receptis mer-
 cedib; gaudet: atq; i vtraq; vita
 offert sacrificiū: hic videlicet sa-
 crificiū cōpūctōis: et illic sacri-
 ficiū laudis. De hoc sacrificio di-
 cit. Sacrificiū deo spūs cōtribu-
 latus: de illo at̄ scriptū ē. Tunc
 acceptabis sacrificiū iusticie ob-
 lationes et holocausta. De quo
 eursus ait. Ut cāter tibi gloria

mea: et nō cōpungar. In vtraq; at̄
 sacrificiō carnes offeruntur: q̄ hic
 oblatō carnis est maceratio corpis:
 ibi oblatō carnis ē in laude dei
 gloria resurrectionis. Tūc quippe il-
 lic q̄ in holocaustū offert̄ caro:
 q̄n̄ in eterna corrupcōe pmutata.
 nil cōtradictōis. nil mortalitatis
 habuerit: q̄ tota simul amoris
 eius ignib; accensa. i laude sine
 fine manebit. Porta ergo hec ite-
 rior id est sancta ecclā habeat ite-
 riora sua. illā videlicet vitā q̄ ad
 huc oculis nr̄is occulta est: habeat
 extra ecclā atriū exterius id ē vitā
 p̄ntem: in qua oē bonū agit: ut
 ad bonū sine fine puectatur. Sint
 ergo in iteriori atrio qd̄ tñ extra
 portā est gazophilacia cātorū: q̄
 electi quiq; et p̄fecti atq; qui ad-
 huc i carne mortali subsistūt. et
 itra sinū sancte ecclie sūt: et adh̄
 extra secreta gaudia iterioris vi-
 te. Sint gazophilacia cātorū i-
 terius et exterius: q̄ corda sc̄oz
 q̄ oīpotēti deo desiderū suū p mag-
 ni ardoris amorē cantāt. et iam
 itus sūt. et adhuc itus nō sūt: q̄
 i sc̄e ecclē sinu posita et iā vident
 p spm̄ qd̄ itus fortiter amēt. et tñ
 adhuc nō vidēt p̄fecte qd̄ ament.
 Sūt itaq; in iteriori atrio gazophi-
 lacia sed extra portā: ut iā et itus
 sint per desiderū: et adhuc itus
 nō sint per plenariū effctm̄. Qd̄
 sūt autē gazophilacia cātorū
 nisi sancta desideria amāciū: q̄
 p̄cepta diuina q̄i quāsdā diuici-
 as custodiūt i mente: q̄s cācādo
 seruāt. q̄ mādata dei nō ex timo-
 re sed ex amore p̄ficiūt: Santa-
 re quippe ē gaudētis. Et eis ipe
 sacri eloquiū p̄ceptōes cātabiles

fuit: q̄s nō ex tristitia sed ex deside-
 rio sp̄ operat̄ur. Vultis cor iusti
 q̄i aū dā cātoris gazophilaciū
 audire: Cantabiles michi erant
 iustificacōes tue: ī loco īcolatus
 mei. Iustificacōes dei dicam̄ pre-
 cepta dīna: que nos iustos faciāt
 si īpleant̄ur. Que tūc nobis ī loco
 īcolatus nr̄i cātabiles fuit: q̄n̄ ī
 hac peregrinacōe vite p̄sentis ip-
 sa eadē mādata diligim̄: et ex de-
 siderio īplem̄. Hic est quī dē psal-
 mista iterū ex cātor̄ gazophila-
 cio se ēē īnuat qui ait. Misericor-
 dia et iudiciū cantabo tibi dñe.
 Misericordiā dñi q̄a p̄cā laxāt:
 cantare etiā p̄cōr̄ debet: id est hāc
 cū gaudio dicē atq; sperare. Sed
 q̄s ita iustus ē ut eius sibi eternū
 iudiciū ante mētis oculos reuo-
 cet et nō cōtremiscat: ac potius
 venire ad illud examē tanti iudi-
 cis p̄sumat: Festinet et gaudeat.
 Quis ille est magnus ē: q̄ iā
 misericordiā dñi et iudiciū cantat.
 Cantat quippe iudiciū: ad qd̄ in-
 trare nō trepidat. Sit ergo mens
 illius gazophilaciū cantorū: ut
 per diuitias misericordie quas accep-
 letus p̄gat ad iudiciū qd̄ iā non
 p̄timeat. Videam̄ si placet fr̄es
 km̄ aliud q̄ gazophilaciū can-
 toris: forsan et ip̄e iudiciū cantat.
 Qd̄ enī dicit: Ego enī delibor et
 tēpus mee resolucōis īstat: bonū
 certamē certamē causū cōsumā-
 ui fidē seruauī: de reliquo repo-
 sita ē michi corona iusticie: quā
 reddet michi dñs ī illa die iustus
 iudex. Qui laborū suor̄ conscius.
 memor certamē qd̄ egit. mēor
 fidei quā seruauit. Et sibi ī iudicō
 repositā coronā dicit. etiāq; sibi

ī illa die reddi sperat potius q̄ do-
 nari: p̄fecto patet q̄ iudiciū can-
 tat qd̄ venire desiderat. Vñ etiā
 subdit. Non solū autē michi: sed
 et hñs qui diligūt aduentū eius.
 Nemo enī aduentū iudicis dili-
 git: nisi qui se habē causa ī iu-
 dicio bonā nouit. Corū ergo cor-
 da qui aduentū iusti iudicis di-
 ligūt gazophilacia cātorū sūt:
 q̄ p̄ p̄sumptōem gr̄e et vite per
 uirtutes sancti desidern̄ caritatē
 iusti iudiciū. qd̄ oēs ī iusti p̄time-
 cūt. Venit autē caritas viā: q̄a
 superiorū locutōe p̄ portā orientis
 fidem. p̄ aq̄lonis spem. p̄ austra-
 lit̄ caritate dixim̄ designā. hec
 itaq; gazophilacia iter portam
 orientis et aq̄lonis ēē mēorā-
 tur. atq; ad viā austrālē respicē:
 q̄ corda scōr̄ iter fidem et spem.
 posita ad austrālē viā respiciūt:
 que scē caritatis ignib; iardescūt.
 Ip̄a q̄ orientalis portā respicere
 dicitur ad viā aq̄lonis: q̄a no-
 bis per fidē qd̄em oīa ī baptisma-
 te p̄cā laxātur: sed tñ dū adhuc
 hic viuim̄ etiā post fidem sepi-
 ad p̄cā declinam̄: et q̄ orientis
 portā viā aq̄lonis respiciat: cū
 vita nr̄a post p̄ceptā fidem adh̄
 aliquaten̄ ī frigore culpe torpes-
 cit. Quis enī ī hac vita valeat post
 fidē sine culpa viuere: cū iohēs
 dicat. si dixerim̄ q̄ p̄cā nō ha-
 bem̄ ip̄inos seducam̄: et vitas
 ī nobis nō est. Cui uerbis iacob;
 cōcordās ait. In multis ei offen-
 dim̄ oēs. Si autē p̄cā p̄teritā
 fidei p̄ceptōe dimissa sūt. et adh̄
 post fidem ad p̄cā declinatur:
 que nobis erit p̄sumptio iusticie
 que spes vite p̄manētis: nisi ut

nunc dū adhuc iter portā orientis
 et aqilonis sum? ad viā austrinē
 tus oculos leuem? q̄tenus ex sc̄a
 caritate feruētes nos calor amo
 ris liberet a culpa teporis et frigo
 ris. Sit ergo gazophilacia iter por
 tā orientis et aqilonis: sed sicut
 dictū est ad austrinē viā facies i
 tēdāt: ut iter hoc qd̄ nati in fide
 sum? et q̄ post ad p̄tā delapsi de
 spe pietatis p̄sumam? exerceam?
 nosmetipos i ardore caritatis: et
 ibi tēdam? oculos cordis ubi accē
 damur ignibz amoris. Potest at̄
 per aqilonis portā gētilitas: per
 austrinē viā iudea: p̄ orientis at̄ por
 tā ip̄e dñs designari. Per aqilonē
 quippe nō i merito gētilitas figu
 rat: quā ille i torporis frigore pos
 sidet qui dicit. Sedebo i mōte testa
 mēti: i lateribz aqilonis. Per aus
 trinē quoqz portā recte iudea acci
 pit: in qua sp̄iales p̄res celesti nō
 re ferbuerūt: quoz vn? loq̄tur di
 cens. Conuerte dñe captiuitatem
 nr̄am: sicut torres i austro. Que
 et si carnalē pplm̄ habuit in quo
 velut aqilonis frigora portauit:
 in sanctis tñ suis doctoribz ac p̄phe
 tas ad deū ac p̄ximū calore carita
 tis arsit. Orientalis aut̄ porta nō
 i merito ip̄m signat: de quo scrip
 tū est. Ecce vir: oriens nomē eius.
 Et de quo zacharias ait. Visitauit
 nos oriens ex alto. Sint ergo ga
 zophilacia cantoz ex latere porte
 aqilonis: qz nō solū in iudea fue
 erūt corda sc̄oz sp̄ialit̄ accensa:
 sed etiā in gentilitatis multitudi
 ne ad sc̄e fidei sacramētā conuersa.
 Ardēt corda sc̄oz amore celestis
 p̄rie. ih̄nat gaudns eternis. suspi
 rant ad societate suoz ciuū i celo:

sed tñ exempla hui? ardoris que do
 no sancti sp̄us acceperūt ab sp̄ua
 libz synagoge p̄ribz capiūt. Unde
 ip̄a quoqz gazophilacia et i aqilo
 nis latere posita oculos ad viam
 austrinē tendūt. Ecce etiā ex gētibz
 venim? sed i hoc qd̄ per sancti sp̄s
 amore calē: iudee p̄res aspiciam?
 qui nobis i suis dictis cotidie sancti
 desiderij exempla p̄bet. An nō q̄
 calore meridiani feruoris ardebat.
 qui estuabat dices. sicut ceruus de
 siderat ad fontes aquarū ita deside
 rat aīa mea ad deū viuū: qñ veni
 am et parebo ante faciē dei. Qui
 rursus ait. Psallā et itelligā i via
 imaculata: qñ venies ad me. Hoc
 qz ardore succesus fuerat: qui dice
 bat. Nūc dimittis seruū tuū dñe
 sc̄dm̄ uerbū tuū in pace: qā vide
 rūt oculi mei salutare tuū. Qui
 a ergo ex gētilitate venim? s; sc̄os
 iudee p̄res nobis i diuini amoris i
 mitatione p̄ponim? q̄ qdā cantoz
 gazophilacia ex latere porte que
 viā aqilonis respiciat sum? sed
 ad viā austrinē facies tenem?. Et no
 tandū qz her̄ eadē gazophilacia i
 ter portā aqilonis et orientis ec
 phibētur: qz post itarnatōē dñi
 cā multitudo gentiū ad fidē vēit:
 atqz iter ip̄os fideles ip̄os et sa
 cramentā dñice itarnatōis q̄ me
 dullitus diligūt. corda amācū
 surgūt. Habeāt ergo sc̄a gazophi
 lacia hinc orientis portā et inde a
 qilonis: qz iter ip̄a redēptōis su
 e misteria que sequūtur et carna
 les quosdā q̄s it̄m sc̄am ecclesiam
 tolerāt. multi in deū forti amore
 proficiūt. uirtutibz exarsūt. eter
 ni iudicis aduentū querūt: et i
 ter ea q̄ amāt atqz illa q̄ tolerāt

q̄i quedā gazophilata diuitias
 spūs ī mente seruat? nec iter sa-
 cramentū q̄ diligūt et que iā cōtra-
 ria portāt deficiūt: q̄ ad australe
 viam facies itendūt. Qd̄ enī pati-
 mur? qd̄ p̄s n̄rī p̄ amore d̄nī an-
 tea nō ptulerūt? Notandū v̄o q̄
 iter portū austri et aquilonis ori-
 entalis portū eē describit? q̄ d̄ns
 ac redēptor n̄r de iudea natus est:
 mox q̄ ī fide sua ecclīaz ex gētibus
 traxit. Quasi enī iter meridiana
 portū et aquilonis apparuit? qui
 ex illa venit: et istā in suo seruitō
 cōuertit. Vnde et bene dicit: q̄ por-
 ta eadē orientalis ad viā aquilonis
 respicit? q̄a natus d̄ns synagogā
 deseruit: et multitudine gentiū col-
 legit. Notandū q̄ est qd̄ dū de gazo-
 philatis dicitur et facies eorū ad
 viā australe additū est vnā: ut vi-
 delicet apte sentiam? q̄ nō alia est
 via ad celeste patriam nobis qui ex
 gētilitate venim? atq̄ alia illis
 p̄ibus qui fuerūt ī iudea? sed hec
 eadē vna via est nobis et illis: q̄
 nos ad eterna gaudia pduat? q̄
 nobis per euangeliū dicit egosū
 via veritas et vita: et de qua psal-
 mista ait: ut cognoscām? ī terra
 viā tuā in oībus gētibus salutare
 tuū. Qd̄ enī hebraice ē ih̄sus: hoc
 latine dicit salutaris. In terra ḡ-
 via cognoscāt: q̄ ih̄sus deus ante
 sc̄la et homo factus in fine sc̄lorū gē-
 tibus ē manifestatus. Vna ergo est
 via et illis qui ab austro sunt: et
 h̄is qui ab aquilonis pte respiciūt?
 q̄a electis iudeis et gentibus d̄ns ac
 redēptor n̄r expulsa pena formidi-
 nis ad p̄m factus ē iter amoris:
 atq̄ adiutorū puencōis. Et dix-
 it ad me: Hoc est gazophilatū qd̄

respicit viā meridiana sacerdo-
 tū qui extubāt ī custodijs tēpli.
 Atq̄ mox subdit: Porro gazophi-
latū qd̄ respicit ad viā aquilonis
sacerdotū erit: qui extubāt ad mi-
nisteriū altaris. In quibus p̄phete
 verbis p̄us nobis q̄rendū ē qui
 sit maioris ordis sacerdotes? v-
 trū h̄nq̄ in custodijs extubāt tē-
 pli: an h̄n qui ī ministerio altaris.
 Sed q̄ paulo post subdit: altare e-
 rat ante facie tēpli: apte ostēdit
 illos eē maioris ordis sacerdotes
 qui ī custodijs tēpli extubabāt?
 q̄ p̄fō altari qd̄ iterius m̄stiat:
 h̄n autē qui ad altare qd̄ an facie
 tēpli ē extubāt: tāto īferiores sūt.
 q̄nto exterioribus m̄stiat. Querē-
 dū ergo nobis ē q̄ sacerdotes sūt
 qui templū custodiūt: et qui ad
 ministeriū altaris extubare phibe-
 tur. H̄c enī gentiū fidelibus scribes
 ait: Templū d̄nī sc̄m est: qd̄ estis
vos. Qui itaq̄ sacerdotes sūt qui
 tēpli extubias custodiūt? nisi h̄n
 qui orando p̄dicando sp̄ualibus acti-
 bus īuigilando sc̄am ecclīam a ma-
 lignoz sp̄rituū īmissionibus a p̄-
 uorū suasiōibus: ab hereticorū erro-
 ribus defendūt? An nō custos tēpli
 fūat qui labores sue passiois e-
 nuāns dicit: ī labore et erūpna:
 ī uigilijs multas ī fame et siti:
 ī ieiunijs multis ī frigore et nudi-
 tate? Atq̄ statim subdit: Preter
illa q̄ ītrinfetus sūt: īstancia me-
a cotidiana: sollicitudo oīm ecclī-
uī. Pensate q̄so: custos tēpli q̄ta
 sollicitudine uigilet. Ecce enī in se-
 ipō īestimabilia patit: et cordis
 sui sollicitudine alijs īpartitur.
 Cui? rogo uirtutis ē plus de uir-
 tute p̄ximorū q̄ de sua afflictō-

ne cogitare: Quis hoc digne est
met? quis digne penset? Laborat
lucet. esurit. sitit. alget. ieiunat
vigilat: et tñ vigilando de cetero
omn sollicitudine cogitat. Ecce est
sollertissim⁹ custos tēpli i exem
plo ppositus: imites qui valet.
Aduersa etōi pro veritate pati. bo
na pxiis i pendē. circa aīarū sol
licitudine vigilare. ne q̄s i p̄fidi
a. ne q̄s i superbia. ne q̄s i rapina
uel i inuidia labat. exquire atq̄
cōspice: hoc ē templū dei id ē scāz
ecclēsiā custodie. Sūt autē mīoris
ordis sacerdotes qui ad mīsteriū
altaris extubāt? qui videlicet i ad
uitorio maiorū p̄cā delinquentiū
subtiliter iuestigāt. et vitā carna
liū corrigūt: atq̄ ad hoc usq̄ per
ducūt. ut p̄ lamētā penitētiē q̄
i cendāt carnē in sacrificio. quā
prius viuere p̄miserat. i pecca
to. Nō enī hī qui scās ecclēsijs p̄
sūt. per semetipos cūcta agere p̄
ualent: sed dū ipi causis spūali
bz occupāt. si qua p̄na et cārlia
p̄petrant. hec alijs discutiēda at
q̄ corrigenda cōmittūt? per q̄s i
dū carnalis vita corrigūt. et us
q̄ ad abstīnētiē atq̄ oracōis stu
diū a p̄ficiētibz puenit. q̄si i al
tari iam caro i cendit. ut i con
spāi oīpotentis dñi i de sacrifici
um redoleat. vnde prius culpa
displcebat. Sed hac i re questio
occurt. cū supius dictū sit q̄ ga
zophilacia ad australe viā fa
cies haberēt. qua rācōe nē dicit
q̄a gazophilaciū qd respicit viā
meridianā sacerdotū est qui ex
tubāt i custodijs templi? et gazo
philaciū qd respicit viā aquilo
nis sacerdotū qui extubāt ad i

mīsteriū altaris. Si enī vtrāq̄ fa
cies ad australe viā tendebat?
quō nūc vñū ad meridianā. at
q̄ aliud ad aquilois viā respice
dicatur? Sed in hīs uerbis aḡs
cum⁹ q̄ gazophilaciū sacerdotū
qui extubāt i custodijs tēpli ita
positū fuerat. ut solā meridianā
viā respicēt: gazophilaciū vō
sacerdotū qui extubāt ad mīste
riū altaris ita erat i atrio ut
et australe viā et aquilois fac
iem i cenderet? q̄ten⁹ et cū gazo
philacio sacerdotū qui extubāt
i custodijs tēpli meridianā viā
aspicēt: et tamē sine gazophila
cio eorūde sacerdotū aquilonis
viā videret. Sed qd ē hoc fratres
kñi. Qd i hīs uerbis musticum
possum⁹ itueri? nisi q̄ scdm ea
q̄ p̄missa iā spūalis audito: itel
ligit. q̄ sacerdotes maioris ordis
qui extubāt i custodijs templi
solā meridianā viā respiciūt?
qm̄ solis studijs spūalibz occu
pati. sp̄ hīs q̄ amoris dei sūt sol
litate i cendunt. Sacerdotes at
mīoris ordis qui discutiēdis
p̄cā delinquentiū p̄sūt. etiam
ad aquilonis viā oculos reflectūt:
ut i mēte peccāciū q̄ sūt torpo
ris frigora videāt: et hec uerbis
correptōis usq̄ ad penitētiē ge
nitus p̄ducentes q̄i carnes in
altari dñi i cendāt. Respiciūt enī
ā cū magnis sacerdotibz ad me
ridianā viā: q̄ q̄tū ad semetip
sos est. feruēt igne caritatis. et
succēsi sūt flāmus amoris dei:
sed q̄ p̄cā delinquentiū crebro
corrigūt. etiā ad aquilois viā
oculos reducūt. De vtrāq̄ aut
sacerdotū ordinibz subdit. Isti

sūt filij sadoch: qui accedūt de fi-
 lhis leui ad dñm ut mīstrēt ei. Sa-
 doch latine dicit iustus. Quis autē
 iustus est. Dñs ipse cui dicit. Jus-
 tus es dñe: et rectū iudiciū tuū.
 Qui vero sūt filij iusti: nisi de qb;
 scriptū est. q̄t̄t̄ autē crediderūt
 i eū dedit eis p̄tate filios dei fieri.
 leui autē it̄riptatur assumptus.
 Quis vō a dño assumptus est nisi
 p̄plus fidelis: qui per sacramēta
 fidei est a p̄fidis segregatus. Oēs
 ergo qui p̄seuerāter sp̄ualib; acti-
 bus it̄ediunt: filij iusti sūt. Et de
 filhis p̄li assumpti accedūt ad dñm
 ut mīstrēt ei: q̄ de ipis q̄ fidelib;
 eligūt qui ad oīpotētis dñi mī-
 steriū veniāt: et celestib; studiis p̄-
 erudicōe p̄li it̄endāt. Sed nobis
 sollerter it̄quēdū est: qui sūt qui
 dño mīstrāt. Neq; oēs qui legūt. oēs
 qui p̄dicāt. oēs qui p̄ria tribuūt.
 oēs qui p̄ carnis abstīnētia corpus
 castigant: dño mīstrāt. Qui enī
 legendo aut p̄dicādo glām p̄pam
 q̄runt. largiendo q̄ habēt et corp;
 i abstīnētia macerādo laudes re-
 cipere ab hōib; appetūt: sibi non
 dño mīstrāt. Quocōtra p̄ psalmis-
 tā dñs dicit. Ambulās in via im-
 maculata hic michi mīstrabat. Habet
 enī maculā i via: qui i bono ope
 qd agit terrene glē sibi p̄mū p̄po-
 nit: qui i hoc mūdo recipē merce-
 de requirit: et fedat i consp̄u dei
 sp̄em boni opis macula prauē i-
 tencōis. Fortasse etenī quis disci-
 pline studio it̄entus feruet. cul-
 pas delinquētiū refecat: qui tamē
 ad hec agenda si nō ex oīpotētis
 dñi amore sed zelo p̄o ducat: sibi
 i hys et nō dño mīstrāt. Alius
 ne asper eē videat: multa leniter

tolerat. q̄ prauē p̄petratur. Is itaq;
 q̄ videri pro dño districtus nō vlt:
 per lenitatis sue studiū sibi et nō
 dño mīstrāt. Restat ergo ut siue
 i verbi mīsterio fatigem. seu idi-
 gētib; nra largiam. siue p̄ absti-
 nētia carnis domem. seu zelo mo-
 ueamur. siue per paciām aliquā
 leniter praua tolerem. ut nos su-
 mope debeam. it̄entione nostra
 disautere. q̄ten. oē qd faciam. non
 nro sed dñi zelo faciam. ne in
 hys q̄ agim. nobis potius q̄ dño
 mīstremus. Nō eī dño sed sibi
 mīstrauerāt: de quib; paulus
 dicebat. Oēs q̄ sua sūt querūt: nō
 q̄ sūt ihu xp̄i. Idem vō paulus
 cū collectis fr̄ibus nō sibi mīstra-
 re sed dño. et viuēdo et moriēdo
 festinabat dicēs. Nemo nrm sibi
 viuūt: et nemo sibi morit. Siue
 enī viuim. dño viuim. siue mo-
 rim. dño morim. Siue enī viu-
 im. siue morim. dñi sum. Sibi
 etenī sc̄i nec viuūt nec moriūt.
 Sibi nō viuūt: q̄ per oīe qd agūt
 ad lucra sp̄ualia anhelāt: atq;
 orādo p̄dicādo sc̄is opib; isistēdo
 celestis p̄ue auēs multiplicare
 desiderāt. Sibi nūme moriūt: q̄
 i consp̄u hōim deū de sua morte
 glorificāt: ad quē p̄uēire etiam
 moriēdo festināt. Pensē h̄ita-
 q̄ i morte sc̄oz q̄tū corū obpro-
 briū ab ifidelib; fuit. sed q̄nta
 laus dñi i corde fidelū extreuit:
 qui si suā laudē q̄rerēt: p̄fco pa-
 ti tot obpbria i morte timuisset.
 Sed nemo corū sibi viuūt et nō
 sibi moritur: q̄ suā glām nec vi-
 uendo nec moriēdo q̄sierūt. Vi-
 deam. si ipse p̄mus pastor eēre
 qui sibi non vixit. sibi sit mortu.

Johes eius socius requirit: et de uer-
 bis dñi ex morte pastoris eius dicit.
 Hoc autē dixit: significans
 qua morte clarificatur et deū.
 Nō ergo sibi ē mortuus: qui deū
 clarificauit i morte. **D**iscam igitur
 frēs mei itenacionē nrām in ome
 qd agim⁹ sollicita i quisiōe discu-
 tere: et nrā nō querere: si oīpotenti
 deo uolum⁹ mūstrare. Sed qā ex fi-
 deli p̄plo filios sadoch ad oīpotē-
 tis dei mūsteriū dixim⁹ assumi:
 nūqd i eodē p̄plo nō sūt multi qui
 ueniātur i mādati dei uiuē per-
 fecti: Sūt oīno. **N**ā subdit: **E**t mē-
 sus est atriū longitudine centū cu-
 bitoz: et latitudine centū cubito-
 rū per quadrū. **S**epe iā dixim⁹ p
 longitudinē longanimitate spei:
 per latitudinē uero caritatis am-
 plitudinē figurari. **C**entenarius
 autē nūis i quodenarius decies
 dicit: qd sūmā perfectōis signet
 plene supius dictū est. **Q**uod ē itaq;
 atriū spūalis edificij: nisi ampli-
 tudo fidelū p̄loz: **I**psa autē lon-
 ganimitas spei et latitudo cari-
 tatis uacua i cordibz fidelū nō
 est: nā per fidē qdqd ualeat opat.
Unde per paulū dicit: **I**n xpo ihu
 neq; circūcisio aliqd ualeat neq; p̄-
 puciū: sed fides q per dilcōz ope-
 rat. **S**i ergo i uita fidelū iuxta
 quēdā modū per singulos p̄fctā
 est longanimitas spei: p̄fecta la-
 titudo caritatis: p̄fecta certitudo
 fidei: p̄fectū studiū opaciōis: atri-
 ū templi per quadrū centū cubi-
 tos habet. **I**n mēsurā at quadrū nō
 aliud latius maius est atq; aliud
 minus: sed cūcta simul q̄tuor la-
 tera equali spaciō tendūt: q; et ip-
 sas easdē ūtutes quas dixim⁹ fi-

de saluz spem caritate atq; opaciōz.
 q̄ diu i hac uita uiuim⁹ equales
 sibi ēē apud nosmetipos iuenim⁹.
Iocato autē maior spe et fide cari-
 tas dicit: qā postq̄ ad auctoris nrī
 specāe puenitur. spes quidē et fides
 transit: sed caritas pmanet. **N**am
 nūc et q̄tū credim⁹ tantū ama-
 mus: et q̄tū amam⁹ tantū de
 spe p̄sumim⁹. **D**e fide q; et opaciōe
 iohes aplūs fatetur dices. **Q**ui
 se dicit nosse deū et mādata eius
 nō custodit: mendax est. **N**oticia
 quippe dei ad fidē p̄tinet: māda-
 toz custodia ad opaciōz. **C**ū ergo
 iusto uirtus tēpus et locus ope-
 rādi suppetit: tāto q̄s operatur
 q̄to deū nouerit: et tantū se nos-
 se deū iudicat: q̄tū pro deo bona
 opatur. **M**enātur ergo fidelis i
 p̄pli uirtutes i quadrū: qā unū
 quisq; qui i actiue uite exercitio
 uersatur: tantū credit q̄tū spe-
 rat amat et opatur: tantū sperat
 q̄tū credit operat: et amat: tāntū
 amat q̄tū credit sperat et opat:
 tantū opatur q̄tū credit amat
 et sperat. **Q**uia itaq; i sancte ecclē
 p̄plis multa sūt: et robusti p̄ fidē
 et longanimes per spem: et apli
 per caritātē: et efficaces per opa-
 cionē: atriū tēpli centū cubitis
 i quadro mēsurat. **N**ā ut aliud q;
 de corū uirtutibz loq̄mur: sepe ex
 eis quosdā uidem⁹ prudētes per
 itelligētiā: fortes i aduersitate:
 iustos i opaciōe: tēperātes a uo-
 luptatibz: atq; i omī zelo discre-
 onis se mēsurā moderātes: qui
 dū prudentiā fortitudinē iustiti-
 am atq; tēperāciā: uel sicut ea
 enūiare quibusdā placet pruden-
 tiā tēperāciā fortitudinē atq;

D

iusticiā tenet: mensurā spūalis a-
 ten in quadrop habet. Ecce etel ipse
 virtutes q̄s habere bonos ac fide-
 les dixim⁹ ita ī quadrop sūt: ut v-
 na aliā nō excedat. Magna ē q̄ppe
 prudētia: sed si min⁹ est a volup-
 tātibz tēperās min⁹ ī periculis for-
 tis min⁹ ī opacōibz iusta: p̄fō
 min⁹ ē prudens. Magna ē tēperā-
 cia: sed si min⁹ ītelligit vñ se tem-
 peret: si aduersa sustinē p̄ fortitu-
 dinē min⁹ valet atq; ī amore a-
 nimū deicit: si per p̄apitacōnē
 suā aliqñ ad iusticie opa p̄cipit:
 min⁹ ē tēperās. Magna est forti-
 tudo: sed si min⁹ ītelligit q̄ bona
 custodiat: q̄bus malis resistat:
 si min⁹ a voluptatis appetitu se
 tēperat: sed viciat⁹ delectacōe: si
 iusticie opa min⁹ tenet aliqñ ī
 iusticie dñacōe opatur: minus
 ē fortis. Magna ē iusticia: sed si
 min⁹ q̄ debet iter iusta et ius-
 ta opera discernit si min⁹ cor a
 mūdi delectacōe tēperat: si mi-
 nus se cōtra aduersa cōfortat:
 min⁹ ē iusta. Mensuret⁹ ergo
 p̄fectoz fidelū vitā per quadrop:
 et tantū habeat spūalis aten lac⁹
 vnū q̄tū latera singula: q; vn⁹
 q; tan- tantū prudens ē q̄tū tem-
 perās fortis et iustus: tantū tē-
 perās q̄tū iustus prudēs et for-
 tis: tantū fortis q̄tū prudens
 tēperās et iustus: tantū iustus
 q̄tum prudēs tēperās et fortis
 fuit. Sūt tñ iter eos plurimi q̄
 adhuc carnalit⁹ viuūt: qui et
 si fortasse lras ignorāt et p̄cep-
 ta dei legere nō valent: certe in
 multoz fidelū cōuersacōe bona
 q̄ imitent⁹ vident. Ecce in ecclia
 voces sc̄i euāgelinatq; aplōrū

X

sonāt: ecce exempla bene viuētū
 cotidie hoīm oculis opponūt: nec
 ī extusacōe dicē poterūt nō vidi-
 mus qd̄ imitari deberem⁹. Unde
 et subdit: Et altare ante faciē tē-
 pli Quod est tēplū nisi fidelis p̄ls:
 Sicut p̄ paulū aplm̄ dicit⁹ tēplū
 dei sanctū est: qd̄ estis vos. Et qd̄
 est altare nisi mens bene viuē-
 tū: qui p̄cōz suoz mēores lac-
 rimis se lauat: carnē per abstinē-
 tiā macerāt: nullis se hui⁹ mū-
 di actiōibz miscent: que habent
 idigētibz tribuūt: et habere que
 nō habēt nō cōcupiscūt: Recte ī-
 gitur horū cor altare dei dicitur:
 ubi ex merore cōpūctōis ignis
 ardet et caro cōsūtur. Et nūq;
 nō tales frēs km̄ cotidie ī hoc
 sancto fidei p̄lo q̄ in templi a-
 trio videm⁹: Aliquid nō eoz vitā
 nobis ad exemplū p̄positā inde-
 sinēter aspiciam⁹: Altare ergo
 ante faciē templi est: cū multū
 scē ecce cōspū sūt positi q̄ eterni
 iudicij memores semetipos co-
 tidie dño sacrificiū in lamēto cō-
 pūctōis mactāt: qui ut p̄dictū
 est corpa castigāt: q̄ten⁹ hoc qd̄
 per m̄grm̄ genaiū dicit⁹ īpleāt:
 ut exhibeatis corpa v̄ra hostiā
 viuente sc̄am deo placētē. Hosti-
 a quippe occidit⁹: ut offerat⁹. Sed
 hostia viuēs ē corpus pro dño
 afflictū. Qd̄ et hostia dicit⁹ et
 viuens: q; viuūt ī virtutibz et
 ē a vicis occisū: hostia videlz
 q̄a iā huic mūdo est a prauis
 actibz mortuū: viuēs autē q̄a
 cūcta que p̄ualet bona opatur.
 Sed q; sub altaris noīe de cōpū-
 cōis flāma sermo se itulit: ne-
 cessariū puto q̄ sit diuersitas e-

D

iusde cōpūctōis ostendit. **A**lia quippe
cōpūctio est q̄ per timorē nascit̄.
alia q̄ per amorē? q̄a aliud ē sup-
plicia fugē; aliud p̄mia desiderare.
Unde et ī tabernaculo per legē du-
o altaria fieri iubetur? vnū vide-
retur exterius; aliud vero iterius.
Vnū in atrio aliud ante archā:
vnū qd̄ ex cooptū est. aliud qd̄
auro vestit̄? atq; ī altari ex eo ē
mātur carnes. ī altari vō aureo
īcendūtur aromata. **Q**uid est hoc
frēs km̄i q̄ foris cōcremāt̄ car-
nes. itus aromata? nisi hoc q̄
cotidie videm? q̄a duo sūt com-
pūctōis genera? **A**lii etenū ad-
huc per timorē plangūt; alii vō
se per amorē ī lamentis afficiūt.
Multi nāq; p̄ccōz suoz mēores.
dū supplicia eterna p̄timefāt̄.
cotidianus se lacrimis affligūt:
plangūt mala q̄ fecerūt; et in-
dūt vicia igne cōpūctōis. quo-
rū adhuc suggestiōes ī corde pa-
ciūt. **Q**uid isti nisi altare sūt exēū
ī quo carnes ī ardēt? q̄a adhuc
ab eis carnalia opa plangūt?
Alii vero a carnalib; vicijs liberi
aut longis iā fletib; securi. amo-
ris flāma ī cōpūctōis lacrimis
īardescūt; celestis p̄cie p̄mia cor-
dis oculis p̄ponūt. superius iā ci-
uib; īteresse cōcupiscūt? dura eis
apparet seruitus longitudo pere-
grinacōis sue; regē ī decore suo
iudere desiderāt. et flere cotidie ex
eius amore nō cessāt. **Q**uid isti nisi
altare sūt aureū? ī quozū corde
aromata īcensa sūt. q̄ uirtutib;
ardent. **B**ene autē de eodē altari
dicit̄. q̄ ante velū arche sit posi-
tū ī scā scōz. **A**rcha quippe testa-
mētī ip̄e nobis fr̄us est: de quo

scriptū nouim? **I**n quo sūt oēs the-
sauri sapientie et scie absconditi. **A**r-
cha itra velū est redemptor n̄r ī celō.
altare vō aureū ī quo thimiama
īcendit̄ ante velū; q̄ scōz corda q̄
cū magnis uirtutib; ī dei amore
succensa sūt. per sc̄m desiderū ī
illo ardēt. quē adhuc reuelata fa-
cie videre nō p̄nt. **I**nter archā quippe
et altare velū est: q̄ hoc qd̄ nos ad-
huc a visioē dei separāt corruptōis
n̄re obstaculū remotū nō est. **S**ed
quo usq; ante velū sum? oportet
ut q̄si thimiama īcensa flāma
amoris ardeam? **P**er cōpūctōis
autē lacrimas nil terrenū nil tran-
sitorū q̄rere debem? **S**olus nobis
ip̄e sufficiat: qui fecit oīa. **T**rans-
cendam? per desiderū oīa. ut mē-
te colligam ī vnū: nō iā timore
penaz. nō mēoria vicioz. sed ad-
oris flāma succensi. ardeam? ī
lacrimis cū odore uirtutū. **I**sta e-
lectozū oracō p̄spiciēbat: cū ī sp̄o
si laude diceret. **Q**ue ē ista q̄ ascē-
dit per desertū sicut virgula fumi.
ex aromatz mirre et thuris et
vniuersi pulueris pigmentari?
Scā quippe eccl̄ia cū ab hoc
mūdo ī sc̄is p̄tib; ardenti amore
se erigit: per desertū qd̄ deserit orā-
do ascendit. **Q**ualit̄ vō ascēdat
adiūgit. **S**icut virgula fumi ex a-
romatz. **F**um? de īcensō nascit̄.
Et per psalmistā dicit̄. **D**irigat̄
orō mea sicut īcensū ī consp̄tū
tuo. **F**umus extitit lacrimas solet.
Itaq; fum? est ex aromatz: com-
pūctōis orō cōcepta ex uirtutib;
amoris. **Q**ue tñ orō fumi virgu-
la dicit̄? q̄ dū sola celestia postu-
lat. sic recta p̄gredit̄: ut ad terre-
na atq; tēporalia petenda nūme

reflectat. Et notandum quod non vir-
ga sed uirgula nuncupat. quia in-
terdum in concupis audeo tate
subtilitatis est vis amoris: ut
hac nec ipse animus possit concu-
piscere. qui illuminatus meruit
habere. Bene autem dicitur: mirre
et thuris. Thus enim ex lege domini
in sacrificio intenditur: per mirram
vero corpora mortua conuertuntur ne
a vermibus corrumpantur. Thure et
go et thuris sacrificium offeruntur:
qui et carne afficiuntur ne eis cor-
ruptiois vitia dominentur: et redolentem
in conspectu domini amoris sui
hostiam intendunt. sequitur ipsos deo in
sanctis uirtutibus exhibet. Unde
et illic subditur. Et uniuersi pul-
ueris pignemur. Puluis est pig-
nemur: utus boni operantis. Et non dicitur
quod uirtutes boni operantis non pignemur
pulueres dicitur. Cum enim quibus bona agimus
pignemur offerimus: cum uero ipsa etiam
bona que egimus retractamus et ne
quod in his sinistri sit iudicio retrac-
tationis attendimus. quasi ex pigme-
tis puluere facimus: ut orationem
nostram domino per discretionem et amo-
rem subtilius intendamus. Ecce hec
ut deo largiente potuimus. coram
uobis fratres karissimi rimati sumus.

Demo autem me reprehendat
si post hec a locutione ces-
sauero: quia sicut omnes ter-
nitatis nostre tribulationes excreuerunt.
Undique gladius circumfusus sumus:
undique immines mortis periculum ti-
memus. alij detruenti ad nos ma-
nibus redeunt: alij capti alij intercep-
ti nunciant. Iam cogor linguam ab ex-
positione retinere: quia tedit animam me-
am uite mee. Jam nullus in me
sacri eloquii studium requirit: quia

uersa est in luctu cythara mea:
organum meum in uoce silentium. Jam
cordis oculus in misteriorum dissi-
matione non uigilat: quia dormitauit anima
mea pro tedio. Jam minus laetitia anima
dulcis est: quia oblitus sum manduca-
re panem meum a uoce gemitus me-
i. Cui autem uiuere non licet: de scrip-
tura sacre sensibus loqui mystica
qualiter libet. Et qui cogor coti-
die amara bibere: quam possim dul-
cia propinare. Ad igitur restat:
nisi ut iter flagella que pro nostris
iniquitatibus patimur. cum lacrimis
gratias agamus. Et ipse etenim qui
nos creauit etiam pater nobis
factus est per adoptionis spiritum quem
dedit: et aliquos filios pane nutrit.
aliquos flagello corrigit: quia per do-
lores et munera ad hereditatem
perpetuam erudit. Sit itaque gloria o-
mnipotentis domino nostro ihesu christo: qui uiuit
et regnat cum patre in unitate spiritus sancti
deus: per infinita secula seculorum Amen.

Expluunt librum beati gregorii super
ezechielem scripti a fratre ar-
noldo filio aelbta finiti anno
domini millesimo centesimo xlvii.

Incipit tabula diuisarum ma-
teriarum signatarum per alpha-
betum super eis de libris

Aaron et moyses signat
legem et prophetas. omelia
duodecima primi libri. v.
Aaron que dicitur factus
et moyses non. omnia. scilicet libri. i.
Actio omnis peragenda est ex intentione operantis.

Actōes bonoz enuānt̄ o p̄ l. l.
A hab hūilitatus gr̄m̄; meuit om̄
x. l. p̄m̄i a.
Actu. i. vicio feruesces qd̄ signi
ficet Om̄e ix. p̄m̄i libri a.
Aditus vnus ad orientē alius
ad aquilonē tr̄us ad aultr̄ ōs. 2. o.
Adulatio st̄uā ferienda ē ne de
lectet om̄e xi. l. p̄m̄i k.
Aduersa ideo i scriptura p̄dicat̄
ut min⁹ grauet̄ om̄e xii. l. p̄ k.
Aduersa appetitu mortis cōtepi
nens pauli apl̄i recordet̄. o. 3. 2. 2.
Aduersa a proximis illata magis
t̄at̄ q̄ ab iūctis. om̄e o. 2. n.
Aduersa sustinēs uia et auaritia
am fugiat. p̄speritate uo cōsecu
tus elacōez et imoderata gaudia
declinet om̄e sep̄. l. l. sc̄di. aa.
Aduocat̄ iust⁹ iusticie causas nō
suscipit om̄e sep̄. l. p̄. ac.
Ager siḡt mūdū om̄e sex. l. p̄. d.
Itē om̄e ix. l. p̄. af.
Aggrē cōportare qd̄ sit. o. 12. p̄. v.
Agricola prius q̄litate terre cōsi
derat an̄q̄ seiat. om̄e xi. p̄. k.
Aia alā tangit cū virtus uirtutē
excitat. o. x. p̄. 3. Itē exempla plā
q̄lter uirtus de uirtute generat̄
ibidē. 3. 2. Et deiceps.
Aie aiāncū sūt uirtutes sc̄dū
om̄e x. l. p̄. 3.
Aie uirtutū in primitiua ecclia
pauce. nē multiplicante o. vii. p̄. a.
Alas submittere qd̄ sit om̄e vii.
l. p̄. p. q. r. f.
Aie siḡnt uirtutes o. e. l. p̄. h.
Atare ē mēs bñ uiuētū o. x. 2. x.
Ataria duo q̄re fiebāt i templo
saluz aureū et erēū. o. x. l. 2. p. 3.
Atitudo designat cognuōnē cō
ditoris. Itē altitudo et latitudo
siḡt angelicā et hūanā nāz. o. 2. 2. s.

Atitudo sc̄oz fides est iuisibilū
om̄e ix. sc̄di. l. o.

Altū sapere phibem̄ om̄e p̄ l. 2. aa.

Amando viā vite si q̄s iurare
ceperit per prospera et aduer
sa ad gaudia curat. o. vii. 2. o.
Amare p̄fecte deū et p̄ximū adi
tus ē ad regnū. o. x. l. sc̄di. r.
Amaru celestia cū ceperit mox dy
abolus iudet et sepe grauiores
tēptacōes admouet q̄ vniq̄ ante
admouebat om̄e. 12. l. p̄. t.

Amatōr xpi suauit̄ loquit̄ de xpo o. x. p̄.

Amoz. p̄uat̄ claudit oclōs o. epl̄.

Itē de amore sp̄si o. 3. 2. q. h. 1.

Amoz m̄oz est ubi minor est cog
nucō om̄e ix. l. sc̄di. o.

Amoz lucis siue boni tenebras cor
dis discutit. om̄e vii. l. sc̄di. 3.

Amozē proximi opacō plus q̄ lin
gua loquit̄ om̄e v. l. sc̄di. q.

Ambulare corā facie id est in p̄nti
qd̄ significet om̄e e. l. p̄. k. q. Itē
nō ambulare corā facie qd̄ sit ibi
dem. m. n.

Ambulare an̄ facie qd̄ sit o. 3. p. q.

Ambulare aiālia et eleuari q̄ sit.
om̄e sep̄. l. p̄. h. v.

Angelice p̄ntes pauende sūt.
om̄e sep̄. l. p̄. v.

Angustia parat̄ t̄noz et tenaci
a et pigredo om̄e v. l. sc̄di. f.

Aia sancta uel ecclia q̄lter aiā
colūba et formosa dicit̄. o. e. 2. s.

Aia vacans malis cogitacōibus
trahit̄ ad opus malum. o. vii. 2. ab.

Aie i fume et mūdane quadā se
ueritate seruāde sūt o. 12. p̄. ab.

Aie concēplatiue gradus descri
būt̄. o. v. sc̄di. k. l. m. n.

Aie fidelū sūt vasa sc̄a holocaus
ti. om̄e. 12. l. 2. p.

Aiaia q̄tuor siḡnt q̄tuor cr̄a. tas

omelia q̄ta libri primi a. Itē p̄p̄tates illoꝝ aialiu describūt ibidē
A. b.

Animus eterna sapiēs fāt i se r̄p̄ā q̄ parturit cū deo pacē. omel. decia libri primi. ak.

Animus cui sermo dei dulcessit cōtra semetip̄az amarefat omelia decia. libri primi. al.

Ansule iactantiae sūt p̄cepta celestia omelia septia. scdi libri. f.

Animurale sūt p̄p̄he. thurus ip̄e x̄ps omē scda. libri scdi. c.

Apibus cōparāt bladi et malucōsi. omē nona. libri p̄mi. z.

Apostate duobz modis fūt scz. dese r̄do fidē sue opus bō. omē ix. li. p̄p̄g.

Ap̄li p̄l̄ edocti sūt q̄ p̄res et p̄p̄he oē. z. q.

Aqua s̄iqt̄ choros angeloz omelia sexta. libri p̄mi. ag. Itē o. v. li. d.

Aqua tenebrosa. occulta ē i p̄phis scia. omelia tertia libri scdi. s.

Aqua vite q̄renda ē post tenebras mortis. omē octaua lib scdi. ac

Aquas sapie solus habere. sed et fo ras diuidere qd sit. omē xij. li. p. g.

Aque i vinū mutātō omē vi. p. f.

Aquilonis noie torpor dyaboli itel ligit omel. scda lib p̄mi. h.

Itē q̄re aq̄lo siḡficz dya. o. p. li. scdi. k.

Aquilo siḡt gentiles. ifidelitate frigidus omel. sexta li. z. p. Itē o. s. x. v.

Arare nolle p̄pter frigus q̄ sit. omel. t̄ia li. p̄mi. r.

Archa noie iferius lata. sup̄ius angusta q̄ siḡficz o. e. scdi. t. v. x.

Archa an̄ velū siḡt redemptōre i celo. omē decia libri scdi. z.

Arcus celi et color eius salzaque et ignis q̄ siḡficz. omē octū li. p. ag.

Itē arcū tendē et sagittas mittē a p̄p̄ha qd siḡficz o. nona. li. scdi. v.

Ardere caritate si q̄s desiderat ioh̄ez Itē aq̄lo siḡt p̄tores o. vi. lib. z. p.

Arva. aspiciat. omē t̄ia scdi lib. z.

Argentū sonat et lucet. es vō nō lucet q̄ h̄ siḡficz omē t̄ia lib scdi. s.

Arctes i giro ponē q̄ sit o. xij. p. z.

Arma scōz sūt miracula q̄ faciunt omē q̄ta p̄mi libri. n.

Arma cōtra vicia sūt p̄m exem pla o. t̄ia scdi li. v. x. y. z. z. aa. ab.

Ar̄s toto conamue discenda descri bit omē viij. li. scdi. x. y. z. z.

Arūdo agitata q̄ sit o. ix. li. p̄mi. r.

Ascēdentes ad celestia. ifiniam mū di dereliquet. omē xij. li. p̄mi. a.

Ascēsus purpure. q̄s sit o. z. li. scdi. n.

Ascēsiōis grad⁹ describūt. omē septū li. scdi. h. i. k. Itē de h̄ vide if. q̄ d.

Asello sedes saluator qd siḡficet. omel. q̄ta lib scdi. b.

Asperitas foris p̄ius ē ostēdenda et cūctas i mēte seruāda o. ix. scdi. ab.

Aspicē debem⁹ p̄mū sic nos. ē p. l.

Assūtur sp̄s cum terrena deserēs i amore dei eleuat. o. x. li. p̄mi. v.

Assūt illū sp̄s scs que cōstanter tenet omē decia lib p̄mi. ah. Item ois qui assūtur in idignatōe sui amaricat. Ibidē. ai.

Atria porte it̄are ē gaudia celestia it̄are. omē q̄ta li. scdi. a.

Atriū iterius vitā siḡt cōtepla tiuā omē sex scdi libri. s. Itē atriū q̄ sit omē decia libri scdi. s.

Atriū idē foris et itus esse dicitur omē decia libri scdi. b. d.

Auarus docet. omē t̄ia scdi li. v.

Audiēdo nō audie q̄ sit o. xij. li. p. o. p.

Aurē itendē et facē opure qd sit o melia p̄. libri scdi. aa.

Aures duplices sūt salz corpus et cord r. cūctū et sp̄ualū o. scda li. scdi. c.

Auster sp̄m sc̄m siḡt. omē p̄ li. scdi. r.

Auster etiā siḡt feruētes desideio. omelia septima libri scdi. r.

Babilon. i. babilone libe-
 ratur qui per confusione
 saluatur. o. x. li. p. v.
 Bndicat gla dñi de loco
 suo cũ ab angelis uel hoibz laus
 eterna deo deatit. o. x. li. p. v.
 Benedices nocte voce gradi silis e
 maledicti. omē nona li. fedi. z.
 Benignitate animi si qis habe cupit
 samuele aspiciat omē tñia li. fedi. z.
 Bona tenera off. occultada. sed fir-
 mata ad valitate oneda. o. z. p. c.
 Bona coia nō dent ee puata. o. p. z.
 Bona opa tonari possunt. sed imple
 p nosmetipos nō possum. omelia
 nona li. p. m. b. Itē omē x. li. p. al.
 Bona tpalia sepe plus occupat q̄
 mala mudi. pturbat. o. feda. li. z. h.
 Bona sua iordinate retines docet.
 omel. tñia. libri fedi. v.
 Bona opera si ppter temporalia fiut
 perfecta nō sunt. o. sex. li. fedi. v. x.
 Bonū qd vnusq̄sq̄ habet p̄fatus al-
 teri coicare debet et exemplificaco
 eiusde omē sep. li. p. m. z.
 Bonū opus sine humilitate caret ra-
 tudie. omē septia. libri p. m. ab.
 Bonū face ex pcepto i choatū est.
 face vō ex caritate p̄fector. o. x. p. z.
 Bonū nō est. q̄ cũ malis bonū ē. o. ix. p. z.
 Boni timēdi sūt p̄t̄ dim. o. ix. li. p. ac.
 Boni sp̄atēdūt bona alioz. o. x. p. ad.
 Honor opacoēs enuānt. o. p. li. fedi. l.
 Honor vuetū axes sūt ordines.
 et quillos etiā synagoga habuit.
 omelia septia. li. fedi. d.
 Hos sūt sapiente et stultū. o. vii. z. a.
 Houis p̄mogenitū sūt p̄m̄i t̄p̄is
 bonā opacoēs. omē feda. li. p. m. c.
 Hou noie sūt sa p̄duatoēs. o. z. p. c.
Quens aptis oculis qis sit
 omē nona li. p. ad.
 Eadē i facie dicit electi re

probi vō dicit. eadē retroflu. o. v. p. f.
 Eadē i facie visō dño qd sit. o. x. p. b.
 Calami. candelabei q̄ significant.
 omē sexta. li. p. m. h.
 Calcei dicit aptuātes. o. feda. p. f.
 Calam. et iutus q̄ significant. o.
 melia p̄ma libri fedi. q. r. z.
 Calam. mēsure sūt sacra sc̄ptāz.
 omē p̄ma li. fedi. t. Itē o. z. fedi. h. r. k.
 Capus sūt getiles. omē xii. li. p. a.
 Cancellus per cancellos et fenestras
 respice dicit xps. q̄ fecit dina et p-
 tulit hūana. omē p̄ma li. fedi. v.
 Candelabū ex auro cũ suis atti-
 nētis sūt xpm. omē sex. li. p. f. g.
 Cantabiles sūt iustificatoēs dei
 q̄n mādata eius ex desiderio im-
 plent. omelia deca. li. fedi. f.
 Cantare ē gaudētis. o. deca. li. fedi. f.
 Carbonū p̄rietat q̄ significz. omel.
 quita p̄m̄i libri. d. e. Itē dicit inter
 carbones et lapades ibidē. e.
Caritas p̄ caritate nos sp̄ vni-
 ri. p̄mo nate ē. omē vii. p. h.
 Caritatem hūile timet. i. m̄icus.
 omelia octaua. li. p. m. h.
 Caritate succedi qis cupit iohem
 ewā. cōsideret. omē tñia. li. fedi. z.
 Caritas accedit. cōcremat. cōflat
 et q̄ i auri sp̄m̄ resōit. o. e. li. fedi. e.
 Caritas qliter sit agusta porta
 suaue iugū et onus leue. omel.
 quita. li. fedi. p. q. Itē sine timore
 et odio ipendē est. ibidē. q. r.
 Caritas vera disciut. a fla. o. v. z. g.
 Caritas portat mala et tribuit
 bona. omē nona. lib. fedi. c.
 Carnē aliq̄n accipit i bono a-
 liq̄n i malo. omē nona. p. ah. a. z.
 Carnē i nocte ē in p̄siliis p̄nti-
 bus gaude de futuris gaudis
 ibidē.
 Carnis illecebras fugē cupies

Joseph aspiciat. omne tertia. libri
 scdi. p.
Caro aliqui est aduete in bono a-
liquando seductrix in malu omelia
septia scdi li. aa.
 Castitate sine caritate no timet
 hostis omelia octa. li. pmi. h.
 Castra contra malignos spūs. fiūt
 sancti. armati bonis opib; omie
 octa. li. p. f. g.
 Castra costipata terribilia sunt
 hostib; omie. Ibide. g.
 Castra multitudis qd sint. Ite di-
uersa castra sanctorū omelia octa
libri pmi. l. Ite castra qd significet
omie xii li. p. n
 Celatura palmarū qd signifi-
 cet omie septi li scdi. t.
 Celestia sapiēs subdi terreis dedig-
 nat. omie x. li. p. ak.
 Celū significat scripturā sacra.
 omie ii. li. p. ag.
 Celū extendere sicut pelle qd sit.
 omie. v. li. scdi. d.
 Celū qualiter sit dei sedes. Item
 qualiter palmo metit. omel. v.
libri scdi. n.
 Cementariū signit doctores omie p.
 libri scdi. o. p.
 Centenarius perfectoe; signit omi
 sexta. libri scdi. t. Ite omie septia
libri scdi. o. p. q. Ite omie decia
libri scdi. s.
 Centuplū accipere et vitā etnā
 possidere qd sit omelia sexta li.
brī scdi. t.
 Cherubin duos sup propiciato-
 riū qd significet omelia sexta li.
brī pmi. p. q.
 Chobar dicit grauitas omelia
scda li. pmi. e.
 Cibabat deus volūe qm sensū scrip-
 ture aperit. omie x. li. p. c

Sibus vilis aliqui inter delicias
 delantur In prologo.
 Circuli aurei. significat itellet-
 tū fulgentē vera sapia. omel.
sep. libri scdi. f.
 Circūcisio quare fiebat octaua
 die. omie vii. li. scdi. g. h.
 Ciuitas descripta per ezechiele
 ad lram accipi nō potest omel.
pma libri scdi. d. Ite ea que circa
ciuitate edificaa describūt etiā
ad lram accipi n pnt ibide. Ite
ciuitas illa significat sanctam
ecciam ibide. g.
 Clupeus et ppugnacula disse-
 rit omelia tertia li. scdi. aa. Ite
Clupeī sūt virtutes scōz pmi o-
melia tita li. scdi. p.
 Coctus bis tinctus ē dilectio
 dei et pximi omelia q̄ta libri
scdi. a.
 Cogitacō terrena multos facit
 sacerdotes omie xi. li. p. x.
 Cogitās mala faculiter frāt ma-
 la omie v. li. scdi. ab.
 Collū sponse coparat turre. ome-
lia tita li. scdi. t. v.
 Colligē se qualiter debet aūmus
 omie v. li. scdi. k.
 Coluba. alta formosa. dicitur
 ecclia uel qlibet deuota aīa. o-
melia q̄ta. libri scdi. s. Ite pen-
ne deargērate colūbe qd signi-
ficet omie z. li. scdi. n.
 Colupnam nubis aspice qd sit
 omelia p. li. scdi. z.
 Colupne argenteae tabernaculi
 qd significet omelia tita libri
scdi. n. Ite ibide r. s.
 Comedendū est in sacra scriptā
 qdqd inuenitur. quia parua co-
 ponūt. vitā simplicē. magna
 vero edificāt subtilē itelligētiā.

omelia x li p a
Comede et satuar e per uerbu dei
cōtepnere glā; scli omē x p e
Cōcordia cū deest cetera uirtutes nō
sūt uirtutes omē vii li p i. Itē sine
cōcordia nichil deo placet. ibidē. k
Condescende debem⁹ frīb; ut coeq
mur angelis omē scda li. z. b.
Configuram⁹ xpo silitudie conso
matiois p grā; o z li p x
Cōfites pccā itrat p angustā por
tā. omē e. li. z. a.
Confusioe saluat⁹ i babilone di
atur libertatis omē. x. li. p. r.
Cognoscetes nos ex ifirmitate
nra stare nō posse deus nos leuat
omē xii li p. b.
Cōiugat⁹ mūdiciā carnis diligēs
enoch sibi. pponat omē z. li. z. x.
Cōiugator vita describit⁹ o e. li. z. i.
Cōmō mag⁹ eluct⁹ pēte⁹ o x. p. r.
Cōmō duplex. vna timoris. altā
caritatis. vna pēte⁹ altā amā
tū omē x p. ac. af.
Cōtato uirtutū sic iter mētes hoim
sif iter ignōs itū corpaliū o x p ac
Cōpagū et medullaz disacetoz est
sermo dei o x li. z. z. Cōpagesca
ā sūt cogitacōes medulle at sūt
itētes nre. ibidē. z.
Cōpassio facit sermonē audibile
omē xii li. p. h.
Cōpedes sūt corruptō et ifirmitas
mortalitatis o xii. li. p. h.
Cōpūctō du. vna timoris fugiens
suplicia. alia amoris desiderans
pma o x. scdi li. y.
Cōsiderādū ē opus qle sit. q cogi
taco i ope q itentio i cogitacōe.
omē octā li. z. z.
Cōsilū sine itellā cē nō pt ā. z. k.
Cōteplacō exigua sublimioe ē
q̄ vita actiā o z li. p. n.

Cōteplacōis culmē deservit. qui a
bonus actib; recedit o x. li. p. q.
Cōteplacōez celestū tū q̄s itēpt
mor teptator adest o xii p. t.
Cōteplacōis multa et pulchra
materia omē p. li. scdi. x. y. z. z. aa
Itē omē z li scdi. r. k. l. m. n. o. p.
q. r. Itē omē z li. z. g. h. i. Itē omē
v li scdi. k. l. m. n. Itē o v. z. v. x. y.
Cōteplacōi iest dulcedo o z li. z. o.
Cōteplacōi itēdes hūilitatem
custodiat o v. li. scdi. v. x.
Cōteplacōis grā; nō solū sūmi sed
etiā pui et remoti et aliqñ cōiuga
ti accipiūt omē v li. scdi. x. y.
Cōteplando trāscende debet ānimus
ōe creatū omē vii li. p. o. Itē cōsi
derare deb; diuersū tactū dei ibidē
p. Itē attende debet illā naturā q̄
oia tenet oia iplet z. ibidē p.
Cōteplās qui se i cōstā volare ac
didit si iuisibile nā; cōsiderat. hū
liat. omē vii li. p. t. Itē qdqd in
hoc mortali corpe de glā dei videt
silitudo glē ē. nō ipa o vii. p. ah.
Itē ezehiel vidēs silitudinē glē te
adit ibidē. ak
Cōteplator aspiciēs ifirmitatē suā
gemit omē xii. p. h.
Cōteplator q̄to ad sublimia rapit.
tāto sepe āplius teptacōe fatigat.
omē z. li. z. d. Itē librat⁹ q̄ i quodā
medio ne i bonis supbiat. neq; i
malis cadat o z li. z. d.
Cōteplator multū pficiēs. nō iā
qd deus est sed qd sub ipō ē videt
omē scda li. z. q.
Cōteplanda sūt xpi passio et mors
p̄xia et sic tendere ad celestia omē
p li. z. y. z. z.
Cōteplantiū mētes diāt⁹ fenest
re oblique. o v. li. z. v.
Cōteplatiā et actiā vita an legē

p̄ibz nō defuit ō ē l. 2. p.
 Cōtemplatiō vitā r amor dei et p̄ri
 mi i mādati detalogi cōiūctā ē
 omē vī l. 2. e.
 Cōuersi ad penitentiā idiget pabu
 lo doctrine ō iē l. 2. af.
 Cōuersi quidā despiciūt īspiciētes
 alioz p̄auitatē omē xñ l. p. n.
 Cor pharaonis obdurare q̄ sit ō
xī l. p. t. v.
 Cor ex amore luges ē altare dei.
 omē x. l. s. d. i. x.
 Corda scōz sūt mēse dei ō iē l. 2. l.
 Corda scōz iter fidē et spem posi
 ta igne caritatis ardet ō x. l. 2. h.
 Cordis ascens⁹ habet suos ḡdus
ō 3. l. 2. t. Itē de h̄ vide ḡdus ifia
 Cornelius fide p̄ueit ad v̄tutes.
 omē vñ l. 2. l. m.
 Corona signū ē victorie ō iē 2. aa.
 Corinthi laudat̄ a paulo et quare
ō x. l. p. m. n.
 Corpus xpi q̄liter sūt oēs electi
ō vñ l. p. g. h. Itē corp⁹ xpi eit ml
 titudo scōz. ō vñ l. p. d.
 Corp⁹ accipit̄ pactōe ō vñ l. p. c.
 Coreptō dei si emēdat nō fit i uā
 omē q̄ta l. 2. b.
 Cortine tabernaculi sūt s̄a et q̄re
 decē omē vñ l. 2. ef.
 Creatura uetus et noua q̄ sit x. p. g.
 Crede. Incredulitas. ignorāciam
 meretur ō s̄dā l. p. k.
 Crede et nō crede q̄ sit ō 3. l. 2. t. d.
 Crystallū horribile ex aqua diuin
 tā s̄igt̄ āgelicā nām cōfirmatā.
 omē vñ l. p. t. Itē Crystallū s̄igt̄
 corpus redemptoz. Ibidē x.
 Itē qd̄ s̄ignificet q̄ i crystallo pulchri
 tudo n̄ pauore cōuēiat ō vñ. p. v.
 Cubiti sex et palm⁹ s̄ignit̄ vitam
 actiuā et cōtemplatiuā omē 3. l. 2.
i. k. Itē Cubiti quīqz des̄ignit̄ p̄fios

omē 3. l. 2. k. l.
 Cubiti duo s̄ignit̄ duplicē caritatē
 omē ē. l. 2. d.
 Cubit⁹ s̄igt̄ xpm sine vniūsqz
 testamēti omē q̄ta l. 2. r. s. t. Itē
 Cubit⁹ s̄igt̄ op̄atōez ō v. l. 2. a.
 Cubiti xcv. q̄ s̄ignificet ō. vñ. l. 2. g.
 Cubitus vnus et dimidius s̄igt̄
 p̄fectionē quā vnusqz ad se et
 sup se omē iē l. 2. m. n.
 Culpas p̄li que dñs saluare dis
 ponit iudicat omē p̄ l. p. s. Itē
 culpas īsequit̄ dñs. p̄cāntes p̄
 tegit omē p̄ l. p. t.
 Culpe grauiores sūt q̄ v̄tutes
 imitātur ō. v. l. p. c.
 Cura ep̄aliū aliqñ cogit̄ hōiez de
 serē mūdū ō. vñ. l. s. d. i. o. p.
 Curre et auriga eius q̄re vocet̄
 helias omē iē l. s. d. i. x.
 Custodia ciuitatis nō p̄dest. si v
 nū foramē negligit̄ omē vñ. p. f. g.
 Custodire eccliam dei qd̄ sit. ō
x. l. s. d. i. n.
 Custos sollicitissim⁹ oīm eccliaz
 paulus fuit ō. dētia l. 2. n.
Dari debet elemosina hy
 lariter omē vñ. l. 2. v.
 Defensor ecclie debet q̄rām
 loqui nō timet ō x. l. p. n.
 Delictū. d̄ra iter delictū et p̄cām
 q̄ delictū bona omittit. p̄cām vō
 mala cōmittit. omē iē l. 2. e. Itē
 delictū i cogitacōe p̄cām i ope ibidē.
 Demō exeuindo discerpit̄ īfirmū
 qd̄ h̄ s̄ignificet ō xñ. l. p. t.
 Denariū vnū qd̄ s̄igt̄ accipiūt
 diuisis hōis uenientes. s̄igt̄ di
 uersas dignitates i vna q̄ete scōz.
ō ē. l. 2. k. Itē denari⁹ p̄ p̄fctōe
 accipit̄. ō. vñ l. 2. e.
 Derogacō p̄uicsoz. approbācō
 c̄ustoz ō iē. l. p. o.

Ite quare iusti contempnunt derogantes omne ix li. p. p.

Derogantes excitari non debent. ne pereant. tolerari debet ut merita nobis crescant. Ite contempnendi sunt

ne innocentes corumpantur o ix li. p. s.

Ite qui laudem propter non querunt. detrahentes contempnere debet o ix li. p. t.

Desertum in ubertate usum quod sit o ita li. p. s.

Ite desertum dicitur dicitur mundus omne x li. z. z.

Desperatio. contra eam prout bona facta ad memoriam reduci. et ore proprio predicari o vii li. z. ac

Desperandi non sunt lapsi o x li. p. r.

Detrahentes cum corrigi nequeunt tolerari debent o ix li. p. x.

Deus iram suam dispensat submoderantur o p li. p. r.

Deus tenedo repellit et repellendo tenet o p li. s.

Deus trahit et suscipit o vii. p. b.

Deus aliqui dicitur deus essentialiter aliqui nuncupatione o vii. li. p. c. z. f.

Ite quod est clarus potest dici deus o vii. p. c.

Deus tangit diuersi de creatura creaturam o vii. li. p. p.

Deus pro dicitur de filio In quo bene complacuit o vii. li. p. x.

Deus incarnatus infra angelos fuit sed resurgens angelus presidet o vii li. p. z. z. aa.

Deus dicitur ignis quia incendit mentes quod replet o vii li. p. af.

Deus deicit alloquitur. et leuat. o ix li. p. c.

Deus loquitur iacentibus et permittit stantibus o ix li. p. d.

Deus est vita animarum o v. li. z. l.

Deum ueritatem quoties pro amorem o ix li. p. ac.

Dextram accipit plenitudo o e li. p. c.

Dyaabolus grauiter uerabit homines in fine seculi o z. li. p. b. de paucioribus

Dies iudicij qui tunc erunt o z. li. p. p. Ite in die iudicij non in suam me

te latere potest o sda. li. p. g.

Dies pro diei est intellectus lucas eterne o v. li. p. c.

Digitus maior et minor. signum magnum et minus opera eorum o ix li. z. r.

Digitus dei signum spiritum sanctum o x p. p.

Dysidest sacerdotibus non detrahentes o vii. li. p. c.

Dilatio detur et duplex o e li. z. d.

Dilatio dei requirit fidem et vitam.

Dilatio uero proximi. patientiam et benignitatem o ix li. z. c.

Diligi potest proximum propter in patria sed deus non potest diligi quantum debet omne ix z. n.

Diligendo proximum eadem intendam quod possum o vii li. p. ac.

Disciplia de celo disciplina o ix z. ab.

Disciplina a ioseph fratribus exhibitam describitur ibidem

Discipline magistrorum est culpas diserte peccare et pie reserare omne ix li. z. ac. ad.

Discat sepe loquendo quod uiuendo nescit o ix li. z. ad.

Discordia aperit foramen hostilitatis o vii li. p. h.

Discordie malum bonis persuasionibus proueniri debet o ix li. z. s.

Dissolutio igniue generat z p. p.

Diuinitate uere sunt sapientia et scientia spiritualis doctrine o sda. li. sda. c.

Diuinitas per humanitatem transiit nobis claritate sua o z. li. p. o. ite

diuinitate non uidebitur regni in futuro ibidem p.

Doctrine sermo non suppetit nisi in etate perfecta o sda. li. p. h.

Doctrine gratia accipit quod alios ex

amore docet. o xij. p. l. e.
 Doctor doctrina sibi ipis uilescit
 i copatōe sapie dei. vij. li. p. q.
 Doctor sp hūilitate et mūdiciam
 cordis seruet o xij. li. p. f. hē nōq
 doctoe pt itelligi. ubi i hoc libro
 ppheta speculator ul p̄dicatoz in
 uenit.
 Doctor nec gloriā tēporalē. n̄ lau
 de. p̄ria q̄rat o xij. li. p. f. g.
 Doctor tūc possidet qd docet. q̄n se
 nō ḡnudet inotescē. sed prodesse.
o xij. li. p. g.
 Doctor i domo ligat̄ et uiculat̄.
 q̄n ita cōstāz i hūilitate suā cog
 noscat o xij. li. p. h.
 Doctor futuras tēptatōes debet i
 notescere. ibidē v.
 Doctor studia occulto iudicio a
 lijs profūt et alijs nō profūt omē
p. li. z. v.
 Doctor debet eē dulcis et asper o
vi. li. z. f.
 Doctoris uia sepe corrigit disci
 puli bona uita o vi. li. z. f. g.
 Docenti uita distare debet a uita
 p̄loz ibidē. h.
 Doctoris bona uita hūiles facit au
 dices ibidē.
 Doctor loganimitas emollit du
 riciā discipuloz o vi. li. z. p.
 Doctores p̄sare debet ut ea faciat
 q̄ loquit̄ o ix. li. z. t.
 Doctor ē mēsa. uasa fidelia cū holo
 causto portās. o ix. li. z. t.
 Docēs et nō facies. ipe ieiunās ali
 is messē parat o ix. li. z. t.
 Doctor ne loq̄ mala itentōe iap̄
 at. et ne bene iteptū. uana laude
 terminet. o ix. li. z. z.
 Doctoris istigatō. ut loquat̄ et
 opet̄ o ix. li. z. ad.
 Doctoe habebit boum māsfuetū

et leonū feruorē o ix. li. z. aa.
 Doctor ē pro p̄atoribz orare dnm
ibidē. ac.
 Docēda sūt ea q̄ uita et mores cō
 ponūt o z. li. z. b.
 Doctrina xpi ē t̄nsitoria despice
 et mala t̄palia nō timē o z. v. g.
 Dns q̄liter erat cū filijs isrl̄ et q̄
 liter nō eat cū ipis o p. li. p. t.
 Dnius dies q̄ et octauus qd sig
 fiet o e. li. z. c.
 Domus exasperas uocat̄. aia q̄
 post fide ad puerit̄ate redit o ix.
li. p. k. Itē dom̄ sigt̄ cōstāz o xij.
li. p. f. g. Itē dom̄ sigt̄ multitudi
 ne electoz o z. li. z. g.
 Domus dñi p̄ls isrl̄ fuit o p. z. f.
 Dona sp̄s s̄i septē describūt. et
 q̄liter aliq̄n deordināt̄ omē septū
 li. s̄di. h. v. k.
 Donoz desideria per cuiā tēporale
 languescūt o vij. li. z. o.
 Donus flagella p̄miser̄ ut celeste
 desiderū exaret̄ o e. li. z. f.
 Dubitacō dei nō uenit ex ignorā
 tia sed ex significacōe o ix. li. p. h.
 Itē cur p̄siti ad dno. dubitacō
 dicat̄. ibidē. h. i. Itē Dubitacō
 dei sigt̄ pauitate auditor̄ idē. i.
Ehuari ē p̄pter amore dei.
 despice gl̄am s̄di ix. p. e.
 Ecclia dicit̄ suauis et
 decora ut iherlm̄ o vij. li. p. g.
 Ecclia q̄nto amabilior t̄nto ter
 ribilioz malignus spiritibz effia
 tur ibidē.
 Ecclia una ē p̄cedētū et seq̄cū
 o t̄cia li. z. q. Itē ecclia una est
 veteris et noui testamēti o vij.
li. z. d.
 Edificiū sic i edificō lapis lap
 dē portat sic fit i ecclia iter hoies
o p. li. s̄di. h.

Edificium itare e clous hie ecclie i
mutari Et exemplificatio eiusde o p
li. scdi. l. m.
Egredi i capu q sit o xii. li. p. ac.
Egredi et igredi q significat o p. z. v.
Electi et reprobi dissile miracula
faciunt. o v. li. scdi. z. z.
Electois signu e soliditas carita
tus ibide.
Electoꝝ nuio. occulto dei iudicio al
ter admittit et alter relinquit. o
p. li. z. r.
Electus qsqz pt dia ds nuiciatue
o vii. li. p. c.
Electu fit ex argento et auro et sig
nificat xpm o z. li. pmi. n. hie o
vii. li. p. aa. ab.
Elemosina fieri debet iocunde et cu
deliberatõe o vii. li. z. v.
Elevari rotas et aialia q sit o
vii. li. p. h. v.
Elevari dicit qui despectis ter
renis i contemplatõe diuinor se
suspendit o vii. li. p. r.
Elevat spūs qsdā quos no assuit
o x. li. p. ah.
Eloquia dina aliqui ex tpe aliqui
ex loco designat causas o xii. li. p. a.
Erinacius sigt cooptu pcoꝝ spū
nis o v. li. p. ah.
Eri copant pdicatores o z. p. d.
Es desigt xpm o p. li. z. n.
Esse dei est eternu atqz comutabile
pmanet et dissile nuqz ee z. p. x.
Esau et iacob comutaco declat.
o vi. li. p. b. hie iacob i redeundo
retardaco qd significat ibide. e.
Esurire qd sciat o vii. li. z. p. z. aa
Eterna supies i se rura facit qptu
rit cu deo pace o x. li. p. ak.
Evangeliste qtuor signit oes pfect
tos o z. li. p. r.
Evangeliste oes concordat i vnu

xpm o z. li. p. a.
Evangelistaru diuise facies q sig
nificat o e. li. p. et deuteris
Evangeliu. bonu nuicu dicit. o
v. li. scdi. k.
Extulatoꝝ bn faciendi caa nullu
illiterat facit pt o x. li. z. r.
Exempla siue idicia sanctitatis
q sa a xpo traxerut o z. li. p. t.
Exempla iustoz multas pfit
o vii. li. p. a.
Exemplo scoꝝ aum iklamant. o
z. li. z. t.
Exempla pmi pla proferunt o
z. li. z. v. x. y. z. z. aa. ab.
Exemplu cere et luti q deus opa
dissilia idissile o v. li. z. m.
Exempla plus copugut q uba
o vii. li. z. d.
Exemplo dauid. magdalene et
latronis hortam recurre ad pe
nitentia o vii. li. z. ab. ac.
Expositor scripte sua uba loqt.
et no dei si placet ut seducendi
ta mectatur. o x. li. p. k.
Ezechiel etate sua denunciat xpm
ano tricesio baptizadu o z. p. c.
hie Ezechiel d fortitudo dei ibide. f.
Ezechiel sit vidit qd sit expmere
no potuit o vi. li. p. k.
Ezechiel i viginti annis liberu suu
pscat. o p. li. z. b.
Facies noticia fidei sigt.
o z. li. p. a.
Facies quatuor vni et q
tuor alteri qd significat o z. li. p. a.
Facies et pene extete desup q sit
o e. li. p. e. hie. o facies et pe
nas deponit q sit ibide.
facie obseruare q sit o xii. p. ab.
facie operie et aure itende q sit
o p. li. scdi. aa.
facian viduari debet et dimitti

o x li z ac.

falce mittere qd sit o z li z e.

fenuc signi pparacoez carnis o p li z o

fenestre sut sacerdotes et pdica-
tores o xi li p x. Itē fenestre ob-
liq sut mētes cōtemplantiū omel^{ca}
v li z v.

Ferulū salomōis qd significet o^{ca}
z li z m n o.

fide recta sequi debet operatio o^{ca}
x li p e. Itē ibidē g.

Fidelū tres ordies describūt omē^{ca}
e li z h.

fides vna cōtinet tres ordies fide-
liū diuersimode distinctos. omē e^{ca}
li s di i k.

fides trinitatis ostendit fuisse in
pāibz ueteris ac noui testamēti.

o e li z k l m. Itē o x li z o.

fides tūc corda copulat. si salma.
nō disiūgat o e li z r.

fide puenit ad uitates exemplo
corneli o vii li z l.

fides iuisibilū e altitudo scōz o^{ca}
x li z o.

filie iherlm qd significet o z li z o

finis utriusqz testamēti e xp̄us
o e li z r s. Itē xp̄s e finis p̄ficia-
ens nō cōsumēs. ibidē. s.

firmamentū signi dnm o vii li
p z. Itē signi redemptore o vii li
p v. Itē signi hūanā naturā ibidē

Itē firmamentū signi celestes p̄tates
o vii li p t.

flendo p̄cā habem⁹ ih̄m aduoca-
tū o vii li p ac.

florū odores diuersi o vi li p d

floribz fulcari et malis stipari
qd sit o z li z h. i. Itē flores ap-
parere qd sit o e li z s.

flūia redeūt vnde exierūt omē^{ca}
v li p p.

fons occultus e dei filius iuisibilis.
fons vō patēs. filius icarnatus.

o vii li z aa ab.

fortitudo laboriosa. si quat. iacob
cōsideret. o z li z p.

fortitudo sine cōsilio ruit omel^{ca}
vii li z k.

fortitudo sine uirtutibz ceteris ip-
fecta e o x li z v.

frenū erroris. cantuū face qd sit
o vi li z z.

frons mulieris attrita qd sit o^{ca}
x li p l m.

frondes et ramos sternē qd sit o^{ca}
v li z b.

frontes signi opa bona. o v li
s di p.

frontes portax sut ūba et opa
pdicatiū o vii li z s.

fixus terre sublimis e xp̄s omē^{ca}
p li z f.

fixus tricesim⁹. sexagesim⁹ et
centesim⁹ qd significz o v li z o p.

fruges dicūt aie bone o xi p a.

frugū primitie dicūt filii israhel
ibidem

frui deo simul et sc̄o desiderans
docet. o z li z x.

fulguri choruscātū cōparant^{ca}
sc̄a cōtemplatiū. omel^{ca} v li
p m n o p.

fum⁹ ex aromatibz e oīo ex amo-
re cōcepta o x li z z.

funiculus cōmētariū qd significet
o p li z o p q.

Galathe qre fortit argu-
unt a paulo. o xi p o.

Gaudia eterna desiderem^{ca}
re debem⁹ o vii li p n.

Gaudia p̄uata cōtepnē et cōi fe-
licitate gaude docemur omelia
vii li z z.

Gayophilacia signi corda docto-

ru o vi. li. z. a. b. Itē gazophila
aa trigita qd significant ibide. e.
f. Itē gazophila aa scōz sūt corda
scōz. amorū et desideriorū dians
plena o x. li. z. e. f. Itē de gazofi
laans ibide. g. h. i. k. l.
Gene sūt spūales pres ecclie omē
e. l. z. m.
Veneratō. de gñatōe dina et hūa
na omē vñ. li. z. v. s.
Gladius doctoris e uerbū dei o.
ix. li. z. v.
Gladius i bello nō adiuuat cum
doctor nō opat q̄ docuit ibidem.
Gladio accingi sup femur qd sit o
vñ. li. p. ac.
Gloria et gñatū actio de bono ope
reddēda sūt deo o v. li. p. m. n. o. p.
Glain dñi i cāpo videri ē maiesta
tē eius i gētibz apparē o xñ. p. b. e.
Grabatū sūt carnē hūanā ibide. f.
Grā magna ē. cū pueri seu iūqui
dure arguūt o xñ. li. p. l.
Grās agere debem⁹ i. p̄speris et i
adūsis o vñ. li. p. p.
Gradi an̄ faciē qd sit o z. li. p. q.
Gradus signit merita virtutū o
z. li. z. b.
Gradus uirtutū declarāt sub
pabola messis et semiantis o
z. li. z. d. e.
Gradus ascensiois aīe triplex
o v. li. scd. k. l. m. n.
Gradus septe ascensiois. sē sep
tē dona spūs s̄a o vñ. z. h. i. k.
Gradus septe uel octo portauū
qd significet o vñ. li. z. d. e. f. g.
Gradū octauū ascendūt q̄ p̄ns
scdm̄ despiciūt o vñ. li. z. f.
Gregorius omelias sup ezechie
lē p̄ns habitus ad p̄lm̄ postea
wogat⁹ a fr̄bz collegit i vnū et
emendauit. plogus. a.

Gregorius dicit dicta sua esse a
quā despiciabile i cōparatōe dō
rū ābrosh et augustini plog⁹. a.
Gregori tpe afflictō maxima erat o
ix. li. p. i.
Gregorius seipm̄ accusādo enūat
accusanda o xi. li. p. d. e. Itē ibid. x.
Gregorius orat ut talis fiat. ut ce
teris p̄desse ualeat o xi. li. p. z.
Gregori⁹ p̄t multas curas et ob
sidiōne logabardoz ezechielē p
totū exponē nō potuit o p. li. z. a.
Itē o x. li. z. i fine
Gregorius enarrat cām q̄re sup
ezechielē fecerit o z. li. z. a.
Gregori⁹ hūilitas not. o z. li. z. a.
Gula refrenāda ē o vñ. li. z. z. aa.
Gustatō celestū amaritari facit ter
rena o x. li. p. ai.
Habitū quidā mutāt nō
aīm o x. li. p. f. Itē quid
sit mutare habitū ibide.
Habitare lupi cū agno
sine alias bestias sūt qd significz
o e. li. z. e.
Habitatō dei ille fit qui cōuertit
ad iusticiā o vñ. li. z. aa.
Habūdācia ē uiana supbie omē
vñ. li. z. z.
Hastile qd significz o vi. li. p. h.
Helias restituet oīa q̄ sit o xñ. p. e.
Helia i ostio spelūce stare qd sit.
o p. li. z. z. aa. Itē q̄ muliere fu
gibat ibide.
Helias q̄re dicit⁹ auris et auriga
o ix. li. z. x.
Hemps sūt corda frigida o xñ. p. a.
historia scripte sepe spūalit̄ itelli
git⁹ o p. li. z. d. e.
historica sepe narrāt⁹ et multata
describūt o xñ. li. p. q.
holocaustū et sacrificiū differūt
o xñ. li. p. aa.

Holocauſtu ideo differt a ſacrifico
 q̄ i ſacrifico ps percutis. i holocauſ
 to vero totu percutis offertur omē.
vm̄. li. 2. x.
Holocauſtu et victia differunt
 ō ix̄. li. 2. p. q.
holocauſtu iquinatu q̄ ſit uel q̄
 ſint ō vm̄. li. 2. v. x. 2.
holocauſtu lauāt q̄ fletu delicta
 puniūt ō vm̄. li. 2. t. x.
holocauſtu qd̄ fletibz nō lauāt
 i perſon̄ e. ibide. p.
holocauſtu lauare i oſtio portar
 e iſpectis dictis p̄m punire lac
 nus vitā iquinatā ō vm̄. li. 2. 2.
holocauſtu pigue et medullatu
 qd̄ ſit ibide. 3.
holocauſtu faciūt p̄res noui tes
 tamenti. ſacrificiū vō p̄res testa
 menti veteris ō ix̄. li. 2. d. e.
Homicidā redire ad priāz poſt mor
 tē pōnificis qd̄ ſignificet qd̄ ſignificet
 ō vi. li. p. o.
Hois noie xp̄us deſign̄. ō z. li. p. r.
Itē omē z. li. p. n.
Hō p̄ficiū comparat̄ ewāgelis ō
 e. li. p. b.
Hō iſcretus acq̄ſitū bonū mali
 cia pedes dicit̄ ſactus percuſus.
 ō e. li. p. n.
Hō nouus uel vetus q̄s ſit. ō x̄. li.
p̄m. g.
Homo timēs deū timeri debet ō x̄.
li. p. o.
Homo accēdere debet p̄ia mala et
 aliena bona ibide. ad.
Hois filius cur̄ p̄ha toties appel
 letur ō xij. li. p. s. Ite omē 2. 2. c.
Hois cōcepto et i utero uſq̄ ad ne
 ceſſitate eius cōſolidatō deſcribit̄
 ō vm̄. li. 2. m.
Hō dubitas de reſurrex̄tōe uident̄
 ql̄iter ad vitā uenerit ō vm̄. li. 2. n.

Hō ex ſpū et limo acutus e ibide.
honore desideras ſepe repellitur.
 ſ; honore fugies ſepe ſubleuatur.
 ō p. li. 2. p.
hostia uiues e corpus pro dno af
 fluctū et q̄re h̄. ō x̄. li. 2. p.
huilitas gregori notat̄ i plogo a.
Ite ō xi. li. p. d. e. x. 2. Ite ō z. li. 2. q.
huiliās ſe pro dno nō curabit ſper
 ni ō vm̄. li. 2. x.
huiliari habūdare ſaciari et qd̄
 ſignificet ō vm̄. li. 2. x.
huilitate nō cuſtodies. ſeptem
 gradus donoꝝ ſpūaliū nō aſcen
 det ō vm̄. li. 2. l.
Acetibz loq̄t̄ deus. ſed ſtantibz p̄
 mittit q̄ hoc ſignificet ō ix̄. li. p. d.
Jacob et eſau cōmutatō declarat̄
 Ite ſc̄m̄ yſaac i filios ō vi. li. p.
b. c. d. e.
Jacula dei ſūt uerba ſcōꝝ ō v. li.
p̄m. n.
Ite arma ſcōꝝ ſūt miracū omē
v. li. p. n.
Jaſpis lapis uiridis qd̄ ſignifi
 cet ō vi. li. 2. c. d.
Ignis aliq̄n dicit̄ ſps ſcs. aliq̄n
 malicia mētis ō z. li. p. l. m. n.
Ite ō v. li. p. f. **I**gnis ſpem xp̄s
 habē dicitur ō vm̄. li. p. ab. ac. Ite
Ignis it̄ ſc̄us q̄ ſignificet Ite ignis
in arautu qd̄ ſignificet ibide. Ite
ignis ceterus q̄ ſignificet ibide. ac.
Ignis dicit̄ deus ō vm̄. li. p. af.
Ite ignis deus timore uertit in a
more ibide.
Jeuuni manēt a uerbo dei q̄ illud
 obliuiſcūt. ō x̄. li. p. e.
Jhus hebraice. latine ſalutaris
 dicit̄ ō p. li. 2. k. Ite ō vm̄. li. 2. a.
Jhus expulſa pena fornicidinis
 iter ſc̄us e amoris. omel̄ x̄. li.
ſedi. l. i. fine.

Iherlm describitur i corde tu mes ter-
rena celestia cepit a helare o' xij
u. p. t.
Iherosolimoꝝu obsidio tu attine-
tis describitur ibide. q. et deinceps
usq; i fine.
Iherusalem i habitat qui mente
i pace fugit o' viij. li. 2. aa.
Illecebras carnis fugies ioseph co-
sideret o' 3. li. 2. p.
Impetus sut diuersi scilz ipetus
spis i elais et ipet' carnis i repro-
bis o' v. li. pa. Itē ad q' ipelle u-
terq; ibide. a. b. c.
Incarnatus e xps ut nos ad fide
duceret o' p. li. 2. x.
Incipientes attende debet scā pfo-
rū o' viij. li. p. a. e.
Incepentes si ples cōtepnat tñ
tarepans ide cōtristari nō debet.
o' x. li. p. s.
Indignatō pcedēs ex sapia q' sit
o' x. li. p. ai. ak.
Ingredi et egredi q' significet o'
p. li. 2. l.
Innuiciā tenēs docet o' 3. li. 2. v.
Includi pphiaz i domo q' significet
o' xij. li. p. f. g.
Innuiciā faciēs docet o' 3. li. 2. v.
Inustus nō ē. q' iusticiā suā p
lacrimas punit o' viij. li. p. ae.
Inocētiā seruare volēs abel as-
piciat o' 3. li. 2. x.
Impudici arguēdi sut fortiter
viciūdi vō leniter o' xi. li. p. m. n.
Intellēus dat aliqui ai secrete ser-
mo ai cōpūctōe legit. Itē itellēs
sine sapia imatur' ē o' viij. li. 2. k.
Intelligētes alta sacre scripture
nō debent despice itelligētes mō-
ra o' x. li. p. a.
Intēcio i omi ope distuacnda ē
ne nro zelo. sed dei q' faciam'. fūcia'

Internoz delectatō amara facit
extaseta o' x. li. p. ai.
Intare edificatū qd sit o' p. li. 2. l. m.
Intare xpm semetipm qd sit o'
tia. li. 2. a.
Intare si qs amādo cept ad gau-
dia. p. prospra et adūsa cūerat o'
viij. li. 2. o.
Job sapiēter loqbat hoibz. sed au-
diens deū loq. de isupētia se rephe-
dit. o' viij. li. p. t. Itē qlt' iob vtro-
biq; palmā tenuit o' viij. li. 2. ab.
Joseph uēditō et firm' ei' correctio.
o' ix. li. 2. ab. ac.
Jra thesaurizare qd sit o' xi. li. p. v.
Jrasat' filio mī et uerbenit. et tñ i
paulo tenet ne pereat. o' p. li. p. t.
Jre sue deus moderamē dispensat
ad pfectū hoim o' p. li. p. v.
Jre an' facit qd sit o' 3. li. p. q.
Jeritam' deū quociēs peccamus
o' ix. li. p. ac.
Jeritatur ds a malis mala operā
tibz. a bonis vero bona reticētibz
o' ix. li. p. ad.
Jter deo p psalmodiā ad cor parat.
o' p. li. p. p.
Judea. spūalē et carnalē pplm ha-
buit o' x. li. 2. i. Itē iudeoz pres-
gētilibz exempla scā desiderij p̄bue-
rūt o' x. li. 2. k.
Judicē nro uelue desiderat n' bonā
causā habent o' x. li. 2. g.
Judiciū et miām cācture q' sit omē
x. li. 2. f.
Judicij dies. de pauoribz qui tūc e-
rūt o' x. li. p. p.
Jūcis et calam' qd significet o'
p. li. 2. q. r.
Justificacōes dei dicūt p̄cepta ei'.
o' viij. li. p. s. Itē omē x. li. 2. f.
Justi aliqui flagellāt. ut sibi ino-

testat o vii. li. 2. ab.
 Iustificat se q̄s ca caritate qua pro
 alienus p̄cis orat o ix. li. 2. i. hie
 Iusticia sine uirtutibz ceteris ip̄fecta
 e o x. li. 2. v.
 Iustoru exempla multis p̄sunt o
 vii. li. p. a.
 Iustus loquedo p̄desse festinat o xii.
 li. p. h.
 Iustus q̄s sit et qui filii iusti o x.
 li. fedi. p.

Libia vnu palmu q̄ sint o
 ix. li. 2. r.
 laborauit x̄ps sustinens
 o p. li. 2. i.

labore pro deo fugies docet o 3. 2. x.
 lacrimari debet doctor pro p̄toribz co
 uersis exemplo x̄pi i cruce o ix. 2. i. hie
 lacime cōpunctiois nul terrenu q̄rere
 debet o x. li. 2. 3.

lamenta penitentiū oriūt ex uerbis
 p̄dicatiū o x. li. p. x.
 lapides qd significet o v. li. p. d. e.
 lapides dicuntur aut̄ fideles o vi. li.
 fedi. c.

lapides quatuor sūt s̄a i. p̄spis et ad
 uersis fortit sc̄ates o ix. li. 2. g.
 lapides cadūt cū fideles p̄tūt ibidē
 lapis quadrus paul̄ fuit ibidē h.
 lateres sūt corda terrena o xii. p. t.
 latitudo desigt caritate o 2. li. 2. r. s.
 Itē omē 3. li. 2. i. k. Itē latitudo et al
 titudo sigt agelicā et hūanā carit̄z
 o 2. li. 2. s. latitudine mētis faciūt
 opa mie o v. li. 2. f. Itē q̄lter lati
 tudo excludit odiū et q̄ sit latitudo
 o v. li. 2. h. i.

laudare i tympano et choro qd sit
 o vii. li. p. i.

laudes p̄e i necessitate aliquā narra
 de sūt o ix. li. p. t. v.

laude sua n̄im aliquā pascat sub
 obtentu lucri sp̄italis o ix. li. p. t.

Laus Inter laudes hūanas ad cōsta
 enciā sp̄ retinendū e o ix. li. p. q.
 lāo talis iuenit q̄s est ipe a quo
 q̄rit o vii. li. p. r.

lectus In laulo q̄rere sponū q̄ sit
 o vii. li. 2. p.

legis dei e hor mirabile. q̄n vnu
 sonat et aliud itelligit o x. 2. a.

leo sigt d̄m̄ et dyabolū vii. 2. a.

lenitas exhibeat. ne t̄m mala p̄
 petretur o x. li. 2. q.

leuat illū deus qui se cognoscens
 corā eo se hūiliter sternit omel.
 xii. li. p. b.

leui iterptat̄ assumptus. et q̄s sit
 assumptus o x. li. 2. p. q.

lex vetus timore friget. lex noua
 amore calet o ix. li. 2. f.

libellū d̄m̄e p̄torū repudiū q̄ sit.
 o xii. li. p. n. o.

liber egressus serui et uxoris ei
 q̄ significet o 3. li. p. h. i. k.

libri noie sigt sac̄ scriptū Itē
 liber iuolutus sigt sac̄ scriptū

vā obscurā o ix. li. p. ac.

Itē liber sac̄e scripture scriptus e
 itus et forus itus p̄ sensū sp̄iale

forus p̄ sensū simplicē o ix. li. p. af

liber sac̄e scripture cōtinet lame
 tates. carne et ve o ix. li. p. au.

ak. al. Itē cōtinet oia q̄ edificāt
 et oia q̄ erudiūt o ix. li. p. am

librū signatū i apocalipsi leo a
 peruit o e. li. 2. v.

libertas vera erit cū adoptō filioz
 aduenerit o 3. li. p. n

ligna libani qd significet o 3. 2. m.

linguā adhere palato qd sit. o
 xii. li. p. d. h. k. Itē p̄t̄ diuersas

causas p̄dicatoz loqui p̄mittit.
 uel. phibet o. xii. li. p. k. l. m.

lumē porte sūt antiq̄ pres o. 3.
 li. 2. f. g. Itē lumē qd significet ibid

p. q. Itē ibidē s. Itē omē ē l. z. n. o.
Itē dicit ad allegoria o. z. l. z. t.
Itē medulla si discurat. ardebit qd fit
quidū erit o. x. l. z. b.
locū mētē nō muniūt qd pbat ex
emplis o. ix. l. p. z. ab Itē locum
mutare nō pdest si spūs desit o. ix.
l. p. m. z.
locus dei ē sctā aīa uel celestis spūs
o. x. p. t. Itē locus dei fuit corda
penitentiū ibidē. p.
locus dyaboli. sūt corda peccatiū
o. x. l. p. p.
locutio mala ifiat sicut malus aet
o. ix. l. p. z. ab
locutiois pphetice vsus ē. pmo pso
nā. tēpus et locū describē et post
modū misteria dicit o. z. l. p. a. Itē
locutiois ordo notāndus ē i ppheta.
scilz q nūc loqt de se. nē qī de alio
o. z. l. p. g. Itē ostensio q ppheta
a se non loqtur sed spūs p ppheta.
Itē q spūs sct̄s loqt de pphetis p eos
de pphetis o. z. l. p. g. Itē i locutioe
pphetica alter ē q p̄sider et alter q
obsequit ibidē h.
locutio difat. salēo o. xi. l. p. b.
Itē i locutioe cōsiderandū est. quid
ai. qliter. et qntū loquēdū ē o. xi
l. p. v. k. l.
loquēdi ordo sepe cōfudit diuersis
modis i hoībz o. ix. l. p. m. n.
loqui de xpo dulcia sūt q illū
veraciter amaueūt o. x. l. p. h. Itē
loqui de deo libere et quiete mētis
est o. xi. l. p. x
loqui sine necessitate culpa ē omē
xi. l. p. c
loqui libere. mūdi p̄tātibz errātibz
deliberās ioh̄z baptistā sibi mo
nat o. z. l. z. z.
loqt̄ deus i tota scriptā ut nos ad
suū et pximi amorē trahat. omē

x. l. p. k.

loqt̄ deus de tota ecclā sicut de vna
aīa. et sepe de vna aīa. sicut de tota
ecclā o. z. l. z. r.

logitudo. sigt longanimitatē et
paciam o. z. l. z. v. k.

logitudo et latitudo qd sigficent
o. x. l. z. s.

logius tūto q̄sqz a deo existit q̄to
plus p̄cauit o. ix. l. z. ag.

lucerna creata nō lucet nisi illu
minata a lūe nō creata. o. vii
l. p. t. Itē lucerna exticta nō ac
cendit o. xi. l. p. e.

luctus Ex luctu penitentiū oriūt
uirtutes scōz o. x. l. p. p.

lucta magna ē i vitā cōtemplati
ua qd desigt iacob cū āgelo luc
tūte o. z. l. z. n. o.

lūbi designāt p̄pagatōez mortali
tatis o. vii. l. p. ab. ac.

luna desigt sc̄az o. ix. l. p. ag

luna sigt ecclām. stelle scōz hoīes
o. p. l. z. e.

lupu habitare cū agno siue alias
bestias sit. qd sigficēt o. e. l. z. e.

luxuriosi docēt. o. z. l. z. v.

Maculā habet i ope. qui
mercedē p̄e glē querit
o. x. l. z. g.

Magdalenā trahēbat
redeptor et suscipiebat o. vii. l. p. b.
Malā nrā solū nrā sūt o. ix. l. p. b.
Malā cū sūt. nō psūt bona p̄tata
o. x. l. p. p.

Malū p malo reddē nolūm. dauid
cōsideret. o. z. l. z. z.

Malā a proxis illata magis tri
ciāt q̄ ab aliis. o. vi. l. z. n.

Malā sustinēs d̄ ne despēt meoz
sit bonoz o. vii. l. z. ad.

Malū nō sūt fugredi si p̄nt cōuer
ti. o. ix. l. p. ab.

Malitiosi comparat scorpiobz qz
 callide inoertes putat o' ix li p. p.
 Mala solet diabolus de bonis ge-
 nerare o' ix li. z. s.
 Malus e qui cu malus bonus no
 e. o' ix li. p. z.
 Malus r pomus stupari. et floribus
 fulari q' sigficz. o' z li. z. h.
 Madatu face ex uillioe e serui obe-
 dietis. face vero ex dilco e obedi-
 tis et amatis. o' x li. p. x.
 Madatis antiq seruebat sed fide
 ignorabat. o' e li. z. o.
 Masiones multe signt diuersas
 dignitates i vna eterna vita o'
 e li. z. k.
 Masuetudo. siue lenitas nimia ml-
 tipliat vicia i subditas o' v li. p. b.
 Masuetudo et pnaa si placet moy-
 ses aspiciat. o' z li. z. p.
 Masuetudo petri i rephesioe pau-
 li comedat o' vi li. z. k. l.
 Masuetudo pauli comedat. ibide. m.
 n. o. p.
 Manus dnu dicit filius o' z li. p.
 f. It e o' x li. p. al.
 Manus etia sigt vitu actua o'
 z li. p. g. n.
 Manu ad amatu mitte qd sit. o'
 ibidem. p.
 Manu sup os pone qd sit. o' e.
 li. p. h.
 Manus etia sigt utute pntis
 It man i visioe. e utus i cotepl-
 lace o' p. li. z. e.
 Manu mitte pforame a dilecto
 q' sit. o' vii li. z. n.
 Manu tendit qui opa dilatat.
 o' ix li. z. v.
 Margu an thalamos fide sigt
 o' e li. z. v.
 Maria et martha designt vi-
 ta actua et coteplatiua o' z

li. p. g. h. It e o' z li. z. k. l.
 Maria ugo bta de libris abrahx
 exiuit o' vii li. p. ac It e de eodem
 o' vii li. z. h.
 Maturitas no pdest. si desit opis
 fortitudo o' z li. p. c.
 Medacu puicio tegit. o' xij li. p. p.
 Mesaz numerus q' exat i porta spe-
 aficat o' ix li. z. a. Mesaru sacri-
 ficu enuat. ibide. d. It mensaz
 longitudo et latitudo q' sigficet
 o' ix li. z. m. n.
 Mense quatuor sut. fides. vita. pphia.
 et bona opa o' ix li. z. f. It alie q'
 tuor mese scilz. pnaa et benignitas
 arantio et sacrificu ibide.
 Mense dei sut corda scoz o' ix.
 li. z. l.
 Mesura et mesura et mesis q' sit
 o' e li. p. m.
 Mesurat lumē vno calamo. lati-
 tudo decē cubitis. longitudo xij.
 cubitis qd hoc significet omē e'
 li. z. o. p. q.
 Mens q' satagit i terreis no videt
 celestia It mens diuisa no pt pe-
 netrare supna o' p li. z. a.
 Mesruata et pcor. e. uel q' deligt
 i ope uel q' labit i pnaa cogita-
 tione o' vii li. z. aa. ab.
 Meses hoim extulit huilitas dei
 o' z li. p. g. n.
 Mentes scoz deus replet desidio
 et exaudit ipletas. o' vii li. p. b.
 Mentē qua spūs scs replet. gna-
 uat tpalia et delectat eterna o'
 x li. p. ai.
 Metis viscera sut itenco o' x. p. d.
 Merita sua sa deponit cu redp-
 tore flagellatu considerat. omē
 vii li. p. p. z.
 Meriti ideo icerta manet. ut
 huilitas custodiat. o' xij li. p. m.

Meritū dispar eū singulorū. sed
nō diuersitas gaudiorū omē
e' l. 2. k.
Mores scōz magni ē meriti omī
x. l. p. al
Messis et semētis pabola decla
rat. o' z' l. 2. d. e.
Metic nūc dē mores et opera o'
z' l. 2. s.
Nullē dypei ī collo ecclē qd signu
fict' o' z' l. 2. t. v.
Minare xpi ē ī amorē accende
o' e' l. 2. f.
Mistrātes dño sūt ābulātes ī
via īmaculata. Itē nō mīstrāt
dño q' p'az glāz q' rūt o' x' l. 2. q.
Mura nō sūt q' rōe cōprehēdi pnt
o' vñ. l. 2. p.
Mirabilia dei nō sūt trahenda
ī exemplū o' z' l. p. d.
Mirabile ī lege dei ē. qn' aliud so
nat et aliud ītelligit o' x' l. 2. a.
Miraculū de oleo. p' helzeū fām
uidue declarat. o' z' l. p. e.
Miraculā xpi. fecit credētes. pas
sio dubitātes. o' p' l. 2. z.
Miracula a xpo fca cotidie mi
ra denūciāt o' u' l. 2. af.
Miraculā scōz sūt p'pugnacula
iustoz o' z' l. 2. aa. ab.
Miracula et signa nō sūt victoia.
sed p' magies sūt uictorie o' v' z. ī sic
Miraculā dissilē electi et reprobi
faciūt o' v' l. 2. z. z.
Miscā et thus offerre qd sit omē
x. l. 2. z.
Misericordie dei sin' magnus ē.
ad recipiendū fletus hūilū omī
vñ. l. 2. z. aa.
Miscdia et fides sūt opa magna
phēta et anetū sūt opa pua omē.
u' l. 2. r.
Miscdiaz et iudiciū cātare q' sic.

o' x' l. 2. f. g.
Mysteria diuina īcōprehēbilia.
nō sūt ītellā disantēda. o' vñ.
l. 2. o.
Moyse nō ē eloquēs o' vñ l. p. r. s.
Moyse plus ītellexit de deo q' ab
hā et min' q' phē o' e' l. 2. p. q.
Mons excelsus sigt xpm o' p. 2. f.
Mons sup uerticē mōcū dicit xps
o' p. l. 2. g.
Mōtes sūt cōtemplatiui. q' dicit
terru o' u' l. p. ah.
Mors. huanū gen' cōtinue deflu
it ad mortē o' z' p. l. e.
Mors. p'ia et xpi passio aspiciēda
sūt o' p. l. 2. p. z. z.
Mortē p' deo subire cupies petrū
aspiciat o' z' l. 2. z.
Mortuoz resurrectō probat. o'
vñ. l. 2. h. i. k. l. m. n. op.
Mort' simplicitas si diligit' p'nae
cōsideret o' z' l. 2. p.
Mort' leuitas cōceptū sermōnū
parit o' ita l. p. r.
Multiloquiū fallaciā generat.
o' xñ. l. p. p.
Mūdāna et eterna sil' diligi nō
pnt o' vñ l. 2. z. z.
Mūdi cōcept' ostendit' ī desola
cōe come et aliarū p'nciarū et ho
minū o' vñ. l. 2. z. z. aa. ab. ac.
Mūdi moles nūsq' dependet o'
vñ. l. 2. n.
Mūdi q'tuor ptes. signt q'tuor uir
tutes p'ncipales o' z' l. p. f.
Mūdiōes ī obsidie q' sit o' xñ. p. p.
Mūdiō g'halis cōtra oīa uicia cō
tinet. ī saan scriptā o' z' l. 2. v.
x. p. z. z.
Murus ferreus q' sigficet o' xñ l.
p. q. Itē murū ferreū īter ciuita
tē ponē qd sit ibidē z.
Murus ē xps īcarnat' o' z' l. 2. f.

Itē annuiale sūt pphē ibidē. Itē
murus itus ē dō iusibilis murus
foris dō hō dō z. l. 2. g. h.
Mutari immutabimur i deo sic salz
qz uideō vitā carebim⁹ morte z. filia
ō z. l. p. x.

Muti et surdi cunctō dō x. l. p. d.

Natus xps synagogā deseru-
 it et gentes collegit ō x.
l. 2. l.

Nasus sigt discretōz p̄dicatozū. dō
x. l. p. f.

Nauis lignea qd sigficet dō vi. p. n.

Negare seipm. ē amore dei repletu-
sibiipi videri ē extraneū. omel.
x. l. p. f.

Negotiatores vntur duplici pon-
dere dō ē. l. p. m.

Noticia dei ad fidē p̄tinet. custodia
mādatoz ad opationē dō x. l. 2. t.

Noua creatura et uetus q sit. dō
x. l. p. g.

Nouū testamētū p̄ponit ueteri dō
vi. l. p. k.

Nubes ihideliū cordiū que sit omē
z. l. p. l.

Nubes cōsiderare et nō metē qd sit.
ō z. l. p. e.

Nubes signt carnē redeptoris omē
vnj. l. p. ag.

Nubes dicitē sū p̄dicatores omel.
vi. l. 2. r.

Nubis colūpnā aspice qd sit omē
p. l. 2. z.

Nuptie nō erūt post resurrectionē
ō vnj. l. 2. h.

Obediētia gēcū et duricia
 iudeoz declarāt. ō x. p. l.

Obediēs recta loquitur dō
x. l. p. q.

Obediētia pphē cōmēdat. dō xij. p. i.

Obediētia si diligit. abrahā aspi-
ciat. dō z. l. 2. p.

Obducare deū cor q sit dō xi. p. t. v.

Obfirmare faciē quid sit dō xij. p. ab

Oblatō. Vide ibi holocaustū. Item
ibi sacrificiū.

Oblatō carnis i hac vita. ē mace-
ratō corpis Itē i futuro oblatō car-
nis erit glā resurrectionis. dō x. l. 2. e.

Obluuisa q retro sūt q sit dō z. l. p. q.

Obscuritas scriptē saax utilitate
magnā generat. dō v. l. p. a. Item
obscuritas eloqoz. cū ē multipli-
as expositōis eozūde. et probat
hūilitatē. dō v. l. 2. g.

Obscuritas i uoz ezethielis osten-
ditur. dō ix. l. 2. a.

Obsidionis iherlm. fca et istrumē-
ta declarāt dō xij. l. p. q. et deiceps
usqz i finē omē. Itē obsidio illa lū-
is. sigt aliā itūsectā ibidē. Item
obsidio qd sit. dō xij. l. p. v. x. ac.

Oculos i capite habē q sit dō z. p. v.

Oculos i dorso habē q sit dō vnj. l. p. g.

Oculi fidei figēdi sūt i illo q super
oīa ē. dō vnj. l. p. o.

Oculi sūt duplices. salz corpis. qui
sūt carnaliū et cordis. qui sūt tm
spūaliū dō z. l. 2. c.

Oculositas aīaliū sigt curāspectōz
dō vnj. l. p. b. Itē oculus sigt itencōz
ibidem. c.

Occulta dei sūt ineffabilia dei omē
ē. l. 2. m.

Occupati terrenis curis aliqñ vitā
petūt remotā dō vnj. l. 2. o.

Octauus nūs diē iudicij et resur-
rectionis sigt dō vnj. l. 2. g. Itē octo-
narius de eo. dō ē. l. 2. b. c.

Odiendi pfecte sūt q deū nō dili-
gūt dō ix. l. p. p. Itē odiosus in-
struitur dō z. l. 2. v.

Odor bonus. ē opinio bona dō vnj
libri. p. e.

Odores diuersi floz. dō vi. l. p. d.

Offendiculum dñi ponit q̄ sit xi. p. q.
Offerre sacrificiū i egipto et etiā i
heremo q̄ significet. o. vii. li. z. p.
Offerru seruu ad ostiū tabernaculi
o. z. li. p. c.
Olla succesa ē mēs icrudelitate
malicie vndas cogitacō^m voluēs
o. z. li. p. m.
Olla q̄re vocet^r ciuitas romana.
o. vi. li. z. z. aa.
Olua pulchra et speciosa. q̄ sit. o.
ix. li. z. p. z.
Opus amittit meritū. si fiūt in
discretū o. z. li. p. c. Opā bona
conari possum⁹. s; iplere p nos
nō possum⁹. o. ix. li. p. b. Itē opā
mala solū nra s; sed bona opera.
dei et nra o. ix. li. p. b. c.
Opā sine fide nō valet. nisi forte
p papiēda fide fiat. ut i cornelio
o. ix. p. li. g.
Opus dei qd sit o. e. li. z. p. Itē op⁹
dei alienū ab eo. ut fiat suū. q̄
sit. ibidem.
Opus ostendit q̄tū diligis omē
v. li. z. f.
Opatio bona p q̄tuor ewā^m cogita
tur etiā cognicōe dei cōpletur o.
v. li. z. h.
Opac^r deus dissilia idissiliter.
o. v. li. z. m.
Opacōes dei diuise i creaturis sūt
ipse tñ idiuuisus manet. o. v. li. z. l.
Opā bona magna sūt si ex carita
te fiat o. v. li. z. p. q.
Opera caritatis fieri dēt sine timore
et odio o. v. li. z. r.
Opus bonū itencōez requit. ibidē. q.
Opus bonū si p̄t tñsitoria sit p
fectū nō est. o. vi. li. z. v. x.
Opus q̄le sit p̄edi debet. q̄ cogita
tio i ope q̄ itencō i cogitacōe.
o. vii. li. z. z.

Operāda ita sūt magna. ne amit
tātur pua et eduerso o. ix. li. z. e.
Opā magna sūt misericōdia et fides.
opā mūma sūt mēta et anctū.
ibidem.
Opā bona ita faciēda sūt. ut cū
quib; viuim⁹. vnitatē nō scanda
mus ex. pauli o. ix. li. z. s.
Opā p̄tinet ad custodia mādatoz
dei. o. x. li. z. t.
Oracō deuota q̄re cōparet^r uirgu
le sumi o. x. li. z. z.
Orās pro alicis pctis. sua magis
tergit o. ix. li. z. ag.
Orandū ē a deo. cogitacō et ope
ratio. o. x. li. p. am.
Ordo celestū. aliq̄lit i sinuat^r. o.
vii. li. p. o.
Ordies fidelū tres. ualde diuersi
sub vna fide cōtinēt. o. e. li. z. r. k.
Ordies bene viuētū. s; tres. q̄s
etiā synagoga habuit. o. vii. z. d.
Organa ueritatis sum⁹ qui i
deo viuunt⁹. o. ix. li. p. m.
Oriēs sigt iustos o. vi. li. z. ac.
Ortus. ti. sigt etiā. In ortis ha
bitat aīa. bois opib; repleta.
o. z. li. z. e.
Os cordis. ē itellūs verbi o. x. p. c.
Osāna qd significet o. v. li. z. b.
Ostiū. In ostis papilionū stare
qd sit o. p. li. z. z.
Ostiū duplex ē fides et spes o.
v. li. z. i.
Ostiū cōtra ostiū qd. sal; q̄liter
exponit. de gradib; tūc omē v.
li. z. k. l. m. n.
Ostiū porte ē itellēs historicus
legis o. ix. li. z. f.
Ostiū portaz apure q̄ sit vii. z. s. t.
Patētia vera q̄ sit vii. p. o.
patētia et māsuētudo si pla
cēt moyses aspiciat. o.

3. li. 2. v.
 Pacia vera e illu amare quem
 portam? o v. li. 2. r. s. Itē o vñ
li. 2. t. v. Itē pacies melior forti
 o vi. li. 2. g.
 Paciam seruare debet q̄ docet.
 qd̄ exēplis demōstrat. o ix. li. 2. x.
 Palma sūgt̄ p̄mū victorie. o v.
 li. 2. 3. Item dīa iter palmā et pu
 tūā palmarū ibidē.
 Palmarū telatura qd̄ siḡficet
 o vii. li. 2. t.
 Palmas a dextris et sinistris ha
 bere debem? ex pauli o vii. li. 2.
 v. x. Itē palmas hīc et idē habē
 e in prosperis nō eleuari et in
 aduersis nō frāgi o vii. li. 2. ac.
 Palm? cōtemplatiuā vitā desīgt̄
 o 2. li. 2. r. k. Itē o v. li. 2. a.
 Palm? q̄ maiore et mūmū digni
 tū extendit qd̄ hoc siḡficet omē
 ix. li. 2. r.
 Palpebre dei iudicia dei o v. 2. g.
 Parabola semētis et messis expo
 nit? o 3. li. 2. d. e.
 Paries. post parietē stare q̄ sit.
 o. p. li. 2. v.
 Partes octo et septē dare q̄ sit. o
 e. li. 2. c.
 Passione xps̄ vicit sua potētia.
 o p. li. 2. n.
 Passiois xpi dies declarāt. omē
 e. li. 2. c.
 Passio ecclē ab abel cepit o 3. li. 2. q.
 Passi sūt p̄es p̄cedētes. q̄q̄ nos
 pati possim? o x. li. 2. l.
 Pastores aīaz loca mutare nō
 dēt o v. li. p. h.
 Pater misericors aliqñ filios pa
 ne nutrit aliqñ flagello corrigit
 o x. li. 2. i. fi.
 P̄es antiq̄ dāpnāt opa puerisā.
 p̄es noui testamētī. etiā cogita

tacōes dāpnāt illicitas o 3. li. 2. q.
 Patrū ueteris et noui testamēti
 tres distinctōes describūt? o. e. li. 2. h.
 Paulus inixus fuit q̄tuor alis.
 uirtutū o e. li. p. h.
 pauli p̄statiō declarat. o ix. li. p. e
 Paulus cur sibi de se nō credidit.
ibidem. q.
 Paulus q̄re dicat ego sū mūm? a
 ploz o x. li. p. d. ab.
 Pauli scellōm mirat? petrus omī
 x. li. p. ac.
 Paulus in oecētiā mirat? aploz.
ibidem.
 Paulus tyro māsueto p̄cipit ipe
 riū. thimotheo vō feruētiori idi
 at pacia? o xi. p. li. l.
 Paulus sartago ferrea frūs fuit
 o vii. li. p. 3.
 Paulus q̄liter legē carnalitē serua
 re noluit et ob hoc petro ī faciem
 restitit o vi. li. 2. r. k. Itē q̄ paulū
ī dicitis suis petr? laudauit ibidē.
 Pauli māsuētudo cōmendatur o
 vi. li. 2. m. n. o. p.
 Paulus q̄liter se exhibuit portā ex
 teriore et interiore o vii. li. 2. e.
 paulus fuit lapis q̄drus o ix. li. 2. h.
 Paulus q̄liter fuit sollicitissim? ecclē
 dei o x. li. 2. n.
 Pauptas nō est iopia possessiois
 sed iopia mētis o vi. li. 2. t.
 Pauptas nō angustas. magna so
 cia itineris e. o vii. li. 2. 2.
 Paxilli qd̄ siḡficet o 3. li. 2. r.
 p̄tā q̄ deflet iapit iustus ec omē
 vii. li. p. ac.
 P̄tā p̄positoꝝ et subditoꝝ cōnexa
 sūt o xi. p. l. g.
 P̄tā aliqñ p̄tā e. aliqñ pena p̄tā.
 aliqñ causa p̄tā. aliqñ oīa simul.
 Et istoꝝ exemplificatō xi. p. r. s. t.
 Pectore iuxta e a deo. o vii. li. p. o.

Patres sunt miseriores cum non corripuntur ibidem

Patres et mestrinatae uel is quod deliquit in opere uel menses quod labitur in praua cogitatione o vii. li. 2. aa. ab.

Patrem et delictum differunt peccatum mala facit delictum uero bona omittit. Item peccatum in opere delictum in cogitatione o vii. li. 2. e.

Peccantes post fidem calor amoris liberat a culpa o x. li. 2. h.

Pedes signant eam opera o z. li. p. b.

Pedes rectos non habet qui ad mala ueluta redit o z. li. p. b.

Penitentia peccata tegit o e. li. p. f. g.

Peritibus aperit regnum celorum o vii. 2. m. n.

Peritibus indiget pabulo doctrine. exemplo filii prodigi o ix. li. 2. af. ag.

Pena signat uolatum contemplationis o z. li. p. a. Item quatuor pene unum et quod sit ibidem. Item pene animalium uicte quod significat o z. li. p. o. Item pene diuisa quod significat o z. li. p. o. Item pene et facies animalium extente desuper quod significat o e. li. p. e.

Penne quatuor. quatuor sunt uirtutes. quarum due uicte et due tegunt corpora o e. li. p. f. g.

Pena apud ezechielam apud petrum pro accepta gratia accipit o vii. li. p. z.

Pene uirtutum alter ad alteram recte extente o vii. li. p. z. z.

Penuria pati quis sciat o vii. 2. p. z.

Perfecti iudicabunt cum christo o z. li. p. r.

Perfectus quisque designatur per quatuor euangelistas o e. li. p. b.

Perfecti seipos deflent et proximis exemplum bonum prebent o vii. li. p. ad.

Perfectorum uita inspecta est a ceteris ibidem. a. e.

Perfectos plerique se existant. sed pulchritudine tribulationibus ad perfectum suum se ipsos inueniunt o vii. li. 2. p. q.

Perfectos plerique se existant. sed pulchritudine tribulationibus ad perfectum suum se ipsos inueniunt o vii. li. 2. p. q.

Perfectos plerique se existant. sed pulchritudine tribulationibus ad perfectum suum se ipsos inueniunt o vii. li. 2. p. q.

Perfectos plerique se existant. sed pulchritudine tribulationibus ad perfectum suum se ipsos inueniunt o vii. li. 2. p. q.

Perfecti imperfectos aspiciant. ut ardeus uenit o ix. li. 2. n.

Petra signat christum uulneratum o ix. p. ab. Petrus compatue heretice et frumeto. o z. li. 2. e.

Petri humilitas o vii. li. 2. k. l. Item soluit illud quod quidam putabat. non petrum apostolum. sed alium a paulo fuisse reprehensum. Item quod quidam dicebat. scilicet petri epistolam in qua laudatur epistola pauli petri non fuisse o vii. li. 2. l. m.

Place ne oportet sui deo et dyabolo. o ix. li. p. o.

Pietas sine scientia non ualet o vii. 2. f. k.

Plagere debemus. querendo deum. exemplo ane helkane queres filium o xi. li. p. p.

Plata pedis uiculi signat maturitatem et fortitudinem o z. li. p. e.

Plecte signat uirtutem o ix. li. 2. na.

Pluere super unam ciuitatem et non super aliam quod sit o x. li. p. s. t.

Pondus et podus. quod sit o e. li. p. h.

Pontificum cura exprimit xi. p. d. e.

Porte intrare et celestia desiderare o p. li. 2. z.

Porta plati signat saltem christum predicatorem scripturam sacram et fide catholicam. o z. li. 2. a. b. Item o v. li. 2. c. z. g.

Porta christum signat o z. li. 2. p. q.

Porta scripturarum sacram signat ibidem. s.

Porta predicatorem signat ibidem. ab. Item o vii. li. 2. d. Item ix. 2. c.

Porta angustam intrat qui peccata committit. o e. li. 2. a.

Porta scripturam signis describit. o e. li. 2. n. o. p.

Porta signat introitum regni celestis. o v. li. 2. h.

Porta ad regnum est amare deum et proximum. ibidem. r.

Porte sculpte quod significat o vii. li. 2. d.

Porte alte dicuntur sancti zelum et mansuetudinem ceteres. sub exemplis petri

et pauli stephani et iob. o vi. 2. h. 2f
 porta inferior sigt fide. ibide. 6.
 porta ad orientem q sit o vii. li.
z. g. h.
 porta ad aquilonem q sit. ibide.
 porte tm tres et no qtuor describu-
 tur. salz orientis q fide. aqlois que
 spon. et meridiana q caritate sigt
o. vii. li. 2. 6. v.
 porte exteriores signt pres veteris
 testameti o vii. li. 2. d. e. f. g. h.
o ix. li. 2. c.
 porte interiores signt pres noui tes-
 tameti. ibide.
 porta orientis dnm. porta australis
 iudea. porta aqilonis gentalitate de-
 signat o vii. li. 2. r. h. x. 2. i.
 porta exterior mesas no habuit
 porta interior mesas habet o. ix. li.
2. h. i. hē quter porta exterior me-
 sas habuit ad sacrificiū ibide. i. k.
 porta interior sigt eamz q perducit
 ad gaudia o x. li. 2. d. hē de portis
ibide. h. i. k. l.
 Drauis ē foris asperitas ostēdēda.
 et caritas ī mēte seruāda o ix. 2. ab.
 Drauonū et puerfor fca. et mine
 nō sūt timēda o ix. li. p. l. m.
 Precepta dei plus q pua vtilita-
 tē diligēs. noe aspiciat o 3. li. 2. x.
 Precepta ātiquoz nūora fuerūt q
 pū nouoz o e. li. 2. n.
 Predicare nō debet q. nisi ī etate
 pfa o 2. li. p. b. hē qre describit
 pfa etas. a ppheta. ibide. d. Item
 q daniel et ihermias pmi ppheta
 uerūt ibide.
 Predicator vitu eri tandēti cōpat.
o 3. li. p. d. hē predicatorē icendūt
 audietes uerbis suis ibide. e.
 Predicator scs nō valet tantū loq
 qntū p̄ sentire seu vidē o 3. li. p.
d. hē o vii. li. p. e.

predicatio per p̄am destruit. omē
ix. li. p. e
 Predicator q est ī se desps p̄ter uer-
 bā dei cōtēpni nō debz o. ix. li. p. g.
 Predicator loques ita si audit deū
 placat o ix. li. p. ac. hē ip̄e cauere
 det p̄am o ix. li. p. ad.
 Predicator ex vitu colligat qd dicat
o x. li. p. i. hē plā de eodē ibide.
 Predicator nec p̄ter honorē nec
 p̄ter despm̄ tacere debet o x. li. p. o.
 Predicatio illoz dulcis ē audietibz
 quoz opaco nō ē cōtraria p̄dica-
 tōi o x. li. p. h.
 Predicatori gra addit ex caritate
 auditoris o x. li. p. ag. hē predicator
 pficat ex itelligētia auditoris ibide.
 Predicator ide assumit et eleuat
 vñ auditor meliorat o x. li. p. ah.
hē o vii. li. 2. c.
 Predicari dēt simpliabz et ifirmis
 pauca q capē p̄nt o xi. li. p. l.
 Predicari etiā debz iustis o xi. p. p. q.
 Predicacōez p̄ter vanā glāz. fa-
 ties rem magnā vili p̄cio ven-
 dit o ix. li. 2. p.
 presati cur a dno dubitāte dica-
 tur o ix. li. p. h. i.
 psente ē sibi. cur q̄s dicat omē
e. li. p. k.
 psidenta iesse debet ad loquēdū hu-
 milis auctoritas. subiecto vō. libe-
 ri hūilitas o ix. li. p. m. n.
 pfactes exire dēt bonoz vitā
 ut pficiat o v. li. 2. p.
 profunda dei cogitare ē alas sub-
 mitte o vii. li. p. q.
 ppha dicit qui de futuris p̄dicat
o p. li. p. b.
 ppheta nō idiget attestacōe t̄pis p̄-
 sentis. p̄tenti. nec futi. o. p. li. p. e. hē
 ppha sigt ordinē p̄dicantiū omē
ix. li. p. ac.

Phetie tria sūt epa o p. l. p. b.
Phetia ethimologia pdit. cu de p-
terito ul' futō loquit. o p. l. p. b.
Phetie spūs de pnti nō pdiat fu-
tura. sed produc occulta o p. l. p. c.
Phetia futura pbat ex pterito o
p. l. p. d. Itē phetia pterita pbatut
ex futuro ibidē.
Phetie modus et q̄litas o p. l. p. e.
Phetie spūs q̄luter tāgat aum de pnti
o p. l. p. f. Itē qualiter tāgit de
futuro ibidē.
Phetie spūs q̄luter tāgat ex pnti et
futuro. ibidē. g. h.
Phetie spūs aliqn tāgit ex pnti pte-
rito et futuro o p. l. p. h. i. Itē ali-
qn tāgit ex pterito et nō ex futuro
ibidem. i. Itē aliqn ex futuro et nō
ex pterito. o p. l. p. k. Itē aliqn i
pnti ex pte tāgit. et ex pte nō tā-
git o p. l. p. l. Itē aliqn in futuro
ex pte tāgit et ex pte nō tāgit ibidē.
Phete diuersis modis tāgunt. o.
o p. l. p. n.
Phete quidā tāgūt ex pterito. et
nō ex longiquo o p. l. p. n. Itē
quidā tāgūtur ex longiquo et nō
ex pterito ibidē. Itē quidā tāgū-
tur ex longiquo et pterito ibidē. o.
Phetis aliqn deest spūs phie omē
p. l. p. o.
Prophete sã aliqn ex usu phetia-
di quedā ex suo spū. pferūt. q̄ per
phie spū se duē putat o p. l. p. q.
Itē phete ueri et falsi dĩa ostēdit.
ibidē. r.
Phē falsi audiēdi nō sūt. o. x. l. p. i.
prophete aspiciūt spūalia. sicut
nos corpalia o. z. l. p. b. Itē i mēte
phaz cōuicta sūt iteriora exteri-
oribz. ibidē.
Phetice locuōis usus ē pmo pso-
nā spūs. et locū scribē. et postmodū

mysteria dice o. z. l. p. a.
Phetie cōsuetudo ē nūc ista nūc
illa ispicē. et ab alijs i alia diuina-
ri o. vii. l. p. a.
Phete nō pnt siml penetrare oia
mysteria diuinitatis o. vii. l. p. g. Itē
phē plus itellexerūt q̄ moyses.
o. e. l. z. q.
Phē stacio. casus. et surrectō qd
significet o. ix. l. p. d.
prophetaz nō solū dicta. sed etiā
gesta sūt phie o. xi. l. p. a.
Pheticus sermo. ex dispari causa
in vna psona aliqn fit dissilis o.
xi. l. p. k.
Pheta desijit ordie; pdicācū o
ix. l. p. ac. Itē o. xii. l. p. s.
Pheta de medio i campū. de cāpo
reducit in domū et recludit. et vi-
tulis i domo ligat. et qd ista sig-
nificet. o. xii. l. p. c. d.
Pheta tur toties filius hoīs
appellet o. xii. l. p. s.
Propiaatorū desijit xpm. omī.
o. vi. l. p. p.
Propugnacula et dipeus dñt
o. z. l. z. aa.
Pugnacula dicūt miracula scō-
rū o. z. l. z. aa. ab.
Prosperitate cōsecut. elacionē
et imoderata gaudia fugiat.
Aduersa paties. uā et auariciā de-
clinet o. vii. l. z. aa.
Prudēcia sine cetis uirtutibz ip-
fecta est. o. x. l. z. v.
Psalmodia deuote cātās. iter ad
cor deo parat o. p. l. p. p.
Puer paruus minās bestias. ē
xps regēs simul habitātes omī.
e. l. z. f.
Pugnare uolēs cōtra diabolu su-
mat arma. i. scōz p̄m exempla
o. z. l. z. v. x. y. z. z.

Puluis pignētariū quod significet.
ō x. li. 2. aa.

Purpureus ascensus quod significet.
ō 3. li. 2. n.

Putatoris tps quod sit. ō ē. li. 2. t.

Quadrū q̄tuor eq̄lia latea
habet ō x. li. 2. s. Itē qua-
drū tūcū fidei. sp̄i. carita-
tis. et op̄acōis ibidē. t. Itē quadrū
habet vita fidelū ō x. li. 2. v.

Quereat i laudo sponsū quod sit. ō
vii. li. 2. p.

Quereō deū plangē debem⁹ exen-
plo āne helchane quereēs filiū. ō
xi. li. p. p.

Quis cur q̄ prius nichil dixit sub-
sequēter ex copula sermone icho-
at. ō 2. li. p. a.

Questio de locatōe ewāgelistarū
a dextris et sinistris et desup. ō
ē. li. p. c.

Questio cur p̄ne extēte uigūit.
et regētes corpa nō uigūit. ibidē. t.

Questio cur sp̄s dicatur stabilis
et mobilis. ō v. li. p. g. h. l.

Questio cur aīalia dicūt reueri
et nō reuera. ō v. li. p. f. k.

Questio cur dñs dicat sub throno.
et sup thronū. ō vii. li. p. 3. z.

Questio cur p̄huas describit. vi
diffe glāz dei et ezechiel similitudiez
glē. ō vii. li. p. ai.

Questio cur dona dei dicūt eē dei et
nra. ō ix. li. p. b.

Questio cur electi i faciē. reprobi vō
retro. sū cadē describūt. ō ix. li. p. f.

Questio cur dicat. Si forte audi-
ant et q̄scāt. ibidē h.

Questio q̄liter caritas sit āgusta
porta suaue iugū. et onus leue.
ō v. li. 2. p. q.

Questio de situ portarū. ō vii. li.
s. d. i. s. t.

Questio lupus comedēs hoīem. et
leo lupū q̄lit puluis illius hoīs re-
surgēt. ō vii. li. 2. m.

Questio de portarū variatōe omē
vii. li. 2. r.

Questio de situ gazophylaciorū. ō
x. li. 2. o.

Questendo nō quereō quod sit omē.
xii. li. p. p.

Quinari⁹ quūq; sensuū multipli-
catur. ō vii. li. 2. g.

Quinquagenarius eternā requiem
sigt. ō v. li. 2. s. Itē ō vii. li. 2. e.

Rachel sigt visu p̄ncipiū
ō 2. li. 2. l. m.

Ram⁹ segregat⁹ a radice
arescit sic hō sine hūilitate omel.
vii. li. 2. p.

Receditur a deo duobz modis. scz
fide et ope. ō ix. li. p. f. g.

Reclinatō aurēū quod significet. ō
3. li. 2. n.

Rector triscēde debet subditos uita
et actiōe. ō x. li. p. c.

Regio vna habet. qd nō habet al-
tera ut p̄ cōione uigam⁹ caritate
ō x. li. p. ac.

Religiosoz cōcordia declinat. ex
diuisarū bestiaz simul cōmoratū
ō ē. li. 2. e.

Replacō dictoz p̄cedētū. ō vii. li.
2. b. c. 2. f.

Reprehēdi sūt verecūdi leniter
et īpudici fortiter. ō xi. li. p. m. n. o.

Reprehēsiōe suā laudabit veri-
tatis amicus. ō vi. li. 2. k.

Reprobi cōsiderāt q̄ bona ip̄i. et q̄
mala alij habeāt. ō x. li. p. ad.

Respicit per fenestras et cātellos q̄
sit. ō p. li. 2. v.

Respicētēs exteri⁹. et īteri⁹ ex-
isterites qui sint. ō vii. li. 2. q.

Resurrectionē nō ardetes īstruūt.

exemplis o viij. li. z. h. i. k. l. m. n.
o. p. Itē p̄ces ueteres de resurrex-
tione p̄dicebāt ibidē k.
Retrospectat aliter ope aliter con-
tate o z. li. p. r.
Fui sūt p̄dicatores ifundētes ter-
rā cordis. o x. li. p. ag.
Rome destructo et aliarū p̄ciū
mūdi enarrat o vi. li. z. z. aa.
ab. ac.
Ros celi et eius p̄p̄tates qd̄ significat
o vi. li. p. a.
Nota sūt scripturā sacra omē
vi. li. p. a.
Nota sup̄ terrā qd̄ significat ibidē.
Fotas sc̄i sp̄m q̄ sit omē viij. li.
p. i. k.
Rotas uē cū eutibz et stave cū
stātibz qd̄ sit o viij. li. p. q. Itē rote
ignis q̄ significat o v. li. p. h. Itē
rote signit testamēta scripte omē
x. li. p. ac.
Nota i medio rote q̄ sit o vi. li. p. l. o.
Nota q̄tuor facies habes qd̄ signi-
ficat ibidem. m.
Rubus ardes qd̄ significat o viij. p. rk.
Sabbata deride hostes q̄
sit o z. li. p. p.
Sabbatū sūt regem. o.
e. li. z. c.
Sactus ptusius q̄ significat o e. li. p. n.
Sacerdotes arguūt et docēt. o.
xi. li. p. v. x. p. z.
Sacerdotes nō p̄nt sp̄ i lactu esse
et causa q̄re o xi. li. p. p. z. Itē Sac-
doti onerosū est. sed tñ n̄c̄m mu-
tare rigore cū p̄sois o xi. li. p. z.
Sacerdotes mutabāt vestimēta
i m̄sterio et qd̄ hoc significat xi. p. z.
Sacerdoti magnus labor ē cor ad
alta tendē et statū ad p̄ma reuo-
care o xi. li. p. z.
Sacerdos q̄ p̄i iure succedit. q̄s

lit o xij. li. p. aa.
Sacerdotes qui tēplū custodiūt dig-
niores sūt q̄ q̄ m̄sterio altaris de-
seruiūt o x. li. z. m. Itē sacerdotes
iudices altari deseruiētes qui sūt
o x. li. z. n.
Sacerdotes digniores sūt qui solis
sp̄ualibz et que amoris dei sūt itē
dūt. ibidē. p. Itē sacerdotes m̄ioris
dignitatis sūt. q̄ disuacēdis p̄cis
p̄sūt o x. li. z. p.
Sacrificiū differt ab holocausto.
o viij. li. z. x.
Sacrificiū faciūt p̄ces ueteris tes-
tamēti. holocaustū p̄ces noui tes-
tamēti o x. li. z. d. c.
Sacrificiū ē deo sp̄s cōtribulat q̄
o x. li. z. e. Itē sacrificiū duplex sc̄i
cōtributis et laudis ibidē.
Sadoch latine iustus dicit x. z. p.
Salua sapia; desigt o x. li. p. p.
Sā oēs q̄q̄ h̄nt sanctitatis a xpo
acceperūt o z. li. p. s. Itē tāto sanc-
tior q̄sq̄ cōprobat. q̄tū vitā xpi i-
mitatur ibidē.
Sātatis exempla q̄ sūt a xpo traxe-
rūt. o z. li. p. t.
Sā simplices et occulti cōparāt
carbonibz. s̄i apti cōparant lāpa-
dibz o v. li. p. e. Itē sā vadūt et re-
deūt q̄ hoc significat o v. li. p. m.
Sā q̄dam an̄ lege placuerūt o vi.
li. p. k.
Sā qd̄q̄ agūt uirtute xpi agunt
o viij. li. p. b.
Scōz exemplo aūm q̄ iflāmatur
o z. li. z. t.
Saphirus sūt p̄tates āgelicas.
o viij. li. p. z.
Sapia affert idignatōez et q̄lter
o x. li. p. ak. Itē Sāa dolor crescit
ibidē. Itē dicit est iter sāa; et sapi-
entiā. o vi. li. z. b.

Sanguis signat mortem uel peccatum. o. xi. li. p. h.
 Sanguis sanguinem tangere quod sit. o. xi. li. p. t.
 Sanguinem require de manu speculato-
 rioris quod sit. ibide. g.
 Sargago ferrea quod significat. o. xii. li. p. q. r. s.
 Sargago forte zelum spirituale signat. ibi dem. z. z.
 Sathan cogitatio quod sit. o. vii. li. p. d.
 Scandalum aliqui uicium est in bono
 opere. aliqui non. o. vii. li. p. d. e. Itē
 scandalum potius ovis patiatur
 quam ueritas reliquat. o. vii. li. p. e.
 Scille cadentis eris. sunt uerba
 flammarum predicatores. o. z. li. p. d.
 Scripture sacre obscuritas magis
 est utilitas. o. vi. li. p. a. Itē scriptu-
 ra sacra comparat uisioni maris. ibi dem. m.
 Scriptura sacra per quatuor partes uadit
 ad corda hominum scilicet per legem. pph-
 etas. euangelium. et apostolos. omne. vi. li. p. r.
 Septuaginta sacra ueteris testamenti
 continent tria scilicet statum. altitu-
 dinem et horribilem aspectum. o. vi. li. p. s. t. v. x. Itē scriptura noui
 testamenti. sicut tria continent. ibide. x. et deinceps.
 Scripture sacre sunt duo testamēta.
 quia duo sunt dilectiois precepta. omne. vii. li. p. r. s.
 Scriptura sacra abus est in obscu-
 rioribus. potius in apertioribus. o. x. li. p. a. b. Itē pascat pueros et ex-
 tercet fortes. o. v. li. z. c. d.
 Scriptura sacra uno sermone ali-
 quā diuersa signat. o. vii. li. z. a. Itē
 historia scripture sepe intelligit
 spiritualiter. o. p. li. z. d.
 Scriptura sacra sepe intelligitur

melius per computationem et dicit
 ad sublimiora. o. z. li. z. b.
 Sacra scriptura quod sit per celum desig-
 netur. o. ix. li. p. ag.
 Sacra cum accesserit dolor crescit. o. x. li. p. ak.
 Sacra sine fortitudine inutilis est. o. vii. li. z. k.
 Sacra spiritualium primum creuit per cremen-
 ta temporum. o. e. li. z. p. q.
 Sciunt mali bonos uel ad salutem
 uel ad damnationem. o. ix. li. p. l.
 Scorpionibus comparantur bladi et ma-
 liciosi. o. ix. li. p. p. z. Itē comparantur
 apibus. ibide. z.
 Seculum despici debet quod ostendit in
 desolatione ierome et aliarum puertiarum
 et ciuitatum mundi. o. vi. li. z. z. aa. ab. ac.
 Sedet dominus super solium excelsum. o. z. z. p.
 Semen bonum sunt filii regni. omne. ix. li. p. af.
 Seminare multum et paru inferre
 quod sit. o. x. li. p. e.
 Senarius ponit per perfectum. o. v. li. z. i. Itē quare perfectus significet
ibide. o. Itē senarius designat
 uitam actiuam. septenarius contem-
 platiuam. o. z. li. p. i. Itē septenarius
 habet suam perfectionem. o. v. li. z. s.
 Sensus multiplicari quod sit. omne. v. li. z. e.
 Septem gradus sunt septem dona spiritus
 sancti. o. vii. li. z. h. i. k.
 Itē septenarius. o. v. li. z. s.
 Sermo illius dulcedinem non habet
 quem uita reprobam remordet. omne. x. li. p. i.
 Sermo libenter auditur quod ex compas-
 sione profertur. o. xi. li. p. b.
 Sermo propheticus ex dispari cum
 in eadem persona fit dissilis. omne. xi. li. p. k.

Sermo p̄dicānis formari debet cū
q̄litate auditorū ibide. d. Itē sermo
datur uel subtrahit̄ ex diuersis
caulis ō xij. li. p. k. l. m.

Sermo sepe datur p̄pter audietes.
ō. z. li. z. a.

Sermo dei ē discretor cōpagū et me-
dullarū et itenacionū cordis. omē
et. li. z. z. z.

Seruus. de seruitute vite actiue
et libertate vite cōtemplatiue omē z.
li. p. h. i.

Seruus hebreus sex ānis seruire
p̄cipit. ibide.

Seruus pro amore uxoris et libe-
rorū retinens libertatē q̄ significet.
Itē seruū offerri ad ostiū taberna-
culi et p̄forari aurē q̄ significet ō. z. li.
p. l. m. Itē seruū cē i seculū qd̄ sit
ibide. m.

Seruo empto dare uxore qd̄ sit ō
z. li. p. l.

Sexta feria p̄ntē vitā siḡt omē
e. li. z. c.

Silentiū docet loqui ō xi. li. p. b.

Silentiū medie hore i celo qd̄ sit.
ō z. li. z. q.

Silitudo hoīs ad deū causat̄ ex vi-
sione nature essencie dei. omel.
z. li. p. x.

Silitudo corpis xp̄i eit etiā i corpi-
bus nr̄is. ō z. li. p. x.

Silitudinē xp̄i nūc tenētes i mo-
ribz seq̄tur silitudo eternitatis i
resurrectōe ibide. x.

Simila fr̄yxā ē mūda mēs zelo
iusticie cōcremata. ō xij. li. p. z.

Itē simila aspsā oleo qd̄ sit ibide.

Simpliatas mox si diligit ysa-
ac cōsidet̄. ō z. li. z. y.

Sinistrū dicit aduersū ō ē. li. p. c.

Societas mala vitari debet si cor-
rigi nō p̄t ō ix. li. p. ab.

Sol siḡt sapiam ō ix. li. p. ag. Item
Sol accipit̄ i bono et i malo. omē
vij. li. z. a.

Soliū est idē qd̄ tēplū ō z. li. z. p.

Solitariū i orōe fixi manē p̄nt ō
xi. li. p. y.

Sonus aiāliū fit sonus aquarū
et sonus aq̄z fit sonus sublimis
dei ō vij. li. p. e. Itē sonus subli-
mus dei siḡt laudē creatoris i p̄ria
ibide. Itē sonus multitudis q̄s sit
ō vij. li. p. f. Itē sonus castrozū q̄s
sit ibide.

Speculator dicit̄ tū aliena cura cō-
mittit̄. ō xi. li. p. c. Itē speculator
i alto stare debet p̄ vitā ō xi. li. p. c.

e. Itē eius vita debet cē alta et ar-
cūspecta ibide. e. Itē speculatoz
cura denūciat̄. ō xi. li. p. d.

Speculator si tacet arguetur omē
xi. li. p. g.

Speculator tot occidit q̄t tacedo pe-
rue videt ō xi. li. p. h.

Speculator p̄dicare debet fidē et ope-
rator ibide. i.

Speculator timē debet ne iustus.
uel p̄tor sua negligētia cadat ō
xi. li. p. v. Itē nō q̄lter speculator
se liberet subdito pereunte ō xi.
li. p. h. i.

Sperule cādclabei qd̄ significet ō vi.
li. p. a.

Spes cor eleuat ō ē. li. p. c.

Spes q̄ differitur i colligēdis aiābz
cōsolatur ō z. li. z. h. Itē spes sicut
anchora mentē solidat ō v. li. z. b.

Spes si i dubijs tenet̄. iofue memo-
retur ō z. li. z. z.

Sp̄s sc̄s q̄re dicit̄ ignis cōsumēs
ō v. li. p. f.

Sp̄s sc̄s q̄re discurrē dicit̄ ibide. g.

Itē Sp̄s sc̄s cur dicit̄. Itabilis et
mobilis ibide. g. h.

Sps frs qre aliqn adest fas aliqn
 vero abest o v l p h l
 Spus teru abulat i vita actia stat
 teru i costacia teru volat i cotem
 placoe o vii l p r
 Spm seq rotas qd significet o vii l p
 i k. Itē de eode ibide. o. Itē spm ce
 i rotas qd sit ibide. o. p.
 Spūalia cognoscēs alns cōcabit
 o. z. l. z. e.
 Stātes dicūt in fide fortes cōtra ad
 uersa o vii l p q.
 Stare scōz qd significet o vii l p l.
 Stare xpm i porta z qd significet o
 ibide t. z. f.
 Stare xpm post pariete qd sit ibi
 dem v.
 Stat vnusqsqz ubi oculū cordis
 fugit o p l z z.
 Statuatur sup pedes qui relecta
 superbia fāt bona opa o xii p b.
 Stelle sunt exempla antiquoz.
 o ix l p ag.
 Stephanū zelus et māsuetudo de
 scribitur o vi l z q.
 Stude debem scripturā. ut nos p
 mala vitam et alios ad vitam
 traham o x l p b.
 Studio sacre scripture replet. q
 hausta pcepta vite nō obliuiscit
 tur o x l p h.
 Studendū est mala reliquē et bo
 na facē. et i bonis amore celesti
 cōpūgi o vii l z z.
 Supbia sine iudicia et iam glā ee
 nō pt. o xii l p v.
 Sordi et muti curatio o x l p p.
Tabernaculū Auq ad ill
 ptinēcia declaratur omē
 z l z r s.
 Taceo disat loqui o xi l p b c.
 Tactus diuersimodus dei omē.
 vii l p p.

Thalamus qd significet o z l z g. Item
 qui nō thalami declarant. ibide k. l.
 Thalami tres porte orientalis qd sig
 nificet o e l z g. Itē ibide trini
 tatis misteriu. g. h.
 Thalami sūt corda i amore feruē
 tia o e l z q. r. Itē thalami sūt co
 gnitioēs et sensus aie o v l z a.
 c. Itē thalami tres hic et tres inde
 qd significet. o vii l z c.
 Tectū ecce sūt iudicatores q nos o
 ratoribz et monicoibz defendūt o
 x l p ag. ah.
 Tectū thalami et tectū porte. qd sig
 ficet o v l z c. et deiceps Itē ibide h.
 Templū qd sit o z l z q. Itē tēplū
 dei replet qd sub eo e. ibide.
 Templū dei ē fidelis ppls o x l z x.
 Templū dei sūt aie scē o x l z m.
 Templū dei custodes dicūt. q ora
 do pducendo et spūalibz iuglādo
 eccliaz custodiūt o x l z m. Item
 qlit paulus custos tēpli fuit ibide.
 Tēperācia sine ceteris ututibz i
 pfecta ē o x l z v.
 Tpa tria pphēcie describūt. f. pms. p
 teritū et futurū o p l p b.
 Tēporalia dulcia sūt ei q nō gusta
 uit celestia o x l p ai. Itē tpyaliū
 cura cogit aliqn bonos dereliquē
 mūdū o vii l z o. p.
 Tēptator mox iudet cū amare ce
 lestia qd tepit o xii l p t.
 Tēpus uisiois dicit ezechiel. omē
 p l z b. c.
 Tēpus putacois qd sit o e l z t.
 Tenacia discipuloz emollit loqa
 nimitas mgroz o vi l z p.
 Tenebras cordis discutat amor lu
 cis siue boni. o vii l z z.
 Terga dare vite pnti qd sit omē.
 p l z z.
 Terna dicit hō pccoz o x l p x.

Terribilis i consilijs deus. o viij. p. r.
Testamentu nouu pponit veteri o
vi. li. p. k.
Testamentu vetus designauit. qd
nouu exhibuit. o vi. li. p. o.
Testamentu vetus. i. porta exteior.
habet i spualibz pibz doctrina et
pheta. In carnali vero pld caua
sione et sacrificiu o ix. li. z. d.
Thronus sigt angelicus uirtutes.
o viij. li. p. t. v.
Thus et muna offerre qd sit. o
x. li. z. z.
Tumor. pator pta tegit. o x. li. p. g.
Tumor incautus no debet credi hu
litas o ix. li. p. n. o.
Tumedi sut q deo placet ibide o. ac.
Tumendi no sut subuersores et
detractores ibide
Tumedi sut boni. ne offendat ds
teis o ix. li. p. ac. Itē a timore
ascendit ad sapia; et no eduso.
o viij. li. z. r. Itē timor sine pietate
no valet ibide
Torpēs animus excitat ad amorem
o z. li. sedi. v.
Trahit occulto iudico vnus ad
vitā et alius reliquit. omē p.
li. z. s.
Tres sut ordies bñ viuētiū o.
vij. li. z. d. Itē q illos ordies sina
goga habuit ibide.
Triū ordinū fidelū vna mēsu
ra. ē vna fides o ē. li. z. r. k.
Triuo sustinet dñm. qsqz pē
tendo. cogitacōe. locutōe et ope
cōuertitur ad dñm o ix. li. z. af.
Trinitatis scē misteriu decla
ratur o ē. li. z. g. h.
Trinitate scāz antiq pēs credi
derūt o ē. li. z. l. phete
Trinitate scāz pdicauerūt s; ppls
ignorabat o ē. li. z. n. o. p.

Turturis caput no penitus abrup
tū. q; sigficet o viij. li. p. m. n.

Uana gla caueda ē o ix. z. p.
Vane glē cā. bonū facere.
ē rem magnā vili pccō
vedere ibide.

Vasa scā. sut aīe scē fidelū. omē
ix. li. z. p.

Vasa sup mensā. victimā cōtinēti
a et holocaustū q sit o ix. li. z. q.

De i scriptura sigt luctū pntē uel
eternū o ix. li. p. ak. al.

Velū aī altare q sigficet o x. li. z. z.
Venter pro mēte accipitur. om
x. li. p. d.

Veniūt quidā ad xpm de prope.
ut inocētes et boni cōiugati. q
dā delonge ut pās obuoluti.
o ix. li. z. af. ag.

Vetus turbinis dicit inussiodi
aboli o z. li. p. k.

Venti signt spūs malignos o:
z. li. p. r.

Ventū obseruare et no semuare
qd sit. ibide.

Verbu dei nisi hō fuerit. hō ad cō
teplacōez uerbi no ueniret om
z. li. p. n.

Verbu pdicacōis destruit. per
ifirmitate pti o ix. li. p. e.

Verba dei audies cogitabit q hūc
exiens ad gaudia pueniat. o:
p. li. z. x.

Verba sacrescripture sut lapi
des quadri o ix. li. z. l.

Veretūdia sicut laudabilis est
i no faciedo malū Ita rephēsi
bilis ē i no faciendo bonū omē
x. li. p. m.

Veretūdia amittit culpa sequēs
ibide. l.

Veretūdi leniter arguedi s; ipu
dia vō fortiter o xi. li. p. m. n.

Vestres mutabāt sacerdotes q̄ h̄
significet ibidē. 7.

Vestimētū xpi. ē corpus de āgīe
suptū. ō p̄. li. 2. n.

Vestibulū iterus sigt̄ eternā b̄n̄
tudīnē ō ē. li. 2. a.

Vestibulū octo cubitis mēsurat̄
q̄ hoc sigt̄ ō ē. li. 2. b. c. **I**tem

Vestibulū exterius et iterus qd̄
sigt̄ ō v̄m̄. li. 2. q. r. **I**tem uestabu-

lū ō ix̄. li. 2. c. **I**tem uestibulū sigt̄
hūilitatē et fidē ō v̄m̄. li. 2. l.

Vestibula sūt auditores bonoz
ō v̄m̄. li. 2. p.

Vetus testamētū ī nouolatuit.
ō vi. li. p. o.

Vetus hō q̄s sūt ō x̄. li. p. g.

Via ad regnū iudeis et gentibz
vna ē s̄z. ihs xps ō x̄. li. 2. l.

Vicia quedā sibi p̄ cognacōnē
pp̄qua sūt ō x̄. li. p. p. **I**tem qdā

vicia nō simul veniūt sed vnū
succedit alteri ō x̄. li. p. p. **I**tem

qdā vicia. alia pro alijs se facti
ue supponūt ibidē.

Victimās ī pfundū deferre qd̄
sūt ō ē. li. p. e.

Victima et holocaustū differūt
ō ix̄. li. 2. p. q.

Vidē dīnitatē ī die iudicij repro
bi nō p̄nt ō. 5. li. p. p.

Vidua au⁹ filij p̄ miraculū olei.
p̄ helycū liberatī sūt a creditore.
ō 3. li. p. e.

Vidua hec sigt̄ etiam duoz p̄loz
ō 3. li. p. e.

Vini de aqua mutacō qd̄ sigt̄. ō.
vi. li. p. f.

Vitulari p̄phaz ī domo q̄ sigt̄
ō x̄. li. p. d.

Vir sigt̄ xpm̄ ō p̄. li. 2. m. **I**tem vir

ozies q̄s sūt ō 3. li. 2. ab.

Viri tres liberatī s̄z. iob 2. sigt̄
ō v̄. 2. b.

V

tres ordies fidelū ō ē. li. 2. h.

Virtus vna nō prodest sine alia
ō 3. li. p. e.

Virtutes q̄tuor sūt q̄bus s̄a īni
tūtur. s̄z. amor et spes timor et
p̄c̄t̄tia ō ē. li. p. f. g. r.

Virtus ql̄iter p̄ se q̄s viciū amitt
tatur ibidē. n.

Virtutū p̄ne sūt sub firmamē
to q̄n bonū qd̄ vnus habet alte
ri īpendit ō v̄m̄. li. p. 3.

Virtutes ita īpendende sūt alijs
ne mala cōmissa obliuiscant.
ō v̄m̄. li. p. ab. ac.

Virtutū ale ī p̄mitia etā ī pau
as sonabāt. nūc at̄ ī multis re
sonāt ō v̄m̄. li. p. a.

Virtutes sc̄oz describūt. ibidē. e.

Virtutes ceteras sine caritate
nō timet īmitus ō v̄m̄. li. p. h. i.

Virtutes oēs vilescūt aīo. ī cōt̄p
lacō potēne c̄toris Et potētes ī
uirtutibz iudētes aliaora dei īfu
mi sūt ō v̄m̄. li. p. p.

Virtus vna exatit alterū om̄.
ō x̄. li. p. 3. 2. r.

Virtutes oēs nō dāt vni ne q̄s
īde supbiat ō x̄. li. p. aa. ab. **I**tem

dāt vni qd̄ nō datur alteri. ut
alter hūillet̄ alteri ō x̄. li. p. ab.

Item cōitacōez bonoz facit deus ī
hōibz sicut ī regnōibz. ibidē. ac.

Virtus opus ē radix uerbi ō xi
li. p. b.

Virtus ql̄ibet habet suos ḡdus.
s̄lz īcū p̄fectū et p̄fectionē ō
3. li. 2. c.

Virtutes sūme si desūt. tene car
itatē dei et proximi et puenies.
ō 3. li. 2. o.

Virtutes tres sūt. q̄ n̄cē sūt ad
salutē ō ē. li. 2. g.

Virtutes tres theologice s̄z. fides.

Spes. caritas ducunt ad regnū. o
v. li. z. t.

Virtus magna ē plus de primor
afflictōe cogitare q̄ de ppria exem
plo pauli o x. li. z. n.

Virtutes bonorū ita sūt quadrate
ut vna aliā nō excedat o x. z. t. v.
Itē virtus vna sine aliis ē iperfa.
ibidē. v.

Virtutes q̄re dicūt pulueres et nō
pignēta o x. li. z. aa.

Viscera mēti sūt itentō recta o
x. li. p. d.

Visio xp̄i fidē finiet et caritatē p
ficiet o e. li. z. x.

Vita duas habet etiā vnā temp
vale. aliā eternā o x. li. z. e. Itē
due vite scōz salz actiā et cōtep
latiua designāt p marthā et ma
riā o z. li. p. g. h. r. Itē vita actiā
vocatur seruitus Et de seruitute
et libertate vite actiē et cōtepla
tiue o z. li. p. h. i. Itē de ista dupli
ca vita habet o z. li. z. i. k. r. usqz
v. Itē q̄ ista duplex vita signat p
marthā et mariā ibidē. k. l. Itē
q̄ signat p liā et rachel o z. z. l. m.
Vita actiua et cōteplatiua ante
legē nō defuit o e. li. z. p. Itē iste
due vite ī mādatīs cōiūcte sūt
o vi. li. z. e.

Vita carnis ē aīa vita aīarū est
deus. o v. li. z. l.

Vita perfectōrū quadrū habet o
x. li. z. v.

Vita bonorū. p̄ficiētes debet at
tendē ut p̄ficiāt o v. li. z. v.

Vita docentiū distine debet a vi
ta p̄lorū o vi. li. z. h.

Vita p̄m̄ aperit qd̄ scriptum di
cit o x. li. p. ac.

Vitulū et leonē siue alias bestias
cōmorari q̄ significet. o e. li. z. e.

Quūt sū nō sibi sed dno et qliter
o x. li. z. r. Itē nō moriūt sibi sed
dno ibidē

Vniū. Vniū tā oīa trāscendē debe
mus. Ibidē. z.

Vocatus a deo aliū vocet o z. z. d.

Volūtas bona suffic̄ ad r̄gni tribu
tiōnē o vii. li. z. g.

Vouēs deo p̄te de suis. fit sacrificiū.
sed vouēs totū qd̄ sapit fit holo
caustū o vii. li. z. x. p.

Vox multiplex describit. scz. vox
carnis. vox aīe. vox firmamētū
et vox sup̄ firmamētū omē vii
li. p. m. n. o.

Vox cōmōtiōis magne sūt lamēta
penitentiā o x. li. p. v. x.

Vox ioturū ē sermo testamētōz
ibidē. ac.

Vox grādis ē fruor adulātis o
ix. li. z. z.

Vulnus amoris ī amāte q̄ficiat
o z. li. z. g. h. r. k.

Voxe empti serui. parē filios q̄
sit o z. li. p. l.

Vxoratus mūdiciā diligēs enoch
aspiciat o z. li. z. x.

Xristus vnus ex vtrāqz
et ī vtrāqz natura p̄ma
nēs deus ī terrore videbi
tur ī iudicō o z. li. p. q.

Xp̄i incarnatō. mors. resurrectio.
et ascensio qd̄ opata sūt ī disapu
lis o e. li. p. c. d.

Xp̄s dicit d̄s sup̄ oīa sed cl̄us q̄sqz
p̄t dici deus sed iter oīa o vii. li.
p. c.

Xp̄s signat ī electo qd̄ fit ex auro et
argento. o. z. li. p. n.

Xp̄s designat p̄ q̄tuor ewāgelis
tas o e. li. p. a.

Xp̄s sp̄m̄ ignis habē describitur
o vii. li. p. ab

Xp̄s ihs describit̄ habē asp̄m ignis. a lūibis suū et decorū ō v̄m̄
li. p̄. ab. ac. ad. ac. Itē xp̄i asp̄tū.
en̄ cōparat̄. ō. p̄. li. 2. n.
Xp̄i corpus sūt oēs etiā ō vi. li. p̄. g. h.
Xp̄s idē terret v̄n̄ p̄tēgit ō v̄m̄ p̄ v.
Xp̄s q̄l̄iter laborauit sustinēs p̄ 2. l.
Xp̄m stare ī porta q̄ siḡfic̄z ō. p̄. 2. l.
Xp̄s a sella sedēs q̄ siḡfic̄z ō v. li. z. b.
Xp̄s incarnatus ē ut nos ad fidē
ducat̄ ō p̄. li. 2. x.
Xp̄s finis ē p̄ficiēs uetis et noui
testamētī. ō. li. 2. b.
Xp̄i visio fidē finit et caritatē p̄fi
at̄ ō ē. li. 2. x.

Umaginē xp̄i ī hōie refo-
 mari ē vias d̄ni cōside-
 rare. et se ī mādatis illi
 exercere ō 2. li. p̄. v.

Usuas q̄l̄iter audiuit ter. s̄s. s̄s
 s̄s. ō ē. li. 2. l.
 ysaac ad imolandū ducat̄ ō v̄i li
 p̄mu. o.

Umbra ab̄ne x̄c̄ q̄ siḡfic̄z ō ē. li. 2. b.
 elus rectitudis si accedit
 pl̄n̄nes cōsideret̄ om̄e.
 s̄. li. 2. p.

Zelū exercēs gl̄āz p̄p̄az nō desideret
 ō x̄. li. 2. q.

Zelus ioseph describit̄ om̄e. x̄.
 li. 2. ab. ac.

Zelus pauli cōmēdat̄ ō v̄i. li. 2.
 i. k. Itē ō v̄m̄. li. 2. e. Itē ō ix̄. li. 2.

Zelū s̄. li. 2. n. et ī alijs locis
 z̄yania sūt filij neq̄ ō ix̄. li. p̄. af

P̄tēt̄ r̄ḡulāi b̄9 ī c̄c̄cto

Explicat̄ tabula de diuisis ma-
 ternis ī d̄ca b̄n̄i q̄yō s̄r̄ ezechielē

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

V

L

P

